

ఋద్ధకనికాయే

నేత్తిప్పకరణ-అట్టకథా

గణ్ధారమ్భకథా

మహాకారుణికం నాథం, ఇోయ్యసాగరపారగుం;

వన్దే నిపుణగమ్భీర-విచిత్రనయదేసనం.

విజ్ఞాచరణసమ్పన్నా, యేన నియ్యన్తి లోకతో;

వన్దే తముత్తమం ధమ్మం, సమ్మాసమ్బుద్ధపూజితం.

సీలాదిగుణసమ్పన్నో, రితో మగ్గఫలేసు యో;

వన్దే అరియసంఘం తం, పుణ్ణక్షేత్తం అనుత్తరం.

వన్దనాజనితం పుణ్ణం, ఇతి యం రతనత్తయే;

హతన్తరాయో సబ్బత్తే, హుత్వాహం తస్య తేజసా.

రితిం ఆకంఠమానేన, చిరం సద్ధమ్మనేత్తియా;

ధమ్మరక్తితనామేన, ధేరేన అభియాచితో.

పదుముత్తరనాథస్య, పాదమూలే పవత్తితం;

పస్సతా అభినీహారం, సమ్మత్తం యస్య మత్తకం.

సంఖిత్తం విభజంతానం, ఏసో అగ్గోతి తాదినా;

రపితో ఏతదగ్గస్మిం, యో మహాసావకుత్తమో.

ధళభిణ్ణో వసిప్పత్తో, పభిన్నపటిసమ్మిదో;

మహాకచ్చాయనో ధేరో, సమ్మద్ధేన పసంసితో.

తేన యా భాసితా నేత్తి, సత్థారా అనుమోదితా;

సాసనస్య సదాయత్తా, నవజ్ఞస్సత్థవణ్ణనా.

తస్మా గమ్భీరజాణేహి, ఓగాహేతబ్బభావతో;

కిశ్కాపి దుక్కరా కాతుం, అత్తసంవణ్ణనా మయా.

సహ సంవణ్ణనం యస్మా, ధరతే సత్తుసాసనం;
పుబ్బాచరియసీహానం, తిట్టతేవ వినిచ్చయో.

తస్మా తముపనిస్సాయ, ఓగాహేత్వాన పశ్చపి;
నికాయే పేటకేనాపి, సంసన్దిత్వా యథాబలం.

సువిసుద్ధమసంకిణ్ణం, నిపుణత్థవినిచ్చయం;
మహావిహారవాసీనం, సమయం అవిలోమయం.

పమాదలేఖం వజ్జేత్వా, పాళిం సమ్మా నియోజయం;
ఉపదేసం విభావేన్తో, కరిస్సామత్థవణ్ణనం.

ఇతి అత్తం అసఙ్గిణ్ణం, నేత్తిప్పకరణస్స మే;
విభజంతస్స సక్కచ్చం, నిసామయథ సాధవోతి.

తత్త కేనట్టేన నేత్తి? సద్ధమ్మనయనట్టేన నేత్తి. యథా హి తణ్ణా సత్తే కామాదిభవం నయతీతి “భవనేత్తి”తి వుచ్చతి, ఏవమయమ్మి వేనేయ్యసత్తే అరియధమ్మం నయతీతి సద్ధమ్మనయనట్టేన “నేత్తి”తి వుచ్చతి. అథ వా నయన్తి తాయాతి నేత్తి. నేత్తిప్పకరణేన హి కరణభూతేన ధమ్మకథికా వేనేయ్యసత్తే దస్సనమగ్గం నయన్తి సమ్మాపేన్తీతి, నీయన్తి వా ఏత్థ ఏతస్మిం పకరణే అధిట్టానభూతే పతిట్టాపేత్వా వేనేయ్యా నిబ్బానం సమ్మాపియన్తీతి నేత్తి. న హి నేత్తిఉపదేససన్నిస్సయేన వినా అవిపరీతసుత్తత్థావబోధో సమ్భవతి. తథా హి వుత్తం – “తస్మా నిబ్బాయితుకామేనా”తిఆది. సబ్బాపి హి సుత్తస్స అత్తసంవణ్ణనా నేత్తిఉపదేసాయత్తా, నేత్తి చ సుత్తప్పభవా, సుత్తం సమ్మాసమ్ముద్ధప్పభవన్తి.

సా పనాయం నేత్తి పకరణపరిచ్ఛేదతో తిప్పభేదా హారనయపట్టానానం వసేన. పఠమశ్లో హారవిచారో, తతో నయవిచారో, పచ్ఛా పట్టానవిచారోతి. పాళివవణ్ణానతో పన సజ్ఞహవారవిభాగవారవసేన దువిధా. సబ్బాపి హి నేత్తి సజ్ఞహవారో విభాగవారోతి వారద్వయమేవ హోతి.

తత్త సజ్ఞహవారో ఆదితో పశ్చాహి గాథాహి పరిచ్ఛిన్నో. సబ్బో హి పకరణత్తో “యం లోకో పూజయతే”తిఆదీహి పశ్చాహి గాథాహి అపరిగ్గహితో నామ నత్తి. నను చేత్త పట్టానం అసజ్ఞహితన్తి? నయిదమేవం దట్టబ్బం, మూలపదగ్గహణేన పట్టానస్స సజ్ఞహితత్తా. తథా హి వక్ఖతి – “అట్టారస మూలపదా కుహిం దట్టబ్బా సాసనపట్టానే”తి. మూలపదపట్టానాని హి అత్తనయసజ్ఞారత్తికా వియ అజ్ఞామజ్ఞాం సజ్ఞహితాని.

విభాగవారో పన ఉద్దేసనిద్దేసపటినిద్దేసవసేన తివిధో. తేసు “తత్త కతమే సోళస హారా”తి ఆరభిత్వా యావ “భవన్తి అట్టారస పదానీ”తి అయం ఉద్దేసవారో. “అస్సాదాదీనవతా”తి ఆరభిత్వా యావ “తేత్తింసా ఏత్తికా నేత్తి”తి అయం నిద్దేసవారో. పటినిద్దేసవారో పన హారవిభజ్జవారో హారసమ్మాతవారో నయసమ్ముట్టానవారో సాసనపట్టానవారోతి చతుర్విధో. తేసు “తత్త కతమో దేసనాహరో”తి ఆరభిత్వా యావ “అయం పహాసేన సమారోపనా”తి అయం హారవిభజ్జవారో. తత్త “కతమో

దేసనాహారసమ్పాతో"తి ఆరభిత్వా యావ "అనుపాదిసేసా చ నిబ్బానధాతూ"తి అయం హారసమ్పాతవారో. ఏత్థాహ - హరవిభజ్జహారసమ్పాతవారానం కిం నానాకరణన్ని? వుచ్చతే - యత్థ అనేకేహిపి ఉదాహరణసుత్తేహి ఏకో హరో నిద్దిసీయతి, అయం హరవిభజ్జవారో. యత్థ పన ఏకస్మిం సుత్తే అనేకే హరా సమ్పతన్తి, అయం హారసమ్పాతవారో. వుత్తజ్ఞోతం పేటకే -

“యత్థ చ సబ్బే హరా, సమ్పతమానా నయన్తి సుత్తత్తం;
బృజ్జనవిధిపుథుత్తా, సా భూమీ హారసమ్పాతో"తి.

నయసముత్థానసాసనపట్టానవారవిభాగో పాకటో ఏవ. సాసనపట్టానవారో పన సజ్జహవారే వియ ఉద్దేసనిద్దేసవారేసుపి న సరూపతో ఉద్ధటోతి. ఏత్థాహ - “ఇదం నేత్తిప్పకరణం మహాసావకభాసితం, భగవతా అనుమోదిత”న్తి చ కథమేతం విజ్ఞాయతీతి? పాళితో ఏవ. న హి పాళితో అజ్ఞం పమాణతరం అత్తి. యా హి చతూహి మహాపదేసేహి అవిరుద్ధా పాళి, సా పమాణం. తథా హి అగరహితాయ ఆచరియపరమ్పరాయ పేటకోపదేసో వియ ఇదం నేత్తిప్పకరణం ఆభతం. యది ఏవం కస్మాస్స నిదానం న వుత్తం. సావకభాసితానమ్మి హి సుభసుత్త- (దీ. ని. ౧.౪౪౪ ఆదయో) అనజ్ఞణసుత్త- (మ. ని. ౧.౨౭ ఆదయో) కచ్చాయనసంయుత్తాదీనం నిదానం భాసితన్తి? నయిదం ఏకన్తికం. సావకభాసితానం బుద్ధభాసితానమ్మి హి ఏకచ్చానం పటిసమ్మిదామగ్గనిద్దేసాదీనం ధమ్మపదబుద్ధవంసాదీనజ్ఞా నిదానం న భాసితం, న చ తావతా తాని అప్పమాణం, ఏవమిధాపి దట్టబ్బం.

నిదానజ్ఞా నామ సుత్తవినయానం ధమ్మభణ్ణాగారికఉపాలిత్తేరాదీహి మహాసావకేహివ భాసితం, ఇదజ్ఞా మహాసావకభాసితం, ధేరం ముజ్ఞేత్వా అనజ్ఞావిసయత్తా ఇమిస్సా విచారణాయాతి కిమేతేన నిదానగవేసనేన, అత్తోయేవేత్థ గవేసితబ్బో, యో పాళియా అవిరుద్ధోతి. అథ వా పాళియా అత్తసంవణ్ణనాభావతో న ఇమస్స పకరణస్స విసుం నిదానవచనకిచ్చం అత్తి, పటిసమ్మిదామగ్గనిద్దేసాదీనం వియాతి దట్టబ్బం.

ఇదాని ఏతస్మిం పకరణే నానప్పకారకోసల్లత్తం అయం విభాగో వేదితబ్బో - సబ్బమేవ చేతం పకరణం సాసనపరియేట్టిభావతో ఏకవిధం, తథా అరియమగ్గసమ్పాదనతో విముత్తిరసతో చ. బృజ్జనత్థవిచారభావతో దువిధం, తథా సజ్జహవిభాగభావతో ధమ్మవినయత్తసంవణ్ణనతో లోకియలోకుత్తరత్తసజ్జహాణతో రూపారూపధమ్మపరిగ్గాహకతో లక్ఖణలక్ఖియభావతో పవత్తినివత్తివచనతో సభాగవిసభాగనిద్దేసతో సాధారణాసాధారణధమ్మవిభాగతో చ.

తివిధం పుగ్గలత్తయనిద్దేసతో తివిధకల్యాణవిభాగతో పరిజ్ఞాత్తయకథనతో పహనత్తయూపదేసతో సిక్ఖత్తయసజ్జహాణతో తివిధసంకిలేసవిసోధనతో మూలగీతిఅనుగీతిసజ్జీతిభేదతో పేటకత్తయత్తసంవణ్ణనతో హారనయపట్టానప్పభేదతో చ.

చతుబ్బిధం చతుప్పటిసమ్మిదావిసయతో చతునయదేసనతో ధమ్మత్థదేసనాపటివేధగమ్మీరభావతో చ. పఞ్చవిధం అభిజ్ఞోయ్యాదిధమ్మవిభాగతో పఞ్చక్షన్దనిద్దేసతో పఞ్చగతిపరిచ్ఛేదతో పఞ్చనికాయత్తవివరణతో చ. ఛబ్బిధం ఛహారమ్మణవిభాగతో ఛలజ్ఞత్తికబాహిరాయతనవిభాగతో చ. సత్తవిధం సత్తవిజ్ఞాణట్టితిపరిచ్ఛేదతో. నవవిధం సుత్తాదినవజ్గనిద్దేసతో. చుద్దసవిధం సుత్తాధిట్టానవిభాగతో. సోళసవిధం అట్టవీసతివిధజ్ఞా సాసనపట్టానప్పభేదతో. చతురాసీతిసహస్సవిధం చతురాసీతిసహస్సధమ్మక్షన్దవిచారభావతోతిఆదినా నయేన పకరణవిభాగో వేదితబ్బో.

తత్త సాసనపరియేటిభావతోతి సకలం నేత్తిప్పకరణం సిక్ష్తతయసగ్గహస్స నవగ్గస్స సత్తుసాసనస్స అత్తసంవణ్ణనాభావతో. అరియమగ్గసమ్మాదనతోతి దస్సనభూమిభావనాభూమిసమ్మాదనతో. విముత్తిరసతోతి సాసనస్స అమతపరియోసానత్తా వుత్తం. బ్యజ్జనత్తవిచారభావతోతి హరబ్యజ్జనపదకమ్మనయానం బ్యజ్జనవిచారత్తా అత్తపదఅత్తనయానం అత్తవిచారత్తా వుత్తం. సగ్గహవిభాగభావో పరతో ఆవి భవిస్సతి. ధమ్మవినయత్తసంవణ్ణనతోతి సకలస్సాపి పరియత్తిసాసనస్స ధమ్మవినయభావతో వుత్తం. లక్ఖణలక్ఖీయభావతోతి నేత్తివచనస్స లక్ఖణత్తా ఉదాహరణసుత్తానశ్చ లక్ఖీయత్తా వుత్తం. సభాగవిసభాగనిద్దేసతోతి సమానజాతియా ధమ్మా సభాగా, పటిపక్ఖా విసభాగా, తంవిచారభావతోతి అత్తో. సాధారణాసాధారణధమ్మవిభాగతోతి పహనేకత్థసహజేకత్థతాదిసామన్వోన యే ధమ్మా యేసం ధమ్మానం నామవత్తాదినా సాధారణా తబ్బిధురతాయ అసాధారణా చ, తంవిభాగతో దువిధన్తి అత్తో.

పుగ్గలత్తయనిద్దేసతోతి ఉగ్గటితజ్ఞాఆది పుగ్గలత్తయనిద్దేసతో. తివిధకల్యాణవిభాగతోతి ఆదికల్యాణాదివిభాగతో. మూలగీతిఅనుగీతిసగ్గీతిభేదతోతి పరమం వచనం మూలగీతి, వుత్తస్సేవ అత్తస్స సగ్గహగాథా అనుగీతి, తంతంసుత్తత్తయోజనవసేన విప్పకిణ్ణస్స పకరణస్స సగ్గాయనం సగ్గీతి, సా థేరస్స పరతో పవత్తితాతి వేదితబ్బా, ఏతాసం తిస్సన్నం భేదతో తివిధన్తి అత్తో. పశ్చాత్తన్తనిద్దేసతోతి రూపాదిపశ్చాత్తన్తసీలాదిపశ్చాద్ధమ్మక్షన్తనిద్దేసతో పశ్చాద్ధన్తి అత్తో. సుత్తాధిట్ఠానవిభాగతోతి లోభదోసమోహానం అలోభాదోసామోహానం కాయవచీమనోకమ్మానం సద్ధాదిపశ్చీన్తియానశ్చ వసేన చుద్దసవిధస్స సుత్తాధిట్ఠానస్స విభాగవచనతో చుద్దసవిధన్తి అత్తో. సేసం సువిజ్ఞోయ్యన్తి న పపశ్చీతం.

౧. సజ్జహవారవణ్ణనా

ఏవం అనేకభేదవిభత్తే నేత్తిప్పకరణే యదిదం వుత్తం “సజ్జహవిభాగవారవసేన దువిధ”న్తి, తత్త సజ్జహవారో ఆది. తస్సాపి “యం లోకో పూజయతే”తి అయం గాథా ఆది. తత్త యన్తి అనియమతో ఉపయోగనిద్దేసో, తస్స “తస్సా”తి ఇమినా నియమనం వేదితబ్బం. లోకోతి కత్తునిద్దేసో. పూజయతేతి కిరియానిద్దేసో. సలోకపాలోతి కత్తువిసేసనం. సదాతి కాలనిద్దేసో. నమస్సతి చాతి ఉపచయేన కిరియానిద్దేసో. తస్సాతి సామినిద్దేసో. ఏతన్తి పచ్చత్తనిద్దేసో. సాసనవరన్తి పచ్చత్తనిద్దేసేన నిద్దిట్టధమ్మనిదస్సనం. విదూహీతి కరణవచనేన కత్తునిద్దేసో. శోయన్తి కమ్మవాచకకిరియానిద్దేసో. నరవరస్సాతి “తస్సా”తి నియమేత్వా దస్సితస్స సరూపతో దస్సనం.

తత్త లోకియన్తి ఏత్త పుణ్ణాపుణ్ణాని తబ్బిపాకో చాతి లోకో, పజా, సత్తనికాయోతి అత్తో. లోక-సద్దో హి జాతిసద్దతాయ సామణ్ణవసేన నిరవసేసతో సత్తే సజ్జణ్ణాతి. కిణ్ణాపి హి లోకసద్దో సజ్జారభాజనేసుపి దిట్టప్పయోగో, పూజనకిరియాయోగ్యభూతతావసేన పన సత్తలోకవచనో ఏవ ఇధ గహితోతి దట్టబ్బం. పూజయతేతి మానయతి, అపచాయతీతి అత్తో.

లోకం పాలేన్తితి లోకపాలా, చత్తారో మహారాజానో. లోకియా పన ఇన్దయమవరుణకువేరా లోకపాలాతి వదన్తి. సహ లోకపాలేహీతి సలోకపాలో, “లోకో”తి ఇమినా తుల్యాధికరణం. అథ వా ఇన్సరియాధిపచ్ఛేన తంతంసత్తలోకస్స పాలనతో రక్షణతో ఖత్తియచతుమహారాజసక్కసుయామసన్తుసితసునిమ్మితపరనిమ్మితవసవత్తిమహాబ్రహ్మదయో లోకపాలా. తేహి సహ తంతంసత్తనికాయో సలోకపాలో లోకోతి వుత్తో. అథ వా “ద్వేమే, భిష్టవే, సుక్కా ధమ్మా లోకం పాలేన్తి”తి (అ. ని. ౨.౯; ఇతివృ. ౪౨) వచనతో హిరోత్తప్పధమ్మా లోకపాలా. తేహి సమన్నాగతో లోకో సలోకపాలో. హిరోత్తప్పసమ్మన్నా హి పాపగరహినో సప్పురిసా ధమ్మచ్చన్దవన్తతాయ భగవతి పూజానమక్కారపరా హోన్తితి.

సదాతి సబ్బకాలం రత్తిళ్ళోవ దివా చ, సదాతి వా భగవతో ధరమానకాలే తతో పరణ్ణ. అథ వా సదాతి అభినీహారతో పట్టాయ యావ సాసనన్తరథానా, తతో పరమ్మి వా. మహాభినీహారతో పట్టాయ హి మహాబోధిసత్తా బోధియా నియతతాయ బుద్ధజ్ఞరభూతా సదేవకస్స లోకస్స పూజనీయా చేవ వన్దనీయా చ హోన్తి. యథాహ భగవా సుమేధభూతో -

“దీపజ్ఞరో లోకవిదూ, ఆహుతీనం పటిగ్గహో;
మమ కమ్మం పకిత్తేత్వా, దక్ఖిణం పాదముద్ధరి.

“యే తత్థాసుం జినపుత్తా, పదక్ఖిణమకంసు మం;

దేవా మనుస్సా అసురా చ, అభివాదేత్వాన పక్కము”న్తి. (బు. వం. ౨.౭౦-౭౬);

నమస్సతి చాతి కేచి కేసళ్ళో పూజాసక్కారాదీని కరోన్తాపి తేసం అపాకటగుణతాయ నమక్కారం న కరోన్తి, న ఏవం భగవతో, యథాభూతలబ్బుగ్గతకిత్తిసద్దతాయ పన భగవన్తం సదేవకో లోకో పూజయతి చేవ నమస్సతి చాతి అత్తో. “సదా నరమనుస్సో”తి కేచి పఠన్తి, తం న సున్దరం. తస్సాతి యం సదేవకో లోకో పూజయతి చేవ నమస్సతి చ, తస్స. ఏతన్తి ఇదాని వత్తబ్బం బుద్ధియం విపరివత్తమానం సామణ్ణేన దస్సీతి. సాసనవరన్తి తం సరూపతో దస్సీతి. తత్త

దిట్టధమ్మికసమ్మదాయికపరమత్తేహి యథారహం సత్తే సాసతి వినేతి ఏతేనాతి సాసనం, తదేవ ఏకస్తనియ్యానట్టేన అనజ్ఞసాధారణగుణతాయ చ ఉత్తమట్టేన తంతంభిపత్తితసమిద్ధిహేతుతాయ పణ్ణితేహి వరితబ్బతో వా వరం, సాసనమేవ వరన్తి సాసనవరం. విదూహీతి యథాసభావతో కమ్మకమ్మఫలాని కుసలాదిభేదే చ ధమ్మే విదన్తీతి విదూ, పణ్ణితమనుస్సా, తేహి. జాతబ్బం, జాణమరహతీతి వా జోయ్యం. నరవరస్సాతి పురిసవరస్స, అగ్గపుగ్గలస్సాతి అత్తో.

ఇదం వుత్తం హోతి - యో అనజ్ఞసాధారణమహాకరుణాసబ్బజ్ఞాతజ్ఞాణాదిగుణవిసేసయోగేన సదేవకేన లోకేన పూజనీయో నమస్సనీయో చ భగవా అరహం సమ్మాసమ్మద్ధో, తస్స లోకే ఉత్తమపుగ్గలస్స ఏతం ఇదాని అష్టేహి విభజితబ్బహారనయపట్టానవిచారణవిసయభూతం సాసనం ఆదికల్యాణతాదిగుణసమ్మత్తియా వరం అగ్గం ఉత్తమం నిపుణజాణగోచరతాయ పణ్ణితవేదనీయమేవాతి. భగవతో హి వచనం ఏకగాథామత్తమ్మి సచ్చపటిచ్చసముప్పాదఖడ్ధాయతనధాత్రిన్ద్రియసతిపట్టానాదిసభావధమ్మనిద్ధారణక్ఖమతాయ సోళసహారపఞ్చనయసోళసఅట్టవీసతివిధపట్టానవిచారయోగ్యభావేన చ పరమగమ్మీరం అత్థతో అగాధపారం సణ్ణసుఖమజ్ఞాణవిసయమేవాతి. తేనేవాహ - “పజ్ఞావస్తస్సాయం ధమ్మో, నాయం ధమ్మో దుప్పజ్జాస్సా”తి (దీ. ని. 3.3౫౮; అ. ని. ౮.౩౦). అథ వా భగవతో సాసనం పరిజ్ఞాక్కమేన లక్ఖణావబోధప్పటిపత్తియా సుజ్ఞాతముఖాదీహి ఓగాహితబ్బత్తా అవిజ్ఞానం సుపిసన్తేనపి న విసయో హోతీతి ఆహ - “విదూహి జోయ్య”న్తి. తథా చ వుత్తం - “ఏతు విజ్ఞా పురిసో”తిఆది.

అపరే పన “తం తస్స సాసనవర”న్తి పఠన్తి, తేసం మతేన యం-సద్ధో సాసన-సద్ధేన సమానాధికరణోతి దట్టబ్బో. ఇదం వుత్తం హోతి యం సాసనవరం సలోకపాలో లోకో పూజయతి నమస్సతి చ, తం సాసనవరం విదూహి జాతబ్బన్తి. ఇమస్మింశ్చ నయే లోకపాల-సద్ధేన భగవాపి వుచ్చతి. భగవా హి లోకగృతాయకత్తా నిప్పరియాయేన లోకపాలో, తస్మా “తస్సా”తి లోకపాలస్స సత్తునోతి అత్తో. సలోకపాలోతి చేత్త లోకపాల-సద్ధో గుణీభూతోపి సత్తువిసయత్తా సాసన-సద్ధాపేక్షతాయ సామిభావేన సమ్మన్ధివిసేసభూతో పధానభూతో వియ పటినిద్ధేసం అరహతీతి.

కథం పన సయం ధమ్మస్సామీ భగవా ధమ్మం పూజయతీతి? నాయం విరోధో. ధమ్మగరునో హి బుద్ధా భగవన్తో, తే సబ్బకాలం ధమ్మం అపచాయమానావ విహరన్తీతి. వుత్తజ్ఞోతం - “యంనూనాహం య్వాయం ధమ్మో మయా అభిసమ్మద్ధో, తమేవ ధమ్మం సక్కత్వా గరుం కత్వా ఉపనిస్సాయ విహరేయ్య”న్తి (సం. ని. ౧.౧౭౩; అ. ని. ౪.౨౧).

అపి చ భగవతో ధమ్మపూజనా సత్తసత్తాహప్పటిపత్తిఆదీహి దీపేతబ్బా. ధమ్మస్సామీతి చ ధమ్మేన సదేవకస్స లోకస్స సామీతి అత్తో, న ధమ్మస్స సామీతి. ఏవమ్మి నమస్సతీతి వచనం న యుజ్జతి. న హి భగవా కజ్ఞో నమస్సతీతి, ఏసోపి నిద్ధోసో. న హి నమస్సతీతి పదస్స నమక్కారం కరోతీతి అయమేవ అత్తో, అథ ఖో గరుకరణేన తన్నిన్నో తప్పోణో తప్పట్టారోతి అయమ్మి అత్తో లబ్బతి. భగవా చ ధమ్మగరుతాయ సబ్బకాలం ధమ్మనిన్నపోణపట్టారభావేన విహరతీతి. అయశ్చ అత్తో “యేన సుదం స్వాహం నిచ్చకప్పం విహరామీ”తి (మ. ని. ౧.౩౮౭) ఏవమాదీహి సుత్తపదేహి దీపేతబ్బో. “విదూహి నేయ్య”న్తిపి పాఠో, తస్స పణ్ణితేహి సపరసన్తానేసు నేతబ్బం పాపేతబ్బన్తి అత్తో. తత్థ అత్తసన్తానే పాపనం బుజ్జనం, పరసన్తానే బోధనన్తి దట్టబ్బం.

ఏవం భగవతో సదేవకస్య లోకస్య పూజనీయవన్దనీయభావో అగ్రపుగ్గలభావో చ వుచ్చమానో గుణవిసిట్టతం దీపేతి, సా చ గుణవిసిట్టతా మహాబోధీయా వేదితబ్బా. ఆసవక్ష్తయజ్ఞాణపదట్టానజ్ఞో సబ్బజ్ఞాతజ్ఞాణం సబ్బజ్ఞాతజ్ఞాణపదట్టానజ్ఞా ఆసవక్ష్తయజ్ఞాణం “మహాబోధీ”తి వుచ్చతి. సా అవిపరీతధమ్మదేసనతో తథాగతే సుప్పతిట్టితాతి విజ్ఞాయతి . న హి సవాసననిరవసేసకిలేసప్పహానం అనావరణజ్ఞాణజ్ఞా వినా తాదిసీ ధమ్మదేసనా సమ్భవతి. ఇచ్చస్స చతువేసారజ్జయోగో. తేన దసబలధఅసాధారణజ్ఞాణఅట్టారసావేణికబుద్ధధమ్మాదిసకలసబ్బజ్ఞాగుణపారిపూరి పకాసితా హోతి. ఏతాదిసీ చ గుణవిభూతి మహాకరుణాపుబ్బజ్ఞమం అభినీహారసమ్మత్తిం పురస్సరం కత్వా సమ్మాదితం సమత్తింసపారమిసజ్ఞాతం పుజ్జాజ్ఞాణసమ్మారమంతరేన న ఉపలబ్భతీతి హేతుసమ్మదాపి అత్థతో విభావితా హోతీతి ఏవం భగవతో తీసుపి అవత్థాసు సబ్బసత్తానం ఏకంతహితప్పటిలాభహేతుభూతా ఆదిమజ్ఞపరియోసానకల్యాణా నిరవసేసా బుద్ధగుణా ఇమాయ గాఢాయ పకాసితాతి వేదితబ్బం.

దుతియనయే పన యస్మా సిక్ఖత్తయసజ్ఞహం సఫలం అరియమగ్గసాసనం తస్స ఆరమ్మణభూతజ్ఞా అమతధాతుం తదధిగమూపాయజ్ఞా పుబ్బభాగపటిపత్తిసాసనం తదత్థపరిదీపనజ్ఞా పరియత్తిసాసనం యథారహం సచ్చాభిసమయవసేన అభిసమేన్తో స్వాక్ఖాతతాదిగుణవిసేసయుత్తతం మనసికరోన్తో సక్కచ్చం సవనధారణపరిపుచ్చాదీహి పరిచయం కరోన్తో చ సదేవకో లోకో పూజయతి నామ. లోకనాథో చ సమ్మాసమ్మోధిప్పత్తియా వేనేయ్యానం సక్కచ్చం ధమ్మదేసనేన “అరియం వో, భిక్ఖవే, సమ్మాసమాధిం దేసేస్సామి” (మ. ని. ౩.౧౩౬; సం. ని. ౨.౨౮; పేటకో. ౨౪), “మగ్గానట్టజ్ఞీకో సేట్ఠో” (ధ. ప. ౨౭౩; కథా. ౮౭౨; నేత్తి. ౧౨౨; పేటకో. ౩౦), “యావతా, భిక్ఖవే, ధమ్మా సజ్ఞతా వా అసజ్ఞతా వా, విరాగో తేసం అగ్గమక్ఖాయతి” (ఇతిపు. ౯౦; అ. ని. ౪.౩౪), “ఖయం విరాగం అమతం పణీతం” (ఖు. పా. ౬.౪; సు. ని. ౨౨౭), “ఏకాయనో అయం, భిక్ఖవే, మగ్గో సత్తానం విసుద్ధియా” (దీ. ని. ౨.౩౭౩; మ. ని. ౧.౧౦౬; సం. ని. ౨.౩౬౭), “ధమ్మం వో, భిక్ఖవే, దేసేస్సామి ఆదికల్యాణ”నిఆదీహి (మ. ని. ౩.౪౨౦; నేత్తి. ౨) వచనేహి ధోమనేన చ పూజయతి నామ. తస్మా సాసనవరస్స పూజనీయభావో ఇధ వుచ్చమానో అనవసేసతో ధమ్మగుణే దీపేతీతి యే అరియభావాదయో నియ్యానాదయో ఖయవిరాగాదయో మదనిమ్మదనాదయో అసజ్ఞతాదయో స్వాక్ఖాతతాదయో ఆదికల్యాణతాదయో చ అనేకేహి సుత్తపదేహి పవేదితా అనేకే ధమ్మగుణా, తే నిరవసేసతో ఇమాయ గాఢాయ పకాసితాతి వేదితబ్బా.

యస్మా పన అరియసచ్చప్పటివేధేన సముగ్ధాటితసమ్మోహాయేవ పరమత్థతో పణ్ణితా బాల్యాదిసమతిక్కమనతో, తస్మా భావితలోకుత్తరమగ్గా సచ్చికతసామజ్ఞాఫలా చ అరియపుగ్గలా విసేసతో విదూతి వుచ్చన్తి. తే హి యథావుత్తసాసనవరం అవిపరీతతో జ్ఞాతుం నేతుజ్ఞా సపరసంతానే సక్కుణన్తీతి అట్టఅరియపుగ్గలసమూహస్స పరమత్థసజ్ఞస్సాపి ఇధ గహితత్తా యే సుప్పటిపన్నతాదయో అనేకేహి సుత్తపదేహి సంవణ్ణితా అరియసజ్ఞగుణా, తేపి నిరవసేసతో ఇధ పకాసితాతి వేదితబ్బా.

ఏవం పఠమగాఢాయ సాతిసయం రతనత్తయగుణపరిదీపనం కత్వా ఇదాని -

“సబ్బపాపస్స అకరణం, కుసలస్స ఉపసమ్మదా;

సచిత్తపరియోదపనం, ఏతం బుద్ధాన సాసన”న్తి. (దీ. ని. ౨.౯౦; ధ. ప. ౧౮౩; నేత్తి. ౩౦, ౨౦, ౧౧౬, ౧౨౪) -

వచనతో సభ్యపత్రో సిక్ష్తయసంభూం సాసనం, తం పన సిక్ష్తయం శాణవిసేసవిసయభావభేదతో అవత్తాభేదతో చ తివిధం హోతి. కథం? సుతమయశాణగోచరో చ యో “పరియత్తిసద్ధమ్మో”తి వుచ్చతి. చింతామయశాణగోచరో చ యో ఆకారపరివితక్కుదిట్టినిజ్ఞానక్లన్తీహి గహతబ్బాకారో విముత్తాయతనవిసేసో “పటిపత్తిసద్ధమ్మో”తి వుచ్చతి. విపస్సనాశాణాదిసహగతో భావనామయశాణగోచరో చ యో “పటివేధసద్ధమ్మో”తి వుచ్చతి. ఏవం తివిధమ్మి సాసనం సాసనవరన్తి పదేన సభ్యత్తిత్వా తత్త యం పరమం, తం ఇతరేసం అధిగమూపాయోతి సబ్బసాసనములభూతం అత్తనో పకరణస్స చ విసయభూతం పరియత్తిసాసనమేవ తావ సభ్యపత్రో విభజన్తో “ద్వాదస పదానీ”తి గాథమాహ.

తత్త ద్వాదసాతి గణనపరిచ్ఛేదో. పదానీతి పరిచ్ఛిన్నధమ్మనిదస్సనం. తేసు బృజ్జనపదాని పజ్జతి అత్తో ఏతేహీతి పదాని. అత్తపదాని పన పజ్జన్తి శాయన్తీతి పదాని. ఉభయమ్మి వా ఉభయథా యోజేతబ్బం బృజ్జనపదానమ్మి అవిపరీతం పటిపజ్జితబ్బత్తా, అత్తపదానం ఉత్తరివిసేసాధిగమస్స కారణభావతో, తాని పదాని పరతో పాళియశ్శోవ ఆవి భవిస్సన్తీతి తత్తేవ వణ్ణయిస్సామ. అత్తసూచనాదిఅత్తతో సుత్తం. వుత్తశ్శోతం సంఘహీసు -

“అత్తానం సూచనతో, సువుత్తతో సవనతోథ సూదనతో;
సుత్తాణా సుత్తసభాగతో చ, ‘సుత్త’న్తి అక్ఖాత”న్తి. (పారా. అట్టం. ౧.పరమమహాసంఘీతికథా; దీ. ని. అట్టం.
౧.పరమమహాసంఘీతికథా; థం. స. అట్టం. నిదానకథా);

తదేతం తత్త సుత్తపిటకవసేన ఆగతం, ఇథ పన పిటకత్తయవసేన యోజేతబ్బం. “ద్వాదస పదాని సుత్త”న్తి వుత్తం, యం పరియత్తిసాసనన్తి అత్తో. తం సబ్బన్తి తం “సుత్త”న్తి వుత్తం సకలం బుద్ధవచనం. బృజ్జనశ్చ అత్తో చాతి బృజ్జనశ్శోవ తదత్తో చ. యతో “ద్వాదస పదాని సుత్త”న్తి వుత్తం. ఇదం వుత్తం హోతి - అత్తసూచనాదితో సుత్తం పరియత్తిధమ్మో, తశ్చ సబ్బం అత్తతో ద్వాదస పదాని ఛ బృజ్జనపదాని చేవ ఛ అత్తపదాని చాతి. అథ వా యదేతం “సాసనవర”న్తి వుత్తం, తం సబ్బం సుత్తం, పరియత్తిసాసనస్స అధిప్పేతత్తా. అత్తతో పన ద్వాదస పదాని, బృజ్జనత్తపదసముదాయభావతో. యథాహ - “బృజ్జనశ్చ అత్తో చా”తి. తం విశ్శోయ్యం ఉభయన్తి యస్మిం బృజ్జనే అత్తే చ వచనవచనీయభావేన సమ్మన్దే సుత్తవోహరో, తదుభయం సరూపతో విశ్శోతబ్బం తత్త కతమం బృజ్జనం కతమో అత్తోతి? తేనేవాహ - “కో అత్తో బృజ్జనం కతమ”న్తి.

ఏవం “సాసనవర”న్తి వుత్తస్స సుత్తస్స పరియత్తిభావం తస్స చ అత్తబృజ్జనపదభావేన వేదితబ్బతం దస్సేత్వా ఇదాని తస్స పవచయుపాయం నేత్తిప్పకరణం పదత్తవిభాగేన దస్సేతుం “సోళసహారా”తి గాథమాహ.

తత్త సోళస హారా ఏతిస్సాతి సోళసహారా. పశ్చానయా అట్టారసములపదాతి ఏత్తాపి ఏసేవ నయో. అథ వా సోళస హారా సోళసహారా. ఏవం ఇతరత్తాపి. హారనయములపదాని ఏవ హి సభ్యపత్రో విత్తారతో చ భాసితాని నేత్తీతి. సాసనస్స పరియేట్ఠీతి సాసనస్స అత్తపరియేసనా, పరియత్తిసాసనస్స అత్తసంవణ్ణనాతి అత్తో, సకలస్సేవ వా సాసనస్స అత్తవిచారణాతి అత్తో. పటిపత్తిపటివేధేపి హి నేత్తినయానుసారేన అధిగచ్ఛన్తీతి. మహాకచ్ఛానేనాతి కచ్ఛోతి పురాతనో ఇసి, తస్స వంసాలక్కురభూతోయం మహాథేరో “కచ్ఛానో”తి వుచ్చతి. మహాకచ్ఛానోతి పన పూజావచనం, యథా మహామోగ్గల్లానోతి, “కచ్ఛాయనగోత్తనిద్దిట్టా”తిపి పారో. అయశ్చ గాథా నేత్తిం సజ్ఞాయన్తేహి పకరణత్తసంఘణ్ణనవసేన రపితాతి దట్టబ్బా. యథా చాయం, ఏవం హరవిభజ్జవారే తంతంహరనిద్దేసనిగమనే “తేనాహ ఆయస్మా”తిఆదివచనం, హారాదిసముదాయభూతాయం నేత్తియం బృజ్జనత్తసముదాయే చ సుత్తే కిం కేన విచియతీతి విచారణాయం ఆహ - “హారా బృజ్జనవిచయో”తిఆది.

తత్త సోఽసపి హరా మూలపదనిధ్యారణమన్తరేన బృజ్జనముఖేనేవ సుత్తస్స సంవణ్ణనా హోన్తి, న నయా వియ మూలపదసజ్ఞాతసభావధమ్మనిధ్యారణముఖేనాతి తే “బృజ్జనవిచయో సుత్తస్సా”తి వుత్తా. అత్తనయా పన యథాపుత్తఅత్తముఖేనేవ సుత్తస్స అత్తసమ్మటిపత్తియా హోన్తితి ఆహ - “నయా తయో చ సుత్తత్థో”తి. అయిచ్చా విచారణా పరతోపి ఆగమిస్సతి. కేచి “నయో చా”తి పరన్తి, తం న సున్దరం. ఉభయం పరిగ్గహీతన్తి హరా నయా చాతి ఏతం ఉభయం సుత్తస్స అత్తనిధ్యారణవసేన పరిసమన్తతో గహితం సబ్బథా సుత్తే యోజితం. వుచ్చతి సుత్తం వదతి సంవణ్ణేతి. కథం? యథాసుత్తం సుత్తానురూపం, యం సుత్తం యథా సంవణ్ణేతబ్బం, తథా సంవణ్ణేతీతి అత్థో. యం యం సుత్తన్తి వా యథాసుత్తం, సబ్బం సుత్తన్తి అత్థో. నేత్తినయేన హి సంవణ్ణేతుం అసక్కుణ్ణేయ్యం నామ సుత్తం నత్థీతి.

ఇదాని యం వుత్తం - “సాసనవరం విదూహి ఇ్ఞేయ్య”న్తి, తత్త నేత్తిసంవణ్ణనాయ విసయభూతం పరియత్తిధమ్మమేవ పకారన్తరేన నియమేత్వా దస్సేతుం “యా చేవా”తిఆది వుత్తం.

తత్త అత్థేసు కతపరిచ్ఛేదో బృజ్జనప్పబద్ధో దేసనా, యో పాఠోతి వుచ్చతి. తదత్థో దేసితం తాయ దేసనాయ పబోధితత్తా. తదుభయిచ్చా విముత్తాయతనసేసేన పరిచయం కరోన్తానం అనుపాదాపరినిబ్బానపరియోసానానం సమ్మత్తీనం హేతుభావతో ఏకన్తేన విజ్ఞేయ్యం, తదుభయవినిముత్తస్స వా ఇ్ఞేయ్యస్స అభావతో తదేవ ద్వయం విజ్ఞేయ్యన్తి ఇమమత్తం దస్సేతి యా చేవ...పి.... విజ్ఞేయ్యన్తి. తత్తాతి తస్మిం విజాననే సాధేతబ్బే, నిప్పాదేతబ్బే చేతం భుమ్మం. అయమానుపుబ్బీతి అయం వక్ఖమానా అనుపుబ్బి హారనయానం అనుక్కమో, అనుక్కమేన వక్ఖమానా హారనయాతి అత్థో. నవవిధసుత్తన్తపరియేట్ఠీతి సుత్తాదివసేన నవజ్ఞస్స సాసనస్స పరియేసనా, అత్తవిచారణాతి అత్థో. సామిఅత్థే వా ఏతం పచ్చత్తం నవవిధసుత్తన్తపరియేట్ఠీయా అనుపుబ్బీతి. అథ వా అనుపుబ్బీతి కరణత్థే పచ్చత్తం. ఇదం వుత్తం హోతి - యథాపుత్తవిజాననే సాధేతబ్బే వక్ఖమానాయ హారనయానుపుబ్బియా అయం నవవిధసుత్తన్తస్స అత్తపరియేసనాతి.

ఏత్థాహ - కథం పనేత్త గేయ్యజ్ఞాదీనం సుత్తభావో, సుత్తభావే చ తేసం కథం సాసనస్స నవజ్ఞభావో. యిచ్చా సజ్ఞహేసు వుచ్చతి “సగాథకం సుత్తం గేయ్యం, నిగ్గాథకం సుత్తం వేయ్యాకరణ”న్తి, తథా చ సతి సుత్తజ్ఞమేవ న సియా. అథాపి విసుం సుత్తజ్ఞం సియా, మజ్జలసుత్తాదీనం (ఖు. పా. ౫.౧ ఆదయో; సు. ని. ౨౬౧ ఆదయో) సుత్తజ్ఞసజ్ఞహో న సియా, గాథాభావతో ధమ్మపదాదీనం వియ, గేయ్యజ్ఞసజ్ఞహో వా సియా, సగాథకత్తా సగాథావగ్గస్స వియ, తథా ఉభతోవిభజ్ఞాదీసు సగాథకప్పదేసానన్తి. వుచ్చతే -

సుత్తన్తి సామజ్ఞావిధి, విసేసవిధయో పరే;
సనిమిత్తా నిరుళ్ళత్తా, సహతాజ్ఞోన నాజ్ఞతో.

సబ్బస్సాపి హి బుద్ధవచనస్స సుత్తన్తి అయం సామజ్ఞావిధి. తథా హి “ఏత్తకం తస్స భగవతో సుత్తాగతం సుత్తపరియాపన్నం (పాచి. ౧౨౪౨), సావత్తియా సుత్తవిభజ్ఞే, సకవాదే పిచ్చా సుత్తసత్తానీ”తిఆదివచనతో వినయాభిధమ్మపరియత్తివిసేసేపి సుత్తవోహరో దిస్సతి. తదేకదేసేసు పన గేయ్యాదయో విసేసవిధయో తేన తేన నిమిత్తేన పతిట్ఠితా. తథా హి గేయ్యస్స సగాథకత్తం తబ్బావనిమిత్తం. లోకేపి హి ససిలోకం సగాథకం చుట్ఠియగన్ఠం గేయ్య”న్తి వదన్తి. గాథావిరహే పన సతి పుచ్చిత్వా విస్సజ్జనభావో వేయ్యాకరణస్స. పుచ్చావిస్సజ్జనజ్ఞో “బ్యాకరణ”న్తి వుచ్చతి. బ్యాకరణమేవ వేయ్యాకరణన్తి. ఏవం సన్తే సగాథకాదీనమ్మి పజ్ఞావిస్సజ్జనవసేన పవత్తానం వేయ్యాకరణభావో ఆపజ్జతీతి? నాపజ్జతి,

గేయ్యదిసజ్ఞానం అనోకాసభావతో “గాఢావిరహ సతి”తి విసేసితత్తా చ. తథా హి ధమ్మపదాదీసు కేవలం గాఢాబన్ధసు సగాఢకత్తేపి సోమనస్సజ్ఞానమయికగాఢాయుత్తేసు “వుత్తజ్ఞోత”న్తిఆదివచనసమ్మన్ధేసు అబ్బుతధమ్మపటిసంయుత్తేసు చ సుత్తవిసేసేసు యథాక్రమం గాఢాఉదానఇతివుత్తకఅబ్బుతధమ్మసజ్ఞా పతిట్టితా, తథా సతిపి గాఢాబన్ధభావే భగవతో అతీతాసు జాతీసు చరియానుభావప్పకాసకేసు జాతకసజ్ఞా. సతిపి పజ్ఞావిస్సజ్ఞనభావే సగాఢకత్తే చ కేసుచి సుత్తన్తేసు వేదస్స లభాపనతో వేదల్లసజ్ఞా పతిట్టితాతి ఏవం తేన తేన సగాఢకత్తాదినా నిమిత్తేన తేసు తేసు సుత్తవిసేసేసు గేయ్యజ్ఞాదిసజ్ఞా పతిట్టితాతి విసేసవిధయో సుత్తజ్ఞతో పరే గేయ్యదయో.

యం పనేత్థి గేయ్యజ్ఞాదినిమిత్తరహితం సుత్తం, తం సుత్తజ్ఞం విసేససజ్ఞాపరిహారేన సామజ్ఞాసజ్ఞాయ పవత్తనతోతి. నను చ సగాఢకం సుత్తం గేయ్యం, నిగ్గాఢకం సుత్తం వేయ్యాకరణన్తి సుత్తజ్ఞం న సమ్భవతీతి చోదనా తదవత్థా ఏవాతి? న తదవత్థా, సోధితత్తా. సోధితజ్ఞో పుట్టే గాఢావిరహ సతి పుచ్చావిస్సజ్ఞనభావో వేయ్యాకరణస్స తబ్బావనిమిత్తన్తి. యజ్ఞా వుత్తం – “గాఢాభావతో మగ్గలసుత్తాదీనం సుత్తజ్ఞసజ్ఞహో న సియా”తి, తమ్మి న, నిరుళ్లత్తా. నిరుళ్లో హి మగ్గలసుత్తాదీసు సుత్తభావో, న హి తాని ధమ్మపదబుద్ధవంసాదయో వియ గాఢాభావేన పజ్ఞాతాని, కిన్తు సుత్తభావేనేవ. తేనేవ హి అట్టకథాయం “సుత్తనామక”న్తి నామగ్గహణం కతం.

యం పన వుత్తం “సగాఢకత్తా గేయ్యజ్ఞసజ్ఞహో వా సియా”తి, తదపి నత్తి, యస్మా సహతాజ్ఞోన. సహ గాఢాహీతి హి సగాఢకం. సహభావో చ నామ అత్థతో అజ్ఞోన హోతి, న చ మగ్గలసుత్తాదీసు గాఢావినిముత్తో కోచి సుత్తప్పదేసో అత్తి. యో సహ గాఢాహీతి వుచ్చేయ్య, న చ సముదాయో నామ కోచి అత్తి. యదపి వుత్తం – “ఉభతోవిభజ్ఞాదీసు సగాఢకప్పదేసానం గేయ్యజ్ఞసజ్ఞహో సియా”తి, తదపి న అజ్ఞతో. అజ్ఞా ఏవ హి తా గాఢా, జాతకాదిపరియాపన్నత్తా. అతో న తాహి ఉభతోవిభజ్ఞాదీనం గేయ్యజ్ఞభావోతి ఏవం సుత్తాదీనం అజ్ఞానం అజ్ఞామజ్ఞాసజ్ఞరాభావో వేదితబ్బో. యస్మా పన సబ్బమ్మి బుద్ధవచనం యథావుత్తనయేన అజ్ఞానం సూచనాదిఅత్థేన సుత్తన్తేవ వుచ్చతి, తస్మా వుత్తం – “నవవిధసుత్తన్తపరియేట్టి”తి.

సజ్ఞహవారవణ్ణనా నిట్టితా.

౨. ఉద్దేశవారవణ్ణనా

౧. ఏవం సజ్జహవారేన సజ్జేపతో దస్సితే హరాదయో ఇదాని విభాగేన దస్సేతుం “తత్త కతమే సోళస హరా”తిఆదిదేసనా ఆరద్ధా. తత్త తత్తాతి యం వుత్తం – “సోళసహరా నేత్తి”తి, తస్మిం వచనే, తిస్సం వా గాఢాయం, యాని హరనయమూలపదాని ఉద్ధటాని, తేసూతి అత్తో. కతమేతి పుచ్చావచనం. పుచ్చా చ నామేసా పఞ్చవిధా అదిట్టజీతనాపుచ్చా దిట్టసంసన్దనాపుచ్చా విమతిచ్చేదనాపుచ్చా అనుమతిపుచ్చా కథేతుకమ్యతాపుచ్చాతి. తాసు అయం కథేతుకమ్యతాపుచ్చా. సోళసాతి గణనవసేన పరిచ్చేదో. తేన నేసం న తతో ఉద్ధం అధో చాతి ఏతపరమతం దస్సేతి. సా చేతపరమతా పరతో ఆవి భవిస్సతి. హరాతి గణనవసేన పరిచ్చిన్నానం సామజ్ఞతో దస్సనం. దేసనా విచయోతిఆది సరూపదస్సనం.

తత్త కేనట్టేన హరా? హరీయన్తి ఏతేహి, ఏత్త వా సుత్తగేయ్యాదివిసయా అజ్ఞాణసంసయవిపల్లాసాతి హరా, హరన్తి వా సయం తాని, హరణమత్తమేవ వాతి హరా ఫలూపచారేన. అథ వా హరీయన్తి వోహరీయన్తి ధమ్మసంవణ్ణకథమ్మపటిగ్గాహకేహి ధమ్మస్స దానగ్గహణవసేనాతి హరా. అథ వా హరా వియాతి హరా. యథా హి అనేకరతనావలిసమూహో హరసజ్ఞతో అత్తనో అవయవభూతరతనసమ్మస్సేహి సముప్పజ్జనీయమానహిలాదసుఖో హుత్వా తదుపభోగీజనసరీరసన్తాపం నిదాఘపరిళాహుపజనితం వూపసమేతి, ఏవమేతేపి నానావిధపరమత్థరతనప్పబద్ధా సంవణ్ణనావిసేసా అత్తనో అవయవభూతపరమత్థరతనాధిగమేన సముప్పాదియమాననిబ్బుతిసుఖా ధమ్మపటిగ్గాహకజనహదయపరితాపం కామరాగాదికిలేసహేతుకం వూపసమేన్తితి. అథ వా హరయన్తి అజ్ఞాణాదీనం హరం అపగమం కరోన్తి ఆచిక్ఖన్తితి వా హరా. అథ వా సోతుజనచిత్తస్స హరణతో రమణతో చ హరా నిరుత్తినయేన, యథా – “భవేసు వన్తగమనో భగవా”తి (విసుద్ధి. ౧.౧౪౪; పారా. అట్ట. ౧.౧ వేరజ్జకణ్డవణ్ణనా). అయం తావ హరానం సాధారణతో అత్తో.

అసాధారణతో పన దేసీయతి సంవణ్ణీయతి ఏతాయ సుత్తత్తోతి దేసనా, దేసనాసహచరణతో వా దేసనా. నను చ అజ్ఞోపి హరా దేసనాసజ్ఞాతస్స సుత్తస్స అత్తసంవణ్ణనతో దేసనాసహచారి నోవాతి? సచ్చమేతం, అయం పన హరో యేభుయ్యేన యథారుతవసేనేవ విజ్ఞాయమానో దేసనాయ సహ చరతీతి వత్తబ్బతం అరహతి, న తథా పరే. న హి అస్సాదాదీనవనిస్సరణాదిసన్దస్సనరహితా సుత్తదేసనా అత్తి. అస్సాదాదిసన్దస్సనవిభావనలక్ఖణో చాయం హరోతి.

విచియన్తి ఏతేన, ఏత్త వా పదపఞ్ఞాదయో, విచితి ఏవ వా తేసన్తి విచయో. పాళియం పన విచినతీతి విచయోతి అయమత్తో దస్సితో.

యుత్తితి ఉపపత్తిసాధనయుత్తి, ఇథ పన యుత్తివిచారణా యుత్తి ఉత్తరపదలోపేన “రూపభవో రూప”న్తి యథా, యుత్తిసహచరణతో వా. ఇథాపి దేసనాహరే వుత్తనయేన అత్తో విత్తారేతబ్బో.

పదట్టానన్తి ఆసన్నకారణం, ఇథాపి పదట్టానవిచారణాతిఆది వుత్తనయేనేవ వేదితబ్బం.

లక్ఖీయన్తి ఏతేన, ఏత్త వా ఏకలక్ఖణా ధమ్మా అవుత్తాపి ఏకవచనేనాతి లక్ఖణం.

వియూహీయన్తి విభాగేన పిణ్డీయన్తి ఏతేన, ఏత్త వాతి బ్యూహో. నిబ్బచనాదీనం సుత్తే దస్సియమానానం చతున్నం బ్యూహోతి చతుబ్యూహో, చతున్నం వా బ్యూహో ఏత్థాతి చతుబ్యూహో.

ఆవట్టియన్తి ఏతేన, ఏత్త వా సభాగా విసభాగా చ ధమ్మా, తేసం వా ఆవట్టనన్తి ఆవట్టో.

విభజీయన్తి ఏతేన, ఏత్త వా సాధారణాసాధారణానం సంకిలేసవోదానధమ్మానం భూమియోతి విభత్తి, విభజనం వా ఏతేసం భూమియోతి విభత్తి.

పటిపక్ఖవసేన పరివత్తీయన్తి ఇమినా, ఏత్త వా సుత్తే వుత్తధమ్మా, పరివత్తనం వా తేసన్తి పరివత్తనో.

వివిధం వచనం ఏకస్సేవత్థస్స వాచకమేత్థాతి వివచనం, వివచనమేవ వేవచనం, వివిధం వుచ్చతి ఏతేన అత్తోతి వా వివచనం. సేసం వుత్తనయమేవ.

పకారేహి పభేదతో వా ఇహీయన్తి ఇమినా, ఏత్త వా అత్థాతి పజ్జత్తి.

ఓతారీయన్తి అనుప్పవేసీయన్తి ఏతేన, ఏత్త వా సుత్తాగతా ధమ్మా పటిచ్చసముప్పాదాదీసూతి ఓతరణో.

సోధీయన్తి సమాధీయన్తి ఏతేన, ఏత్త వా సుత్తే పదపదత్థపజ్ఞారమ్భాతి సోధనో.

అధిట్ఠీయన్తి అనుపవత్తీయన్తి ఏతేన, ఏత్త వా సామజ్ఞావిసేసభూతా ధమ్మా వినా వికప్పేనాతి అధిట్ఠానో.

పరికరోతి అభిసంఖ్యరోతి ఫలన్తి పరిక్ఖారో, హేతు పచ్చయో చ, పరిక్ఖారం ఆచిక్ఖతీతి పరిక్ఖారో, హరో, పరిక్ఖారవిసయత్తా పరిక్ఖారసహచరణతో వా పరిక్ఖారో.

సమారోపీయన్తి ఏతేన, ఏత్త వా పదట్ఠానాదిముఖేన ధమ్మాతి సమారోపనో. సబ్బత్త చ భావసాధనవసేనాపి అత్తో సమ్భవతీతి తస్సాపి వసేన యోజేతబ్బం.

తస్సాతి యథావుత్తస్స హరుద్దేసస్స. అనుగీతీతి వుత్తస్సేవత్థస్స సుఖగ్గహణత్థం అనుపచ్ఛా గాయనగాథా, తాసు ఓసానగాథాయ అత్థతో అసంకిణ్ణాతి పదత్తేన సజ్కరరహితా, తేన యదిపి కేచి హరా అజ్ఞామజ్ఞం అవిసిట్ఠా వియ దిస్సన్తి, తథాపి తేసం అత్థతో సజ్కరో నత్తీతి దస్సేతి. సో చ నేసం అసజ్కరో లక్ఖణనిద్దేసే సుపాకటో హోతి. ఏతేసజ్ఞేవాతి ఏతేసం సోళసన్నం హరానం. యథా అసజ్కరో, తథా చేవ భవతి. కిం భవతి? విత్థారతయా విత్థారేన. నయవిభత్తి నయేన ఉపాయేన ఇాయేన విభాగో. ఏతేన తం ఏవ అసజ్కరిణ్ణతం విభావేతి. కేచి “విత్థారనయా”తి పఠన్తి, తం న సున్దరం, అయజ్ఞా గాథా కేసుచి పోత్థకేసు నత్తి.

౨. ఏవం హరే ఉద్ధిసిత్వా ఇదాని నయే ఉద్ధిసితుం “తత్థ కతమే”తిఆది వుత్తం. తత్థ నయన్తి సంకిలేసే వోదానాని చ విభాగతో ఇహీన్తీతి నయా, నీయన్తి వా తాని ఏతేహి , ఏత్త వాతి నయా, నయనమత్తమేవ వాతి నయా, నీయన్తి వా సయం ధమ్మకథికేహి ఉపనీయన్తి సుత్తస్స అత్థపవిచయత్థన్తి నయా. అథ వా నయా వియాతి నయా. యథా హి ఏకత్తాదయో నయా సమ్మా పటివిజ్ఞియమానా పచ్చయపచ్చయుప్పన్నధమ్మానం యథాక్కమం

సమ్మన్తవిభాగభ్యాపారవిరహానురూపఫలభావదస్సనేన అసంజ్ఞతో సమ్మృతసచ్చపరమత్తసద్ధానం సభావం పవేదయన్తా పరమత్తసచ్చప్పటివేదాయ సంవత్తన్తి, ఏవమేతేపి కణ్ఠసుక్కుసప్పటిభాగధమ్మవిభాగదస్సనేన అవిపరీతసుత్తత్థావబోధాయ అభిసమ్మృణన్తా వేనేయ్యానం చతుసచ్చప్పటివేదాయ సంవత్తన్తి. అథ వా పరియత్తిఅత్థస్స నయనతో సంకిలేసతో యమనతో చ నయా నిరుత్తినయేన.

నన్దియావట్టోతిఆదీసు నన్దియావట్టస్స వియ ఆవట్టో ఏతస్సాతి నన్దియావట్టో, యథా హి నన్దియావట్టో అన్తోరితేన పధానావయవేన బహిద్ధా ఆవట్టతి, ఏవమయమ్పి నయోతి అత్తో. అథ వా నన్దియా తణ్ణాయ పమోదస్స వా ఆవట్టో ఏత్థాతి నన్దియావట్టో. తీహి అవయవేహి లోభాదీహి సంకిలేసపక్ఖే అలోభాదీహి చ వోదానపక్ఖే పుక్ఖలో సోభనోతి తిపుక్ఖలో. అసన్తాసనజవపరక్కుమాదివిసేసయోగేన సీహో భగవా, తస్స విక్కిళితం దేసనావచీకమ్మభూతో విహారీతి కత్వా విపల్లాసతప్పటిపక్ఖపరిదీపనతో సీహస్స విక్కిళితం ఏత్థాతి సీహవిక్కిళితో, నయో. బలవిసేసయోగదీపనతో వా సీహవిక్కిళితసదిసత్తా నయో సీహవిక్కిళితో. బలవిసేసో చేత్థ సద్ధాదిబలం, దసబలాని ఏవ వా. అత్థనయత్తయదిసాభావేన కుసలాదిధమ్మానం ఆలోచనం దిసాలోచనం. తథా ఆలోచితానం తేసం ధమ్మానం అత్థనయత్తయయోజనే సమానయనతో అఙ్కుసో వియ అఙ్కుసో. గాథాసు లఙ్ఘోతి పకాసేతి సుత్తత్థన్తి లఙ్ఘకో, నయో చ సో లఙ్ఘకో చాతి నయలఙ్ఘకో. గతాతి ఇతా, మతాతి అత్తో. సో ఏవ వా పారో. సేసం వుత్తనయేన వేదితబ్బం.

3. ఏవం నయేపి ఉద్దిసిత్వా ఇదాని మూలపదాని ఉద్దిసితుం “తత్థ కతమానీ”తిఆది ఆరద్ధం. తత్థ మూలాని చ తాని నయానం పట్టానభాగానశ్చ పతిట్టాభావతో పదాని చ అధిగమూపాయభావతో కోట్టాసభావతో చాతి మూలపదాని. కోసల్లసమ్మూతట్టేన, కుచ్చితానం వా పాపధమ్మానం సలనతో విద్ధంసనతో, కుసానం వా రాగాదీనం లవనతో, కుసా వియ వా లవనతో, కుసేన వా ఇాణేన లాతబ్బతో పవత్తేతబ్బతో కుసలాని, తప్పటిపక్ఖతో అకుసలానీతి పదట్తో వేదితబ్బో.

ఏవం గణనపరిచ్ఛేదతో జాతిభేదతో చ మూలపదాని దస్సేత్వా ఇదాని సరూపతో దస్సేన్తో సంకిలేసపక్ఖయేవ పఠమం ఉద్దిసతి “తత్థా”తిఆదినా. తత్థ తసతి పరితసతీతి తత్థా. అవిన్దియం విన్దతి, విన్దియం న విన్దతీతి అవిజ్ఞా, విజ్ఞాపటిపక్ఖాతి వా అవిజ్ఞా. లుబ్బన్తి తేన, సయం వా లుబ్బతి, లుబ్బనమత్తమేవ వా సోతి లోభో. దోసమోహేసుపి ఏసేవ నయో. అసుభే “సుభ”న్తి పవత్తా సఙ్ఖా సుభసఙ్ఖా. సుఖసఙ్ఖాదీసుపి ఇమినావ నయేన అత్తో వేదితబ్బో. సఙ్గహన్తి గణనం. సమోసరణన్తి సమోరోపనం.

పచ్చనీకధమ్మే సమేతీతి సమథో. అనిచ్ఛాదీహి వివిధేహి ఆకారేహి పస్సతీతి విపస్సనా. అలోభాదయో లోభాదిపటిపక్ఖతో వేదితబ్బా. అసుభే “అసుభ”న్తి పవత్తా సఙ్ఖా అసుభసఙ్ఖా, కాయానుపస్సనాసతిపట్టానం. సఙ్ఖాసీసేన హి దేసనా. దుక్ఖసఙ్ఖాదీసుపి ఏసేవ నయో.

ఇదం ఉద్ధానన్తి ఇదం వుత్తస్సేవ అత్థస్స విప్పకిణ్ణభావేన నస్సితుం అదత్వా ఉద్ధం దానం రక్ఖణం ఉద్ధానం, సఙ్గహవచనన్తి అత్తో. “చత్తారో విపల్లాసా”తిపి పారో. కిలేసభూమీతి సంకిలేసభూమి సబ్బేసం అకుసలధమ్మానం సమోసరణట్టానత్తా. కుసలానం యాని తీణి మూలాని. “కుసలానీ”తిపి పఠన్తి. సతిపట్టానాతి అసుభసఙ్ఖాదయో సన్ధాయాహ. ఇన్ద్రియభూమీతి సద్ధాదీనం విముత్తిపరిపాచనిన్ద్రియానం సమోసరణట్టానత్తా వుత్తం. యుజ్జన్తీతి యోజీయన్తి.

ఖోతి పదపూరణ, అవధారణత్తే వా నిపాతో. తేన ఏతే ఏవాతి దస్సేతి. అట్టారసేవాతి వా. మూలపదాతి మూలపదాని,
లిజ్జవిపల్లానో వా.

ఉద్దేశవారవణ్ణనా నిట్టితా.

3. నిద్దేసవారవణ్ణనా

౪. ఏవం ఉద్దిట్టే హారాదయో నిద్దిసితుం “తత్త సజ్జేపతో”తిఆది ఆరద్ధం. తత్త తత్తాతి తస్మిం ఉద్దేసపారే. సజ్జేపతో నేత్తి కీత్తితాతి సమాసతో నేత్తిప్పకరణం కథితం. హారనయములపదానజ్ఞో సరూపదస్సనం ఉద్దేసపారేన కతన్తి. ఏత్త చ హారనయానం -

సామజ్ఞతో విసేసేన, పదత్తో లక్ఖణం కమో;
ఏత్తావతా చ హేత్వాదీ, వేదితబ్బా హి విజ్ఞానా.

తేసు అవిసేసతో విసేసతో చ హారనయానం అత్తో దస్సితో. లక్ఖణాదీసు పన అవిసేసతో సబ్బేపి హారా నయా చ యథాక్కమం బృజ్జానత్తముఖేన నవజ్ఞస్స సాసనస్స అత్తసంవణ్ణనలక్ఖణా. విసేసతో పన తస్స తస్స హారస్స నయస్స చ లక్ఖణం నిద్దేసే ఏవ కథయిస్సామ. కమాదీని చ యస్మా నేసం లక్ఖణేసు జాతేసు విజ్ఞోయ్యాని హోన్తి, తస్మా తానిపి నిద్దేసతో పరతో పకాసయిస్సామ.

హారసజ్జేపో

౧. యా పన అస్సాదాదీనవతాతిఆదికా నిద్దేసగాథా, తాసు అస్సాదాదీనవతాతి అస్సాదో ఆదీనవతాతి పదవిభాగో. ఆదీనవతాతి చ ఆదీనవో ఏవ. కేచి “అస్సాదాదీనవతో”తి పరన్తి, తం న సున్దరం. తత్త అస్సాదీయతీతి అస్సాదో, సుఖం సోమనస్సజ్ఞా. వుత్తజ్ఞోతం - “యం, భిక్ఖవే, పజ్జాపాదానక్ఖన్దే పటిచ్చ ఉప్పజ్జతి సుఖం సోమనస్సం, అయం పజ్జాసు ఉపాదానక్ఖన్దేసు అస్సాదో”తి (మ. ని. ౧.౧౬౬; సం. ని. ౩.౨౬). యథా చేతం సుఖం సోమనస్సం, ఏవం ఇట్టారమ్మణమ్మి. వుత్తమ్మి చేతం - “సో తదస్సాదేతి తం నికామేతీ”తి “రూపం అస్సాదేతి అభినన్దతి, తం ఆరబ్బ రాగో ఉప్పజ్జతీ”తి (పట్టా. ౧.౧.౪౨౪), “సంయోజనీయేసు, భిక్ఖవే, ధమ్మేసు అస్సాదానుపస్సినో”తి (సం. ని. ౨.౧౩) చ . అస్సాదేతి ఏతాయాతి వా అస్సాదో, తణ్ణా. తణ్ణాయ హి కారణభూతాయ పుగ్గలో సుఖమ్మి సుఖారమ్మణమ్మి అస్సాదేతి. యథా చ తణ్ణా, ఏవం విపల్లాసాపి. విపల్లాసవసేన హి సత్తా అనిట్టమ్మి ఆరమ్మణం ఇట్టాకారేన అస్సాదేన్తి, ఏవం వేదనాయ సబ్బేసం తేభూమకసజ్ఞారానం తణ్ణాయ విపల్లాసానజ్ఞా అస్సాదవిచారో వేదితబ్బో.

కథం పన దుక్ఖాదుక్ఖమసుఖవేదనానం అస్సాదనీయతాతి? విపల్లాసతో సుఖపరియాయసబ్బావతో చ. తథా హి వుత్తం - “సుఖా ఖో, ఆవుసో విసాఖ, వేదనా రితిసుఖా విపరిణామదుక్ఖా. దుక్ఖా వేదనా రితిదుక్ఖా విపరిణామసుఖా, అదుక్ఖమసుఖా వేదనా జాణసుఖా అజ్ఞాణదుక్ఖా”తి (మ. ని. ౧.౪౬౧). తత్త వేదనాయ అట్టసతపరియాయవసేన, తేభూమకసజ్ఞారానం నిక్ఖేపకణ్డరూపకణ్డవసేన, తణ్ణాయ సంకిలేసవత్తువిభజ్జే నిక్ఖేపకణ్డే చ తణ్ణానిద్దేసవసేన, విపల్లాసానం సుఖసజ్ఞాదివసేన ద్వాసట్టిదిట్టిగతవసేన చ విభాగో వేదితబ్బో.

ఆదీనవో దుక్ఖా వేదనా తిస్సోపి వా దుక్ఖతా. అథ వా సబ్బేపి తేభూమకా సజ్ఞారా ఆదీనవో. ఆదీనం అతివియ కపణం వాతి పవత్తతీతి హి ఆదీనవో, కపణమనుస్సో, ఏవంసభావా చ తేభూమకా ధమ్మా అనిచ్చతాదియోగేన. యతో తత్త ఆదీనవానుపస్సనా ఆరద్ధవిపస్సకానం యథాభూతనయోతి వుచ్చతి. తథా చ వుత్తం - “యం, భిక్ఖవే, పజ్జాపాదానక్ఖన్దా

అనిచ్చా దుష్టా విపరిణామధమ్మా, అయం పశ్చాదు ఉపాదానక్లన్దేసు ఆదీనవో"తి. తస్మా ఆదీనవో దుష్టసచ్చనిద్దేసభూతానం జాతియాదీనం అనిచ్చతాదీనం ద్వాచత్తాలీసాయ ఆకారానశ్చ వసేన విభజిత్వా నిద్దిసితబ్బో.

నిస్సరతి ఏతేనాతి నిస్సరణం, అరియమగ్గో. నిస్సరతీతి వా నిస్సరణం నిబ్బానం. ఉభయమ్పి సామజ్ఞానిద్దేసేన ఏకసేసేన వా "నిస్సరణ"న్తి వుత్తం. పి-సద్దో పురిమానం పచ్చిమానశ్చ సమ్మిణ్ణనత్తో. తత్త అరియమగ్గపక్ఖే సతిపట్టానాదీనం సత్తత్తింసబోధిపక్ఖియధమ్మానం కాయానుపస్సనాదీనశ్చ తదన్తోగధభేదానం వసేన నిస్సరణం విభజిత్వా నిద్దిసితబ్బం.

నిబ్బానపక్ఖే పన కిశ్చాపి అసజ్ఞతాయ ధాతుయా నిప్పరియాయేన విభాగో నత్తి. పరియాయేన పన సోపాదిసేననిరుపాదిసేనభేదేన. యతో వా తం నిస్సటం, తేసం పటిసమ్మిదామగ్గే (పటి. మ. ౧.౩) దస్సితప్పభేదానం చక్ఖాదీనం ఛన్నం ద్వారానం రూపాదీనం ఛన్నం ఆరమ్మణానం తంతంద్వారప్పవత్తానం ఛన్నం ఛన్నం విజ్ఞాణఫస్సవేదనాసజ్ఞాచేతనాతత్తావితక్కవిచారానం పథవీధాతుఆదీనం ఛన్నం ధాతుానం దసన్నం కసిణాయతనానం అసుభానం కేసాదీనం ద్వత్తింసాయ ఆకారానం పశ్చన్నం ఖడ్ధానం ద్వాదసన్నం ఆయతనానం అట్టారసన్నం ధాతుానం లోకియానం ఇన్ద్రియానం కామధాతుఆదీనం తిస్సన్నం ధాతుానం కామభవాదీనం తిణ్ణం తిణ్ణం భవానం చతున్నం ఝానానం అప్పమజ్ఞానం ఆరుప్పానం ద్వాదసన్నం పటిచ్చసముప్పాదజ్ఞానశ్చాతి ఏవమాదీనం సజ్ఞతధమ్మానం నిస్సరణభావేన చ విభజిత్వా నిద్దిసితబ్బం.

ఫలన్తి దేసనాఫలం. కిం పన తన్తి? యం దేసనాయ నిప్పాదీయతి. నను చ నిబ్బానాధిగమో భగవతో దేసనాయ నిప్పాదీయతి. నిబ్బానశ్చ "నిస్సరణ"న్తి ఇమినా వుత్తమేవాతి? సచ్చమేతం, తశ్చ ఖో పరమ్మరాయ. ఇథ పన పచ్చక్ఖతో దేసనాఫలం అధిప్పేతం. తం పన సుతమయశాణం. అత్తధమ్మవేదాదిఅరియమగ్గస్స పుబ్బభాగప్పటిపత్తిభూతా ఛబ్బిసుద్ధియో. యశ్చ తస్మిం ఖణే మగ్గం అనభిసమ్మణస్తస్స కాలన్తరే తదధిగమకారణభూతం సమ్మత్తిభవహేతు చ సియా. తథా హి వక్ఖతి - "అత్తానుదిట్ఠిం ఊహచ్చ, ఏవం మచ్చుతరో సియాతి (సు. ని. ౧౧౨౫; కథా. ౨౨౬; చూళని. మోఘరాజమాణవపుచ్చా ౧౪౪, మోఘరాజమాణవపుచ్చానిద్దేస ౮౮; నేత్తి. ౫; పేటకో. ౨౨) ఇదం ఫల"న్తి, "ధమ్మో హవే రక్ఖతి ధమ్మచారిన్తి ఇదం ఫల"న్తి (జా. ౧.౧౦.౧౦౨-౧౦౩; ౧.౧౫.౩౮౫) చ. ఏతేన నయేన దేవేసు చ మానుసేసు చ ఆయువణ్ణబలసుఖయసపరివారఆధిపతేయ్యసమ్మత్తియో ఉపధిసమ్మత్తియో చక్కవత్తిసిరీ దేవరజ్జసిరీ చత్తారి సమ్మత్తిచక్కాని సీలసమ్మదా సమాధిసమ్మదా తిస్సో విజ్ఞా ఛ అభిజ్ఞా చతస్సో పటిసమ్మిదా సావకబోధి పచ్చేకబోధి సమ్మాసమ్మోధీతి సబ్బాపి సమ్మత్తియో పుజ్ఞాసమ్మారహేతుకా భగవతో దేసనాయ సాధేతబ్బతాయ ఫలన్తి వేదితబ్బా.

ఉపాయోతి అరియమగ్గపదట్టానభూతా పుబ్బభాగప్పటిపదా. సా హి పురిమా పురిమా పచ్చిమాయ పచ్చిమాయ అధిగమూపాయభావతో పరమ్మరాయ మగ్గనిబ్బానాధిగమస్స చ హేతుభావతో ఉపాయో. యా చ పుట్టే వుత్తఫలాధిగమస్స ఉపాయపటిపత్తి. కేచి పన "సహ విపస్సనాయ మగ్గో ఉపాయో"తి వదన్తి, తేసం మతేన నిస్సరణన్తి నిబ్బానమేవ వుత్తం సియా. ఫలం వియ ఉపాయోపి పుబ్బభాగోతి వుత్తం సియా, యం పన వక్ఖతి "సబ్బే ధమ్మా...పి.... విసుద్ధియాతి (ధ. ప. ౨౭౯; థేరగా. ౬౭౮) అయం ఉపాయో"తి. ఏత్థాపి పుబ్బభాగప్పటిపదా ఏవ ఉదాహరణి సక్కా విజ్ఞాతుం. యస్మా పన "తే పహాయ తరే ఓఘన్తి ఇదం నిస్సరణ"న్తి అరియమగ్గస్స నిస్సరణభావం వక్ఖతి. అరియమగ్గో హి ఓఘతరణన్తి.

ఆణత్తీతి ఆణారహస్స భగవతో వేనేయ్యజనస్స హితసిద్ధియా “ఏవం పటిపజ్జాహీ”తి విధానం. తథా హి వక్ఖతి “సుజ్ఞాతో లోకం అవేక్ఖస్సు, మోఘరాజాతి (సు. ని. ౧౧౨౫; కథా. ౨౨౬; నేత్తి. ౫; పేటకో. ౨౨; చూళని. మోఘరాజమాణవపుచ్చా ౧౪౪, మోఘరాజమాణవపుచ్చానిద్దేస ౮౮) ఆణత్తీ”తి.

యోగీనన్తి చతుసద్దకమ్మట్టానభావనాయ యుత్తప్పయుత్తానం వేనేయ్యానం, అత్థాయాతి వచనసేసో. దేసనాహరోతి ఏతేసం యథాపుత్తానం అస్సాదాదీనం విభజనలక్ఖణో సంవణ్ణనావిసేసో దేసనాహరో నామాతి అత్తో. ఏత్థాహ - కిం పనేతేసం అస్సాదాదీనం అనవసేసానం వచనం దేసనాహరో, ఉదాహు ఏకచ్ఛానన్తి? నిరవసేసానంయేవ. యస్మిజ్ఞో సుత్తే అస్సాదాదీనవనిస్సరణాని సరూపతో ఆగతాని, తత్త వత్తబ్బమేవ నత్తి. యత్త పన ఏకదేసేన ఆగతాని, న వా సరూపేన. తత్త అనాగతం అత్తవసేన నిద్ధారేత్వా హరో యోజేతట్టో. అయిచ్చ అత్తో దేసనాహరవిభజ్జే ఆగమిస్సతీతి ఇథ న పపజ్ఞీతో.

౨. యం పుచ్చితన్తి యా పుచ్చా, విచియమానాతి వచనసేసో. విస్సజ్జితం అనుగీతీతి ఏత్థాపి ఏసేవ నయో. తత్త విస్సజ్జితన్తి విస్సజ్జనా, సా ఏకంసబ్బాకరణాదివసేన చతుబ్బిధం బ్యాకరణం. చ-సద్ధో సమ్మిణ్ణనత్తో, తేన గాఢాయం అవుత్తం పదాదిం సజ్ఞణాతి. తా పన పుచ్చావిస్సజ్జనా కస్సాతి ఆహ “సుత్తస్సా”తి. ఏతేన సుత్తే ఆగతం పుచ్చావిస్సజ్జనం విచేతబ్బన్తి దస్సేతి. యా చ అనుగీతీతి పుత్తస్సేవ అత్తస్స యా అను పచ్చా గీతి అనుగీతి, సజ్ఞహగాథా, పుచ్చాయ వా అనురూపా గీతి. ఏతేన పుబ్బాపరం గహితం. బ్యాకరణస్స హి పుచ్చానురూపతా ఇథ పుబ్బాపరం అధిప్పేతం. యా “పుచ్చానుసన్ధీ”తి వుచ్చతి. పురిమం “సుత్తస్సా”తి పదం పుబ్బాపేక్షన్తి పున “సుత్తస్సా”తి వుత్తం. తేన సుత్తస్స నిస్సయభూతే అస్సాదాదికే పరిగ్గణాతి. ఏత్తావతా విచయహారస్స విసయో నిరవసేసేన దస్సితో హోతి. తథా చ వక్ఖతి విచయహారవిభజ్జే “పదం విచినతి...పే... అనుగీతిం విచినతీ”తి.

తత్త సుత్తే సబ్బేసం పదానం అనుపుబ్బేన అత్తసో బ్యజ్జనసో చ విచయో పదవిచయో. “అయం పుచ్చా అదిట్టజోతనా దిట్టసంసన్దనా విమతిచ్ఛేదనా అనుమతిపుచ్చా కథేతుకమ్మతాపుచ్చా సత్తాధిట్టానా ధమ్మాధిట్టానా ఏకాధిట్టానా అనేకాధిట్టానా సమ్మతివిసయా పరమత్థవిసయా అతీతవిసయా అనాగతవిసయా పచ్చప్పన్న విసయా”తిఆదినా పుచ్చావిచయో వేదితట్టో. “ఇదం విస్సజ్జనం ఏకంసబ్బాకరణం విభజ్జబ్యాకరణం పటిపుచ్చాబ్యాకరణం రపనం సావసేసం నిరవసేసం సఉత్తరం అనుత్తరం లోకియం లోకుత్తర”న్తిఆదినా విస్సజ్జనవిచయో.

“అయం పుచ్చా ఇమినా సమేతి, ఏతేన న సమేతీ”తి పుచ్చితత్తం ఆనేత్వా విచయో పుబ్బేనాపరం సంసన్దిత్వా చ విచయో పుబ్బాపరవిచయో. “అయం అనుగీతి పుత్తత్తసజ్ఞహ అవుత్తత్తసజ్ఞహ తదుభయత్తసజ్ఞహ కుసలత్తసజ్ఞహ అకుసలత్తసజ్ఞహ”తిఆదినా అనుగీతివిచయో. అస్సాదాదీసు సుఖవేదనాయ “ఇట్థారమ్మణానుభవనలక్ఖణా”తిఆదినా, తత్థాయ “ఆరమ్మణగ్గహణలక్ఖణా”తిఆదినా, విపల్లాసానం “విపరీతగ్గహణలక్ఖణా”తిఆదినా, అవసిత్థానం తేభూమకధమ్మానం “యథాసకలక్ఖణా”తిఆదినా సబ్బేసచ్చ ద్వావీసతియా తికేసు ద్వాచత్తాలీసాధికే చ దుకసతే లబ్బమానపదవసేన తంతంఅస్సాదత్తవిసేసనిద్ధారణం అస్సాదవిచయో.

దుక్ఖవేదనాయ “అనిట్టానుభవనలక్ఖణా”తిఆదినా, దుక్ఖసచ్ఛానం “పటిసన్దిలక్ఖణా”తిఆదినా, అనిచ్చతాదీనం ఆదిఅన్తవన్తతాయ అనిచ్చన్తికతాయ చ “అనిచ్చా”తిఆదినా సబ్బేసచ్చ లోకియధమ్మానం సంకిలేసభాగియహానభాగియతాదివసేన ఆదీనవవృత్తియా ఓకారనిద్ధారణేన ఆదీనవవిచయో. నిస్సరణపదే అరియమగ్గస్స

ఆగమనతో కాయానుపస్సనాదిపుబ్బభాగప్పటిపదావిభాగవిసేసనిద్ధారణవసేన నిబ్బానస్స
యథావుత్తపరియాయవిభాగవిసేసనిద్ధారణవసేనాతి ఏవం నిస్సరణవిచయో. ఫలాదీనం తంతంసుత్తదేసనాయ
సాధేతబ్బఫలస్స తదుపాయస్స తత్త తత్త సుత్తవిధివచనస్స చ విభాగనిద్ధారణవసేన విచయో వేదితబ్బో. ఏవం
పదపుచ్చావిస్సజ్జనపుబ్బాపరానుగీతీనం అస్సాదాదీనఞ్చ విసేసనిద్ధారణవసేనేవ విచయలక్ఖణో “విచయో హరో”తి
వేదితబ్బో.

౩. సబ్బేసన్ని సోళసన్నం. భూమీతి బృజ్జనం సన్ధాయాహ. బృజ్జనఞ్చో మూలపదాని వియ నయానం హారానం భూమి
పవత్తిట్టానం, తేసం బృజ్జనవిచారభావతో. వుత్తఞ్చో - “హారా బృజ్జనవిచయో”తి, పేటకేపి హి వుత్తం - “యత్త చ సబ్బే హారా,
సమ్మతమానా నయన్తి సుత్తత్తం. బృజ్జనవిధిపుఢుత్తా”తి. గోచరోతి సుత్తత్తో. సుత్తస్స హి పదత్తుద్ధారణముఖేన
హారయోజనా. తేసం బృజ్జనత్థానం. యుత్తాయుత్తపరిక్ఖాతి యుత్తస్స చ అయుత్తస్స చ ఉపపరిక్ఖా.
“యుత్తాయుత్తిపరిక్ఖా”తిపి పారో, యుత్తిఅయుత్తీనం విచారణాతి అత్తో. కథం పన తేసం యుత్తాయుత్తజాననా? చత్తూహి
మహాపదేసేహి అవిరుజ్జనేన. తత్త బృజ్జనస్స తావ సభావనిరుత్తిభావో అధిప్పేతత్తవాచకభావో చ యుత్తభావో. అత్తస్స పన
సుత్తవినయధమ్మతాహి అవిలోమనం . అయమేత్త సజ్జేవో. విత్థారో పన పరతో ఆవి భవిస్సతి. హరో యుత్తీతి నిద్దిట్టోతి
ఏవం సుత్తే బృజ్జనత్థానం యుత్తాయుత్తభావవిభావనలక్ఖణో యుత్తిహరోతి వేదితబ్బో.

౪. ధమ్మన్ని యం కిఞ్చ సుత్తాగతం కుసలాదిధమ్మమాహ. తస్స ధమ్మస్సాతి తస్స యథావుత్తస్స
కుసలాదిధమ్మస్స. యం పదట్ఠానన్ని యం కారణం, యోనిసోమనసికారాది సుత్తే ఆగతం వా అనాగతం వా సమ్భవతో
నిద్ధారేత్వా కథేతబ్బన్ని అధిప్పాయో. ఇతీతి ఏవం, వుత్తనయేనాతి అత్తో. యావ సబ్బధమ్మాతి యత్తకా తస్మిం సుత్తే ఆగతా
ధమ్మా, తేసం సబ్బేసమ్మి యథానురూపం పదట్ఠానం నిద్ధారేత్వా కథేతబ్బన్ని అధిప్పాయో. అథ వా యావ సబ్బధమ్మాతి
సుత్తాగతస్స ధమ్మస్స యం పదట్ఠానం, తస్సపి యం పదట్ఠానన్ని సమ్భవతో యావ సబ్బధమ్మా పదట్ఠానవిచారణా
కాతబ్బాతి అత్తో. ఏసో హరో పదట్ఠానోతి ఏవం సుత్తే ఆగతధమ్మానం పదట్ఠానభూతా ధమ్మా తేసఞ్చ పదట్ఠానభూతాతి
సమ్భవతో పదట్ఠానభూతధమ్మనిద్ధారణలక్ఖణో పదట్ఠానో నామ హరోతి అత్తో.

౫. వుత్తమ్మి ఏకధమ్మేతి కుసలాదీసు ఖడ్ధాదీసు వా యస్మిం కిస్సిఞ్చ ఏకధమ్మే, సుత్తే సరూపతో నిద్ధారణవసేన వా
కథితే. యే ధమ్మా ఏకలక్ఖణా కేచీతి యే కేచి ధమ్మా కుసలాదిభావేన రూపఘ్నాదిభావేన వా తేన ధమ్మేన సమానలక్ఖణా.
వుత్తా భవన్తి సబ్బేతి తే సబ్బేపి కుసలాదిసభావా, ఖడ్ధాదిసభావా వా ధమ్మా సుత్తే అవుత్తాపి తాయ సమానలక్ఖణతాయ
వుత్తా భవన్తి ఆనేత్వా సంవణ్ణనావసేనాతి అధిప్పాయో. ఏత్త చ ఏకలక్ఖణాతి సమానలక్ఖణా వుత్తా. తేన సహచారితా
సమానకిచ్చతా సమానహేతుతా సమానఫలతా సమానారమ్మణతాతి ఏవమాదీహి అవుత్తానమ్మి వుత్తానం వియ
నిద్ధారణం వేదితబ్బం. సో హరో లక్ఖణో నామాతి ఏవం సుత్తే అనాగతేపి ధమ్మే వుత్తప్పకారేన ఆగతే వియ నిద్ధారేత్వా యా
సంవణ్ణనా, సో లక్ఖణో నామ హరోతి అత్తో.

౬. నేరుత్తన్ని నిరుత్తం, పదనిబ్బచనన్ని అత్తో. అధిప్పాయోతి బుద్ధానం సావకానం వా తస్స సుత్తస్స దేసకానం
అధిప్పాయో. బృజ్జనన్ని బృజ్జనేన, కరణే హి ఏతం పచ్చత్తం. కామఞ్చ సబ్బే హారా బృజ్జనవిచయో, అయం పన విసేసతో
బృజ్జనద్వారేనేవ అత్తపరియేసనాతి కత్వా “బృజ్జన”న్ని వుత్తం. తథా హి వక్ఖతి - “బృజ్జనేన సుత్తస్స నేరుత్తఞ్చ
అధిప్పాయో చ నిదానఞ్చ పుబ్బాపరానుసన్ధి చ గవేసితబ్బా”తి. అథాతి పదపూరణమత్తం. దేసనానిదానన్ని నిదదాతి

ఫలన్ని నిదానం, కారణం, యేన కారణేన దేసనా పవతా, తం దేసనాయ పవత్తినిమిత్తన్తి అత్తో. పుట్టాపరానుసన్ధీతి పుట్టేన చ అపరేన చ అనుసన్ధి. “పుట్టాపరేన సన్ధీ”తిపి పారో, సుత్తస్స పుట్టభాగేన అపరభాగం సంసన్ధిత్వా కథనన్తి అత్తో. సన్ధీతివసేన వా పుట్టాపరభూతేహి సుత్తన్తరేహి సంవణ్ణీయమానస్స సుత్తస్స సంసన్ధనం పుట్టాపరానుసన్ధి. యఇచ్చ పుట్టపదేన పరపదస్స సమ్మన్ధనం, అయమ్మి పుట్టాపరానుసన్ధి. ఏసో హారో చతుబ్బూహోతి ఏవం నిట్టచనాధిప్పాయాదీనం చతున్నం విభావనలక్ఖణో చతుబ్బూహో హారో నామాతి అత్తో.

౭. ఏకమ్మి పదట్టానేతి ఏకస్మిం ఆరమ్మధాతుఆదికే పరక్కమధాతుఆదీనం పదట్టానభూతే ధమ్మే దేసనారుళ్లే సతి. పరియేసతి సేసకం పదట్టానన్తి తస్స విసభాగతాయ అగ్గహణేన వా సేసకం పమాదాదీనం ఆసన్నకారణత్తా పదట్టానభూతం కోసజ్ఞాదికం ధమ్మన్తరం పరియేసతి పజ్ఞాయ గవేసతి, పరియేసిత్వా చ సంవణ్ణనాయ యోజేన్తో దేసనం ఆవట్టతి పటిపక్ఖేతి వీరియారమ్భాదిముఖేన ఆరద్ధసుత్తం వుత్తనయేన పమాదాదివసేన నిద్దిసన్తో దేసనం పటిపక్ఖతో ఆవట్టేతి నామ. ఆవట్టో నామ సో హారోతి దేసనాయ గహితధమ్మానం సభాగవిసభాగధమ్మవసేన ఆవట్టనలక్ఖణో ఆవట్టో హారో నామాతి అత్తో.

౮. ధమ్మన్తి సభావధమ్మం, తం కుసలాదివసేన అనేకవిధం. పదట్టానన్తి యస్మిం పతిట్ఠితే ఉత్తరి గుణవిసేసే అధిగచ్ఛతి, తం విసేసాధిగమనకారణం. భూమిన్తి పుథుజ్జనభూమి దస్సనభూమీతి ఏవమాదికం భూమిం. విభజ్జతేతి విభాగేన కథేతి. సాధారణేతి దస్సనపహతబ్బాదినామవసేన వా పుథుజ్జనసోతాపన్నాదివత్థువసేన వా సాధారణే అనిసిట్ఠే సమానేతి అత్తో. వుత్తవిపరియాయేన అసాధారణా వేదితబ్బా. నేయ్యా విభత్తితి యథావుత్తధమ్మాదీనం విభజనో అయం హారో విభత్తితి ఇతబ్బోతి అత్తో. తస్మా సంకిలేసధమ్మే వోదానధమ్మే చ సాధారణాసాధారణతో పదట్టానతో భూమితో చ విభజనలక్ఖణో “విభత్తిహారో”తి దట్టబ్బం.

౯. నిద్దిట్ఠేతి కథితే సుత్తే ఆగతే, సంవణ్ణితే వా. భావితేతి యథా ఉప్పన్నసదిసా ఉప్పన్నాతి వుచ్చన్తి, ఏవం భావితసదీసే భావేతబ్బేతి అత్తో. పహీనేతి ఏత్థాపి ఏసేవ నయో. పరివత్తతి పటిపక్ఖేతి వుత్తానం ధమ్మానం యే పటిపక్ఖా, తేసం వసేన పరివత్తేతి అత్తో. ఏవం నిద్దిట్టానం ధమ్మానం పటిపక్ఖతో పరివత్తనలక్ఖణో “పరివత్తనో హారో”తి వేదితబ్బో.

౧౦. వివిధాని ఏకస్మింయేవ అత్తే వచనాని వివచనాని, వివచనాని ఏవ వేవచనాని, పరియాయసద్ధాతి అత్తో. తాని వేవచనాని. బహూనీతి అనేకాని. తు-సద్దో అవధారణే. తేన బహూ ఏవ పరియాయసద్ధా వేవచనహరయోజనాయం కథేతబ్బా, న కతిపయాతి దస్సేతి . సుత్తే వుత్తానీతి నవవిధసుత్తన్తసజ్ఞాతే తేపిటకే బుద్ధవచనే భాసితాని. ఏత్థాపి తు-సద్దస్స అత్తో ఆనేత్వా యోజేతబ్బో, తేన పాళియం ఆగతానియేవ వేవచనాని గహితబ్బానీతి వుత్తం హోతి. ఏకధమ్మస్సాతి ఏకస్స పదత్తస్స. యో జానాతి సుత్తవిదూతి యథా “సప్పిస్స జానాహి”తి వుత్తే “సప్పినా విచారేహి, సప్పిం దేహి, దేథా”తి వా ఆణాపేతీతి అత్తో, ఏవం యో సుత్తకోవిదో ధమ్మకథికే ఏకస్స అత్తస్స బహూపి పరియాయసద్దే విచారేతి విభావేతి యోజేతీతి అత్తో. వేవచనో నామ సో హారోతి తస్స అత్తస్స వుత్తప్పకారపరియాయసద్దయోజనాలక్ఖణో వేవచనహారో నామ. తస్మా ఏకస్మిం అత్తే అనేకపరియాయసద్దయోజనాలక్ఖణో “వేవచనహారో”తి వేదితబ్బం.

౧౧. ధమ్మన్తి ఖడ్గాదిధమ్మం. పజ్ఞత్తిహీతి పజ్ఞాపనేహి పకారేహి ఇాపనేహి, అసజ్కరతో వా రపనేహి. వివిధాహీతి నిక్ఖేపప్పభవాదివసేన అనేకవిధాహి. సో ఆకారోతి యో ఏకస్సేవత్తస్స నిక్ఖేపప్పభవపజ్ఞత్తిఆదివసేన అనేకాహి పజ్ఞత్తిహి

పజ్ఞాపనాకారో. శోయ్యో పజ్ఞాత్తి నామ హరోతి పజ్ఞాత్తిహరో నామాతి శాతబ్బో. తస్మా ఏకేకస్స ధమ్మస్స అనేకాహి పజ్ఞాత్తిహి పజ్ఞాపేతబ్బాకారవిభావనలక్షణో “పజ్ఞాత్తిహరో”తి వేదితబ్బం.

౧౨. పటిచ్చుప్పాదోతి పటిచ్చసముప్పాదో. ఇన్ద్రియఖడ్డాతి ఇన్ద్రియాని చ ఖడ్డా చ. ధాతుఆయతనాతి ధాతుయో చ ఆయతనాని చ. ఏతేహీతి యో ద్వాదసపదికో పచ్చయాకారో యాని చ ద్వావీసతిన్ద్రియాని యే చ పజ్ఞాక్షణ్ణా యా చ అట్టారస ధాతుయో యాని చ ద్వాదసాయతనాని, ఏతేహి సుత్తే ఆగతపదత్తముఖేన నిద్ధారియమానేహి. ఓతరతి యోతి యో సంవణ్ణనానయో ఓగాహతి, పటిచ్చసముప్పాదాదికే అనుపవిసంతీతి అత్తో. ఓతరణో నామ సో హరోతి యో యథావుత్తో సంవణ్ణనావిసేసో, సో ఓతరణహరో నామ. చ-సద్దేన చేత్త సుజ్ఞాతముఖాదీనం గాఢాయం అవుత్తానమ్మి సజ్ఞహో దట్టబ్బో. ఏవం పటిచ్చసముప్పాదాదిముఖేహి సుత్తత్తస్స ఓతరణలక్షణో ఓతరణో హరో నామాతి వేదితబ్బం.

౧౩. విస్సజ్జితవ్హీతి బుద్ధాదీహి బ్యాకతే. పజ్ఞోతి శాతుం ఇచ్చితే అత్తే. గాఢాయన్తి గాఢారుక్ఖే. ఇదశ్చ పుచ్చన్తా యేభుయ్యేన గాఢాబద్ధవసేన పుచ్చన్తీతి కత్వా వుత్తం. యమారబ్భాతి సా పన గాఢా యం అత్తం ఆరబ్భ అధికిచ్చ పుచ్చితా, తస్స అత్తస్స. సుద్ధాసుద్ధపరిక్ఖాతి పదం సోధితం, ఆరమ్భో న సోధితో, పదశ్చ సోధితం ఆరమ్భో చ సోధితోతి ఏవం పదాదీనం సోధితాసోధితభావవిచారో . హరో సో సోధనో నామాతి యథావుత్తవిచారో సోధనో హరో నామ. ఏవం సుత్తే పదపదత్తపజ్ఞారమ్భానం సోధనలక్షణో “సోధనో హరో”తి వేదితబ్బం.

౧౪. ఏకత్తతాయాతి ఏకస్స భావో ఏకత్తం, ఏకత్తమేవ ఏకత్తతా, తాయ ఏకత్తతాయ. ఏక-సద్దో చేత్త సమానసద్దపరియాయో, తస్మా సామజ్ఞోనాతి అత్తో. విసిట్థా మత్తా విమత్తా, విమత్తావ వేమత్తం, తస్స భావో వేమత్తతా, తాయ వేమత్తతాయ, విసేసేనాతి అత్తో. తే న వికప్పయితబ్బాతి యే ధమ్మా “దుక్ఖం సముదయో”తిఆదినా సామజ్ఞోన, “జాతి జరా కామతణ్ణా భవతణ్ణా”తిఆదినా విసేసేన చ సుత్తే దేసితా, తే “కిమేత్త సామజ్ఞం, కో వా విసేసో”తి ఏవం సామజ్ఞావిసేసవికప్పనవసేన న వికప్పయితబ్బా. కస్మా? సామజ్ఞావిసేసకప్పనాయ వోహరభావేన అనవట్టానతో కాలదిసావిసేసాదీనం వియ అపేక్షాసిద్ధితో చ. యథా హి “అజ్జ హియ్యో స్వ”తి వుచ్చమానా కాలవిసేసా అనవట్టితసభావా “పురిమా దిసా పచ్చిమా దిసా”తి వుచ్చమానా దిసావిసేసా చ, ఏవం సామజ్ఞావిసేసాపి. తథా హి “ఇదం దుక్ఖ”న్తి వుచ్చమానం జాతిఆదిఅపేక్షాయ సామజ్ఞమ్మి సమానం సచ్చాపేక్షాయ విసేసో హోతి. ఏస నయో సముదయాదీసుపి. ఏసో హరో అధిట్టానోతి ఏవం సుత్తాగతానం ధమ్మానం అవికప్పనవసేన సామజ్ఞావిసేసనిద్ధారణలక్షణో అధిట్టానో హరో నామాతి అత్తో.

౧౫. యే ధమ్మాతి యే అవిజ్ఞాదికా పచ్చయధమ్మా. యం ధమ్మన్తి యం సజ్ఞారాదికం పచ్చయుప్పన్నధమ్మం. జనయన్తీతి నిబ్బత్తేన్తి. పచ్చయాతి సహజాతపచ్చయభావేన. పరమ్మరతోతి పరమ్మరపచ్చయభావేన, అనురూపసన్తానఘటనవసేన పచ్చయో హుత్వాతి అత్తో. ఉపనిస్సయకోటి హి ఇధాధిప్పేతా. పురిమస్మిం అవసిట్టో పచ్చయభావో. హేతుమవకడ్డయిత్యాతి తం యథావుత్తపచ్చయసజ్ఞాతం జనకాదిభేదభిన్నం హేతుం ఆకడ్డీత్వా సుత్తతో నిద్ధారేత్వా యో సంవణ్ణనాసజ్ఞతో, ఏసో హరో పరిక్ఖారోతి ఏవం సుత్తే ఆగతధమ్మానం పరిక్ఖారసజ్ఞాతే హేతుపచ్చయే నిద్ధారేత్వా సంవణ్ణనలక్షణో పరిక్ఖారో హరోతి అత్తో.

౧౬. యే ధమ్మాతి యే సీలాదిధమ్మా. యంమూలాతి యేసం సమాధిఆదీనం మూలభూతా, తే తేసం సమాధిఆదీనం పదట్టనభావేన సమారోపయితబ్బాతి సమ్మన్తో. యే చేకత్తా పకాసీతా మునినాతి యే చ రాగవిరాగాచేతోవిముత్తిసేక్ఖఫలకామధాతుసమతిక్కమనాదిసద్ధా అనాగామిఫలత్తతాయ ఏకత్తా బుద్ధమునినా పరిదీపితా, తే అజ్ఞామజ్ఞావేవచనభావేన సమారోపయితబ్బాతి సమ్మన్తో. సమారోపనశ్చోత్త సుత్తే యథారుతవసేన నిద్ధారణవసేన వా గయ్యమానస్స సిక్ఖత్తయసజ్ఞాతస్స సీలాదిక్ఖన్ధత్తయస్స పరియాయంతరవిభావనముఖేన భావనాపారిపూరికథనం, భావనాపారిపూరి చ పహతబ్బస్స పహనేనాతి పహనసమారోపనాపి అత్థతో దస్సితా ఏవ హోతి. ఏస సమారోపనో హరోతి ఏస సుత్తే ఆగతధమ్మానం పదట్టనవేవచనభావనాపహనసమారోపనవిచారణలక్ఖణో సమారోపనో నామ హరోతి అత్థో.

నయసజ్ఞేపో

౧౭. ఏవం గాథాబన్ధవసేన సోళసపి హరే నిద్దిసిత్వా ఇదాని నయే నిద్దిసితుం “తణ్ణిళ్ళా”తిఆది వుత్తం. తథ తణ్ణిళ్ళా అవిజ్జమ్మి చాతి సుత్తే ఆగతం అత్థతో నిద్ధారణవసేన వా గహితం తణ్ణం అవిజ్జిళ్ళా యో నేతీతి సమ్మన్తో. యో సంవణ్ణనావిసేసో తం నేతి సంకిలేసపక్ఖం పాపేతి సంకిలేసవసేన సుత్తత్తం యోజేతీతి అధిప్పాయో. సమథేనాతి సమాధినా. విపస్సనాయాతి పజ్ఞాయ, యో నేతి వోదానపక్ఖం పాపేతి, తథా సుత్తత్తం యోజేతీతి అధిప్పాయో. సచ్చేహి యోజయిత్వాతి నయన్తో చ తణ్ణా చ అవిజ్జా చ భవమూలకత్తా సముదయసచ్చం, అవసేసా తేభూమకథమ్మా దుక్ఖసచ్చం, సమధవిపస్సనా మగ్గసచ్చం, తేన పత్తబ్బా అసజ్ఞతథాతు నిరోధసచ్చన్తి ఏవం ఇమేహి చతుహి సచ్చేహి యోజేత్వా. అయం నయో నన్దియావట్టోతి యో తణ్ణావిజ్జాహి సంకిలేసపక్ఖస్స సుత్తత్తస్స సమధవిపస్సనాహి వోదానపక్ఖస్స చతుసచ్చయోజనముఖేన నయనలక్ఖణో సంవణ్ణనావిసేసో, అయం నన్దియావట్టో నయో నామాతి అత్థో. ఏత్త చ నయస్స భూమి గాథాయం “నయో”తి వుత్తా, తస్మా సంవణ్ణనావిసేసోతి వుత్తం. న హి అత్థనయో సంవణ్ణనా, చతుసచ్చపటివేధస్స అనురూపో పుబ్బభాగే అనుగాహణనయో అత్థనయో. తస్స పన యా ఉగ్ధటితణ్ణాఆదీనం వసేన తణ్ణాదిముఖేన నయభూమిరచనా, తత్థ నయవోహరో.

౧౮. అకుసలేతి ద్వాదసచిత్తుప్పాదసఙ్గహితే సబ్బేపి అకుసలే ధమ్మే. సమూలేహీతి అత్తనో మూలేహి, లోభదోసమోహేహీతి అత్థో. కుసలేతి సబ్బేపి చతుభూమకే కుసలే ధమ్మే. కుసలమూలేహీతి కుసలేహి అలోభాదిమూలేహి యో నేతి. నయన్తో చ కుసలాకుసలం మాయామరీచిఆదయో వియ అభూతం న హోతీతి భూతం. పటఘటాదయో వియ న సమ్ముత్తిసచ్చమత్తన్తి తథం. అకుసలస్స ఇట్టవిపాకతాభావతో కుసలస్స చ అనిట్టవిపాకతాభావతో విపాకే సతి అవిసంవాదకత్తా అవితథం నేతి. ఏవమేతేసం తిణ్ణమ్మి పదానం కుసలాకుసలవిసేసనతా దట్టబ్బా. అథ వా అకుసలమూలేహి అకుసలాని కుసలమూలేహి చ కుసలాని నయన్తో అయం నయో భూతం తథం అవితథం నేతి, చత్తారి సచ్చాని నిద్ధారేత్వా యోజేతీతి అత్థో. దుక్ఖాదీని హి బాధకాదిభావతో అజ్ఞాధాభావాభావేన భూతాని, సచ్చసభావత్తా తథాని, అవిసంవాదనతో అవితథాని. వుత్తజ్ఞోతం భగవతా “చత్తారిమాని, భిక్షవే, తథాని అవితథాని అనజ్ఞాధానీ”తి (సం. ని. ౫.౧౦౯౦). తిపుక్ఖలం తం నయం ఆహూతి యో అకుసలమూలేహి సంకిలేసపక్ఖస్స కుసలమూలేహి వోదానపక్ఖస్స సుత్తత్తస్స చతుసచ్చయోజనముఖేన నయనలక్ఖణో సంవణ్ణనావిసేసో, తం తిపుక్ఖలం నయన్తి వదన్తీతి అత్థో.

౧౯. విపల్లాసేహీతి అసుభే సుభన్తిఆదినయప్పవత్తేహి చతుహి విపల్లాసేహి. కిలేసేతి కిలిస్సన్తి విబాధియన్తీతి కిలేసా, సంకిలిట్టధమ్మా, సంకిలేసపక్ఖన్తి అత్థో. కేచి “సంకిలేస”తిపి పఠన్తి, కిలేససహితేతి అత్థో. ఇన్ద్రియేహీతి సద్ధాదీహి ఇన్ద్రియేహి.

సద్దమ్మేతి పటిపత్తిపటివేధసద్దమ్మే, వోదానపక్ష్తన్తి అట్టో. ఏతం నయన్తి యో సుభసజ్ఞాదీహి విపల్లాసేహి సకలస్స సంకిలేసపక్ష్తస్స సద్ధిన్తియాదీహి వోదానపక్ష్తస్స చతుసచ్చయోజనవసేన నయనలక్ష్ఠణో సంవణ్ణనావిసేసో, ఏతం నయం నయవిదూ సద్దమ్మనయకోవిదా, అత్తనయకుసలా ఏవ వా సీహావిక్కిళితం నయన్తి వదన్తితి అట్టో.

౨౦. వేయ్యకరణేసూతి తస్స తస్స అత్తనయస్స యోజనత్తం కతేసు సుత్తస్స అత్తవిస్సజ్ఞనేసూతి అట్టో. తేనేవాహ “తహిం తహి”న్తి. కుసలాకుసలాతి వోదానియా సంకిలేసికా చ తస్స తస్స నయస్స దిసాభూతధమ్మా. వుత్తాతి సుత్తతో నిద్ధారేత్వా కథితా. మనసా వోలోకయతేతి తే యథావుత్తధమ్మే చిత్తేనేవ “అయం పఠమా దిసా అయం దుతియా దిసా”తిఆదినా తస్స తస్స నయస్స దిసాభావేన ఉపపరిక్ఖతి, విచారేతీతి అట్టో. “ఓలోకయతే తే అబహి”తిపి పారో. తత్త తేతి తే యథావుత్తధమ్మే. అబహితి అబ్బుత్తరం, చిత్తే ఏవాతి అట్టో. తం ఖు దిసాలోచనం ఆహూతి ఓలోకయతేతి ఏత్త యదేతం ఓలోకనం, తం దిసాలోచనం నామ నయం వదన్తి. ఖు-తి చ నిపాతో అవధారణే. తేన ఓలోకనమేవ అయం నయో, న కోచి అత్తవిసేసోతి దస్సేతి.

౨౧. ఓలోకేత్వాతి పఠమాదిదిసాభావేన ఉపపరిక్ఖిత్వా. దిసాలోచనేనాతి దిసాలోచననయేన కరణభూతేన. యేన హి విధినా తస్స తస్స అత్తనయస్స యోజనాయ దిసా ఓలోకీయన్తి, సో విధి దిసాలోచనన్తి ఏవం వా ఏత్త అట్టో దట్టబ్బో. ఉక్ఖిపియాతి ఉద్ధరిత్వా, దిసాభూతధమ్మే సుత్తతో నిద్ధారేత్వాతి అట్టో. “ఉక్ఖిపియ యో సమానేతీ”తిపి పఠన్తి, తస్సట్టో – “యో తేసం దిసాభూతధమ్మానం సమానయనం కరోతీ”తి. యన్తి వా కిరియాపరామసనం . సమానేతీతి సమం, సమ్మా వా ఆనేతి తస్స తస్స నయస్స యోజనావసేన. కే పన ఆనేతి? సబ్బే కుసలాకుసలే తంతంనయదిసాభూతే. అయం నయోతి సమానేతీతి ఏత్త యదేతం తంతంనయదిసాభూతధమ్మానం సమానయనం, అయం అజ్ఞాసో నామ నయోతి అట్టో. ఏతజ్ఞా ద్వయం “వోహరనయో, కమ్మనయో”తి చ వుచ్చతి.

౨౨. ఏవం హారే నయే చ నిద్దిసిత్వా ఇదాని సేసం యోజనక్కమం దస్సేన్తో “సోళస హారా పఠమ”న్తిఆదిమాహ. తత్త పఠమం సోళస హారా “యోజేతబ్బా”తి వచనసేసో. హారసంవణ్ణనా పఠమం కాతబ్బా బృజ్జనపరియేట్టిభావతోతి అధిప్పాయో. దిసలోచనతోతి దిసాలోచనేన, అయమేవ వా పారో. అజ్ఞాసేన హితి హి-సద్ధో నిపాతమత్తం. సేసం ఉత్తానమేవ.

ద్వాదసపదం

౨౩. ఇదాని యేసం బృజ్జనపదానం అత్తపదానజ్ఞా వసేన ద్వాదస పదాని సుత్తన్తి వుత్తం, తాని పదాని నిద్దిసితుం “అక్ఖరం పద”న్తిఆదిమాహ. తత్త అపరియోసితే పదే వణ్ణో అక్ఖరం పరియాయవసేన అక్ఖరణతో అసజ్ఞారణతో. న హి వణ్ణస్స పరియాయో విజ్ఞతి, అథ వణ్ణోతి కేనట్టేన వణ్ణో? అత్తసంవణ్ణనట్టేన. వణ్ణో ఏవ హి ఇత్తరఖణతాయ అపరాపరభావేన పవత్తో పదాదిభావేన గర్హమానో యథాసమ్మన్ధం తం తం అత్తం వదతి . ఏకక్ఖరం వా పదం అక్ఖరం, కేచి పన “మనసా దేసనావాచాయ అక్ఖరణతో అక్ఖర”న్తి వదన్తి.

పదన్తి పజ్జతి అట్టో ఏతేనాతి పదం, తం నామపదం ఆఖ్యాతపదం ఉపసగ్గపదం నిపాతపదన్తి చతుబ్బిధం. తత్త “ఘసో వేదనా చిత్త”న్తి ఏవమాదికం సత్వప్పధానం నామపదం. “పుసతి వేదయతి విజానాతీ”తి ఏవమాదికం కిరియాపధానం ఆఖ్యాతపదం. కిరియావిసేసగ్గహానిమిత్తం “ప” ఇతి ఏవమాదికం ఉపసగ్గపదం. కిరియాయ సత్వస్స చ సరూపవిసేసప్పకాసనహేతుభూతం “ఏవ”న్తి ఏవమాదికం నిపాతపదం.

బృజ్జనని సజ్జేపతో వుత్తం పదాభిహితం అత్తం బృజ్జయతీతి బృజ్జనం, వాక్యం. తం పన అత్తతో పదసముదాయోతి దట్టబ్బం. పదమత్తసవనేపి హి అధికారాదివసేన లబ్ధమానేహి పదస్తరేహి అనుసన్ధానం కత్వావ అత్తసమ్మతిపత్తి హోతితి వాక్యమేవ అత్తం బృజ్జయతి. నిరుత్తితి ఆకారాభిహితం నిబ్బచనం నిరుత్తి.

నిద్దేసోతి నిబ్బచనవిత్థారో నిరవసేసదేసనత్తా నిద్దేసో. పదేహి వాక్యస్స విభాగో ఆకారో. యది ఏవం పదతో ఆకారస్స కో విసేసోతి? అపరియోసితే వాక్యే అవిభజ్జమానే వా తదవయవో పదం. ఉద్ధారణవసేన పరియోసితే వాక్యే విభజ్జమానే వా తదవయవో ఆకారోతి అయమేతేసం విసేసో. ఛట్టం వచనం ఛట్టవచనం. ఆకారో ఛట్టవచనం ఏతస్సాతి ఆకారఛట్టవచనం, బృజ్జనపదం. ఏత్త చ బృజ్జనని ఇమస్స పదస్స అనన్తరం వత్తబ్బం ఆకారపదం నిద్దేసపదానన్తరం వదన్తేన “ఆకారఛట్టవచన”ని వుత్తం, పదానుపుబ్బికం పన ఇచ్చన్తేహి తం బృజ్జనపదానన్తరమేవ కాతబ్బం. తథా హి వక్ఖతి “అపరిమాణా బృజ్జనా అపరిమాణా ఆకారాతి, బృజ్జనేహి వివరతి ఆకారేహి విభజితీ”తి చ. కేచి పన “ఆకారపదబృజ్జననిరుత్తియో చ నిద్దేసో”తి పరన్తి. ఏత్తావ బృజ్జనం సబ్బన్తి యానిమాని అక్ఖరాదీని నిద్దిట్టాని, ఏత్తకమేవ సబ్బం బృజ్జనం, ఏతేహి అసజ్గహితం బృజ్జనం నామ నత్తితి అత్తో.

౨౪. సజ్కాసనాతి సంఖితేన కాసనా. పకాసనాతి పరమం కాసనా, కాసీయతి దీపీయతీతి అత్తో. ఇమినా హి అత్తపదద్వయేన అక్ఖరపదేహి విభావియమానో అత్థాకారో గహితో. యస్మా అక్ఖరేహి సుయ్యమానేహి సుణన్తానం విసేసవిధానస్స కతత్తా పదపరియోసానే పదత్తసమ్మతిపత్తి హోతి. తథా హి వక్ఖతి “తత్త భగవా అక్ఖరేహి సజ్కాసేతి పదేహి పకాసేతితి, అక్ఖరేహి పదేహి చ ఉగ్గాటేతి”తి చ.

వివరణాతి విత్థారణా. విభజనా చ ఉత్తానీకమ్మి ఇచ్చ పజ్జత్తి చ విభజనుత్తానీకమ్మిపజ్జత్తి. తత్త విభజనాతి విభాగకరణం, ఉభయేనాపి నిద్దిసనమాహ. ఇథ పురిమనయేనేవ బృజ్జనాకారేహి నిద్దిసియమానో అత్థాకారో దస్సితోతి దట్టబ్బం. ఉత్తానీకమ్మం పాకటకరణం. పకారేహి ఇౌపనం పజ్జత్తి. ద్వయేనాపి పటినిద్దిసనం కథేతి. ఏత్థాపి నిరుత్తినిద్దేససజ్జాతేహి బృజ్జనపదేహి నిద్దిసియమానో అత్థాకారో వుత్తో, యో పటినిద్దిసీయతీతి వుచ్చతి. ఏతేహితి ఏతేహి ఏవ సజ్కాసనాదివినిముత్తస్స దేసనాత్తస్స అభావతో. అత్తోతి సుత్తత్తో. కమ్మన్తి ఉగ్గటనాదికమ్మం. సుత్తత్తేన హి దేసనాయ పవత్తియమానేన ఉగ్గటితజ్జాఆదివేనేయ్యానం చిత్తసన్తానస్స పబోధనకిరియానిబ్బత్తి. సో చ సుత్తత్తో సజ్కాసనాదిఆకారోతి. తేన వుత్తం – “అత్తో కమ్మి ఇచ్చ నిద్దిట్ట”న్తి.

౨౫. తీణీతి లిఙ్గవిపల్లాసేన వుత్తం, తయోతి వుత్తం హోతి. నవహి పదేహితి నవహి కోట్టాసేహి . అత్తో సమాయుత్తోతి అత్తో సమ్మా యుత్తో న వినా వత్తతి. సబ్బస్స హి బుద్ధవచనస్స చతుసచ్చప్పకాసనతో అత్తనయాన ఇచ్చ చతుసచ్చయోజనవసేన పవత్తనతో సబ్బో పాళిఅత్తో అత్తనయత్తయసజ్గహితో సజ్కాసనాదిఆకారవిసేసవత్తి చాతి.

౨౬. ఇదాని యథానిద్దిట్టే దేసనాహారాదికే నేత్తిప్పకరణస్స పదత్తే సుఖగ్గహణత్తం గణనవసేన పరిచ్చిన్దిత్వా దస్సేన్తో “అత్తస్సా”తిఆదిమాహ. తత్త చతుబ్బీసాతి సోళస హారా ఛ బృజ్జనపదాని ద్వే కమ్మనయాతి ఏవం చతుబ్బీస. ఉభయన్తి ఛ అత్తపదాని తయో అత్తనయాతి ఇదం నవవిధం యథావుత్తం చతుబ్బీసవిధఇచ్చాతి ఏతం ఉభయం. సజ్కలయిత్వాతి సమ్మిణ్ణేత్వా. “సజ్జేపయతో”తిపి పారో, ఏకతో కరోన్తస్సాతి అత్తో. ఏత్తికాతి ఏతప్పమాణా, ఇతో వినిముత్తో కోచి నేత్తిపదత్తా నత్తితి అత్తో.

ఏవం తేత్తింసపదత్తాయ నేత్తియా సుత్తస్స అత్థపరియేసనాయ యో “సోళస హారా పరమ”న్తి నయేహి పరమం హారా సంవణ్ణేతబ్బాతి హారనయానం సంవణ్ణనాక్కమో దస్సితో, స్వాయం హారనయానం దేసనాక్కమేనేవ సిద్ధో. ఏవం సిద్ధే సతి అయం ఆరమ్భో ఇమమత్థం దీపేతి - సబ్బేపిమే హారా నయా చ ఇమినా దస్సితక్కమేనేవ సుత్తేసు సంవణ్ణనావసేన యోజేతబ్బా, న ఉప్పటిపాటియాతి.

కిం పనేత్త కారణం, యదేతే హారా నయా చ ఇమినావ కమేన దేసితాతి? యదిపి నాయమనుయోగో కత్తచి అనుక్కమే నివిసతి, అపి చ ధమ్మదేసనాయ నిస్సయఫలతదుపాయసరీరభూతానం అస్సాదాదీనం విభావనసభావత్తా పకతియా సబ్బసుత్తానురూపాతి సువిజ్ఞోయ్యభావతో పరేసఞ్చ సంవణ్ణనావిసేసానం విచయహారాదీనం పతిట్టాభావతో పరమం దేసనాహరో దస్సితో.

పదపుచ్చావిస్సజ్జనపుబ్బాపరానుగీతీహి సద్ధిం దేసనాహరపదత్తానం పవిచయసభావతాయ తస్స అనంతరం విచయో. తథా హి వక్ఖతి “పదం విచినతి...పే... ఆణత్తిం విచినతి అనుగీతిం విచినతీ”తి.

విచయేన హరేన పవిచితానం అత్తానం యుత్తాయుత్తివిచారణా యుత్తాతి యుత్తివిచారణభావతో విచయానంతరం యుత్తిహరో వుత్తో. తథా హి వక్ఖతి - “విచయేన హరేన విచినిత్వా యుత్తిహరేన యోజేతబ్బ”న్తి.

యుత్తాయుత్తానంయేవ అత్తానం ఉపపత్తిఅనురూపం కారణపరమ్పరాయ నిద్ధారణలక్షణం పదట్ఠానచింతనం కత్తబ్బన్తి యుత్తిహరానంతరం పదట్ఠానహరో దస్సితో. తథా హి వక్ఖతి - “యో కోచి ఉపనిస్సయో యో కోచి పచ్చయో చ, సబ్బో సో పదట్ఠాన”న్తి.

యుత్తాయుత్తానం కారణపరమ్పరాయ పరిగ్గహితసభావానంయేవ చ ధమ్మానం అవుత్తానమ్మి ఏకలక్షణతాయ గహణం కాతబ్బన్తి దస్సనత్థం పదట్ఠానానంతరం లక్ఖణో హరో వుత్తో. తథా హి లక్ఖణహరవిభజ్ఞే “అవిజ్ఞాపచ్చయా సజ్ఞారా”తిఆదినా పటిచ్చసముప్పాదం దస్సేత్వా “ఏవం యే ధమ్మా ఏకలక్షణా”తిఆది వుత్తం.

అత్థతో నిద్ధారితానమ్మి ధమ్మానం నిబ్బచనాదీని వత్తబ్బాని, న సుత్తే సరూపతో ఆగతానమేవాతి దస్సనత్థం లక్ఖణానంతరం చతుబ్బ్యాహో వుత్తో. ఏవఞ్ఞో నిరవసేసతో అత్థావబోధో హోతి, ఏవఞ్చ కత్వా “యదా హి భిక్కు అత్థస్స చ నామం జానాతి ధమ్మస్స చ నామం జానాతి తథా తథా నం అభినిరోపేతీ”తి అనవసేసపరియాదానం వక్ఖతి. తథా “పునప్పునం గబ్బముపేతీ”తి ఏత్త “యే జరామరణేన అట్టియితుకామా భవిస్సన్తి , తే భవిస్సన్తి భోజనే మత్తఞ్ఞానో ఇన్ద్రియేసు గుత్తద్వారా”తిఆదినా సమ్మాపటిపత్తిం అధిప్పాయభావేన వక్ఖతి.

నిబ్బచనాధిప్పాయనిదానవచనేహి సద్ధిం సుత్తే పదత్తానం సుత్తంతరసంసందనసజ్ఞాతే పుబ్బాపరవిచారే దస్సితే తేసం సభాగవిసభాగధమ్మంతరావట్టనం సుఖేన సక్కా దస్సేతున్తి చతుబ్బ్యాహానంతరం ఆవట్టో వుత్తో. తేనేవ హి “ఆరమ్భధ నిక్కమథా”తి గాథాయం ఆరమ్భనిక్కమనబుద్ధసాసనయోగధుననేహి వీరియసమాధిపఞ్ఞోన్ద్రియాని నిద్ధారేత్వా తదనుయోగస్స మూలం “పమాదో”తి సుత్తంతరే దస్సితో పమాదో ఆవట్టితో.

సభాగవిసభాగధమ్మావట్టనే నియోజితే సాధారణాసాధారణవసేన సంకిలేసవోదానధమ్మానం పదట్టానతో భూమితో చ విభాగో సక్కా సుఖేన యోజితున్తి ఆవట్టానంతరం విభత్తిహరో వుత్తో. యతో విభత్తిహరవిభజ్ఞే “కతమే ధమ్మా సాధారణా? ద్వే ధమ్మా సాధారణా, నామసాధారణా వత్తుసాధారణా చా”తి ఆరభిత్వా “మిచ్ఛత్తనియతానం సత్తానం అనియతానాన్స సత్తానం దస్సనప్పహోతబ్బా కిలేసా సాధారణా, పుధుజ్ఞనస్స సోతాపన్నస్స చ కామరాగభ్యాపాదా సాధారణా”తిఆదినా సభాగవిసభాగపరియాయవస్తేయేవ ధమ్మే విభజిస్సతి.

సావజ్ఞానవజ్ఞధమ్మానం సప్పటిభాగాభావతో తేసం విభాగే కతే సుత్తాగతే ధమ్మే అకసిరేన పటిపక్ఖతో పరివత్తేతుం సక్కాతి విభత్తిఅనంతరం పరివత్తనహరో వుత్తో. తథా హి “సమ్మాదిట్టిస్స పురిసపుగ్గలస్స మిచ్ఛాదిట్టి నిజ్జిణ్ణా భవతీ”తి పటివిభత్తసభావే ఏవ ధమ్మే పరివత్తనహరవిభజ్ఞే ఉదాహరిస్సతి.

పటిపక్ఖతో పరివత్తితాపి ధమ్మా పరియాయవచనేహి బోధేతబ్బా, న సుత్తే ఆగతాయేవాతి దస్సనత్థం పరివత్తనానంతరం వేవచనహరో వుత్తో.

ఏవం తే ధమ్మా పరియాయసద్దతోపి విభావితా హోస్తీతి పరియాయతో పకాసితానం ధమ్మానం పభేదతో పజ్ఞాత్తివసేన విభజనం సుఖేన సక్కా ఇాతున్తి వేవచనహరానంతరం పజ్ఞాత్తిహరో వుత్తో. తథా హి సుత్తే ఆగతధమ్మానం పరియాయపజ్ఞాత్తివిభాగం సుబోధనాన్స పజ్ఞాత్తిహరవిభజ్ఞే వక్ఖతి.

పభావపరిజ్ఞాదిపజ్ఞాత్తివిభాగముఖేన పటిచ్ఛసముప్పాదసచ్చాదిధమ్మవిభాగే కతే సుత్తే ఆగతధమ్మానం పటిచ్ఛసముప్పాదాదిముఖేన అవధారణం సక్కా దస్సేతున్తి పజ్ఞాత్తిఅనంతరం ఓతరణో హరో వుత్తో. తథా హి “ఉద్ధం అద్దో”తి గాథం ఉద్దిసిత్వా “విప్పముత్తో”తి పదేన అసేక్ఖం విజ్ఞం నిద్ధారేత్వా “విజ్ఞప్పాదా అవిజ్ఞానిరోధో”తిఆదినా పటిచ్ఛసముప్పాదం ఉదాహరిస్సతి.

ధాతాయతనాదీసు ఓతారితానం సుత్తే పదట్టానం పుచ్చారమ్భవిసోధనం సక్కా సుఖేన సమ్పాదేతున్తి ఓతరణానంతరం సోధనో హరో వుత్తో. తథా హి వక్ఖతి - “యత్థ ఏవం సుద్ధో ఆరమ్భా, సో పఞ్ఠో విస్సజ్జితో భవతీ”తిఆది.

విసోధితేసు సుత్తే పదపదత్థేసు తత్థ లబ్బమానసామజ్ఞావిసేసభావో సుకరో హోతీతి దస్సేతుం సోధనానంతరం అధిట్టానో హరో దస్సితో. సోధనో హి అధిట్టానస్స బహూపకారో, తతో ఏవ హి “యథా యథా వా పన పుచ్చితం, తథా తథా విస్సజ్జయితబ్బ”న్తి వక్ఖతి.

సామజ్ఞావిసేసభూతేసు సాధారణాసాధారణేసు ధమ్మేసు పవేదితేసు పరిక్ఖారసజ్ఞాతస్స సాధారణాసాధారణరూపస్స పచ్చయహేతురాసిస్స పభేదో సువిజ్ఞోయ్యోతి అధిట్టానానంతరం పరిక్ఖారో వుత్తో . తథా హి వక్ఖతి “అసాధారణలక్ఖణో హేతు, సాధారణలక్ఖణో పచ్చయో. యథా కిం భవే, యథా అజ్కరస్స నిబ్బత్తియా బీజం అసాధారణం, పథవీ ఆపో చ సాధారణా”తిఆది.

అసాధారణే సాధారణే చ కారణే దస్సితే తస్స అత్తనో ఫలేసు కారణాకారో తేసం హేతుఫలానం పభేదతో దేసనాకారో భావేతబ్బపహోతబ్బధమ్మానం భావనాపహానాని చ నిద్ధారేత్వా వుచ్చమానాని సమ్మా సుత్తస్స అత్థం తథత్తావబోధాయ

సంవత్సరీతి పరిక్ష్వారానంతరం సమారోపనో హారో దస్సీతోతి. ఇదం హారానం అనుక్రమకారణం.

నయానం పన వేనేయ్యత్తయప్పయోజితత్తా అత్తనయత్తయూపదేసస్స తదనుక్రమేనేవ నన్దియావట్టాదీనం తిణ్ణం అత్తనయానం కమో వేదితబ్బో. ఉగ్గటితణ్ణాఆదయో హి తయో వేనేయ్యా నన్దియావట్టాదయో పయోజేన్తి. తస్మా తే ఉద్దేసనిద్దేసపటినిద్దేసా వియ యథాక్రమం తేసం ఉపకారాయ సవంతన్తీతి. తథా హి నేసం చత్తారో ఛ అట్ట చ మూలపదా నిద్దిట్టా. ఇతరస్స పన నయద్వయస్స అత్తనయత్తయస్స భూమియా ఆలోచనం తస్స తత్త సమానయనజ్ఞాతి ఇమినా కారణేన ఉద్దేసక్రమో వేదితబ్బో. న హి సక్కా అనోలోకేత్వా సమానేతున్తి.

ఏతపరమతా చ హారానం ఏత్తకేహి పకారవిసేసేహి అత్తనయత్తయసహితేహి సుత్తస్స అత్తో నిద్ధారియమానో వేనేయ్యానం అలమనుత్తరాయ పఠమాయ భూమియా సమధిగమాయాతి వేదితబ్బో. దస్సనభూమిసమనుప్పత్తిఅత్థా హి నేత్తిప్పకరణదేసనాతి. అథ వా ఏతదన్తోగధత్తా సబ్బేసం సుత్తస్స సంవణ్ణనావిసేసానం ఏత్తావతా హారానం దట్టబ్బా. యత్తకా హి సుత్తస్స సంవణ్ణనావిసేసా, సబ్బే తే నేత్తిఉపదేసాయత్తాతి వుత్తోవాయమత్తో.

తథా హి యే కేచి సుత్తస్స సంవణ్ణనాపకారా నిద్దిసీయన్తి. సేయ్యధిదం - సుత్తస్స సముట్టానం వత్తబ్బం, అధిప్పాయో విభావేతబ్బో, అనేకథా పదత్తో సంవణ్ణేతబ్బో, విధి అనువాదో చ వేదితబ్బో, విరోధో సమాధాతబ్బో, అనుసన్దియా అనురూపం నిగమేతబ్బన్తి. తథా సుత్తస్స పయోజనం పిణ్ణత్తో పదత్తో అనుసన్ది చోదనా పరిహారో చ అత్తం వదన్తేన వత్తబ్బాతి. తథా ఉపోగ్ఘాటపదవిగ్గహపదత్తచాలనాపచ్చుపట్టానాని వత్తబ్బానీతి.

తథా తిస్సో కథా ఏకనాళికా చతురస్సా నిసిన్నవత్తికా. తత్త పాళిం వత్వా ఏకేకపదస్స అత్తకథనం ఏకనాళికా నామ.

పటిపక్ఖం దస్సేత్వా పటిపక్ఖస్స ఉపమం దస్సేత్వా సపక్ఖం దస్సేత్వా సపక్ఖస్స ఉపమం దస్సేత్వా కథనం చతురస్సా నామ.

విసభాగధమ్మవసేనేవ పరియోసానం గన్త్వా పున సభాగధమ్మవసేనేవ పరియోసానగమనం నిసిన్నవత్తికా నామ.

భేదకథాయ తత్వకథాయ పరియాయవచనేహి చ సుత్తం సంవణ్ణేతబ్బన్తి చ ఏవమాదయో. తేసమ్మి ఏత్థేవ అవరోధో, యస్మా తే ఇథ కతిపయహారసజ్ఞహితాతి.

నయానం పన యస్మా ఉగ్గటితణ్ణాఆదయో తయో ఏవ వేనేయ్యా సచ్చాభిసమయభాగినో తదత్థాయ చ అత్తనయదేసనా, తస్మా సతిపి సంకిలేసవోదానధమ్మానం యథావుత్తమూలపదభేదతో వడ్డేత్వా విభజితబ్బప్పకారే తథా మూలపదాని అవడ్డేత్వా వేనేయ్యత్తయవసేనేవ ఏతపరమతా వుత్తా. నవసు నవసు ఏవ హి మూలపదేసు సబ్బేసం సంకిలేసవోదానధమ్మానం అన్తోగధభావతో న తాని వడ్డేతబ్బాని వేనేయ్యత్తయాధికారతో న హాపేతబ్బానీతి నయానం ఏతపరమతా దట్టబ్బా.

కమ్మనయానం పన ఆలోచనసమానయనతో అజ్ఞాస్స పకారంతరస్స అసమ్భవతో ఏతపరమతా. హేత్వాదీతి ఏత్త ఆదిసద్దేన ఫలభూమిఉపనిసాసభాగవిసభాగలక్ష్ణణనయాదయో పరిగ్గహితా. తేసు హేతుాతి కారణం, యో ధమ్మోతిపి వుచ్చతి, సో పన పచ్చయభావేన ఏకవిధో. కారకో సమ్మాపకోతి దువిధో. పున కారకో జాపకో సమ్మాపకోతి తివిధో.

హేతుహేతు పచ్చయహేతు ఉత్తమహేతు సాధారణహేతు చతుర్బిధో. పచ్చయధమ్నో కుసలో అకుసలో సద్దో అరియమగ్గోతి పిజ్జావిధో. తథా సభాగహేతు అసభాగహేతు అజ్ఞాతకహేతు బాహిరహేతు జనకహేతు పరిగ్రాహకహేతు సాధారణహేతు అసాధారణహేతు సమనంతరహేతు పరమ్పరహేతు సహజాతహేతు అసహజాతహేతు సాసవహేతు అనాసవహేతుతిఆదినా అనేకవిధో చాతి వేదితబ్బో.

ఫలమ్మి పచ్చయుప్పన్నభావేన ఏకవిధం. అధిగంతబ్బతోపి సమ్మాపకహేతువసేన ఫలపరియాయో లబ్బతీతి నిబ్బత్తేతబ్బఅధిగంతబ్బభావతో దువిధం. ఇహేతబ్బనిబ్బత్తేతబ్బపత్తబ్బతో తివిధం. పచ్చయుప్పన్నవిపాకకిరియావచనత్థనిబ్బానవసేన పిజ్జావిధం. సభాగహేతునిబ్బత్తం అసభాగహేతునిబ్బత్తన్తి ఏవమాదివసేన అనేకవిధజ్ఞాతి వేదితబ్బం. తథా లోకియం లోకుత్తరన్తి. తత్థ లోకుత్తరం చత్తారి సామజ్ఞఫలాని. లోకియఫలం దువిధం కాయికం మానసజ్ఞ . తత్థ కాయికం పిజ్జాద్వారికం, అవసిట్టం మానసం. యజ్ఞ తాయ తాయ సుత్తదేసనాయ సాధేతబ్బం, తదపి ఫలన్తి.

భూమీతి సాసవభూమి అనాసవభూమి సజ్జతభూమి అసజ్జతభూమి దస్సనభూమి భావనాభూమి పుధుజ్జనభూమి సేక్ఖభూమి అసేక్ఖభూమి సావకభూమి పచ్చేకబుద్ధభూమి సమ్మాసమ్ముద్ధభూమి రూనభూమి అసమాహితభూమి పటిపజ్జమానభూమి పటిపన్నభూమి పఠమాభూమి యావ చతుత్థీభూమి కామావచరభూమి యావ లోకుత్తరభూమీతి బహువిధా. తత్థ సాసవభూమి పరిత్తమహగ్గతా ధమ్మా. అనాసవభూమి అప్పమాణా ధమ్మా. సజ్జతభూమి నిబ్బానవజ్ఞా సబ్బే సభావధమ్మా. అసజ్జతభూమి అప్పచ్చయా ధమ్మా. దస్సనభూమి పఠమమగ్గఫలధమ్మా. భావనాభూమి అవసిట్టమగ్గఫలధమ్మా. పుధుజ్జనభూమి హీనమజ్జిమా ధమ్మా. సేక్ఖభూమి చత్తారో అరియమగ్గధమ్మా హేటిమా చ తయో ఫలధమ్మా. అసేక్ఖభూమి అగ్గఫలధమ్మా. సావకపచ్చేకబుద్ధబుద్ధధమ్మా సావకాదిభూమియో. రూనభూమి రూనధమ్మా. అసమాహితభూమి రూనవజ్జితా ధమ్మా. పటిపజ్జమానభూమి మగ్గధమ్మా. పటిపన్నభూమి ఫలధమ్మా. పఠమాదిభూమియో సహ ఫలేన చత్తారో మగ్గా అపరియాపన్నా ధమ్మా “పఠమాయ భూమియా పత్తియా”తిఆదివచనతో. కామావచరాదిభూమియో కామావచరాదిధమ్మా. యే చ ధమ్మా తేసం తేసం హారనయానం పతిట్ఠానభావేన సుత్తేసు నిద్ధారీయన్తి, తేపి భూమియోతి విజ్ఞాతబ్బా.

ఉపనిసాతి బలవకారణం, యో ఉపనిస్సయపచ్చయోతి వుచ్చతి. యజ్ఞ సన్ధాయ సుత్తే “దుక్ఖాపనిసా సద్ధా సద్ధాపనిసం ‘సీల’న్తి యావ విముత్తాపనిసం విముత్తిజ్ఞాణదస్సన”న్తి వుత్తం. అపి చ ఉపనిసాతి తస్మిం తస్మిం సమయే సిద్ధన్తే హదయభూతం అబ్బంతరం వుచ్చతి. ఇథాపి నేత్తిహదయం, యం సమ్మా పరిగ్గణ్ఠన్తా ధమ్మకథికా తస్మిం తస్మిం సుత్తే ఆగతధమ్మముఖేన సబ్బహారనయయోజనాయ సమత్థా హోన్తి. కిం పనేతం నేత్తిహదయం? యదిదం ఏతస్సేవ తేత్తింసవిధస్స పకరణపదత్థసోళసస్స అట్టవీసతివిధపట్టానవిభజ్గసహితస్స విసయో సహ నిమిత్తవిభాగేన అసజ్కరతో వవత్తితో.

సేయ్యథిదం - దేసనాహారస్స అస్సాదాదయో విసయో, తస్స అస్సాదాదివిభావనలక్ఖణత్తా. తస్స అస్సాదో సుఖం సోమనస్సన్తి ఏవమాదివిభాగో, తస్స నిమిత్తం ఇట్టారమ్మణాది, అయజ్ఞ అత్తో దేసనాహారవిచయహారనిద్దేసవణ్ణనాయం విత్థారతో పకాసితో ఏవ. సుత్తే ఆగతధమ్మస్స సభాగవిసభాగధమ్మావట్టనవిసయో ఆవట్టహారో, తదుభయఆవట్టనలక్ఖణత్తా.

సుత్తే ఆగతధమ్మానం పచ్చనీకధమ్మవిసయో పరివత్తనహరో, పటిపక్ఖధమ్మపరివత్తనలక్ఖణత్తా. పదట్టానపరిక్ఖారేసు ఆసన్నకారణం ఉపనిస్సయకారణఇచ్చ పదట్టానం, హేతు పరిక్ఖారోతి అయమేతేసం విసేసో.

సభాగవిసభాగధమ్మా చ తేసం తేసం ధమ్మానం అనుకూలపటికూలధమ్మా యథాక్కమం వేదితబ్బా. యథా – సమ్మాదిట్టియా సమ్మాసజ్జప్పో సభాగో, మిచ్చాసజ్జప్పో విసభాగోతి ఇమినా నయేన సబ్బం సభాగవిసభాగతో వేదితబ్బం.

లక్ఖణన్తి సభావో. సో హరనయానం నిద్దేసే విభావితో ఏవ.

యం పనేతం హేతుఆదివిసేసవినిముత్తం హరనయానం యోజనానిబద్ధనం, సో నయో. యథాహ – లక్ఖణహారే “ఏవం యే ధమ్మా ఏకలక్ఖణా కిచ్చతో చ లక్ఖణతో చ సామజ్ఞతో చా”తిఆది. తథా విచయేన హరేన విచినిత్వా యుత్తిహరేన యోజేతబ్బాతి. తథా సోధనహారాదీసు సుద్ధో ఆరమ్భో హోతి, సో పఞ్ఞో విస్సజ్జితో భవతీతి ఏవమాది. ఏకత్తాదయోపి నయా ఇథ నయోతి గహేతబ్బా.

ఏవం హేతుఫలాదీని ఉపధారేత్వా నేసం వసేన తత్త తత్త సుత్తే లబ్బమానపదత్తనిద్ధారణముఖేన యథాలక్ఖణం ఏతే హారా నయా చ యోజేతబ్బా. విసేసతో పన పదట్టానపరిక్ఖారా హేతువసేన. దేసనావిచయచతుబ్బాహాసమారోపనా హేతుఫలవసేన. తథా వేవచనపఞ్ఞాత్తిఓతరణసోధనా ఫలవసేనేవాతి కేచి. విభత్తి హేతుభూమివసేన. పరివత్తో విసభాగవసేన. ఆవట్టో సభాగవిసభాగవసేన. లక్ఖణయుత్తిఅధిట్టానా నయవసేన యోజేతబ్బాతి. ఏత్తావతా చ యం వుత్తం –

“సామజ్ఞతో విసేసేన, పదత్తో లక్ఖణం కమో;

ఏత్తావతా చ హేత్వాదీ, వేదితబ్బా హి విజ్ఞానా”తి.

అయం గాథా వుత్తత్తా హోతి.

నిద్దేసవారవణ్ణనా నిట్టితా.

౪. పటినిద్దేసవారవణ్ణనా

౧. దేసనాహారవిభజ్జవణ్ణనా

౨. ఏవం హారాదయో సుఖగ్గహణత్థం గాథాబంధవసేన సయాపతో నిద్దిసిత్వా ఇదాని తేసు హారే తావ పటినిద్దేసవసేన విభజితుం “తత్థ కతమో దేసనాహరో”తిఆది ఆరద్ధం. తత్థ కతమోతి కథేతుకమ్యతాపుచ్చా. దేసనాహరోతి పుచ్చితబ్బధమ్మనిదస్సనం. కిఞ్చాపి దేసనాహరో నిద్దేసవారే సయాపతో దస్సితో, పటినిద్దేసస్స పన వినయం దస్సేన్తో “అస్సాదాదీనవతా”తి గాథం ఏకదేసేన పచ్చామసతి. అయం దేసనాహరో పుబ్బాపరాపేక్షో. తత్థ పుబ్బాపేక్షత్తే “కతమో దేసనాహరో”తి పుచ్చిత్యా “అస్సాదాదీనవతా”తి సయాపతో దస్సితస్స నిగమనం హోతి. పరాపేక్షత్తే పన “అయం దేసనాహరో కిం దేసయతీ”తి దేసనాకిరియాయ కత్తునిద్దేసో హోతి. తేన దేసనాహరస్స అన్వత్తసంజ్ఞాతం దస్సేతి. దేసయతీతి సంవణ్ణేతి, విత్థారేతీతి అత్తో.

ఇదాని అనేన దేసేతబ్బధమ్మే సయాపతో దస్సేన్తో “అస్సాద”నిఆదిమాహ, తం పుట్టే వుత్తనయత్తా ఉత్తానమేవ. తస్మా ఇతో పరమ్మి అవుత్తమేవ వణ్ణయిస్సామ. “కత్థ పన ఆగతే అస్సాదాదికే అయం హరో సంవణ్ణేతీ”తి అనుయోగం మనసికత్వా దేసనాహరేన సంవణ్ణేతబ్బధమ్మం దస్సేన్తో “ధమ్మం వో, భిక్షవే, దేసేస్సామీ”తిఆదికం సబ్బపరియత్తిధమ్మసంజ్ఞాహకం భగవతో ఛచక్కుదేసనం ఏకదేసేన దస్సేతి.

తత్థ ధమ్మన్తి అయం ధమ్మ-సద్దో పరియత్తిసచ్చసమాధిపజ్ఞాపకతిపుజ్ఞాపత్తిఞ్చోయ్యాదీసు బహూసు అత్తేసు దిట్టప్పయోగో. తథా హి “ఇథ, భిక్షు, ధమ్మం పరియాపుణాతీ”తిఆదీసు (అ. ని. ౨.౭౩) పరియత్తిధమ్మే దిస్సతి. “దిట్టధమ్మో పత్తధమ్మో”తిఆదీసు (దీ. ని. ౧.౨౯౯; మహావ. ౧౮) సచ్చే. “ఏవంధమ్మా తే భగవన్తో అహేసు”నిఆదీసు (దీ. ని. ౨.౧౩, ౧౪౨) సమాధిమ్మి. “సచ్చం ధమ్మా ధితి చాగో”తి ఏవమాదీసు (జా. ౧.౧.౨౭; ౧.౨.౧౪౭-౧౪౮) పజ్ఞాయం. “జాతిధమ్మానం, భిక్షవే, సత్తాన”ని ఏవమాదీసు (దీ. ని. ౨.౩౯౮; మ. ని. ౧.౧౩౧) పకతియం. “ధమ్మో హవే రక్ఖతి ధమ్మచారి”నిఆదీసు (జా. ౧.౧౦.౧౦౨; ౧.౧౨.౩౮౨) పుజ్ఞో. “చత్తారో పారాజికా ధమ్మా”తి ఏవమాదీసు (పారా. ౨౩౩) ఆపత్తియం. “కుసలా ధమ్మా అకుసలాధమ్మా”తిఆదీసు (ధ. స. తికమాతికా ౧) ఞ్చోయ్యే. ఇథ పన పరియత్తియం దట్టబ్బోతి (మ. ని. అట్ట. ౧.మూలపరియాయసుత్తవణ్ణనా; ధ. స. అట్ట. చిత్తుప్పాదకణ్ణ ౧; ఋ. వం. అట్ట. ౧.౧).

వోతి పన అయం వో-సద్దో “హన్త దాని, భిక్షవే, పవారేమి వో”తి (సం. ని. ౧.౨౧౨) ఏత్థ ఉపయోగత్తే ఆగతో. “సన్నిపతితానం వో, భిక్షవే, ద్వయం కరణీయ”నిఆదీసు (మ. ని. ౧.౨౭౩) కరణత్తే. “యే హి వో అరియా పరిసుద్ధకాయకమ్మిన్తా”తిఆదీసు పదపూరణే. “ఆరోచయామి వో, భిక్షవే”తిఆదీసు (అ. ని. ౭.౭౨) సమ్మదానత్తే. ఇథాపి సమ్మదానత్తే ఏవాతి దట్టబ్బో.

భిక్షనసీలతాదిగుణయోగేన భిక్షూ, భిన్నకిలేసతాదిగుణయోగేన వా. అథ వా సంసారే భయం ఇక్ఖన్తితి భిక్షూ. భిక్షవేతి తేసం ఆలపనం. తేన తే ధమ్మస్సవనే నియోజేన్తో అత్తనో ముఖాభిముఖం కరోతి. దేసేస్సామీతి కథేస్సామి. తేన నాహం ధమ్మిస్సరతాయ తుమ్హే అజ్ఞం కిఞ్చి కారేయ్యామి, అనావరణజ్ఞాణేన సబ్బం ఞ్చోయ్యధమ్మం పచ్చక్ఖకారితాయ పన ధమ్మం

దేసస్సామీతి ఇదాని పవత్తియమానం ధమ్మదేసనం పటిజానాతి. ఆదికల్యాణానిఆదీసు ఆదిమ్మి కల్యాణం ఆదికల్యాణం, ఆదికల్యాణమేతస్సాతి వా ఆదికల్యాణం. సేసపదద్వయేపి ఏసేవ నయో. తత్త సీలేన ఆదికల్యాణం. సమాధినా మజ్జేకల్యాణం. పజ్జాయ పరియోసానకల్యాణం. బుద్ధసుబుద్ధతాయ వా ఆదికల్యాణం. ధమ్మసుధమ్మతాయ మజ్జేకల్యాణం. సజ్ఘసుప్పటిపత్తియా పరియోసానకల్యాణం. అథ వా ఉగ్గటితజ్ఞావినయనేన ఆదికల్యాణం. విపజ్జితజ్ఞావినయనేన మజ్జేకల్యాణం నేయ్యపుగ్గలవినయనేన పరియోసానకల్యాణం. అయమేవత్థో ఇధాధిప్పేతో.

అత్తసమ్మత్తియా సాత్తం. బ్యజ్జనసమ్మత్తియా సబ్యజ్జనం. సజ్కాసనాదిచఅత్తపదసమాయోగతో వా సాత్తం. అక్ఖరాదిచబ్యజ్జనపదసమాయోగతో సబ్యజ్జనం. అయమేవత్థో ఇధాధిప్పేతో. ఉపనేతబ్బాభావతో ఏకన్తేన పరిపుణ్ణాని కేవలపరిపుణ్ణం. అపనేతబ్బాభావతో పరిసుద్ధం. సీలాదిపజ్జాధమ్మక్ఖన్ధపారిపూరియా వా పరిపుణ్ణం. చతురోఘనిత్తరణాయ పవత్తియా లోకామిసనిరపేక్షతాయ చ పరిసుద్ధం. బ్రహ్మం సేట్టం ఉత్తమం బ్రహ్మానం వా సేట్టానం అరియానం చరియం సిక్ఖత్తయసఙ్గహం సాసనం బ్రహ్మచరియం పకాసయిస్సామి పరిదీపయిస్సామీతి అత్తో.

ఏవం భగవతా దేసితో పకాసితో చ సాసనధమ్మో యేసం అస్సాదాదీనం దస్సనవసేన పవత్తో, తే అస్సాదాయో దేసనాహారస్స వినయభూతా యత్త యత్త పారే సవిసేసం వుత్తా, తతో తతో నిద్ధారేత్వా ఉదాహరణవసేన ఇధానేత్వా దస్సేతుం “తత్త కతమో అస్సాదో”తిఆది ఆరద్ధం. తత్త కామన్తి మనాపియరూపాదిం తేభూమకధమ్మసజ్ఞాతం వత్తుకామం. కామయమానస్సాతి ఇచ్చన్తస్స. తస్స చేతం సమిజ్జతీతి తస్స కామయమానస్స సత్తస్స తం కామసజ్ఞాతం వత్తు సమిజ్జతీ చే, సచే సో తం లభతీతి వుత్తం హోతి. అద్ధా పీతిమనో హోతీతి ఏకంసేన తుట్టచిత్తో హోతి. లద్ధాతి లభిత్వా. మచ్చోతి సత్తో. యదిచ్చతీతి యం ఇచ్చతి. అయమేత్త సజ్జేపో, విత్థారో పన నిద్దేసే (మహాని. ౧) వుత్తనయేన వేదితబ్బో. అయం అస్సాదోతి యాయం అధిప్పాయసమిజ్జనా ఇచ్చితలాభే పీతిమనతా సోమనస్సం, అయం అస్సాదేతబ్బతో అస్సాదో.

తస్స చే కామయానస్సాతి తస్స పుగ్గలస్స కామే ఇచ్చమానస్స, కామేన వా యాయమానస్స. ఛన్దజాతస్సాతి జాతతణ్ణస్స. జన్తునోతి సత్తస్స. తే కామా పరిహాయన్తీతి తే వత్తుకామా కేనచి అన్తరాయేన వినస్సన్తి చే. సల్లవిద్ధోవ రుప్పతీతి అథ అయోమయాదినా సల్లేన విద్ధో వియ పీళియతీతి అత్తో. అయం ఆదీనవోతి యాయం కామానం విపరిణామజ్జాధాభావా కామయానస్స సత్తస్స రుప్పనా దోమనస్సుప్పత్తి, అయం ఆదీనవో.

యో కామే పరివజ్జేతీతి యో భిక్ఖు యథావుత్తే కామే తత్త ఛన్దరాగస్స విక్ఖమ్భనేన వా సముచ్చిన్దనేన వా సబ్బభాగేన వజ్జేతి. యథా కిం? సప్పస్సేవ పదా సిరోతి, యథా కోచి పురిసో జీవితుకామో కణ్ఠసప్పం పటిపథే పస్సిత్వా అత్తనో పాదేన తస్స సిరం పరివజ్జేతి, సోమం...పే.... సమతివత్తతీతి సో భిక్ఖు సబ్బం లోకం వినరిత్వా రితత్తా లోకే వినత్తికాసజ్ఞాతం ఇమం తణ్ణం సతిమా హుత్వా సమతిక్కమతీతి. ఇదం నిస్సరణన్తి యదిదం వినత్తికాసజ్ఞాతాయ తణ్ణాయ నిబ్బానారమ్మణేన అరియమగ్గేన సమతివత్తనం, ఇదం నిస్సరణం.

ఖేత్తన్తి కేదారాదిఖేత్తం. వత్తున్తి ఘరవత్తుఆదివత్తుం. హిరజ్ఞం వాతి కహపణసజ్ఞాతం సువణ్ణసజ్ఞాతజ్ఞా హిరజ్ఞం. వా-సద్ధో వికప్పనత్తో, సో సబ్బపదేసు యోజేతబ్బో. గవాస్సన్తి గావో చ అస్సే చాతి గవాస్సం. దాసపోరిసన్తి దాసే చ పోరిసే చాతి దాసపోరిసం. థియోతి ఇత్థియో. బన్ధాతి ఇతిబన్ధవో. పుథూ కామేతి అజ్ఞోపి వా మనాపియరూపాదికే బహూ కామగుణే.

యో నరో అనుగిజ్ఞతీతి యో సత్తో అను అను అభికజ్ఞతీ పత్తేతీతి అత్తో. అయం అస్సాదోతి యదిదం ఖేత్తాదీనం అనుగిజ్ఞనం, అయం అస్సాదేతి వత్తుకామే ఏతేనాతి అస్సాదో.

అబలా నం బలీయన్తీతి ఖేత్తాదిభేదే కామే అనుగిజ్ఞంతం తం పుగ్గలం కుసలేహి పహతబ్బత్తా అబలసజ్ఞత్తా కిలేసా బలీయన్తి అభిభవన్తి, సద్ధాబలాదివిరహేన వా అబలం తం పుగ్గలం అబలా కిలేసా బలీయన్తి, అబలత్తా అభిభవన్తీతి అత్తో. మద్దన్తేనం పరిస్సయాతి ఏనం కామగిద్ధం కామే పరియేసన్తం రక్ఖన్తశ్చా సీహాదయో చ పాకటపరిస్సయా కాయదుచ్ఛరితాదయో చ అపాకటపరిస్సయా మద్దన్తి. తతో నం...పే.... దకన్తి తతో తేహి పాకటాపాకటపరిస్సయేహి అభిభూతం తం పుగ్గలం జాతిఆదిదుక్ఖం సముద్ధే భిన్ననావం ఉదకం వియ అన్వేతి అనుగచ్ఛతీతి అత్తో. అయం ఆదీనవోతి య్వాయం తత్థాదుచ్ఛరితసంకిలేసహేతుకో జాతిఆదిదుక్ఖానుబద్ధో, అయం ఆదీనవో.

తస్మాతి యస్మా కామగిద్ధస్స వుత్తనయేన దుక్ఖానుబద్ధో విజ్జతి, తస్మా. జన్తూతి సత్తో. సదా సతోతి పుబ్బరత్తాపరరత్తం జాగరియానుయోగేన సతో హుత్వా. కామాని పరివజ్జయేతి విక్ఖమ్భనవసేన సముచ్ఛేదవసేన చ రూపాదీసు వత్తుకామేసు సబ్బప్పకారం కిలేసకామం అనుష్పాదేన్తో కామాని పరివజ్జయే పజహేయ్య. తే పహాయ తరే ఓఘన్తి ఏవం తే కామే పహాయ తప్పహానకరఅరియమగ్గేనేవ చతుబ్బిధమ్మి ఓఘం తరేయ్య, తరితుం సక్కుణేయ్యాతి అత్తో. నావం సిత్వావ పారగూతి యథా పురిసో ఉదకగ్గహణేన గరుభారం నావం ఉదకం బహి సిఞ్చిత్వా లహుకాయ నావాయ అప్పకసిరేనేవ పారగూ భవేయ్య, పారం గచ్ఛేయ్య, ఏవమేవ అత్తభావనావం కిలేసూదకగరుకం సిఞ్చిత్వా లహుకేన అత్తభావేన పారగూ భవేయ్య, పారం నిబ్బానం అరహత్తప్పత్తియా గచ్ఛేయ్య అనుపాదిసేసాయ నిబ్బానధాతుయా పరినిబ్బానేనాతి అత్తో. ఇదం నిస్సరణన్తి యం కామప్పహానముఖేన చతురోఘం తరిత్వా అనుపాదిసేసాయ నిబ్బానధాతుయా నిబ్బానం, ఇదం సబ్బసజ్ఞతనిస్సరణతో నిస్సరణన్తి.

ధమ్మాతి దానాదిపుజ్ఞాధమ్మా. హవేతి నిపాతమత్తం. రక్ఖతి ధమ్మచారిన్తి యో తం ధమ్మం అప్పమత్తో చరతి, తం ధమ్మచారిం దిట్టధమ్మికసమ్మరాయికభేదేన దువిధతోపి అనత్థతో రక్ఖతి పాలేతి. ఛత్తం మహన్తం యథ వస్సకాలేతి వస్సకాలే దేవే వస్సన్తే యథా మహన్తం ఛత్తం కుసలేన పురిసేన ధారితం తం వస్సతేమనతో రక్ఖతి. తత్థ యథా తం ఛత్తం అప్పమత్తో హుత్వా అత్తానం రక్ఖన్తం ఛాదేన్తశ్చా వస్సాదితో రక్ఖతి, ఏవం ధమ్మాపి అత్తసమ్మాపణిధానేన అప్పమత్తో హుత్వా ధమ్మచరియాయ అత్తానం రక్ఖన్తయేవ రక్ఖతీతి అధిష్పాయో. ఏసా...పే.... చారీతి ఏతేన వుత్తమేవత్తం పాకటతరం కరోతి, తం సువిజ్ఞోయ్యమేవ. ఇదం ఫలన్తి దిట్టధమ్మికేహి సమ్మరాయికేహి చ అనత్థేహి యదిదం ధమ్మస్స రక్ఖణం వుత్తం రక్ఖావసానస్స చ అబ్బుదయస్స నిష్పాదనం, ఇదం నిస్సరణం అనామసిత్వా దేసనాయ నిబ్బత్తేతబ్బతాయ ఫలన్తి.

సబ్బే ధమ్మాతి సబ్బే సజ్ఞతా ధమ్మా. అనత్తాతి నత్తి ఏతేసం అత్తా కారకవేదకసభావో, సయం వా న అత్తాతి అనత్తాతి. ఇతీతి ఏవం. యదా పజ్ఞాయ పస్సతీతి యస్మిం కాలే విపస్సనం ఉస్సుక్కాపేన్తో అనత్తానుపస్సనాసజ్ఞతాయ పజ్ఞాయ పస్సతి. అథ నిబ్బిన్దతి దుక్ఖేతి అథ అనత్తానుపస్సనాయ పుబ్బే ఏవ అనిచ్ఛతాదుక్ఖతానం సుపరిదిట్టత్తా నిబ్బిదానుపస్సనావసేన విపస్సనాగోచరభూతే పశ్చాత్తద్ధదుక్ఖే నిబ్బిన్దతి నిబ్బేదం ఆపజ్జతి. ఏస మగ్గో విసుద్ధియాతి యా వుత్తలక్ఖణా నిబ్బిదానుపస్సనా సబ్బకిలేసవిసుజ్ఞనతో విసుద్ధిసజ్ఞాతస్స అరియమగ్గస్స అచ్చన్తవిసుద్ధియా వా అమతథాతుయా మగ్గో ఉపాయో. అయం ఉపాయోతి యదిదం అనత్తానుపస్సనాముఖేన సబ్బస్మిం వట్టస్మిం నిబ్బిన్దనం వుత్తం, తం విసుద్ధియా అధిగమహేతుభావతో ఉపాయో.

“చక్ష్మమా...పే... పరివజ్జయే”తి ఇమిస్సా గాథాయ అయం సజ్జేపథో - యథా చక్ష్మమా పురిసో సరీరే వహంతే విసమాని భూమిప్పదేసాని చణ్డతాయ వా విసమే హత్తిఆదయో పరివజ్జేతి, ఏవం లోకే సప్పజ్జో పురిసో సప్పజ్జతాయ హితాహితం జానంతో పాపాని లామకాని దుచ్చరితాని పరివజ్జేయ్యాతి. అయం ఆణత్తితి యా అయం “పాపాని పరివజ్జేతబ్బానీ”తి ధమ్మరాజస్స భగవతో ఆణా, అయం ఆణత్తితి.

ఏవం విసుం విసుం సుత్తేసు ఆగతా ఫలూపాయాణత్తియో ఉదాహరణభావేన దస్సేత్వా ఇదాని తా ఏకతో ఆగతా దస్సేతుం “సుజ్ఞతో”తి గాథమాహ.

తత్త సుజ్ఞతో లోకం అవేక్షస్సు, మోఘరాజాతి ఆణత్తితి “మోఘరాజ, సబ్బమ్మి సజ్ఞారలోకం అవసవత్తితాసల్లక్షణవసేన వా తుచ్చభావసమనుపస్సనవసేన వా సుజ్ఞోతి పస్సా”తి ఇదం ధమ్మరాజస్స వచనం విధానభావతో ఆణత్తి. సబ్బదా సతికిరియాయ తంసుజ్ఞతాదస్సనం సమ్మజ్జతీతి “సదా సతోతి ఉపాయో”తి వుత్తం. అత్తానుదిట్టిం ఉహచ్చాతి వీసతివత్తుకం సక్కాయదస్సనం ఉద్ధరిత్వా సముచ్చిన్దిత్వా. ఏవం మచ్చుతరో సియాతి. ఇదం ఫలన్తి యం ఏవం వుత్తేన విధినా మచ్చుతరణం మచ్చునో విసయాతిక్కమనం తస్స యం పుబ్బభాగపటిపదాపటిపజ్జనం, ఇదం దేసనాయ ఫలన్తి అత్తో. యథా పన అస్సాదాదయో సుత్తే కత్తచి సరూపతో కత్తచి నిద్ధారేతబ్బతాయ కత్తచి విసుం విసుం కత్తచి ఏకతో దస్సేతా, న ఏవం ఫలాదయో. ఫలాదయో పన సబ్బత్త సుత్తే గాథాసు వా ఏకతో దస్సేతబ్బాతి ఇమస్స నయస్స దస్సనత్థం విసుం విసుం ఉదాహరిత్వాపి పున “సుజ్ఞతో లోక”న్తిఆదినా ఏకతో ఉదాహరణం కతన్తి దట్టబ్బం.

౬. ఏవం అస్సాదాదయో ఉదాహరణవసేన సరూపతో దస్సేత్వా ఇదాని తత్త పుగ్గలవిభాగేన దేసనావిభాగం దస్సేతుం “తత్త భగవా”తిఆది వుత్తం.

తత్త ఉగ్గటితం ఘటితమత్తం ఉద్దిట్టమత్తం యస్స నిద్దేసపటినిద్దేసా న కతా, తం జానాతీతి ఉగ్గటితజ్ఞా. ఉద్దేసమత్తేన సప్పభేదం సవిత్థారమత్తం పటివిజ్ఞతీతి అత్తో, ఉగ్గటితం వా ఉచ్చలితం ఉట్టపితన్తి అత్తో, తం జానాతీతి ఉగ్గటితజ్ఞా. ధమ్మా హి దేసియమానో దేసకతో దేసనాభాజనం సజ్కమన్తో వియ హోతి, తమేస ఉచ్చలితమేవ జానాతీతి అత్తో, చలితమేవ వా ఉగ్గటితం. సస్సతాదిఆకారస్స హి వేనేయ్యానం ఆసయస్స బుద్ధావేణికా ధమ్మదేసనా తజ్ఞణపతితా ఏవ చలనాయ హోతి, తతో పరమ్మరానువత్తియా, తత్తాయం ఉగ్గటితే చలితమత్తేయేవ ఆసయే ధమ్మం జానాతి అవబుజ్ఞతీతి ఉగ్గటితజ్ఞా, తస్స ఉగ్గటితజ్ఞాస్స నిస్సరణం దేసయతి, తత్తకేనేవ తస్స అత్తసిద్ధితో. విపఞ్చితం విత్థారితం నిద్దిట్టం జానాతీతి విపఞ్చితజ్ఞా, విపఞ్చితం వా మన్దం సణికం ధమ్మం జానాతీతి విపఞ్చితజ్ఞా, తస్స విపఞ్చితజ్ఞాస్స ఆదీనవఞ్చా నిస్సరణఞ్చా దేసయతి, నాతిసజ్జేపవిత్థారాయ దేసనాయ తస్స అత్తసిద్ధితో. నేతబ్బో ధమ్మస్స పటినిద్దీసేన అత్తం పాపేతబ్బోతి నేయ్యా, ముద్దిన్తియతాయ వా పటిలోమగ్గహణతో నేతబ్బో అనునేతబ్బోతి నేయ్యా, తస్స నేయ్యస్స అస్సాదం ఆదీనవం నిస్సరణఞ్చా దేసయతి, అనవసేసేత్వావ దేసనేన తస్స అత్తసిద్ధితో. తత్తాయం పాళి -

“కతమో చ పుగ్గలో ఉగ్గటితజ్ఞా? యస్స పుగ్గలస్స సహ ఉదాహటవేలాయ ధమ్మాభిసమయో హోతి. అయం వుచ్చతి పుగ్గలో ఉగ్గటితజ్ఞా.

“కతమో చ పుగ్గలో విపశ్చితజ్ఞా? యస్స పుగ్గలస్స సంఖితేన భాసితస్స విత్థారేన అట్ఠే విభజియమానే ధమ్మాభిసమయో హోతి. అయం వుచ్చతి పుగ్గలో విపశ్చితజ్ఞా.

“కతమో చ పుగ్గలో నేయ్యా? యస్స పుగ్గలస్స ఉద్దేశతో పరిపుచ్చతో యోనిసోమనసికరోతో కల్యాణమిత్తే సేవతో భజతో పయిరుపాసతో ఏవం అనుపుట్టేన ధమ్మాభిసమయో హోతి. అయం వుచ్చతి పుగ్గలో నేయ్యా”తి (పు. ప. ౧౪౮-౧౫౦).

పదపరమో పనేత్థ నేత్తియం పటివేధస్స అభాజనన్తి న గహితోతి దట్టబ్బం. ఏత్థ చ అస్సాదో, ఆదీనవో, నిస్సరణం, అస్సాదో చ ఆదీనవో చ, అస్సాదో చ నిస్సరణఞ్చ, ఆదీనవో చ నిస్సరణఞ్చ, అస్సాదో చ ఆదీనవో చ నిస్సరణఞ్చాతి ఏతే సత్త పట్టాననయా.

తేసు తతియధట్టసత్తమా వేనేయ్యత్తయవినయనే సమత్థతాయ గహితా, ఇతరే చత్తారో న గహితా. న హి కేవలేన అస్సాదేన ఆదీనవేన తదుభయేన వా కథితేన వేనేయ్యవినయనం సమ్భవతి, కిలేసానం పహానావచనతో. పఞ్చమోపి ఆదీనవావచనతో నిస్సరణస్స అనుపాయో ఏవ. న హి విముత్తిరసా భగవతో దేసనా విముత్తిం తదుపాయఞ్చ అనామసన్తీ పవత్తతి. తస్మా ఏతే చత్తారో నయా అనుద్ధటా. సచే పన పదపరమస్స పుగ్గలస్స వసేన పవత్తం సంకిలేసభాగియం వాసనాభాగియం తదుభయభాగే రితం దేసనం సుత్తేకదేసం గాథం వా తాదిసం ఏతేసం నయానం ఉదాహరణభావేన ఉద్ధరతి, ఏవం సతి సత్తన్నమ్మి నయానం గహణం భవేయ్య. వేనేయ్యవినయనం పన తేసం సంతానే అరియమగ్గస్స ఉప్పాదనం. తం యథావుత్తేహి ఏవ నయేతి, నావసేసేహితి ఇతరే ఇథ న వుత్తా. యస్మా పన పేటకే (పేటకో. ౨౩) –

“తత్థ కతమో అస్సాదో చ ఆదీనవో చ?

యాని కరోతి పురిసో, తాని అత్తని పస్సతి;
కల్యాణకారీ కల్యాణం, పాపకారీ చ పాపక”న్తి.

తత్థ యం కల్యాణకారీ కల్యాణం పచ్చనుభోతి, అయం అస్సాదో. యం పాపకారీ పాపం పచ్చనుభోతి, అయం ఆదీనవో.

అట్టిమే , భిక్షవే, లోకధమ్మా. కతమే అట్ట? లాభోతిఆది (అ. ని. ౮.౬). తత్థ లాభో యసో సుఖం పసంసా, అయం అస్సాదో. అలాభో అయసో దుష్టం నిన్దా, అయం ఆదీనవో.

తత్థ కతమో అస్సాదో చ నిస్సరణఞ్చ?

“సుఖో విపాకో పుజ్జానం, అధిప్పాయో చ ఇజ్జతి;
ఖిప్పఞ్చ పరమం సన్తిం, నిబ్బానమధిగచ్ఛతీ”తి. (పేటకో. ౨౩);

అయం అస్సాదో చ నిస్సరణఞ్చ.

ద్వత్రింసిమాని, భిక్షవే, మహాపురిసస్స మహాపురిసలక్ఖణాని, యేహి సమన్నాగతస్స మహాపురిసస్స ద్వేవ గతియో
భవంతి అనన్ఱా...పే... వివటచ్చదోతి సబ్బం లక్ఖణసుత్తం, (దీ. ని. ౩.౧౯౯) అయం అస్సాదో చ నిస్సరణఞ్చ.

తత్త కతమో ఆదీనవో చ నిస్సరణఞ్చ?

“భారా హవే పఞ్చక్షన్ఠా, భారహారో చ పుగ్గలో;
భారాదానం దుఖం లోకే, భారనిక్షేపనం సుఖం.

“నిక్ఖిపిత్వా గరుం భారం, అన్ఱం భారం అనాదియ;
సములం తన్ఱమబ్బుయ్ఠ, నిచ్చాతో పరినిబ్బుతో”తి. (సం. ని. ౩.౨౨);

అయం ఆదీనవో చ నిస్సరణఞ్చ.

తత్త కతమో అస్సాదో చ ఆదీనవో చ నిస్సరణఞ్చ?

“కామా హి చిత్రా మధురా మనోరమా, విరూపరూపేన మథేన్తి చిత్తం;
తస్మా అహం పబ్బజితోష్ఠి రాజ, అపన్ఱకం సామన్ఱమేవ సేయ్యాతి. (మ. ని. ౨.౩౦౭; థేరగా. ౭౮౭-౭౮౮;
పేటకో. ౨౩);

అయం అస్సాదో చ ఆదీనవో చ నిస్సరణఞ్చా”తి వుత్తం. తస్మా తేపి నయా ఇథ నిద్ధారేత్వా వేదితబ్బా. ఫలాదీసుపి
అయం నయో లబ్భతి ఏవ. యస్మా పేటకే (పేటకో. ౨౨) “తత్త కతమం ఫలఞ్చ ఉపాయో చ? సీలే పతిట్ఠాయ నరో
సపన్ఱో”తి గాథా (సం. ని. ౧.౨౩), ఇదం ఫలఞ్చ ఉపాయో చ.

తత్త కతమం ఫలఞ్చ ఆణత్తి చ?

“సచే భాయథ దుక్ఖస్స, సచే వో దుక్ఖమప్పియం;
మాకత్థ పాపకం కమ్మం, ఆవి వా యది వా రహోతి. (ఉదా. ౪౪);

ఇదం ఫలఞ్చ ఆణత్తి చ.

తత్త కతమో ఉపాయో చ ఆణత్తి చ?

“కుమ్భూపమం కాయమిమం విదిత్వా, నగరూపమం చిత్తమిదం రపేత్వా;
యోధేథ మారం పన్ఱావుధేన, జితఞ్చ రక్ఖే అనివేసనో సియా”తి. (ధ. ప. ౪౦);

అయం ఉపాయో చ ఆణత్తి చ. ఏవం ఫలాదీనం దుకవసేనపి ఉదాహరణం వేదితబ్బం. ఏత్త చ యో
నిస్సరణదేసనాయ విసేతట్ఠో, సో ఉగ్ఘటితన్ఱాతిఆదినా యథా దేసనావిభాగేన పుగ్గలవిభాగసిద్ధి హోతి, ఏవం ఉగ్ఘటితన్ఱాస్స

భగవా నిస్సరణం దేసేతీతిఆదినా పుగ్గలవిభాగేన దేసనావిభాగో సమ్భవతీతి సో తథా దస్సితో.

ఏవం యేసం పుగ్గలానం వసేన దేసనావిభాగో దస్సితో, తే పుగ్గలే పటిపదావిభాగేన విభజిత్వా దస్సేతుం “చతస్సో పటిపదా”తిఆది వుత్తం. తత్త పటిపదాభిజ్ఞాకతో విభాగో పటిపదాకతో హోతీతి ఆహ - “చతస్సో పటిపదా”తి. తా పనేతా చ సమధవిపస్సనాపటిపత్తివసేన దువిధా హోన్తి. కథం? సమధపక్ఖే తావ పఠమసమన్నాహారతో పట్టాయ యావ తస్స తస్స ఝానస్స ఉపచారం ఉప్పజ్జతి, తావ పవత్తా సమధభావనా “పటిపదా”తి వుచ్చతి. ఉపచారతో పన పట్టాయ యావ అప్పనా తావ పవత్తా పజ్ఞా “అభిజ్ఞా”తి వుచ్చతి.

సా పనాయం పటిపదా ఏకచ్చస్స దుక్ఖా హోతి నీవరణాదిపచ్చనీకధమ్మసముదాచారగహణతాయ కిచ్చా అసుఖసేవనాతి అత్తో, ఏకచ్చస్స తదభావేన సుఖా. అభిజ్ఞాపి ఏకచ్చస్స దద్ధా హోతి మద్ధా అసీఘప్పవత్తి, ఏకచ్చస్స ఖిప్పా అమద్ధా సీఘప్పవత్తి. తస్మా యో ఆదితో కిలేసే విక్ఖమ్భేన్తో దుక్ఖేన ససజ్ఞారేన సప్పయోగేన కిలమన్తో విక్ఖమ్భేతి, తస్స దుక్ఖా పటిపదా హోతి. యో పన విక్ఖమ్భితకిలేసో అప్పనాపరివాసం వసన్తో చిరేన అజ్గపాతుభావం పాపుణాతి, తస్స దద్ధాభిజ్ఞా నామ హోతి. యో ఖిప్పం అజ్గపాతుభావం పాపుణాతి, తస్స ఖిప్పాభిజ్ఞా నామ హోతి. యో కిలేసే విక్ఖమ్భేన్తో సుఖేన అకిలమన్తో విక్ఖమ్భేతి, తస్స సుఖా పటిపదా నామ హోతి.

విపస్సనాపక్ఖే పన యో రూపారూపముఖేన విపస్సనం అభినివిసన్తో చత్తారి మహాభూతాని పరిగ్గహేత్వా ఉపాదారూపం పరిగ్గణ్ణాతి అరూపం పరిగ్గణ్ణాతి, రూపారూపం పన పరిగ్గణ్ణన్తో దుక్ఖేన కసిరేన కిలమన్తో పరిగ్గహేతుం సక్కోతి, తస్స దుక్ఖా పటిపదా నామ హోతి. పరిగ్గహితరూపారూపస్స పన విపస్సనాపరివాసే మగ్గపాతుభావదన్తతాయ దద్ధాభిజ్ఞా నామ హోతి. యోపి రూపారూపం పరిగ్గహేత్వా నామరూపం వవత్థపేన్తో దుక్ఖేన కసిరేన కిలమన్తో వవత్థపేతి, వవత్థపేతే చ నామరూపే విపస్సనాపరివాసం వసన్తో చిరేన మగ్గం ఉప్పాదేతుం సక్కోతి. తస్సాపి దుక్ఖా పటిపదా దద్ధాభిజ్ఞా నామ హోతి.

అపరో నామరూపమ్మి వవత్థపేత్వా పచ్చయే పరిగ్గణ్ణన్తో దుక్ఖేన కసిరేన కిలమన్తో పరిగ్గణ్ణాతి, పచ్చయే చ పరిగ్గహేత్వా విపస్సనాపరివాసం వసన్తో చిరేన మగ్గం ఉప్పాదేతి. ఏవమ్మి దుక్ఖా పటిపదా దద్ధాభిజ్ఞా నామ హోతి.

అపరో పచ్చయేపి పరిగ్గహేత్వా లక్ఖణాని పటివిజ్ఞన్తో దుక్ఖేన కసిరేన కిలమన్తో పటివిజ్ఞితి, పటివిద్ధలక్ఖణో చ విపస్సనాపరివాసం వసన్తో చిరేన మగ్గం ఉప్పాదేతి. ఏవమ్మి దుక్ఖా పటిపదా దద్ధాభిజ్ఞా నామ హోతి.

అపరో లక్ఖణానిపి పటివిజ్ఞిత్వా విపస్సనాజాణే తిక్ఖే సూరే సుప్పసన్నే వహన్తే ఉప్పన్నం విపస్సనానికన్తిం పరియాదియమానో దుక్ఖేన కసిరేన కిలమన్తో పరియాదియతి, నికన్తిజ్ఞా పరియాదియిత్వా విపస్సనాపరివాసం వసన్తో చిరేన మగ్గం ఉప్పాదేతి. ఏవమ్మి దుక్ఖా పటిపదా దద్ధాభిజ్ఞా నామ హోతి. ఇమినావుపాయేన ఇతరాపి తిస్సో పటిపదా వేదితబ్బా. విపస్సనాపక్ఖికా ఏవ పనేత్త చతస్సో పటిపదా దట్టబ్బా.

చత్తారో పుగ్గలాతి యథావుత్తపటిపదావిభాగేన చత్తారో పటిపన్నకపుగ్గలా. తం పన పటిపదావిభాగం సద్ధిం హేతుపాయఫలేహి దస్సేతుం “తణ్ణాచరితో”తిఆది వుత్తం.

తత్త చరితన్తి చరియా, వుత్తీతి అత్తో. తత్తాయ నిబ్బత్తితం చరితం ఏతస్సాతి తత్తాచరితో, తత్తాయ వా పవత్తితో చరితో తత్తాచరితో, లోభజ్ఞాసయోతి అత్తో. దిట్టిచరితోతి ఏత్తాపి ఏసేవ నయో. మన్తోతి మన్దియం వుచ్చతి అవిజ్ఞా, తాయ సమన్నాగతో మన్తో, మోహాధికోతి అత్తో.

సత్తిన్దియేనాతి సతియా ఆధిపచ్చం కురుమానాయ. సత్తిన్దియమేవ హిస్స విసదం హోతి. యస్మా తత్తాచరితతాయ పుబ్బభాగే కోసజ్ఞాభిభవేన న వీరియం బలవం హోతి, మోహాధికతాయ న పజ్ఞా బలవతీ. తదుభయేనాపి న సమాధి బలవా హోతి, తస్మా “సత్తిన్దియమేవ హిస్స విసదం హోతి”తి వుత్తం. తేనేవాహ - “సతిపట్టానేహి నిస్సయేహి”తి. తత్తాచరితతాయ చస్స కిలేసవిక్ఖమ్భనం న సుకరన్తి దుక్ఖా పటిపదా, అవిసదజ్ఞాణతాయ దద్ధాభిజ్ఞాతి పుట్టే వుత్తనయం ఆనేత్వా యోజేతబ్బం. నియ్యాతీతి అరియమగ్గేన వట్టదుక్ఖతో నిగ్గచ్ఛతి.

ఉదత్తోతి ఉదఅత్తో, ఉహారపజ్ఞోతి అత్తో. పజ్ఞాసహాయపటిలాభేన చస్స సమాధి తిక్ఖో హోతి సమ్మయుత్తేసు ఆధిపచ్చం పవత్తేతి. తేనేవాహ - “సమాధిన్దియేనా”తి. విసదజ్ఞాణత్తా “ఖిప్పాభిజ్ఞాయా”తి వుత్తం. సమాధిపథానత్తా ఝానానం ఝానేహి నిస్సయేహితి అయం విసేసో. సేసం పురిమసదిసమేవ. దిట్టిచరితో అనియ్యానికమగ్గమ్మి నియ్యానికన్తి మజ్ఞమానో తత్త ఉస్సాహబహులత్తా వీరియాధికో హోతి. వీరియాధికతాయేవ చస్స కిలేసవిక్ఖమ్భనం సుకరన్తి సుఖా పటిపదా, అవిసదజ్ఞాణతాయ పన దద్ధాభిజ్ఞాతి ఇమమత్థం దస్సేతి “దిట్టిచరితో మన్తో”తిఆదినా. సేసం వుత్తనయమేవ.

సచ్ఛేహీతి అరియసచ్ఛేహి. అరియసచ్ఛాని హి లోకియాని పుబ్బభాగజ్ఞాణస్స సమ్మసనట్టానతాయ లోకుత్తరాని అధిముచ్చనతాయ మగ్గజ్ఞాణస్స అభిసమయట్టానతాయ చ నిస్సయాని హోన్తీతి. సేసం వుత్తనయమేవ. ఏత్త చ దిట్టిచరితో ఉదత్తో ఉగ్గటితజ్ఞా. తత్తాచరితో మన్తో నేయ్యా. ఇతరే ద్వేపి విపశ్చితజ్ఞాతి ఏవం యేన వేనేయ్యత్తయేన పుట్టే దేసనావిభాగో దస్సేతో, తదేవ వేనేయ్యత్తయం ఇమినా పటిపదావిభాగేన దస్సేతన్తి దట్టబ్బం.

ఇదాని తం వేనేయ్యపుగ్గలవిభాగం అత్తనయయోజనాయ విసయం కత్వా దస్సేతుం “ఉభో తత్తాచరితా”తిఆది వుత్తం. తత్తాయ సమాధిపటిపక్షత్తా తత్తాచరితో విసుజ్ఞమానో సమాధిముఖేన విసుజ్ఞతీతి ఆహ - “సమథపుబ్బజ్ఞమాయా”తి. “సమథవిపస్సనం యుగనద్ధం భావేతీ”తి (అ. ని. ౪.౧౭౦; పటి. మ. ౨.౧, ౩) వచనతో పన సమ్మాదిట్టిసహితేనేవ సమ్మాసమాధినా నియ్యానం, న సమ్మాసమాధినా ఏవాతి ఆహ - “సమథపుబ్బజ్ఞమాయా విపస్సనాయా”తి. “రాగవిరాగా చేతోవిముత్తీతి అరహత్తఫలసమాధీ”తి సగ్గహేసు వుత్తం. ఇథ పన అనాగామిఫలసమాధీతి వక్ఖతి. సో హి సమాధిస్మిం పరిపూరకారీతి. తత్త రజ్జానట్టేన రాగో. సో విరజ్జతి ఏతాయాతి రాగవిరాగా, తాయ రాగవిరాగాయ, రాగప్పహాయికాయాతి అత్తో.

చేతోవిముత్తియాతి చేతోతి చిత్తం, తదపదేసేన చేత్త సమాధి వుచ్చతి “యథా చిత్తం పజ్ఞాఞ్చ భావయ”న్తి (సం. ని. ౧.౨౩). పటిప్పస్సద్ధివసేన పటిపక్షతో విముచ్చతీతి విముత్తి, తేన వా విముత్తో, తతో విముచ్చనన్తి వా విముత్తి, సమాధియేవ. యథా హి లోకియకథాయం సజ్ఞా చిత్తఞ్చ దేసనాసేసం. యథాహ - “నానత్తకాయా నానత్తసజ్ఞానో”తి (దీ. ని. ౩.౩౩౨, ౩౪౧, ౩౪౭; అ. ని. ౭.౪౪; ౯.౨౪) “కిం చిత్తో త్వం, భిక్షూ”తి (పారా. ౧౩౪) చ, ఏవం లోకుత్తరకథాయం పజ్ఞా సమాధి చ. యథాహ - “పజ్ఞాఞ్చాణికో సమ్మాసమాధీ”తి (విభ. ౮౦౪) చ “సమథవిపస్సనం యుగనద్ధం భావేతీ”తి చ. తేసు ఇథ రాగస్స ఉజ్జవిపచ్చనీకతో సమథపుబ్బజ్ఞమతావచనతో చ చేతోగ్గహణేన సమాధి వుత్తో. తథా విముత్తివచనేన.

తేన వుత్తం “సమాధియేవా”తి. చేతో చ తం విముత్తి చాతి చేతోవిముత్తి. అథ వా వుత్తప్పకారస్సేవ చేతసో పటిపక్ఖతో విముత్తి విమోక్షోతి చేతోవిముత్తి, చేతసి వా ఫలవిజ్ఞాణే వుత్తప్పకారావ విముత్తితి చేతోవిముత్తి, చేతసో వా ఫలవిజ్ఞాణస్స పటిపక్ఖతో విముత్తి విమోక్షో ఏతస్మిన్తి చేతోవిముత్తి, సమాధియేవ. పజ్ఞావిముత్తియాతి ఏత్థాపి అయం నయో యథాసమ్మవం యోజేతబ్బో.

దిట్టియా సవిసయే పజ్ఞాసదిసీ పవత్తితి దిట్టిచరితో విసుజ్ఞమానో పజ్ఞాముఖేన విసుజ్ఞతీతి ఆహ - “ఉభో దిట్టిచరితా విపస్సనా”తిఆది. అవిజ్ఞావిరాగా పజ్ఞావిముత్తితి అరహత్తఫలపజ్ఞా . సమధగ్గహణేన తప్పటిపక్ఖతో తణ్ణం విపస్సనాగ్గహణేన అవిజ్ఞాన్చ నిద్ధారేత్వా పఠమనయస్స భూమిం సక్కా సుఖేన దస్సేతున్తి ఆహ - “యే సమధ...పే.... హోతబ్బా”తి.

తత్థ సమధపుబ్బుగ్గమా పటిపదాతి పురిమా ద్వే పటిపదా, ఇతరా విపస్సనాపుబ్బుగ్గమాతి దట్టబ్బా. హోతబ్బాతి గమేతబ్బా, నేతబ్బాతి అత్తో. విపస్సనాయ అనిచ్చదుక్ఖఅనత్తసజ్ఞాభావతో దుక్ఖసజ్ఞాపరివారత్తా చ అసుభసజ్ఞాయ ఇమా చతస్సో సజ్ఞా దస్సితా హోన్తి. తప్పటిపక్ఖేన చ చత్తారో విపల్లాసాతి సకలస్స సీహావిక్కిళితనయస్స భూమిం సుఖేన సక్కా దస్సేతున్తి ఆహ - “యే విపస్సనా...పే.... హోతబ్బా”తి.

2. ఏవం పటిపదావిభాగేన వేనేయ్యపుగ్గలవిభాగం దస్సేత్వా ఇదాని తం ఇాణవిభాగేన దస్సేన్తో యస్మా భగవతో దేసనా యావదేవ వేనేయ్యవినయనత్థా, వినయనత్థా నేసం సుతమయాదీనం తిస్సన్నం పజ్ఞానం అనుక్కమేన నిబ్బత్తనం, యథా భగవతో దేసనాయ పవత్తిభావవిభావనత్థా హారనయబ్యాపారో, తస్మా ఇమస్స హారస్స సముట్టితప్పకారం తావ పుచ్చిత్వా యేన పుగ్గలవిభాగదస్సనేన దేసనాభాజనం విభజిత్వా తత్థ దేసనాయం దేసనాహారం నియోజేతుకామో తం దస్సేతుం “స్వాయం హరో కత్థ సమ్మవతీ”తిఆదిమాహ.

తత్థ యస్మాతి యో సో అట్టహి అక్ఖణేహి విముత్తో సోతావధానపరియోసానాహి చ సమ్మత్తితి సమన్నాగతో యస్స. సత్థాతి దిట్టధమ్మికసమ్మరాయికపరమత్థేహి యథారహం అనుసాసనతో సత్థా. ధమ్మన్తి యథానుసిట్టం పటిపజ్ఞమానే అపాయేసు అపతమానే ధారేతీతి ధమ్మో, తం ధమ్మం. దేసయతీతి సజ్ఞేపవిత్తారనయేహి భాసతి కథేతి. అజ్ఞాతరోతి భగవతో సావకేసు అజ్ఞాతరో. గరుట్టానీయోతి సీలసుతాదిగుణవిసేసయోగేన గరుకరణీయో. సబ్రహ్మచారీతి బ్రహ్మం వుచ్చతి సేట్టట్టేన సకలం సత్థసాసనం. సమం సహ వా బ్రహ్మం చరతి పటిపజ్ఞతీతి సబ్రహ్మచారి. సద్ధం పటిలభతీతి “సమ్మాసమ్మద్ధో వత సో భగవా యో ఏవరూపస్స ధమ్మస్స దేసేతా”తి తథాగతే, “స్వాక్ఖాతో వతాయం ధమ్మో యో ఏవం ఏకంతపరిపుణ్ణో ఏకంతపరిసుద్ధో”తిఆదినా ధమ్మే చ సద్ధం లభతి ఉప్పాదేతీతి అత్తో.

తత్థాతి తస్మిం యథాసుతే యథాపరియత్తే ధమ్మే. వీమంసాతి పాళియా పాళిఅత్థస్స చ వీమంసనపజ్ఞా . సేసం తస్సా ఏవ వేవచనం. సా హి యథావుత్తవీమంసనే సజ్జీచం అనాపజ్జిత్వా ఉస్సహనవసేన ఉస్సాహనా, తులనవసేన తులనా, ఉపపరిక్ఖణవసేన ఉపపరిక్ఖాతి చ వుత్తా. అథ వా వీమంసతీతి వీమంసా, సా పదపదత్థవిచారణా పజ్ఞా. ఉస్సాహనాతి వీరియేన ఉపత్థమ్మితా ధమ్మస్స ధారణపరిచయసాధికా పజ్ఞా. తులనాతి పదేన పదంతరం, దేసనాయ వా దేసనంతరం తులయిత్వా సంసన్దిత్వా గహణపజ్ఞా. ఉపపరిక్ఖాతి మహాపదేసే ఓతారేత్వా పాళియా పాళిఅత్థస్స చ ఉపపరిక్ఖణపజ్ఞా. అత్తహితం పరహితత్థా ఆకట్టన్తేహి సుయ్యతీతి సుతం, కాలవచనిచ్చాయ అభావతో, యథా దుద్ధన్తి. కిం పన తన్తి? అధికారతో సామత్థియతో వా పరియత్తిధమ్మాతి విజ్ఞాయతి. అథ వా సవనం సుతం, సోతద్వారానుసారేన

పరియత్తిధమ్మస్స ఉపధారణన్తి అత్తో. సుతేన హేతునా నిబ్బత్తా సుతమయీ. పకారేన జానాతీతి పజ్ఞా. యా వీమంసా, అయం సుతమయీ పజ్ఞాతి పచ్చేకమ్మి యోజేతబ్బం. తథాతి యథా సుతమయీ పజ్ఞా వీమంసాదిపరియాయవతీ వీమంసాదివిభాగవతీ చ, తథా చిన్తామయీ చాతి అత్తో. యథా వా సుతమయీ ఓరమత్తికా అనవట్టితా చ, ఏవం చిన్తామయీ చాతి దస్సేతి.

సుతేన నిస్సయేనాతి సుతేన పరియత్తిధమ్మేన పరియత్తిధమ్మస్సవనేన వా ఉపనిస్సయేన ఇత్థమ్బూతలక్ఖణే కరణవచనం, యథాపుత్తం సుతం ఉపనిస్సాయాతి అత్తో. వీమంసాతిఆదీసు “ఇదం సీలం, అయం సమాధి, ఇమే రూపారూపధమ్మా, ఇమే పఞ్చక్షణ్ణా”తి తేసం తేసం ధమ్మానం సభావవీమంసనభూతా పజ్ఞా వీమంసా. తేసంయేవ ధమ్మానం వచనత్తం ముఞ్చిత్వా సభావసరసలక్ఖణస్స తులయిత్వా వియ గహణపజ్ఞా తులనా. తేసంయేవ ధమ్మానం సలక్ఖణం అవిజహిత్వా అనిచ్ఛతాదిరుప్పనసప్పచ్చయాదిఆకారే చ తక్కేత్వా వితక్కేత్వా చ ఉపపరిక్ఖణపజ్ఞా ఉపపరిక్ఖా, తథా ఉపపరిక్ఖితే ధమ్మే సవిగ్గహే వియ ఉపట్టహన్తే ఏవమేతేహి నిజ్ఞానక్ఖమే కత్వా చిత్తేన అను అను పేక్ఖణా మనసానుపేక్ఖణా. ఏత్త చ యథా సుతమయీ పజ్ఞా యథాసుతస్స ధమ్మస్స ధారణపరిచయవసేన పవత్తనతో ఉస్సాహజాతా “ఉస్సాహనా”తి వత్తబ్బతం అరహతి, న ఏవం చిన్తామయీతి ఇథ “ఉస్సాహనా”తి పదం న వుత్తం. చిన్తనం చిన్తా, నిజ్ఞానన్తి అత్తో. సేసం వుత్తనయమేవ.

ఇమాహి ద్వీహి పజ్ఞాహీతి యథావుత్తాహి ద్వీహి పజ్ఞాహి కారణభూతాహి. సుతచిన్తామయజాణేసు హి పతిట్టితో విపస్సనం ఆరభతీతి. “ఇమాసు ద్వీసు పజ్ఞాసు”తిపి పరన్తి. “తేహి జాతాసు ఉప్పన్నాసు”తి వా వచనసేనో యోజేతబ్బో. మనసికారసమ్మయుత్తస్సాతి రూపారూపపరిగ్గహాదిమనసికారే యుత్తప్పయుత్తస్స. యం జాణం ఉప్పజ్జతీతి వుత్తనయేన మనసికారప్పయోగేన దిట్టివిసుద్ధికజ్ఞావితరణవిసుద్ధిమగ్గామగ్గజాణదస్సనవిసుద్ధిపటిపదాజాణదస్సనవిసుద్ధీనం సమ్మ ఆదనేన విపస్సనం ఉస్సుక్కన్తస్స యం జాణదస్సనవిసుద్ధిసజ్ఞాతం అరియమగ్గజాణం ఉప్పజ్జతి, అయం భావనామయీ పజ్ఞాతి సమ్మన్తో. తం పన దస్సనం భావనాతి దువిధన్తి ఆహ - “దస్సనభూమియం వా భావనాభూమియం వా”తి. యది దస్సనన్తి వుచ్చతి, కథం తత్త పజ్ఞా భావనామయీతి? భావనామయమేవ హి తం జాణం, పఠమం నిబ్బానదస్సనతో పన “దస్సన”న్తి వుత్తన్తి సఫలో పఠమమగ్గో దస్సనభూమి. సేసా సేక్ఖాసేక్ఖధమ్మా భావనాభూమి.

౮. ఇదాని ఇమా తిస్సో పజ్ఞా పరియాయన్తరేన దస్సేతుం “పరతోఘాసా”తిఆది వుత్తం. తత్త పరతోతి న అత్తతో, అజ్ఞాతో సత్థుతో సావకతో వాతి అత్తో. ఘాసాతి తేసం దేసనాఘాసతో, దేసనాపచ్చయాతి అత్తో. అథ వా పరతో ఘాసో ఏతిస్సాతి పరతోఘాసా, యా పజ్ఞా, సా సుతమయీతి యోజేతబ్బం. పచ్చత్తసముట్టితాతి పచ్చత్తం తస్స తస్స అత్తని సమ్మూతా. యోనిసోమనసికారాతి తేసం తేసం ధమ్మానం సభావపరిగ్గణ్ణాదినా యథావుత్తేన ఉపాయేన పవత్తమనసికారా. పరతో చ ఘాసేనాతి పరతోఘాసేన హేతుభూతేన. సేసం వుత్తనయమేవ.

ఇదాని యదత్తం ఇమా పజ్ఞా ఉద్ధటా, తమేవ వేనేయ్యపుగ్గలవిభాగం యోజేత్వా దస్సేతుం “యస్సా”తిఆది వుత్తం. తత్త ఇమా ద్వేతి గణనవసేన వత్వా పున తా సుతమయీ చిన్తామయీ చాతి సరూపతో దస్సేతి. అయం ఉగ్గటితజ్ఞాతి అయం సుతమయచిన్తామయజాణేహి ఆసయపయోగపబోధస్స నిప్పాదితత్తా ఉద్దేసమత్తేనేవ జాననతో “ఉగ్గటితజ్ఞా”తి వుచ్చతి. అయం విపఞ్చితజ్ఞాతి చిన్తామయజాణేన ఆసయస్స అపరిక్ఖతత్తా ఉద్దేసనిద్దేసేహి జాననతో విపఞ్చితజ్ఞా. అయం నేయ్యోతి సుతమయజాణస్సాపి అభావతో నిరవసేసం విత్థారదేసనాయ నేతబ్బతో నేయ్యో.

౯. ఏవం దేసనాపటిపదాఞాణవిభాగేహి దేసనాభాజనం వేనేయ్యత్తయం విభజిత్వా ఇదాని తత్త పవత్తితాయ భగవతో ధమ్మదేసనాయ దేసనాహారం నిద్ధారేత్వా యోజేతుం “సాయం ధమ్మదేసనా”తిఆది ఆరద్ధం.

తత్త సాయన్తి సా అయం. యా పుట్టే “ధమ్మం వో, భిక్షవే, దేసేస్సామీ”తిఆదినా (నేత్తి. ౫) పటినిద్దేసవారస్స ఆదితో దేసనాహారస్స విసయభావేన నిక్షిత్తా పాళి, తమేవేత్త దేసనాహారం నియోజేతుం “సాయం ధమ్మదేసనా”తి పచ్చామసతి. కిం దేసయతీతి కథేతుకమ్యతావసేన దేసనాయ పిణ్డత్తం పుచ్చిత్వా తం గణనాయ పరిచ్చిన్దిత్వా సామజ్ఞతో దస్సేతి “చత్తారి సచ్చానీ”తి. సచ్చవినిముత్తా హి భగవతో దేసనా నత్తీతి. తస్సా చ చత్తారి సచ్చాని పిణ్డత్తో. పవత్తిపవత్తకనివత్తితదుపాయవిముత్తస్స నేయ్యస్స అభావతో చత్తారి అవిపరీతభావేన సచ్చానీతి దట్టబ్బం. తాని “దుక్ఖం సముదయం నిరోధం మగ్గ”న్తి సరూపతో దస్సేతి.

తత్త అనేకుపద్ధవాధిట్టానభావేన కుచ్చితత్తా బాలజనపరికప్పితధువసుభసుఖత్తభావవిరహేన తుచ్చత్తా చ దుక్ఖం. అవసేసపచ్చయసమవాయే దుక్ఖస్స ఉప్పత్తికారణత్తా సముదయో. సబ్బగతిసుజ్ఞత్తా నత్తి ఏత్త సంసారచారకసజ్ఞతో దుక్ఖరోధో, ఏతస్మిం వా అధిగతే సంసారచారకసజ్ఞాతస్స దుక్ఖరోధస్స అభావోతిపి నిరోధో, అనుష్పాదనిరోధపచ్చయత్తా వా. మారేన్తో గచ్చతి, నిబ్బానత్తికేహి మగ్గియతీతి వా మగ్గో. తత్త సముదయేన అస్సాదో, దుక్ఖేన ఆదీనవో, మగ్గనిరోధేహి నిస్సరణం. ఏవం యస్మిం సుత్తే చత్తారి సచ్చాని సరూపతో ఆగతాని, తత్త యథారుతవసేన. యత్త పన సుత్తే చత్తారి సచ్చాని సరూపతో న ఆగతాని, తత్త అత్తతో చత్తారి సచ్చాని ఉద్ధరిత్వా తేసం వసేన అస్సాదాదయో నిద్ధారేతబ్బా. యత్త చ అస్సాదాదయో సరూపతో ఆగతా, తత్త వత్తబ్బమేవ నత్తి. యత్త పన న ఆగతా, తత్త అత్తతో ఉద్ధరిత్వా తేసం వసేన చత్తారి సచ్చాని నిద్ధారేతబ్బాని. ఇథ పన అస్సాదాదయో ఉదాహరణవసేన సరూపతో దస్సితాతి తేహి సచ్చాని నిద్ధారేతుం “ఆదీనవో చా”తిఆది వుత్తం.

తత్త “సంఖితేన పఞ్చపాదానక్ఖన్దా దుక్ఖా”తి (దీ. ని. ౨.౩౮౭; మ. ని. ౧.౧౨౦; ౩.౩౭౩; విభ. ౨౦౨) వచనతో తత్తావజ్ఞా తేభూమకధమ్మా దుక్ఖసచ్చం, తే చ అనిచ్ఛాదిసభావత్తా ఆదీనవో, ఫలఞ్చ దేసనాయ సాధేతబ్బం. తత్త యం లోకియం, తం సన్ధాయ వుత్తం “ఫలఞ్చ దుక్ఖ”న్తి. అస్సాదోతి తత్తావిపల్లాసానమ్పి ఇచ్చితత్తా తే సన్ధాయ “అస్సాదో సముదయో”తి వుత్తం. సహ విపస్సనాయ అరియమగ్గో దేసనా చ దేసనాఫలాధిగమస్స ఉపాయోతి కత్వా “ఉపాయో ఆణత్తి చ మగ్గో”తి వుత్తం. నిస్సరణపదే చాపి అరియమగ్గో నిద్ధారేతబ్బో, న చాయం సచ్చవిభాగో ఆకులోతి దట్టబ్బో. యథా హి సచ్చవిభజ్జే (విభ. ౨౦౮) “తత్తా అవసిట్టా కిలేసా అవసిట్టా అకుసలా ధమ్మా సాసవాని కుసలమూలాని సాసవా చ కుసలా ధమ్మా సముదయసచ్చభావేన విభత్తా”తి తస్మిం తస్మిం నయే తంతంఅవసిట్టా తేభూమకధమ్మా దుక్ఖసచ్చభావేన విభత్తా, ఏవమిథాపి దట్టబ్బన్తి. ఇమాని చత్తారి సచ్చానీతి నిగమనం . ఇదం ధమ్మచక్కన్తి యాయం భగవతో చతుసచ్చవసేన సాముక్కుంసికా ధమ్మదేసనా, ఇదం ధమ్మచక్కం.

ఇదాని తస్సా ధమ్మదేసనాయ ధమ్మచక్కభావం సచ్చవిభజ్జసుత్తవసేన (మ. ని. ౩.౩౭౧ ఆదయో) దస్సేతుం “యథాహ భగవా”తిఆది వుత్తం. తత్త ఇదం దుక్ఖన్తి ఇదం జాతిఆదివిభాగం సజ్ఞేపతో పఞ్చపాదానక్ఖన్దసజ్ఞహం తత్తావజ్ఞం తేభూమకధమ్మజాతం దుక్ఖస్స అధిట్టానభావేన దుక్ఖదుక్ఖాదిభావేన చ దుక్ఖం అరియసచ్చన్తి అత్తో. మేతి భగవా అత్తానం నిద్దిసతి. బారాణసియన్తి బారాణసీనామకస్స నగరస్స అవిదురే. పచ్చేకబుద్ధఇసీనం ఆకాసతో ఓతరణట్టానతాయ

ఇసిపతనం. మిగానం తత్త అభయస్స దిన్నత్తా మిగదాయన్తి చ లద్ధనామే అస్సమే. ఉత్తరతి అతిక్కుమతి, అభిభవతీతి వా ఉత్తరం, నత్తి ఏతస్స ఉత్తరన్తి అనుత్తరం. అనతిసయం అప్పటిభాగం వా. కిఞ్చాపి భగవతో ధమ్మదేసనా అనేకాసు దేవమనుస్సపరిసాసు అనేకసత్తత్తుం తేసం అరియసచ్చప్పటివేధసమ్పాదనవసేన పవత్తితా, తథాపి సబ్బపరమం అఞ్ఞాసికోణ్ణఞ్ఞప్పముఖాయ అట్టారసపరిమాణాయ బ్రహ్మకోటియా చతుసచ్చప్పటివేధవిభావనీయా ధమ్మదేసనా, తస్సా సాతిసయా ధమ్మచక్కుసమఞ్ఞాతి “ధమ్మచక్కుం పవత్తిత”న్తి వుత్తం.

తత్త సతిపట్టానాదిధమ్మా ఏవ పవత్తనట్టేన చక్కున్తి ధమ్మచక్కుం, చక్కున్తి వా ఆణా. ధమ్మతో అనపేతత్తా ధమ్మఞ్చ తం చక్కుఞ్చాతి ధమ్మచక్కుం. ధమ్మేన ఞాయేన చక్కున్తిపి ధమ్మచక్కుం. యథాహ – “ధమ్మఞ్చ పవత్తేతి చక్కుఞ్చాతి ధమ్మచక్కుం, చక్కుఞ్చ పవత్తేతి ధమ్మఞ్చాతి ధమ్మచక్కుం, ధమ్మేన పవత్తేతీతి ధమ్మచక్కు”న్తిఆది (పటి. మ. ౨.౪౧-౪౨). అప్పటివత్తియన్తి ధమ్మిస్సరస్స భగవతో సమ్మాసమ్మద్ధభావతో ధమ్మచక్కుస్స చ అనుత్తరభావతో అప్పటిసేధనీయం. కేన పన అప్పటివత్తియన్తి ఆహ “సమణేన వా”తిఆది. తత్త సమణేనాతి పబ్బజ్జం ఉపగతేన. బ్రాహ్మణేనాతి జాతిబ్రాహ్మణేన. పరమత్థసమణబ్రాహ్మణానఞ్ఞో పటిలోమనచిత్తంయేవ నత్తి. దేవేనాతి కామావచరదేవేన. కేనచీతి యేన కేనచి అవసిట్టపారిసజ్జేన. ఏత్తావతా అట్టన్నమ్మి పరిసానం అనవసేసపరియాదానం దట్టబ్బం. లోకస్మిన్తి సత్తలోకే.

తత్థాతి తిస్సం చతుసచ్చధమ్మదేసనాయం. అపరిమాణా పదా, అపరిమాణా అక్ఖరాతి ఉప్పటిపాటివచనం యేభుయ్యేన పదసఙ్గహితాని అక్ఖరానీతి దస్సనత్తం. పదా అక్ఖరా బృఙ్జనాతి లిఙ్గవిపల్లాసో కతోతి దట్టబ్బం. అత్థస్సాతి చతుసచ్చసఙ్ఖాతస్స అత్థస్స. సఙ్ఖాసనాతి సఙ్ఖాసితబ్బాకారో. ఏస నయో సేసేసుపి. అత్థస్సాతి చ సమ్మన్ఢే సామివచనం. ఇతిపిదన్తి ఇతీతి పకారత్తో, పి-సద్దో సమ్మిణ్ణనత్తో, ఇమినాపి ఇమినాపి పకారేన ఇదం దుక్ఖం అరియసచ్చం వేదితబ్బన్తి అత్తో. తేన జాతిఆదిభేదేన యథావుత్తస్స దుక్ఖసచ్చస్స అనేకభేదతం తందీపకానం అక్ఖరపదాదీనం వుత్తప్పకారం అపరిమాణతఞ్చ సమత్తేతి.

అయం దుక్ఖసముదయోతి అయం కామతణ్ణాదిభేదా తణ్ణావట్టస్స మూలభూతా యథావుత్తస్స దుక్ఖస్స నిబ్బత్తిహేతుభావతో దుక్ఖసముదయో. అయం దుక్ఖనిరోధోతి అయం సబ్బసఙ్ఖతనిస్సటా అసఙ్ఖతధాతు యథావుత్తస్స దుక్ఖస్స అనుప్పాదనిరోధపచ్చయత్తా దుక్ఖనిరోధో. అయం దుక్ఖనిరోధగామినీ పటిపదాతి అయం సమ్మాదిట్టిఆదిఅట్టఙ్గసమూహో దుక్ఖనిరోధసఙ్ఖాతం నిబ్బానం గచ్ఛతి ఆరమ్మణవసేన తదభిముఖీభూతత్తా పటిపదా చ హోతి దుక్ఖనిరోధప్పత్తియాతి దుక్ఖనిరోధగామినీ పటిపదా. ఇతిపిదన్తి పదస్స పన సముదయసచ్చే అట్టసతతణ్ణాచిదరితేహి, నిరోధసచ్చే మదనిమ్మదనాదిపరియాయేహి, మగ్గసచ్చే సత్తత్తింసబోధిపక్ఖియధమ్మేహి అత్తో విభజిత్వా వేదితబ్బో. సేసం వుత్తనయమేవ.

ఏవం “ద్వాదస పదాని సుత్త”న్తి గాథాయ సకలస్స సాసనస్స ఛన్నం అత్థపదానం ఛన్నఞ్చ బృఙ్జనపదానం వసేన యా ద్వాదసపదతా వుత్తా, తమేవ “ధమ్మం వో, భిక్ఖవే, దేసేస్సామీ”తిఆదినా దేసనాహారస్స విసయదస్సనవసేన ఛఛక్కుపరియాయం (మ. ని. ౩.౪౨౦ ఆదయో) ఏకదేసేన ఉద్దిసిత్వా ధమ్మచక్కుప్పవత్తనసుత్తేన (సం. ని. ౫.౧౦౮౧; మహావ. ౧౩; పటి. మ. ౨.౩౦) తదత్థస్స సఙ్గహితభావదస్సనముఖేన సబ్బస్సాపి భగవతో వచనస్స చతుసచ్చదేసనాభావం తదత్థస్స చ చతుసచ్చభావం విభావేన్తో “ఇదం దుక్ఖన్తి మే, భిక్ఖవే, బారాణసియ”న్తిఆదినా

సచ్చవిభజ్యసుత్తం (మ. ని. 3.32౧ ఆదయో) ఉద్దేశంతో దస్సేత్వా “తథ్థ అపరిమాణా పదా”తిఆదినా బృజ్జనత్థపదాని విభజన్తో ద్వాదసపదభావం దీపేత్వా ఇదాని తేసం అజ్ఞామజ్ఞావిసయివిసయభావేన సమ్మన్థభావం దస్సేతుం “తథ్థ భగవా అక్ఖరేహి సజ్ఞాసేతి”తిఆది వుత్తం.

తథ్థ పదావయవగ్గహణముఖేన పదగ్గహణం, గహితే చ పదే పదత్థావబోధో గహితపుబ్బసజ్ఞేతస్స హోతి. తథ్థ చ పదావయవగ్గహణేన వియ పదగ్గహణస్స, పదత్థావయవగ్గహణేనాపి పదత్థగ్గహణస్స విసేసాధానం జాయతీతి ఆహ - “అక్ఖరేహి సజ్ఞాసేతి”తి. యస్మా పన అక్ఖరేహి సంఖితేన దీపియమానో అత్తో పదపరియోసానే వాక్యస్స అపరియోసిత్తత్తా పదేనేవ పకాసితో దీపితో హోతి, తస్మా “పదేహి పకాసేతి”తి వుత్తం. వాక్యపరియోసానే పన సో అత్తో వివరితో వివటో కతో హోతీతి వుత్తం “బృజ్జనేహి వివరతీ”తి. యస్మా చ పకారేహి వాక్యభేదే కతే తదత్తో విభత్తో నామ హోతి, తస్మా “అకారేహి విభజతీ”తి వుత్తం. తథా వాక్యావయవానం పచ్చేకం నిబ్బచనవిభాగే కతే సో అత్తో పాకటో హోతీతి వుత్తం “నిరుత్తీహి ఉత్తానీకరోతీ”తి. కతనిబ్బచనేహి వాక్యావయవేహి విత్థారవసేన నిరవసేసతో దేసితేహి వేనేయ్యానం చిత్తపరితోసనం బుద్ధినిసానఞ్చ కతం హోతీతి ఆహ - “నిద్దేసేహి పఞ్ణాపేతి”తి. ఏత్థ చ అక్ఖరేహి ఏవ సజ్ఞాసేతితి అవధారణం అకత్వా అక్ఖరేహి సజ్ఞాసేతియేవాతి ఏవం అవధారణం దట్టబ్బం. ఏవఞ్ఞో సతి అత్థపదానం నానావాక్యవిసయతాపి సిద్ధా హోతి. తేన ఏకానుసందికే సుత్తే చళేవ అత్థపదాని, నానానుసందికే పన అనుసందిమ్మి అనుసందిమ్మి చ ఛ అత్థపదాని నిద్ధారేతబ్బాని.

“అక్ఖరేహి చ పదేహి చ ఉగ్గటేతి”తిఆదినా బృజ్జనపదానం కిచ్చసాధనం దస్సేతి. వేనేయ్యత్తయవిసయమేవ హి తేసం బ్యాపారో. అట్ఠానభావతో పన సచ్చప్పటివేధస్స పదపరమో న ఇధ వుత్తో. నేయ్యగ్గహణేనేవ వా తస్సాపి ఇధ గహణం సేక్షగ్గహణేన వియ కల్యాణపుధుజ్జనస్సాతి దట్టబ్బం. అక్ఖరేహితిఆదీసు కరణసాధనే కరణవచనం, న హేతుమ్మి. అక్ఖరాదీని హి ఉగ్గటనాదిఅత్థాని, న ఉగ్గటనాదిఅక్ఖరాదిఅత్థం. యదత్థా చ కిరియా సో హేతు, యథా “అన్నేనవసతీ”తి. ఉగ్గటేతితి సోతావధానం కత్వా సమాహితచిత్తానం వేనేయ్యానం సజ్ఞాసనవసేన అక్ఖరేహి విసేసం ఆదహన్తో యథా పదపరియోసానే ఆసయప్పటిబోధో హోతి, తథా యథాధిప్పేతం అత్థం సజ్ఞేపేన కథేతి ఉద్దిసతీతి అత్తో. విపఞ్చాయతీతి యథాఉద్దిట్టం అత్థం నిద్దిసతి. విత్థారేతితి విత్థారం కరోతి, విత్థారం కత్వా ఆచిక్ఖతి వా, పటినిద్దిసతీతి అత్తో. యస్మా చేత్థ ఉగ్గటేతితి ఉద్దిసనం అధిప్పేతం. ఉద్దేసో చ దేసనాయ ఆది, తస్మా వుత్తం - “ఉగ్గటనా ఆదీ”తి. తథా విపఞ్చానం నిద్దిసనం, విత్థరణం పటినిద్దిసనం, నిద్దేసపటినిద్దేసా చ దేసనాయ మజ్ఞపరియోసానాతి. తేన వుత్తం - “విపఞ్చనా మజ్ఞే, విత్థారణా పరియోసాన”న్తి.

ఏవం “అక్ఖరేహి సజ్ఞాసేతి”తిఆదినా ఛన్నం బృజ్జనపదానం బ్యాపారం దస్సేత్వా ఇదాని అత్థపదానం బ్యాపారం దస్సేతుం “సోయం ధమ్మవినయో”తిఆది వుత్తం. తథ్థ సీలాదిధమ్మో ఏవ పరియత్తిఅత్థభూతో వేనేయ్యవిసయనతో ధమ్మవినయో. ఉగ్గటీయన్తోతి ఉద్దిసియమానో. తేనాతి ఉగ్గటితజ్ఞావినయనేన. విపఞ్చీయన్తోతి నిద్దిసియమానో. విత్థారీయన్తోతి పటినిద్దిసియమానో.

౧౦. ఏత్తావతా “ధమ్మం వో, భిక్ఖవే, దేసేస్సామ్మి”తి ఉద్దిట్టాయ పాళియా తివిధకల్యాణతం దస్సేత్వా ఇదాని అత్థబృజ్జనసమ్మత్తిం దస్సేతుం “ఛ పదాని అత్తో”తిఆది వుత్తం. తం సువిఞ్ఞోయ్యం. “తేనాహ భగవా”తిఆదినా దేసనాహారస్స విసయభావేన ఉద్దిట్టం పాళిం నిగమనవసేన దస్సేతి. లోకుత్తరన్తిఆది “కేవలపరిపుణ్ణం పరిసుద్ధ”న్తి పదానం అత్థవివరణం. తథ్థ ఉపట్టితం సబ్బవిసేసానన్తి సబ్బేసం ఉత్తరిమనుస్సధమ్మసజ్ఞాతానం విసేసానం అధిసీలసిక్ఖాదివిసేసానం

వా ఉపతిట్టనట్టానం. “ఇదం నేనం పదక్కున్న”ని ఆదీనం వియ ఏతస్స సద్దసిద్ధి వేదితబ్బా. “ఇదం వుచ్చతి తథాగతపదం ఇతిపీ”తి ఆదీసు ఇదం సిక్ఖత్తయసంఖహం సాసనబ్రహ్మచరియం తథాగతగన్ధహత్తిసో పటిపత్తిదేసనాగమనేహి కిలేసగహనం ఓత్థరిత్వా గతమగ్గోతిపి. తేన గోచరభావనాసేవనాహి నిసేవితం భజితన్తిపి. తస్స మహావజిరజ్ఞాణసంబ్బంధాత్తజ్ఞాణదన్తేహి ఆరజ్ఞాతం తేభూమకథమ్మానం ఆరజ్ఞానట్టానన్తిపి వుచ్చతీతి అత్తో. అతో చేతన్తి యతో తథాగతపదాదిభావేన వుచ్చతి, అతో అనేవేవ కారణేన బ్రహ్మసో సంబ్బసత్తుత్తమస్స భగవతో, బ్రహ్మం వా సంబ్బసేట్టం చరియన్తి పజ్ఞాయతి యావదేవ మనుస్సేహి సుప్పకాసితత్తా యథావుత్తప్పకారేహి జాయతి. తేనాహ భగవాతి యథావుత్తత్తం పాళిం నిగమనవసేన దస్సేతి.

అనుపాదాపరినిబ్బానత్తతాయ భగవతో దేసనాయ యావదేవ అరియమగ్గసమ్మాపనత్తో దేసనాహరోతి దస్సేతుం “కేసం అయం ధమ్మదేసనా”తి పుచ్చిత్వా “యోగీన”ని ఆహ. చతుసచ్చకమ్మట్టానభావనాయ యుత్తప్పయుత్తాతి యోగినో. తే హి ఇమం దేసనాహరం పయోజేన్తీతి. ఇదం వచనం దేసనాహరవిభజస్స యథానుసన్ధినా సమ్మా రపితభావం దస్సేతుం పకరణం సంజ్ఞాయన్తేహి రపితన్తి దట్టబ్బం. తథా హి వుత్తం “తేనాహ ఆయస్మా మహాకచ్ఛాయసో”తి. నియుత్తోతి పాళితో అస్సాదాదిపదత్తే నిద్ధారేత్వా యోజితోతి అత్తో.

దేసనాహరవిభజవణ్ణనా నిట్టితా.

౨. విచయహరవిభజవణ్ణనా

౧౧. తత్థ కతమో విచయో హరోతి ఆది విచయహరవిభజ్జో. తత్థాయం అపుబ్బపదవణ్ణనా - కిం విచినతీతి ఏత్థ “విచినతీ”తి ఏతేన విచయసద్దస్స కత్తునిద్దేసతం దస్సేతి. కిన్తి పనత్తస్స హరస్స విసయో పుచ్చితోతి తం తస్స విసయం దస్సేతుం “పదం విచినతీ”తి ఆది వుత్తం. తత్థ పదం విచినతీతి ఆదితో పట్టాయ యావ నిగమనా సుత్తస్స సంబంధం విచినతి. అయశ్చ విచయో దువిధో సద్దతో అత్తో చ. తేసు “ఇదం నామపదం, ఇదం ఆఖ్యాతపదం, ఇదం ఉపసగ్గపదం, ఇదం నిపాతపదం, ఇదం ఇత్థిలిజ్ఞం, ఇదం పురిసలిజ్ఞం, ఇదం నపుంసకలిజ్ఞం, ఇదం అతీతకాలం, ఇదం అనాగతకాలం, ఇదం వత్తమానకాలం, ఇదం కత్తుసాధనం, ఇదం కరణసాధనం, ఇదం కమ్మసాధనం, ఇదం అధికరణసాధనం, ఇదం పచ్చత్తవచనం, ఇదం ఉపయోగవచనం, యావ ఇదం భుమ్మవచనం, ఇదం ఏకవచనం, ఇదం అనేకవచన”ని ఏవమాదివిభాగవచనం, అయం సద్దతో పదవిచయో. సో పనాయం పదవిచయో అవిపరీతసభావనిరుత్తిసల్లక్ఖణేవ సమ్మజ్జతీతి దట్టబ్బం. అత్తో పన విచయో తేన తేన పదేన వత్తబ్బ అత్తసంవణ్ణనా. సచే పన పదం పుచ్చాదివసేన పవత్తం, తస్స తదత్తస్స చ పుచ్చాదిభావో విచేతబ్బోతి ఇమమత్తం దస్సేన్తో “పజ్ఞం విచినతీ”తి ఆదిమాహ.

యస్మా చ సంబోధే దేసనాహరో విచయహరస్స విసయో సుత్తస్స విచయోతి కత్వా, తస్మా వుత్తం - “అస్సాదం విచినతీ”తి ఆది. యస్మా పన అనుగీతీతి ఏత్థ అనురూపా గీతి అనుగీతీతి అయమ్మి అత్తో ఇచ్చితో, తస్మా విచియమానస్స సుత్తపదస్స అనురూపతో సుత్తంతరపదానిపి అత్తుద్ధారవసేన వా పదుద్ధారవసేన వా ఆనేత్వా విచేతబ్బానీతి దస్సేన్తో “సబ్బే నవ సుత్తన్తే విచినతీ”తి ఆహ. నవ సుత్తన్తేతి సుత్తగేయ్యాదికే నవ సుత్తే, యథాసమ్మవతోతి అధిష్ఠాయో. అయం విచయహరస్స పదత్తనిద్దేసో.

ఏవం నిద్దేసవారే విచయహారో సజ్జేపతో నిద్దిట్టోతి తం విభాగేన నిద్దిసిత్వా పటినిద్దేసవసేన విభజన్తో యస్మా
పదవిచయో సుత్తస్స అనుపదం పవత్తేతబ్బతాయ అతిభారీకో న సుకరో చాతి తం అనామసిత్వా పజ్జావిస్సజ్జనవిచయే తావ
దస్సేన్తో “యథా కిం భవే”తిఆదిమాహ. తత్త యథా కిం భవేతి యేన పకారేన సో విచయో పవత్తేతబ్బో, తం పకారజాతం కిం
భవే, కీదిసం భవేయ్యాతి అత్తో. “యథా కిం భవేయ్యా”తిపి పారో. పున యథాతి నిపాతమత్తం. ఆయస్మాతి పియవచనం
అజితోతి బావరీబ్రాహ్మణస్స పరిచారకభూతానం సోళసన్నం అజ్ఞాతరో. పారాయనేతి పారం వుచ్చతి నిబ్బానం, తస్స
అధిగమూపాయదేసనత్తా కిఞ్చాపి సబ్బం భగవతో వచనం “పారాయన”న్తి వత్తబ్బతం అరహతి, సజ్జీతికారేహి పన
వత్తుగాధానుగీతిగాధాదీహి సద్ధిం అజితసుత్తాదీనం (సు. ని. ౧౦౩౮ ఆదయో; చూళని. అజితమాణవపుచ్చా ౨౭ ఆదయో,
అజితమాణవపుచ్చానిద్దేస ౧ ఆదయో) సోళసన్నం సుత్తానం ఇదం నామం కతన్తి తేసజ్జోవ పారాయనసమజ్ఞాతి ఆహ
“పారాయనే”తి. కేచి “పారాయనికో”తి పరన్తి. తే కిర తాపసపబ్బజ్జాపగమనతో పుట్టే పారాయనం అధీయన్తా విచరింసు.
తస్మా అయమ్మి పారాయనం వత్తేతి పారాయనికోతి వుత్తో. వుచ్చతీతి కస్మా వుత్తం, నను పుచ్చానిబ్బత్తత్తా అతీతాతి?
సచ్చమేతం, పుచ్చనాకారం పన బుద్ధియం విపరివత్తమానం కత్వా ఏవమాహ.

పుచ్చా చ నామేసా అదిట్టజోతనాపుచ్చా దిట్టసంసన్దనా విమతిచ్ఛేదనా అనుమతిపుచ్చా కథేతుకమ్యతాపుచ్చా
ఏకంసబ్బాకరణీయా విభజ్జబ్బాకరణీయా పటిపుచ్చాబ్బాకరణీయా రపసీయా ధమ్మాధిట్టానా సత్తాధిట్టానాతి అనేకవిధా.
తస్మా “కిమయం పుచ్చా అదిట్టజోతనా”తిఆదినా యథాసమ్భవం పుచ్చా విచేతబ్బా. యథా చేత్త పుచ్చావిభాగో, ఏవం
విస్సజ్జనవిభాగీపి విస్సజ్జనవిచయే యథాసమ్భవం వత్తబ్బో. పుచ్చాసభాగేన హి విస్సజ్జనన్తి. ఇథ పన విమతిచ్ఛేదనం
సత్తాధిట్టానం పుచ్చం ఉదాహరిత్వా తత్త విచయనాకారం దస్సేతుం “కేనస్సు నివుతో లోకో”తిఆదిమాహ.

తత్త కేనాతి కత్తరి కరణవచనం. సూతి నిపాతమత్తం, సూతి వా సంసయే నిపాతో, తేనస్స పజ్జాస్స
విమతిచ్ఛేదనపుచ్చాభావం దస్సేతి. నివుతోతి పటిచ్చాదితో. లోకోతి సత్తలోకో. ఇచ్చాయస్మా అజితోతి సజ్జీతికారకవచనం.
నప్పకాసతీతి న పజ్ఞాయతి. కిస్సాభిలేపనం బ్రూసీతి కిం అస్స లోకస్స అభిలేపనం వదసి. “కిం స్వాభిలేపన”న్తిపి పారో,
తస్స కిం సు అభిలేపనన్తి పదవిభాగో.

పదానీతి పజ్జతి ఏతేహి అత్తోతి పదాని, వాక్యాని. పుచ్చితానీతి పుచ్చాభావేన వుత్తానీతి అత్తో. ఏకో పజ్ఞోతి యదిపి
చత్తారి పదాని పుచ్చనవసేన వుత్తాని, ఇాతుం ఇచ్చితో పన అత్తో ఏకో ఏవాతి “ఏకో పజ్ఞో”తి వుత్తం. తత్త కారణమాహ
“ఏకవత్తుపరిగ్గహ”తి. ఇదం వుత్తం హోతి - కిఞ్చాపి నివారణఅప్పకాసనఅభిలేపనమహాభయసజ్ఞాతా పుచ్చాయ గహితా
చత్తారో ఏతే అత్థా, తే పనేకం లోకం పతిగుణభూతా, లోకో పధానభావేన గహితోతి తబ్బసేన ఏకోవాయం పజ్ఞోతి. తేనేవాహ
“లోకాధిట్టాన”న్తిఆది. కో పన సో లోకోతి? ఆహ “లోకో తివిధో”తిఆది.

తత్త రాగాదికిలేసబహులతాయ కామావచరసత్తా కిలేసలోకో. ఝానాభిజ్ఞాపరిబుద్ధియా రూపావచరసత్తా భవలోకో.
ఆనేజ్జసమాధిబహులతాయ విసద్దిన్త్రియత్తా అరూపావచరసత్తా ఇన్ద్రియలోకో. అథ వా కిలిస్సనం కిలేసో, విపాకదుక్ఖన్తి అత్తో.
తస్మా దుక్ఖబహులతాయ అపాయేసు సత్తా కిలేసలోకో. తదజ్ఞో సత్తా సమ్మత్తిభవభావతో భవలోకో. తత్త యే
విముత్తిపరిపాచకేహి ఇన్ద్రియేహి సమన్నాగతా సత్తా, సో ఇన్ద్రియలోకోతి వేదితబ్బం. పరియాపన్నధమ్మవసేన
లోకసమజ్ఞాతి అరియపుగ్గా ఇథ న సజ్గయన్తి.

అవిజ్ఞాయ నివుతో లోకోతి చతురజ్ఞసమన్నాగతేన అన్తకారేన వియ రథఘటాదిధమ్మసభావప్పటిచ్చాదనలక్ష్మణాయ అవిజ్ఞాయ నివుతో పటిచ్చాదితో లోకో. వివిచ్చాతి విచికిచ్చాహేతు. “వివిచ్చా మచ్చరియ”న్తి సజ్ఞహే వుత్తం. పమాదాతి పమాదహేతు. జప్పాభిలేపనన్తి జప్పా తణ్ణా అస్స లోకస్స మక్కటాలేపో వియ మక్కటస్స అభిలేపనం సిలేసోతి బ్రూమి. దుక్ఖన్తి జాతిఆదికం వట్టదుక్ఖన్తి అయం పదట్టో. సేసం పాళియా ఏవ విజ్ఞాయతి. ఇమాని చత్తారి పదాని పుచ్చాగాఢాయం వుత్తాని “ఇమేహి”తి విస్సజ్జనగాఢాయం వుత్తేహి ఇమేహి చతుహి పదేహి విస్సజ్జితాని. కథన్తి ఆహ “పఠమ”న్తిఆదిం. తేన యథాక్మమం పుచ్చావిస్సజ్జనాని వేదితబ్బానీతి దస్సేతి.

ఇదాని తం యథాక్మమం పుచ్చం విస్సజ్జనజ్ఞా సరూపతో దస్సేతుం గాఢాయ చ అత్తం వివరితుం “కేనస్సు”తిఆది వుత్తం. తత్త “నీవరణేహి”తి పదేన వుత్తమేవత్తం పాకటం కత్వా దస్సేతుం “అవిజ్ఞానీవరణా హి సబ్బే సత్తా”తిఆది వుత్తం. ఏత్త చ “యథాహ”తిఆదినా సుత్తంతరదస్సనేన ఇమస్మిం పజ్జావిస్సజ్జనవిచయే అనుగీతివిచయం దస్సేతీతి దట్టబ్బం. తత్త పరియాయతోతి కారణతో. నీవరణసజ్ఞాతానం కామచ్చన్దాదీనమ్మి కారణభావతో పటిచ్చాదనభావతో చ ఏకంయేవ నీవరణం వదామి, న పన అజ్ఞోసం నీవరణసభావానం అభావాతి అట్టో. యథా చ అవిజ్ఞాయ సతి నీవరణానం భావో, ఏవం అవిజ్ఞాయ అసతి న సన్తి నీవరణానీతి దస్సేతుం “సబ్బసో”తిఆది వుత్తం.

తేనాతి “అవిజ్ఞాయ నివుతో లోకో”తి పదేన. పఠమస్స పదస్సాతి “కేనస్సు నివుతో లోకో”తి పదస్స. యుత్తాతి యోజితా, అనురూపాతి వా అట్టో. ఏతేన పుచ్చానురూపతా విస్సజ్జనస్స దస్సేతాతి పుబ్బాపరవిచయో వుత్తోతి వేదితబ్బం. “యో పుగ్గలో నీవరణేహి నివుతో”తిఆదినా వివిచ్చాపమాదానం అవిజ్ఞాయ పచ్చయభావం దస్సేతి. నివుతో ఏవ హి నప్పకాసతి. వివిచ్చాతి విచికిచ్చా. తేనేవాహ – “వివిచ్చా నామ వుచ్చతి విచికిచ్చా”తి. తత్తాయం పదసిద్ధి – యథా మిచ్చాదిట్ఠిసమ్మాదిట్ఠియో “నిచ్చం అనిచ్చ”న్తిఆదినా ఏకంసగ్గాహభావేన పవత్తన్తి, న ఏవమయం. అయం పన అనేకంసగ్గాహభావతో “నిచ్చం ను ఖో అనిచ్చం ను ఖో”తిఆదినా వివిధం విరుద్ధం వా ఇచ్చతి ఏసతీతి వివిచ్చాతి . “సో విచికిచ్చన్తో”తిఆదినా అప్పకాసనస్స వివిచ్చాపమాదానం కారణభావం వివరతి. సుక్కే ధమ్మే న ఉప్పాదియతీతి న సమాదాయ వత్తతి. నప్పకాసన్తీతి తే అత్తనో సన్తానే అనుప్పాదియమానా కుసలా ధమ్మా తం పుగ్గలం పకాసం లోకే అభిజ్ఞాతం న కరోన్తీతి అట్టో. అభిలిమ్మతీతి మక్కటాలేపో వియ మక్కటం దారుసిలాదీసు పురిసం రూపాదివిసయే అల్లియాపేతీతి అట్టో. ఆసత్తిబహులస్సాతి ఆసజ్ఞబహులస్స. ఏవం అభిజప్పాతి కరిత్వాతి ఏవం పరియుట్టానట్టాయినీతి ఇమినా కారణేన. తత్తాతి తాయ తణ్ణాయ. లోకో అభిలిత్తో సిలేసేన మక్ఖితో వియ హోతీతి అట్టో.

భాయతి ఏతస్మాతి భయం. మహంతం భయం మహబ్బయం. తేనేవాహ – “దుక్ఖమస్స మహబ్బయ”న్తి. దుక్ఖం దోమనస్సన్తి దుక్ఖమేవ విభత్తన్తి సబ్బం దుక్ఖం విభజిత్వా దస్సేతుం “తిస్సో దుక్ఖతా”తిఆది వుత్తం. ఓధసోతి కదాచి అత్తూపక్కమమూలాయ కదాచి పరూపక్కమమూలాయాతిఆదినా విభాగేన దుక్ఖదుక్ఖతాయ ముచ్చనకా విసేసేన రూపావచరా. తథాతి ఓధసో కదాచి కరహచీతి ఏవం ఆకడ్డతి. విపరిణామదుక్ఖతాయ ముచ్చనకా ఉప్పేక్షాసమాపత్తిబహులా విసేసేన అరూపావచరసత్తా. అప్పాబాధాతి పదం దుక్ఖదుక్ఖతాయ ముచ్చనస్స కారణవచనం. దీఘాయుకాతి విపరిణామదుక్ఖతాయ. అరూపదేవా హి లోకే విసేసతో దీఘాయుకాతి. ఇదజ్ఞా ముచ్చనమచ్చన్తికం. యస్మా చ దుక్ఖా వేదనాపి సజ్ఞతత్తా అనిచ్చతాదిసజ్ఞారదుక్ఖసభావా ఏవ, తస్మా యతో ముచ్చనమచ్చన్తికం, తం అనవసేసపరియాదానవసేన సజ్ఞణ్ణిత్వా దస్సేతుం “సజ్ఞారదుక్ఖతాయ పనా”తిఆదిమాహ.

తత్త ఉపాదియతీతి ఉపాది, విపాకక్షన్ధా కటత్తా చ రూపం. ఉపాదిస్స సేసం ఉపాదిసేసం, తం నత్తి ఏతిస్సాతి అనుపాదిసేసా, నిబ్బానధాతు, తాయ అనుపాదిసేసాయ నిబ్బానధాతుయా, ఇత్థమ్మూతలక్ఖణే చాయం కరణనిద్దేసో. నిబ్బానధాతుతి చ నిబ్బాయనమత్తం. తస్మాతి యస్మా సకలలోకబ్యాపిన్ సబ్బసజ్ఞాహిన్ చ సజ్ఞారదుక్ఖతా, తస్మా. లోకస్సాతి సమ్మన్థే సామివచనం. తేన “దుక్ఖమస్సా”తి పదస్స అత్తం దస్సేతి. ఏవమేత్థ లోకస్స నీవరణాదీని అజానన్తేన, సమయన్తరపరిచయేన వా తత్త సంసయపక్ఖన్దేన ఏకంసేనేవ బ్యాకాతబ్బత్తా సత్తాధిట్ఠానా పుచ్చా కతా, సా చ అజాననస్స, సంసయస్స వా నీవరణాదివిసయతాయ చతుబ్బిధా. పాళియం పన నీవరణాదీనం లోకో ఆధారభావేన గాఢాయం వుత్తోతి ఏకో పఞ్ఞోతి దస్సితన్తి. అయమేత్థ పుచ్చావిచయో. విస్సజ్జనవిచయోపి అదిట్ఠజోతిన్ విస్సజ్జనా విమతిచ్చేదీన్ చాతిఆదినా పుచ్చావిచయే వుత్తనయానుసారేన వేదితబ్బో.

ఏవం ఏకాధారం పుచ్చం దస్సేత్వా ఇదాని అనేకాధారం దస్సేతుం “సవన్తి సబ్బధీ”తిఆది వుత్తం. తత్త సవన్తీతి సన్దన్తి. సబ్బధీతి సబ్బేసు రూపాదీసు ఆయతనేసు. సోతాతి తత్తాదిసోతా. కిం నివారణన్తి తేసం కిం ఆవరణం కా రక్ఖా. సంవరం బ్రూహీతి తం నేసం నీవరణసజ్ఞాతం సంవరం కథేహి. కేన సోతా పిధీయరేతి కేన ధమ్మేన తత్తాదిసోతా పిధియన్తి పచ్చిజ్జన్తీతి అయమేత్థ పదత్తో. సేసం పాళివసేనేవ ఆవి భవిస్సతి.

తే ద్వే పఞ్ఞాతి యదిపి ఇమిస్సా గాఢాయ పుచ్చావసేన పవత్తాయ చత్తారి పదాని చత్తారి వాక్యాని. ఇాతుం ఇచ్చితస్స పన అత్తస్స దువిధత్తా తే ద్వే పఞ్ఞా. కస్మాతి చే? “ఇమేహి బహ్వధివచనేన పుచ్చితా”తి ఆహ. తత్తాయం సజ్ఞేపత్తో – ఇమే ఏతాయ గాఢాయ గహితా అత్తా యస్మా బహూని అధికిచ్చ పవత్తవచనేన పుచ్చితా, తస్మా తే ద్వే పఞ్ఞాతి. ఏకతో ఉపరి బహూతి హి సాసనవోహరో, తమేవ పుచ్చాయ దువిధత్తవిసయతం వివరితుం “ఏవ”న్తిఆది వుత్తం. తస్సత్తో – యాహి ఇాతిబ్యసనాదిసజ్ఞాతాహి పాణవధాదీహి ఏవ వా దుగ్గతిహేతుభూతాహి ఆపదాహి సమం సహ, సబ్బధా వా అయం లోకో ఆపన్నో అజ్ఞోత్థటో. తంనిమిత్తేహి దసహి కిలేసవత్తూహి సంకిలిత్తో చ, తస్స తం ఆపన్నాకారం సంకిలిట్ఠాకారశ్చ బుద్ధియం కత్వా ఆహ – “ఏవం సమాపన్నస్స ఏవం సంకిలిట్ఠస్సా”తి. వోదాయతి సుజ్ఞతి ఏతేనాతి వోదానం, సమధవిపస్సనా. వుట్టాతి ఏతేన నిమిత్తతో పవత్తతో చాతి వుట్టానం, అరియమగ్గో.

అసమాహితస్సాతి నానారమ్మణేసు విక్ఖిత్తచిత్తస్స. సవన్తీతి పవత్తన్తి. అభిజ్ఞాతిఆది అసమాధానహేతుదస్సనం. తేనేవాహ – “ఏవం అసమాహితస్సా”తి. “యథాహ భగవా”తిఆదినా ఇధాపి అనుగీతివిచయం దస్సేతి. సోతానం సవనం యేభుయ్యేన అనురోధవసేనేవాతి ఆహ – “సవతి మనాపికేసు రూపేసూ”తి. ఏత్త చ చక్ఖాదయో సోతానం ద్వారభావేన పవత్తమానా ఉపచారవసేన సయం సవన్తా వియ వుత్తా. ఇతీతి ఏవం. సబ్బాతి సబ్బస్మా. సబ్బధాతి సబ్బప్పకారేన. ఇదం వోదానన్తి ఇదం “పరియుట్ఠానవిఘాత”న్తి వుత్తం పరియుట్ఠానప్పహానం వోదానం.

విస్సజ్జనగాఢాయ సతి తేసం నివారణన్తి విపస్సనాసమ్మయుత్తా సతి కుసలాకుసలానం ధమ్మానం గతియో సమన్వేసమానా తేసం సోతానం నివారణన్తి. సోతానం సంవరం బ్రూహీతి తమేవ సతి సోతానం సంవరం బ్రూమి. పఞ్ఞాయేతే పిధీయరేతి రూపాదీసు అనిచ్చతాదిపటివేధసాధికాయ మగ్గపఞ్ఞాయ ఏతే సోతా సబ్బసో పిధియన్తి, ఉప్పజ్జితుం అప్పదానవసేన సముచ్చిజ్జన్తీతి అత్తో.

నావిశ్చరీతి అభిజ్ఞాదిప్పవత్తిద్వారభావేన చిత్తసన్తానం, పుగ్గలం వా నాకడ్డతి. అనుసయప్పహానం ఇథ పిధానం అధిప్పేతన్తి ఆహ - “పఞ్ణాయ అనుసయా పహీయన్తి”తి. యస్మా అనుసయనిమిత్తం పరియుట్టానం అనుసయాభావే న హోతీతి ఆహ “అనుసయేసూ”తిఆది. ఇదాని తమేవత్తం ఉపమాయ విభావేన్తో “తం యథా ఖన్ధవన్తస్సా”తిఆదిమాహ. ఏట్థాపి సోతానం నివారణసజ్ఞాతం సంవరం పిధానఞ్చ అజానన్తేన తత్త వా సంసయితేన ఏకంసికత్తా ధమ్మాధిట్టానా పుచ్చా కతాతి ఇథ పుచ్చావిచయో వుత్తనయేనేవ విస్సజ్జనవిచయో చ వేదితబ్బో.

ఏత్త చ యేన అధిప్పాయేన “కేనస్సు నివుతో లోకో”తి గాథాయ (సు. ని. ౧౦౩౮; చూళని. అజితమాణవపుచ్చా ౨౭, అజితమాణవపుచ్చానిద్దేస ౧; నేత్తి. ౪౨) సతిపి నివారణాదీనం చతున్నం పుచ్చితబ్బభావే ఏకో పఞ్ణోతి వుత్తం. తేన తావ సోతానంయేవ సంవరో పిధానఞ్చ పుచ్చితన్తి సోతే ఏకత్తవసేన గహేత్వా పుచ్చాయ ఏకాధిట్టానభావతో ఏకో పఞ్ణోతి వత్తబ్బం సియా. సోతానం వా బహుభావతో బహూతి యత్తకా సోతా, తత్తకా పఞ్ణాతి. యేన పన అధిప్పాయేన “సవన్తి సబ్బధి సోతా”తి గాథాయం (సు. ని. ౧౦౪౦; చూళని. అజితమాణవపుచ్చా ౨౯, అజితమాణవపుచ్చానిద్దేస ౩; నేత్తి. ౪౨) సోతే అనామసిత్వా సంవరపిధానానం వసేన “ద్వే పఞ్ణా”తి వుత్తం. తేన పరమగాథాయం సతిపి నివారణాదీనం లోకాధారభావే లోకం అనామసిత్వా నివారణాదీనం విభాగేన చత్తారో పఞ్ణాతిపి వత్తబ్బన్తి అయం నయో దస్సేతోతి దట్టబ్బం.

ఇదాని యస్మా పుచ్చన్తో న కేవలం పుట్టే అత్తనా రచితనియామేనేవ పుచ్చతి, అథ ఖో దేసనాకాలే వుత్తధమ్మస్సు అనుసన్ధిం గహేత్వాపి పుచ్చతి, తస్మా తస్స అనుసన్ధిం పుచ్చాయ విచేతబ్బాకారం దస్సేన్తో “యాని సోతానీ”తి గాథాయ అనన్తరం “పఞ్ణా చేవ సతి చా”తి గాథమాహ. తస్సాయం సజ్ఞేపత్తో - యాయం భగవతా వుత్తా పఞ్ణా, యా చ సతి యఞ్చ తదవసేసం నామరూపం, ఏతం సబ్బమ్మి కత్త నిరుజ్జతి, ఏతం మే పుట్టో పట్టాహీతి.

విస్సజ్జనగాథాయం పనస్సు యస్మా పఞ్ణాసతియో నామేనేవ సజ్ఞహం గచ్ఛన్తి, తస్మా తా విసుం న వుత్తా. అయఞ్చోత్థ సజ్ఞేపత్తో - యం మం త్వం, అజిత, ఏతం పఞ్ణం అపుచ్చి - “కత్థేతం ఉపరుజ్జతీ”తి అనన్తరగాథాయం (సు. ని. ౧౦౪౨; చూళని. అజితమాణవపుచ్చా ౬౧, అజితమాణవపుచ్చానిద్దేస ౨; నేత్తి. ౧౧, ౪౨), యత్త తం అసేసం ఉపరుజ్జతి, తం తే వదామి. తస్స తస్స హి విజ్ఞాణస్స నిరోధేన సహేవ అపుబ్బం అచరిమం ఏత్థేతం ఉపరుజ్జతి, ఏత్థేవ విజ్ఞాణస్స నిరోధేన నిరుజ్జతి, ఏతం విజ్ఞాణనిరోధం తస్స నిరోధో నాతివత్తతీతి వుత్తం హోతీతి. అయం పఞ్ణో అనుసన్ధిం పుచ్చతీతి అనన్తరగాథాయం సోతానం పరియుట్టానానుసయప్పహానకిచ్చేన సద్ధిం సతి పఞ్ణా చ వుత్తా, తం సుత్వా తప్పహానే పఞ్ణాసతీసు తిట్టన్తీసు తాసం సన్నిస్సయేన నామరూపేన భవితబ్బం, తథా చ సతి వట్టతి ఏవ. కత్త ను ఖో ఇమాసం సనిస్సయానం పఞ్ణాసతీనం అసేసనిరోధోతి ఇమినా అధిప్పాయేన అయం పుచ్చా కతాతి ఆహ - “అయం పఞ్ణో...పే.... ధాతు”న్తి. తత్త అనుసన్ధీయతి దేసనా ఏతాయాతి అనుసన్ధి.

యాయ పటిపదాయ అనుపాదిసేసం నిబ్బానధాతుం అధిగచ్ఛన్తి, తం చతుసచ్చకమ్మట్టానభావనాసజ్ఞాతం పటిపదం సహ విసయేన దస్సేతుం “తీణి చ సచ్చానీ”తిఆది వుత్తం. తత్త సజ్ఞతానీతి సమేచ్ఛ సమ్మాయ పచ్చయేహి కతానీతి సజ్ఞతాని. నిరోధధమ్మానీతి నిరుజ్జనసభావాని. దుక్ఖం సముదయో మగ్గోతి తేసం సరూపదస్సనం. నిరోధో పన కథన్తి ఆహ “నిరోధో అసజ్ఞతో”తి. సో హి కేనచి పచ్చయేన న సజ్ఞతోతి అసజ్ఞతో. సహ విసయేన పహాతబ్బపహాయకసభావేసు అరియసచ్చేసు పహాయకవిభాగముఖేన పహాతబ్బవిభాగం దస్సేతుం “తత్త సముదయో”తిఆది వుత్తం.

తత్త అవిజ్ఞానసేసాతి దస్సనమగ్గేన పహీనావసేసా అవిజ్ఞాతి అత్తో. అయశ్చ సేస-సద్ధో కామచ్ఛన్దో బ్యాపాదో మానో ఉద్ధచ్చన్తి ఏత్థాపి యోజేతబ్బో. యథా హి అవిజ్ఞా, ఏవం ఏతేపి ధమ్మా అపాయగమనీయసభావా పరమమగ్గేన పహీయన్తి ఏవాతి. “అవిజ్ఞానిరవసేసా”తిపి పారో, ఏత్థాపి యథావుత్తేసు కామచ్ఛన్దాదిపదేసుపి నిరవసేస-సద్ధో యోజేతబ్బో. సావసేసశ్చో పురిమమగ్గద్వయేన కామచ్ఛన్దాదయో పహీయన్తి, ఇతరేహి పన నిరవసేసన్తి. తేధాతుకే ఇమాని దస సంయోజనానీతి ఏత్త తేధాతుకేతి సంయోజనానం విసయదస్సనం. తత్త హి తాని సంయోజనవసేస పవత్తన్తి.

౧౨. అనశ్శాతశ్శస్సామీతిన్ద్రియం అధిట్టాయాతి తం పహాయకం పత్వా. యం పనాతి ఏత్త యన్తి హేతుఅత్తే నిపాతో. ఇదం ఖయే శాణన్తి యేన శాణేన హేతుభూతేన “ఖీణా మే జాతీ”తి అత్తనో జాతియా ఖీణభావం జానాతి, ఇదం ఏవం పచ్చవేక్షణస్స నిమిత్తభూతం అరహత్తఫలశాణం ఖయే శాణం నామ. నాపరం ఇత్తత్తాయాతి పజానాతీతి ఏత్థాపి యన్తి ఆనేతబ్బం “యం నాపరం ఇత్తత్తాయాతి పజానాతీ”తి. ఇదం అనుష్పాదే శాణన్తి ఇధాపి పుట్టే వుత్తనయేనేవ అరహత్తఫలశాణవసేస అత్తో యోజేతబ్బో. అట్టసాలినియం (ధ. స. అట్ట. చిత్తుప్పాదకృణ్ణ ౧౩౩-౧౪౨) పన “ఖయే శాణం కిలేసక్ఖయకరే అరియమగ్గే శాణన్తి వుత్తం. అనుష్పాదే శాణం పటిసన్ధివసేస అనుష్పాదభూతే తంతంమగ్గవజ్జకిలేసానం అనుష్పాదపరియోసానే ఉప్పన్నే అరియఫలే శాణ”న్తి వుత్తం. ఇథ పన ఉభయమ్పి అరహత్తఫలశాణవసేసేవ విభత్తం. తేనేవాహ - “ఇమాని ద్వే శాణాని అశ్శాతావిన్ద్రియ”న్తి, “ఆరమ్మణసజ్జేతేన ద్వే నామాని లబ్బన్తి”తి చ.

అశ్శాన్ద్రియం హేటిమేసు తీసు ఫలేసు, ఉపరిమేసు చ తీసు మగ్గేసు ఉప్పత్తియా పునప్పునం ఉప్పజ్జమానమ్పి అనశ్శాతశ్శస్సామీతిన్ద్రియం వియ పరమఫలుప్పత్తియా అగ్గఫలుప్పత్తియా అనుష్పాదనిరోధేన నిరుజ్జతీతి ఆహ - “యశ్చ అనశ్శాతశ్శస్సామీతిన్ద్రియ”న్తిఆది. ఏతేన పహతబ్బధమ్మా వియ దస్సనభావనాహి అగ్గఫలుప్పత్తియా తదవసేసఫలధమ్మాపి అనుష్పాదనిరోధేన నిరుజ్జన్తి. కో పన వాదో తేభూమకధమ్మానన్తి దస్సేతి, ఏకా పశ్శా అశ్శాతావిన్ద్రియత్తా. యది ఏకా, కథం ద్విధా వుత్తాతి ఆహ “అపి చా”తిఆది. ఆరమ్మణసజ్జేతేనాతి ఖయే అనుష్పాదేతి ఇమాయ ఆరమ్మణసమశ్శాయ. సా పజాననట్టేన పశ్శాతి యా పుట్టే సోతానం పిధానకిచ్చా వుత్తా పశ్శా, సా పజాననసభావేన పశ్శా. ఇతరా పన యథాదిట్టం యథాగహితం ఆరమ్మణం అపిలాపనట్టేన ఓగాహనట్టేన సతీతి.

౧౩. ఏవం “పశ్శా చేవ సతి చా”తి పదస్స అత్తం వివరిత్వా ఇదాని “నామరూప”న్తి పదస్స అత్తం వివరన్తో “తత్త యే పశ్శాపాదానక్ఖన్ధా, ఇదం నామరూప”న్తి ఆహ. నామరూపశ్చ విభాగేన దస్సేన్తో సుఖగ్గహణత్తం పాకటనామరూపమేవ విభావేతుం “తత్త యే”తిఆదిమాహ. తగ్గహణేనేవ హి సహచరణాదినా తదశ్శో చిత్తచేతసికా రూపధమ్మా చ గహితా హోన్తీతి. నామగ్గహణేన చేత్త ఖన్ధత్తయమేవ గహితన్తి “నామరూపం విశ్శాణసమ్మయుత్త”న్తి వుత్తం. తం పన రూపం సమ్మయుత్తన్తి? నయిదం సమ్మయుత్తపచ్చయవసేస వుత్తం. పచురజనస్స పన అవిభాగేన గహణీయసభావం సన్ధాయ వుత్తన్తి దట్టబ్బం.

గాథాయ అనుపాదిసేసా నిబ్బానధాతు పుచ్చితాతి తం చతురిద్ధిపాదముఖేన అరియమగ్గాధిగమేన పత్తబ్బన్తి దస్సేన్తో ఇద్ధిపాదభావనామూలభూతాని ఇన్ద్రియాని సతిపశ్శాహి నిద్ధారేతుం “తత్త సతి చ పశ్శా చ చత్తారి ఇన్ద్రియానీ”తి ఆహ. కుసలాకుసలానం ధమ్మానం గతియో సమన్వేసమానా సతి సిజ్జన్తి ఏకచ్ఛేన సమాధిం నిష్పాదేతి. సతిగ్గహణేన చేత్త పరియుట్టానప్పహానం ఇధాధిప్పేతన్తి ఆహ - “సతి ద్వే ఇన్ద్రియాని, సతిన్ద్రియశ్చ సమాధిన్ద్రియశ్చా”తి. తథా అనుసయసముగ్ధాతవిధాయినీ పశ్శా సిజ్జమానా న వినా చతుబ్బిధసమ్మప్పధానవీరియం సిజ్జతీతి వుత్తం - “పశ్శా ద్వే ఇన్ద్రియాని పశ్శేన్ద్రియశ్చ వీరియన్ద్రియశ్చా”తి.

యా ఇమేసు చతూసు ఇన్ద్రియేసూతి ఇమేసు సతిఆదీసు చతూసు ఇన్ద్రియేసు నిస్సయపచ్చయతాయ
అధిట్టానభూతేసు తంసహజాతా ఏవ యా సద్దహనా. “ఇమేహి చతూహి ఇన్ద్రియేహి”తిపి పాళి, తస్మా ఇమేహి చతూహి
ఇన్ద్రియేహి సమ్మయుత్తాతి వచనసేనో, ఆరమ్మణో అభిప్పసాదలక్ఖణా సద్ధా కత్తుకామతాసభావస్స ఛన్దస్స విసేసపచ్చయో
హోతీతి ఆహ - “యా సద్ధాధిపతేయ్యా చిత్రేకగ్గతా, అయం ఛన్దసమాధీ”తి. సమాహితే చిత్రేతి విపస్సనాసమాధినా
సమాహితే చిత్రే. ఇదం పహానన్తి విక్ఖమ్భనప్పహానసాధకో సమాధి పహానన్తి వుత్తో పజహతి ఏతేనాతి కత్వా. “పధాన”న్తిపి
పాఠో, అగ్గోతి అత్తో. తథా హి “సమాధి ఏకోదీ”తి వుచ్చతి.

“అస్సాసపస్సాసా”తిఆదినా కాయవచీచిత్రసజ్ఞారసేసన తంసముట్టాపకా వీరియసజ్ఞారావ గహితా. తే హి యావ
భావనానిప్పత్తి తావ ఏకరసేన సరణతో సజ్ఞప్పేతబ్బతో చ సరసజ్ఞప్పా”తి వుత్తా “ఏవం మే భావనా హోతూ”తి యథా
ఇచ్చితా, తథా పవత్తియా హేతుభావతో. తదుభయన్తి ఛన్దసమాధిసజ్ఞాతశ్చ పధానసజ్ఞారసజ్ఞాతశ్చ వీరియన్తి తం
ఉభయం. ఉభయమేవ హి ఉపచారవసేన అజ్ఞం వియ కత్వా “ఛన్దసమాధిప్పధానసజ్ఞారసమన్నాగతం ఇద్ధిపాద”న్తి వుత్తం.
అభిన్నమ్మి హి ఉపచారవసేన భిన్నం వియ కత్వా వోహరన్తి, యథా “సిలాపుత్తకస్స సరీర”న్తి.

తత్త ఇజ్జతీతి ఇద్ధి, సమిజ్జతి నిప్పజ్జతీతి అత్తో. ఇజ్జన్తి వా తాయ సత్తా ఇద్ధా వుద్ధా ఉక్కుంసగతా హోన్తీతి ఇద్ధి, పజ్జతి
ఏతేనాతి పాదో, పఠమేన అత్తేన ఇద్ధి ఏవ పాదో ఇద్ధిపాదో, ఇద్ధికోట్టానోతి అత్తో. దుతియేన అత్తేన ఇద్ధియా పాదో పతిట్టా
అధిగమూపాయోతి ఇద్ధిపాదో. తేన హి ఉపరూపరివిసేససజ్ఞాతం ఇద్ధిం పజ్జన్తి పాపుణన్తి. వివేకనిస్సితన్తి తదగ్గవివేకనిస్సితం
సముచ్చేదవివేకనిస్సితం నిస్సరణవివేకనిస్సితశ్చ ఇద్ధిపాదం భావేతీతి అత్తో. తథా హి అయం ఇద్ధిపాదభావనానుయుత్తో
యోగీ విపస్సనాక్ఖణే కిచ్చతో తదగ్గవివేకనిస్సితం అజ్ఞాసయతో నిస్సరణవివేకనిస్సితం. మగ్గక్ఖణే పన కిచ్చతో
సముచ్చేదవివేకనిస్సితం ఆరమ్మణతో నిస్సరణవివేకనిస్సితం ఇద్ధిపాదం భావేతీతి. ఏస నయో విరాగనిస్సితన్తిఆదీసు.

వివేకత్తా ఏవ హి విరాగాదయో, కేవలశ్చోత్త వోస్సగ్గో దువిధో పరిచ్ఛాగవోస్సగ్గో చ పక్ఖన్దనవోస్సగ్గో చాతి. తత్త
పరిచ్ఛాగవోస్సగ్గో విపస్సనాక్ఖణే తదగ్గవసేన, మగ్గక్ఖణే సముచ్చేదవసేన కిలేసప్పహానం. పక్ఖన్దనవోస్సగ్గో విపస్సనాక్ఖణే
తన్నిన్నభావేన, మగ్గక్ఖణే ఆరమ్మణకరణవసేన నిబ్బానపక్ఖన్దనం. తదుభయమ్మి ఇమస్మిం లోకియలోకుత్తరమిస్సకే
అత్థసంవణ్ణనానయే యుజ్జతి. తథా హి అయం పఠమిద్ధిపాదో యథావుత్తేన పకారేన కిలేసే పరిచ్ఛజతి నిబ్బానశ్చ
పక్ఖన్దతి. వోస్సగ్గపరిణామిన్తి ఇమినా పన వచనేన వోస్సగ్గత్థం పరిణమన్తం పరిణతశ్చ పరిపచ్చన్తం పరిపక్కశ్చాతి అత్తో.
అయశ్శో ఇద్ధిపాదభావనానుయుత్తో యోగీ యథా పఠమో ఇద్ధిపాదో కిలేసపరిచ్ఛాగవోస్సగ్గత్థం నిబ్బానపక్ఖన్దనవోస్సగ్గత్థశ్చ
పరిపచ్చతి, యథా చ పరిపక్కో హోతి, తథా నం భావేతీతి. సేసిద్ధిపాదేసుపి ఏసేవ నయో. అయం పన విసేసో - యథా
ఛన్దం జేట్టకం కత్వా పవత్తితో సమాధి ఛన్దసమాధి. ఏవం వీరియం చిత్తం వీమంసం జేట్టకం కత్వా పవత్తితో సమాధి
వీమంసాసమాధీతి.

౧౪. న కేవలం చతుత్థిఇద్ధిపాదో ఏవ సమాధిజాణమూలకో, అథ ఖో సబ్బోపీతి దస్సేతుం “సబ్బో సమాధి
జాణమూలకో జాణపుబ్బభగ్గమో జాణానుపరివత్తి”తి వుత్తం. యది ఏవం కస్మా నో ఏవ వీమంసాసమాధీతి వుత్తోతి?
వీమంసం జేట్టకం కత్వా పవత్తితత్తాతి వుత్తోవాయమత్తో. తత్త పుబ్బభాగపజ్ఞాయ జాణమూలకో. అధిగమపజ్ఞాయ
జాణపుబ్బభగ్గమో. పచ్చవేట్టణపజ్ఞాయ జాణానుపరివత్తి. అథ వా పుబ్బభాగపజ్ఞాయ జాణమూలకో. ఉపచారపజ్ఞాయ

జాణపుబ్బజ్జమో. అప్పనాపజ్ఞాయ జాణానుపరివత్తి. ఉపచారపజ్ఞాయ వా జాణమూలకో. అప్పనాపజ్ఞాయ జాణపుబ్బజ్జమో. అభిజ్ఞాపజ్ఞాయ జాణానుపరివత్తితి వేదితబ్బం.

యథా పురేతి యథా సమాధిస్స పుట్టేనివాసానుస్సతిజాణానుపరివత్తిభావేన పురే పుట్టే అతీతాసు జాతీసు అసజ్ఞేయ్యేసుపి సంవట్టవివట్టేసు అత్తనో పరేసజ్ఞా ఖింతం ఖింతాపనిబద్ధజ్ఞా దుప్పటివిజ్ఞం నామ నత్తి, తథా పచ్చా సమాధిస్స అనాగతంసజ్ఞానుపరివత్తిభావేన అనాగతాసు జాతీసు అసజ్ఞేయ్యేసుపి సంవట్టవివట్టేసు అత్తనో పరేసజ్ఞా ఖింతం ఖింతాపనిబద్ధజ్ఞా దుప్పటివిజ్ఞం నామ నత్తితి అత్తో.

యథా పచ్చాతి యథా సమాధిస్స చేతోపరియజాణానుపరివత్తిభావేన అనాగతేసు సత్తసు దివసేసు పరసత్తానం చిత్తం దుప్పటివిజ్ఞం నామ నత్తి, తథా పురే అతీతేసు సత్తసు దివసేసు పరసత్తానం చిత్తం దుప్పటివిజ్ఞం నామ నత్తితి అత్తో. యథా దివాతి యథా దివసభాగే సూరియాలోకేన అన్ధకారస్స విధమితత్తా చక్కుమనానం సత్తానం ఆపాథగతం చక్కువిజ్ఞోయ్యం రూపం సువిజ్ఞోయ్యం. తథా రత్తిన్తి తథా రత్తిభాగే చతురస్సమన్నాగతేపి అన్ధకారే వత్తమానే సమాధిస్స దిబ్బచక్కుజాణానుపరివత్తితాయ దుప్పటివిజ్ఞం రూపాయతనం నత్తి.

యథా రత్తిం తథా దివాతి యథా చ రత్తియం తథా దివాపి అతిసుఖుమం కేనచి తిరోహితం యజ్ఞా అతిదురే, తం సబ్బరూపం దుప్పటివిజ్ఞం నామ నత్తి. యథా చ రూపాయతనే వుత్తం, తథా సమాధిస్స దిబ్బసోతజాణానుపరివత్తితాయ సద్దాయతనే చ నేతబ్బం. తేనేవాహ “ఇతి వివటేన చేతసా”తిఆది. తత్త అపరియోనద్దేనాతి అభిజ్ఞాజాణస్స పారిబన్ధకకిలేసేహి అనజ్ఞోత్థటేన, అపరియోనద్దత్తా ఏవ సప్పభాసం చిత్తం. ఏతేనేవ సమాధిస్స ఇద్ధివిధజాణానుపరివత్తితాపి వుత్తా ఏవాతి దట్టబ్బం. పజ్ఞాన్తియానీతి ఇద్ధిపాదసమ్మయుత్తాని సేక్ఖస్స పజ్ఞాన్తియాని అధిప్పేతానీతి ఆహ “కుసలానీ”తి. చిత్తసహభూనీతిఆది తేసం విజ్ఞాణనిరోధేన నిరోధదస్సనత్తం ఆరద్ధం. తథా “నామరూపజ్ఞా”తిఆది. తేనేతం దస్సేతి “న కేవలం పజ్ఞాన్తియాని ఏవ, అథ ఖో నామరూపజ్ఞా విజ్ఞాణహేతుకం విజ్ఞాణస్స నిరోధా నిరుజ్జటి”తి.

తస్సాతి విజ్ఞాణస్స. హేతుాతి తణ్ణాఅవిజ్ఞాదికో. అనాహారన్తి పదస్స అత్తవివరణం. అనభినన్దితన్తి అభినన్దనభూతాయ తణ్ణాయ పహీనత్తా ఏవ అపత్తితం. తతో ఏవ అప్పటిసన్నికం విజ్ఞాణం తం నిరుజ్జటి. యథా చ విజ్ఞాణం, ఏవం నామరూపమ్పి విజ్ఞాణసజ్ఞాతస్స హేతునో పచ్చయస్స చ అభావా తప్పచ్చయానం సజ్ఞారాదీనం అభావా అహేతు అప్పచ్చయం. సేసం పాకటమేవ. పుచ్చావిస్సజ్జనవిచయోపి వుత్తనయానుసారేన వేదితబ్బో.

ఏవం అనుసన్ధిపుచ్చమ్పి దస్సేత్వా హేత్థా సత్తాధిత్థానా ధమ్మాధిత్థానా చ పుచ్చా విసుం విసుం దస్సితాతి ఇదాని తా సహ దస్సేతుం “యే చ సజ్ఞాతధమ్మాసే”తిఆది ఆరద్ధం. తత్తాయం పదత్తో - సజ్ఞాతధమ్మాతి అనిచ్చాదివసేన పరివీమంసితధమ్మా, అరహతం ఏతం అధివచనం. సేక్ఖాతి సీలాదీని సేక్ఖమానా అవసేసా అరియపుగ్గలా. పుథూతి బహూ సత్తజనా. తేసం మే నిపకో ఇరియం, పుట్టో పబ్బూహేతి తేసం సేఖాసేఖానం నిపకో పణ్ణితో త్వం భగవా పటివత్తిం పుట్టో మే బ్రూహేతి. సేసం పాళివసేనేవ విజ్ఞాయతి.

౧౫. కిస్సాతి కిస్స హేతు, కేన కారణేనాతి అత్తో. సేఖాసేఖవిపస్సనా పుబ్బజ్జమప్పహానయోగేనాతి సేఖే అసేఖే విపస్సనాపుబ్బజ్జమప్పహానే చ పుచ్చనయోగేన, పుచ్చావిధినాతి అత్తో.

విస్సజ్జనగాఢాయం కామేసు నాభిగిజ్ఞేయ్యాతి వత్తుకామేసు కిలేసకామేన న అభిగిజ్ఞేయ్య. మనసానావిలో సీయాతి బ్యాపాదవితక్కాదయో కాయదుచ్చరితాదయో చ మనసో ఆవిలభావకరే ధమ్మే పజహన్తో చిత్రేన అనావిలో భవేయ్య. యస్మా పన అసేక్ఖో అనిచ్చతాదివసేన సబ్బధమ్మానం పరితులితత్తా కుసలో సబ్బధమ్మేసు కాయానుపస్సనాసతిఆదీహి చ సతో సబ్బకిలేసానం భిన్నత్తా ఉత్తమభిక్ఖుభావం పత్తో చ హుత్వా సబ్బఇరియాపథేసు పవత్తతి, తస్మా “కుసలో...పే.... పరిబ్బజే”తి ఆహాతి అయం సజ్ఞేపత్తో.

తత్త యం పుచ్చాగాఢాయం “నిపకో”తి పదం వుత్తం, తం భగవంతం సన్ధాయ వుత్తం, భగవతో చ నేపక్కం ఉక్కుంసపారమిప్పత్తం అనావరణజాణదస్సనేన దీపేతబ్బన్తి అనావరణజాణం తావ కమ్మద్వారభేదేహి విభజిత్వా సేఖాసేఖపటిపదం దస్సేతుం “భగవతో సబ్బం కాయకమ్మ”న్తిఆది వుత్తం. తేన సబ్బత్త అప్పటిహతజాణదస్సనేన తథాగతస్స సేఖాసేఖపటిపత్తిదేసనాకోసల్లమేవ విభావేతి. తత్త కో చాతి క్వ చ, కస్మిం విసయేతి అత్తో. తం విసయం దస్సేతి “యం అనిచ్చే దుక్ఖే అనత్తని చా”తి. ఇదం వుత్తం హోతి - జాణదస్సనం నామ ఉప్పజ్జమానం “సబ్బం సజ్ఞతం అనిచ్చం దుక్ఖం సబ్బే ధమ్మా అనత్తా”తి ఉప్పజ్జతి, తస్స పన తస్మిం విసయే యేన అప్పవత్తి, సో పటిఘాతోతి, ఏతేన లక్ఖణత్తయప్పటివేధస్స దురభిసమ్భవతం అనజ్ఞాసాధారణతశ్చ దస్సేతి. లక్ఖణత్తయవిభావనేన హి భగవతో చతుసచ్చప్పటివేధం సమ్మాసమ్మోధిశ్చ పణ్ణితా పటిజానన్తి.

అజ్ఞాణం అదస్సనన్తి తం పటిఘాతం సరూపతో దస్సేతి. ఛళారమ్మణసభావప్పటిచ్చాదకో హి సమ్మోహో జాణదస్సనస్స పటిఘాతోతి. యస్మిం విసయే జాణదస్సనం ఉప్పత్తిరహం, తత్తేవ తస్స పటిఘాతేన భవితబ్బన్తి ఆహ - “యం అనిచ్చే దుక్ఖే అనత్తని చా”తి. యథా ఇథ పురిసోతిఆది ఉపమాదస్సనం. తత్తదం ఓపమ్మసంసన్దనం - పురిసో వియ సబ్బో లోకో, తారకరూపాని వియ ఛ ఆరమ్మణాని, తస్స పురిసస్స తారకరూపానం దస్సనం వియ లోకస్స చక్ఖవిజ్ఞాణాదీహి యథారహం ఛళారమ్మణజాననం, తస్స పురిసస్స తారకరూపాని పస్సన్తస్సాపి “ఏత్తకాని సతాని, ఏత్తకాని సహస్సానీ”తిఆదినా గణనసజ్కేతేన అజాననం వియ లోకస్స రూపాదిఆరమ్మణం కథశ్చ జానన్తస్సాపి అనిచ్చాదిలక్ఖణత్తయానవబోధోతి. సేసం పాకటమేవ.

ఇదాని యేహి పదేహి భగవతా ఆయస్మతో అజితస్స సేఖాసేఖపటిపదా వుత్తా, తేసం పదానం అత్తం విభజితుం “తత్త సేఖేనా”తిఆదిమాహ. తత్త తత్తాతి నిపాతమత్తం, తస్మిం వా విస్సజ్జనే. సేఖేనాతి సిక్ఖా ఏతస్స సీలన్తి సేఖో, తేన సేఖేన. ద్వీసు ధమ్మేసూతి దువిధేసు ధమ్మేసూతి అధిప్పాయో. పరియుట్ఠానీయేసూతి దోసేన పరియుట్ఠితేన యత్త పరివత్తితబ్బం, తేసు ఆఘాతవత్థూసూతి అత్తో. “పటిఘట్ఠానీయేసూ”తిపి పారో, సోయేవత్తో.

ఏత్త చ గేధపటిసేధచోదనాయం గేధనిమిత్తో దోసో గేధే సతి హోతీతి తతోపి చిత్తస్స రక్ఖితబ్బతా నిద్ధారేత్వా వుత్తా. యస్మా పన భగవతా “కామేసు నాభిగిజ్ఞేయ్యా”తి (సు. ని. ౧౦౪౨; చూళని. అజితమాణవపుచ్చా ౬౪, అజితమాణవపుచ్చానిద్దేస ౮; నేత్తి. ౧౨-౧౭) వుత్తం, తస్మా “తత్త యా ఇచ్చా”తిఆదినా గేధవసేన నిద్దేసో కతో. అథ వా దోసతో చిత్తస్స రక్ఖితబ్బతా గాఢాయ దుతియపాదేన వుత్తాయేవాతి దట్టబ్బా. దుతియపాదేన హి సేసకిలేసవోదానధమ్మా దస్సేతా. తథా హి ఉప్పన్నానుప్పన్నభేదతో సమ్మావాయామస్స విసయభావేన సబ్బే సంకిలేసవోదానధమ్మే చతుథా విభజిత్వా సమ్మప్పధానముఖేన సేఖపటిపదం మత్తకం పాపేత్వా దస్సేతుం “సేఖో అభిగిజ్ఞన్తో”తిఆది వుత్తం. తత్త

అనావిలసజ్కపోతి ఆవిలానం కామసజ్కప్పాదీనం అభావేన అనావిలసజ్కపో. తతో ఏవ చ అనభిగిజ్ఞస్తో వాయమతి, వీరియం పవత్తేతి. కథం వాయమతీతి ఆహ - “సో అనుప్పన్నాన”నిఆది.

తథ సోతి ఉత్తరివిసేసత్థాయ పటిపజ్జమానో సేక్ఖో. అనుప్పన్నానన్తి అనిబ్బత్తానం. పాపకానన్తి లామకానం. అకుసలానం ధమ్మానన్తి అకోసల్లసమ్మూతానం ధమ్మానం. అనుప్పాదాయాతి న ఉప్పాదనత్థాయ. ఛన్దం జనేతీతి కత్తుకమ్యతాసజ్ఞాతం కుసలచ్చన్దం ఉప్పాదేతి. వాయమతీతి పయోగపరక్కమం కరోతి. వీరియం ఆరభతీతి కాయకచేతసికవీరియం కరోతి. చిత్తం పగ్గణ్ణాతీతి తేనేవ సహజాతవీరియేన చిత్తం ఉక్ఖిపతి. పదహతీతి పధానవీరియం కరోతి. వాయమతీతిఆదీని పన చత్తారి పదాని ఆసేవనాభావనాబహులీకమ్మసాతచ్చకిరియాహి యోజేతబ్బాని. ఉప్పన్నానం పాపకానన్తి అనుప్పన్నాతి అవత్తబ్బతం ఆపన్నానం పాపధమ్మానం. పహానాయాతి పజహనత్థాయ. అనుప్పన్నానం కుసలానన్తి అనిబ్బత్తానం కోసల్లసమ్మూతానం ధమ్మానం. ఉప్పాదాయాతి ఉప్పాదనత్థాయ. ఉప్పన్నానన్తి నిబ్బత్తానం. రితియాతి రితత్తం. అసమ్మోసాయాతి అనస్సనత్తం . భియ్యోభావాయాతి పునప్పునం భావాయ. వేపుల్లాయాతి విపులభావాయ. భావనాయాతి వడ్డియా. పారిపూరియాతి పరిపూరణత్థాయాతి అయం తావ పదత్తో.

౧౬. “కతమే అనుప్పన్నా”తిఆది అకుసలధమ్మా కుసలధమ్మా చ యాదిసా అనుప్పన్నా యాదిసా చ ఉప్పన్నా, తే దస్సేతుం ఆరద్ధం. తథ ఇమే అనుప్పన్నాతి ఇమే కామవితక్కాదయో అసముదాచారవసేన వా అననుభూతారమ్మణవసేన వా అనుప్పన్నా నామ. అజ్ఞాథా హి అనమతగ్గే సంసారే అనుప్పన్నా నామ అకుసలా ధమ్మా నత్తి. వితక్కత్తయగ్గహణజ్ఞోత్త నిదస్సనమత్తం దట్టబ్బం. అకుసలమూలానీతి అనుసయా ఏవ సబ్బేసం అకుసలానం మూలభావతో ఏవం వుత్తా, న లోభాదయో ఏవ. ఇమే ఉప్పన్నా అనుసయా భూమిలద్దుప్పన్నా అసముగ్ఘాటితుప్పన్నాతిఆదిఉప్పన్నపరియాయసబ్బావతో నామవసేన ఉప్పన్నా నామ, న వత్తమానభావేనాతి అత్తో. ఇమే అనుప్పన్నా కుసలా ధమ్మాతి ఇమే సోతాపన్నస్స సద్ధాదయో సోతాపత్తిఫలసచ్చికిరియాయ పటిపన్నస్స అనుప్పన్నా కుసలా ధమ్మా నామ, కో పన వాదో పుథుజ్జనానన్తి దస్సేతి. కుసలసద్ధో చేత్థ బాహితికసుత్తే (మ. ని. ౨.౩౮౮ ఆదయో) వియ అనవజ్జపరియాయో దట్టబ్బో. ఇమే ఉప్పన్నా కుసలా ధమ్మాతి ఇమే పరమమగ్గే సద్ధాదయో సోతాపత్తిఫలసచ్చికిరియాయ పటిపన్నస్స ఉప్పన్నా కుసలా ధమ్మా నామ.

సతిపట్టానభావనాయ సునిగ్గహితో కామవితక్కోతి ఆహ - “యేన కామవితక్కం వారేతి, ఇదం సతిన్త్రియ”న్తి. అనవజ్జసుఖపదట్టానేన అవిక్ఖేపేన చేతోదుక్ఖసన్నిస్సయో విక్ఖేపపచ్చయో బ్యాపాదవితక్కో సునిగ్గహితోతి వుత్తం - “యేన బ్యాపాదవితక్కం వారేతి, ఇదం సమాధిన్త్రియ”న్తి. కుసలేసు ధమ్మేసు ఆరద్ధవీరియో పరాపరాధం సుఖేన సహతీతి వీరియేన విహింసావితక్కో సునిగ్గహితోతి ఆహ - “యేన విహింసావితక్కం వారేతి, ఇదం వీరియన్త్రియ”న్తి. సమాధిఆదీనమ్మి యథాసకంపటిపక్ఖప్పహానం పజ్ఞావత్తస్సేవ ఇజ్ఞతీతి ఇమమత్తం దస్సేన్తో ఆహ - “యేన ఉప్పన్నుప్పన్నే”తిఆది.

ఏతేసం యథానిద్ధారితానం పశ్చన్నం ఇన్ద్రియానం సవిసయే జేట్టకభావం దస్సేతుం “సద్ధిన్ద్రియం కత్థ దట్టబ్బ”నిఆది వుత్తం. తం సువిజ్ఞోయ్యమేవ. ఇమేసశ్చ సద్ధాదీనం సేఖానం ఇన్ద్రియానం నిబ్బత్తియా సబ్బేపి సేఖా ధమ్మా మత్తకప్పత్తా హోన్తీతి దస్సేన్తో “ఏవం సేఖో”తిఆదినా సేఖపటిపదం నిగమేతి.

౧౭. ఏవం సేఖపటిపదం విభజిత్వా ఇదాని అసేఖపటిపదం విభజితుం “కుసలో సబ్బధమ్మాన”ని ఆదిమాహ . తథ సబ్బధమ్మానని ఇమినా పదేన వుత్తధమ్మే తావ విభజిత్వా తథ అసేఖస్స కోసల్లం దస్సేతుం “లోకో నామా”తి ఆది వుత్తం. తం వుత్తత్థమేవ. కిలేసలోకేన భవలోకో సముదాగచ్ఛతీతి కామావచరధమ్మం నిస్సాయ రూపారూపావచరధమ్మే సముదాగమేతీతి అత్థో. సోతి సో మహగ్గతథమ్మేసు, పరిత్తమహగ్గతథమ్మేసు వా రితో. ఇన్ద్రియాని నిబ్బత్తేతీతి సీలసమాధయో నిబ్బేధభాగియే కత్వా విముత్తిపరిపాచనీయాని సద్ధాదీని ఇన్ద్రియాని ఉప్పాదేతి. ఇన్ద్రియేసు భావియమానేసూతి యథావుత్తఇన్ద్రియేసు వడ్డీయమానేసు రూపారూపపరిగ్రహాదివసేన నేయ్యస్స పరిజ్ఞా భవతి.

దస్సనపరిజ్ఞాతి ఇంతపరిజ్ఞా. భావనాపరిజ్ఞాతి తీరణపరిజ్ఞా పహనపరిజ్ఞా చ. “సా దువిధేన”తి ఆదినా సజ్జేపతో వుత్తమత్థం “యదా హి సేఖో”తి ఆదినా వివరతి. తథ “నిబ్బిదాసహగతేహి సజ్ఞామనసికారేహి”తి ఇమినా బలవవిపస్సనం దస్సేతి. యదా హి సేఖోతి చేత్థ సిక్ఖనసీలతాయ కల్యాణపుధుజ్జనోపి సేఖపదేన సజ్ఞహితోతి కత్వా “ద్వే ధమ్మా కోసల్లం గచ్ఛన్తి దస్సనకోసల్లజ్ఞా”తి ఆది వుత్తం. అయమేత్థ అధిప్పాయో - యదా కల్యాణపుధుజ్జనో పుబ్బభాగసిక్ఖం సిక్ఖన్తో నిబ్బిదాసహగతేహి సజ్ఞామనసికారేహి ఇయ్యం పరిజానాతి, తదా తస్స తే విపస్సనాధమ్మా దస్సనకోసల్లం పఠమమగ్గజాణం గచ్ఛన్తి సమ్మాపుణన్తి తేన సద్ధిం ఘటన్తి. యదా పన సోతాపన్నాదిసేఖో వుత్తనయేన నేయ్యం పరిజానాతి, తదా తస్స తే విపస్సనాధమ్మా భావనాకోసల్లం గచ్ఛన్తీతి.

తం జాణన్తి యా పుట్టే నేయ్యస్స పరిజ్ఞా వుత్తా, తం నేయ్యపరిజాననజాణం. పజ్ఞావిధేన వేదితబ్బన్తి విసయభేదేన తస్స భేదం దస్సేతి. ధమ్మానం సలక్ఖణే జాణన్తి రూపారూపధమ్మానం కక్ఖళపుసనాదిసలక్ఖణే జాణం. తం పన యస్మా సబ్బం నేయ్యం హేతుహేతుఫలభేదతో దువిధమేవ హోతి, తస్మా “ధమ్మపటిసమ్మిదా చ అత్థపటిసమ్మిదా చా”తి నిద్దిట్టం.

పరిజ్ఞాతి తీరణపరిజ్ఞా అధిప్పేతా. యస్మా పనస్స రూపారూపధమ్మే సలక్ఖణతో పచ్చయతో చ అభిజానిత్వా కుసలాదివిభాగేహి తే పరిగ్గహేత్వా అనిచ్ఛాదివసేన జాననా హోతి, తస్మా “ఏవం అభిజానిత్వా యా పరిజాననా, ఇదం కుసల”ని ఆది వుత్తం. తథ ఏవంగహితాతి ఏవం అనిచ్ఛాదితో కలాపసమ్మసనాదివసేన గహితా సమ్మసితా. ఇదం ఫలం నిబ్బత్తేన్తీతి ఇదం ఉదయబ్బయజాణాదికం ఫలం పటిపాటియా ఉప్పాదేన్తి , నిమిత్తస్స కత్తుభావేన ఉపచరణతో యథా అరియభావకరాని సచ్ఛాని అరియసచ్ఛానీతి. తేసన్తి ఉదయబ్బయజాణాదీనం . ఏవంగహితానన్తి ఏవంపవత్తితానం. అయం అత్థోతి అయం సచ్ఛానం అనుబోధపటివేధో అత్థో. యథా హి పరిజ్ఞాపజ్ఞా సమ్మసితబ్బధమ్మే సమ్మసనధమ్మే తథ సమ్మసనాకారం పరిజానాతి, ఏవం సమ్మసనఫలమ్మి పరిజానాతీతి కత్వా అయం నయో దస్సితో.

యే అకుసలాతి సముదయసచ్చమాహ. సబ్బే హి అకుసలా సముదయపక్ఖియాతి. యే కుసలాతి మగ్గధమ్మా సమ్మాదిట్ఠిఆదయో. యదిపి ఫలధమ్మాపి సచ్చికాతబ్బా, చతుసచ్చప్పటివేధస్స పన అధిప్పేతత్తా “కతమే ధమ్మా సచ్చికాతబ్బా, యం అసజ్ఞత”ని వుత్తం. అత్థకుసలోతి పచ్చయుప్పన్నేసు అత్థేసు కుసలో. ధమ్మకుసలోతి పచ్చయధమ్మేసు కుసలో. పాళిఅత్థపాళిధమ్మా వా అత్థధమ్మా. కల్యాణతాకుసలోతి యుత్తతాకుసలో, చతునయకోవిదోతి అత్థో, దేసనాయుత్తికుసలో వా. ఫలతాకుసలోతి వీణాసవఫలకుసలో. “అయకుసలో”తి ఆదీసు ఆయోతి వడ్డి. సా అనత్థహానితో అట్టుప్పత్తితో చ దువిధా. అపాయాతి అవడ్డి. సాపి అత్థహానితో అనట్టుప్పత్తితో చ దువిధా. ఉపాయోతి సత్తానం అచ్ఛాయికే కిచ్చే వా భయే వా ఉప్పన్నే తస్స తికిచ్చనసమత్థం రానుప్పత్తికారణం, తథ కుసలోతి అత్థో.

ఖీణాసవో హి సబ్బసో అవిజ్ఞాయ పహీనత్తా పజ్ఞావేపుల్లప్పత్తో ఏతేసు ఆయాదీసు కుసలోతి. ఏవం అసేఖస్స కోసల్లం ఏకదేసేన విభావేత్వా పున అనవసేసతో దస్సేన్తో “మహతా కోసల్లేన సమన్నాగతో”తి ఆహ.

పరినిట్టితసిక్ఖస్స అసేఖస్స సతోకారితాయ అజ్ఞం పయోజనం నట్టితి వుత్తం “దిట్టధమ్మసుఖవిహారత్త”న్తి. ఇదాని యథానిద్దిట్టం సేఖాసేఖపటిపదం నిగమేన్తో “ఇమా ద్వే చరియా”తిఆదిమాహ. తత్త బోజ్ఞన్తి బుజ్ఞితబ్బం. తం చతుబ్బిధన్తి తం బోజ్ఞం చతుబ్బిధం, చతుసచ్చభావతో. ఏవం జానాతీతి ఏవం పరిజ్ఞాభిసమయాదివసేన యో జానాతి. అయం వుచ్చతీతి అయం అసేఖో సతివేపుల్లప్పత్తో నిప్పరియాయేన “సతో అభిక్కుమతీ”తిఆదినా వుచ్చతీతి. సేసం ఉత్తానత్తమేవ. ఇథాపి పుచ్చావిస్సజ్జనవిచయా పుట్టే వుత్తనయానుసారేన వేదితబ్బా.

ఏత్తావతా చ మహాథేరో విచయహారం విభజన్తో అజితసుత్తవసేన (సు. ని. ౧౦౩ ఆదయో; చూళని. అజితమాణవపుచ్చా ౨౭ ఆదయో, అజితమాణవపుచ్చానిద్దేస ౧ ఆదయో) పుచ్చావిచయం విస్సజ్జనవిచయజ్ఞా దస్సేత్వా ఇదాని సుత్తంతరేసుపి పుచ్చావిస్సజ్జనవిచయానం నయం దస్సేన్తో “ఏవం పుచ్చితబ్బం, ఏవం విస్సజ్జితబ్బ”న్తి ఆహ. తత్త ఏవన్తి ఇమినా నయేన. పుచ్చితబ్బన్తి పుచ్చా కాతబ్బా, ఆచిక్ఖితబ్బా వా, వివేచేతబ్బాతి అత్తో. ఏవం విస్సజ్జితన్తి ఏత్థాపి ఏసేవ నయో. సుత్తస్స చాతిఆది అనుగీతివిచయనిదస్సనం. అనుగీతి అత్తతో చ బ్యజ్ఞానతో చ సమానేతబ్బాతి సుత్తంతరదేసనాసజ్ఞాతా అనుగీతి అత్తతో బ్యజ్ఞానతో చ సంవణ్ణీయమానేన సుత్తేన సమానా సదసీ కాతబ్బా, తస్మిం వా సుత్తే సమ్మా ఆనేతబ్బా. అత్థాపగతన్తి అత్తతో అపేతం, అసమ్మన్దత్తం వా దసదాళిమాదివచనం వియ. తేనేవాహ “సమ్మప్పలాపం భవతీ”తి. ఏతేన అత్తస్స సమానేతబ్బతాయ కారణమాహ. దున్నిక్ఖేత్తస్సాతి అసమ్మావుత్తస్స. దున్నయోతి దుక్ఖేన నేతబ్బో, నేతుం వా అసక్కుణేయ్యో. బ్యజ్ఞానుపేతన్తి సభావనిరుత్తిసముపేతం.

ఏవం అనుగీతివిచయం దస్సేత్వా నిద్దేసవారే “సుత్తస్స యో పవిచయో”తి సంఖితేన వుత్తమత్తం విభజితుం “సుత్తజ్ఞా పవిచినితబ్బ”న్తి వత్వా తస్స విచిననాకారం దస్సేన్తో “కిం ఇదం సుత్తం ఆహచ్చవచన”న్తిఆదిమాహ. తత్త ఆహచ్చవచనన్తి భగవతో రానకరణాని ఆహచ్చ అభిహన్త్వా పవత్తవచనం, సమ్మాసమ్ముద్ధేన సామం దేసితసుత్తన్తి అత్తో. అనుసన్ధివచనన్తి సావకభాసితం. తజ్ఞో భగవతో వచనం అనుసన్ధేత్వా పవత్తనతో “అనుసన్ధివచన”న్తి వుత్తన్తి. నీతత్థన్తి యథారుతవసేన జాతబ్బత్తం. నేయ్యత్థన్తి నిద్ధారేత్వా గహేతబ్బత్తం. సంకిలేసభాగియన్తిఆదీనం పదానం అత్తో పట్టానవారవణ్ణనాయం ఆవి భవిస్సతి. యస్మా పన భగవతో దేసనా సోళసవిధే సాసనపట్టానే ఏకం భాగం అభజన్తి నామ నత్తి, తస్మా సోపి నయో విచేతబ్బభావేన ఇథ నిక్ఖేత్తో.

కుహిం ఇమస్స సుత్తస్సాతి ఇమస్స సుత్తస్స కస్మిం పదేసే ఆదిమజ్ఞపరియోసానేసు. సబ్బాని సచ్ఛాని పస్సితబ్బానీతి దుక్ఖసచ్చం సుత్తస్స “కుహిం కస్మిం పదేసే కస్మిం వా పదే పస్సితబ్బం నిద్ధారేత్వా విచేతుం, సముదయసచ్చం నిరోధసచ్చం మగ్గసచ్చం కుహిం పస్సితబ్బం దట్టబ్బం నిద్ధారేత్వా విచేతు”న్తి ఏవం సబ్బాని సచ్ఛాని ఉద్ధరిత్వా విచేతబ్బానీతి అధిప్పాయో. ఆదిమజ్ఞపరియోసానేతి ఏవం సుత్తం పవిచేతబ్బన్తి ఆదితో మజ్ఞతో పరియోసానతో చ ఏవం ఇమినా పుచ్చావిచయాదివసేన సుత్తం పవిచితబ్బన్తి అత్తో. ఏత్త చ పుచ్చావిస్సజ్జనపుట్టాపరానుగీతివిచయా పాళియం సరూపేనేవ దస్సితా. అస్సాదాదివిచయో పన సచ్చనిద్ధారణముఖేన నయతో దస్సితో, సో నిద్దేసవారే వుత్తనయేనేవ వేదితబ్బో. తబ్బిచయేనేవ చ పదవిచయో సిద్ధోతి.

3. యుత్తిహారవిభజ్యవణ్ణనా

౧౮. తత్త కతమో యుత్తిహారోతిఆది యుత్తిహారవిభజ్యో. తత్త కిం యోజయతీతి యుత్తిహారస్స విసయం పుచ్చతి. కో పనేతస్స విసయో? అతథాకారేన గర్హమానా సుత్తత్థా విసయో, తే హి తేన సాతిసయం యాథావతో యుత్తినిద్ధారణేన యోజేతబ్బా. ఇతరేసుపి అయం హారో ఇచ్చితో ఏవ. తం పన భూతకథనమత్తం హోతి. యస్మా పనాయం యుత్తిగవేసనా నామ న మహాపదేసేన వినా, తస్మా యుత్తిహారం విభజన్తో తస్స లక్ఖణం తావ ఉపదిసితుం “చత్తారో మహాపదేసా”తిఆదిమాహ.

తత్త మహాపదేసాతి మహాపదేసా, బుద్ధాదయో మహన్తే అపదిసిత్వా వుత్తాని మహాకారణానీతి అత్తో. అథ వా మహాపదేసాతి మహాఓకాసా, మహన్తాని ధమ్మస్స పతిట్ఠానానీతి వుత్తం హోతి. తత్తాయం వచనత్తో – అపదిస్సతీతి అపదేసో, బుద్ధో అపదేసో ఏతస్సాతి బుద్ధాపదేసో. ఏస నయో సేసేసుపి. “సమ్ముఖా మేతం భగవతో సుత”నిఆదినా కేనచి ఆభతస్స గన్ఠస్స ధమ్మాతి వా అధమ్మాతి వా వినిచ్చయనే కారణం. కిం పన తన్తి? తస్స తథా ఆభతస్స సుత్తోతరణాది ఏవ. యది ఏవం కథం చత్తారోతి? అపదిసితప్పభేదతో. ధమ్మస్స హి ద్వే సమ్మదాయో భగవా సావకా చ. తేసు సావకా సజ్జగణపుగ్గలవసేన తివిధా. “ఏవమమువ్హా మయాయం ధమ్మా పటిగ్గహితో”తి అపదిసితబ్బానం భేదేన చత్తారో. తేనాహ – “బుద్ధాపదేసో...పి... ఏకత్తేరాపదేసో”తి. తాని పదబ్యజ్జానానీతి కేనచి ఆభతసుత్తస్స పదాని బ్యజ్జానాని చ, అత్థపదాని చేవ బ్యజ్జానపదాని చాతి అత్తో. సంవణ్ణకేన వా సంవణ్ణనావసేన ఆహరియమానాని పదబ్యజ్జానాని. సుత్తే ఓతారయితబ్బానీతి సుత్తే అనుప్పవేసితబ్బాని. సన్ధస్సయితబ్బానీతి సంసన్ధేతబ్బాని. ఉపనిక్ఖిపితబ్బానీతి పక్ఖిపితబ్బాని.

సుత్తాదీని దస్సేతుం “కతమస్మి”నిఆది వుత్తం. తత్త యస్మా భగవతో వచనం ఏకగాథామత్తమ్మి సచ్చవినిముత్తం నత్తి, తస్మా సుత్తేతి పదస్స అత్తం దస్సేతుం “చతూసు అరియసచ్చేసూ”తి వుత్తం. అట్టకథాయం పన తీణి పిటకాని సుత్తన్తి వుత్తం, తం ఇమినా నేత్తివచనేన అజ్ఞాదత్తు సంసన్ధతి చేవ సమేతి చాతి దట్టబ్బం. యావదేవ అనుపాదాపరినిబ్బానత్థా భగవతో దేసనా, సా ఏకన్తేన రాగాదికేలేసవూపసమం వదతీతి వినయేతిపదస్స అత్తం దస్సేన్తో “రాగవినయే”తిఆదిమాహ. వినయోతి హి కారణం రాగాదివూపసమనిమిత్తం ఇధాధిప్పేతం. యథాహ –

“యే ఖో త్వం, గోతమి, ధమ్మే జానేయ్యాసి, ఇమే ధమ్మా సరాగాయ సంవత్తన్తి నో విరాగాయ, సజ్ఞోగాయ సంవత్తన్తి నో విసజ్ఞోగాయ, ఆచయాయ సంవత్తన్తి నో అపచయాయ, మహిచ్చతాయ సంవత్తన్తి నో అప్పిచ్చతాయ, అసన్తుట్ఠియా సంవత్తన్తి నో సన్తుట్ఠియా, సజ్గణికాయ సంవత్తన్తి నో పవివేకాయ, కోసజ్ఞాయ సంవత్తన్తి నో వీరియారమ్భాయ, దుబ్బరతాయ సంవత్తన్తి నో సుభరతాయ, ఏకంసేన గోతమి ధారేయ్యాసి ‘నేనో ధమ్మా, నేనో వినయో, నేతం సత్తుసాసన’న్తి. యే చ ఖో త్వం, గోతమి, ధమ్మే జానేయ్యాసి ఇమే ధమ్మా విరాగాయ సంవత్తన్తి నో సరాగాయ, విసజ్ఞోగాయ సంవత్తన్తి నో సజ్ఞోగాయ, అపచయాయ సంవత్తన్తి నో ఆచయాయ, అప్పిచ్చతాయ సంవత్తన్తి నో మహిచ్చతాయ, సన్తుట్ఠియా సంవత్తన్తి నో అసన్తుట్ఠియా పవివేకాయ సంవత్తన్తి నో సజ్గణికాయ, వీరియారమ్భాయ సంవత్తన్తి నో కోసజ్ఞాయ, సుభరతాయ సంవత్తన్తి నో దుబ్బరతాయ, ఏకంసేన గోతమి ధారేయ్యాసి ‘ఏనో ధమ్మా, ఏనో వినయో, ఏతం సత్తుసాసన’”న్తి (చూళవ. ౪౦౬).

ధమ్మతాయన్నిపదస్స అత్తం దస్సేతుం “పటిచ్చసముప్పాదే”తి వుత్తం. పటిచ్చసముప్పాదో హి రితావ సా ధాతు ధమ్మట్టితతా ధమ్మనియామతాతి (అ. ని. 3.౧౩౭) వుత్తో. “ధమ్మతాయం ఉపనిక్ఖిపితబ్బానీ”తి ఇదం పాళియం నత్తి, అత్తదస్సనవసేన పన ఇధ వుత్తన్ని దట్టబ్బం. ఏత్త చ పవత్తిం నివత్తిం తదుపాయశ్చ బాధకాదిభావే నియతం పరిదీపేస్తో సుత్తే ఓతరతి నామ. ఏకస్తేన రాగాదికిలేసవినయం వదస్తో వినయే సన్నిస్సతి నామ. తథా సస్సతం ఉచ్చేదశ్చ వజ్జేత్వా ఏకత్తనయాదిపరిదీపసేన సభావధమ్మానం పచ్చయపచ్చయుప్పన్నభావం విభావేస్తో ధమ్మతం న విలోమేతి నామ.

ఏవంవిధో చ కామాసవాదికం ఆసవం న ఉప్పాదేతీతి ఇమమత్తం దస్సేస్తో “యది చతూసు అరియసచ్ఛేసూ”తిఆదిమాహ. నను చ అనులోమతో పటిచ్చసముప్పాదో పవత్తి, పటిలోమతో నివత్తితి సో చత్తారి అరియసచ్ఛాని అనుపవిట్టో కస్మా ఇధ విసుం గహితోతి? సచ్చమేతం. ఇధ పన విసుం గహణం ధమ్మానం పచ్చయాయత్తవుత్తిదస్సనేన అనిచ్చపచ్చయలక్ఖణం అసమత్తపచ్చయలక్ఖణం నిరీహపచ్చయలక్ఖణశ్చ విభావేత్వా తేసం ఉదయవంతతా తతో ఏవ వయవంతతా తదుభయేన అనిచ్చతా ఉదయబ్బయపటిపీళసేన దుక్ఖతా అనత్తతాతి తిలక్ఖణసమాయోగపరిదీపనీ సబ్బదిట్టిగతకుమతివిద్ధంసనీ అనశ్శాసాధారణా సాసనసమ్మత్తి పకాసితా హోతీతి దస్సనత్తం.

ఏత్త చ సుత్తం సుత్తానులోమం ఆచరియవాదో అత్తనోమతీతి ఇదం చతుక్కం వేదితబ్బం – తత్త సుత్తం నామ తిస్సో సక్ఖేతియో ఆరుక్ఖాని తీణి పిటకాని. సుత్తానులోమం నామ మహాపదేసా, యం “అనులోమకప్పియ”న్ని వుచ్చతి. ఆచరియవాదో నామ అట్టకథా. అత్తనోమతి నామ నయగ్గాహేన అనుబుద్ధియా అత్తనో పటిభానం. తత్త సుత్తం అప్పటిబాహియం, తం పటిబాహియేన సత్థావ పటిబాహితో హోతి. అనులోమకప్పియం పన సుత్తేన సమేంతమేవ గహేతబ్బం, న ఇతరం. ఆచరియవాదోపి సుత్తేన సమేస్తో ఏవ గహేతబ్బో, న ఇతరో. తథా అత్తనోమతి, సా పన సబ్బదుబ్బలాతి.

ఇదాని యదత్తం ఇధ చత్తారో మహాపదేసా ఆభతా, తం దస్సేతుం “చతూహి మహాపదేసేహి”తిఆది వుత్తం. తత్త యం యన్ని యం యం అత్తజాతశ్చ ధమ్మజాతశ్చ. యుజ్జతీతి యథావుత్తేహి చతూహి మహాపదేసేహి యుజ్జతి. యేన యేనాతి యేన యేన కారణేన. యథా యథాతి యేన యేన పకారేన. తం తం గహేతబ్బన్ని సంవణ్ణియమానే సుత్తే ఆభతేన కారణేన పసక్ఖేన పకారేన చ సుత్తతో ఉద్ధరిత్వా సంవణ్ణనావసేన గహేతబ్బన్ని అత్తో. తేన చతుమహాపదేసావిరుద్ధాయ యుత్తియా సుత్తతో అత్తే నిద్ధారేత్వా యుత్తిహారయోజనా కాతబ్బాతి దస్సేతి.

౧౯. ఇదాని తం యుత్తినిద్ధారణం దస్సేతుం “పశ్శం పుచ్చితేనా”తిఆది ఆరద్ధం. తత్త కతి పదానీతి కిత్తకాని పదాని. పరియోగాహితబ్బన్ని పదస్స అత్తం దస్సేతుం “విచేతబ్బ”న్ని వుత్తం. యత్తకాని పదాని యథాధిప్పేతం అత్తం అభివదన్తి, తత్తకాని పదాని తదత్తస్సేకస్స శాతుం ఇచ్చితత్తా “ఏకో పశ్శో”తి వుచ్చతి, తాని పన ఏకగాఢాయం యది వా సబ్బాని పదాని యావ యది వా ఏకం పదం ఏకం అత్తం అభివదతి, ఏకోయేవ సో పశ్శోతి ఇమమత్తం దస్సేతి “యది సబ్బానీ”తిఆదినా. తన్ని తం పశ్శం. అశ్శాతబ్బన్ని ఆజానితబ్బం. కిం ఇమే ధమ్మాతిఆది ఆజాననాకారదస్సనం. తత్త ధమ్మాతి పరియత్తిధమ్మా. నానత్థాతి నానా అత్థా.

పుచ్చాగాఢాయం అయం పదత్థో – కేనస్సుబ్బాహితో లోకోతి అయం సత్తలోకో చోరో వియ చోరఘాతకేన కేన అభిహితో వధీయతీతి అత్తో. కేనస్సు పరివారితోతి మాలువలతాయ వియ నిస్సితరుక్ఖో కేన లోకో అజ్ఞోత్థటో. కేన సల్లేన ఓతిణ్ణోతి కేన వినపీతఖురప్పేన వియ సరీరబ్బంతరనిముగ్గేన సల్లేన అనుపవిట్టో. కిస్స ధూపాయితోతి కిస్స కేన కారణేన ధూపాయితో

సంతాపితో లోకో. నదాని పదం సబ్బత్ర యోజేతబ్బం. తేని చత్తారి పదాని. పజ్జాసద్ధాపేక్షాయ పుల్లిజ్జనిద్దేసో. “విస్సజ్జేతీ”తి ఏతేన విస్సజ్జనతో తయో పజ్జాతి ఇాయతీతి దస్సేతి.

౨౦. తత్థాని విస్సజ్జనగాఢాయం దుతియపాదే వుత్తా జరా చ పఠమపాదే వుత్తం మరణజ్ఞాతి ఇమాని ద్వే సజ్జతస్స పజ్జాత్తస్స “సజ్జతో”తి లక్ఖీయతి ఏతేహీతి సజ్జతలక్ఖణాని. వుత్తజ్ఞోతం భగవతా - “తీణిమాని, భిక్ఖవే, సజ్జతస్స సజ్జతలక్ఖణాని. కతమాని తీణి? ఉప్పాదో పజ్జాయతి, వయో పజ్జాయతి, రితస్స అజ్ఞాధత్తం పజ్జాయతీ”తి (అ. ని. ౩.౪౭; కథా. ౨౧౪). తేన వుత్తం - “జరాయం రితస్స అజ్ఞాధత్తం, మరణం వయో”తి. ఏత్థ చ “రితస్స అజ్ఞాధత్త”ని ఏతేన ఖిన్దప్పబద్ధస్స పుట్టాపరవిసేసో ఇథ జరా, న ఖణిత్తీతి దస్సేతి. “మరణం వయో”తి ఇమినా చ “తిస్సో మతో, పుస్సో మతో”తి ఏవం లోకే వుత్తం సమ్మతిమరణం దస్సేతి, న ఖణికమరణం, సమ్మచ్ఛేదమరణం వా.

ఇదాని “తే తయో పజ్జా”తి వుత్తమత్తం యుత్తివసేన దస్సేతుం “జరాయ చా”తిఆది వుత్తం. తత్థ యేభుయ్యేన జిణ్ణస్స మరణదస్సనతో జరామరణానం నానత్తం అసమ్మటిచ్చమానం పతి తేసం నానత్తదస్సనత్తం “గబ్బగతాపి హి మీయన్తీ”తి వుత్తం. ఇదం వుత్తం హోతి - యథాధిప్పేతజరావిరహితస్స మరణస్స దస్సనతో అజ్ఞా జరా అజ్ఞాం మరణన్తి. తేనేవాహ - “న చ తే జిణ్ణా భవన్తీ”తి. కిణ్ణా భియ్యో? కేవలస్స మరణస్స దిట్టత్తా అజ్ఞావ జరా అజ్ఞాం మరణం, యథా తం దేవానన్తి ఇమమత్తం దస్సేతి “అత్థి చ దేవాన”న్తిఆదినా. అనుత్తరిమనుస్సధమ్మేన చ తికిచ్చనేన సక్కా జరాయ పటికారం కాతుం, న తథా మరణస్సాతి ఏవమ్మి జరామరణానం అత్థతో నానత్తం సమ్మటిచ్చితబ్బన్తి దస్సేతుం “సక్కతేవా”తిఆది వుత్తం. తత్థ సక్కతేతి సక్కతే, సక్కాతి అత్థో. పటికమ్మన్తి పటికరణం. నను చ మరణస్సాపి పటికారం కాతుం సక్కా ఇద్ధిపాదభావనాయ వసిభావే సతీతి చోదనం మనసి కత్వా ఆహ - “అజ్ఞాత్రేవ ఇద్ధిమన్తానం ఇద్ధివిసయా”తి. వుత్తజ్ఞోతం భగవతా -

“యస్స కస్సచి, ఆనన్ద, చత్తారో ఇద్ధిపాదా భావితా బహులీకతా యానీకతా వత్తుకతా అనుట్టితా పరిచితా సుసమారద్ధా, సో ఆకఙ్ఘమానో కప్పం వా తిట్ఠేయ్య కప్పావసేసం వా”తి (దీ. ని. ౨.౧౬౬, ౧౮౨; సం. ని. ౫.౮౨౨; కథా. ౬౨౩; ఉదా. ౫౧).

కో పనేత్థ కప్పో, కో వా కప్పావసేసోతి? కప్పోతి ఆయుకప్పో, యస్మిం తస్మిన్తో కాలే యం మనుస్సానం ఆయుప్పమాణం, తం పరిపుణ్ణం కరోన్తో కప్పం తిట్ఠతి నామ. “అప్పం వా భియ్యో”తి (దీ. ని. ౨.౭; అ. ని. ౭.౭౪) వుత్తం పన వస్ససతాదితో అతిరేకం తిట్ఠన్తో కప్పావసేసం తిట్ఠతి నామ. యది ఏవం కస్మా ఇద్ధిమన్తో చేతోవసిప్పత్తా వీణాసవా లోకహితత్తం తథా న తిట్ఠన్తీతి? ఖిన్దసజ్జతస్స దుక్ఖభారస్స పరిజ్ఞాతత్తా అనుస్సుక్కతాయ చ. పటిప్పస్సద్ధసమ్మస్సుక్కా హి తే ఉత్తమపురిసాతి. వుత్తజ్ఞోతం ధమ్మసేనాపతినా -

“నాభినన్దామి మరణం, నాభికఙ్ఘామి జీవితం;

కాలజ్ఞా పటికఙ్ఘామి, వేతనం భతకో యథా”తి. (ధేరగా. ౬౫౪; మి. ప. ౨.౨.౪);

యథా జరామరణానం అజ్ఞామజ్ఞాం అత్థతో నానత్తం, ఏవం తేహి తణ్ణాయ చ నానత్తే దస్సితే “తయో పజ్జా”తి ఇదం సిజ్ఞతీతి తం దస్సేతుం “యం పనా”తిఆదిమాహ.

తత్త యస్మా తత్తాయ అభావేపి సతి జరామరణం లబ్ధతి ఖీణాసవసన్తానే, తస్మా అజ్ఞాం జరామరణం అజ్ఞా తత్తాతి ఇమమత్తమాహ “దిస్సంతి వీతరాగా జీరంతాపి మీయంతాపి”తి. నను చ తత్తాపి జీరణభిజ్జనసభావాతి? సచ్చం, న ఇదం జరామరణం ఇథాధిప్పేతంతి వుత్తోవాయమత్తో. “యది చా”తిఆదినా జరామరణతో తత్తాయ అనజ్ఞాత్తే దోసం దస్సేతి. యోబ్బనట్టాపి విగతతత్తా సియుం, న ఇదం యుత్తంతి అధిప్పాయో. జరామరణమ్మి సియా దుక్ఖస్స సముదయో తత్తాయ అనజ్ఞాత్తే సతీతి అధిప్పాయో. న చ సియా తత్తా దుక్ఖస్స సముదయో జరామరణతో అనజ్ఞాత్తే సతీతి భావో. న హి జరామరణం దుక్ఖస్స సముదయో, తత్తా దుక్ఖస్స సముదయో, తస్మా వేదితబ్బం ఏతేసమత్తతో నానత్తంతి అధిప్పాయో. యథా చ తత్తా మగ్గవజ్ఞా, ఏవం జరామరణమ్మి సియా మగ్గవజ్ఞం తత్తాయ అనజ్ఞాత్తే సతి. యథా చ జరామరణం న మగ్గవజ్ఞం, తథా తత్తాపి సియాతి అయమ్మి నయో వుత్తో ఏవాతి దట్టబ్బం. ఇమాయ యుత్తియాతి ఇమాయ యథావుత్తాయ ఉపపత్తియా. అజ్ఞామజ్ఞోహీతి అజ్ఞాహి అజ్ఞాహి కారణాపపత్తిహి అత్తతో చే అజ్ఞాత్తం, తదజ్ఞామ్మి బృజ్జనతో గవేసితబ్బంతి అత్తో.

ఇమేసం ధమ్మానం అత్తతో ఏకత్తంతి ఇమమేవత్తం “న హి యుజ్జతీ”తిఆదినా వివరతి. తత్తాయ అధిప్పాయే అపరిపూరమానేతి ఇచ్చితాలాభమాహ. తేన ఇచ్చాతత్తానం అత్తతో ఏకత్తం వుత్తం హోతీతి. ఏతేన న హి యుజ్జతి ఇచ్చాయ చ తత్తాయ చ అత్తతో అజ్ఞాత్తంతి. యథా ఇదం వచనం సమత్తనం హోతి, ఏవం ఇచ్చావిపరియాయే ఆఘాతవత్తూసు కోధో చ ఉపనాహో చ ఉప్పజ్జతీతి ఇదమ్మి సమత్తనం హోతి, న తథా జరామరణవిపరియాయేతి జరామరణతత్తానం అత్తతో అజ్ఞాత్తమ్మి సమత్తితం హోతీతి ఏతమత్తం దస్సేతి “ఇమాయ యుత్తియా”తిఆదినా.

యది ఇచ్చాతత్తానం అత్తతో అనజ్ఞాత్తం, అథ కస్మా భగవతా ఇమిస్సా గాథాయ ద్వితీయా వుత్తాతి? తత్త పరిహారమాహ “యం పనిద”నిఆదినా. తత్త యంతి కిరియాపరామసనం. అభిలపితంతి వుత్తం యం ఇదం అభిలపనం , ఇదం బాహిరానం రూపాదీనం వత్తూనం ఆరమ్మణవసేన, ఆరమ్మణకరణవసేన వా యోజేతబ్బం. ద్వీహి ధమ్మేహీతి ద్వీహి పకతీహి. కా పన తా పకతియోతి? అప్పత్తస్స విసయస్స ఏసనవసేన ఇచ్చా, పత్తస్స అప్పత్తస్స వా పాతుకామతావసేన తత్తా, అయమేతాసం విసేసో. యదిపి ఏవం, తథాపి సబ్బా తత్తా రూపాదివిసయం గిలిత్వా పరినిట్టపేత్వా గహణేన ఏకసభావా ఏవాతి దస్సేంతో “సబ్బా హి తత్తా అజ్ఞోసానలక్ఖణేన ఏకలక్ఖణా”తి ఆహ. ఇదాని తమత్తం ఉపమాయ పకాసేంతో “సబ్బో అగ్గీ”తిఆదిమాహ, తం సువిజ్ఞోయ్యమేవ.

అయం పన న కేవలం తత్తా ఆరమ్మణే పవత్తివిసేసేన ద్వీహి ఏవ నామేహి వుత్తా, అథ ఖో అనేకేహిపి పరియాయేహీతి దస్సనత్తం “ఇచ్చాఇతిపీ”తిఆది వుత్తం.

తత్త ఇచ్చంతి తాయ ఆరమ్మణానీతి ఇచ్చా. తత్తాయనట్టేన తత్తా. పీళాజననతో దురుద్ధారణతో చ విసపీతం సల్లం వియాతి సల్లం. సంతాపనట్టేన ధూపాయనా. ఆకడ్డనట్టేన సీఘసోతా సరితా వియాతి సరితా, అల్లట్టేన వా సరితా, “సరితాని సిసేహితాని చ, సోమనస్సాని భవంతి జన్తునో”తి (ధ. ప. ౩౪౧) హి వుత్తం. అల్లాని చేవ సినిద్ధాని చాతి అయమేత్త అత్తో. విసత్తికాతి విసతాతి విసత్తికా. విసటాతి విసత్తికా. విసమాతి విసత్తికా. విసాలాతి విసత్తికా. విసక్కతీతి విసత్తికా. విసంవాదికాతి విసత్తికా . విసంహరతీతి విసత్తికా. విసమూలాతి విసత్తికా. విసఫలాతి విసత్తికా. విసపరిభోగాతి విసత్తికా. విసతా వా పన సా తత్తా రూపే సద్దే గద్ధే రసే ఫోటబ్బే ధమ్మే కులే గణే విసతా విత్తతాతి విసత్తికా.

సినహనవసన సినేహో. నానాగతీసు కిలమధుప్పాదనేన కిలమధో. పలివేరనట్టన లతా వియాతి లతా. “లతా ఉప్పజ్జ తిట్టతి” (ధ. ప. ౩౪౦) హి వుత్తం. మమన్తి మజ్ఞానవసన మజ్ఞానా. దూరగతమ్మి ఆకడ్డిత్వా బద్ధనట్టన బద్ధో. ఆసీసనట్టన ఆసా. ఆరమ్మణరసం పాతుకామతావసన పిపాసా. అభినన్దనట్టన అభినన్దనా. ఇతీతి ఏవం ఆరమ్మణో పవత్తివిసేసన అనేకేహి నామేహి గయ్మమానాపి సబ్బా తణ్ణా అజ్ఞోసానలక్ఖణేన ఏకలక్ఖణాతి యథావుత్తమత్తం నిగమేతి.

పున తణ్ణాయ అనేకేహి నామేహి గహితభావమేవ “యథా చా”తిఆదినా ఉపచయేన దస్సేతి. తత్త వేవచనేతి వేవచనహరవిభజ్జే. “ఆసా చ పిహ”తి గాథాయ (నేత్తి. ౩౭; పేటకో. ౧౧) అత్తం తత్తేవ వణ్ణయిస్సామ. అవిగతరాగస్సాతిఆదీసు రజ్జానట్టన రాగో, ఛన్దనట్టన ఛన్దో, పియాయనట్టన పీమం, పరిదహనట్టన పరిదాహోతి తణ్ణావ వుత్తా. తేనేవాహ – “తణ్ణాయేతం వేవచన”న్తి. ఏవం యుజ్జతీతి ఏవం ఇచ్చాతణ్ణానం అత్తతో అనజ్ఞాత్తా “తయో పజ్ఞా”తి యం వుత్తం, తం యుజ్జతి యుత్తియా సగ్గచ్ఛతీతి అత్తో.

౨౧. ఏవం “కేనస్సుబ్బాహతో లోకో”తి (సం. ని. ౧.౬౬) గాథాయ “తయో పజ్ఞా”తి పజ్ఞాత్తయభావే యుత్తిం దస్సేత్వా ఇదాని అజ్ఞోహి పకారేహి యుత్తిగవేసనం దస్సేన్తో “సబ్బో దుక్ఖాపచారో”తిఆదిమాహ. తత్త దుక్ఖాపచారోతి దుక్ఖప్పవత్తి. కామతణ్ణాసజ్ఞారమూలకోతి కామతణ్ణాపచ్చయసజ్ఞారహేతుకోతి యుజ్జతీతి అధిప్పాయో. నిబ్బిదూపచారోతి నిబ్బిదూపవత్తి కామానం విపరిణామజ్ఞాధాభావా ఉప్పజ్జమానా అనభిరతి ఇాణనిబ్బిదా చ. కామతణ్ణాపరిక్ఖారమూలకోతి కామతణ్ణాయ పరిక్ఖారభూతవత్తుకామహేతుకో. తత్త అనభిరతిసజ్ఞాతా నిబ్బిదా కామతణ్ణాపరిక్ఖారమూలికా, న ఇాణనిబ్బిదాతి సబ్బో నిబ్బిదూపచారో కామతణ్ణాపరిక్ఖారమూలకోతి న పన యుజ్జతీతి వుత్తం. ఇమాయ యుత్తియాతి నయం దస్సేతి. ఇదం వుత్తం హోతి – యథా పజ్ఞాత్తయభావే యుత్తి వుత్తా, యథా చ దుక్ఖాపచారనిబ్బిదూపచారేసు, ఏవం ఇమాయ యుత్తియా ఇమినా యోగేన నయేన అజ్ఞామజ్ఞోహి కారణేహి తంతంపాళిప్పదేసే అనురూపేహి అజ్ఞాధా అజ్ఞోహి హేతుహి యుత్తి గవేసితబ్బాతి.

ఇదాని తం నయదస్సనం సంఖిత్తన్తి విత్థారతో విభజిత్వా దస్సేతుం “యథా హి భగవా”తిఆది ఆరద్ధం. తణ్ణాయం సజ్ఞేపత్తో – రాగదోసమోహచరితానం యథాక్కమం అసుభమేత్తాపచ్చయాకారకథా రాగాదివినయనతో సప్పాయాతి అయం సాసనయుత్తి. ఏవమవట్టితే యది రాగచరితస్స మేత్తాచేతోవిముత్తిం దేసేయ్య, సా దేసనా న యుజ్జతి అసప్పాయభావతో. తథా సుఖాపటిపదాదయోతి. నను చ సుఖాపటిపదాదయో పటిపత్తియా సమ్మవన్తి, న దేసనాయాతి? సచ్చమేతం, ఇథ పన రాగచరితోతి తిబ్బకిలేసో రాగచరితోతి అధిప్పేతో. తస్స దుక్ఖాయ పటిపదాయ భావనా సమిజ్జతి. యస్స చ దుక్ఖాయ పటిపదాయ భావనా సమిజ్జతి, తస్స గరుతరా అసుభదేసనా సప్పాయ, యస్స గరుతరా అసుభదేసనా సప్పాయ, న తస్స మన్దకిలేసస్స వియ లహుకతరాతి ఇమమత్తం దస్సేన్తో ఆహ – “సుఖం వా పటిపదం...పే.... దేసేయ్య న యుజ్జతి దేసనా”తి. ఇమినా నయేన సేసపదేసుపి యథాసమ్మవం అత్తో వత్తబ్బో. ఏత్త చ అయుత్తపరిహరేన యుత్తిసమధిగమోతి యుత్తివిచారణాయ అయుత్తిపి గవేసితబ్బాతి వుత్తం – “యది హి...పే.... న యుజ్జతి దేసనా”తి. సేసేసుపి ఏసేవ నయో. ఏవం యం కిశ్శీతిఆది యుత్తిహారయోజనాయ నయదస్సనమేవ.

తత్త ఏవన్తి ఇమినా నయేన. యం కిశ్శీతి అజ్ఞామ్మి యం కిశ్శీ. అనులోమప్పహానన్తి పహానస్స అనురూపం, పహానసమత్తన్తి అత్తో. సుత్తే అనవసేసానం పదణ్ణానం అనుపదవిచారణా విచయో హారో, విచయహారసంవణ్ణనాయ

నిద్ధారితేను అట్టేను యుత్తిగవేసనం సుకరన్తి ఆహ - “సబ్బం తం విచయేన హరేన విచినిత్వా యుత్తిహరేన యోజేతబ్బ”న్తి. యావతికా శాణస్స భూమీతి సంవణ్ణేన్తస్స ఆచరియస్స యం శాణం యం పటిభానం, తస్స యత్తకో విసయో, తత్తకో యుత్తిహరవిచారోతి అట్టో. తం కిస్స హేతు? అనన్తనయో సమన్తభద్దకో విమద్దక్ఖమో విచిత్తదేసనో చ సద్ధమ్మాతి.

ఏవం నయదస్సనవసేనేవ యుత్తిహరయోజనా దస్సితాతి తం బ్రహ్మవిహరఫలసమాపత్తినవానుపుబ్బసమాపత్తివసిభావేహి విభజిత్వా దస్సేతుం “మేత్తావిహరిస్స సతో”తిఆది ఆరద్ధం. తత్త మేత్తావిహరిస్సాతి మేత్తావిహరలాభినో. సతోతి సమానస్స, తథాభూతస్సాతి అట్టో. బ్యాపాదోతి పదోనో. చిత్తం పరియాదాయ రస్సతీతి చిత్తం అభిభవిస్సతి. యస్మా పన కుసలాకుసలానం ధమ్మానం అపుబ్బం అచరిమం పవత్తి నామ నత్తి, తస్మా సమాపత్తితో వుట్టానస్స అపరభాగేతి దస్సనత్తం “రస్సతీ”తి వుత్తం. న యుజ్జతి దేసనాతి బ్యాపాదపటిపక్ఖత్తా మేత్తాయ తాదిసీ కథా న యుత్తాతి అట్టో. బ్యాపాదో పహానం అబ్బత్థం గచ్ఛతీతి యుజ్జతి దేసనాతి యథావుత్తకారణతో ఏవ అయం కథా యుత్తాతి. సేసవారేసుపి ఇమినావ నయేన అట్టో వేదితబ్బో. అనుత్తానం ఏవ వణ్ణయిస్సామ.

అనిమిత్తవిహరిస్సాతి అనిచ్ఛానుపస్సనాముఖేన పటిలద్ధఫలసమాపత్తివిహరస్స. నిమిత్తానుసారీతి సజ్ఞారనిమిత్తానుసారీ. తేన తేనేవాతి నిచ్ఛాదీసు యం యం పహీనం, తేన తేనేవ నిమిత్తేన. అస్మీతి విగతన్తి పిశ్చసు ఉపాదానక్ఖన్దేసు దిట్టిమానవసేన యం అస్మీతి మజ్జితం, తం విగతం. తమేవత్తం వివరతి “అయమహమస్మీతి న సమసుపస్సామీ”తి. విచికిచ్ఛాకథంకథాసల్లన్తి వినయకుక్కుచ్చస్సాపి కథం కథన్తి పవత్తిసబ్బావతో విచికిచ్ఛాపదేన విసేసితం. న యుజ్జతి దేసనాతి విచికిచ్ఛాయ పహానేకట్టభావతో న యుత్తాయం కథా.

పఠమం ఝానం సమాపన్నస్సాతి పఠమజ్ఞానసమగ్గినో. కామరాగబ్యాపాదా విసేసాయ సంవత్తన్తీతి న యుజ్జతీతి యస్మా నీవరణేసు అప్పహీనేసు పఠమజ్ఞానస్స ఉపచారమ్పి న సమ్పజ్జతి, పగేవ ఝానం, తస్మా కామరాగబ్యాపాదా విసేసాయ దుతియజ్ఞానాయ సంవత్తన్తీతి న యుత్తాయం కథా. యథాలద్ధస్స పన పఠమజ్ఞానస్స కామరాగబ్యాపాదా పరియుట్టానప్పత్తా హానాయ సంవత్తన్తీతి యుజ్జతి దేసనా యుత్తా కథాతి, ఏవం సబ్బత్త యోజేతబ్బం. అవితక్కుసహగతా సజ్ఞామనసికారా నామ సహ ఉపచారేన దుతియజ్ఞానధమ్మా, ఆరమ్మణకరణత్తో హేత్త సహగత-సద్దో. హానాయాతి పఠమజ్ఞానతో పరిహానాయ. విసేసాయాతి దుతియజ్ఞానాయ. ఇమినా నయేన తత్త తత్త హానన్తి, విసేసోతి చ వుత్తధమ్మా వేదితబ్బా. వితక్కువిచారసహగతాతి పఠమజ్ఞానధమ్మా, కామావచరధమ్మా ఏవ వా. ఉపేక్ఖాసుఖసహగతాతి ఉపచారేన సద్ధిం దుతియజ్ఞానధమ్మా, తత్తమజ్జత్తుపేక్ఖా హి ఇధ ఉపేక్ఖాతి అధిప్పేతా. పీతిసుఖసహగతాతి సహ ఉపచారేన తతియజ్ఞానధమ్మా. ఉపేక్ఖాసతిపారిసుద్ధిసహగతాతి చతుత్తజ్ఞానధమ్మా.

సజ్ఞాపచారాతి పటుసజ్ఞాకిచ్ఛం కరోన్తా ఏవ యే కేచి చిత్తుప్పాదా, “ఆకిఞ్చజ్ఞాయతనధమ్మా”తిపి వదన్తి. సజ్ఞావేదయితనిరోధసహగతాతి “సజ్ఞావేదయితనిరోధం ఉపసమ్మజ్జ విహరిస్సామీ”తి తస్స పరికమ్మవసేన పవత్తధమ్మా. తే పన యస్మా నేవసజ్ఞానాసజ్ఞాయతనసమాపత్తియం రితేనేవ సక్కా సజ్ఞావేదయితనిరోధం ఉపసమ్మజ్జ విహరితుం, న తతో పరిహీనేన, తస్మా నేవసజ్ఞానాసజ్ఞాయతనసమాపత్తియా హానాయ సంవత్తన్తీతి న యుత్తా కథా. విసేసాయ సంవత్తన్తీతి పన యుత్తా కథాతి ఆహ - “హానాయ...పే.... దేసనా”తి. కల్లతాపరిచితన్తి సమత్తభావేన పరిచితం, యథావుత్తసమాపత్తీసు వసిభావేన పరిచితన్తి అట్టో. తేనేవాహ - “అభినీహరం ఖమతీ”తి. సేసం సబ్బం ఉత్తానమేవ.

అపి చేత్త అప్పటిక్కులసజ్ఞాముఖేన కామచ్చన్తో వశ్చోతీతి యుజ్జతి. పటిక్కులసజ్ఞాపతిరూపతాయ బ్యాపాదో వశ్చోతీతి యుజ్జతి. సమాధిముఖేన ధినమిద్ధం వశ్చోతీతి యుజ్జతి. వీరియారమ్భముఖేన ఉద్ధచ్చం వశ్చోతీతి యుజ్జతి. సిక్ఖాకామతాముఖేన కుక్కుచ్చం వశ్చోతీతి యుజ్జతి. ఉభయపక్ష్వసన్తరణముఖేన విచికిచ్చా వశ్చోతీతి యుజ్జతి. ఇట్థానిట్టసముపేక్షనముఖేన సమ్మోహో వశ్చోతీతి యుజ్జతి. అత్తజ్ఞాతాముఖేన అత్తని అపరిభవనే మానో వశ్చోతీతి యుజ్జతి. వీమంసాముఖేన హేతుపతిరూపకపరిగ్గహేన మిచ్చాద్దిట్టి వశ్చోతీతి యుజ్జతి. విరత్తతాపతిరూపకేన సత్తేసు అదయాపన్నతా వశ్చోతీతి యుజ్జతి. అనుజ్ఞాతపటిసేవనపతిరూపతాయ కామసుఖల్లికానుయోగో వశ్చోతీతి యుజ్జతి. ఆజీవపారిసుద్ధిపతిరూపతాయ అసంవిభాగసీలతా వశ్చోతీతి యుజ్జతి. సంవిభాగసీలతాపతిరూపతాయ మిచ్చాజీవో వశ్చోతీతి యుజ్జతి. అసంసగ్గవిహారితాపతిరూపతాయ అసజ్గహసీలతా వశ్చోతీతి యుజ్జతి. సజ్గహసీలతాపతిరూపతాయ అననులోమికసంసగ్గో వశ్చోతీతి యుజ్జతి. సచ్చవాదితాపతిరూపతాయ పిసుణవాచా వశ్చోతీతి యుజ్జతి. అపిసుణవాదితాపతిరూపతాయ అనత్థకామతా వశ్చోతీతి యుజ్జతి. పియవాదితాపతిరూపతాయ చాటుకమ్యతా వశ్చోతీతి యుజ్జతి. మితభాణితాపతిరూపతాయ అసమ్మోదనసీలతా వశ్చోతీతి యుజ్జతి. సమ్మోదనసీలతాపతిరూపతాయ మాయా సారేయ్యజ్ఞా వశ్చోతీతి యుజ్జతి. నిగ్గయ్వాదితాపతిరూపతాయ ఫరుసవాచతా వశ్చోతీతి యుజ్జతి. పాపగరహితాపతిరూపతాయ పరవజ్ఞానుపస్సితా వశ్చోతీతి యుజ్జతి. కులానుద్ధయతాపతిరూపతాయ కులమచ్చరియం వశ్చోతీతి యుజ్జతి. ఆవాసచిరట్టితికామతాముఖేన ఆవాసమచ్చరియం వశ్చోతీతి యుజ్జతి. ధమ్మపరిబంధపరిహరణముఖేన ధమ్మమచ్చరియం వశ్చోతీతి యుజ్జతి. ధమ్మదేసనాభిరతిముఖేన భస్సారామతా వశ్చోతీతి యుజ్జతి. అఫరుసవాచతాగణానుగ్గహకరణముఖేన సజ్గణికారామతా వశ్చోతీతి యుజ్జతి. పుజ్జాకామతాపతిరూపతాయ కమ్మారామతా వశ్చోతీతి యుజ్జతి. సంవేగపతిరూపేన చిత్తసంతాపో వశ్చోతీతి యుజ్జతి. సద్ధాలుతాపతిరూపతాయ అపరిక్ఖతా వశ్చోతీతి యుజ్జతి. వీమంసనాపతిరూపేన అస్సద్ధియం వశ్చోతీతి యుజ్జతి. అత్తాధిపతేయ్యపతిరూపేన గరూనం అనుసాసనియా అప్పదక్షిణగ్గాహితా వశ్చోతీతి యుజ్జతి. ధమ్మాధిపతేయ్యపతిరూపేన సబ్రహ్మచారీసు అగారవం వశ్చోతీతి యుజ్జతి. లోకాధిపతేయ్యపతిరూపేన అత్తని ధమ్మే చ పరిభవో వశ్చోతీతి యుజ్జతి. మేత్తాయనాముఖేన రాగో వశ్చోతీతి యుజ్జతి. కరుణాయనాపతిరూపేన సోకో వశ్చోతీతి యుజ్జతి. ముదితావిహారపతిరూపేన పహాసో వశ్చోతీతి యుజ్జతి. ఉపేక్షావిహారపతిరూపేన కుసలేసు ధమ్మేసు నిక్కిత్తచంద్దతా వశ్చోతీతి యుజ్జతి. ఏవం ఆగమపతిరూపకఅధిగమపతిరూపకాదీనమ్మి తథా తథా వజ్ఞానసభావో యుత్తితో వేదితబ్బో. ఏవం ఆగమానుసారేన యుత్తిగవేసనా కాతబ్బాతి.

యుత్తిహారవిభజ్జవణ్ణనా నిట్టితా.

౪. పదట్టానహారవిభజ్జవణ్ణనా

౨౨. తత్త కతమో పదట్టానో హరోతిఆది పదట్టానహారవిభజ్జో. తత్త యస్మా “ఇదం ఇమస్స పదట్టానం, ఇదం ఇమస్స పదట్టాన”న్తి తేసం తేసం ధమ్మానం పదట్టానభూతధమ్మవిభావనలక్ఖణో పదట్టానో హరో, తస్మా పవత్తియా మూలభూతం అవిజ్ఞం ఆదిం కత్వా సభావధమ్మానం పదట్టానం ఆసన్నకారణం నిద్ధారేన్తో అవిజ్ఞాయ సభావం నిద్ధిసతి “సబ్బధమ్మయాథావఅసమ్మటివేధలక్ఖణా అవిజ్ఞా”తి. తస్సన్తో - సబ్బేసం ధమ్మానం అవిపరీతసభావో న సమ్మటివిజ్ఞీయతి ఏతేనాతి సబ్బధమ్మయాథావఅసమ్మటివేధో. సో లక్ఖణం ఏతిస్సాతి సా తథా వుత్తా. ఏతేన ధమ్మసభావప్పటిచ్చాదనలక్ఖణా

అవిజ్ఞాతి వుత్తం హోతి. అథ వా సమ్మా పటివేధో సమ్మటివేధో. తస్స పటిపక్ఖో అసమ్మటివేధో. కత్థ పన సో సమ్మటివేధస్స పటిపక్ఖోతి ఆహ - “సబ్బ...పే... లక్ఖణా”తి. యస్మా పన అసుభే సుభంతిఆదివిపల్లాసే సతి తత్థ సమ్మోహో ఉపరూపరి జాయతియేవ న హాయతి, తస్మా “తస్సా విపల్లాసా పదట్ఠాన”న్తి వుత్తం.

పియరూపం సాతరూపన్తి పియాయితబ్బజాతియం ఇట్ఠజాతియశ్చ పదట్ఠానం. “యం లోకే పియరూపం సాతరూపం ఏత్థేసా తణ్ణా ఉప్పజ్జమానా ఉప్పజ్జతీ”తి (దీ. ని. ౨.౪౦౦; మ. ని. ౧.౧౩౩; విభ. ౨౦౩) హి వుత్తం. అదిన్నాదానన్తి అదిన్నాదానచేతనా. సా హి ఏకవారం ఉప్పన్నాపి అనాదీనవదస్సితాయ లోభస్స ఉప్పత్తికారణం హోతీతి తస్స పదట్ఠానం వుత్తం. దోసస్స పాణాతిపాతో పదట్ఠానం, మోహస్స మిచ్ఛాపటిపదా పదట్ఠానన్తి ఏత్థాపి ఇమినావ నయేన అత్తో వేదితబ్బో. వణ్ణసణ్ణానబ్బణ్ణానగ్గహణలక్ఖణాతి నిమిత్తానుబ్బణ్ణానగ్గహణలక్ఖణా. సుఖసజ్ఞాయ ఫస్సస్స ఉపగమనలక్ఖణతా ఫస్సపచ్చయతావ వుత్తా. “పుట్టో సజ్ఞానాతీ”తి (సం. ని. ౪.౯౩) హి వుత్తం . అస్సాదోతి తణ్ణా. సజ్ఞతలక్ఖణాని ఉప్పాదవయజ్ఞాధత్తాని. యేభుయ్యేన నిచ్చగ్గహణం విజ్ఞాణాధీనన్తి నిచ్చసజ్ఞాయ విజ్ఞాణపదట్ఠానతా వుత్తా. తథా హి సో భిక్ఖు తంయేవ విజ్ఞాణం సద్ధావతి సంసరతీతి విజ్ఞాణవిసయమేవ అత్తనో నిచ్చగ్గాహం పవేదేసి. పశ్చాన్నం ఖడ్ధానం యది అనిచ్చతా దుక్ఖతా చ సుదిట్ఠా, అత్తసజ్ఞా సుఖసజ్ఞా అనవకాసాతి ఆహ - “అనిచ్చసజ్ఞాదుక్ఖసజ్ఞాఅసమనుపస్సనలక్ఖణా అత్తసజ్ఞా”తి. “యదనిచ్చం తం దుక్ఖం, యం దుక్ఖం తదనత్తా”తి (సం. ని. ౩.౧౨) హి వుత్తం.

యేభుయ్యేన అత్తాభినివేసో అరూపధమ్మేసూతి ఆహ - “తస్సా నామకాయో పదట్ఠాన”న్తి. సబ్బం నేయ్యన్తి చత్తారి సద్ధాని చతుసచ్చవినిముత్తస్స శోయ్యస్స అభావతో. చిత్తవిక్ఖేపపటిసంహరణం ఉద్ధచ్చవిక్ఖమ్భనం. అసుభాతి అసుభానుపస్సనా, పటిభాగనిమిత్తభూతా అసుభా ఏవ వా, తణ్ణాపటిపక్ఖత్తా సమధస్స అసుభా పదట్ఠానన్తి వుత్తం. అభిజ్ఞాయ తనుకరణతో అదిన్నాదానావేరమణీ అలోభస్స పదట్ఠానన్తి వుత్తా. తథా బ్యాపాదస్స తనుకరణతో పాణాతిపాతావేరమణీ అదోసస్స పదట్ఠానన్తి వుత్తా. వత్థుఅవిప్పటిపత్తి విసయసభావపటివేధో, సమ్మాపటిపత్తి సీలసమాధిసమ్మదానం నిబ్బిదాజ్ఞాణేన అనభిరతిజ్ఞాణమేవ వా తథా పవత్తం. సబ్బాపి వేదనా దుక్ఖదుక్ఖతాదిభావతో దుక్ఖన్తి కత్వా వుత్తం - “దుక్ఖసజ్ఞాయ వేదనా పదట్ఠాన”న్తి. ధమ్మసజ్ఞాతి ధమ్మమత్తన్తి సజ్ఞా.

సత్తానం కాయే అవీతరాగతా పశ్చాన్నం అజ్ఞత్తికాయతనానం వసేన హోతీతి ఆహ - “పశ్చిన్దియాని రూపీని రూపరాగస్స పదట్ఠాన”న్తి. కాయో హి ఇథ రూపన్తి అధిప్పేతో. విసేసతో రూపాననిస్సయభూతే మనాయతనే చ నికన్తి హోతీతి ఆహ - “ఛట్ఠాయతనం భవరాగస్స పదట్ఠాన”న్తి. ఏదిసం మా రూపం నిబ్బత్తతు, మా ఏదిసీ వేదనాతి ఏవం పవత్తా రూపాదిఅభినన్దనా నిబ్బత్తభవానుపస్సితా. జ్ఞాణదస్సనస్సాతి కమ్మస్సకతజ్ఞాణదస్సనస్స. యోనిసోమనసికారవతో హి పుట్టేనివాసానుస్సతి కమ్మస్సకతజ్ఞాణస్స కారణం హోతి, న అయోనిసో ఉమ్ముజ్జన్తస్స. ఇమస్స చ అత్తస్స విభావనత్థం మహానారదకస్సపజాతకం (జా. ౨.౨౨.౧౧౨౩ ఆదయో), బ్రహ్మజాలే (దీ. ని. ౧.౩౮ ఆదయో) ఏకచ్చసస్సతవాదో చ ఉదాహరితబ్బో. “ఓకప్పనలక్ఖణా”తిఆదినా సద్ధాపసాదానం విసేసం దస్సేతి. సో పన సద్ధాయయేవ అవత్థావిసేసో దట్ఠబ్బో. తత్థ ఓకప్పనం సద్ధహనవసేన ఆరమ్మణస్స ఓగాహణం నిచ్చయో. అనావిలతా అస్సద్ధియాపగమేన చిత్తస్స అకాలుస్సియతా. అభిపత్తియనా సద్ధహనమేవ. అవేచ్చపసాదో పజ్ఞాసహితో ఆయతనగతో అభిప్పసాదో. అపిలాపనం అసమ్మోసో నిముజ్జిత్వా వియ ఆరమ్మణస్స ఓగాహణం వా, ఏత్థ చ సద్ధాదీనం

పసాదసద్ధాసమ్మప్పధానసతిపట్టానఝాని యథాక్రమం పదట్టానన్తి వదన్తేన అవత్తావిసేసవసేన పదట్టానభావో వుత్తోతి దట్టబ్బం. సతిసమాధీనం వా కాయాదయో సతిపట్టానాతి. వితక్కాదయో చ ఝానానీతి పదట్టానభావేన వుత్తా.

అస్సాదమనసికారో సంయోజనీయేసు ధమ్మేసు అస్సాదానుపస్సితా. పునబ్బవవిరోహణాతి పునబ్బవాయ విరోహణా, పునబ్బవనిబ్బత్తనారహతా విపాకధమ్మతాతి అత్తో. ఓపపచ్చయికనిబ్బత్తిలక్ఖణన్తి ఉపపత్తిభవభావేన నిబ్బత్తనసభావం. నామకాయరూపకాయసజ్ఞాతలక్ఖణన్తి అరూపరూపకాయానం సమూహియభావం. ఇన్ద్రియవవత్తానన్తి చక్ఖాదీనం ఛన్నం ఇన్ద్రియానం వవత్తితభావో. ఓపపచ్చయికన్తి ఉపపత్తిక్ఖన్దనిబ్బత్తకం. ఉపధీతి అత్తభావో. అత్తనో పియస్స మరణం చిన్తేన్తస్స బాలస్స యేభుయ్యేన సోకో ఉప్పజ్జతీతి మరణం సోకస్స పదట్టానన్తి వుత్తం. ఉస్సుక్కిం చేతసో సన్తాపో. ఓదహనన్తి అవదహనం. అత్తనో నిస్సయస్స సన్తపనమేవ భవస్సాతి వుత్తం భవం దస్సేతుం “ఇమానీ”తిఆది వుత్తం. తత్త భవస్స అజ్ఞాని భవసజ్ఞాతాని చ అజ్ఞాని భవజ్ఞాని. తేసు కిలేసా భవస్స అజ్ఞాని. కమ్మవిపాకవట్టం భవసజ్ఞాతాని అజ్ఞాని. సమగ్గానీతి సబ్బాని. ఖిన్దాయతనాదీనం అపరాపరుప్పత్తిసంసరణం సంసారో. తస్స పురిమపురిమజాతినిప్పన్నం కిలేసాదివట్టం కారణన్తి ఆహ - “భవో సంసారస్స పదట్టాన”న్తి. సమ్మాపకహేతుభావం సన్దాయ “మగ్గో నిరోధస్స పదట్టాన”న్తి వుత్తం.

కమ్మట్టానోగాహకస్స ఓతరణట్టానతాయ బహుస్సుతో తిత్థం నామ, తస్స సమ్మాపయిరుపాసనా తిత్తజ్ఞాతా. ధమ్మాపసంజ్ఞితం పామోజ్జం పీతం నామ, సప్పాయధమ్మస్సవసేన తం ఉప్పాదేత్వా కమ్మట్టానస్స బ్రూహనా పీతజ్ఞాతా, భావనాయ ధోకమ్మి లయాపత్తియా ఉద్ధంపత్తియా చ జాననా పత్తజ్ఞాతా. అత్తనో పఞ్చహి పధానియజ్ఞేహి సమన్నాగతస్స జాననా అత్తజ్ఞాతా, తేసు పురిమానం పురిమానం పచ్చిమస్స పచ్చిమస్స పదట్టానభావో సువిజ్ఞోయ్యో ఏవ. కతపుజ్ఞాస్సేవ పతిరూపదేసవాసో సమ్భవతి , న ఇతరస్సాతి “పుట్టేకతపుజ్ఞాతా పతిరూపదేసవాసస్స పదట్టాన”న్తి వుత్తం. యథాభూతజ్ఞాతదస్సనం సహ అధిట్టానేన తరుణవిపస్సనా. నిబ్బిదాతి బలవవిపస్సనా. విరాగోతి మగ్గో. విముత్తీతి ఫలం. ఏవన్తి యదిదం “తస్సా విపల్లాసా పదట్టాన”న్తిఆదినా అవిజ్ఞాదీనం పదట్టానం దస్సేతం, ఇమినా నయేన అథాపి యో కోచి ఉపనిస్సయో బలవపచ్చయోతి యో కోచి అవసేసపచ్చయో, సబ్బో సో పదట్టానం కారణన్తి వేదితబ్బం. “ఏవం యా కాచి ఉపనిసా యోగతో చ పచ్చయతో చా”తిపి పరన్తి. తత్త ఉపనిసాతి కారణం, యోగతోతి యుత్తితో, పచ్చయతోతి పచ్చయభావమత్తతోతి అత్తో వేదితబ్బో. యం పనేత్త అత్తతో న విభత్తం, తం సువిజ్ఞోయ్యమేవ.

పదట్టానహారవిభజ్గవణ్ణనా నిట్టితా.

౨. లక్ఖణహారవిభజ్గవణ్ణనా

౨౩. తత్త కతమో లక్ఖణో హరోతిఆది లక్ఖణహారవిభజ్గో. తత్త కిం లక్ఖయతీతి లక్ఖణహారస్స విసయం పుచ్చతి. “యే ధమ్మా”తిఆదినా లక్ఖణహారం సజ్ఞేపతో దస్సేత్వా తం ఉదాహరణేహి విభజితుం “చక్ఖు”న్తిఆది ఆరద్ధం. తత్త “వధకట్టేన ఏకలక్ఖణానీ”తి ఇమినా అనవట్టితభావాదినాపి ఏకలక్ఖణతా వుత్తా ఏవాతి దట్టబ్బం.

ఏవం ఆయతనవసేన ఏకలక్ష్మణతం దస్సేత్వా ఇదాని ఖన్ధాదివసేన దస్సేతుం “అతీతే, రాధ, రూపే అనపిక్ఖో హోతి”తిఆది సుత్తం ఆభతం. యమకోవాదసుత్తే (సం. ని. 3.౮౫) వధకట్టేన ఏకలక్ష్మణా వుత్తాతి తస్మిం సుత్తే “వధకం రూపం వధకం రూపంతి యథాభూతం నప్పజానాతీ”తిఆదినా ఆగతత్తా వుత్తం. ఇతీతి ఏవం, ఇమిస్సం గాఢాయం కాయగతాయ సతియా వుత్తాయ సతి వేదనాగతా సతి చిత్తగతా సతి ధమ్మగతా చ సతి వుత్తా భవతి సతిపట్టానభావేన ఏకలక్ష్మణత్తాతి అధిప్పాయో. దిట్టంతిఆదీనం అత్తం పరతో వణ్ణయిస్సామ.

కాయే కాయానుపస్సీ విహరాహీతి ఏత్త కాయేతి రూపకాయే. రూపకాయో హి ఇథ అభగపచ్చజ్ఞానం కేసాదీనశ్చ సమూహట్టేన కాయోతి అధిప్పేతో. యథా చ సమూహట్టేన, ఏవం కుచ్చితానం ఆయట్టేన. కుచ్చితానశ్చో పరమజేగుచ్ఛానం సో ఆయోతిపి కాయో, ఆయోతి ఉప్పత్తిదేసో. తత్రాయం వచనత్తో – ఆయంతి తతోతి ఆయో. కే ఆయంతి? కుచ్చితా కేసాదయో, ఇతి కుచ్చితానం ఆయోతి కాయో.

కాయానుపస్సీతి కాయం అనుపస్సనసీలో, కాయం వా అనుపస్సమానో. “కాయే”తి చ వత్వా పున “కాయానుపస్సీ”తి దుతియం కాయగ్గహణం అసమ్మిస్సతో వవత్థానఘనవినిబ్బోగాదిదస్సనత్తం. తేన న కాయే వేదనానుపస్సీ చిత్తధమ్మానుపస్సీ వా, అథ ఖో కాయానుపస్సీ ఏవాతి కాయసజ్ఞాతే వత్తుస్మిం కాయానుపస్సనాకారస్సేవ దస్సనేన అసమ్మిస్సతో వవత్థానం దస్సితం హోతి. తథా న కాయే అభగపచ్చజ్ఞవినిముత్తఏకధమ్మానుపస్సీ, నాపి కేసలోమాదివినిముత్తఇత్థిపురిసానుపస్సీ.

యోపి చేత్త కేసలోమాదికో భూతుపాదాయసమూహసజ్ఞాతో కాయో, తత్తపి న భూతుపాదాయవినిముత్తఏకధమ్మానుపస్సీ, అథ ఖో రథసమ్భారానుపస్సకో వియ అభగపచ్చజ్ఞసమూహానుపస్సీ, నగరావయవానుపస్సకో వియ కేసలోమాదిసమూహానుపస్సీ, కదలిక్ఖన్ధపత్తవట్టివినిబ్బుజ్జకో వియ రిత్తముట్టివినివేఠకో వియ చ భూతుపాదాయసమూహానుపస్సీ ఏవాతి నానప్పకారతో సమూహవసేనేవ కాయసజ్ఞాతస్స వత్తునో దస్సనేన ఘనవినిబ్బోగో దస్సితో హోతి. న హేత్త యథావుత్తసమూహవినిముత్తో కాయో వా అజ్ఞో వా కోచి ధమ్మో దిస్సతి, యథావుత్తధమ్మసమూహమత్తే ఏవ పన తథా తథా సత్తా మిచ్ఛాభినివేసం కరోంతి. తేనాహు పోరాణా –

“యం పస్సతి న తం దిట్టం, యం దిట్టం తం న పస్సతి;

అపస్సం బజ్జతే మూఱ్హో, బజ్జమానో న ముచ్చతీ”తి. (దీ. ని. అట్ట. ౨.౩౭౩; మ. ని. అట్ట. ౧.౧౦౬; పటి. మ. అట్ట. ౧.౧.౩౬; మహాని. అట్ట. ౩);

ఘనవినిబ్బోగాదిదస్సనత్తంతి ఆదిసద్దేన అయమత్తో వేదితబ్బో. అయశ్చో ఏతస్మిం కాయే కాయానుపస్సీయేవ, న అజ్ఞాధమ్మానుపస్సీ.

ఇదం వుత్తం హోతి – యథా అనుదకభూతాయపి మరీచియా ఉదకానుపస్సినో హోంతి, న ఏవం అనిచ్చదుక్ఖానత్తలసుభభూతే ఏవ ఇమస్మిం కాయే నిచ్చసుఖలత్తసుభభావానుపస్సీ, అథ ఖో కాయానుపస్సీ అనిచ్చదుక్ఖలత్తలసుభాకారసమూహానుపస్సీతి అత్తో. అథ వా య్వాయం మహాసతిపట్టానే (దీ. ని. ౨.౩౭౪ ఆదయో) అస్సాసపస్సాసాదిచుణ్ణికజాతలట్టికపరియోసానో కాయో వుత్తో, యో చ “ఇథేకచ్చో పథవీకాయం అనిచ్చతో అనుపస్సతి,

ఆపోకాయం తేజోకాయం వాయోకాయం కేసకాయం...పి... అట్టిమిశ్ఠాకాయ”ని పటినమ్మిదాయం (పటి. మ. 3.34 ఆదయో) కాయో వుత్తో, తస్స సబ్బస్స ఇమస్మింయేవ కాయే అనుపస్సనతో కాయే కాయానుపస్సీతి ఏవమ్మేత్త అత్తో దట్టబ్బో.

అథ వా కాయే అహన్తి వా మమన్తి వా గహేతబ్బస్స కస్సచి అననుపస్సనతో, తస్స పన కేసలోమాదికస్స నానాధమ్మసమ్మాహస్స అనుపస్సనతో కాయే కేసాదిధమ్మసమ్మాహసజ్ఞాతే కాయానుపస్సీతి అత్తో దట్టబ్బో. అపి చ “ఇమస్మిం కాయే అనిచ్చతో అనుపస్సతి నో నిచ్చతో”తిఆదినా అనుక్కమేన పటినమ్మిదాయం (పటి. మ. 3.34 ఆదయో) ఆగతనయస్స సబ్బస్సేవ అనిచ్చలక్ఖణాదికస్స ఆకారసమ్మాహసజ్ఞాతస్స కాయస్స అనుపస్సనతో కాయే కాయానుపస్సీతి అత్తో.

విహరాహీతి వత్తాహి. ఆతాపీతి తీసు భవేసు కిలేసే ఆతాపీతీతి ఆతాపో, సో అస్స అట్టితి ఆతాపీ. **సమ్మజానోతి** సమ్మజజ్ఞాసజ్ఞాతేన జాణేన సమన్నాగతో. **సతిమాతి** కాయపరిగ్గాహికాయ సతియా సమన్నాగతో. అయం పన యస్మా సతియా ఆరమ్మణం పరిగ్గహేత్వా పజ్ఞాయ అనుపస్సతి, న హి సతివిరిహితా అనుపస్సనా అత్తి, తేనేవాహ - “సతిఞ్చ ఖ్యాహం, భిక్షవే, సబ్బత్థికం వదామీ”తి (సం. ని. ౫.౨౩4). అనాతాపినో చ అన్తో సజ్జోచో అన్తరాయకరో హోతి, కమ్మట్టానం న సమ్మజ్జతి. తస్మా యేసం ధమ్మానం ఆనుభావేన తం సమ్మజ్జతి, తం దస్సనత్థం “ఆతాపీ”తిఆది వుత్తం.

తత్త వినేయ్యాతి తదభివినయేన వా విక్ఖమ్భనవినయేన వా వినయిత్వా. **లోకేతి** తస్మింయేవ కాయే. కాయో హి ఇథ లుజ్జనపలుజ్జనత్థేన లోకోతి అధిప్పేతో. అభిజ్ఞాగహణేన చేత్త కామచ్చన్తో, దోమనస్సగ్గహణేన బ్యాపాదో గహితోతి నీవరణేసు బలవధమ్మద్వయప్పహానదస్సనేన నీవరణప్పహానం వుత్తన్తి కాయానుపస్సనాసతిపట్టానస్స పహానజ్ఞం దస్సితం. “ఆతాపీ”తిఆదినా పన సమ్మయోగజ్ఞం దస్సితన్తి ఇమమత్థం దస్సేతుం “ఆతాపీ”తిఆది వుత్తం. తత్త అభిజ్ఞాదోమనస్సానం సమథో ఉజ్జపటిపక్ఖోతి అభిజ్ఞాదోమనస్సవినయో వుచ్చమానో సమాధిన్ద్రియం దీపేతీతి ఆహ - “వినేయ్య లోకే **అభిజ్ఞాదోమనస్సన్తి సమాధిన్ద్రియ**”ని (సం. ని. అట్ట. 3.౫.౩౬౭). **ఏకలక్ఖణత్తా చతున్నం ఇన్ద్రియానన్తి** యథా వీరియపజ్ఞాసమాధిన్ద్రియేహి కాయానుపస్సనాసతిపట్టానం ఇజ్జతి, ఏవం వేదనాచిత్తధమ్మానుపస్సనాసతిపట్టానానిపి తేహి ఇజ్జన్తితి చతుసతిపట్టానసాధనే ఇమేసం ఇన్ద్రియానం సభావభేదాభావతో సమానలక్ఖణత్తా ఇతరాని సతిపట్టానానిపి వుత్తాని ఏవ హోన్తితి అత్తో.

౨4. ఇదాని సతిపట్టానేసు గహితేసు సబ్బేసం బోధిపక్ఖీయధమ్మానం గహితభావం దస్సేతుం “**చతుసు సతిపట్టానేసు**”తిఆది వుత్తం. తత్త **బోధజ్ఞమాతి** బోధం అరియమగ్గజాణం గచ్ఛన్తితి బోధజ్ఞమా. యథావుత్తస్స బోధస్స పక్ఖే భవాతి **బోధిపక్ఖీయా**. **నేయ్యానికలక్ఖణేనాతి** ఏత్త నిమిత్తతో పవత్తతో చ వుత్థానం నియ్యానం, నియ్యానే నియుత్తాతి నేయ్యానికా, యథా దోవారికోతి. నియ్యానసజ్ఞాతం వా ఫలం అరహన్తీతి నేయ్యానికా. నియ్యానం పయోజనం ఏతేసన్తి వా నేయ్యానికా. “నియ్యానికా”తిపి పారో, తత్త నియ్యానం ఏతేసం అట్టితి నియ్యానికాతి అత్తో. “నియ్యానియా”తిపి పారో, తస్స నియ్యన్తితి నియ్యానియాతి అత్తో దట్టబ్బో. నియ్యానికలక్ఖణేనాతి నియ్యానికసభావేన.

ఏవం అకుసలాపి ధమ్మాతి యథా కుసలా ధమ్మా ఏకలక్ఖణభావేన నిద్ధారితా, ఏవం అకుసలాపి ధమ్మా ఏకలక్ఖణట్టేన నిద్ధారేతబ్బా. కథం? పహానేకట్టతావసేనాతి దస్సేన్తో “**పహానం అబ్బత్థం గచ్ఛన్తి**”తి ఆహ. ఇదాని తం పహానం దస్సేతుం

“చతుసు సతిపట్టానేను”తిఆది వుత్తం. తత్త కాయానుపస్సనాదీసు చతుసు సతిపట్టానేను భావియమానేను అనుభే సుభన్తిఆదయో చత్తారో విపల్లాసా పహీయన్తి, కబళీకారాహారాదయో చత్తారో ఆహారా చస్స పరిజ్ఞాం గచ్ఛన్తి, తేసం పరిజాననస్స పరిబన్ధినో కామరాగాదయో బ్యన్తీకతా హోన్తీతి అత్థో, కస్మా? తేహి పహతబ్బభావేన ఏకలక్ఖణత్తాతి. ఏవం సబ్బత్థ అత్థో యోజేతబ్బో. తేనేవాహ - “ఏవం అకుసలాపి ధమ్మా ఏకలక్ఖణత్తా పహానం అబ్బత్థం గచ్ఛన్తీ”తి.

ఇదాని అర్హోనపి పరియాయేన లక్ఖణహారస్స ఉదాహరణాని దస్సేతుం “యత్థ వా పనా”తిఆది వుత్తం. తత్త యత్థాతి యస్సం దేసనాయం. వా-సద్దో వికప్పత్థో. పనాతి పదపూరణో. రూపిన్ద్రియన్తి రుప్పనసభావం అట్టవిధం ఇన్ద్రియం. తత్థాతి తస్సం దేసనాయం. రూపధాతుతి రుప్పనసభావా దస ధాతుయో. రూపాయతనన్తి రుప్పనసభావం దసాయతనం, రూపీని దసాయతనానీతి అత్థో. రుప్పనలక్ఖణేన ఏకలక్ఖణత్తా ఇమాని దేసేతానీతి అధిప్పాయో. దేసేతం తత్త సుఖిన్ద్రియం సోమనస్సిన్ద్రియం సుఖవేదనాభావేన ఏకలక్ఖణత్తాతి అధిప్పాయో.

దుక్ఖసముదయో చ అరియసచ్చన్తి ఇదం అకుసలస్స సోమనస్సస్స వసేన వుత్తం, సాసవకుసలస్సాపి వసేన యుజ్జతి ఏవ. సబ్బో చ పటిచ్చసముప్పాదో దేసితోతి సమ్మన్తో. అవిజ్ఞానుసయితత్తా అదుక్ఖమసుఖాయ వేదనాయ. వుత్తర్హోతం - “అదుక్ఖమసుఖాయ వేదనాయ అవిజ్ఞానుసయో అనుసేతీ”తి (మ. ని. ౧.౪౬౮). తథా చ వుత్తం “అదుక్ఖమసుఖాయ హి వేదనాయ అవిజ్ఞా అనుసేతీ”తి. ఏతేన అదుక్ఖమసుఖావేదనాగ్గహణేన అవిజ్ఞా గహితాతి దస్సేతి. సతి చ అవిజ్ఞాగ్గహణే సబ్బో పటిచ్చసముప్పాదో దేసితోతి దస్సేతుం “అవిజ్ఞాపచ్చయా సఙ్ఖారా”తిఆది వుత్తం. సో చాతి ఏత్త చ-సద్దో బ్యతిరేకత్థో, తేన సో పటిచ్చసముప్పాదో అనులోమపటిలోమవసేన దువిధోతి ఇమం వక్ఖమానవిసేసం జోతేతి. తేసు అనులోమతో పటిచ్చసముప్పాదో యథాదస్సితో సరాగసదోససమోహసంకిలేసపక్ఖేన హతబ్బోతి వుత్తో, పటిలోమతో పన పటిచ్చసముప్పాదో యో “అవిజ్ఞాయత్వేవ అసేసవిరాగనిరోధా”తిఆదినా పాళియం (మ. ని. ౩.౧౨౬; మహావం ౧) వుత్తో, తం సన్ధాయ “వీతరాగవీతదోసవీతమోహారియధమ్మేహి హతబ్బో”తి వుత్తం.

ఇదాని ఏకలక్ఖణతావిభావనేన లక్ఖణహారయోజనాయ నయం దస్సేతుం “ఏవం యే ధమ్మా”తిఆది వుత్తం. తత్త కిచ్చతోతి పథవీఆదీనం ఫస్సాదీనఞ్చ రూపారూపధమ్మానం సన్ధారణసఙ్ఖట్టనాదికిచ్చతో, తేసం తేసం వా పచ్చయధమ్మానం తంతంపచ్చయుప్పన్నధమ్మస్స పచ్చయభావసఙ్ఖాతకిచ్చతో. లక్ఖణతోతి కక్ఖళపుసనాదిసభావతో. సామన్యతోతి రుప్పననమనాదితో అనిచ్చతాదితో ఖన్ధాయతనాదితో చ. చతుపపాతతోతి సఙ్ఖతధమ్మానం భగ్గతో ఉప్పాదతో చ, సమాననిరోధతో సమానుప్పాదతో చాతి అత్థో. ఏత్త చ సహచరణం సమానహేతుతా సమానఫలతా సమానభూమితా సమానవిసయతా సమానారమ్మణతాతి ఏవమాదయోపి చ-సద్దేన సఙ్గహితాతి దట్టబ్బం. సేసం ఉత్తానత్తమేవ.

లక్ఖణహారవిభజ్గవణ్ణనా నిట్టితా.

౬. చతుబ్యూహహారవిభజ్గవణ్ణనా

౨౫. తత్త కతమో చతుబ్యూహో హరోతి చతుబ్యూహహారవిభజ్గో. తత్త బ్యజ్జనేన సుత్తస్స నేరుత్తఞ్చ అధిప్పాయో చ నిదానఞ్చ పుబ్బాపరసన్ధి చ గవేసేతబ్బోతి సజ్ఞేపేన తావ చతుబ్యూహం దస్సేతి. “బ్యజ్జనేనా”తి ఇమినా హారానం సుత్తస్స

బృహ్మనవిచయభావతో బృహ్మనముఖేనేవ ఏతే చతుర్భూహహరపదత్వా నిద్ధారేతబ్బాతి దస్సేతి. నేరుత్తన్తి నిరుత్తం నిబ్బచనన్తి అత్థో. నిరుత్తమేవ నేరుత్తం. తేనేవాహ - “యా నిరుత్తిపదసంహితా”తి. తస్సత్థో - యా నిరుత్తి, ఇదం నేరుత్తం. కా పన సా నిరుత్తి? పదసంహితాతి పదేసు సంహితా యుత్తా, లిఙ్గవచనకాలసాధనపురిసాదివిసేసయోగేన యో యో అత్థో యథా యథా వత్తబ్బో, తథా తథా పవత్తసభావనిరుత్తితి అత్థో. తథా హి వుత్తం “యం ధమ్మానం నామసో ఇణ”న్తి.

తత్త యన్తి హేతుఅత్థే నిపాతో, యాయ కారణభూతాయాతి అత్థో. ధమ్మానన్తి ఇయ్యధమ్మానం. నామసోతి పథవీ ఫస్సో ఖడ్ధా ధాతు తిస్సో పుస్సోతి ఏవమాదినామవిసేసేన ఇణం పవత్తతి, అయం సభావనిరుత్తి నామ. పథవీతి హి ఏవమాదికం సద్దం గహేత్వా తతో పరం సజ్జేతద్వారేన తదత్తపటిపత్తి తంతంఅనియతనామపజ్జత్తిగ్గహణవసేన హోతీతి. అథ వా పదసంహితాతి పదేన సంహితా . పదతో హి పదత్తావబోధో. సో పనస్స అత్థే పవత్తినిమిత్తభూతాయ పజ్జత్తియా గహితాయ ఏవ హోతీతి సా పన పజ్జత్తి నిరుత్తిసజ్జాతపదేన సంహితా పదత్తం బోధేతీతి పదసంహితాతి వుత్తా. “యదా హి భిక్షూ”తిఆదినా “ధమ్మానం నామసో ఇణ”న్తి పదస్స అత్తం వివరతి.

తత్త అత్తస్సాతి సద్ధాభిధేయస్స అత్తస్స. నామం జానాతీతి నామపజ్జత్తివసేన అయం నామాతి నామం జానాతి. ధమ్మస్సాతి సభావధమ్మస్స. తథా తథా నం అభినిరోపేతీతి యో యో అత్థో ధమ్మో చ యథా యథా చ వోహరితబ్బో, తథా తథా నం నామం వోహరం అభినిరోపేతి దేసేతీతి అత్థో. ఏత్తావతా చ అయం భిక్షు అత్తకుసలో యావ అనేకాధివచనకుసలోతి వుచ్చతీతి సమ్మన్దితబ్బం.

తత్త అత్తకుసలోతి పాళిఅత్థే కుసలో. ధమ్మకుసలోతి పాళియం కుసలో. బృహ్మనకుసలోతి అక్ఖరేసు చ వాక్యేసు చ కుసలో. నిరుత్తికుసలోతి నిబ్బచనే కుసలో. పుబ్బాపరకుసలోతి దేసనాయ పుబ్బాపరకుసలో. దేసనాకుసలోతి ధమ్మస్స దేసనాయ కుసలో. అతీతాధివచనకుసలోతి అతీతపజ్జత్తికుసలో. ఏస నయో సేసేసుపి. ఏవం సబ్బాని కాతబ్బాని, జనపదనిరుత్తానీతి యత్తకాని సత్తవోహరపదాని, తాని సబ్బాని యథాసమ్మవం సుత్తే నిబ్బచనవసేన కాతబ్బాని వత్తబ్బానీతి అత్థో. సబ్బా చ జనపదనిరుత్తియోతి సబ్బా చ లోకసమజ్ఞాయో యథారహం కాతబ్బా. “సమజ్ఞం నాతిధావేయ్యా”తి హి వుత్తం. తథా హి సమ్మృతిసచ్చముఖేనేవ పరమత్తసచ్చాధిగమో హోతీతి.

తిఢిప్పాయకణ్ఠే అనుత్తానం నామ నత్తి.

౨౭. నిదానకణ్ఠే ఇమినా వత్థునాతి ఇమినా పుత్తగవాదికిత్తనసజ్జాతేన కారణేన. కారణజ్ఞోత్థ వత్థు నిదానన్తి చ వుత్తం. ఇమినా నయేన సబ్బత్థ నిదాననిద్ధారణం వేదితబ్బం.

కామన్ధాతి కిలేసకామేన అన్ధా. జాలసఇచ్చన్నాతి తన్హాజాలపలిగుణ్ణితా. తన్హాధదనఛాదితాతి తన్హాసజ్జాతేన అన్ధకారేన పిహితా. బన్ధనాబన్ధాతి కామగుణసజ్జాతేన బన్ధనేన బద్ధా. “పమత్తబన్ధనా”తిపి పారో, పమాదేనాతి అత్థో. పుబ్బాపరేనాతి పుట్టేన వా అపరేన వా దేసనన్తరేనాతి అధిప్పాయో. యుజ్జతీతి యోగం ఉపేతి, సమేతీతి అత్థో. ఇమేహి పదేహి పరియుట్టానేహి ఇమేహి యథావుత్తేహి గాథాపదేహి తన్హాపరియుట్టానదీపకేహి. సాయేవ తన్హాతి యా పురిమగాథాయ వుత్తా, సాయేవ తన్హా. “యఇచ్చాహ”తిఆదినా ద్విన్నమ్మి గాథానం అత్తసంసన్దనేన పుబ్బాపరం విభావేతి. పయోగేనాతి సముదాచారేన. తస్మాతి యత్త సయం ఉప్పన్నా, తం సన్తానం నిస్సరితుం అదేన్తి నానారమ్మణేహి పలోభయమానా కిలేసేహి చిత్తం పరియాదాయ తిట్టతి. తస్మా కిలేసవసేన చ పరియుట్టానవసేన చ తన్హాబన్ధనం వుత్తా.

పపఞ్శ్చన్తి సంసారే చిరం రపేన్తీతి పపఞ్శ్చా. తిట్టన్తి ఏతాహీతి రితి. బన్ధనట్టేన సన్ధానం వియాతి సన్ధానం. నిబ్బాననగరప్పవేసస్స పటిసేధనతో పలిఘం వియాతి పలిఘం. అనవసేసత్థాపహానేన నిత్తణ్ణో. అత్తహితపరహితానం ఇథలోకపరలోకానఞ్చ ముననతో మునీతి ఏవం గాథాయ పదట్టో వేదితబ్బో. పపఞ్శ్చదిఅత్థా పన పాళియం విభత్తా ఏవాతి. తత్త యస్సేతే పపఞ్శ్చదయో అబ్బట్టం గతా, తస్స తత్థాయ లేనోపి న భవతి. తేన వుత్తం - “యో ఏతం సబ్బం సమతిక్కన్తో, అయం వుచ్చతి నిత్తణ్ణో”తి.

౨౮. పరియుట్టానన్తి “తత్థాయ పరియుట్టాన”న్తి వుత్తాని తత్థావిచరితాని. సఙ్ఖారాని “తదభిసఙ్ఖతా సఙ్ఖారా”ని వుత్తా తత్థాదిట్టిమానహేతుకా సఙ్ఖారా. తే పన యస్మా సత్తసు జవనచేతనాసు పరమచేతనా సతి పచ్చయసమవాయే ఇమస్మింయేవ అత్తభావే ఫలం దేతి. పచ్చిమచేతనా అనన్తరే అత్తభావే. ఉభిన్నం వేమఙ్ఘచేతనా యత్త కత్తచి ఫలం దేతి, తస్మా విపచ్చనోకాసవసేన విభజిత్వా దస్సేతుం “దిట్టధమ్మవేదనీయా వా”తిఆది వుత్తం. యస్మా పన తంతంచేతనాసమ్మయుత్తా తత్థాపి చేతనా వియ దిట్టధమ్మవేదనీయాదివసేన తిథా హోతి, తస్మా వుత్తం - “ఏవం తత్థా తివిధం ఫలం దేతి”తి. పుట్టాపరేన యుజ్జతీతి యం పుట్టం పురిమం సఙ్ఖారానం దిట్టధమ్మవేదనీయతాదివచనం వుత్తం, తం ఇమినా అపరేన కమ్మస్స దిట్టధమ్మవేదనీయతాదివచనేన యుజ్జతి గఙ్గోదకం వియ యమునోదకేన సంసన్ధతి సమేతీతి అత్తో.

సఙ్ఖారా దస్సనబలేనాతి చతూసు దిట్టిగతసమ్మయుత్తేసు విచికిచ్చాసమ్మయుత్తే చాతి పఞ్చాసు చిత్తుప్పాదేసు సఙ్ఖారా పరమమగ్గపఞ్జాబలేన. ఛత్తింస తత్థావిచరితాని భావనాబలేనాతి పరమమగ్గేన పహీనావసేసవసేన వుత్తం, న సబ్బేసం వసేన.

అనుబన్ధోతి తత్థాదీనం అనుప్పబన్ధేన పవత్తి. యో చాపి పపఞ్శ్చోతిఆదినా “పపఞ్శ్చోతీ”తిఆదినా వుత్తం రాధసుత్తఞ్చసంసన్ధతి. తేనేవాహ - “ఇదం ఏకత్త”న్తి. యదిపి అత్తతో ఏకం, దేసనాయ పన వీసేనో విజ్జతీతి దస్సేతుం “అపి చా”తిఆది వుత్తం. ఏవన్తి ఇమినా వుత్తప్పకారేన. సుత్తేనాతి సంవణ్ణియమానేన సుత్తేన. సుత్తన్తి సుత్తన్తరం. సంసన్ధయిత్వాతి విమిస్సిత్వా అత్తతో అభిన్నం కత్వా. పుట్టాపరేన సద్ధిం యోజయిత్వాతి పుట్టేన వా అపరేన వా సుత్తేన సద్ధిం అత్తతో సమ్మన్ధం యోజేత్వా. వుత్తమేవత్తం పాకటం కరోతి తేన సుత్తస్స అత్తో నిద్దిట్టో హోతి విత్థారితో సుత్తన్తరదస్సనేన.

న కేవలం సుత్తన్తరసంసన్ధనమేవ పుట్టాపరసన్ధి, అథ ఖో అఞ్ఞోపి అట్టితి దస్సేతుం “సో చాయ”న్తిఆది వుత్తం. తత్త అత్తసన్ధితి కిరియాకారకాదివసేన అత్తస్స సమ్మన్ధో. సో పన యస్మా సఙ్కాసనాదీనం ఛన్నం అత్తపదానంయేవ హోతి, సబ్బస్సాపి పదత్తస్స తదవరోధతో.

సమ్మన్ధో చ నామ న కోచి అత్తో. తస్మా “అత్తసన్ధి ఛప్పదానీ”తిఆది వుత్తం. బృజ్జానసన్ధితి పదస్స పదన్తరేన సమ్మన్ధో. యస్మా పన సబ్బమ్మి నామాదిపదం ఛహి బృజ్జానపదేహి అసఙ్గహితం నామ నత్తి, తస్మా “బృజ్జానసన్ధి ఛప్పదానీ”తిఆది వుత్తం.

దేసనాసన్ధితి యథావుత్తదేసనన్తరేన దేసనాయ సంసన్ధనం. న చ పథవిం నిస్సాయాతి పథవిం విసయసఙ్ఖాతం నిస్సయం కత్వా, పథవిం ఆలమ్మిత్వాతి అత్తో. ఝాయాతి ఫలసమాపత్తిఝాయేన ఝాయా. సో హి సబ్బసఙ్ఖారనిస్సటం

నిబ్బానం ఆలమ్మిత్వా సమాపజ్జనవసేన ఝాయతి, న పథవిం నిస్సాయ ఝాయతీతి వుత్తో. సేసపదేసుపి ఏసేవ నయో. ఏత్త చ చతూహి మహాభూతేహి రూపప్పటిబద్ధపుత్తితాయ సబ్బో కామభవో రూపభవో చ గహితా. అరూపభవో పన సరూపేనేవ గహితోతి సబ్బం లోకం పరియాదియిత్వా పున అజ్ఞోనపి పరియాయేన తం దస్సేతుం “న చ ఇమం లోక”న్తిఆదిమాహ. సబ్బో హి లోకో ఇథలోకో పరలోకో చాతి ద్వేవ కోట్టాసా హోన్తి. యస్మా పన “ఇథలోకో”తి విసేసతో దిట్టధమ్మభూతో సత్తసన్తానో వుచ్చతి. “పరలోకో”తి భవంతరసజ్ఞేపగతో సత్తసన్తానో తదుభయవినిముత్తో అనిన్ద్రియబద్ధో రూపసన్తానో. తస్మా తం సన్ధాయ “యమిదం ఉభయమన్తరేనా”తిఆది వుత్తం.

యే పన “ఉభయమన్తరేనా”తి వచనం గహేత్వా అన్తరాభవం ఇచ్చన్తి, తేసం తం మిచ్ఛా. అన్తరాభవో హి అభిధమ్మే పటిక్ఖిత్తోతి. దిట్టన్తి రూపాయతనం . సుత్తన్తి సద్ధాయతనం. ముత్తన్తి పత్వా గహేతబ్బతో గద్ధాయతనం రసాయతనం ఫోట్టబ్బాయతనం. విజ్ఞాతన్తి అవసీట్టం ధమ్మారమ్మణపరియాపన్నరూపం. పత్తన్తి పరియేసిత్వా వా అపరియేసిత్వా వా పత్తం. పరియేసిత్తన్తి పత్తం వా అప్పత్తం వా పరియేసితం. వితక్కితం విచారితన్తి వితక్కనవసేన అనుమజ్జనవసేన చ ఆలమ్మితం. మనసానుచిన్తితన్తి చిత్తేన అను అను చిన్తితం. అయం సదేవకే...పే... అనిస్సితేన చిత్తేన న జాయతి ఝాయన్తోతి అయం ఖీణాసవో ఫలసమాపత్తిరూపేన ఝాయన్తో పుట్టేవ తణ్ణాదిట్ఠినిస్సయానం సుట్టం పహీనత్తా సదేవకే లోకే...పే... మనుస్సాయ యత్త కత్థచిపి అనిస్సితేన చిత్తేన ఝాయతి నామ. తతో ఏవ లోకే కేనచిపి న జాయతి “అయం ఇదం నామ నిస్సాయ ఝాయతీ”తి. వుత్తజ్ఞోతం -

“నమో తే పురిసాజ్ఞా, నమో తే పురిసుత్తమ;

యస్స తే నాభిజానామ, కిం త్వం నిస్సాయ ఝాయసీ”తి. (నేత్తి. ౧౦౪);

ఇదాని ఖీణాసవచిత్తస్స కత్థచిపి అనిస్సితభావం గోధికసుత్తేన (సం. ని. ౧.౧౮౯) వక్కులిసుత్తేన (సం. ని. ౩.౮౭) చ విభావేతుం “యథా మారో”తిఆది వుత్తం. విజ్ఞాణం సమన్వేసన్తోతి పరినిబ్బానతో ఉద్ధం విజ్ఞాణం పరియేసన్తో. “పపజ్ఞాతీతో”తిఆదినా అదస్సనస్స కారణమాహ. అనిస్సితచిత్తా న జాయన్తి ఝాయమానాతి న కేవలం అనుపాదిసేసాయ నిబ్బానధాతుయా ఖీణాసవస్స చిత్తగతిం మారాదయో న జానన్తి, అపి చ ఖో సఉపాదిసేసాయపి నిబ్బానధాతుయా తస్స తం న జానన్తీతి అత్తో. అయం దేసనాసన్ధీతి గోధికసుత్తవక్కులిసుత్తానం వియ సుత్తన్తానం అజ్ఞామజ్ఞాఅత్తసంసన్ధనా దేసనాసన్ధి నామ.

నిద్దేససన్ధీతి నిద్దేసస్స సన్ధి నిద్దేససన్ధి, నిద్దేసేన వా సన్ధి నిద్దేససన్ధి. పురిమేన సుత్తస్స నిద్దేసేన తస్సేవ పచ్చిమస్స నిద్దేసస్స, పచ్చిమేన వా పురిమస్స సమ్మన్ధనన్తి అత్తో. తం దస్సేతుం యస్మా భగవా యేభుయ్యేన పరమం వట్టం దస్సేత్వా పచ్చా వివట్టం దస్సేతి, తస్మా “నిస్సితచిత్తా”తిఆది వుత్తం. తత్త నిస్సితం చిత్తం ఏతేనన్తి నిస్సితచిత్తా, పుగ్గలా, నిద్దిసితబ్బా పుగ్గలాధిట్టానాయ దేసనాయాతి అధిప్పాయో. ధమ్మాధిట్టానాయ పన నిస్సితం చిత్తం ఏత్తాతి నిస్సితచిత్తా, నిస్సితచిత్తవన్తో తణ్ణాదిట్ఠినిస్సయవసేన పవత్తా సుత్తపదేసా. సేసమేత్త సబ్బం పాకటమేవ.

చతుబ్బూహహారవిభజ్జవణ్ణనా నిట్ఠితా.

౭. ఆవట్టహారవిభజ్ఞవణ్ణనా

౨౯. తథ కతమో ఆవట్టో హరోతి ఆవట్టహారవిభజ్ఞో. తథ ఆరమ్భధాతి ఆరమ్భధాతుసజ్ఞాతం వీరియం కరోథ. నిక్కుమధాతి కోసజ్ఞపక్వతో నిక్కుంతతా నిక్కుమధాతుసజ్ఞాతం తదుత్తరీవీరియం కరోథ. యుజ్ఞాథ బుద్ధసాసనేతి యస్మా సీలసంవరో ఇన్ద్రియేసు గుత్తద్వారతా భోజనే మత్తజ్ఞాతా సతిసమ్మజ్ఞాన్తి ఇమేసు ధమ్మేసు పతిట్టితానం జాగరియానుయోగవసేన ఆరమ్భనిక్కుమధాతుయో సమ్మజ్ఞన్తి, తస్మా తథాభూతసమధవిపస్సనాసజ్ఞాతే భగవతో సాసనే యుత్తప్పయుత్తా హోథ. ధునాథ మచ్చునో సేనం, నళాగారంవ కుజ్జారోతి ఏవం పటిపజ్జన్తా చ తేధాతుఇస్సరస్స మచ్చురాజస్స వసం సత్తే నేతీతి తస్స సేనాసజ్ఞాతం అబలం దుబ్బలం యథా నామ బలూపపన్నో కుజ్జారో నళోహి కతం అగారం ఖణేనేవ విద్ధంసేతి, ఏవమేవ కిలేసగణం ధునాథ విధమథ విద్ధంసేథాతి అట్టో (సం. ని. అట్ట. ౧.౧.౧౮౫).

ఇదాని యదత్తం అయం గాథా నిక్కిత్తా, తం యోజేత్వా దస్సేతుం “ఆరమ్భధ నిక్కుమధాతి వీరియస్స పదట్టాన”న్తిఆది వుత్తం. తథ ఆరమ్భధ నిక్కుమధాతి ఇదం వచనం వీరియస్స పదట్టానం వీరియపయోగస్స కారణం వీరియారమ్మే నియోజనతో, “యోగా వే జాయతీ భూరీ”తి (ధ. ప. ౨౮౨) వచనతో యోగో భావనా. తథ విపస్సనాభావనాయ వక్ఖమానత్తా సమాధిభావనా ఇధాధిప్పేతాతి వుత్తం – “యుజ్ఞాథ బుద్ధసాసనేతి సమాధిస్స పదట్టాన”న్తి. “మచ్చునో సేన”న్తి వుత్తాయ కిలేససేనాయ సమ్మా ధుననం ఇణేనేవ హోతీతి ఆహ – “ధునాథ...పే.... పదట్టాన”న్తి. పున యథావుత్తవీరియసమాధిపజ్ఞాసమ్మయుత్తేసు ఆధిపచ్చకిచ్చతాయ పపజ్ఞాప్పహానసమత్థా వట్టములం చిన్ద్రిత్వా వివట్టం పాపేన్తి చాతి దస్సనత్తం “ఆరమ్భధ నిక్కుమధాతి వీరియన్ద్రియస్స పదట్టాన”న్తిఆది వుత్తం. ఇమాని పదట్టానాని దేసనాతి “యానిమాని వీరియస్స పదట్టాన”న్తిఆదినా వీరియాదీనం పదట్టానాని వుత్తాని, సా ఆరమ్భధ నిక్కుమధాతి ఆదిదేసనా, న వీరియారమ్మవత్తుఆదీనీతి అట్టో. తథా చేవ సంవణ్ణితం.

ఏవం యథానిక్కిత్తాయ దేసనాయ పదట్టానవసేన అత్తం నిద్ధారేత్వా ఇదాని తం సభాగవిసభాగధమ్మవసేన ఆవట్టేతుకామో తస్స భూమిం దస్సేతుం “అయుజ్ఞాన్తానం వా సత్తానం యోగే యుజ్ఞాన్తానం వా ఆరమ్భో”తిఆదిమాహ. తస్సట్టో – యోగే భావనాయం తం అయుజ్ఞాన్తానం వా సత్తానం అపరిపక్కజ్ఞాణానం వాసనాభాగేన ఆయతిం విజాననత్తం అయం దేసనారమ్భో యుజ్ఞాన్తానం వా పరిపక్కజ్ఞాణానన్తి.

సో పమాదో దువిధోతి యేన పమాదేన భావనం నానుయుజ్ఞాన్తి, సో పమాదో అత్తనో కారణభేదేన దువిధో. అజ్ఞాణేనాతి పజ్ఞాన్నం ఖిన్దానం సలక్ఖణసామజ్ఞలక్ఖణపటిచ్చాదకేన సమ్మోహేన. నివుతోతి ఛాదితో. ఇయ్యట్టానన్తి ఇయ్యత్తా తం “ఇతి రూపం, ఇతి రూపస్స సముదయో”తిఆదినా ఇణస్స పవత్తనట్టానజ్ఞాతి ఇయ్యట్టానం. అనేకభేదత్తా పాపధమ్మానం తబ్బసేన అనేకభేదోపి పమాదో మూలభూతాయ అవిజ్ఞాయ వసేన ఏకో ఏవాతి ఆహ – “ఏకవిధో అవిజ్ఞాయ”తి. లాభవినిచ్చయపరిగ్గహమచ్చరియాని పరియేసనాఆరక్ఖాపరిభోగేసు అన్తోగధాని. ఛన్దరాగజ్ఞోసానా తణ్ణా ఏవాతి తణ్ణామూలకేపి ధమ్మే ఏత్థేవ పక్కిపిత్వా “తివిధో తణ్ణాయ”తి వుత్తం.

రూపీసు భవేసూతి రూపధమ్మేసు. అజ్ఞోసానన్తి తణ్ణాభినివేసో. ఏతేన “తణ్ణాయ రూపకాయో పదట్టాన”న్తి పదస్స అత్తం వివరతి. అనాదిమతి హి సంసారే ఇత్తిపురిసా అజ్ఞామజ్ఞరూపాభిరామా, అయజ్ఞాత్తో చిత్తపరియాదానసుత్తేన (అ. ని.

౧.౧-౧౦) దీపేతబ్ధ్య. అరూపీసు సమ్మోహోతి ఫస్సాదీనం అతిసుఖముసభావత్తా
సంతతిసమూహాకిచ్చార్మమృణఘనవినిబ్ధ్యగస్స దుక్కరత్తా చ అరూపధమ్మేసు సమ్మోహో, సత్తానం పతిట్టితోతి వచనసేసో.
ఏవం నిద్ధారితే రూపకాయనామకాయసజ్ఞాతే ఉపాదానక్ఖన్ధపఞ్చకే ఆరమ్మణకరణవసేన పవత్తం తణ్ణాఞ్చ అవిజ్ఞాఞ్చ
అవిసేసేన వుత్తం చతుపాదానానం వసేన విభజిత్వా తేసం ఖన్ధానం ఉపాదానానఞ్చ దుక్ఖసముదయభావేన
సహపరిఞ్ఞోయ్యపహాతబ్బభావం దస్సేతి “తత్థ రూపకాయో”తిఆదినా.

౩౦. ఏవం పమాదముఖేన పురిమసచ్చద్వయం నిద్ధారేత్వా పమాదముఖేనేవ అపరమ్మి సచ్చద్వయం నిద్ధారేతుం
“తత్థ యో”తిఆది వుత్తం. తత్థ తస్సాతి తస్స పమాదస్స. సమ్మటివేధేనాతి సమ్మా పరిజాననేన అస్సాదాదీనం జాననేన.
రక్ఖణా పటిసంహరణాతి అత్తవో చిత్తస్స రక్ఖణసజ్ఞాతా పమాదస్స పటిసంహరణా, తప్పటిపక్ఖేన సజ్జోచనా
అప్పమాదానుయోగేన యా ఖేపనా. అయం సమథోతి కిచ్చేన సమాధిం దస్సేతి. అయం వోదానపక్ఖవిసభాగధమ్మవసేన
ఆవట్టనా. “యదా జానాతి కామానం...పీ... ఆనిసంస”ని ఇమినా సమథాధిగమస్స ఉపాయం దస్సేతి.

తత్థ కామానన్తి వత్థుకామానఞ్చ కిలేసకామానఞ్చ. అస్సాదఞ్చ అస్సాదతోతి కామే పటిచ్చ ఉప్పజ్జమానం
సుఖసోమనస్ససజ్ఞాతం అస్సాదం అస్సాదతాయ అస్సాదమత్తతో. ఆదీనవన్తి “అప్పస్సాదా కామా బహుదుక్ఖా”తిఆదినా
(మ. ని. ౧.౨౩౬) వుత్తం ఆదీనవం దోసం. నిస్సరణన్తి పరమజ్ఞానం. వుత్తఞ్ఞోతం - “కామానమేతం నిస్సరణం యదిదం
నేక్ఖమ్మ”ని (ఇతివృ. ౭౨). ఓకారన్తి లామకభావం. సంకిలేసన్తి సంకిలిస్సనం. కామహేతు హి సత్తా సంకిలిస్సన్తి. వోదానన్తి
విసుజ్ఞానం. నేక్ఖమ్మే చ ఆనిసంసన్తి నీవరణప్పహానాదిగుణవిసేసయోగం. తత్థాతి తస్మిం యథావుత్తే సమథే సతి. యా
వీమంసాతి యా పఞ్ఞా. “సమాహితో, భిక్ఖవే, భిక్ఖు యథాభూతం పజానాతీ”తి (సం. ని. ౫.౧౦౭౧) హి వుత్తం. యథా
తణ్ణాసహితావ అవిజ్ఞా సజ్ఞారానం పచ్చయో, ఏవం అవిజ్ఞాసహితావ తణ్ణా ఉపాదానానం పచ్చయో. తాసు నిరుద్ధాసు
ఉపాదానాదీనం అభావో ఏవాతి తణ్ణాఅవిజ్ఞాపహానేన సకలవట్టదుక్ఖనిరోధం దస్సేన్తో “ఇమేసు ద్వీసు ధమ్మేసు
పహీనేసు”తిఆదిమాహ. ఇమాని చత్తారి సచ్చాని విసభాగసభాగధమ్మావట్టనవసేన నిద్ధారితానీతి అధిప్పాయో.

ఏవం వోదానపక్ఖం నిక్ఖిపిత్వా తస్స విసభాగధమ్మవసేన సభాగధమ్మవసేన చ ఆవట్టనం దస్సేత్వా ఇదాని
సంకిలేసపక్ఖం నిక్ఖిపిత్వా తస్స విసభాగధమ్మవసేన సభాగధమ్మవసేన చ ఆవట్టనం దస్సేతుం “యథాపి మూలే”తి
గాథమాహ. తస్సన్తో - యథా నామ పతిట్టాహేతుభావేన మూలన్తి లద్ధవోహరే భూమిగతే రుక్ఖస్స అవయవే
ఫరసుఛేదాదిలంతరాయాభావేన అనుపద్ధవే తతో ఏవ దళ్లే ధిరే సతి ఖన్ధే చిన్నేపి అస్సత్థాదిరుక్ఖో రుహతి, ఏవమేవ
తణ్ణానుసయసజ్ఞాతే అత్తభావరుక్ఖస్స మూలే మగ్గజాణఫరసునా అనుపచ్చిన్నే తయిదం దుక్ఖం పునప్పునం
అపరాపరభావేన నిబ్బత్తతి న నిరుజ్ఞతీతి. కామతణ్ణాదినివత్తనత్తం “భవతణ్ణాయా”తి వుత్తం. ఏతస్స ధమ్మస్స పచ్చయోతి
ఏతస్స భవతణ్ణాసజ్ఞాతస్స ధమ్మస్స భవేసు ఆదీనవప్పటిచ్చాదనాదివసేన అస్సాదగ్గహణస్స పచ్చయో. వుత్తఞ్ఞోతం -
“సంయోజనీయేసు, భిక్ఖవే, ధమ్మేసు అస్సాదానుపస్సినో తణ్ణా పవడ్డతీ”తి (సం. ని. ౨.౫౭). తేనేవాహ -
“అవిజ్ఞాపచ్చయా హి భవతణ్ణా”తి. ఇథ సమథో విపస్సనా చ మగ్గసమాధి మగ్గపఞ్ఞా చ అధిప్పేతాతి ఆహ - “యేన
తణ్ణానుసయం సమూహనతీ”తిఆది. ఇమాని చత్తారి సచ్చానీతి విసభాగసభాగధమ్మావట్టనవసేన నిద్ధారితానీతి. సేసం
వుత్తనయమేవ.

ఇదాని న కేవలం నిద్ధారితేహివ విసభాగసభాగధమ్మహి ఆవట్టనం, అథ ఖో పాళిఆగతేహిపి తేహి ఆవట్టనం ఆవట్టహారోతి దస్సనత్తం “సబ్బపాపస్స అకరణ”ని గాథమాహ . తత్త సబ్బపాపస్సాతి సబ్బాకుసలస్స. అకరణన్ని అనుప్పాదనం. కుసలస్సాతి చతుభూమకకుసలస్స. ఉపసమ్మదాతి పటిలాభో. సచిత్తపరియోదాపనని అత్తనో చిత్తవోదానం, తం పన అరహత్తేన హోతి. ఇతి సీలసంవరేన సబ్బపాపం పహాయ సమధవిపస్సనాహి కుసలం సమ్మాదేత్వా అరహత్తఫలేన చిత్తం పరియోదపేతబ్బని ఏతం బుద్ధాన సాసనం ఓవాదో అనుసిట్ఠీతి అయం సఙ్ఖేపత్తో, విత్థారతో పన అత్తో పాళితో ఏవ విఞ్ఞాయతి.

తత్త “సబ్బపాపం నామా”తిఆదీసు దోససముట్ఠానని దోసో సముట్ఠానమేవ ఏతస్సాతి దోససముట్ఠానం, న దోసో ఏవ సముట్ఠానని. లోభసముట్ఠానాయపి పిసుణవాచాయ సమ్భవతో. కాయదుచ్చరితని పదం అపేక్షిత్వా “దోససముట్ఠాన”ని నపుంసకనిద్దేసో. లోభసముట్ఠానం మోహసముట్ఠానని ఏత్థాపి ఏసేవ నయో. సమ్మప్పలాపో ఉద్ధచ్చచిత్తేన పవత్తయతీతి అధిప్పాయేన తస్స మోహసముట్ఠానతా వుత్తా.

ఏవం దుచ్చరితఅకుసలకమ్మపథకమ్మవిభాగేన “సబ్బపాప”ని ఏత్త వుత్తపాపం విభజిత్వా ఇదానిస్స అకుసలమూలవసేన అగతిగమనవిభాగమ్మి దస్సేతుం “అకుసలమూల”నిఆది వుత్తం. తత్త అకుసలమూలం పయోగం గచ్ఛంతి లోభాదిఅకుసలాని కాయవచీపయోగం గచ్ఛంతాని, కాయవచీపయోగం సముట్ఠాపేంతానీతి అత్తో. ఛన్దాతి ఛన్దహేతు. యం ఛన్దా అగతిం గచ్ఛతి, ఇదం లోభసముట్ఠానని ఛన్దా అగతిం గచ్ఛతీతి యదేతం అగతిగమనం, ఇదం లోభసముట్ఠానని. ఏవం సేసేసుపి అత్తో దట్టబ్బో. ఏత్తావతా “సబ్బపాపస్స అకరణ”ని ఏత్త పాపం దస్సేత్వా ఇదాని తస్స అకరణం దస్సేన్తో “లోభో...పే... పఞ్ఞాయా”తి తీహి కుసలమూలేహి తిణ్ణం అకుసలమూలానం పహానవసేన సబ్బపాపస్స అకరణం అనుప్పాదనమాహ. తథా లోభో ఉపేక్షాయాతిఆదినా బ్రహ్మవిహారేహి. తత్త అరతిం వూపసమేన్తీ ముదితా తస్సా మూలభూతం మోహం పజహతీతి కత్వా వుత్తం – “మోహో ముదితాయ పహానం అబ్భత్థం గచ్ఛతీ”తి.

౩౧. ఇదాని అఞ్ఞోనపి పరియాయేన పాపం తస్స అకరణఞ్చ దస్సేత్వా సేసపదానఞ్చ అత్థవిభావనముఖేన సభాగవిసభాగధమ్మావట్టనం దస్సేతుం “సబ్బపాపం నామ అట్ట మిచ్చత్తానీ”తిఆది వుత్తం. అకిరియా అకరణం అనజ్ఞాచారోతి తీహిపి పదేహి మిచ్చత్తానం అనుప్పాదనమేవ వదతి. తథా కిరియా కరణం అజ్ఞాచారోతి తీహిపి పదేహి ఉప్పాదనమేవ వదతి. అజ్ఞాచారోతి అధిట్టహిత్వా ఆచరణం. అతీతస్సాతి చిరకాలప్పవత్తివసేన పురాణస్స. మగ్గస్సాతి అరియమగ్గస్స. వుత్తఞ్ఞోతం – “పురాణమగ్గం పురాణం అజ్ఞాసని ఖో అరియస్సేతం అట్టజ్ఞికస్స మగ్గస్స అధివచన”ని (సం. ని. ౨.౬౫ అత్థతో సమానం). అతీతేన వా విపస్సినా భగవతా యథాధిగతం దేసితభావం సన్ధాయ “అతీతస్స మగ్గస్సా”తి వుత్తం. విపస్సినో హి అయం భగవతో సమ్మాసమ్మద్ధస్స పాతిమోక్షుద్దేసగాథాతి.

యం పటివేధేనాతి యస్స పరిఞ్ఞాభిసమయేన. యం పరియోదాపితం, అయం నిరోధోతి యదిపి అసజ్ఞతా ధాతు కేనచి సంకిలేసేన న సంకిలిస్సతి, అధిగచ్ఛంతస్స పన పుగ్గలస్స వసేన ఏవం వుత్తం. తస్స హి యావ సంకిలేసా న విగచ్ఛంతి, తావ అసజ్ఞతా ధాతు అపరియోదపితాతి వుచ్చతి. యథా నిబ్బానాధిగమేన యే ఖన్దా వూపసమేతబ్బా, తేసం సేసభావేన అసేసభావేన చ “సఉపాదిసేసా”తి చ, “అనుపాదిసేసా”తి చ వుచ్చతి, ఏవంసమ్మదమిదం దట్టబ్బం.

ఇమాని పాళిఆగతధమ్మానం సభాగవిసభాగధమ్మావట్టనవసేన నిద్ధారితాని చత్తారి సచ్చాని పునపి పాళిఆగతధమ్మానం సభాగవిసభాగధమ్మావట్టనేన ఆవట్టహారం దస్సేతుం “ధమ్మో హవే రక్ఖతీ”తి గాథమాహ. తస్మా పదట్టో పుట్టే వుత్తో ఏవ. ధమ్మోతి పుజ్జాధమ్మో ఇథాధిప్పేతో. తం విభజిత్వా దస్సేన్తో “ధమ్మో నామ దువిధో ఇన్ద్రియసంవరో మగ్గో చా”తి ఆహ. ఇన్ద్రియసంవరసేసేన చేత్థ సబ్బమ్మి సీలం గహితన్తి దట్టబ్బం . సబ్బా ఉపపత్తియో దుగ్గతి దుక్ఖదుక్ఖతాదియోగేన దుక్ఖా గతియోతి కత్వా. యథావుత్తే దువిధే ధమ్మే పరమో ధమ్మో యథా సుచిణ్ణో హోతి, యతో చ సో రక్ఖతి, యత్థ చ పతిట్టాపేతి, తం సబ్బం దస్సేతుం “తత్థ యా సంవరసీలే అఖణ్ణకారితా”తిఆది వుత్తం. ఇదాని తస్స ధమ్మస్స అపాయతో రక్ఖణే ఏకన్తికభావం విభావేతుం గామణిసంయుత్తే (సం. ని. ౪.౩౮౮) అసిబన్ధకపుత్తసుత్తం ఆభతం.

తత్థ ఏవన్తి పకారేన. చ-సద్ధో సమ్మిణ్ణనే, ఇమినాపి పకారేన అయమత్తో వేదితబ్బోతి అధిప్పాయో. అసిబన్ధకపుత్తోతి అసిబన్ధకస్స నామ పుత్తో. గామే జేట్టకతాయ గామణీ. పచ్చాభూమికాతి పచ్చాభూమివాసినో. కామణ్ణలుకాతి సకమణ్ణలునో. సేవాలమాలికాతి పాతోవ ఉదకతో సేవాలజ్జోవ ఉప్పలాదీని చ గహేత్వా ఉదకసుద్ధిభావజాననత్తం మాలం కత్వా పిళన్ధనకా. ఉదకోరోహకాతి సాయం పాతం ఉదకం ఓరోహణకా. ఉయ్యాపేన్తీతి ఉపరియాపేన్తి. సజ్జాపేన్తీతి సమ్మా యాపేన్తి. సగ్గం నామ ఓక్కామేన్తీతి పరివారేత్వా రితావ “గచ్చ, భో, బ్రహ్మలోకం, గచ్చ, భో, బ్రహ్మలోక”న్తి వదన్తా సగ్గం పవేసేన్తి.

అనుపరిసక్కేయ్యాతి అనుపరిగచ్ఛేయ్య. ఉమ్ముజ్జాతి ఉట్టహ. ఉష్ణవాతి జలస్స ఉపరిష్ఠవ. ధలముష్ఠవాతి ధలం అభిరుహ. తత్త యాస్సాతి తత్త యం అస్స, యం భవేయ్య. సక్ఖరకరలన్తి సక్ఖరా వా కరలా వా. సా అధోగామీ అస్సాతి సా అధో గచ్ఛేయ్య, హేట్టాగామీ భవేయ్య. అధో గచ్ఛేయ్యాతి హేట్టా గచ్ఛేయ్య. మగ్గస్సాతి అరియమగ్గస్స. తిక్ఖతాతి తిఖిణతా. సా చ ఖో న సత్థకస్స వియ నిసితకరణతా, అథ ఖో ఇన్ద్రియానం పటుభావోతి దస్సేతుం “అధిమత్తతా”తి ఆహ. నను చ అరియమగ్గో అత్తనా పహతబ్బకిలేసే అనవసేసం సముచ్చిన్దతీతి అతిఖిణో నామ నత్థీతి? సచ్చమేతం, తథాపి నో చ ఖో “యథా దిట్టిప్పత్తస్సా”తి వచనతో సద్ధావిముత్తదిట్టిప్పత్తానం కిలేసప్పహానం పతి అత్తి కాచి విసేసమత్తాతి సక్కా వత్తుం. అయం పన విసేసో న ఇథాధిప్పేతో, సబ్బుపపత్తిసమతిక్కమనస్స అధిప్పేత్తతా. యస్మా పన అరియమగ్గేన ఓధిసో కిలేసా పహీయన్తి, తస్మా నేసం తథాపహానం మగ్గధమ్మేసు ఇన్ద్రియానం అపాటవపాటవతరపాటవతమభావేన హోతీతి యో వజిరూపమధమ్మేసు మత్థకప్పత్తానం అగ్గమగ్గధమ్మానం పటుతమభావో. అయం ఇథ మగ్గస్స తిక్ఖతాతి అధిప్పేతా. తేనేవాహ - “అయం ధమ్మో సుచిణ్ణో సబ్బాహి ఉపపత్తిహి రక్ఖతీ”తి. “తస్మా రక్ఖితచిత్తస్సా”తిఆదినా సుత్తన్తరేన (ఉదా. ౩౨) సుగతిసజ్జోతానమ్మి ఉపపత్తినం దుగ్గతిభావం సాధేతి.

౩౨. ఇదాని యథావుత్తస్స ధమ్మస్స విసభాగధమ్మానం తణ్ణావిజ్ఞాదీనం సభాగధమ్మానజ్ఞా సమధవిపస్సనాదీనం నిద్ధారణవసేన ఆవట్టహారం యోజేత్వా దస్సేతుం “తత్థ దుగ్గతీనం హేతు తణ్ణా చ అవిజ్ఞా చా”తిఆదిమాహ. తం పుట్టే వుత్తనయత్తా సువిజ్ఞోయ్యమేవ. ఇదం వుచ్చతి బ్రహ్మచరియన్తి ఇదం అరియం సమధవిపస్సనాసజ్ఞాతం మగ్గబ్రహ్మచరియన్తి వుచ్చతి. యం రక్ఖతీతి సబ్బాహి దుగ్గతీహి రక్ఖన్తస్స అరియమగ్గస్స ఆరమ్మణభూతో నిరోధో రక్ఖన్తో వియ వుత్తో, నిమిత్తస్స కత్తుభావేన ఉపచరితత్తా. ఇమాని చత్తారి సచ్చాని విసభాగసభాగధమ్మావట్టనవసేన నిద్ధారితానీతి అధిప్పాయో.

ఆవట్టహారవిభజ్జవణ్ణనా నిట్టితా.

౮. విభత్తిహారవిభజ్యవణ్ణనా

౩౩. తత్త కతమో విభత్తిహారోతి విభత్తిహారవిభజ్యో. తత్త ధమ్మవిభత్తిభూమివిభత్తిపదట్టానవిభత్తితి తివిధా విభత్తి. తాసు యస్మా ధమ్మసు విభాగతో నిద్దిట్టోసు తత్త లబ్బమానో భూమివిభాగో పదట్టానవిభాగో చ నిద్దిసియమానో సువిజ్ఞోయ్యో హోతి, తస్మా ధమ్మవిభత్తిం తావ నిద్దిసంతో సోళసవిధే పట్టానే యేసం సుత్తానం వసేన విసేసతో విభజితబ్బా, తాని సుత్తాని దస్సేతుం “ద్వే సుత్తాని వాసనాభాగియిచ్చా నిబ్బేధభాగియిచ్చా”తి వుత్తం. తత్త వాసనా పుజ్జాభావనా, తస్మా భాగో కోట్టాసో వాసనాభాగో, తస్స హితంతి వాసనాభాగియం, సుత్తం. నిబ్బిజ్జనం లోభక్ఖన్దాదీనం పదాలనం నిబ్బేధో, తస్స భాగోతి సేసం పురిమసదిసమేవ. యస్మిం సుత్తే తీణి పుజ్జాకిరియవత్థాని దేసితాని, తం సుత్తం వాసనాభాగియం. యస్మిం పన సేక్ఖాసేక్ఖా దేసితా, తం నిబ్బేధభాగియం. అయిచ్చా అత్తో పాళియంయేవ ఆగమిస్సతి.

పుజ్జాభాగియాతి పుజ్జాభాగే భవా. తథా ఫలభాగియా వేదితబ్బా. ఫలంతి పన సామజ్జాఫలం. సంవరసీలంతి పాతిమోక్ఖసంవరో, సతిసంవరో, ఇాణసంవరో, ఖంతిసంవరో, వీరియసంవరోతి పిచ్చా సంవరా సంవరసీలం. పహానసీలంతి తదభిప్పహానం, విక్ఖమ్భనప్పహానం, సముచ్చేదప్పహానం, పటిప్పస్సద్దిప్పహానం, నిస్సరణప్పహానంతి పిచ్చాప్పహానాని. తేసు నిస్సరణప్పహానవజ్జానం పహానానం వసేన పహానసీలం వేదితబ్బం. సోతి యో వాసనాభాగియసుత్తసమ్మటిగ్గాహకో, సో. తేన బ్రహ్మచరియేనాతి తేన సంవరసీలసజ్జాతేన సేట్టచరియేన కారణభూతేన బ్రహ్మచారీ భవతి. ఏత్త చ అట్టసమాపత్తిబ్రహ్మచరియస్స న పటిక్ఖేపో, కేచి పన “తేనేవ బ్రహ్మచరియేనా”తి పరంతి, తేసం మతేన సియా తస్స పటిక్ఖేపో.

పహానసీలే రితోతి సముచ్చేదపటిప్పస్సద్దిప్పహానానం వసేన పహానసీలే రితో. తేన బ్రహ్మచరియేనాతి తేన పహానసీలేన విసేసభూతేన మగ్గబ్రహ్మచరియేన. యే పన “తేనేవ బ్రహ్మచరియేనా”తి పరంతి, తేసం అయం పారో “వాసనాభాగియం నామ సుత్తం దానకథా, సీలకథా, సగ్గకథా, పుజ్జావిపాకకథా”తి. యే పన “తేన బ్రహ్మచరియేనా”తి పరంతి, తేసం అయం పారో – “వాసనాభాగియం నామ సుత్తం దానకథా, సీలకథా, సగ్గకథా కామానం ఆదీనవో నేక్ఖమ్మే ఆనిసంసో”తి. తత్త కతమో పారో యుత్తతరోతి? పచ్చిమో పారోతి నిట్టం గత్తబ్బం. యస్మా “నిబ్బేధభాగియం నామ సుత్తం యా చతుసచ్చప్పకాసనా”తి వక్ఖతి, న హి మహాథేరో సావసేసం కత్వా ధమ్మం దేసేసీతి.

“నత్తి పజాననా”తిఆదినా ఉభిన్నం సుత్తానం సాతిసయం అసజ్కరకారణం దస్సేతి. తత్త పజాననాతి అరియమగ్గస్స పదట్టానభూతా వుట్టానగామినీ విపస్సనాపజ్ఞా. ఇమాని చత్తారి సుత్తానీతి ఇమేసం సుత్తానం వాసనాభాగియనిబ్బేధభాగియానం వక్ఖమానానఇచ్చా సంకిలేసభాగియఅసేక్ఖభాగియానం వసేన చత్తారి సుత్తాని. దేసనాయాతి దేసనానయేన. సబ్బతో విచయేన హారేన విచినిత్వాతి సబ్బతోభాగేన ఏకాదససు రానేసు పక్ఖిపిత్వా విచయేన హారేన విచినిత్వా. “యుత్తిహారేన యోజేతబ్బాసీ”తి ఏతేన విచయహారయుత్తిహారా విభత్తిహారస్స పరికమ్మట్టానంతి దస్సేతి. “యావతికా ఇాణస్స భూమీ”తి ఇమినా విభత్తిహారస్స మహావిసయతం దస్సేతి.

౩౪. ఏవం వాసనాభాగియనిబ్బేధభాగియభావేహి ధమ్మే ఏకదేసేన విభజిత్వా ఇదాని తేసం కిలేసభాగియఅసేక్ఖభాగియభావేహి సాధారణాసాధారణభావేహి విభజితుం “తత్త కతమే ధమ్మా సాధారణా”తిఆది ఆరద్ధం. తత్త కతమే ధమ్మాతి కతమే సభావధమ్మా. సాధారణాతి అవిసిట్టా, సమానాతి అత్తో. ద్వే ధమ్మాతి దువే పకతియో.

పకతిఅట్టో హి అయం ధమ్మ-సద్ధో “జాతిధమ్మానం సత్తాన”నిఆదీసు (పటి. మ. ౧.౩౩) వియ. నామసాధారణాతి నామేన సాధారణా, కుసలకుసలాతి సమాననామాతి అట్టో. వత్తుసాధారణాతి వత్తునా నిస్సయేన సాధారణా, ఏకసంతతిపతితతాయ సమానవత్తుకాతి అట్టో. విసేసతో సంకిలేసపక్ఖే పహానేకట్టా నామసాధారణా, సహజేకట్టా వత్తుసాధారణా. అఞ్ఞామ్మి ఏవం జాతియన్తి కిచ్చపచ్చయపటిపక్ఖాదీహి సమానం సజ్ఞణ్ణాతి. మిచ్చత్తనియతానం అనియతానన్తి ఇదం పుధుజ్జనానం ఉపలక్ఖణం. తస్మా సస్సతవాదా ఉచ్చేదవాదాతి ఆదికో సబ్బో పుధుజ్జనభేదో ఆహరిత్వా వత్తబ్బో. దసనప్పహాతబ్బా కిలేసా సాధారణా మిచ్చత్తనియతానం అనియతానం ఏవ చ సమ్భవతో సమ్మత్తనియతానం అసమ్భవతో చ. ఇమినా నయేన సేసపదేసుపి అట్టో వేదితబ్బో.

అరియసావకోతి సేక్ఖం సద్ధాయ వదతి. సబ్బా సా అవీతరాగేహి సాధారణాతి లోకియసమాపత్తి రూపావచరా అరూపావచరా దిబ్బవిహారో బ్రహ్మవిహారో పరమజ్ఞానసమాపత్తితి ఏవమాదీహి పరియాయేహి సాధారణా. కుసలసమాపత్తి పన ఇమినా పరియాయేన సియా అసాధారణా , ఇమం పన దోసం పస్సన్తా కేచి “యం కిఞ్చి...పే.... సబ్బా సా అవీతరాగేహి సాధారణా”తి పరన్తి. కథం తే ఓధిసో గహితా, అథ ఓధిసో గహితబ్బా, కథం సాధారణాతి? అనుయోగం మనసికత్వా తం విసోధేన్తో ఆహ - “సాధారణా హి ధమ్మా ఏవం అఞ్ఞామఞ్ఞా”నిఆది. తస్సన్తో - యథా మిచ్చత్తనియతానం అనియతానఞ్చ సాధారణాతి వుత్తం, ఏవం సాధారణా ధమ్మా న సబ్బసత్తానం సాధారణతాయ సాధారణా, కస్మా? యస్మా అఞ్ఞామఞ్ఞాం పరం పరం సకం సకం విసయం నాతివత్తన్తి. పటినియతఞ్చ తేసం పవత్తిట్టానం, ఇతరథా తథా వోహారో ఏవ న సియాతి అధిప్పాయో. యస్మా చ ఏతే ఏవ ధమ్మా ఏవం నియతా విసయా, తస్మా “యోపి ఇమేహి ధమ్మేహి సమన్నాగతో న సో తం ధమ్మం ఉపాతివత్తతీ”తి ఆహ. న హి మిచ్చత్తనియతానం అనియతానఞ్చ దస్సనేన పహాతబ్బా కిలేసా న సన్తి, అఞ్ఞోసం వా సన్తీతి ఏవం సేసేపి వత్తబ్బం.

అసాధారణో నామ ధమ్మో తస్స తస్స పుగ్గలస్స పచ్చత్తనియతో అరియేసు సేక్ఖాసేక్ఖధమ్మవసేన అనరియేసు సబ్బాభబ్బపహాతబ్బవసేన గవేసితబ్బో, ఇతరస్స తథా నిద్దిసితబ్బభావాభావతో. సో చ ఖో సాధారణావిధురతాయ తం తం ఉపాదాయ తథావుత్తదేసనానుసారేనాతి ఇమమత్థం దస్సేతి “కతమే ధమ్మా అసాధారణా యావ దేసనం ఉపాదాయ గవేసితబ్బా సేక్ఖాసేక్ఖా భబ్బాభబ్బా”తి ఇమినా. అట్టమకస్సాతి సోతాపత్తిఫలసచ్చికిరియాయ పటిపన్నస్స. ధమ్మతాతి ధమ్మసభావో పరమస్స మగ్గట్టతా దుతియస్స ఫలట్టతా. పరమస్స వా పహీయమానకిలేసతా. దుతియస్స పహీనకిలేసతా. పున అట్టమకస్సాతి అనాగామిమగ్గట్టస్స. నామన్తి సేక్ఖాతి నామం. ధమ్మతాతి తంతంమగ్గట్టతా హేట్టిమఫలట్టతా చ. పటిపన్నకానన్తి మగ్గసమగ్గీనం. నామన్తి పటిపన్నకాతి నామం. ఏవం “అట్టమకస్సా”తిఆదినా అరియపుగ్గలేసు అసాధారణధమ్మం దస్సేత్వా ఇతరేసు నయదస్సనత్తం “ఏవం విసేసానుపస్సినా”తిఆది వుత్తం. లోకియధమ్మేసు ఏవ హి హీనాదిభావో. తత్త విసేసానుపస్సినాతి అసాధారణధమ్మానుపస్సినా. మిచ్చత్తనియతానం అనియతా ధమ్మా సాధారణా మిచ్చత్తనియతా ధమ్మా అసాధారణా. మిచ్చత్తనియతేసుపి నియతమిచ్చాదిట్టికానం అనియతా ధమ్మా సాధారణా. నియతమిచ్చాదిట్టి అసాధారణాతి ఇమినా నయేన విసేసానుపస్సినా వేదితబ్బా.

ఏవం నానానయేహి ధమ్మవిభత్తిం దస్సేత్వా ఇదాని భూమివిభత్తిం పదట్టానవిభత్తిఞ్చ విభజిత్వా దస్సేతుం “దస్సనభూమీ”తిఆదిమాహ. తత్త దస్సనభూమీతి పరమమగ్గో. యస్మా పన పరమమగ్గక్షణే అరియసావకో సమ్మత్తనియామం ఓక్కమన్తో నామ హోతి, తతో పరం ఓక్కన్తో , తస్మా “దస్సనభూమి నియామావక్కున్తియా పదట్టాన”న్తి

వుత్తం. కిఞ్చాపి హేటిమో హేటిమో మగ్గో ఉపరిఉపరిమగ్గాధిగమస్స కారణం హోతి, సక్కాయదిట్టిఆదీని అప్పహాయ కామరాగబ్యాపాదాదిప్పహానస్స అసక్కుణ్ణేయ్యత్తా. తథాపి అరియమగ్గో అత్తనో ఫలస్స విసేసకారణం ఆసన్నకారణఞ్చాతి దస్సేతుం “భావనాభూమి ఉత్తరికానం ఫలానం పత్తియా పదట్ఠాన”ని వుత్తం. సుఖా పటిపదా ఖిప్పాభిజ్ఞా ఇాణుత్తరస్స తథావిధపచ్చయసమాయోగే చ హోతీతి సా విపస్సనాయ పదట్ఠానని వుత్తా. ఇతరా పన తిస్సోపి పటిపదా సమథం ఆవహంతి ఏవ. తాసు సబ్బముదుతాయ దస్సితాయ సేసాపి దస్సితా ఏవాతి ఆహ - “దుక్ఖా పటిపదా దన్ఢాభిజ్ఞా సమథస్స పదట్ఠాన”ని.

దానమయం పుజ్జాకీరియవత్థూతి దానమేవ దానమయం, పుజ్జపలనిబ్బత్తనట్ఠేన పుజ్జం, తదేవ కత్తబ్బతో కీరియా, పయోగసమ్మత్తియాదీనం అధిట్ఠానభావతో వత్థు చాతి దానమయపుజ్జాకీరియవత్థు. పరతోఘోసస్సాతి ధమ్మస్సవనస్స. సాధారణని న బీజం వియ అజ్కరస్స, దస్సనభూమిఆదయో వియ వా నియామావక్కుంతిఆదీనం ఆవేణికం, అథ ఖో సాధారణం, తదజ్ఞాకారణేహిపి పరతోఘోసస్స పవత్తనతోతి అధిప్పాయో. తత్త కేచి దాయకస్స దానానుమోదనం ఆచిణ్ణని దానం పరతోఘోసస్స కారణని వదంతి. దాయకో పన దక్ఖిణావిసుద్ధిం ఆకజ్ఞంతో దానసీలాదిగుణవిసేసానం సవనే యుత్తప్పయుత్తో హోతీతి దానం ధమ్మస్సవనస్స కారణం వుత్తం.

సీలసమ్మన్నో విప్పటిసారాభావేన సమాహితో ధమ్మచింతాసమత్తో హోతీతి సీలం చింతామయజ్ఞాణస్స కారణని ఆహ “సీలమయ”నిఆది. భావనామయని సమథసజ్ఞాతం భావనామయం. భావనామయియాతి ఉపరియూనసజ్ఞాతాయ విపస్సనాసజ్ఞాతాయ చ భావనామయియా. పురిమం పురిమజ్ఞో పచ్చిమస్స పచ్చిమస్స పదట్ఠానం. ఇదాని యస్మా దానం సీలం లోకియభావనా చ న కేవలం యథావుత్తపరతోఘోసాదీనయేవ, అథ ఖో యథాక్కుమం పరియత్తిబాహుసచ్చకమ్మట్ఠానానుయోగమగ్గసమ్మాదిట్ఠీనమ్మి పచ్చయా హోంతి, తస్మా తమ్మి నయం దస్సేతుం పున “దానమయ”నిఆదినా దేసనం వడ్డేసి. తథా పతియాపదేసవాసాదయో కాయవివేకచిత్తవివేకాదీనం కారణం హోతీతి ఇమం నయం దస్సేతుం “పతియాపదేసవాసో”తిఆదిమాహ. తత్త కుసలవీమంసాయాతి పటిసజ్ఞానుపస్సనాయ. అకుసలపరిచ్ఛాగోతి ఇమినా పహానపరిజ్ఞా వుత్తాతి. సమాధిన్ద్రియస్సాతి మగ్గసమాధిన్ద్రియస్స. సేసం సువిజ్ఞోయ్యమేవ.

విభత్తిహారవిభజ్గవణ్ణనా నిట్టితా.

౯. పరివత్తనహారవిభజ్గవణ్ణనా

౩౮. తత్త కతమో పరివత్తనో హారోతి పరివత్తనహారవిభజ్గో. తత్త యస్మా సంవణ్ణియమానే సుత్తే యథానిద్దిట్ఠానం కుసలాకుసలధమ్మానం పటిపక్ఖభూతే అకుసలకుసలధమ్మే పహతబ్బభావాదివసేన నిద్ధారణం పటిపక్ఖతో పరివత్తనం, తస్మా “సమ్మాదిట్ఠీస్స పురిసపుగ్గలస్స మిచ్ఛాదిట్ఠి నిజ్జిణ్ణా భవతీ”తిఆది ఆరద్ధం. తత్త సమ్మా పసత్థా, సున్దరా దిట్ఠి ఏతస్సాతి సమ్మాదిట్ఠి, తస్స. సా పనస్స సమ్మాదిట్ఠితా పుబ్బభాగసమ్మాదిట్ఠియా వా లోకుత్తరసమ్మాదిట్ఠియా వా వేదితబ్బా. మిచ్ఛాదిట్ఠి నిజ్జిణ్ణా భవతీతి పురిమనయే విపస్సనాసమ్మాదిట్ఠియా పహీనా హోతి, విక్ఖమ్మితాతి అత్తో. పచ్చిమనయే పఠమమగ్గసమ్మాదిట్ఠియా పహీనా సముచ్చిన్నాతి అత్తో.

యే చస్స మిచ్ఛాదిట్ఠిపచ్చయాతి మిచ్ఛాభినివేసహేతు యే అరియానం అదస్సనకామతాదయో లోభాదయో పాణాతిపాతాదయో చ అనేకే లామకట్ఠేన పాపకా అకోసల్లసమ్భూతట్ఠేన అకుసలా ధమ్మా ఉప్పజ్జేయ్యుం. ఇమస్స

ఆరద్ధవిపస్సకస్స అరియస్స చ. ధమ్మాతి సమధవిపస్సనాధమ్మా, సత్తత్తింసబోధిపక్ఖీయధమ్మా వా అనుప్పన్నా వా సమ్భవంతి ఉప్పన్నా, భావనాపారిపూరిం గచ్ఛంతి. సమ్మాసజ్జప్పస్సాతిఆదీనమ్మి ఇమినావ నయేన అత్తో వేదితబ్బో. అయం పన విసేసో - సమ్మావిముత్తిఆదీనం మిచ్ఛావిముత్తి అవిముత్తావ సమానా “విముత్తా మయ”ంతి ఏవంసజ్ఞానో అవిముత్తియం వా విముత్తిసజ్ఞానో. తత్తాయం వచనత్తో - మిచ్ఛా పాపికా విముత్తి విమోక్షో ఏతస్సాతి మిచ్ఛావిముత్తి. అట్టణ్ణో చ మిచ్ఛావిముత్తి యథాపుత్తేనాకారేన మిచ్ఛాభినివేసవసేన చ పవత్తా అన్తద్వయలక్ఖణా. సమ్మావిముత్తి పన ఫలధమ్మా, మిచ్ఛాదిట్టికే సమాసేవతో మిచ్ఛావిమోక్షో వా మిచ్ఛావిముత్తి. మిచ్ఛావిముత్తిజ్ఞాణదస్సనం పన మిచ్ఛావిమోక్షో మిచ్ఛాదిట్టియా చ సారంతి గహణవసేన పవత్తో అకుసలచిత్తుప్పాదో అన్తమసో పాపం కత్వా “సుకతం మయా”తి పచ్చవేక్షతో ఉప్పన్నమోహో చ. సమ్మావిముత్తిజ్ఞాణదస్సనస్సాతి ఏత్థ సేక్ఖానం పచ్చవేక్షణజ్ఞాణం సమ్మావిముత్తిజ్ఞాణదస్సనంతి అధిప్పేతం. తత్తో ఉత్తరిభావనాపారిపూరియా సంవత్తతి.

౩౬. ఏవం సమ్మాదిట్టిఆదిముఖేన మిచ్ఛాదిట్టిఆదిం దస్సేత్వా పున పాణాతిపాతఅదిన్నాదానకామేసుమిచ్ఛాచారాదితో వేరమణియాదీహి పాణాతిపాతాదీనం పరివత్తనం దస్సేతుం “యస్సా”తిఆది ఆరద్ధం. తత్థ కాలవాదిస్సాతి లక్ఖణవచనం. కాలేన సాపదేసం పరియన్తవతిం అత్తసజ్ఞాతంతి సో సమ్మప్పలాపస్స పహానాయ పటిపన్నో హోతీతి వుత్తం.

పున “యే చ భో కేచీ”తిఆదినా సమ్మాదిట్టిఆదిముఖేనేవ మిచ్ఛాదిట్టిఆదీహి ఏవ పరివత్తనం పకారన్తరేన దస్సేతి. తత్థ సన్నిట్టికాతి పచ్చక్ఖా. సహధమ్మికాతి సకారణా. గారయ్వాతి గరహితబ్బయుత్తా. వాదానువాదాతి వాదా చేవ అనువాదా చ. “వాదానుపాతా”తిపి పారో, వాదానుపవత్తియోతి అత్తో. పుజ్జాతి పూజనీయా. పాసంసాతి పసంసితబ్బా.

పున “యే చ భో కేచీ”తిఆదినా మజ్జిమాయ పటిపత్తియా అన్తద్వయపరివత్తనం దస్సేతి. తత్థ భుజ్జోతబ్బాతిఆదీని చత్తారి పదాని వత్తుకామవసేన యోజేతబ్బాని. భావయితబ్బా బహులీకాతబ్బాతి పదద్వయం కిలేసకామవసేన. తేసం అధమ్మాతి భావేతబ్బో నామ ధమ్మా సియా, కామా చ తేసం భావేతబ్బా ఇచ్చితా, కామేహి చ వేరమణీ కామానం పటిపక్ఖో, ఇతి సా తేసం అధమ్మా ఆపజ్జతీతి అధిప్పాయో.

నియ్యానికో ధమ్మాతి సహ విపస్సనాయ అరియమగ్గో. దుక్ఖోతి పాపం నిజ్జరాపేస్సామాతి పవత్తితం సరీరతాపనం వదతి. సుఖోతి అనవజ్జపచ్చయపరిభోగసుఖం. ఏతేసుపి వారేసు వుత్తనయేనేవ అధమ్మభావాపత్తి వత్తబ్బా. ఇదాని అసుభసజ్ఞాదిముఖేన సుభసజ్ఞాదిపరివత్తనం దస్సేతుం “యథా వా పనా”తిఆది వుత్తం. ఆరద్ధవిపస్సకస్స కిలేసాసుచిపగ్గరణవసేన తేభూమకసజ్ఞారా అసుభతో ఉపట్టహన్తీతి కత్వా వుత్తం “సబ్బసజ్ఞారేసు అసుభానుపస్సినో విహరతో”తి. “యం యం వా పనా”తిఆదినా పటిపక్ఖస్స లక్ఖణం విభావేతి. తత్థ అజ్ఞాపన్నోతి అధిఆపన్నో, అభిఉపగతో పరిజ్ఞాతోతి అత్తో.

పరివత్తనహారవిభజ్జవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౦. వేవచనహారవిభజ్జవణ్ణనా

౩౭. తత్థ కతమో వేవచనో హరోతి వేవచనహారవిభజ్ఞో. తత్థ యథా వేవచననిద్దేసో హోతి, తం దస్సేతుం “ఏకం భగవా ధమ్మం అజ్ఞమజ్ఞోహి వేవచనేహి నిద్దిసతీ”తి వుత్తం. వేవచనేహీతి పరియాయసద్దేహీతి అత్తో. పదత్తో పుట్టే వుత్తో ఏవ.

కస్మా పన భగవా ఏకం ధమ్మం అనేకపరియాయేహి నిద్ధిసతీతి? వుచ్చతే - దేసనాకాలే ఆయతిఇచ్చ కస్సచి కథిఇచ్చి తదత్థపటిబోధో సియాతి పరియాయవచనం, తస్మిం ఖణే విక్ఖిత్తచిత్తానం అజ్ఞావిహితానం అజ్ఞోన పరియాయేన తదత్థావబోధనత్థం పరియాయవచనం. తేనేవ పదేన పున వచనే తదజ్ఞోసం తత్థ అధిగతతా సియాతి మన్దబుద్ధీనం పునప్పునం తదత్థసల్లక్ఖణే అసమ్మోసనత్థం పరియాయవచనం. అనేకేపి అత్థా సమానబ్యజ్జానా హోంతీతి యా అత్థంతరపరికప్పునా సియా, తస్సా పరివజ్జనత్థమ్మి పరియాయవచనం అనజ్ఞాస్స వచనే అనేకాహి తాహి తాహి సజ్ఞాహి తేసం తేసం అత్థానం ఇహపనత్థమ్మి పరియాయవచనం సేయ్యథాపి నిఘణ్ణసత్తే. ధమ్మకథికానం తన్తిఅత్థపనిబన్ధనపరావబోధనానం సుఖసిద్ధియాపి పరియాయవచనం. అత్తనో ధమ్మనిరుత్తిపటిసమ్మిదాప్పత్తియా విభావనత్థం, వేనేయ్యానం తత్థ బీజావాపనత్థం వా పరియాయవచనం భగవా నిద్ధిసతి.

కిం బహునా యస్సా ధమ్మధాతుయా సుప్పటివిద్ధత్తా సమ్మాసమ్ముద్ధా యథా సబ్బస్మిం అత్తే అప్పటిహతజ్ఞాణాచారా, తథా సబ్బస్మిం సద్దవోహరేతి ఏకమ్మి అత్థం అనేకేహి పరియాయేహి బోధేతి, న తత్థ దన్ధాయితత్తం విత్థాయితత్తం అత్థస్స. నాపి ధమ్మదేసనాహాని, ఆవేణికోవాయం బుద్ధధమ్మాతి పరియాయదేసనం దస్సేన్తో “ఆసా”తిఆదిమాహ. తత్థ అత్థం దస్సేన్తో “ఆసా నామ వుచ్చతి యా భవిస్సస్స అత్థస్సా”తిఆదిమాహ. తత్థ భవిస్సస్స అత్థస్సాతి అనాగతస్స ఇచ్చితబ్బస్స అత్థస్స. “అవస్సం ఆగమిస్సతీ”తిఆదినా తస్సా పవత్తియాకారం దస్సేతి. అనాగతత్థవిసయా తత్థా ఆసా. అనాగతపచ్చప్పన్నత్థవిసయా తత్థా పిహాతి అయమేతాసం విసేసో.

అత్థనిప్పత్తిపటిపాలనాతి యాయ ఇచ్చితస్స అత్థస్స నిప్పత్తిం పటిపాలేతి ఆగమేతి, యాయ వా నిప్పన్నం అత్థం పటిపాలేతి రక్ఖతి. అయం అభినన్దనా నామ, యథాలద్ధస్స అత్థస్స కేలాయనా నామాతి అత్తో. తం అత్థనిప్పత్తిం సత్తసజ్ఞారవసేన విభజిత్వా దస్సేన్తో “పీయం వా ఇతి”నిఆదిమాహ . తత్థ ధమ్మన్తి రూపాదిఆరమ్మణధమ్మం, అతిఇట్టారమ్మణం అభినన్దతి, అనిట్టారమ్మణోహిపి తం దస్సేతుం “అప్పటిక్కులతో వా అభినన్దతీ”తి వుత్తం. పటిక్కులేపి హి విపల్లాసవసేన సత్తం, సజ్ఞారం వా అప్పటిక్కులతో అభినన్దతి.

యాసు అనేకధాతుాసు పవత్తియా తత్థా “అనేకధాతుాసు సరా”తి వుత్తా, తా ధాతుయో విభాగేన దస్సేతుం “చక్ఖుధాతుా”తిఆది వుత్తం. కిఇహాపి ధాతువిభజ్ఞాదీసు (విభ. ౧౭౨ ఆదయో) కామధాతుఆదయో అజ్ఞాపి అనేకధాతుయో ఆగతా, తాసమ్మి ఏత్థేవ సమవరోధోతి దస్సనత్థం అట్టారసేవేత్థ దస్సితా. కేచి రూపాధిముత్తాతిఆది తాసు ధాతుాసు తత్థాయ పవత్తిదస్సనం. తత్థ యస్మా పిఇచ్చ అజ్ఞత్తికా ధాతుయో సత్త చ విజ్ఞాణధాతుయో ధమ్మధాతు చ ధమ్మారమ్మణేనేవ సజ్ఞహితా, తస్మా అట్టారస ధాతుయో ఉద్దిసిత్వా ఛళేవ తత్థాయ పవత్తిట్టానాని విభత్తానీతి దట్టబ్బం. తత్థాపక్ఖా నేక్ఖమ్మస్సితాపి దోమనస్సుపవిచారా తస్స అనుత్తరేసు విమోక్షేసు పిహం ఉపట్టాపయతో ఉప్పజ్జతి “పిహపచ్చయా దోమనస్స”ని వచనతో, కో పన వాదో గేహస్సితేసు దోమనస్సుపవిచారేసూతి ఇమాని చతువీసతి పదాని “తత్థాపక్ఖో”తి వుత్తం. గేహస్సితా పన ఉపేక్ఖా అజ్ఞాణుపేక్ఖతాయ యథాభినివేసస్స పచ్చయో హోతీతి “యా ఛ ఉపేక్ఖా గేహస్సితా, అయం దిట్టిపక్ఖో”తి వుత్తం.

౩౮. ఇదాని తేసం ఉపవిచారానం తత్థాపరియాయం దస్సేన్తో “సాయేవ పత్తినాకారేన ధమ్మనన్దీ”తిఆదిమాహ. పున చిత్తం పజ్ఞా భగవా ధమ్మా సజ్ఞో సీలం చాగోతి ఇమేసం పరియాయవచననిద్ధారణేన వేవచనహారం విభజిత్వా దస్సేతుం “చిత్తం మనో విజ్ఞాణ”నిఆది ఆరద్ధం. తత్థ “అజ్ఞామ్మి ఏవం జాతియ”ని ఇమినా పజ్ఞా పజాననా విచయో పవిచయో

ధమ్మవిచయో సల్లక్ఖణా ఉపలక్ఖణా పచ్చుపలక్ఖణా పణ్ణీచ్చం కోసల్లం నేపుణ్ణం వేభబ్యా చిన్తా ఉపపరిక్ఖా భూరీ మేధా పరిణాయికా విపస్సనా సమ్మజ్జణం పతోదో పణ్ణా పణ్ణాన్ద్రియం పణ్ణాబలం పణ్ణాసత్తం పణ్ణాపాసాదో పణ్ణాఆలోకో పణ్ణాఓభాసో పణ్ణాపజ్ఞోతో పణ్ణారతనం అమోహోతి (మహాని. ౧౪౯) ఏవమాదీనమ్మి పణ్ణాయ పరియాయసద్ధానం సజ్ఞహో దట్టబ్బో.

పశ్చిన్ద్రియాని లోకుత్తరానీతి ఖయే శాణన్తిఆదీని పశ్చిన్ద్రియాని లోకుత్తరాని, లోకుత్తరపణ్ణాయ వేవచనానీతి అట్టో. సబ్బా పణ్ణాతి ఇతరేహి వేవచనేహి వుత్తా సబ్బా పణ్ణా లోకియలోకుత్తరమిస్సికాతి అట్టో. “అపి చా”తిఆదినా ఇమినాపి పరియాయేన వేవచనం వత్తబ్బన్తి దస్సేతి. ఆధిపతేయ్యట్టేనాతి అధిమోక్ఖలక్ఖణే ఆధిపతేయ్యట్టేన. యథా చ బుద్ధానుస్సతియం వుత్తన్తి యథా బుద్ధానుస్సతినిద్దేసే (విసుద్ధి. ౧.౧౨౩) “ఇతిపి సో భగవా”తిఆదినా పాళియా సో భగవా ఇతిపి అరహం...పే.... ఇతిపి భగవాతి అనేకేహి వేవచనేహి భగవా అనుస్సరితబ్బోతి వుత్తం. ఇమినావ నయేన బలనిప్పత్తిగతో వేసారజ్జప్పత్తో యావ ధమ్మాభాసపజ్ఞోతకరోతి, ఏతేహి పరియాయేహి బుద్ధస్స భగవతో వేవచనం బుద్ధానుస్సతియం వత్తబ్బన్తి పదం ఆహరిత్వా సమ్మన్తో వేదితబ్బో. ఏతానిపి కతిపయాని ఏవ భగవతో వేవచనాని. అసఙ్ఖేయ్యా హి బుద్ధగుణా గుణనేమిత్తకాని చ భగవతో నామాని. వుత్తఙ్గోతం ధమ్మసేనాపతినా -

“అసఙ్ఖేయ్యాని నామాని, సగుణేన మహేసి నో;

గుణేన నామముద్ధేయ్యం, అపి నామ సహస్సతో”తి. (ఉదా. అట్ట. ౨౩);

ధమ్మానుస్సతియం “అసఙ్ఖత”న్తిఆదీసు న కేనచి పచ్చయేన సఙ్ఖతన్తి అసఙ్ఖతం. నత్తి ఏతస్స అన్తో వినాసోతి అనన్తం. ఆసవానం అనారమ్మణతో అనాసవం. అవిపరీతసభావత్తా సచ్చం. సంసారస్స పరతీరభావతో పారం. నిపుణశాణవిసయత్తా సుఖుమసభావత్తా చ నిపుణ. అనుపచితశాణసమ్భారేహి దట్టం న సక్కాతి సుదుద్ధసం. ఉప్పాదజరాహి అనబ్బాహతత్తా అజజ్జరం. ధిరభావేన ధువం. జరామరణేహి అపలుజ్జనతో అపలోకితం. మంసచక్షునా దిబ్బచక్షునా చ అపస్సితబ్బత్తా అనిదస్సనం. రాగాదిపపఞ్చాభావేన నిప్పపఞ్చం. కిలేసాభిసజ్ఞారానం వూపసమహేతుతాయ సన్తం.

అమతహేతుతాయ భణ్ణాభావతో చ అమతం. ఉత్తమట్టేన అతప్పకట్టేన చ పణీతం. అసివానం కమ్మకిలేసవిపాకవట్టానం అభావేన సివం. చతుహి యోగేహి అనుపద్ధవభావేన ఖేమం. తణ్ణా ఖీయతి ఏత్థాతి తణ్ణక్ఖయో. కతపుణ్ణోహిపి కదాచిదేవ పస్సితబ్బత్తా అచ్చరియం. అభూతపుబ్బత్తా అబ్బుతం . అనన్తరాయత్తా అనీతికం. అనన్తరాయభావహేతుతో అనీతికధమ్మం (సం. ని. అట్ట. ౩.౨.౩౭౭-౪౦౯).

అనిబ్బత్తిసభావత్తా అజాతం. తతో ఏవ అభూతం. ఉభయేనాపి ఉప్పాదరహితన్తి వుత్తం హోతి. కేనచి అనుపద్ధతత్తా అనుపద్ధవం. న కేనచి పచ్చయేన కతన్తి అకతం. నత్తి ఏత్థ సోకోతి అసోకం. సోకహేతువిగమేన విసోకం. కేనచి అనుపసజ్జితబ్బత్తా అనుపసగ్గం. అనుపసగ్గభావహేతుతో అనుపసగ్గధమ్మం.

గమ్భీరశాణగోచరతో గమ్భీరం. సమ్మాపటిపత్తిం వినా పస్సితం పత్తుం అసక్కుణేయ్యత్తా దుప్పస్సం. సబ్బలోకం ఉత్తరిత్వా రితన్తి ఉత్తరం. నత్తి ఏతస్స ఉత్తరన్తి అనుత్తరం. సమస్స సదిసస్స అభావేన అసమం. పటిభాగాభావేన అప్పటిసమం. ఉత్తమట్టేన జేట్టం, పాసంసతమత్తా వా జేట్టం. సంసారదుక్ఖట్టితేహి లేతబ్బతో లేణం. తతో రక్ఖణతో తాణం.

రణాభావేన అరణం. అజ్ఞానాభావేన అనజ్ఞం. నిర్దోషతాయ అకాచం. రాగాదిమలాపగమేన విమలం. చతుహి ఓషేహి అనజ్ఞోత్తరణీయతో దీపో. సంసారవ్రాపసమసుఖతాయ సుఖం. పమాణకరధమ్మాభావతో అప్పమాణం, గణేతుం ఏతస్స న సక్కాతి చ అప్పమాణం. సంసారసముద్దే అనోసీదనట్టానతాయ పతిట్టా. రాగాదికిఞ్చనాభావేన పరిగ్గహాభావేన చ అకిఞ్చనన్తి ఏవమత్తో దట్టబ్బో.

సజ్ఞానుస్సతియం సత్తానం సారోతి సీలసారాదిసారగుణయోగతో సత్తేసు సారభూతో. సత్తానం మణ్డోతి గోరసేసు సప్పీమణ్డో వియ సత్తేసు మణ్డభూతో. సారగుణవసేనేవ సత్తేసు ఉద్ధరితబ్బతో సత్తానం ఉద్ధారో. నిచ్చలగుణతాయ సత్తానం ఏసికా. గుణసోభాసురభిభావేన సత్తానం పసూనం సురభి కుసుమన్తి అత్తో.

గుణేసు ఉత్తమజ్ఞం పజ్ఞా తస్సా ఉపసోభాహేతుతాయ సీలం ఉత్తమజ్ఞోపసోభనం వుత్తం. సీలేసు పరిపూరకారినో అనిజ్ఞానా నామ గుణా నత్తితి “నిధానఞ్చ సీలం సబ్బదోభగ్గసమతిక్కమనట్టేనా”తి వుత్తం. అయఞ్చ అత్తో ఆకట్టేయ్యసుత్తేన (మ. ని. ౧.౬౪ ఆదయో) దీపేతబ్బో. అపరమ్మి వుత్తం – “ఇజ్జతి, భిక్షవే, సీలవతో చేతోపణిధి విసుద్ధత్తా”తి (దీ. ని. ౩.౩౩౭; సం. ని. ౪.౩౫౨; అ. ని. ౮.౩౫). సిప్పన్తి ధనుసిప్పం. ధజ్జన్తి ధనాయితబ్బం. ధమ్మవోలోకనతాయాతి సమథవిపస్సనాదిధమ్మస్స వోలోకనభావేన . వోలోకనట్టేనాతి సత్తభూమకాదిపాసాదే వియ సీలే రత్వా అభిజ్ఞాచక్కునా లోకస్స వోలోకేతుం సక్కాతి వుత్తం. సబ్బభూమానుపరివత్తి చ సీలం చతుభూమకకుసలస్సాపి తదనువత్తనతో. సేసం ఉత్తానమేవాతి.

వేవచనహారవిభజ్జవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౧. పజ్ఞాత్తిహారవిభజ్జవణ్ణనా

౩౯. తత్థ కతమో పజ్ఞాత్తిహారోతి పజ్ఞాత్తిహారవిభజ్ఞో. తత్థ కా పనాయం పజ్ఞాత్తితి? ఆహ “యా పకతికథాయ దేసనా”తి. ఇదం వుత్తం హోతి – యా దేసనాహారాదయో వియ అస్సాదాదిపదత్థవిసేసనిద్ధారణం అకత్వా భగవతో సాభావికధమ్మకథాయ దేసనా. యా తస్సా పజ్ఞాపనా, అయం పజ్ఞాత్తిహారో. యస్మా పన సా భగవతో తథా తథా వేనేయ్యసంతానే యథాధిప్పేతమత్తం నిక్ఖిపతీతి నిక్ఖిపో. తస్స చాయం హారో దుక్ఖాదిసజ్ఞాతే భాగే పకారేహి ఇాపేతి, అసంజ్ఞరతో వా రపేతి, తస్మా “నిక్ఖిపపజ్ఞాత్తి”తి వుత్తో. ఇతి పకతికథాయ దేసనాతి సజ్ఞేపేన వుత్తమత్తం విత్థారేన విభజితుం “కా చ పకతికథాయ దేసనా”తి పుచ్చిత్యా “చత్తారి సచ్చానీ”తిఆదిమాహ.

తత్థ ఇదం దుక్ఖన్తి అయం పజ్ఞాత్తితి కక్ఖళపుసనాదిసభావే రూపారూపధమ్మే అతీతాదివసేన అనేకభేదభిన్నే అభిన్దిత్వా పీళనసంజ్ఞతసంతాపవిపరిణామట్టతాసామజ్ఞోన యా కుచ్చితభావాదిముఖేన ఏకజ్ఞం గహణస్స కారణభూతా పజ్ఞాత్తి, కా పన సాతి? నామపజ్ఞాత్తినిబన్ధనా తజ్ఞాపజ్ఞాత్తి. “విజ్ఞాత్తివికారసహితో సద్దో ఏవా”తి అపరే. ఇమినా నయేన తత్థ తత్థ పజ్ఞాత్తిఅత్తో వేదితబ్బో. “పఞ్చన్నం ఖిన్నాన”నిఆదినా తస్సా పజ్ఞాత్తియా ఉపాదానం దస్సేతి. దసన్నం ఇన్ద్రియానన్తి అట్ట రూపిన్ద్రియాని మనిన్ద్రియం వేదనిన్ద్రియన్తి ఏవం దసన్నం. అనుభవనసామజ్ఞోన హి వేదనా ఏకమిన్ద్రియం కతా, తథా సద్ధాదయో చ మగ్గపక్కియాతి.

కబళం కరీయతీతి కబళీకారోతి వత్తువసేన అయం నిద్దేసో. యాయ ఓజాయ సత్తా యాపేన్తి, తస్సాయేతం అధివచనం. సా హి ఓజట్టమకస్స రూపస్స ఆహరణతో ఆహారో. అత్థీతి మగ్గేన అసముచ్చిన్నతాయ విజ్ఞతి. రాగోతి రజ్జనట్టేన రాగో. నన్దనట్టేన నన్దీ. తణ్ణాయనట్టేన తణ్ణా. సబ్బానేతాని లోభస్సేవ నామాని. పతిట్థితం తత్త విజ్ఞాణం విరుళ్ళన్తి కమ్మం జవాపేత్వా పటిసన్ధిఆకడ్డనసమత్తతాయ పతిట్థితశ్చోవ విజ్ఞాణం విరుళ్ళన్తి. యత్థాతి తేభూమకవట్టే భుమ్మం, సబ్బట్ట వా పురిమపురిమపదే ఏతం భుమ్మం. అత్థి తత్త సజ్ఞారానం వుద్ధీతి యే ఇమస్మిం విపాకవట్టే రితస్స ఆయతిం వడ్డనహేతుకా సజ్ఞారా, తే సన్ధాయ వుత్తం – “యత్త అత్థి ఆయతిం పునబ్బవాభినిబ్బత్తి”తి యస్మిం రానే ఆయతిం పునబ్బవాభినిబ్బత్తి అత్థి. అత్థి తత్త ఆయతిం జాతిజరామరణన్తి యత్త పటిసన్ధిగ్గహణం, తత్త ఖన్ధానం అభినిబ్బత్తిలక్ఖణా జాతి, పరిపాకలక్ఖణా జరా, భేదనలక్ఖణం మరణన్తి అత్థి. అయం పభావపజ్ఞాత్తి దుక్ఖస్స చ సముదయస్స చాతి అయం యథావుత్తా దేసనా దుక్ఖసచ్చస్స సముదయసచ్చస్స చ సముత్థానపజ్ఞాత్తి, విపాకవట్టస్స సజ్ఞారానన్తి తణ్ణాపచ్చయనిద్దేసతోతి అధిప్పాయో.

నత్థి రాగోతి అగ్గమగ్గభావనాయ సముచ్చిన్నత్తా నత్థి చే రాగో. అప్పతిట్థితం తత్త విజ్ఞాణం అవిరుళ్ళన్తి కమ్మం జవాపేత్వా పటిసన్ధిఆకడ్డనసమత్తతాయాభావేన అప్పతిట్థితశ్చోవ అవిరుళ్ళన్తి వుత్తపటిపక్ఖనయేన అత్తో వేదితబ్బో.

“అయం పరిజ్ఞాపజ్ఞాత్తి”తిఆదినా ఏకాభిసమయవసేనేవ మగ్గసమ్మాదిట్టి చతూసు అరియసచ్ఛేసు పవత్తతీతి దస్సేతి. అయం భావనాపజ్ఞాత్తితి అయం ద్వారారమ్మణోహి ఛద్వారప్పవత్తనధమ్మానం అనిచ్ఛానుపస్సనా మగ్గస్స భావనాపజ్ఞాత్తి. నిరోధపజ్ఞాత్తి నిరోధస్సాతి రోధసజ్ఞాతాయ తణ్ణాయ మగ్గేన అనవసేసనిరోధపజ్ఞాత్తి. ఉప్పాదపజ్ఞాత్తితి ఉప్పన్నస్స పజ్ఞాపనా. ఓకాసపజ్ఞాత్తితి రానస్స పజ్ఞాపనా. ఆహటనాపజ్ఞాత్తితి నీహరణపజ్ఞాత్తి. ఆసాటికానన్తి గున్నం వణేసు నీలమక్ఖికాహి రపితలణ్ణికా ఆసాటికా నామ. ఏత్త యస్స ఉప్పన్నా, తస్స సత్తస్స అనయబ్బసనహేతుతాయ ఆసాటికా వియాతి ఆసాటికా, కిలేసా, తేసం ఆసాటికానం. అభినిఘాతపజ్ఞాత్తితి సముద్ధాతపజ్ఞాత్తి.

౪౧. ఏవం వట్టవివట్టముఖేన సమ్మసనఉపాదానక్ఖన్ధముఖేనేవ సచ్ఛేసు పజ్ఞాత్తివిభాగం దస్సేత్వా ఇదాని తేపరివట్టవసేన దస్సేతుం “ఇదం ‘దుక్ఖ’న్తి మే, భిక్ఖవే”తిఆది ఆరద్ధం. తత్త దస్సనట్టేన చక్ఖు. యథాసభావతో జాననట్టేన జ్ఞాణం. పటివిజ్ఞనట్టేన పజ్ఞా. విదితకరణట్టేన విజ్ఞా. ఓభాసనట్టేన ఆలోకో. సబ్బం పజ్ఞావేవచనమేవ. అయం వేవచనపజ్ఞాత్తి. సచ్చికిరియాపజ్ఞాత్తితి పచ్చక్ఖకరణపజ్ఞాత్తి.

తులమతులన్తి గాథాయ పచురజనానం పచ్చక్ఖభావతో తులితం పరిచ్చిన్నన్తి తులం, కామావచరం. న తులన్తి అతులం, తులం వా సదిసమస్స అజ్ఞాం లోకియకమ్మం నట్టితి అతులం, మహగ్గతకమ్మం. కామావచరరూపావచరకమ్మం వా తులం, అరూపావచరం అతులం, అప్పవిపాకం వా తులం. బహువిపాకం అతులం. సమ్భవతి ఏతేనాతి సమ్భవం, సమ్భవహేతుభూతం. భవసజ్ఞారం పునబ్బవసజ్ఞారణకం. అవస్సజీతి విస్సజ్జేసి. మునీతి బుద్ధముని. అజ్ఞత్తరతోతి నియకజ్ఞత్తరతో . సమాహితోతి ఉపచారప్పనాసమాధివసేన సమాహితో. అభిన్ది కవచమివాతి కవచం వియ భిన్ది. అత్తసమ్భవన్తి అత్తని సజ్ఞాతం కిలేసం. ఇదం వుత్తం హోతి – సవిపాకట్టేన సమ్భవం భవాభిసజ్ఞారణట్టేన భవసజ్ఞారన్తి చ లద్ధనామం తులాతులసజ్ఞాతం లోకియకమ్మన్తి ఓస్సజి, సజ్ఞామసీసే మహాయోధో కవచం వియ అత్తసమ్భవం కిలేసన్తి అజ్ఞత్తరతో సమాహితో హుత్వా అభిన్దితి.

అథ వా తులన్తి తులయన్తో తీరేన్తో. అతులశ్చ సమ్భవన్తి నిబ్బానశ్చోప సమ్భవశ్చ. భవసంఖ్యారన్తి భవగామికమ్మం. అవస్సజి మునీతి “పశ్చాత్తన్తా అనిచ్ఛా, తేసం నిరోధో నిబ్బానం నిచ్ఛ”న్తిఆదినా (పటి. మ. 3.3౮ అర్థతో సమానం) నయేన తులయన్తో బుద్ధముని భవే ఆదీనవం నిబ్బానే ఆనిసంసశ్చ దిస్సా తం ఖన్ధానం మూలభూతం భవసంఖ్యారం కమ్మక్షయకరేన అరియమగ్గేన అవస్సజి. కథం? అజ్ఞత్తరతో. సో హి విపస్సనావసేన అజ్ఞత్తరతో సమధవసేన సమాహితో కవచమివ అత్తభావం పరియోనన్దిత్వా రితం అత్తని సమ్భవత్తా “అత్తసమ్భవ”న్తి లద్ధనామం సబ్బం కిలేసజాతం అభిన్తి, కిలేసాభావే కమ్మం అప్పటిసన్దికత్తా అవస్సట్టం నామ హోతి, కిలేసాభావేన కమ్మం జహీతి అత్తో (దీ. ని. అట్ట. ౨.౧౬౯; ఉదా. అట్ట. ౨౧).

సంఖ్యతాసంఖ్యతథాతువినిముత్తస్స అభిజ్ఞోయ్యస్స అభావతో వుత్తం “తుల...పే... ధమ్మాన”న్తి. తేన ధమ్మపటిసమ్మిదా వుత్తా హోతీతి ఆహ - “నిక్ఖేపపజ్ఞాత్తి ధమ్మపటిసమ్మిదాయా”తి. భవసంఖ్యారే సముదయపక్షియం సన్ధాయాహ “పరిచ్ఛాగపజ్ఞాత్తి”తి. దుక్ఖసచ్చపక్షియవసేన “పరిజ్ఞాపజ్ఞాత్తి”తి. సమాధానవిసిట్టస్స అజ్ఞత్తరతభావస్స వసేన “భావనాపజ్ఞాత్తి కాయగతాయ సతియా”తి వుత్తం. అజ్ఞత్తరతావిసిట్టస్స పన సమాధానస్స వసేన “రితిపజ్ఞాత్తి చిత్తేకగ్గతాయా”తి వుత్తన్తి దట్టబ్బం. అభినిబ్బిదాపజ్ఞాత్తి చిత్తస్సాతి ఆయుసజ్ఞారోస్సజ్జనవసేన చిత్తస్స అభినిహరణపజ్ఞాత్తి. ఉపాదానపజ్ఞాత్తితి గహణపజ్ఞాత్తి. సబ్బజ్ఞాతాయాతి సమ్మాసమ్ముద్ధభావస్స. ఏతేన అసమ్మాసమ్ముద్ధస్స ఆయుసజ్ఞారోస్సజ్జనం నట్టితి దస్సేతి. కిలేసాభావేన భగవా కమ్మం జహతీతి దస్సేన్తో “పదాలనాపజ్ఞాత్తి అవిజ్జణ్ణకోసాన”న్తి ఆహ.

యో దుక్ఖమద్దక్షి యతోనిదానన్తి యో ఆరద్ధవిపస్సకో సబ్బం తేభూమకం దుక్ఖం అదక్షి పస్సి, తశ్చ యతోనిదానం యం హేతుకం, తమ్మిస్స కారణభావేన తణ్ణం పస్సి. కామేసు సో జన్తు కథం నమేయ్యాతి సో ఏవం పటిపన్నో పురిసో సవత్థికామేసు కిలేసకామేసు యేన పకారేన నమేయ్య అభినమేయ్య, సో పకారో నత్తి. కస్మా? కామా హి లోకే సజ్ఞోతి ఇత్థా. యస్మా ఇమస్మిం లోకే కామసదిసం బద్ధనం నత్తి. వుత్తశ్చోతం భగవతా “న తం దళ్ళం బద్ధనమాహు ధీరా”తిఆది (ధ. ప. ౩౪౨; సం. ని. ౧.౧౨౧; నేత్తి. ౧౦౬; పేటకో ౧౨), తస్మా సజ్ఞారే ఆసజ్జనట్టేన సజ్ఞోతి విదిత్వా. తేసం సతీమా వినయాయ సిక్ఖేతి కాయగతాసతియోగేన సతిమా తేసం కామానం వూపసమాయ తీసుపి సిక్ఖాసు అప్పమత్తో సిక్ఖేయ్యాతి అత్తో.

వేవచనపజ్ఞాత్తితి ఖన్ధాదీనం వేవచనపజ్ఞాత్తి. అదక్షితి పన పదేన సమ్మన్ధత్తా వుత్తం - “దుక్ఖస్స పరిజ్ఞాపజ్ఞాత్తి చా”తి. పచ్చత్థికతో దస్సనపజ్ఞాత్తితి అనత్థజననతో పచ్చత్థికతో దస్సనపజ్ఞాత్తి. పావకకప్పాతి జలితలగ్గిక్ఖన్ధసదిసా. పపాతఉరగోపమాతి పపాతూపమాఉరగోపమా చ.

మోహసమ్మన్ధనో లోకోతి అయం లోకో అవిజ్ఞాహేతుకేహి సంయోజనేహి బన్దో. భబ్బరూపోప దిస్సతీతి విపన్నజ్ఞాసయోపి మాయాయ సారేయ్యేన చ పటిచ్ఛాదితసభావో భబ్బజాతికం వియ అత్తానం దస్సేతి. ఉపధిబద్ధనో బాలో, తమసా పరివారితోతి తస్స పన బాలస్స తథా దస్సనే సమ్మోహతమసా పరివారితత్తా కామగుణేసు అనాదీనవదస్సితాయ కిలేసాభిసంఖ్యారేహి బద్ధత్తా. తథా భూతో చాయం బాలో పణ్ణితానం అస్సిరీ వియ ఖాయతి అలక్ఖికో ఏవ హుత్వా ఉపట్టాతి. తయిదం సబ్బం బాలస్స సతో రాగాదికిశ్చానతో. పణ్ణితస్స పన పజ్ఞాచక్కునా పస్సతో నత్తి కిశ్చానన్తి అయం సజ్ఞేపత్తో.

మోహసీసేన విపల్లాసా గహితాతి ఆహ - “దేసనాపశ్చాత్తి విపల్లాసాన”ని. విపరీతపశ్చాత్తి విపరీతాకారేన ఉపట్టహమానస్స పశ్చాపనా.

అత్తి నిబ్బానన్తి సమణబ్రాహ్మణానం వాచావత్తుమత్తమేవ. నత్తి నిబ్బానన్తి పరమత్తతో అలబ్బమానసభావత్తాతి విప్పటిపన్నానం మిచ్చావాదం భజ్జేతుం భగవతా వుత్తం - “అత్తి, భిక్ఖవే, అజాతం అభూతం అకతం అసజ్జత”ని. తత్త హేతుం దస్సేతుం “నో చేతం, భిక్ఖవే”తిఆది వుత్తం. తస్సత్తో - భిక్ఖవే, యది అసజ్జతా ధాతు న అభవిస్స, న ఇధ సబ్బస్స సజ్జతస్స నిస్సరణం సీయా. నిబ్బానశ్చో ఆరమ్మణం కత్వా పవత్తమానా సమ్మాదిట్టిఆదయో మగ్గధమ్మా అనవసేసకిలేసే సముచ్చిన్నన్తి, తతో తివిధస్సపి వట్టస్స అప్పవత్తేతి.

తత్తాయమధిప్పాయో - యథా పరిశ్చోయ్యతాయ సఉత్తరానం కామానం రూపానశ్చ పటిపక్ఖభూతం తబ్బిధురసభావం నిస్సరణం పశ్చాయతి, ఏవం తంసభావానం సజ్జభధమ్మానం పటిపక్ఖభూతేన తబ్బిధురతాసభావేన నిస్సరణేన భవితబ్బం, యశ్చ తం నిస్సరణం. సా అసజ్జతా ధాతు. కిశ్చ భియ్యో? సజ్జతధమ్మారమ్మణం విపస్సనాశాణం. అపి చ అనులోమశాణం కిలేసే న సముచ్చేదవసేన పజహేతుం సక్కోతి. సమ్ముతీసచ్చారమ్మణమ్మి పరమజ్ఞానాదీసు శాణం విక్ఖమ్భనమత్తమేవ కరోతి, కిలేసానం న సముచ్చేదం, సముచ్చేదప్పహానకరశ్చ అరియమగ్గశాణం, తస్స సజ్జతధమ్మసమ్ముతీసచ్చవిపరీతేన ఆరమ్మణేన భవితబ్బం, సా అసజ్జతా ధాతు. తథా నిబ్బాన-సద్ధో కత్తచి విసయే అవిపరీతత్తో వేదితబ్బో, ఉపచారవుత్తిసబ్బావతో, యథా తం “సీహసద్ధో”తి.

అథ వా “అత్తి, భిక్ఖవే, అజాతం అభూతం అకతం అసజ్జత”ని (ఉదా. 23) వచనం అవిపరీతత్తం, భగవతా భాసితత్తా. యశ్చో భగవతా భాసితం, తం అవిపరీతత్తం. యథా తం “సబ్బే సజ్ఞారా అనిచ్చా, సబ్బే సజ్ఞారా దుక్ఖా, సబ్బే ధమ్మా అనత్తా”తి (మ. ని. ౧.3౦౩, ౩౦౬; కథా. 2౦౩; చూళని. అజితమాణవపుచ్చానిద్దేస 4; పటి. మ. ౧.3౧; నేత్తి. ౨; ధ. ప. ౨22-౨2౯), ఏవమ్మి యుత్తివసేన అసజ్జతాయ ధాతుయా పరమత్తతో సబ్బావో వేదితబ్బో. కిం వా ఏతాయ యుత్తిచిన్తాయ? యస్మా భగవతా “అత్తి, భిక్ఖవే, అజాతం అభూతం అకతం అసజ్జత”ని (ఉదా. 23), అప్పచ్చయా ధమ్మా అసజ్జతా ధమ్మాతి (ధ. స. దుకమాతికా 2-౮) చ, అసజ్జతశ్చ వో, భిక్ఖవే, ధమ్మం దేసేస్సామి అసజ్జతగామినిశ్చ పటిపద”నిఆదినా (సం. ని. 4.3౬౬-3౬౭, 3౭౭) చ అనేకేహి సుత్తపదేహి నిబ్బానధాతుయా పరమత్తతో సబ్బావో దేసితోతి. తత్త ఉపనయనపశ్చాత్తి పటిపక్ఖతో హేతుఉపనయనస్స పశ్చాపనా. జోతనాపశ్చాత్తి పటిశ్చాతస్స అత్తస్స సిద్ధియా పకాసనాపశ్చాత్తి. సేసం సబ్బం సువిశ్చోయ్యమేవ.

పశ్చాత్తిహారవిభజ్జవణ్ణనా నిట్టితా.

౧.౨. ఓతరణహారవిభజ్జవణ్ణనా

4.౨. తత్త కతమో ఓతరణో హరోతి ఓతరణహారవిభజ్జో. తత్త అసేక్ఖా విముత్తీతి అయం తేధాతుకే వీతరాగతా అసేక్ఖా ఫలవిముత్తి. తానియేవాతి తాని అసేక్ఖాయం విముత్తియం సద్ధాదీని . అయం ఇన్ద్రియేహి ఓతరణాతి అసేక్ఖాయ విముత్తియా నిద్ధారితేహి సద్ధాదీహి ఇన్ద్రియేహి సంవణ్ణనాయ ఓతరణా.

పశ్చిమియాని విజ్ఞాతి సమ్మాసజ్ఞప్పొ వియ సమ్మాదిట్టియా ఉపకారకత్తా పజ్ఞాక్షణ్ఠే సద్ధాదీని చత్తారి ఇన్ద్రియాని విజ్ఞాయ ఉపకారకత్తా సజ్ఞణ్ణనవసేన వుత్తాని. సజ్ఞారపరియాపన్నానీతి పశ్చాను ఖణ్ఠేసు సజ్ఞారక్షణ్ఠే అన్తోగధాని. యే సజ్ఞారా అనాసవాతి తం సజ్ఞారక్షణ్ఠం వినసేతి, అగ్గఫలస్స అధిప్పేతత్తా. తతో ఏవ చ నో భవజ్ఞా. ధమ్మధాతుసజ్ఞహితాతి అట్టారసధాతుసు ధమ్మధాతుసజ్ఞహితా. యదిపి పుట్టే వీతరాగతా అసేక్షా విముత్తి దస్సితా, తస్సా పన పటిపత్తిదస్సనత్థం “అయం అహమస్మీతి అనానుపస్సీ”తి దస్సనమగ్గో ఇథ వుత్తోతి ఇమమత్థం దస్సేతుం “అయం అహమస్మీతి అనానుపస్సీ”తిఆది వుత్తం. సబ్బం వుత్తనయమేవ.

౪౩. నిస్సితస్స చలితస్స తణ్ణాదిట్టివసేన కమ్మం అనవట్టానం. చుత్తాపపాతోతి అపరాపరం చవనం ఉపపతనశ్శా. నిస్సితపదే లబ్బమానం నిస్సయనం ఉద్ధరన్తో ఆహ - “నిస్సయో నామా”తి. తణ్ణానిస్సయోతి తణ్ణాభినివేసో. సో హి తణ్ణాచరితస్స పతిట్టాభావేన తథా వుత్తో. ఏవం దిట్టినిస్సయోపి దట్టబ్బో. రత్తస్స చేతనాతి చేతనాపధానత్తా సజ్ఞారక్షణ్ఠధమ్మానం చేతనాసీసేన తణ్ణం ఏవ వదతి. తేనేవాహ - “అయం తణ్ణానిస్సయో”తి. యస్మా పన విపరీతాభినివేసో మోహస్స బలవభావే ఏవ హోతి, తస్మా “యా మూళ్లస్స చేతనా, అయం దిట్టినిస్సయో”తి వుత్తం.

ఏవం చేతనాసీసేన తణ్ణాదిట్టియో వత్త్వా ఇదాని తత్త నిప్పరియాయేన చేతనాయేవ గణ్ణన్తో “చేతనా పన సజ్ఞారా”తి ఆహ. యా రత్తస్స వేదనా, అయం సుఖా వేదనాతి సుఖాయ వేదనాయ రాగో అనుసేతీతి కత్త్వా వుత్తం. తథా అదుక్ఖమసుఖాయ వేదనాయ అవిజ్ఞా అనుసేతీతి ఆహ - “యా సమ్మాళ్లస్స వేదనా, అయం అదుక్ఖమసుఖా వేదనా”తి. ఇథ వేదనాసీసేన చేతనా వుత్తా. తణ్ణాయాతి తణ్ణం. దిట్టియాతి దిట్టిం. యథా వా సేసధమ్మానం తణ్ణాయ నిస్సయభావే పుగ్గలో తణ్ణాయ నిస్సితోతి వుచ్చతి. ఏవం తణ్ణాయ సేసధమ్మానం పచ్చయభావే పుగ్గలో తణ్ణాయ నిస్సితోతి వుచ్చతీతి ఆహ - “తణ్ణాయ అనిస్సితో”తి.

పస్సద్ధీతి దరథపటిప్పస్సమ్మనా. కాయికాతి కరజకాయసన్నిస్సితా. చేతసికాతి చిత్తసన్నిస్సితా. యస్మా పన సా దరథపటిప్పస్సద్ధి కాయచిత్తానం సుఖే సతి పాకటా హోతి, తస్మా “యం కాయికం సుఖ”న్తిఆదినా ఫలూపచారేన వుత్తాయ పస్సద్ధియా నతిఅభావస్స కారణభావం దస్సేతుం “పస్సద్ధికాయో”తిఆది వుత్తం. సోతి ఏవం విముత్తచిత్తో ఖీణాసవో. రూపసజ్ఞయే విముత్తోతి రూపానం సజ్ఞయసజ్ఞాతే నిబ్బానే విముత్తో. అత్థితిపి న ఉపేతీతి సస్సతో అత్తా చ లోకో చాతిపి తణ్ణాదిట్టిఉపయేన న ఉపేతి న గణ్ణాతి. నత్థితి అసస్సతోతి. అత్థి నత్థితి ఏకచ్చం సస్సతం ఏకచ్చం అసస్సతన్తి. నేవత్థి నో నత్థితి అమరావిక్ఖేపవసేన. గమ్పిరోతి ఉత్తానభావహేతునం కిలేసానం అభావేన గమ్పిరో. నిబ్బుతోతి అత్థితిఆదినా ఉపగమనకిలేసానం వూపసమేన పరినిబ్బుతో సీతిభూతో.

ఇథాగతీతి పరలోకతో ఇథ ఆగతి. గతీతి ఇథలోకతో పరలోకగమనం. తం పన పునబ్బవోతి ఆహ “పేచ్చభవో”తి. ఇథ హురన్తి ద్వారారమ్మణధమ్మా దస్సితాతి “ఉభయమన్తరేనా”తి పదేన ద్వారప్పవత్తధమ్మే దస్సేన్తో “ఫస్ససముదితేసు ధమ్మేసూ”తి ఆహ. తస్సత్తో - ఫస్సేన సద్ధిం ఫస్సేన కారణభూతేన చ సముదితేసు సమ్మూతేసు విజ్ఞాణవేదనాసజ్ఞాచేతనావితక్కవిచారాదిధమ్మేసు. అత్తానం న పస్సతీతి తేసం ధమ్మానం అనత్తభావేనేవ తత్త అత్తానం న పస్సతి. విరజ్జతి విరాగా విముచ్చతీతి పదేహి లోకుత్తరధమ్మానం పటిచ్చసముప్పాదభావం దస్సేన్తో తదత్తతాయ సీలాదీనమ్మి పరియాయేన తబ్బావమాహ “లోకుత్తరో”తిఆదినా.

౪౪. నామసమ్యయుతోతి నామేన మిస్సితో. సఉపాదిసేసా నిబ్బానధాతుతి అరహత్తఫలం అధిప్పేతం. తఇన్ద్ర పజ్ఞాపధానన్తి ఆహ - “సఉపాదిసేసా నిబ్బానధాతు విజ్ఞాతి. సేసం సబ్బం ఉత్తానమేవ.

ఓతరణహరవిభజ్ఞవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౩. సోధనహరవిభజ్ఞవణ్ణనా

౪౫. తత్థ కతమో సోధనో హరోతి సోధనహరవిభజ్ఞో. తత్థ భగవా పదం సోధేతీతి “అవిజ్ఞాయ నివుతో లోకో”తి (సు. ని. ౧౦౩౯; చూళని. అజితమాణవపుచ్చా ౫౮, అజితమాణవపుచ్చానిద్దేస ౨) వదన్తో భగవా - “కేనస్సు నివుతో లోకో”తి (సు. ని. ౧౦౩౮; చూళని. అజితమాణవపుచ్చా ౫౯, అజితమాణవపుచ్చానిద్దేస ౧) ఆయస్మతా అజితేన పుచ్చావసేన వుత్తం పదం సోధేతి నామ, తదత్థస్స విస్సజ్ఞనతో. నో చ ఆరమ్మన్తి న తావ ఆరమ్మం సోధేతి, ఇాతుం ఇచ్చితస్స అత్థస్స అపరియోసితత్తా. సుద్ధో ఆరమ్మోతి ఇాతుం ఇచ్చితస్స అత్థస్స పబోధితత్తా సోధితో ఆరమ్మోతి అత్థో. అజ్ఞాణపక్షద్దానం ద్వేళ్లకజాతానం వా పుచ్చనకాలే పుచ్చితానం పుచ్చావిసయో అవిజటం మహాగహనం వియ మహాదుగ్గం వియ చ అన్ధకారం అవిభూతం హోతి. యదా చ భగవతా పణ్ణితేహి వా భగవతో సావకేహి అపదే పదం దస్సేన్తేహి నిజ్ఞటం నిగుమ్మం కత్వా పజ్ఞో విస్సజ్ఞితే మహతా గద్ధహత్థినా అభిభవిత్యా ఓభగ్గపదాలితో గహనప్పదేసో వియ విగతన్ధకారో విభూతో ఉపట్టహమానో విసోధితో నామ హోతి.

సోధనహరవిభజ్ఞవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౪. అధిట్టానహరవిభజ్ఞవణ్ణనా

౪౬. తత్థ కతమో అధిట్టానో హరోతి అధిట్టానహరవిభజ్ఞో. తత్థ తథా ధారయితబ్బాతి ఏకత్తవేమత్తతాసజ్ఞాతసామజ్ఞావిసేసమత్తతో ధారయితబ్బా, న పన తత్థ కిఞ్చి ఏకప్పేతబ్బాతి అధిప్పాయో. అవికప్పేతబ్బతాయ కారణం నిద్దేసవారవణ్ణనాయం వుత్తమేవ. తం తం ఫలం మగ్గతి గవేసతీతి మగ్గో, తదత్థికేహి మగ్గీయతి గవేసీయతీతి వా మగ్గో. నిరతియట్టేన నిరస్సాదట్టేన చ నిరయో. ఉద్ధం అనుగన్త్వా తిరియం అఞ్చితాతి తిరచ్ఛానా. తిరచ్ఛానావ తిరచ్ఛానయోని. పేతతాయ పేత్తి, ఇతో పేచ్చ గతభావోతి అత్థో. పేత్తి ఏవ పేత్తివిసయో. న సురన్తి న భాసన్తి న దిబ్బన్తీతి అసురా. అసురా ఏవ అసురయోని. దిబ్బేహి రూపాదీహి సుట్ట అగ్గాతి సగ్గా. మనస్స ఉస్సన్నతాయ మనుస్సా. వానం వుచ్చతి తణ్ణా, తం తత్థ నత్తీతి నిబ్బానం. నిరయం గచ్చతీతి నిరయగామీ. సేసపదేసుపి ఏసేవ నయో. అసురయోనియోతి అసురయోనియా హితో, అసురజాతినిబ్బత్తనకోతి అత్థో. సగ్గం గమేతీతి సగ్గగామియో. మనుస్సగామీతి మనుస్సలోకగామీ. పటిసజ్ఞానిరోధోతి పటిసజ్ఞాయ పటిపక్ఖభావనాయ నిరోధో, పటిపక్ఖే వా తథా అప్పవత్తే ఉప్పజ్జనారహస్స పటిపక్ఖపుత్తియా అనుప్పాదో. అప్పటిసజ్ఞానిరోధోతి సజ్ఞతథమ్మానం సరసనిరోధో, ఖణికనిరోధోతి అత్థో.

౪౭. రూపన్తి ఏకత్తతా. భూతానం ఉపాదాయాతి వేమత్తతా. ఉపాదారూపన్తి ఏకత్తతా. చక్ఖాయతనం...పే.... కబళీకారో ఆహరోతి వేమత్తతా. తథా భూతరూపన్తి ఏకత్తతా. పథవీధాతు ...పే.... వాయోధాతుతి వేమత్తతా. పథవీధాతుతి ఏకత్తతా. వీసతి ఆకారా వేమత్తతా. ఆపోధాతుతి ఏకత్తతా. ద్వాదస ఆకారా వేమత్తతా. తేజోధాతుతి ఏకత్తతా. చత్తారో

ఆకారా వేమత్తతా. వాయోధాతుతి ఏకత్తతా. ఛ ఆకారా వేమత్తతాతి ఇమమత్తం దస్సేన్తో “ద్వీహి ఆకారేహి ధాతుయో పరిగ్గణాతీ”తిఆదిమాహ.

తత్త కేసాతి కేసా నామ ఉపాదిన్నకసరీరట్టకా కష్టళలక్ష్ణణా ఇమస్మిం సరీరే పాటియేక్కో పథవీధాతుకోట్టాసో. లోమా నామ...పే... మత్థలుగ్గం నామ సరీరట్టకం కష్టళలక్ష్ణణం ఇమస్మిం సరీరే పాటియేక్కో కోట్టాసోతి అయం వేమత్తతా. ఆపోధాతుతిఆదికోట్టాసేసు పితాదీసు ఏసేవ నయో. అయం పన విసేసో - యేన చాతి యేన తేజోధాతునా కుపితేన. సంతప్పతీతి అయం కాయో సంతప్పతి ఏకాహికజరాదిభావేన ఉసుమజాతో హోతి. యేన చ జీరీయతీతి యేన అయం కాయో జరీయతి. ఇన్ద్రియవేకల్లతం బలక్ష్ణయం వలిత్తచపలితాదిగ్గా పాపుణాతి. యేన చ పరిడయ్యతీతి యేన కుపితేన అయం కాయో డయ్యతి, సో చ పుగ్గలో “డయ్యామి డయ్యామీ”తి కన్దన్తో సతథోతసప్పిగోసీతచన్దనాదిలేపనం తాలవణ్ణవాతగ్గా పచ్చాసీసతి. యేన చ అసితపీతఖాయితసాయితం సమ్మా పరిణామం గచ్ఛతీతి అసితం వా ఓదనాది, పీతం వా పానకాది, ఖాయితం వా పిట్టఖజ్జకాది, సాయితం వా అమృపక్కమధుపాణితాది సమ్మా పరిపాకం గచ్ఛతి, రసాదిభావేన వివేకం గచ్ఛతీతి అత్తో. ఏత్త చ పురిమా తయో తేజోధాతు చతుసముట్టానా. పచ్చిమో కమ్మసముట్టానోవ.

ఉద్ధగ్గమా వాతాతి ఉగ్గారహిక్కారాదిపవత్తకా ఉద్ధం ఆరోహనవాతా. అధీగమా వాతాతి ఉచ్చారపస్సావాదిసీహరణకా అధీ ఓరోహనవాతా. కుచ్చిసయా వాతాతి అన్తానం బహివాతా. కోట్టాసయా వాతాతి అన్తానం అన్తోవాతా. అగ్గమగ్గనుసారిసో వాతాతి ధమనిజాలానుసారేన సకలసరీరే అగ్గమగ్గాని అనుసటా సమిజ్జనపసారణాదినిబ్బత్తకా వాతా. అస్సాసోతి అన్తోపవిసననాసీకవాతో. పస్సాసోతి బహినిక్ఖమననాసీకవాతో. ఏత్త చ పురిమా సబ్బే చతుసముట్టానా. అస్సాసపస్సాసా చిత్తసముట్టానా ఏవ. ఏవం వేమత్తతాదస్సనవసేన విభాగేన ఉదాహటా చతస్సో ధాతుయో పటిక్కులమనసికారవసేన ఉపసంహరన్తో “ఇమేహి ద్వాచత్తాలీసాయ ఆకారేహి”తిఆదిమాహ. తత్త న గయ్యూపగన్తి న గహణయోగ్గం. సభావభావతోతి సభావలక్ష్ణణతో.

ఏవం పటిక్కులమనసికారం దస్సేత్వా పున తత్త సమ్మసనచారం పాళివసేనేవ దస్సేతుం “తేనాహ భగవా యా చేవ ఖో పనా”తిఆదిమాహ. తం సబ్బం సువిజ్ఞోయ్యం.

౪౮. ఏవం సచ్చమగ్గరూపధమ్మవసేన అధిట్టానహారం దస్సేత్వా ఇదాని అవిజ్ఞావిజ్ఞాదీనమ్మి వసేన తం దస్సేతుం “అవిజ్ఞాతి ఏకత్తతా”తిఆది వుత్తం. తత్త “దుక్ఖే అజ్ఞాణ”న్తిఆదీసు యస్మా అవిజ్ఞా దుక్ఖసచ్చస్స యాథావసరసలక్ష్ణణం జానితుం పటివిజ్ఞితుం న దేతి ఛాదేత్వా పరియోనన్దిత్వా తిట్ఠతి, తస్మా “దుక్ఖే అజ్ఞాణ”న్తి వుచ్చతి. తథా యస్మా దుక్ఖసముదయస్స దుక్ఖనిరోధస్స దుక్ఖనిరోధగామినియా పటిపదాయ యాథావసరసలక్ష్ణణం జానితుం పటివిజ్ఞితుం న దేతి ఛాదేత్వా పరియోనన్దిత్వా తిట్ఠతి, తస్మా “దుక్ఖనిరోధగామినియా పటిపదాయ అజ్ఞాణ”న్తి వుచ్చతి. పుబ్బన్తో అతీతద్ధభూతా ఖిన్దాయతనధాతుయో. అపరన్తో అనాగతద్ధభూతా. పుబ్బన్తాపరన్తో తదుభయం. ఇదప్పచ్చయతా సజ్ఞారాదీనం కారణాని అవిజ్ఞాదీని. పటిచ్చసముప్పన్నా ధమ్మా అవిజ్ఞాదీహి నిబ్బత్తా సజ్ఞారాదిధమ్మా.

తత్థాయం అవిజ్ఞా యస్మా అతీతానం ఖిన్దాదీనం యావ పటిచ్చసముప్పన్నానం ధమ్మానం యాథావసరసలక్ష్ణణం జానితుం పటివిజ్ఞితుం న దేతి ఛాదేత్వా పరియోనన్దిత్వా తిట్ఠతి, తస్మా “పుబ్బన్తే అజ్ఞాణం యావ పటిచ్చసముప్పన్నేసు ధమ్మేసు అజ్ఞాణ”న్తి వుచ్చతి, ఏవాయం అవిజ్ఞా కిచ్చతో జాతితోపి కథితా. అయన్తో ఇమాని అట్ట రానాని జానితుం

పటివిజ్ఞుడు న దేతీతి కిచ్చతో కధితా. ఉప్పజ్జమానాపి ఇమేసు అట్టసు రానేసు ఉప్పజ్జతీతి జాతితో కధితా. ఏవం కిచ్చతో జాతితో చ కధితాపి లక్ఖణతో కధితే ఏవ సుకధితా హోతీతి లక్ఖణతో దస్సేతుం “అజ్ఞాణ”నిఆది వుత్తం.

తత్త ఇాణం అత్తానత్తం కారణాకారణం చతుసచ్చధమ్మం విదితం పాకటం కరోతి. అయం పన అవిజ్ఞా ఉప్పజ్జిత్వా తం విదితం పాకటం కాతుం న దేతీతి ఇాణపచ్చనీకతో అజ్ఞాణం. దస్సనన్తిపి పజ్ఞా, సా హి తం ఆకారం పస్సతి. అవిజ్ఞా పన ఉప్పజ్జిత్వా పస్సేతుం న దేతీతి అదస్సనం. అభిసమయోతిపి పజ్ఞా, సా తం ఆకారం అభిసమేతి. అవిజ్ఞా పన ఉప్పజ్జిత్వా తం అభిసమేతుం న దేతీతి అనభిసమయో. అనుబోధో సమ్మోధో పటివేధోతిపి పజ్ఞా, సా తం ఆకారం అనుబుజ్ఞతి సమ్ముజ్ఞతి పటివిజ్ఞతి. అవిజ్ఞా పన ఉప్పజ్జిత్వా తం అనుబుజ్ఞతుం సమ్ముజ్ఞతుం పటివిజ్ఞతుం న దేతీతి అననుబోధో అసమ్మోధో అప్పటివేధో. తథా సల్లక్ఖణం ఉపలక్ఖణం పచ్చుపలక్ఖణం సమపేక్షణన్తిపి పజ్ఞా, సా తం ఆకారం సల్లక్ఖతి ఉపలక్ఖతి పచ్చుపలక్ఖతి సమం సమ్మా చ అపేక్షతి. అవిజ్ఞా పన ఉప్పజ్జిత్వా తస్స తథా కాతుం న దేతీతి అసల్లక్ఖణం అనుపలక్ఖణం అపచ్చుపలక్ఖణం అసమపేక్షణన్తి చ వుచ్చతి.

నాస్స కిఇహ పచ్చక్షకమ్మం అత్తి, సయఇహ అప్పచ్చవేక్షిత్వా కతకమ్మన్తి అప్పచ్చక్షకమ్మం. దుమ్మేధానం భావో దుమ్మేజ్ఞం. బాలానం భావో బాల్యం. సమ్మజ్జాన్తి పజ్ఞా, సా అత్తానత్తం కారణాకారణం చతుసచ్చధమ్మం సమ్మజానాతి. అవిజ్ఞా పన ఉప్పజ్జిత్వా తం కారణం పజానితుం న దేతీతి అసమ్మజ్జాం. మోహనవసేన మోహో. పమోహనవసేన పమోహో. సమ్మోహనవసేన సమ్మోహో. అవిన్దియం విన్దితి, విన్దియం న విన్దితీతి అవిజ్ఞా. వట్టస్మిం ఓహనతి ఓతరతీతి అవిజ్ఞోహ. వట్టస్మిం యోజేతీతి అవిజ్ఞాయోగో. అప్పహీనట్టేన చేవ పునప్పునం ఉప్పజ్జనతో చ అవిజ్ఞానుసయో. మగ్గే పరియుట్టితచోరా వియ అద్దికే కుసలచిత్తం పరియుట్టాతి విలుప్పతీతి అవిజ్ఞాపరియుట్టానం. యథా నగరద్వారే పలిఘసజ్ఞతాయ లక్ఖియా పతితాయ మనుస్సానం నగరప్పవేసో పచ్చిజ్జతి, ఏవమేవ యస్స సక్కాయనగరే అయం పతితా, తస్స నిబ్బానసమ్మాపకం ఇాణగమనం పచ్చిజ్జతీతి అవిజ్ఞాలక్ఖి నామ హోతి. అకుసలఇహ తం మూలఇహ, అకుసలానం వా మూలన్తి అకుసలమూలం. తం పన న అజ్ఞం, ఇథాధిప్పేతో మోహోతి మోహో అకుసలమూలన్తి అయం ఏకపదికో అవిజ్ఞాయ అత్తుద్ధారో. అయం వేమత్తతాతి అయం అవిజ్ఞాయ వేమత్తతా.

విజ్ఞాతి విన్దియం విన్దితీతి విజ్ఞా, విజ్ఞనట్టేన విజ్ఞా, విదితకరణట్టేన విజ్ఞా. “దుక్ఖే ఇాణ”నిఆదిసు దుక్ఖసచ్చస్స యాథావసరసలక్ఖణం జానాతి పస్సతి పటివిజ్ఞతీతి దుక్ఖే అరియసచ్చే విసయభూతే ఇాణం “దుక్ఖే ఇాణ”ని వుత్తం. ఏస నయో సేసేసుపి. పజ్ఞాతి తస్స తస్స అత్తస్స పాకటకరణసజ్ఞాతేన పజ్ఞాపనట్టేన పజ్ఞా, తేన తేన వా అనిచ్ఛాదినా పకారేన ధమ్మే జానాతీతి పజ్ఞా. పజాననాకారో పజాననా. అనిచ్ఛాదీని విచినతీతి విచయో. పకారేహి విచినతీతి పవిచయో. చతుసచ్చధమ్మే విచినతీతి ధమ్మవిచయో. అనిచ్ఛాదీనం సల్లక్ఖణవసేన సల్లక్ఖణా. తేసంయేవ పతి పతి ఉపలక్ఖణవసేన పచ్చుపలక్ఖణా. పణ్ణితభావో పణ్ణిచ్చం. కుసలభావో కోసల్లం. నిపుణభావో నేపుజ్ఞం. అనిచ్ఛాదీనం విభావనవసేన వేభభ్యా. తేసంయేవ చిన్తనవసేన చిన్తా. అనిచ్ఛాదీని ఉపపరిక్ఖతీతి ఉపపరిక్ఖా. భూరీతి పథవియా నామం, అయమ్మి సణ్ణట్టేన విత్థతట్టేన చ భూరీ వియాతి భూరీ. తేన వుత్తం – “భూరీ వుచ్చతి పథవీ, తాయ పథవిసమాయ విత్థతాయ పజ్ఞాయ సమన్నాగతోతి భూరిపజ్ఞో”తి (మహాని. ౨౭). అపి చ భూరీతి పజ్ఞాయేవేతం అధివచనం. భూతే అత్తే రమతీతి భూరీ.

కిలేసే మేధతి హింసతీతి మేధా, ఖిప్పం గహణధారణట్టేన వా మేధా. యస్సుప్పజ్జతి, తం సత్తం హితపటిపత్తియం సమ్మయుత్తం వా యాథావలక్ఖణపటివేధే పరిణేతీతి పరిణాయికా. అనిచ్ఛాదీనం ధమ్మే విపస్సతీతి విపస్సనా. సమ్మా

పకారేహి అనిచ్చాదీని జానాతీతి సమ్మజ్ఞం. ఉప్పధపటిపన్నే సిద్ధవే వీధిఆరోపనత్తం పతోదో వియ ఉప్పధే ధావనకూటచిత్తం వీధిఆరోపనత్తం విజ్ఞతీతి పతోదో వియాతి పతోదో. దస్సనలక్ష్ణణే ఇన్దట్టం కారేతీతి ఇన్ద్రియం, పజ్ఞాసజ్ఞాతం ఇన్ద్రియం పజ్ఞేన్ద్రియం. అవిజ్ఞాయ న కమ్పతీతి పజ్ఞాబలం. కిలేసచ్చేదనట్టేన పజ్ఞావ సత్తం పజ్ఞాసత్తం. అచ్చుగ్గతట్టేన పజ్ఞావ పాసాదో పజ్ఞాపాసాదో. ఆలోకనట్టేన పజ్ఞావ ఆలోకో పజ్ఞాఆలోకో.

ఓభాసనట్టేన పజ్ఞావ ఓభాసో పజ్ఞాఓభాసో. పజ్ఞోతనట్టేన పజ్ఞావ పజ్ఞోతో పజ్ఞాపజ్ఞోతో. రతికరణట్టేన రతిదాయకట్టేన రతిజనకట్టేన చిత్తీకతట్టేన దుల్లభపాతుభావట్టేన అతులట్టేన అనోమసత్తపరిభోగట్టేన చ పజ్ఞావ రతనం పజ్ఞారతనం. న తేన సత్తా ముయ్హన్తి, సయం వా ఆరమ్మణే న ముయ్హతీతి అమోహో. ధమ్మవిచయపదం వుత్తత్థమేవ. కస్మా పనేతం పున వుత్తన్తి? అమోహస్స మోహపటిపక్ఖభావదీపనత్తం. తేనేతం దీపేతి - య్వాయం అమోహో, సో న కేవలం మోహతో అజ్ఞో ధమ్మో, మోహస్స పటిపక్ఖో ధమ్మవిచయసజ్ఞతో అమోహోవ ఇధాధిప్పేతోతి. సమ్మాదిట్ఠీతి యాథావనియ్యానికకుసలదిట్ఠి. ధమ్మవిచయసజ్ఞతో పసత్థో సున్దరో వా బోజ్జగ్గోతి ధమ్మవిచయసమ్మోజ్జగ్గో. మగ్గజ్ఞన్తి అరియమగ్గస్స అగ్గం కారణన్తి మగ్గజ్ఞం. అరియమగ్గస్స అన్తోగధత్తా మగ్గపరియాపన్నన్తి.

అసజ్ఞాసమాపత్తీతి సజ్ఞావిరాగభావనావసేన పవత్తితా అసజ్ఞభవూపపత్తినిబ్బత్తనసమాపత్తి. అనుప్పన్నే హి బుద్ధే ఏకచ్చే తిత్థాయతనే పబ్బజిత్వా వాయోకసిణే పరికమ్మం కత్వా చతుత్థజ్ఞానం నిబ్బత్తేత్వా ఝానా వుట్ఠాయ సజ్ఞాయ దోసం పస్సన్తి, సజ్ఞాయ సతి హత్థచ్చేదాదిదుక్ఖజ్ఞోవ సబ్బభయాని చ హోన్తి, “అలం ఇమాయ సజ్ఞాయ, సజ్ఞాభావో సన్తో”తి ఏవం సజ్ఞాయ దోసం పస్సిత్వా సజ్ఞావిరాగవసేన చతుత్థజ్ఞానం నిబ్బత్తేత్వా అపరిహీనజ్ఞానా కాలం కత్వా అసజ్ఞోసు నిబ్బత్తన్తి. చిత్తం నేసం చుతిచిత్తనిరోధేనేవ ఇధ నివత్తతి, రూపక్ఖన్దమత్తమేవ తత్త నిబ్బత్తతి.

తే యథా నామ జియావేగుక్ఖిత్తో సరో యత్తకో జియావేగో, తత్తకమేవ ఆకాసే గచ్ఛతి, ఏవమేవం ఝానవేగుక్ఖిత్తా ఉపపజ్జిత్వా యత్తకో ఝానవేగో, తత్తకమేవ కాలం తిట్టన్తి. ఝానవేగే పన పరిక్ఖిణే తత్త రూపక్ఖన్దో అన్తరధాయతి, ఇధ పటిసన్ధిసజ్ఞా ఉప్పజ్జతి, తం సన్ధాయ వుత్తం - “అసజ్ఞభవూపపత్తినిబ్బత్తనసమాపత్తి”తి. విభూతసజ్ఞాసమాపత్తీతి విజ్ఞాణిణ్ణాయతనసమాపత్తి. సా హి పరమారుప్పవిజ్ఞాణస్స పరమారుప్పసజ్ఞాయపి విభావనతో “విభూతసజ్ఞా”తి వుచ్చతి. కేచి “విభూతరూపసజ్ఞా”తి పరన్తి, తేసం మతేన విభూతరూపసమాపత్తి నామ సేసారుప్పసమాపత్తియో. సేసా సమాపత్తియో సువిజ్ఞోయ్యావ.

నేవసేక్ఖనాసేక్ఖో ఝాయాతి ఝానలాభీ పుధుజ్ఞనే. ఆజానియో ఝాయాతి అరహో, సబ్బోపి వా అరియపుగ్గలా. అస్సఖలుజ్జో ఝాయాతి ఖలుజ్జస్ససదిసో ఝాయా. తథా హి ఖలుజ్జో అసో దమధం న ఉపేతి ఇతో చితో చ యథారుచి ధావతి, ఏవమేవం యో పుధుజ్ఞనే అభిజ్ఞాలాభీ, సో అభిజ్ఞా అస్సాదేత్వా “అలమేత్తావతా, కతమేత్తావతా”తి ఉత్తరిదమథాయ అపరిసక్కన్తో అభిజ్ఞాచిత్తవసేన ఇతో చితో చ ధావతి పవత్తతి, సో “అస్సఖలుజ్జో ఝాయా”తి వుత్తో. దిట్టత్తరో ఝాయాతి ఝానలాభీ దిట్ఠిగతికో. పజ్ఞాత్తరో ఝాయాతి లక్ఖణాపనిజ్ఞానేన ఝాయా, సబ్బో ఏవ వా పజ్ఞాధికో ఝాయా.

సరణో సమాధీతి అకుసలచిత్తేకగ్గతా, సబ్బోపి వా సాసవో సమాధి. అరణో సమాధీతి సబ్బో కుసలాబ్యాకతో సమాధి, లోకుత్తరో ఏవ వా. సవేరో సమాధీతి పటిఘచిత్తేసు ఏకగ్గతా. అవేరో సమాధీతి మేత్తాచేతోవిముత్తి. అనన్తరదుకేపి ఏసేవ

నయో. సామిసో సమాధీతి లోకియసమాధి. సో హి అనతిక్రవట్టామిసలోకామిసతాయ సామిసో. నిరామిసో సమాధీతి లోకుత్తరో సమాధి. ససజ్ఞారో సమాధీతి దుక్ఖాపటిపదో దద్ధాభిజ్ఞో సుఖాపటిపదో చ దద్ధాభిజ్ఞో. సో హి ససజ్ఞారేన సప్పయోగేన చిత్తేన పచ్చనీకధమ్మే కిచ్చేన కసిరేన నిగ్గహత్వా అధిగంతబ్బో. ఇతరో అసజ్ఞారో సమాధి. ఏకంసభావితో సమాధీతి సుక్ఖవిపస్సకస్స సమాధి. ఉభయంసభావితో సమాధీతి సమధయానికస్స సమాధి. ఉభయతో భావితభావనో సమాధీతి కాయసక్ఖినో ఉభతోభాగవిముత్తస్స చ సమాధి. సో హి ఉభయతో భాగేహి ఉభయతో భావితభావనో.

అగాళ్ళపటిపదాతి కామానం ఓరోహనపటిపత్తి, కామసుఖానుయోగోతి అత్తో. నిజ్ఞామపటిపదాతి కామస్స నిజ్ఞాపనవసేన ఖేదనవసేన పవత్తా పటిపత్తి, అత్తకిలమథానుయోగోతి అత్తో. అక్ఖమా పటిపదాతిఆదీసు పధానకరణకాలే సీతాదీని అసహంతస్స పటిపదా, తాని నక్ఖమతీతి అక్ఖమా. సహంతస్స పన తాని ఖమతీతి ఖమా. “ఉప్పన్నం కామవితక్కం నాధివాసేతీ”తిఆదినా (మ. ని. ౧.౨౬; అ. ని. ౪.౧౪; ౬.౫౮) నయేన మిచ్ఛావితక్కే సమేతీతి సమా. మనచ్చట్టాని ఇన్ద్రియాని దమేతీతి దమా పటిపదా.

ఏవన్తి ఇమినా వుత్తనయేన. యో ధమ్మాతి యో కోచి జాతిఆదిధమ్మా. యస్స ధమ్మస్సాతి తతో అజ్ఞాస్స జరాదిధమ్మస్స. సమానభావోతి దుక్ఖాదిభావేన సమానభావో. ఏకత్తతాయాతి సమానతాయ దుక్ఖాదిభావానం ఏకీభావేన. ఏకీ భవతీతి అనేకోపి “దుక్ఖ”న్తిఆదినా ఏకసద్ధాభిధేయ్యతాయ ఏకీ భవతి. ఏతేన ఏకత్తతాయ లక్ఖణమాహ. యేన యేన వా పన విలక్ఖణోతి యో ధమ్మా యస్స ధమ్మస్స యేన యేన భావేన విసదిసో. తేన తేన వేమత్తం గచ్ఛతీతి తేన తేన భావేన సో ధమ్మా తస్స ధమ్మస్స వేమత్తతం విసదిసత్తం గచ్ఛతి, దుక్ఖభావేన సమానోపి జాతిఆదికో అభినిబ్బత్తిఆదిభావేన జరాదికస్స విసిట్ఠతం గచ్ఛతీతి అత్తో. ఇమినా వేమత్తతాయ లక్ఖణమాహ.

ఇదాని తావ ఏకత్తవేమత్తతావిసయే నియోజేత్వా దస్సేతుం “సుత్తే వా వేయ్యాకరణే వా”తిఆది వుత్తం. తత్థ పుచ్చితన్తి పుచ్చావసేన దేసితసుత్తవసేన వుత్తం, న పన అధిట్ఠానహారస్స పుచ్చావిసయతాయ. సేసం ఉత్తానమేవ.

అధిట్ఠానహారవిభజ్జవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౫. పరిక్ఖారహరవిభజ్జవణ్ణనా

౪౯. తత్థ కతమో పరిక్ఖారో హరోతి పరిక్ఖారహరవిభజ్జో. తత్థ యో ధమ్మా యం ధమ్మం జనయతి, తస్స సో పరిక్ఖారోతి సజ్ఞపతో పరిక్ఖారలక్ఖణం వత్వా తం విభాగేన దస్సేతుం “కింలక్ఖణో”తిఆది వుత్తం. తత్థ హినోతి అత్తనో ఫలం పటికారణభావం గచ్ఛతీతి హేతు. పటిచ్చ ఏతస్మా ఫలం ఏతీతి పచ్చయో. కిఞ్చాపి హేతుపచ్చయసద్దేహి కారణమేవ వుచ్చతి, తథాపి తత్థ విసేసం విభాగేన దస్సేతుం “అసాధారణలక్ఖణో”తిఆది వుత్తం. సభావో హేతుాతి సమానభావో బీజం హేతు. నను చ బీజం అజ్గరాదిసదిసం న హోతీతి? నో న హోతి, అజ్ఞాతో హి తాదిసస్స అనుప్పజ్జనతో.

“యథా వా పనా”తిఆదినాపి ఉదాహరణంతరదస్సనేన హేతుపచ్చయానం విసేసమేవ విభావేతి. తత్థ దుద్ధన్తి ఖీరం. దధి భవతీతి ఏకత్తనయేన అభేదోపచారేన వా వుత్తం, న అజ్ఞాధా. న హి ఖీరం దధి హోతి. తేనేవాహ - “న చత్తి ఏకకాలసమవధానం దుద్ధస్స చ దధిస్స చా”తి. అథ వా ఘట్టే దుద్ధం పక్ష్ఠిత్తం దధి భవతి, దధి తత్థ కాలంతరే జాయతి పచ్చయంతరసమాయోగేన, తస్మా న చత్తి ఏకకాలసమవధానం దుద్ధస్స చ దధిస్స చ రసఖీరవిపాకాదీహి భిన్నసభావత్తా.

ఏవమేవన్ని యథా హేతుభూతస్స ఖీరస్స ఫలభూతేన దధినా న ఏకకాలసమవధానం, ఏవమజ్ఞాస్సాపి హేతుస్స ఫలేన న ఏకకాలసమవధానం, న తథా పచ్చయస్స, న హి పచ్చయో ఏకస్తేన ఫలేన భిన్నకాలో ఏవాతి. ఏవమ్మి హేతుపచ్చయానం విసేసో వేదితబ్బోతి అధిప్పాయో.

ఏవం బాహిరం హేతుపచ్చయవిభాగం దస్సేత్వా ఇదాని అజ్ఞత్తికం దస్సేతుం “అయజ్ఞో సంసారో”తిఆది వుత్తం. తథ “అవిజ్ఞా అవిజ్ఞాయ హేతు”తి వుత్తే కిం ఏకస్మిం చిత్తుప్పాదే అనేకా అవిజ్ఞా విజ్ఞన్తీతి? ఆహ “పురిమికా అవిజ్ఞా పచ్చిమికాయ అవిజ్ఞాయ హేతు”తి. తేన ఏకస్మిం కాలే హేతుఫలానం సమవధానం నస్థీతి ఏతమేవత్తం సమత్థేతి. తథ “పురిమికా అవిజ్ఞా”తిఆదినా హేతుఫలభూతానం అవిజ్ఞానం విభాగం దస్సేతి. “బీజజ్ఞరో వియా”తిఆదినా ఇమమత్తం దస్సేతి – యథా బీజం అజ్కరస్స హేతు హోంతం సమనంతరహేతుతాయ హేతు హోతి. యం పన బీజతో ఫలం నిబ్బత్తతి, తస్స బీజం పరమ్పరహేతుతాయ హేతు హోతి. ఏవం అవిజ్ఞాయపి హేతుభావే దట్టబ్బన్తి.

పున “యథా వా పనా”తిఆదినాపి హేతుపచ్చయవిభాగమేవ దస్సేతి. తథ థాలకన్తి దీపకపల్లికా. అనగ్గిక్కి అగ్గిం వినా. దీపేతున్తి జాలేతుం. ఇతి సభావో హేతుతి ఏవం పదీపుజ్జాలనాదీసు అగ్గిఆదిపదీపసదిసం కారణం సభావో హేతు. పరభావో పచ్చయోతి తత్థేవ కపల్లికావట్టితేలాదిసదిసో అగ్గితో అజ్ఞో సభావో పచ్చయో. అజ్ఞత్తికోతి నియకజ్ఞత్తికో నియకజ్ఞత్తే భవో. బాహిరోతి తతో బహిభూతో. జనకోతి నిబ్బత్తకో. పరిగ్గాహకోతి ఉపత్థమ్మకో. అసాధారణోతి ఆవేణికో. సాధారణోతి అజ్ఞోసమ్మి పచ్చయుప్పన్నానం సమానో.

ఇదాని యస్మా కారణం “పరిక్ఖారో”తి వుత్తం, కారణభావో చ ఫలాపేక్షాయ, తస్మా కారణస్స యో కారణభావో యథా చ సో హోతి, యజ్చ ఫలం యో చ తస్స విసేసో, యో చ కారణఫలానం సమ్మన్దో, తం సబ్బం విభావేతుం “అవుపచ్ఛేదత్థో”తిఆది వుత్తం. తథ కారణఫలభావేన సమ్మన్దతా సన్తతి. కో చ తథ సమ్మన్దో, కో కారణఫలభావో చ? సో ఏవ అవుపచ్ఛేదత్థో. యో ఫలభూతో అజ్ఞస్స అకారణం హుత్వా నిరుజ్జతి, సో వుపచ్ఛిన్నో నామ హోతి, యథా తం అరహతో చుతిచిత్తం. యో పన అత్తనో అనురూపస్స ఫలస్స హేతు హుత్వా నిరుజ్జతి, సో అనుపచ్ఛిన్నో ఏవ నామ హోతి, హేతుఫలసమ్మన్దస్స విజ్ఞమానత్తాతి ఆహ – “అవుపచ్ఛేదత్థో సన్తతిఅత్థో”తి.

యస్మా చ కారణతో నిబ్బత్తం ఫలం నామ, న అనిబ్బత్తం, తస్మా “నిబ్బత్తిఅత్తో ఫలత్తో”తి వుత్తం. యస్మా పన పురిమభవేన అనంతరభవపటిసన్ధానవసేన పవత్తా ఉపపత్తిక్ఖన్ధా పునబ్బవో, తస్మా వుత్తం – “పటిసన్ధిఅత్తో పునబ్బవత్తో”తి. తథా యస్స పుగ్గలస్స కిలేసా ఉప్పజ్జన్తి, తం పలిబుద్ధేన్తి సమ్మా పటిపజ్జితుం న దేన్తి. యావ చ మగ్గేన అసమ్మన్తాతా, తావ అనుసేన్తి నామ, తేన వుత్తం – “పలిబోధత్తో పరియుట్టానత్తో, అసమ్మన్తాతత్తో అనుసయత్తో”తి. పరిజ్ఞాభిసమయవసేన పరిజ్ఞాతే న కదాచి తం నామరూపజ్కరస్స కారణం హేస్సతీతి ఆహ – “అపరిజ్ఞాతత్తో విజ్ఞాణస్స బీజత్తో”తి. యత్థ అవుపచ్ఛేదో తత్థ సన్తతీతి యత్థ రూపారూపప్పవత్తియం యథావుత్తో అవుపచ్ఛేదో, తత్థ సన్తతివోహరో . యత్థ సన్తతి తత్థ నిబ్బత్తితిఆది పచ్చయపరమ్పరదస్సనం హేతుఫలసమ్మన్దవిభావనమేవ.

“యథా వా పన చక్ఖుజ్చ పటిచ్ఛా”తిఆదినా “సభావో హేతు”తి వుత్తమేవత్తం విభాగేన దస్సేతి. తథ సన్నిస్సయతాయాతి ఉపనిస్సయపచ్చయతాయ. మనసికారోతి కిరియామనోధాతు. సా హి చక్ఖువిజ్ఞాణస్స విజ్ఞాణభావేన సమానజాతితాయ సభావో హేతు. సజ్ఞారా విజ్ఞాణస్స పచ్చయో సభావో హేతుతి పుజ్ఞాదిఅభిసజ్ఞారా పటిసన్ధివిజ్ఞాణస్స

పచ్చయో, తట్ట యో సభావో, సో హేతూతి. సజ్ఞారాతి చేట్ట సబ్బో లోకియో కుసలాకుసలచిత్తుప్పాదో అధిప్పేతో. ఇమినా నయేన సేసపదేసుపి అట్టో వేదితబ్బో. ఏవం యో కోచి ఉపనిస్సయో సబ్బో సో పరిక్ఖారోతి యథాపుత్తప్పభేదో యో కోచి పచ్చయో, సో సబ్బో అత్తనో ఫలస్స పరిక్ఖరణతో అభిసజ్ఞరణతో పరిక్ఖారో. తస్స నిద్ధారేత్వా కథనం పరిక్ఖారో హారోతి.

పరిక్ఖారహారవిభజ్జవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౬. సమారోపనహారవిభజ్జవణ్ణనా

౨౦. తట్ట కతమో సమారోపనో హారోతి సమారోపనహారవిభజ్జో. తట్ట ఏకస్మిం పదట్టానేతి యస్మిం కిస్మింశ్చ ఏకస్మిం కారణభూతే ధమ్మే సుత్తేన గహితే. యత్తకాని పదట్టానాని ఓతరస్తీతి యత్తకాని అజ్ఞోసం కారణభూతాని తస్మిం ధమ్మే సమోసరంతి. సబ్బాని తాని సమారోపయితబ్బానీతి సబ్బాని తాని పదట్టానాని పదట్టానభూతా ధమ్మా సమ్మా నిద్ధారణవసేన ఆనేత్వా దేసనాయ ఆరోపేతబ్బా, దేసనారుళ్లే వియ కత్వా కథేతబ్బాతి అట్టో. యథా ఆవట్టే హారే “ఏకమ్మి పదట్టానే, పరియేసతి సేసకం పదట్టాన”న్తి (నేత్తి. ౪ నిద్దేసవార) వచనతో అనేకేసం పదట్టానానం పరియేసనా వుత్తా, ఏవమిథాపి బహూనం పదట్టానానం సమారోపనా కాతబ్బాతి దస్సేన్తో “యథా ఆవట్టే హారే”తి ఆహ. న కేవలం పదట్టానవసేనేవ సమారోపనా, అథ ఖో వేవచనభావనాపహనవసేనపి సమారోపనా కాతబ్బాతి దస్సేన్తో “తట్ట సమారోపనా చతుబ్బిధా”తిఆదిమాహ.

కస్మా పనేత్త పదట్టానవేవచనాని గహితాని, నను పదట్టానవేవచనహారే ఏవ అయమత్తో విభావితోతి? సచ్చమేతం, ఇథ పన పదట్టానవేవచనగ్గహణం భావనాపహనానం అధిట్టానవిసయదస్సనత్తజ్జోవ తేసం అధివచనవిభాగదస్సనత్తజ్జా. ఏవజ్ఞో భావనాపహనాని సువిజ్ఞోయ్యాని హోన్తి సుకరాని చ పజ్ఞాపేతుం. ఇదం పదట్టానన్తి ఇదం తివిధం సుచరితం బుద్ధానం సాసనస్స ఓవాదస్స విసయాధిట్టానభావతో పదట్టానం. తట్ట “కాయిక”న్తిఆదినా తీహి సుచరితేహి సీలాదయో తయో ఖిన్దే సమధవిపస్సనా తతియచతుత్థఫలాని చ నిద్ధారేత్వా దస్సేతి, తం సువిజ్ఞోయ్యమేవ. వనీయతీతి వనం, వనతి, వనుతే ఇతి వా వనం. తట్ట యస్మా పశ్చ కామగుణా కామతణ్ణాయ, నిమిత్తగ్గాహో అనుబ్బజ్జనగ్గాహస్స, అజ్ఞత్తికటాహిరాని ఆయతనాని తప్పటిబద్ధచంద్రరాగాదీనం, అనుసయా చ పరియుట్టానానం కారణాని హోన్తి, తస్మా తమత్థం దస్సేతుం “పశ్చ కామగుణా”తిఆది వుత్తం.

౨౧. అయం వేవచనేన సమారోపనాతి యో “రాగవిరాగా చేతోవిముత్తి సేక్ఖఫలం, అనాగామిఫలం, కామధాతుసమతిక్కమన”న్తి ఏతేహి పరియాయవచనేహి తతియఫలస్స నిద్దేసో, తథా యో “అవిజ్ఞావిరాగా పజ్ఞావిముత్తి అసేక్ఖఫలం, అగ్గఫలం అరహత్తం, తేధాతుకసమతిక్కమన”న్తి ఏతేహి పరియాయవచనేహి చతుత్థఫలస్స నిద్దేసో, యో చ “పజ్ఞాన్దియ”న్తిఆదిహి పరియాయవచనేహి పజ్ఞాయ నిద్దేసో, అయం వేవచనేహి చ సమారోపనా.

తస్మాతిహ త్వం, భిక్షు, కాయే కాయానుపస్సీ విహరాహీతిఆది లక్షణహారవిభజ్జవణ్ణనాయం పుత్తనయేన వేదితబ్బం. కేవలం తట్ట ఏకలక్షణత్తా అపుత్తానమ్మి పుత్తభావదస్సనవసేనేవ ఆగతం, ఇథ భావనాసమారోపనవసేనాతి అయమేవ విసేసో. కాయానుపస్సనా విసేసతో అసుభానుపస్సనా ఏవ కామరాగతదేకట్టకిలేసానం ఏకంతపటిపక్వాతి అసుభసజ్ఞా కబళీకారాహారపరిజ్ఞాయ పరిబద్ధకిలేసా కాముపాదానం కామయోగో అభిజ్ఞాకాయగన్తో కామాసవో కామోఘో రాగసల్లం

రూపధమ్మపరిజ్ఞాయ పటిపక్ఖకిలేసా రూపధమ్మేసు రాగో ఛన్దాగతిగమనస్స ఏతేసం పాపధమ్మానం పహానాయ సంవత్తతీతి ఇమమత్థం దస్సేతి “కాయే కాయానుపస్సీ విహరన్తో”తిఆదినా.

తథా వేదనానుపస్సనా విసేసతో దుక్ఖానుపస్సనాతి, సా -

“యో సుఖం దుక్ఖతో అద్ధ, దుక్ఖమద్ధక్ఖి సల్లతో;

అదుక్ఖమసుఖం సంతం, అదక్ఖి నం అనిచ్చతో”తి. (సం. ని. ౪.౨౧౩; ఇతిపు. ౨౩) -

ఆదివచనతో సబ్బం వేదనం “దుక్ఖ”ని పస్సన్తి సుఖసజ్ఞాయ వేదనాహేతుపరిజ్ఞాయ పరిబన్ధకిలేసానం గోసీలాదీహి భవసుద్ధి హోతీతి వేదనాస్సాదేన పవత్తస్స భవుపాదానసజ్ఞాతస్స సీలబ్బతుపాదానస్స వేదనావసేన “అనత్తం మే అచరీ”తిఆదినయప్పవత్తస్స (దీ. ని. ౩.౩౪౦; అ. ని. ౯.౨౯; ౧౦.౭౯; ధ. సం. ౧౨౩౭; విభ. ౯౦౯, ౯౬౦) బ్యాపాదకాయగన్ధస్స దోససల్లస్స వేదనాస్సాదవసేనేవ పవత్తస్స భవయోగభవాభవభవోఘసజ్ఞాతస్స భవరాగస్స భవపరిజ్ఞాయ పరిబన్ధకిలేసానం వేదనావిసయస్స రాగస్స దోసాగతిగమనస్స చ పహానాయ సంవత్తతీతి ఏతమత్థం దస్సేతి “వేదనాసు వేదనానుపస్సీ”తిఆదినా.

తథా చిత్తానుపస్సనా విసేసతో అనిచ్చానుపస్సనాతి, సా చిత్తం “అనిచ్చ”ని పస్సన్తి తత్థ యేభుయ్యేన సత్తా నిచ్చసజ్ఞోనోతి నిచ్చసజ్ఞాయ విజ్ఞాణాహారపరిజ్ఞాయ పరిబన్ధకిలేసానం నిచ్చాభినివేసపటిపక్ఖతో ఏవ దిట్టుపాదానం దిట్టియోగసీలబ్బతపరామాసకాయగన్ధదిట్టాసవదిట్టోఘసజ్ఞాతాయ దిట్టియా నిచ్చసజ్ఞానిమిత్తస్స “సేయ్యోహమస్మీ”తిఆదినయప్పవత్తస్స (ధ. సం. ౧౨౩౯; విభ. ౮౩౨, ౮౬౬, ౯౬౨) మానసల్లస్స సజ్ఞాపరిజ్ఞాయ పటిపక్ఖకిలేసానం సజ్ఞాయ రాగస్స దిట్టాభినివేసస్స అప్పహీనత్తా ఉప్పజ్జనకస్స భయాగతిగమనస్స చ పహానాయ సంవత్తతీతి ఇమమత్థం దస్సేతి “చిత్తే చిత్తానుపస్సీ”తిఆదినా.

తథా ధమ్మానుపస్సనా విసేసతో అనత్తసజ్ఞాతి, సా సజ్ఞారేసు అత్తసజ్ఞాయ మనోసఞ్చేతనాహారపరిజ్ఞాయ పటిపక్ఖకిలేసానం సక్కాయదిట్టియా “ఇదమేవ సచ్చ”ని (మ. ని. ౨.౧౮౭, ౨౦౨-౨౦౩; ౩.౨౭) పవత్తస్స మిచ్చాభినివేసస్స మిచ్చాభినివేసహేతుకాయ అవిజ్ఞాయోగఅవిజ్ఞానవఅవిజ్ఞోఘమోహసల్లసజ్ఞాతాయ అవిజ్ఞాయ సజ్ఞారపరిజ్ఞాయ పరిబన్ధకిలేసానం సజ్ఞారేసు రాగస్స మోహాగతిగమనస్స చ పహానాయ సంవత్తతీతి ఇమమత్థం దస్సేతి “ధమ్మేసు ధమ్మానుపస్సీ విహరన్తో”తిఆదినా. సేసం ఉత్తానమేవ.

సమారోపనహారవిభజ్గవణ్ణనా నిట్టితా.

నిట్టితా చ హారవిభజ్గవణ్ణనా.

౧. దేసనాహారసమ్పాతవణ్ణనా

ఏవం సుపరికమ్మకతాయ భూమియా నానావణ్ణాని ముత్తపుప్పాని పకిరన్తో వియ సుసిక్ఖితసిప్పాచరియవిచారితేసు సురత్తసువణ్ణాలజ్కారేసు నానావిధరంసిజాలసముజ్జలాని వివిధాని మణిరతనాని బన్దన్తో వియ మహాపథవిం పరివత్తేత్వా

పప్పుటకోజం ఖాదాపేస్తో వియ యోజనికమధుగణ్డం పీళేత్వా సుమధురసం పాయేస్తో వియ చ ఆయస్మా మహాకచ్ఛానో నానాసుత్తపదేసే ఉదాహరస్తో సోళస హరే విభజిత్వా ఇదాని తే ఏకస్మింయేవ సుత్తే యోజేత్వా దస్సేస్తో హరసమ్పాతవారం ఆరభి. ఆరభస్తో చ యాయం నిద్దేసవారే -

సోళస హరా పరమం, దిసలోచనతో దిసా విలోకేత్వా.

సజ్జిపేయ అజ్కసేన హి, నయేహి తేహి నిద్దీసే సుత్త"న్తి. -

గాథా వుత్తా. యస్మా తం హరవిభజ్ఞవారో నప్పయోజేతి, విప్పకిణ్ణవిసయత్తా, నయవిచారస్స చ అన్తరితత్తా . అనేకేహి సుత్తపదేసేహి హారానం విభాగదస్సనమేవ హి హరవిభజ్ఞవారో. హరసమ్పాతవారో పన తం పయోజేతి, ఏకస్మింయేవ సుత్తపదేసే సోళస హరే యోజేత్వావ తదనన్తరం నయసముట్థానస్స కథితత్తా. తస్మా "సోళస హరా పరమ"న్తి గాథం పచ్ఛామసిత్వా "తస్సా నిద్దేసో కుహిం దట్టబ్బో, హరసమ్పాతే"తి ఆహ. తస్సన్తో - "తస్సా గాథాయ నిద్దేసో కత్త దట్టబ్బో"తి. ఏతేన సుత్తేసు హారానం యోజనానయదస్సనం హరసమ్పాతవారోతి దస్సేతి. హరసమ్పాతపదస్స అత్తో వుత్తో ఏవ.

అరక్ఖితేన చిత్తేనాతి చక్షుద్వారాదీసు సతిఆరక్ఖాభావేన అగుత్తేన చిత్తేన. మిచ్ఛాదిట్టిహతేనాతి

సస్సతాదిమిచ్ఛాభినివేసదూసితేన. థినమిద్ధాభిభూతేనాతి చిత్తస్స కాయస్స చ అకల్యతాలక్ఖణేహి థినమిద్దేహి అజ్ఞోత్థటేన. వసం మారస్స గచ్ఛతీతి కిలేసమారాదీనం యథాకామం కరణీయో హోతీతి అయం తావ గాథాయ పదత్తో.

పమాదన్తి "అరక్ఖితేన చిత్తేనా"తి ఇదం పదం ఛసు ద్వారేసు సతివోసగ్గలక్ఖణం పమాదం కథేతి. తం మచ్చునో పదన్తి తం పమజ్జనం గుణమారణతో మచ్చుసజ్ఞాతస్స మారస్స వసవత్తనట్టానం, తేన "అరక్ఖితేన చిత్తేన, వసం మారస్స గచ్ఛతీ"తి పరమపాదం చతుత్థపాదేన సమ్మన్దిత్వా దస్సేతి. సో విపల్లాసోతి యం అనిచ్చస్స ఖన్ధపఞ్చకస్స "నిచ్చ"న్తి దస్సనం, సో విపల్లాసో విపరియేసగ్గాహో. తేనేవాహ - "విపరీతగ్గాహలక్ఖణో విపల్లాసో"తి. సబ్బం విపల్లాససామజ్ఞోన గహేత్వా తస్స అధిట్టానం పుచ్చతి "కిం విపల్లాసయతీ"తి. సామజ్ఞాస్స చ విసేసో అధిట్టానభావేన వోహరీయతీతి ఆహ - "సజ్ఞం చిత్తం దిట్టిమితి"తి. తం "విపల్లాసయతీ"తి పదేన సమ్మన్దితబ్బం. తేసు సజ్ఞావిపల్లాసో సబ్బముదుకో, అనిచ్ఛాదికస్స విసయస్స మిచ్ఛావసేన ఉపట్టితాకారగ్గహణమత్తం మిగపోతకానం తిణపురిసకేసు పురిసోతి ఉప్పన్నసజ్ఞా వియ. చిత్తవిపల్లాసో తతో బలవతరో, అమణిఆదికే విసయే మణిఆదికారేన ఉపట్టహస్తే తథా సన్నిట్టానం వియ నిచ్ఛాదితో సన్నిట్టానమత్తం. దిట్టివిపల్లాసో పన సబ్బబలవతరో యం యం ఆరమ్మణం యథా యథా ఉపట్టాతి, తథా తథా నం సస్సతాదివసేన "ఇదమేవ సచ్చం మోఘమజ్ఞా"న్తి అభినివిసస్తో పవత్తతి. తత్త సజ్ఞావిపల్లాసో చిత్తవిపల్లాసస్స కారణం, చిత్తవిపల్లాసో దిట్టివిపల్లాసస్స కారణం హోతి.

ఇదాని విపల్లాసానం పవత్తిట్టానం విసయం దస్సేతుం "సో కుహిం విపల్లాసయతి, చతుసు అత్తభావవత్థాసూ"తి ఆహ. తత్త అత్తభావవత్థాసూతి పఞ్చసు ఉపాదానక్ఖన్దేసు. తే హి ఆహితో అహం మానో ఏత్థాతి అత్తా, "అత్తా"తి భవతి ఏత్థ బుద్ధి వోహరో చాతి అత్తభావో, సో ఏవ సుభాదీనం విపల్లాసస్స చ అధిట్టానభావతో వత్తు చాతి "అత్తభావవత్థా"తి వుచ్చతి. "రూపం అత్తతో సమనుపస్సతీ"తిఆదినా తేసం సబ్బవిపల్లాసమూలభూతాయ సక్కాయదిట్టియా పవత్తిట్టానభావేన అత్తభావవత్థుతం దస్సేత్వా పున విపల్లాసానం పవత్తికారేన సద్ధిం విసయం విభజిత్వా దస్సేతుం "రూపం పఠమం విపల్లాసవత్థు అసుభే సుభ"న్తి వుత్తం. తం సబ్బం సువిజ్ఞోయ్యం. పున మూలకారణవసేన విపల్లాసే విభజిత్వా దస్సేతుం

“ద్వే ధమ్మా చిత్తస్స సంకిలేసా”తిఆదిమాహ. తత్త కిఞ్చాపి అవిజ్ఞారహితా తణ్ణా నత్తి, అవిజ్ఞా చ సుభసుఖసంజ్ఞానమ్మి పచ్చయో ఏవ, తథాపి తణ్ణా ఏతాసం సాతీసయం పచ్చయోతి దస్సేతుం “తణ్ణానివుతం...పే.... దుక్ఖే సుఖ”న్తి వుత్తం. దిట్టినివుతన్తి దిట్టిసీసన అవిజ్ఞా వుత్తాతి అవిజ్ఞానివుతన్తి అత్తో. కామఞ్చత్త తణ్ణారహితా దిట్టి నత్తి, తణ్ణాపి దిట్టియా పచ్చయో ఏవ. తణ్ణాపి “నిచ్చం అత్తా”తి అయోనిసో ఉమ్ముజ్జన్తానం తథాపవత్తమిచ్చాభినివేసస్స మోహో విసేసపచ్చయోతి దస్సేతుం “దిట్టినివుతం...పే.... అత్తా”తి వుత్తం.

యో దిట్టివిపల్లాసోతి “అనిచ్చే నిచ్చం, అనత్తని అత్తా”తి పవత్తమ్మి విపల్లాసద్వయం సన్ధాయాహ – “సో అతీతం రూపం...పే.... అతీతం విజ్ఞాణం అత్తతో సమనుపస్సతీ”తి. ఏతేన అట్టారసవిధోపి పుబ్బన్తానుకప్పికవాదో పచ్చిమానం ద్వన్నం విపల్లాసానం వసేన హోతీతి దస్సేతి. తణ్ణావిపల్లాసోతి తణ్ణామూలకో విపల్లాసో. “అసుభే సుభం, దుక్ఖే సుఖ”న్తి ఏతం విపల్లాసద్వయం సన్ధాయ వదతి. అనాగతం రూపం అభినన్దతీతి అనాగతం రూపం దిట్టాభినన్దనవసేన అభినన్దతి. అనాగతం వేదనం, సజ్జం, సజ్ఞారే, విజ్ఞాణం అభినన్దతీతి ఏత్థాపి ఏసేవ నయో. ఏతేన చతుచత్తాలీసవిధోపి అపరన్తానుకప్పికవాదో యేభుయ్యేన పురిమానం ద్వన్నం విపల్లాసానం వసేన హోతీతి దస్సేతి. ద్వే ధమ్మా చిత్తస్స ఉపక్కిలేసాతి ఏవం పరమసావజ్ఞస్స విపల్లాసస్స మూలకారణన్తి విసేసతో ద్వే ధమ్మా చిత్తస్స ఉపక్కిలేసా తణ్ణా చ అవిజ్ఞా చాతి తే సరూపతో దస్సేతి. తాహి విసుజ్జన్తం చిత్తం విసుజ్జతీతి పటిపక్ఖవసేనపి తాసం ఉపక్కిలేసభావంయేవ విభావేతి, న హి తణ్ణాఅవిజ్ఞాసు పహీనాసు కోచి సంకిలేసధమ్మో న పహీయతీతి. యథా చ విపల్లాసానం మూలకారణం తణ్ణావిజ్ఞా, ఏవం సకలస్సాపి వట్టస్స మూలకారణన్తి యథానుసన్ధినావ గాథం నిట్టపేతుం “తేస”న్తిఆది వుత్తం. తత్త తేసన్తి యేసం అరక్ఖితం చిత్తం మిచ్చాదిట్టిహతఞ్చ, తేసం. “అవిజ్ఞానీవరణాన”న్తిఆదినా మారస్స వసగమనేన అనాదిమతీసంసారే సంసరణన్తి దస్సేతి.

ధినమిద్ధాభిభూతేనాతి ఏత్త “ధినం నామా”తిఆదినా ధినమిద్ధానం సరూపం దస్సేతి. తేహి చిత్తస్స అభిభూతతా సువిజ్ఞోయ్యావాతి తం అనామసిత్వా కిలేసమారగ్గహణేనేవ తంనిమిత్తా అభిసంజ్ఞారమారఖన్దమారమచ్చుమారా గహితా ఏవాతి “కిలేసమారస్స చ సత్తమారస్స చా”తి చ-సద్దేన వా తేసమ్మి గహణం కతన్తి దట్టబ్బం. సో హి నివుతో సంసారాభిముఖోతి సో మారవసం గతో, తతో ఏవ నివుతో కిలేసేహి యావ న మారబన్దనం చిజ్జతి, తావ సంసారాభిముఖోవ హోతి, న విసంజ్ఞారాభిముఖోతి అధిప్పాయో. ఇమాని భగవతా ద్వే సచ్చాని దేసేతాని. కథం దేసేతాని?

తత్త దువిధా కథా అభిధమ్మనిస్సితా చ సుత్తన్తనిస్సితా చ. తాసు అభిధమ్మనిస్సితా నామ అరక్ఖితేన చిత్తేనాతి రత్తమ్మి చిత్తం అరక్ఖితం, దుట్టమ్మి చిత్తం అరక్ఖితం, మూళ్లమ్మి చిత్తం అరక్ఖితం. తత్త రత్తం చిత్తం అట్టన్నం లోభసహగతచిత్తుప్పాదానం వసేన వేదితబ్బం, దుట్టం చిత్తం ద్వన్నం పటిఘచిత్తుప్పాదానం వసేన వేదితబ్బం, మూళ్లం చిత్తం ద్వన్నం మోమూహచిత్తుప్పాదానం వసేన వేదితబ్బం. యావ ఇమేసం చిత్తుప్పాదానం వసేన ఇన్ద్రియానం అగుత్తి అగోపాయనా అపాలనా అనారక్ఖా సతివోసగ్గో పమాదో చిత్తస్స అసంవరో, ఏవం అరక్ఖితం చిత్తం హోతి. మిచ్చాదిట్టిహతం నామ చిత్తం చతున్నం దిట్టిసమ్మయుత్తచిత్తుప్పాదానం వసేన వేదితబ్బం, ధినమిద్ధాభిభూతం నామ చిత్తం పఞ్చన్నం ససంజ్ఞారికాకుసలచిత్తుప్పాదానం వసేన వేదితబ్బం. ఏవం సబ్బేపి అగ్గహితగ్గహణేన ద్వాదస అకుసలచిత్తుప్పాదా హోన్తి. తే “కతమే ధమ్మా అకుసలా? యస్మిం సమయే అకుసలం చిత్తం ఉప్పన్నం హోతీ”తిఆదినా చిత్తుప్పాదకణ్ణే (ధ. సం. 3౬౦) అకుసలచిత్తుప్పాదదేసనావసేన విత్థారతో వత్తబ్బా. మారస్సాతి ఏత్త పఞ్చ మారా. తేసు కిలేసమారస్స చతున్నం

ఆసవానం చతున్నం ఓఘానం చతున్నం యోగానం చతున్నం గడ్డానం చతున్నం ఉపాదానానం అట్టన్నం నీవరణానం దసన్నం కిలేసవత్తూనం వసేన ఆసవగోచ్చకాదీసు (ధ. స. దుకమాతికా ౧౪-౧౯, ౧౧౦౨) వుత్తనయేన, తథా “జాతిమదో గోత్తమదో ఆరోగ్యమదో”తిఆదినా ఖుద్ధకవత్థవిభజ్జే (విభ. ౮౩౨) ఆగతానం సత్తన్నం కిలేసానశ్చ వసేన విభాగో వత్తబ్బో. అయం తావేత్థ అభిధమ్మనిస్సీతా కథా.

సుత్తన్తనిస్సీతా (మ. ని. ౧.౩౪౭; అ. ని. ౧౧.౧౭) పన అరక్ఖితేన చిత్తేనాతి చక్కునా రూపం దిస్సా నిమిత్తగ్గాహీ హోతి అనుబ్యజ్జనగ్గాహీ, యత్వాధికరణమేనం చక్కున్ద్రియం అసంవుతం విహరంతం అభిజ్ఞాదోమనస్సా పాపకా అకుసలా ధమ్మా అన్వాస్సవేయ్యం, తస్స సంవరాయ న పటిపజ్జతి, న రక్ఖతి చక్కున్ద్రియం, చక్కున్ద్రియే న సంవరం ఆపజ్జతి. సోతేన ...పే... ఘానేన... జిహ్వా... కాయేన... మనసా...పే... మనిన్ద్రియేన సంవరం ఆపజ్జతి (మ. ని. ౧.౩౪౭, ౪౧౧, ౪౨౧; ౨.౪౧౯; ౩.౧౦౨, ౭౦౨). ఏవం అరక్ఖితం చిత్తం హోతి. మిచ్ఛాదిట్టిహతేన చాతి మిచ్ఛాదిట్టిహతం నామ చిత్తం పుబ్బన్తకప్పనవసేన వా అపరన్తకప్పనవసేన వా పుబ్బన్తాపరన్తకప్పనవసేన వా మిచ్ఛాభినివిసన్తస్స అయోనిసో ఉమ్ముజ్జన్తస్స “సస్సతో లోకోతి వా...పే... నేవ హోతి న న హోతి తథాగతో పరం మరణా”తి (విభ. ౯౩౭; పటి. మ. ౧.౧౪౦) వా యా దిట్టి, తాయ హతం ఉపహతం. యా చ ఖో “ఇమా చత్తారో సస్సతవాదా...పే... పశ్చా పరమదిట్టధమ్మనిబ్బానవాదా”తి బ్రహ్మజాలే (దీ. ని. ౧.౩౦ ఆదయో) పశ్చాత్తయే (మ. ని. ౩.౨౧ ఆదయో) చ ఆగతా ద్వాసట్టి దిట్టియో, తాసం వసేన చిత్తస్స మిచ్ఛాదిట్టిహతభావో కథేతబ్బో.

ధినమిద్ధాభిభూతేనాతి ధినం నామ చిత్తస్స అకమ్మజ్ఞాతా. మిద్ధం నామ వేదనాదిక్ఖన్తత్తయస్స అకమ్మజ్ఞాతా. తథా ధినం అనుస్సాహసంహననం. మిద్ధం అసత్తివిఘాతో. ఇతి ధినేన మిద్ధేన చ చిత్తం అభిభూతం అజ్ఞోత్థటం ఉపద్దుతం సజ్జోచనప్పత్తం లయాపన్నం. వసం మారస్స గచ్ఛతీతి వసో నామ ఇచ్ఛా లోభో అధిష్సాయో రుచి ఆకఙ్ఘా ఆణా ఆణత్తి. మారోతి పశ్చా మారా - ఖన్ధమారో అభిసమ్మారమారో మచ్ఛమారో దేవపుత్తమారో కిలేసమారోతి. గచ్ఛతీతి తేసం వసం ఇచ్ఛం...పే... ఆణత్తిం గచ్ఛతి ఉపగచ్ఛతి ఉపేతి వత్తతి అనువత్తతి నాతిక్కమతీతి. తేన వుచ్ఛతి - “వసం మారస్స గచ్ఛతీ”తి.

తత్త యథావుత్తా అకుసలా ధమ్మా, తత్థావిజ్ఞా ఏవ వా సముదయసచ్ఛం. యో సో “వసం మారస్స గచ్ఛతీ”తి వుత్తో, సో యే పశ్చాపాదానక్ఖన్తే ఉపాదాయ పశ్చాత్తో, తే పశ్చాక్ఖన్తా దుక్ఖసచ్ఛం. ఏవం భగవతా ఇథ ద్వే సచ్ఛాని దేసీతాని. తేనేవాహ - “దుక్ఖం సముదయో చా”తి. తేసం భగవా పరిజ్ఞాయ చ పహానాయ చ ధమ్మం దేసీతీతి వుత్తమేవత్థం పాకటతరం కాతుం “దుక్ఖస్స పరిజ్ఞాయ సముదయస్స పహానాయ”తి వుత్తం. కథం దేసీతీతి చే -

“తస్మా రక్ఖితచిత్తస్స, సమ్మాసజ్కప్పగోచరో;

సమ్మాదిట్టిం పురక్ఖత్వా, ఇత్వాన ఉదయబ్బయం;

ధినమిద్ధాభిభూ భిక్కు, సబ్బా దుగ్గతియో జహీ”తి. (ఉదా. ౩౨) -

గాథాయ . తస్సత్తో - యస్మా అరక్ఖితేన చిత్తేన వసం మారస్స గచ్ఛతి, తస్మా సతిసంవరేన మనచ్ఛట్టానం ఇన్ద్రియానం రక్ఖణేన రక్ఖితచిత్తో అస్స. సమ్మాసజ్కప్పగోచరోతి యస్మా కామసజ్కప్పాదిమిచ్ఛాసజ్కప్పగోచరో తథా తథా అయోనిసో

వికప్పేత్వా నానావిధాని మిచ్చాదస్సనాని గణ్ఠాతి. తతో ఏవ చ మిచ్చాదిట్టిహతేన చిత్తేన వసం మారస్స గచ్ఛతి, తస్మా యోనిసోమనసికారేన కమ్మం కరోంతో నేక్ఖమ్మసజ్కప్పాదిసమ్మసజ్కప్పగోచరో అస్స. సమ్మాదిట్టిం పురక్ఖత్వాతి సమ్మసజ్కప్పగోచరతాయ విధుతమిచ్చాదస్సనే కమ్మస్సకతాలక్ఖణం యథాభూతజ్ఞాణలక్ఖణజ్ఞా సమ్మాదిట్టిం పుబ్బజ్జమం కత్వా సీలసమాధీసు యుత్తప్పయుత్తో. తతో ఏవ చ ఇత్వాన ఉదయబ్బయం పజ్జసు ఉపాదానక్ఖన్ఠేసు సమపజ్ఞాసాయ ఆకారేహి ఉప్పాదం నిరోధజ్ఞ ఇత్వా విపస్సనం ఉస్సుక్కాపేత్వా అనుక్కమేన అరియమగ్గే గణ్ఠాన్తో అగ్గమగ్గేన థీనమిద్ధాభిభూ భిక్ఖు సబ్బా దుగ్గతియో జహేతి ఏవం సబ్బసో భిన్నకిలేసత్తా భిక్ఖు ఖీణాసవో యథాసమ్మవం తివిధదుక్ఖతాయోగేన దుగ్గతిసజ్ఞాతా సబ్బాపి గతియో జహేయ్య, తాసం పరభాగే నిబ్బానే తిట్టేయ్యాతి అత్తో.

యం తణ్ఠాయ అవిజ్ఞాయ చ పహానం, అయం నిరోధోతి పహానస్స నిరోధస్స పచ్చయభావతో అసజ్ఞతథాతు పహానం నిరోధోతి చ వుత్తా. ఇమాని చత్తారి సచ్చానీతి పురిమగాథాయ పురిమాని ద్వే, పచ్చిమగాథాయ పచ్చిమాని ద్వేతి ద్వేహి గాథాహి భాసితాని ఇమాని చత్తారి అరియసచ్చాని. తేసు సముదయేన అస్సాదో, దుక్ఖేన ఆదీనవో, మగ్గనిరోధేహి నిస్సరణం, సబ్బగతిజహనం ఫలం, రక్ఖితచిత్తతాదికో ఉపాయో, అరక్ఖితచిత్తతాదినిసేధనముఖేన రక్ఖితచిత్తతాదీసు నియోజనం భగవతో ఆణత్తితి. ఏవం దేసనాహరపదత్తా అస్సాదాదయో నిద్ధారేతబ్బా. తేనేవాహ - “నియుత్తో దేసనాహరసమ్మాతో”తి.

దేసనాహరసమ్మాతవణ్ణనా నిట్టితా.

౨. విచయహరసమ్మాతవణ్ణనా

౨౩. ఏవం దేసనాహరసమ్మాతం దస్సేత్వా ఇదాని విచయహరసమ్మాతం దస్సేంతో యస్మా దేసనాహరపదత్థవిచయో విచయహరో, తస్మా దేసనాహరే విపల్లాసహేతుభావేన నిద్ధారితాయ తణ్ఠాయ కుసలాదివిభాగపవిచయముఖేన విచయహరసమ్మాతం దస్సేతుం “తత్థ తణ్ఠా దువిధా”తిఆది ఆరద్ధం. తత్థ కుసలాతి కుసలధమ్మారమ్మణా. కుసల-సద్దో చేత్థ బాహితికసుత్తే (మ. ని. ౨.౩౩౮ ఆదయో) వియ అనవజ్జత్థే దట్టబ్బో. కస్మా పనేత్థ తణ్ఠా కుసలపరియాయేన ఉద్ధటా? హేత్థా దేసనాహరే విపల్లాసహేతుభావేన తణ్ఠం ఉద్ధరిత్వా తస్సా వసేన సంకిలేసపక్ఖో దస్సేతో. విచిత్తపటిభానతాయ పన ఇథాపి తణ్ఠాముఖేనేవ వోదానపక్ఖం దస్సేతుం కుసలపరియాయేన తణ్ఠా ఉద్ధటా. తత్థ సంసారం గమేతీతి సంసారగామినీ, సంసారనాయికాతి అత్తో. అపచయం నిబ్బానం గమేతీతి అపచయగామినీ. కథం పన తణ్ఠా అపచయగామినీతి? ఆహ “పహానతణ్ఠా”తి. తదగ్గాదిప్పహానస్స హేతుభూతా తణ్ఠా. కథం పన ఏకంతసావజ్ఞాయ తణ్ఠాయ కుసలభావోతి? సేవితబ్బభావతో. యథా తణ్ఠా, ఏవం మానోపి దువిధో కుసలోపి అకుసలోపి, న తణ్ఠా ఏవాతి తణ్ఠాయ నిదస్సనభావేన మానో వుత్తో.

తత్థ మానస్స యథాధిప్పేతం కుసలాదిభావం దస్సేతుం “యం మానం నిస్సాయా”తిఆదిమాహ. వుత్తజ్ఞోతం భగవతా - “మానమహం, దేవానమిన్ద్ర, దువిధేన వదామి సేవితబ్బమ్మి అసేవితబ్బమ్మి”తిఆది. యం నేక్ఖమ్మస్సితం దోమనస్సన్తిఆది “కుసలా”తి వుత్తతణ్ఠాయ సరూపదస్సనత్థం వుత్తం. తత్థ నేక్ఖమ్మస్సితం దోమనస్సం నామ -

“తత్త కతమాని ఛ నేక్ష్మమ్మస్సితాని దోమనస్సాని? రూపానంత్యేవ అనిచ్ఛతం విదిత్వా విపరిణామవిరాగనిరోధం ‘పుట్టే చేవ రూపా ఏతరహి చ, సట్టేతే రూపా అనిచ్ఛా దుక్ఖా విపరిణామధమ్మా’తి ఏవమేతం యథాభూతం సమ్మప్పజ్ఞాయ దిస్సా అనుత్తరేసు విమోక్షేసు పిహం ఉపట్టాపేతి ‘కుదాస్సు నామాహం తదాయతనం ఉపసమ్మజ్జ విహరిస్సామి, యదరియా ఏతరహి ఆయతనం ఉపసమ్మజ్జ విహరన్తీ’తి. ఇతి అనుత్తరేసు విమోక్షేసు పిహం ఉపట్టాపయతో ఉప్పజ్జతి పిహ, పిహపచ్ఛయా దోమనస్సం. యం ఏవరూపం దోమనస్సం, ఇదం వుచ్ఛతి నేక్ష్మమ్మస్సితం దోమనస్స”ని (మ. ని. 3.302) -

ఏవం ఛసు ద్వారేసు ఇట్టారమ్మణే ఆపాథగతే అనుత్తరవిమోక్షసజ్ఞాతరియఫలధమ్మేసు పిహం ఉపట్టాపేత్వా తదధిగమాయ అనిచ్ఛాద్దివసేన విపస్సనం ఉపట్టాపేత్వా ఉస్సుక్కాపేతుం అసక్కింతస్స “ఇమమ్మి పక్ఖం ఇమమ్మి మాసం, ఇమమ్మి సంవచ్ఛరం, విపస్సనం ఉస్సుక్కాపేత్వా అరియభూమిం సమ్మాపుణీతుం నాసక్ఖి”ని అనుసోచతో ఉప్పన్నం దోమనస్సం నేక్ష్మమ్మవసేన విపస్సనావసేన అనుస్సతివసేన పరమజ్ఞానాదివసేన పటిపత్తియా హేతుభావేన ఉప్పజ్జనతో నేక్ష్మమ్మస్సితం దోమనస్సం నామ. **అయం తణ్ణా కుసలాతి** అయం “పిహ”తి వుత్తా తణ్ణా కుసలా. కథం? **రాగవిరాగా చేతోవిముత్తి, తదారమ్మణా కుసలాతి.** ఇదం వుత్తం హోతి - రాగవిరాగా చేతోవిముత్తి, న సభావేన కుసలా, అనవజ్జట్టేన కుసలా. తం ఉద్దిస్స పవత్తియా తదారమ్మణా పన తణ్ణా కుసలారమ్మణతాయ కుసలాతి. **అవిజ్ఞావిరాగా పజ్ఞావిముత్తి** అనవజ్జట్టేన కుసలా. **తస్సాతి** పజ్ఞావిముత్తియా . యాయ వసేన “తస్మా రక్ఖితచిత్తస్సా”తి గాఢాయం “సబ్బా దుగ్గతియో జహీ”తి వుత్తం.

ఇతి చిరతరం విపస్సనాపరివాసం పరివసీత్వా దుక్ఖపటిపదాదన్ధాభిజ్ఞాయ అధిగతాయ పజ్ఞావిముత్తియా వసేన విచయహారసమ్మాతం దస్సేతుం “**తస్సా కో పవిచయో**”తిఆది ఆరద్ధం. తత్త యస్మా పజ్ఞావిముత్తి అరియమగ్గమూలికా, తస్మా చతుత్థజ్ఞానపాదకే అరియమగ్గధమ్మే ఉద్దిసిత్వా తేసం ఆగమనపటిపదం దస్సేతుం “**కత్థ దట్టబ్బో, చతుత్థే ఝానే**”తిఆది వుత్తం. తత్త **పారమితాయాతి** ఉక్కంసగతాయ చతుత్థజ్ఞానభావనాయ. యేహి అట్టహి అట్టేహి సమన్నాగతం చతుత్థజ్ఞానచిత్తం వుత్తం, తాని అజ్ఞాని దస్సేతుం “**పరిసుద్ధ**”నిఆది వుత్తం.

తత్త ఉపేక్ఖాసతిపారిసుద్ధిభావేన **పరిసుద్ధం**. పరిసుద్ధత్తా ఏవ **పరియోదాతం**, పభస్సరన్తి వుత్తం హోతి. సుఖాదీనం పచ్చయఘాతేన వీతరాగాదిఅర్థణత్తా **అనర్థణం**. అనర్థణత్తా ఏవ **విగతూపక్కిలేసం**, అర్థణేన హి చిత్తం ఉపక్కిలిస్సతి, సుభావిత్తత్తా ముదుభూతం వసిభావప్పత్తన్తి అత్థో. వసే వత్తమానజ్ఞో చిత్తం “**ముదూ**”తి వుచ్ఛతి. ముదుత్తా ఏవ చ **కమ్మనియం**, కమ్మక్ఖమం కమ్మయోగ్గన్తి అత్థో. ముదుజ్ఞో చిత్తం కమ్మనియం హోతి , ఏవం భావితం ముదుజ్ఞా హోతి కమ్మనియజ్ఞా, యథయిదం, భిక్ఖవే, చిత్త”ని (అ. ని. ౧.౨౨). ఏతేసు పరిసుద్ధభావాదీసు రితత్తా రితం. రితత్తాయేవ ఆనేజ్జప్పత్తం, అచలం నిరిజ్జానన్తి అత్థో. ముదుకమ్మజ్ఞాభావేన వా అత్తనో వసే రితత్తా రితం. సద్ధాదీహి పరిగ్గహితత్తా ఆనేజ్జప్పత్తం. సద్ధాపరిగ్గహితజ్ఞో చిత్తం అస్సద్ధియేన న ఇజ్జతి, వీరియపరిగ్గహితం కోసజ్జేన న ఇజ్జతి, సతిపరిగ్గహితం పమాదేన న ఇజ్జతి, సమాధిపరిగ్గహితం ఉద్ధచ్చేన న ఇజ్జతి, పజ్ఞాపరిగ్గహితం అవిజ్ఞాయ న ఇజ్జతి, ఓభాసగతం కిలేసన్ధకారేన న ఇజ్జతి. ఇమేహి ఛహి ధమ్మేహి పరిగ్గహితం ఆనేజ్జప్పత్తం హోతి. ఏవం అట్టజ్ఞసమన్నాగతం చిత్తం అభినీహారక్ఖమం హోతి. అభిజ్ఞాసచ్చికరణీయానం ధమ్మానం అభిజ్ఞాసచ్చికిరియాయ.

అపరో నయో - చతుర్థజ్ఞానసమాధినా సమాహితం చిత్తం నీవరణదూరీభావేన పరిసుద్ధం. వితక్వాదిసమతిక్యమేన పరియోదాతం. యూనపటిలాభపచ్చనీకానం పాపకానం ఇచ్ఛావచరానం అభావేన అనగ్గణం. ఇచ్ఛావచరానన్తి ఇచ్ఛాయ అవచరానం ఇచ్ఛావసేన ఓతిణ్ణానం పవత్తానం నానప్పకారానం కోపఅపచ్చయానన్తి అత్తో. అభిజ్ఞాదీనం చిత్తుపక్కిలేసానం విగమేన విగతూపక్కిలేసం. ఉభయమ్మి చేతం అనగ్గణసుత్తవత్తసుత్తానం (మ. ని. ౧.౫౭ ఆదయో; ౭౦ ఆదయో) వసేన వేదితబ్బం. వసిప్పత్తియా ముదుభూతం. ఇద్ధిపాదభావూపగమేన కమ్మనియం. భావనాపారిపూరియా పణీతభావూపగమేన రితం ఆనేజ్జప్పత్తం. యథా ఆనేజ్జభావప్పత్తం ఆనేజ్జప్పత్తం హోతి, ఏవం రితన్తి అత్తో. ఏవమ్మి అట్టగ్గసమన్నాగతం చిత్తం అభినీహరక్ఖమం హోతి. అభిజ్ఞాసచ్చికరణీయానం ధమ్మానం అభిజ్ఞాసచ్చికీరియాయ పాదకం పదట్టానభూతం. తేనేవాహ - “సో తత్థ అట్టవిధం అధిగచ్ఛతి ఛ అభిజ్ఞా ద్వే చ విసేసే”తి.

తత్థ సోతి అధిగతచతుర్థజ్ఞానో యోగీ. తత్థాతి తస్మిం చతుర్థజ్ఞానే అధిట్టానభూతే. అట్టవిధం అధిగచ్ఛతీతి అట్టవిధం గుణం అధిగచ్ఛతి. కో పన సో అట్టవిధో గుణోతి? ఆహ “ఛ అభిజ్ఞా ద్వే చ విసేసే”తి. మనోమయిద్ధి విపస్సనాజ్ఞాణజ్ఞా. తం చిత్తన్తి చతుర్థజ్ఞానచిత్తం. “యతో పరిసుద్ధం, తతో పరియోదాత”న్తిఆదినా పురిమం పురిమం పచ్చిమస్స పచ్చిమస్స కారణవచనన్తి దస్సేతి. తదుభయన్తి యేసం రాగాదిఅగ్గణానం అభిజ్ఞాదిఉపక్కిలేసానజ్ఞా అభావేన “అనగ్గణం విగతూపక్కిలేస”న్తి చ వుత్తం. తాని అగ్గణాని ఉపక్కిలేసా చాతి తం ఉభయం. తదుభయం తణ్ణాసభావత్తా తణ్ణాయ అనులోమనతో చ తణ్ణాపక్ఖో. యా చ ఇజ్జనాతి యా చ చిత్తస్స అసమాదానేన ఫన్దనా. అట్టితీతి అనవట్టానం. అయం దిట్టిపక్ఖోతి యా ఇజ్జనా అట్టితి చ, అయం మిచ్ఛాభినివేసహేతుతాయ దిట్టిపక్ఖో.

“చత్తారి ఇన్ద్రియానీ”తిఆదినా వేదనాతోపి చతుర్థజ్ఞానం విభావేతి. ఏవం అట్టగ్గసమన్నాగతం చతుర్థజ్ఞానచిత్తం ఉపరి అభిజ్ఞాధిగమాయ అభినీహరక్ఖమం హోతి. సా చ అభినీహరక్ఖమతా చుద్దసహి ఆకారేహి చిణ్ణవసీభావస్సేవ హోతి. సో చ వసీభావో అట్టసమాపత్తిలాభినో, న రూపావచరజ్ఞానమత్తలాభినోతి ఆరుప్పసమాపత్తియా మనసికారవిధిం దస్సేన్తో “సో ఉపరిమం సమాపత్తిం సంతతో మనసికరోతీ”తిఆదిమాహ. తత్థ ఉపరిమం సమాపత్తిన్తి ఆకాసానజ్ఞాయతనసమాపత్తిం. సంతతో మనసికరోతీతి అగ్గసంతతాయపి ఆరమ్మణసంతతాయపి “సంతా”తి మనసికరోతి. యతో యతో హి ఆరుప్పసమాపత్తిం సంతతో మనసికరోతి, తతో తతో రూపావచరజ్ఞానం అవూపసంతం హుత్వా ఉపట్టాతి. తేనేవాహ - “తస్స ఉపరిమం...పే... సణ్ణహతీ”తి. ఉక్కుణ్ణా చ పటిఘసజ్ఞాతి పటిఘసజ్ఞాసజ్ఞాతాసు పజ్జావిజ్ఞాణసజ్ఞాసు అనభిరతి సణ్ణహతి. “సో సబ్బసో”తిఆదినా ఏకదేసేన ఆరుప్పసమాపత్తిం దస్సేతి. అభిజ్ఞాభినీహరో రూపసజ్ఞాతి రూపావచరసజ్ఞా నామేతా యావదేవ అభిజ్ఞాత్తాభినీహరమత్తం, న పన అరూపావచరసమాపత్తియో వియ సంతాతి అధిప్పాయో. వోకారో నానత్తసజ్ఞాతి నానత్తసజ్ఞా నామేతా నానారమ్మణేసు వోకారో, తత్థ చిత్తస్స ఆకులప్పవత్తీతి అత్తో. సమతిక్యమతీతి ఏవం తత్థ ఆదీనవదస్సే హుత్వా తా సమతిక్యమతి. పటిఘసజ్ఞా చస్స అబ్భత్థిం గచ్ఛతీతి అస్స ఆకాసానజ్ఞాయతనసమాపత్తిం అధిగచ్ఛంతస్స యోగినో దసపి పటిఘసజ్ఞా విగచ్ఛన్తి. ఇమినా పరమారుప్పసమాపత్తిమాహ.

ఏవం సమాహితస్సాతి ఏవం ఇమినా వుత్తనయేన రూపావచరజ్ఞానే చిత్తేకగ్గతాయపి సమతిక్యమేన సమాహితస్స. సమాహితస్సాతి ఆరుప్పసమాధినా సంతవుత్తినా సమాహితస్స. ఓభాసోతి యో పురే రూపావచరజ్ఞానోభాసో. అన్తరధాయతీతి సో రూపావచరజ్ఞానోభాసో అరూపావచరజ్ఞానసమాపజ్ఞనకాలే విగచ్ఛతి. దస్సనజ్ఞాతి రూపావచరజ్ఞానచక్కునా దస్సనజ్ఞా అన్తరధాయతి. సో సమాధీతి సో యథావుత్తో రూపారూపసమాధి. ఛళగ్గసమన్నాగతోతి

ఉపకారకపరిక్ష్ణారసభావభూతేహి ధహి అభేహి సమన్నాగతో. పచ్చవేక్షితబ్బోతి పతి అవేక్షితబ్బోతి, పునప్పునం చిస్తేతబ్బోతి అత్తో. పచ్చవేక్షణాకారం సహ విసయేన దస్సేతుం “అనభిజ్ఞాసహగత”నిఆది వుత్తం. తత్త సబ్బలోకేతి సబ్బస్మిం పియరూపే సాతరూపే సత్తలోకే సజ్ఞారలోకే చ. తేన కామచ్చన్దస్స పహానమాహ. తథా “అబ్యాపన్న”నిఆదినా బ్యాపాదకోసజ్ఞసారమ్మసారేయ్యవిక్లేపసమ్మోసానం పహానం. పున తాని ఛ అజ్ఞాని సమధవిపస్సనావసేన విభజిత్వా దస్సేతుం “యశ్చ అనభిజ్ఞాసహగత”నిఆది వుత్తం. తం సబ్బం సువిజ్ఞోయ్యం.

౫౪. ఏత్తావతా “పఞ్ణావిముత్తీ”తి వుత్తస్స అరహత్తఫలస్స సమాధిముఖేన పుబ్బభాగపటిపదం దస్సేత్వా ఇదాని అరహత్తఫలసమాధిం దస్సేతుం “సో సమాధీ”తిఆది వుత్తం. తత్త సో సమాధీతి యో సో సమ్మాసమాధి. పుట్టే వుత్తస్స అరియమగ్గసమాధిస్స ఫలభూతో సమాధి పఞ్చవిధేన వేదితబ్బో ఇదాని వుచ్చమానేహి పఞ్చహి పచ్చవేక్షణాణాహి అత్తనో పచ్చవేక్షితబ్బాకారసజ్ఞాతేన పఞ్చవిధేన వేదితబ్బో. “అయం సమాధి పచ్చప్పన్నసుఖో”తిఆదీసు అరహత్తఫలసమాధి అప్పితప్పితక్షణే సుఖత్తా పచ్చప్పన్నసుఖో. పురిమో పురిమో పచ్చిమస్స పచ్చిమస్స సమాధిసుఖస్స పచ్చయత్తా ఆయతిం సుఖవిపాకో. కిలేసేహి ఆరకత్తా అరియో. కామామిసవట్టామిసలోకామిసానం అభావా నిరామిసో. బుద్ధాదీహి మహాపురిసేహి సేవితత్తా అకాపురిససేవితో. అజ్ఞసన్తతాయ సబ్బకిలేసదరథసన్తతాయ చ సన్తో. అతిత్తికరట్టేన పణీతో. కిలేసపటిప్పస్సద్ధియా లద్ధత్తా, కిలేసపటిప్పస్సద్ధిభావేన వా లద్ధత్తా పటిప్పస్సద్ధిలద్ధో. పస్సద్ధం పస్సద్ధీతి హి ఇదం అత్తతో ఏకం. పటిప్పస్సద్ధికిలేసేన వా అరహత్తా లద్ధత్తాపి పటిప్పస్సద్ధిలద్ధో. ఏకోదిభావేన అధిగతత్తా, ఏకోదిభావమేవ వా అధిగతత్తా ఏకోదిభావాధిగతో. అప్పగుణసాసవసమాధి వియ ససజ్ఞారేన సప్పయోగేన పచ్చనీకథమ్మే నిగ్గయ్య కిలేసే వారేత్వా అనధిగతత్తా నససజ్ఞారనిగ్గయ్యవారితగతోతి.

యతో యతో భాగతో తశ్చ సమాధిం సమాపజ్ఞన్తో, తతో వా వుట్టహన్తో సతివేపుల్లప్పత్తో సతోవ సమాపజ్ఞతి సతోవ వుట్టహతి, యథాపరిచ్చిన్నకాలవసేన వా సతో సమాపజ్ఞతి సతో వుట్టహతి. తస్మా యదేత్థ “అయం సమాధి పచ్చప్పన్నసుఖో చేవ ఆయతిశ్చ సుఖవిపాకో”తి ఏవం పచ్చవేక్షణస్స పచ్చత్తమేవ అపరప్పచ్చయశాణం ఉప్పజ్జతి, అయమేకో ఆకారో. ఏస నయో సేససుపి. ఏవమేతేసం పఞ్చన్నం పచ్చవేక్షితబ్బాకారానం వసేన సమాధి పఞ్చవిధేన వేదితబ్బో.

పున “యో చ సమాధీ”తిఆదినా అరహత్తఫలే సమధవిపస్సనావిభాగం దస్సేతి. తత్త సమాధిసుఖస్స “సుఖ”ని అధిప్పేత్తత్తా “యో చ సమాధి పచ్చప్పన్నసుఖో, యో చ సమాధి ఆయతిం సుఖవిపాకో, అయం సమథో”తి వుత్తం. అరియనిరామిసాదిభావో పన పఞ్ణానుభావేన నిప్పజ్జతీతి ఆహ - “యో చ సమాధి అరియో...పి.... అయం విపస్సనా”తి.

ఏవం అరహత్తఫలసమాధిం విభాగేన దస్సేత్వా ఇదాని తస్స పుబ్బభాగపటిపదం సమాధివిభాగేన దస్సేతుం “సో సమాధీ”తి వుత్తం. తత్త సో సమాధీతి యో సో అరహత్తఫలసమాధిస్స పుబ్బభాగపటిపదాయం వుత్తో రూపావచరచతుత్తజ్ఞానసమాధి, సో సమాధి. పఞ్చవిధేనాతి వక్షమానేన పఞ్చప్పకారేన వేదితబ్బో. “పీతిఫరణతా”తిఆదీసు పీతిం ఫరమానా ఉప్పజ్జతీతి ద్వీసు రూనేసు పఞ్ణా పీతిఫరణతా నామ. సుఖం ఫరమానా ఉప్పజ్జతీతి తీసు రూనేసు పఞ్ణా సుఖఫరణతా నామ. పరేసం చేతో ఫరమానా ఉప్పజ్జతీతి చేతోపరియపఞ్ణా చేతోఫరణతా నామ. ఆలోకఫరణే ఉప్పజ్జతీతి దిబ్బచక్షుపఞ్ణా ఆలోకఫరణతా నామ. పచ్చవేక్షణాణం పచ్చవేక్షణానిమిత్తం నామ.

వుత్తమ్మి చేతం “ద్వీసు రూనేసు పజ్జా పీతిఫరణతా, తీసు రూనేసు పజ్జా సుఖఫరణతా, పరచిత్తే జాణం చేతోఫరణతా, దిబ్బచక్కు ఆలోకఫరణతా, తవ్వా తవ్వా సమాధివ్వా వుట్టితస్స పచ్చవేక్షణజాణం పచ్చవేక్షణనిమిత్త”ని (విభ. ౮౦౪).

ఇథ సమథవిపస్సనావిభాగం దస్సేతుం “యో చ పీతిఫరణో”తిఆది వుత్తం. ఏత్త చ పజ్జాసీసేన దేసనా కతాతి పజ్జావసేన సంవణ్ణనా కతా. పజ్జా పీతిఫరణతాతిఆదీసు సమాధిసహగతా ఏవాతి తత్త సమాధివసేన సమథో ఉద్ధటో. తస్మా పీతిసుఖచేతోఫరణతా విసేసతో సమాధివిప్పారవసేన ఇజ్జంతి తా “సమథో”తి వుత్తా. ఇతరాని జాణవిప్పారవసేనాతి తాని “విపస్సనా”తి వుత్తాని.

౨౫. ఇదాని తం సమాధిం ఆరమ్మణవసేన విభజిత్వా దస్సేతుం “దస కసిణాయతనానీ”తిఆది వుత్తం. తత్త కసిణజ్ఞానసజ్ఞాతాని కసిణాని చ తాని యోగినో సుఖవిసేసానం అధిట్టానభావతో, మనాయతనధమ్మాయతనభావతో చ ఆయతనాని చాతి కసిణాయతనాని. పథవీకసిణంతి కతపరికమ్మం పథవీమణ్ణలమ్మి, తత్త పవత్తం ఉగ్గహపటిభాగనిమిత్తమ్మి, తస్మిం నిమిత్తే ఉప్పన్నజ్ఞానమ్మి వుచ్చతి. తేసు రూనం ఇథాధిప్పేతం. ఆకాసకసిణంతి కసిణుగ్ఘాటిమాకాసే పవత్తపరమారుప్పజ్ఞానం. విజ్ఞాణకసిణంతి పరమారుప్పవిజ్ఞాణారమ్మణం దుతియారుప్పజ్ఞానం. పథవీకసిణాదికే సుద్ధసమథభావనావసేన పవత్తితే సన్ధాయ “ఇమాని అట్ట కసిణాని సమథో”తి వుత్తం. సేసకసిణద్వయం విపస్సనాధిట్టానభావేన పవత్తం “విపస్సనా”తి వుత్తం.

ఏవంతి ఇమినా నయేన. సబ్బో అరియమగ్గోతి సమ్మాదిట్టిఆదిభావేన అభిన్నోపి అరియమగ్గో సతిపట్టానాదిపుబ్బభాగపటిపదాభేదేన అనేకభేదభిన్నో నిరవసేసో అరియమగ్గో. యేన యేన ఆకారేనాతి అనభిజ్ఞాదీసు, పచ్చుప్పన్నసుఖతాదీసు చ ఆకారేసు యేన యేన ఆకారేన వుత్తో. తేన తేనాతి తేసు తేసు ఆకారేసు యే యే సమథవసేన, యే చ యే చ విపస్సనావసేన యోజేతుం సమ్భవంతి, తేన తేన ఆకారేన సమథవిపస్సనాహి అరియమగ్గో విచినిత్వా యోజేతబ్బో. తేతి సమథాధిట్టానవిపస్సనాధమ్మా. తీహి ధమ్మేహి సజ్ఞహితాతి తీహి అనుపస్సనాధమ్మేహి సజ్ఞహితా, గణనం గతాతి అత్తో. కతమేహి తీహితి? ఆహ “అనిచ్చతాయ దుక్ఖతాయ అనత్తతాయ”తి. అనిచ్చతాయ సహచరణతో విపస్సనా “అనిచ్చతా”తి వుత్తా. ఏస నయో సేసేసుపి.

సో సమథవిపస్సనం భావయమానో తీణి విమోక్షముఖాని భావయతీతి సో అరియమగ్గాధిగమాయ యుత్తప్పయుత్తో యోగీ కాలేన సమథం సమాపజ్జనవసేన కాలేన విపస్సనం సమ్మసనవసేన వడ్డయమానో అనిమిత్తవిమోక్షముఖాదిసజ్ఞాతా తిస్సో అనుపస్సనా బ్రూహేతి. తయో ఖన్ధే భావయతీతి తిస్సో అనుపస్సనా ఉపరూపరివిసేసం పాపేన్తో సీలక్ఖన్తో సమాధిక్ఖన్తో పజ్జాక్ఖన్తోతి ఏతే తయో ఖన్ధే వడ్డేతి. యస్మా పన తీహి ఖన్ధేహి అరియో అట్టజ్ఞేకో మగ్గో సజ్ఞహితో, తస్మా “తయో ఖన్ధే భావయన్తో అరియం అట్టజ్ఞేకం మగ్గం భావయతీ”తి వుత్తం.

ఇదాని యేసం పుగ్గలానం యత్త సిక్ఖంతానం విసేసతో నియ్యానముఖాని యేసజ్ఞా కిలేసానం పటిపక్ఖభూతాని తీణి విమోక్షముఖాని, తేహి సద్ధిం తాని దస్సేతుం “రాగచరితో”తిఆది వుత్తం. తత్త అనిమిత్తేన విమోక్షముఖేనాతి అనిచ్ఛానుపస్సనాయ. సా హి నిచ్చనిమిత్తాదిసమ్మగ్ధాటనేన అనిమిత్తో, రాగాదీనం సముచ్చేదవిముత్తియా విమోక్షోతి లద్ధనామస్స అరియమగ్గస్స ముఖభావతో ద్వారభావతో “అనిమిత్తవిమోక్షముఖ”ని వుచ్చతి. అధిచిత్తసిక్ఖాయాతి సమాధిస్మిం. సుఖవేదనీయం ఫస్సం అనుపగచ్ఛన్తోతి సుఖవేదనాయ హితం సుఖవేదనాకారణతో ఫస్సం తణ్ణాయ

అనుపగచ్చన్తో. సుఖం వేదనం పరిజానన్తోతి “అయం సుఖా వేదనా విపరిణామాదినా దుష్టా”తి పరిజానన్తో, సవిసయం రాగం సమతిక్కన్తో. “రాగమలం పవాహీన్తో”తిఆదినా తేహి పరియాయేహి రాగస్సేవ పహానమాహ. “దోసచరితో పుగ్గలో”తిఆదిసుపి వుత్తనయానుసారేన అత్తో వేదితబ్బో.

పజ్ఞాధికస్స సంతతిసమూహకిచ్చార్మమృణాదిఘనవినిబ్బోగేన సజ్ఞారేసు అత్తసుజ్ఞతా పాకటా హోతీతి విసేసతో అనత్తానుపస్సనా పజ్ఞాపధానాతి ఆహ - “సుజ్ఞతవిమోక్షముఖం పజ్ఞాక్షన్తో”తి. తథా సజ్ఞారానం సరసపభజ్జతాయ ఇత్తరఖణత్తా ఉప్పన్నానం తత్త తత్తేవ భిజ్జనం సమ్మా సమాహితస్సేవ పాకటం హోతీతి విసేసతో అనిచ్చానుపస్సనా సమాధిప్పధానాతి ఆహ - “అనిమిత్తవిమోక్షముఖం సమాధిక్షన్తో”తి. తథా సీలేసు పరిపూరకారినో ఖన్తిబహులస్స ఉప్పన్నం దుష్టం అరతిఞ్చ అభిభుయ్య విహరతో సజ్ఞారానం దుష్టతా విభూతా హోతీతి దుష్టానుపస్సనా సీలప్పధానాతి ఆహ - “అప్పణిహితవిమోక్షముఖం సీలక్షన్తో”తి. ఇతి తేహి విమోక్షముఖేహి తిణ్ణం ఖన్ధానం సజ్గహితత్తా వుత్తం - “సో తీణి విమోక్షముఖాని భావయన్తో తయో ఖన్ధే భావయతీ”తి. యస్మా చ తేహి చ ఖన్ధేహి అరియస్స అట్టజ్ఞికస్స మగ్గస్స సజ్గహితత్తా తయో ఖన్ధే భావయన్తో “అరియం అట్టజ్ఞికం మగ్గం భావయతీ”తి వుత్తం. తస్మా తేహి తస్స సజ్గహం దస్సేన్తో “యా చ సమ్మావాచా”తిఆదిమాహ.

పున తిణ్ణం ఖన్ధానం సమధవిపస్సనాభావం దస్సేతుం “సీలక్షన్తో”తిఆది వుత్తం. తత్త సీలక్షన్దస్స ఖన్తిపధానత్తా, సమాధిస్స బహూపకారత్తా చ సమధపక్ఖభజనం దట్టబ్బం. భవజ్ఞానీతి ఉపపత్తిభవస్స అజ్ఞాని. ద్వే పదానీతి ద్వే పాదా. యేభుయ్యేన హి పఞ్చదస చరణధమ్మా సీలసమాధిసజ్గహితాతి. భావితకాయోతి ఆభిసమాచారికసీలస్స పారిపూరియా భావితకాయో. ఆదిబ్రహ్మచరియకసీలస్స పారిపూరియా భావితసీలో. అథ వా భావితకాయోతి ఇన్ద్రియసంవరేన భావితపఞ్చద్వారకాయో. భావితసీలోతి అవసిట్ఠసీలవసేన భావితసీలో. సమ్మా కాయభావనాయ సతి అచ్చన్తం కాయదుచ్చరితప్పహానం అనవజ్జఞ్చ ఉట్ఠానం సమ్మజ్జతి. తథా అనుత్తరే సీలే సిజ్ఞమానే అనవసేసతో మిచ్చావాచాయ మిచ్చాజీవస్స చ పహానం సమ్మజ్జతి. చిత్తపజ్ఞాసు చ భావితాసు సమ్మాసతిసమ్మాసమాధిసమ్మాదిట్ఠిసమ్మాసజ్కప్పా భావనాపారిపూరిం గతా ఏవ హోన్తి తంసభావత్తా తదుభయకారణత్తా చాతి ఇమమత్తం దస్సేతి “కాయే భావియమానే”తిఆదినా.

పఞ్చవిధం అధిగమం గచ్ఛతీతి అరియమగ్గాధిగమమేవ అవత్థావిసేసవసేన పఞ్చధా విభజిత్వా దస్సేతి. అరియమగ్గో హి ఖిప్పం సకిం ఏకచిత్తక్షణేవ చతుసు సచ్చేసు అత్తనా అధిగన్తబ్బం అధిగచ్ఛతీతి న తస్స లోకియసమాపత్తియా వియ వసిభావనాకిచ్చం అత్తీతి ఖిప్పాధిగమో చ హోతి. పజహితబ్బానం అచ్చన్తవిముత్తివసేన పజహనతో విముత్తాధిగమో చ. లోకియేహి మహంతానం సీలక్షన్దాదీనం అధిగమనభావతో మహాధిగమో చ. తేసంయేవ విపులఫలానం అధిగమనతో విపులాధిగమో చ. అత్తనా కత్తబ్బస్స కస్సచి అనవసేసతో అనవసేసాధిగమో చ హోతీతి. కే పనేతే అధిగమా? కేచి సమధానుభావేన, కేచి విపస్సనానుభావేనాతి ఇమం విభాగం దస్సేతుం “తత్త సమధేనా”తిఆది వుత్తం.

౨౬. ఇతి మహాథేరో “తస్మా రక్ఖితచిత్తస్సా”తి గాథాయ వసేన అరహత్తఫలవిముత్తిముఖేన విచయహారసమ్మాతం నిద్దిసన్తో దేసనాకుసలతాయ అనేకేహి సుత్తప్పదేసేహి తస్సా పుబ్బభాగపటిపదాయ భావనావిసేసానం భావనానిసంసానఞ్చ విభజనవసేన నానప్పకారతో విచయహారం దస్సేత్వా ఇదాని దసన్నం తథాగతబలానమ్మి వసేన తం దస్సేతుం “తత్త యో దేసయతీ”తిఆదిమాహ. ఓవాదేన సావకే న విసంవాదయతీతి అత్తనో అనుసిట్ఠియా ధమ్మస్స సవనతో

“సావకా”తి లద్ధనామే వేనేయ్యే న విప్పలమ్మేతి న వశ్యేతి, విసంవాదనహేతూనం పాపధమ్మానం అరియమగ్గేన బోధిమూలే ఏవ సుప్పహీనత్తా. **తివిధన్తి** తిప్పకారం, తీహి ఆకారేహితి అత్తో. **ఇదం కరోథాతి** ఇమం సరణగమనం సీలాదిశ్చ ఉపసమ్మజ్జ విహరథ. **ఇమినా ఉపాయేన కరోథాతి** అనేనపి విధినా సరణాని సోధేన్తా సీలాదీని పరిపూరేన్తా సమ్మాదేథ. **ఇదం వో కురుమానానన్తి** ఇదం సరణగమనం సీలాదిశ్చ తువ్హాకం అనుతిట్టన్తానం దిట్టధమ్మసమ్మరాయనిబ్బానానం వసేన హితాయ సుఖాయ చ భవిస్సతి, తాని సమ్మాదేథాతి అత్తో.

ఏవం ఓవదనాకారం దస్సేత్వా యం వుత్తం – “ఓవాదేన సావకే న విసంవాదయతీ”తి, తం తథాగతబలేహి విభజిత్వా దస్సేతుం “సో తథా ఓవదితో”తిఆదిమాహ. తత్థ తథాతి తేన పకారేన “ఇదం కరోథ, ఇమినా ఉపాయేన కరోథా”తిఆదినా వుత్తప్పకారేన. **ఓవదితో**తి ధమ్మదేసనాయ సాసితో. **అనుసిట్తో**తి తస్సేవ వేవచనం. **తథా కరోన్తో**తి యథానుసిట్టం తథా కరోన్తో. **తం భూమిన్తి** యస్సా భూమియా అధిగమత్థాయ ఓవదితో, తం దస్సనభూమిశ్చ భావనాభూమిశ్చ. **నేతం రానం విజ్ఞతీతి** ఏతం కారణం న విజ్ఞతి. కారణశ్చో తిట్టతి ఏత్థ ఫలం తదాయత్తవుత్తితాయాతి “రాన”న్తి వుచ్చతి. దుతియవారే **భూమిన్తి** సీలక్ఖన్దేన పత్తబ్బం సమ్మత్తిభవసజ్ఞాతం భూమిం.

ఇదాని యస్మా భగవతో చతువేసారజ్ఞానిపి అవిపరీతసభావతాయ పరమఫలశాణస్స విసయవిసేసో హోతి, తస్మా తానిపి తస్స విసయభావేన దస్సేతుం “సమ్మాసమ్మద్ధస్స తే సతో”తిఆది వుత్తం. తత్థ సమ్మాసమ్మద్ధస్స తే సతోతి అహం సమ్మాసమ్మద్ధో, మయా సబ్బే ధమ్మా అభిసమ్మద్ధాతి పటిజాననేన సమ్మాసమ్మద్ధస్స తే సతో. **ఇమే ధమ్మా అనభిసమ్మద్ధాతి నేతం రానం విజ్ఞతీతి** “ఇమే నామ తయా ధమ్మా అనభిసమ్మద్ధా”తి కోచి సహధమ్మేన సహేతునా సకారణేన వచనేన, **సునక్ఖత్తో** (దీ. ని. 3.౧ ఆదయో; మ. ని. ౧.౧౪౬ ఆదయో) వియ విప్పలపన్తా పన అప్పమాణం. తస్మా సహధమ్మేన పటిచోదేస్సతీతి ఏతం కారణం న విజ్ఞతి. ఏస నయో సేసపదేసుపి. **యస్స తే అత్థాయ ధమ్మా దేసితో**తి రాగాదీసు యస్స యస్స పహనత్థాయ అసుభభావనాదిధమ్మా కథితో. **తక్కురస్సాతి** తథా పటిపన్నస్స. **విసేసాధిగమన్తి** అభిజ్ఞాపటిసమ్మిదాదివిసేసాధిగమం.

అన్తరాయికాతి అన్తరాయకరణం అన్తరాయో, సో సీలం ఏతేసన్తి అన్తరాయికా. అన్తరాయే నియుత్తా, అన్తరాయం వా ఫలం అరహన్తి, అన్తరాయప్పయోజనాతి వా అన్తరాయికా. తే పన కమ్మకిలేసాదిభేదేన పశ్చవిధా. **అనియ్యానికాతి** అరియమగ్గవజ్ఞా సబ్బే ధమ్మా.

దిట్ఠిసమ్మన్నోతి మగ్గదిట్ఠియా సమ్మన్నో సోతాపన్నో అరియసావకో. **సుహతన్తి** అతివధితం. ఇదమ్మి ఏకదేసకథనమేవ. మతకపేతాదిదానమ్మి సో న కరోతి ఏవ. **పుథుజ్ఞనో**తి పుథూనం కిలేసాభిసజ్ఞారాదీనం జననాదీహి కారణేహి పుథుజ్ఞనో. వుత్తశ్శోతం –

“పుథూనం జననాదీహి, కారణేహి పుథుజ్ఞనో;

పుథుజ్ఞనన్తోగధత్తా, పుథువాయం జనో ఇతీ”తి. (దీ. ని. అట్ట. ౧.౭; మ. ని. అట్ట. ౧.౨; అ. ని. అట్ట. ౧.౧.౫౧;

ధ. స. అట్ట. ౧౦౦౭; పటి. మ. అట్ట. ౨.౧.౧౩౦);

“మాతర”ని ఆదీసు జనికా మాతా. జనకో చ పితా. మనుస్సభూతో భీణాసవో అరహతి అధిష్ఠితో. కిం పన అరియసావకో అశ్శో జీవితా వోరోపియ్యాతి? ఏతమ్మి అట్టానం. సచేపి భవంతరగతం అరియసావకం అత్తనో అరియసావకభావం అజానంతమ్మి కోచి ఏవం వదేయ్య “ఇదం కుంతకిపిల్లికం జీవితా వోరోపిత్వా సకలచక్కవాళగబ్బే చక్కవత్తిరజ్జం పటిపజ్జాహీ”తి, నేవ నో నం జీవితా వోరోపియ్య. అథాపి ఏవం వదేయ్యం – “సచే ఇమం న ఘాతేస్ససి, సీసం తే చిన్దిస్సామా”తి, సీసమేవస్స చిన్దేయ్యం, నేవ నో తం ఘాతేయ్య. పుథుజ్జనభావస్స పన మహాసావజ్జభావదస్సనత్తం అరియభావస్స చ బలదీపనత్తం ఏవం వుత్తం. అయశ్శోత్త అధిష్ఠాయో – సావజ్జో వత పుథుజ్జనభావో. యత్ర హి నామ మాతుఘాకాదీనిపి ఆనంతరియాని కరిస్సతి, మహాబలోవ చ అరియభావో, యో ఏతాని కమ్మాని న కరోతీతి.

సజ్ఞం భిన్దేయ్యాతి సమానసంవాసకం సమానసీమాయం రితం పశ్చాహి కారణేహి సజ్ఞం భిన్దేయ్య. వుత్తశ్శోతం – “పశ్చాహుపాలి, ఆకారేహి సజ్జో భిజ్జతి కమ్మేన ఉద్ధేసేన వోహరంతో అనుస్సావనేన సలాకగ్గాహేనా”తి (పరి. 4౨౮).

తత్త కమ్మేనాతి అపలోకనాదీసు చతూసు కమ్మేసు అశ్శాతరకమ్మేన. ఉద్ధేసేనాతి పశ్చాసు పాతిమోక్షుద్ధేసేసు అశ్శాతరేన ఉద్ధేసేన. వోహరంతోతి కథయంతో, తాహి తాహి ఉపపత్తిహి “అధమ్మం ధమ్మా”తి ఆదీని అట్టారసభేదకరవత్థాని దీపయంతో. అనుస్సావనేనాతి “నను తుమ్మే జానాథ మయ్యం ఉచ్చకులా పబ్బజితభావం బహుస్సుతభావశ్చ, మాదిసో నామ ఉద్ధమ్మం ఉబ్బినయం సత్థసాసనం గాహేయ్యాతి కిం తుమ్మాకం చిత్తమ్మి ఉప్పాదేతుం యుత్తం, కిమహం అపాయతో న భాయామీ”తి ఆదినా నయేన కణ్ణములే వచీభేదం కత్వా అనుస్సావనేన. సలాకగ్గాహేనాతి ఏవం అనుస్సావేత్వా తేసం చిత్తం ఉపత్తమ్మేత్వా అనివత్తిధమ్మం కత్వా “గణ్ణథ ఇమం సలాక”ని సలాకగ్గాహేన.

ఏత్త చ కమ్మమేవ ఉద్ధేసో వా పమాణం, వోహరానుస్సావనసలాకగ్గాహేపనం పన పుబ్బభాగో . అట్టారసవత్థదీపనవసేన హి వోహరంతేన తత్త రుచిజననత్తం అనుస్సావేత్వా సలాకాయ గాహితాయపి అభిన్నో ఏవ హోతి సజ్జో. యదా పన ఏవం చత్తారో వా అతిరేకా వా సలాకం గాహేత్వా ఆవేణికం కమ్మం వా ఉద్ధేసం వా కరోన్తి, తదా సజ్జో భిన్నో నామ హోతి. ఏవం దిట్ఠిసమ్మన్నో పుగ్గలో సజ్ఞం భిన్దేయ్య సజ్జరాజిం వా జనేయ్యాతి నేతం రానం విజ్జతీతి.

దుట్టచిత్తోతి వధకచిత్తేన పదుట్టచిత్తో. లోహితం ఉప్పాదేయ్యాతి జీవమానకసరీరే ఖుద్ధకమక్ఖికాయ పివనమత్తమ్మి లోహితం ఉప్పాదేయ్య. ఏత్తావతా హి మాతుఘాతాదీని పశ్చానంతరియకమ్మాని దస్సితాని హోన్తి. యాని పుథుజ్జనో కరోతి, న అరియసావకో. దుట్టచిత్తోతి వినాసచిత్తేన పదుట్టచిత్తో. థూపన్తి చేతియం. భిన్దేయ్యాతి నాసేయ్య.

అశ్శాం సత్థారన్తి “అయం మే సత్థా సత్థు కిచ్చం కాతుం సమత్తో”తి భవంతరేపి అశ్శాం తిత్థకరం. అపదిసేయ్యాతి “అయం మే సత్థా”తి ఏవం గణ్ఠేయ్యాతి నేతం రానం విజ్జతి. ఇతో బహిద్ధా అశ్శాం దక్ఖిణేయ్యం పరియేసేయ్యాతి సాసనతో బహిద్ధా అశ్శాం బాహిరకం సమణం వా బ్రాహ్మణం వా “అయం దక్ఖిణారహో, ఇమస్మిం కతా కారా మహప్పలా భవిస్సన్తీ”తి అధిష్ఠాయేన తస్మిం పటిపజ్జేయ్యాతి అత్తో. కుతూహలమజ్జలేన సుద్ధిం పచ్చేయ్యాతి “ఇమినా ఇదం భవిస్సన్తీ”తి ఏవం పవత్తత్తా కుతూహలసజ్జాతేన దిట్ఠసుతముతమజ్జలేన అత్తనో సుద్ధిం వోదానం సద్దహేయ్య.

౧౭. ఇట్టి రాజా చక్కవత్తి సీయాతి నేతం రానం విజ్ఞతీతి యస్మా ఇత్తియా కోసోహితవత్తగుయ్వాదీనం అభావేన లక్ష్మణాని న పరిపూరన్తి, ఇత్తిరతనాభావేన చ సత్తరతనసమగ్గితా న సమ్మజ్జతి. సబ్బమనుస్సానమ్మి చ న అధికో అత్తభావో హోతి, తస్మా “ఇట్టి...పే.... విజ్ఞతీ”తి వుత్తం. యస్మా సక్కుత్తాదీని తీణి రానాని ఉత్తమాని, ఇత్తిలిగ్గిహీనం, తస్మా తస్సా సక్కుత్తాదీనిపి పటిసిద్ధానీతి. నను చ యథా ఇత్తిలిగ్గం, ఏవం పురిసలిగ్గమ్మి బ్రహ్మలోకే నత్తి, తస్మా పురిసో మహాబ్రహ్మ సీయాతి న వత్తబ్బన్తి? నో న వత్తబ్బం. కస్మా? ఇథ పురిసస్స తత్త నిబ్బత్తనతో. ఇత్తియో హి ఇథ రూనం భావేత్వా కాలం కత్వా బ్రహ్మపారిసజ్ఞానం సహాబ్యతం ఉపపజ్జన్తి, న మహాబ్రహ్మనం. పురిసో పన కత్తచి న ఉప్పజ్జతీతి న వత్తబ్బో. సమాసేపి తత్త ఉభయలిగ్గాభావే పురిససణ్ణానావ తత్త బ్రహ్మనో, న ఇత్తిసణ్ణానా, తస్మా సువుత్తమేతం. **ఇట్టి తథాగతో**తి ఏత్త తిట్టతు తావ సబ్బజ్ఞాగుణే నిబ్బత్తేత్వా లోకానం తారణసమత్తో బుద్ధభావో, పణిధానమత్తమ్మి ఇత్తియా న సమ్మజ్జతి.

“మనుస్సత్తం లిగ్గసమ్మత్తి, హేతు సత్తారదస్సనం;

పబ్బజ్ఞా గుణసమ్మత్తి, అధికారో చ ఛన్దతా;

అట్టధమ్మసమోధానా, అభినీహరో సమ్మిజ్జతీ”తి. (బు. వం. ౨.౧౯) -

ఇమాని హి పణిధానసమ్మత్తికారణాని. ఇతి పణిధానమత్తమ్మి సమ్మాదేతుం అసమత్తాయ ఇత్తియా కుతో బుద్ధభావోతి “**ఇట్టి తథాగతో అరహం సమ్మాసమ్మద్ధో సీయాతి నేతం రానం విజ్ఞతీ**”తి వుత్తం. సబ్బాకారపరిపూరో పుజ్ఞాస్సయో సబ్బాకారపరిపూరమేవ అత్తభావం నిబ్బత్తేతీతి పురిసోవ అరహం హోతి సమ్మాసమ్మద్ధో.

ఏకిస్సా లోకధాతుయాతి దససహస్సిలోకధాతుయా, యా జాతిఖేత్తన్తి వుచ్చతి. సా హి తథాగతస్స గబ్బోక్కున్తికాలాదీసు కమ్మతి. **ఆణాఖేత్తం** పన కోటిసతసహస్సచక్కువాళం. యా ఏకతో సంవట్టతి చ వివట్టతి చ, యత్త చ **ఆటానాటియపరిత్తాదీనం** (దీ. ని. ౩.౨౭౭ ఆదయో) ఆణా పవత్తతి. **విసయఖేత్తస్స** పరిమాణం నత్తి. బుద్ధానఙ్ఘో “యావతకం ఇణం తావతకం నేయ్యం, యావతకం నేయ్యం తావతకం ఇణం, నేయ్యపరియన్తికం ఇణం, ఇణపరియన్తికం నేయ్య”న్తి (మహాని. ౬౯; చూళని. మోఘరాజమాణవపుచ్చానిద్దేస ౮౨; పటి. మ. ౩.౧) వచనతో అవిసయో నామ నత్తి. ఇతి ఇమేసు తీసు ఖేత్తేసు తిస్సో సజ్జీతియో ఆరుళ్లే తేపిటకే బుద్ధవచనే “రపేత్వా ఇమం చక్కువాళం అఙ్ఘస్మిం చక్కువాళే బుద్ధా ఉప్పజ్జన్తి”తి సుత్తం నత్తి, న ఉప్పజ్జన్తితి పన అత్తి.

అపుబ్బం అచరిమన్తి అపురే అపచ్చా ఏకతో న ఉప్పజ్జన్తి, పురే వా పచ్చా వా ఉప్పజ్జన్తితి వుత్తం హోతి. తత్త గబ్బోక్కున్తితో పుట్టే పురేతి వేదితబ్బం. తతో పట్టాయ హి దససహస్సిచక్కువాళకమ్మనేన ఖేత్తపరిగ్గహో కతో నామ హోతి, అఙ్ఘస్స బుద్ధస్స ఉప్పత్తి నత్తి. ధాతుపరినిబ్బానతో పరం పన పచ్చా, తతో హేట్టాపి అఙ్ఘస్స బుద్ధస్స ఉప్పత్తి నత్తి, ఉద్ధం న వారితా.

కస్మా పన అపుబ్బం అచరిమం న ఉప్పజ్జన్తితి? అనచ్చరియత్తా. అచ్చరియమనుస్సా హి బుద్ధా భగవన్తో. యథావా - “ఏకపుగ్గలో, భిక్షవే, లోకే ఉప్పజ్జమానో ఉప్పజ్జతి అచ్చరియమనుస్సో”తిఆది (అ. ని. ౧.౧౭౧). యది చ అనేకే బుద్ధా ఏకతో ఉప్పజ్జేయ్యం, అనచ్చరియా భవేయ్యం. దేసనాయ చ విసేసాభావతో. యఙ్ఘో సతిపట్టానాదిభేదం ధమ్మం ఏకో దేసేతి, అఙ్ఘోనపి సో ఏవ దేసేతబ్బో సీయా, వివాదభావతో చ. బహూసు హి బుద్ధేసు ఏకతో ఉప్పన్నేసు బహూనం

ఆచరియానం అన్తేవాసికా వియ “అష్టాకం బుద్ధో పాసాదికో”తిఆదినా తేసం సావకా వివదేయుం. కిం వా ఏతేన కారణగవేసనేన, ధమ్మతావేసా యం ఏకిస్సా లోకధాతుయా ద్వే తథాగతా ఏకతో న ఉప్పజ్జంతి (మి. ప. ౫.౧.౧).

యథా నిమ్బబీజకోసాతకిబీజాదీని మధురం ఫలం న నిబ్బత్తేన్తి, అసాతం అమధురమేవ ఫలం నిబ్బత్తేన్తి, ఏవం కాయదుచ్చరితాదీని మధురవిపాకం న నిబ్బత్తేన్తి అమధురమేవ నిబ్బత్తేన్తి. యథా చ ఉచ్చబీజసాలిబీజాదీని మధురం సాదురసమేవ ఫలం నిబ్బత్తేన్తి న అసాతం కటుకం. ఏవం కాయసుచరితాదీని మధురమేవ విపాకం నిబ్బత్తేన్తి న అమధురం. వుత్తమ్మి చేతం -

“యాదిసం వపతే బీజం, తాదిసం హరతే ఫలం;

కల్యాణకారీ కల్యాణం, పాపకారీ చ పాపక”న్తి. (సం. ని. ౧.౨౫౬; నేత్తి. ౧౨౨);

తస్మా “తిణ్ణం దుచ్చరితాన”న్తిఆది వుత్తం.

అఙ్గాతరో సమణో వా బ్రాహ్మణో వాతి యో కోచి పబ్బజ్ఞామత్తేన సమణో వా జాతిమత్తేన బ్రాహ్మణో వా. పాపిచ్ఛో సమ్భావనాధిప్పాయేన విష్ణాపనతో కుహకో. పచ్చయసన్నిస్సితాయ పయుత్తవాచాయ వసేన లపకో. పచ్చయనిబ్బత్తకనిమిత్తావచరతో నేమిత్తకో. కుహనలపననేమిత్తకత్తం పుబ్బభగ్గమం కత్వాతి కుహనాదిభావమేవ పురక్షత్వా సన్నిన్దియో సంతమానసో వియ చరంతో. పఞ్చ నీవరణేతి కామచ్చన్దాదికే పఞ్చ నీవరణే. అప్పహాయ అసముచ్చిన్దిత్వా, చేతనో ఉపక్కిలేసేతి నీవరణే. నీవరణా హి చిత్తం ఉపక్కిలేసన్తి కిలిట్టం కరోన్తి విబాధేన్తి ఉపతాపేన్తి చ. తస్మా “చేతనో ఉపక్కిలేసా”తి వుచ్చన్తి. పఞ్చాయ దుబ్బలీకరణేతి నీవరణే. నీవరణా హి ఉప్పజ్జమానా అనుప్పన్నాయ పఞ్చాయ ఉప్పజ్జితుం న దేన్తి. తస్మా “పఞ్చాయ దుబ్బలీకరణా”తి వుచ్చన్తి. అనుపట్టితస్సతీతి చతూసు సతిపట్టానేసు న ఉపట్టితస్సతి. అభావయిత్వాతి అవడ్డయిత్వా. అనుత్తరం సమ్మాసమ్మోధిన్తి అరహత్తపదట్టానం సబ్బఙ్గాతఙ్గాణం.

పచ్చిమవారే అఙ్గాతరో సమణో వా బ్రాహ్మణో వాతి సబ్బఙ్గాబోధిసత్తం సన్ధాయ వదతి. తత్త సబ్బదోసాపగతోతి సబ్బేహి పారమితాపటిపక్ఖభూతేహి దోసేహి అపగతో. ఏతేన పరిపూరితపారమిభావం దస్సేతి. సతిపట్టానాని విపస్సనా, బోజ్జగ్గో మగ్గో, అనుత్తరా సమ్మాసమ్మోధి అరహత్తం. సతిపట్టానాని వా విపస్సనా, బోజ్జగ్గో మిస్సకా, సమ్మాసమ్మోధి అరహత్తమేవ. సేసం అనంతరవారే వుత్తపటిపక్ఖతో వేదితబ్బం. యం ఏత్థ ఇథాన్తి యం ఏతస్మిం యథావుత్తే రాసే చ రానం, అట్టానే చ అట్టానన్తి పవత్తం ఇథాన్తి. హేతునోతి తస్స రానస్స అట్టానస్స చ హేతుతో. రాననోతి తజ్జణే ఏవ ఆవజ్జనసమనంతరం. అనోధిసోతి ఓధిఅభావేన, కిఞ్చ అనవసేసేత్వాతి అత్తో.

ఇతి రానాట్టానగతాతిఆదీసు ఏవం రానాట్టానభావం గతా. సబ్బేతి ఖయవయవిరజ్జననిరుజ్జనసభావా సజ్జతధమ్మా, తే ఏవ చ సత్తపఙ్గాత్తియా ఉపాదానభూతా కేచి సగ్గాపగా యే ధమ్మచారిసో, కేచి అపాయూపగా యే అధమ్మచారిసో, కేచి నిబ్బానూపగా యే కమ్మక్ఖయకరం అరియమగ్గం పటిపన్నా.

౫౮. ఇదాని యథావుత్తమత్తం వివరంతో “సబ్బే సత్తా మరిస్సన్తి”తి గాథాద్వయమాహ. తస్స అత్తం “సబ్బే సత్తాతి అరియా చ అనరియా చా”తిఆదినా సయమేవ నిద్దిసతి. తత్త జీవితపరియన్తో మరణపరియన్తోతి జీవితస్స పరియన్తో నామ మరణసజ్ఞతో అన్తో. యథాకమ్మం గమిస్సన్తితి ఏత్థ యదేతం సత్తానం యథాకమ్మం గమనం, అయం కమ్మస్సకతాతి అత్తో .

కమ్మానం ఫలదస్సావితా చ అవిప్పవాసో చాతి “పుణ్ణపాపఫలూపగా”తి ఇమినా వచనేన కమ్మానం ఫలస్స పచ్చక్షకారితా, కత్తూపచితానం కమ్మానం అత్తనో ఫలస్స అప్పదానాభావో చ దస్సితోతి అత్తో.

కమ్మమేవ కమ్మంతం, పాపం కమ్మంతం ఏతేసంతి పాపకమ్మంతా, తస్స అత్తం దస్సేతుం “అపుణ్ణసజ్ఞారా”తి వుత్తం. అపుణ్ణో సజ్ఞారో ఏతేసంతి అపుణ్ణసజ్ఞారా. పాపకమ్మంతాతి వా నిస్సక్కవచనం, పాపకమ్మంతహేతుాతి అత్తో. తథా పుణ్ణసజ్ఞారాతిఆదీసుపి. పున “నిరయం పాపకమ్మంతా”తిఆదినా అన్తద్వయేన సద్ధిం మజ్ఞిమపటిపదం దస్సేతి. తథా “అయం సంకిలేసో”తిఆదినా వట్టవివట్టవసేన ఆదీనవస్సాదనిస్సరణవసేన హేతుఫలవసేన చ గాఢాయం తయో అత్థవికప్పా దస్సితా. పున “నిరయం పాపకమ్మంతాతి అయం సంకిలేసో”తిఆదినా వోదానవసేన గాఢాయ అత్తం దస్సేతి.

౨౯. తేన తేనాతి తేన తేన అజ్ఞోసితవత్తునా రూపభవఅరూపభవాదినా. ఛత్తింసాతి కామతణ్ణా తావ రూపాదివిసయభేదేన ఛ, తథా భవతణ్ణా విభవతణ్ణా చాతి అట్టారస. తా ఏవ అజ్ఞత్తికేసు రూపాదీసు అట్టారస, బాహిరేసు రూపాదీసు అట్టారసాతి ఏవం ఛత్తింస. యేన యేనాతి “సుభం సుఖ”న్తిఆదినా.

వోదానం తివిధం ఖిన్దత్తయవసేనాతి తం దస్సేతుం “తణ్ణాసంకిలేసో”తిఆది వుత్తం. పున “సబ్బే సత్తా మరిస్సన్తి”తిఆది పటిపదావిభాగేన గాఢానమత్తం దస్సేతుం వుత్తం. తత్థ తత్థ గామినీతి తత్థ తత్థేవ నిబ్బానే గామినీ, నిబ్బానస్స గమనసీలాతి అత్తో.

పున తత్థతత్థగామినీసబ్బత్థగామినీనం పటిపదానం విభాగం దస్సేతుం “తయో రాసీ”తిఆది వుత్తం. యన్తి యం నిరయాది. తం తం రానం యథారహం గమేతీతి సబ్బత్థగామినీ. పటిపదాసజ్ఞాతే అపుణ్ణకమ్మే పుణ్ణకమ్మే చ కమ్మక్ఖయకరణకమ్మే చ విభాగసో భగవతో పవత్తనఞాణం. ఇదం సబ్బత్థగామినీ పటిపదాఞాణం నామ తథాగతబలం. ఇమినా హి ఞాణేన భగవా సబ్బమ్మి పటిపదం యథాభూతం పజానాతి.

కథం? సకలగామవాసికేసుపి ఏకం సూకరం వా మిగం వా మారేఛ్ఛేసు సబ్బేసం చేతనా పరస్స జీవితిన్ద్రియారమ్మణావ హోతి, తం పన కమ్మం తేసం ఆయూహనక్ఖణేయేవ నానా హోతి. తేసు హి ఏకో ఆదరేన కరోతి, ఏకో “త్వమ్మి కరోహీ”తి పరేహి నిప్పీళితో కరోతి, ఏకో సమానచ్చన్దో వియ హుత్వా అప్పటిబాహమానో విచరతి. తేసు ఏకో తేనేవ కమ్మేన నిరయే నిబ్బత్తితి, ఏకో తిరచ్ఛానయోనియం, ఏకో పేత్తివిసయే, తం తథాగతో ఆయూహనక్ఖణే ఏవ “ఇమినా నీహరేన ఆయూహితత్తా ఏస నిరయే నిబ్బత్తిస్సతి, ఏస తిరచ్ఛానయోనియం, ఏస పేత్తివిసయే”తి జానాతి. నిరయే నిబ్బత్తనకమ్మి “ఏస అట్టసు మహానిరయేసు నిబ్బత్తిస్సతి, ఏస సోళససు ఉస్సదేసూ”తి జానాతి. తిరచ్ఛానయోనియం నిబ్బత్తనకమ్మి “ఏస అపాదకో భవిస్సతి, ఏస ద్విపాదకో, ఏస చతుప్పాదకో, ఏస బహుప్పాదకో”తి జానాతి. పేత్తివిసయే నిబ్బత్తనకమ్మి “ఏస నిజ్ఞామతణ్ణికో భవిస్సతి, ఏస ఖుప్పిపాసికో, ఏస పరదత్తూపజీవీ”తి జానాతి.

“తేసు చ కమ్మేసు ఇదం కమ్మం పటిసన్ధిం ఆకడ్డిస్సతి, ఇదం నాకడ్డిస్సతి దుబ్బలం దిన్నాయ పటిసన్ధియా ఉపధివేపక్కమత్తం భవిస్సతీ”తి జానాతి. తథా సకలగామవాసికేసు ఏకతో దానం దదమానేసు సబ్బేసమ్మి చేతనా దేయ్యధమ్మారమ్మణావ హోతి, తం పన కమ్మం తేసం ఆయూహనక్ఖణే ఏవ నానం హోతి. తేసు హి కేచి దేవలోకే నిబ్బత్తిన్తి, కేచి మనుస్సలోకే, తం తథాగతో ఆయూహనక్ఖణే ఏవ “ఇమినా నీహరేన ఆయూహితత్తా ఏస మనుస్సలోకే నిబ్బత్తిస్సతి,

ఏస దేవలోకే”తి జానాతి. తద్ధేపి “ఏస పరనిమ్మితవసవత్తేసు నిబ్బత్తిస్సతి, ఏస భుమ్మదేవేసు నిబ్బత్తిస్సతి, ఏస జేట్టకదేవరాజా హుత్వా, ఏస తస్స దుతియం తతియం వా రానన్తరం కరోన్తో పరిచారకో హుత్వా నిబ్బత్తిస్సతీ”తి జానాతి.

“తేసు చ కమ్మేసు ఇదం పటిసన్దిం ఆకడ్డితుం సక్ఖిస్సతి, ఇదం న సక్ఖిస్సతి దుబ్బలం దిన్నాయ పటిసన్దియా ఉపధివేపక్కమత్తం భవిస్సతీ”తి జానాతి. తథా “విపస్సనం పట్టపిన్దేసు చ ఏస ఇమినా నీహారేన విపస్సనాయ ఆరద్ధత్తా అరహా భవిస్సతి, ఏస అనాగామీ, ఏస సకదాగామీ, ఏస సోతాపన్నో, ఏకబీజీ కోలంకోలో సత్తక్ఖత్తుపరమో, ఏస మగ్గం పత్తుం న సక్ఖిస్సతి లక్ఖణారమ్మణికవిపస్సనాయమేవ రస్సతి, ఏస పచ్చయపరిగ్గహే, ఏస నామరూపపరిగ్గహే, అరూపపరిగ్గహే చ రస్సతి, ఏస మహాభూతమత్తమేవ వవత్థపిస్సతి, ఏస కిఞ్చి సల్లక్ఖేతుం న సక్ఖిస్సతీ”తి జానాతి. “కసిణపరికమ్మం కరోన్తేసుపి ఏస పరికమ్మమత్తే ఏవ రస్సతి, ఏస నిమిత్తం ఉప్పాదేతుం సక్ఖిస్సతి, న అప్పనం. ఏస అప్పనమ్మి ఉప్పాదేస్సతి, ఏస ఝానం అధిగమిస్సతి, న ఉపరివిసేసం. ఏస ఉపరివిసేసమ్మి అధిగమిస్సతీ”తి జానాతి.

అనేకధాతూతి అనేకా చక్ఖాదయో పథవాదయో చ ధాతుయో ఏతస్సాతి అనేకధాతు, బహుధాతూతి అత్థో. లోకోతి ఖన్ధాయతనాదిలోకో. **చక్ఖుధాతూతి**ఆది యాహి ధాతూహి “అనేకధాతూ”తి లోకో వుత్తో, తాసం సరూపతో దస్సనం. తత్థ సభావట్ఠేన నిస్సత్తట్ఠేన చ ధాతు. చక్కు ఏవ ధాతు **చక్కుధాతు**. సేసపదేసుపి ఏసేవ నయో. **కామధాతూతి** ఏత్థ ద్వే కామా కిలేసకామో చ వత్తుకామో చ. కిలేసకామపక్ఖే కామపటిసంయుత్తో ధాతు కామధాతు, కామవితక్కస్సేతం నామం. వత్తుకామపక్ఖే పన కామావచరథమ్మా కామో ఉత్తరపదలోపేన, కామో చ సో ధాతు చాతి కామధాతు. బ్యాపాదపటిసంయుత్తో ధాతు **బ్యాపాదధాతు**, బ్యాపాదవితక్కస్సేతం నామం. బ్యాపాదోవ ధాతు బ్యాపాదధాతు, దసఆఘాతవత్థవిసయస్స పటిఘస్సేతం నామం. విహింసాపటిసంయుత్తో ధాతు **విహింసాధాతు**, విహింసావితక్కో. విహింసా ఏవ వా ధాతు విహింసాధాతు, పరసత్తవిహింసనస్సేతం నామం. **నేక్ఖమ్మఅబ్యాపాదఅవిహింసాధాతుయో** నేక్ఖమ్మవితక్కాదయో సబ్బకుసలధమ్మా మేత్తాకరుణా చాతి వేదితబ్బం. **రూపధాతూతి** రూపభవో, సబ్బే వా రూపధమ్మా. **అరూపధాతూతి** అరూపభవో, అరూపధమ్మా వా. **నిరోధధాతూతి** నిరోధతత్త్వా. **సఙ్ఖారధాతూతి** సబ్బే సఙ్ఖతధమ్మా. సేసం సువిఞ్ఞోయ్యం.

అఙ్గామఙ్గావిలక్ఖణత్తా నానప్పకారా ధాతుయో ఏతస్మిన్తి **నానాధాతు**, లోకో. తేనేవాహ - “**అఙ్గా చక్కుధాతు** యావ **అఙ్గా నిబ్బానధాతు**”తి, యథా చ ఇదం ఇథం ఇథం చక్కుధాతుఆదిభేదేన ఉపాదిన్నకసఙ్ఖారలోకస్స వసేన అనేకధాతునానాధాతులోకం పజానాతి, ఏవం అనుపాదిన్నకసఙ్ఖారలోకస్సపి వసేన తం పజానాతి. పచ్చేకబుద్ధా హి ద్వే చ అగ్గసావకా ఉపాదిన్నకసఙ్ఖారలోకస్సేవ నానత్తం జానన్తి, తమ్మి ఏకదేసేనేవ, న నిప్పదేసతో. అనుపాదిన్నకసఙ్ఖారలోకస్స పన నానత్తం న జానన్తి. భగవా పన “ఇమాయ నామ ధాతుయా ఉస్సన్నాయ ఇమస్స రుక్ఖస్స ఖన్ధో సేతో హోతి, ఇమస్స కాళో, ఇమస్స మట్టో, ఇమస్స ఫరుసో, ఇమస్స బహలో, ఇమస్స తనుత్తచో. ఇమాయ నామ ధాతుయా ఉస్సన్నాయ ఇమస్స రుక్ఖస్స పత్తం వణ్ణసణ్ణానాదివసేన ఏవరూపం నామ హోతి, ఇమాయ నామ ధాతుయా ఉస్సన్నత్తా ఇమస్స రుక్ఖస్స పుప్పం నీలం హోతి పీతకం లోహితకం ఓదాతం సుగన్ధం దుగ్గన్ధం, ఇమాయ నామ ధాతుయా ఉస్సన్నాయ ఫలం ఖుద్దకం మహాన్తం దీఘం వట్టం సుసణ్ణానం దుస్సణ్ణానం మట్టం ఫరుసం సుగన్ధం దుగ్గన్ధం తిత్తం మధురం కటుకం అమ్మిలం కసావం హోతి, ఇమాయ నామ ధాతుయా ఉస్సన్నాయ ఇమస్స రుక్ఖస్స కణ్ణకో తిఖిణో హోతి, అతిఖిణో ఉజుకో

కుటిలో కణ్డో నీలో ఓదాతో హోతి"తి ఏవం అనుపాదిన్నసజ్ఞారలోకస్సాపి వసేన అనేకధాతునానాధాతుభావం జానాతి.
సబ్బజ్ఞాబుద్ధానం ఏవ హి ఏతం బలం, న అజ్ఞోసం.

౬౦. యం యదేవ ధాతున్తి యం కిఞ్చి హీనాదిసభావం. యస్మా అధిముత్తి నామ అజ్ఞాసయధాతు, తస్మా
అధిముచ్చనం అజ్ఞాసయస్స హీనాదిసభావేన పవత్తనం. తం పన తస్స తం తం అధిట్టహానం అభినివిసనఞ్చ హోతితి ఆహ
- “అధిముచ్చన్తి, తం తదేవ అధిట్టహాన్తి అభినివిసన్తి”తి. అధిముచ్చనస్స విసయం విభాగేన దస్సేతుం “కేచి
రూపాధిముత్తా”తిఆది వుత్తం. తం సువిజ్ఞోయ్యమేవ. నానాధిముత్తికతాఞాణన్తి హీనాదివసేన నానాధిముత్తికతాయ ఞాణం.

తే యథాధిముత్తా చ భవన్తితి తే హీనాధిముత్తికా పణీతాధిముత్తికా సత్తా యథా యథా అధిముత్తా హోన్తి. తం తం
కమ్మసమాదానం సమాదియన్తితి అధిముత్తిఅనురూపం తం తం అత్తనా సమాదియితబ్బం కత్తబ్బం కమ్మం కరోన్తి, తాని
కమ్మసమాదానాని సముట్టానవసేన విభజన్తో “తే ఛబ్బిధం కమ్మ”న్తిఆదిమాహ. తత్త కేచి లోభవసేన కమ్మం
సమాదియన్తితి సమ్మన్దితబ్బం. ఏస నయో సేసేసుపి. తం విభజ్జమానన్తి తం సముట్టానవసేన ఛబ్బిధం పున
పవత్తినివత్తివసేన విభజ్జమానం దువిధం.

యం లోభవసేన దోసవసేన మోహవసేన చ కమ్మం కరోతీతి దసఅకుసలకమ్మపథకమ్మం సన్ధాయ వదతి. తజ్ఞో
సంకిటిట్టతాయ కాళకన్తి కణ్డం. అపాయేసు నిబ్బత్తాపనతో కాళకవిపాకన్తి కణ్డవిపాకం. యం సద్ధావసేన కమ్మం కరోతీతి
దసకుసలకమ్మపథకమ్మం. తజ్ఞో అసంకిటిట్టతా పణ్ణరన్తి సుక్ఖం. సగ్గే నిబ్బత్తాపనతో పణ్ణరవిపాకత్తా సుక్ఖవిపాకం. యం
లోభవసేన దోసవసేన మోహవసేన సద్ధావసేన చ కమ్మం కరోతి, ఇదం కణ్డసుక్ఖన్తి వోమిస్సకకమ్మం. కణ్డసుక్ఖవిపాకన్తి
సుఖదుక్ఖవిపాకం. మిస్సకకమ్మజ్ఞో కత్వా అకుసలవలేన తిరచ్ఛానయోనియం మఱ్ఱలహత్తిభావం ఉపపన్నో కుసలేన పవత్తే
సుఖం అనుభవతి, కుసలేన రాజకులే నిబ్బత్తోపి అకుసలేన దుక్ఖం వేదయతి. యం వీరియవసేన పజ్ఞావసేన చ కమ్మం
కరోతి, ఇదం కమ్మం అకణ్డం అసుక్ఖం అకణ్డఅసుక్ఖవిపాకన్తి కమ్మక్ఖయకరా చతుమగ్గచేతనా. తజ్ఞో యది కణ్డం భవేయ్య,
కణ్డవిపాకం దదేయ్య. యది సుక్ఖం భవేయ్య, సుక్ఖఉపపత్తిపరియాపన్నం విపాకం దదేయ్య. ఉభయవిపాకస్స పన
అప్పదానతో అకణ్డఅసుక్ఖవిపాకన్తి అయమేత్థ అత్తో.

కమ్మసమాదానే పరమం అచేలకపటిపదా కామేసు పాతబ్యతా, దుత్తియం తిబ్బకిలేసస్స అస్సుముఖస్సాపి రుదతో
పరిసుద్ధబ్రహ్మచరియచరణం, తత్తియం కామేసు అపాతబ్యతా అచేలకపటిపదా, చతుత్థం పచ్చయే అలభమానస్సాపి
ఝానవిపస్సనాసుఖసమగ్గీనో సాసనబ్రహ్మచరియచరణం. యం ఏవం జాతియం కమ్మసమాదానన్తి యం అజ్ఞామ్మి
ఏవంపకారం కమ్మం. ఇమినా పుగ్గలేనాతిఆది తస్మిం కమ్మవిపాకే భగవతో ఞాణస్స పవత్తనాకారదస్సనం. తత్త ఉపచితన్తి
యథా కతం కమ్మం ఫలదానసమత్థం హోతి, తథా కతం ఉపచితం. అవిపక్కన్తి న విపక్కవిపాకం. విపాకాయ పచ్చపట్టితన్తి
విపాకదానాయ కతోకాసం. న చ భబ్బో అభినిబ్బిధా గన్తున్తి కిలేసాభిసజ్ఞారానం అభినిబ్బిజ్ఞుతో అభినిబ్బిధాసజ్ఞాతం
అరియమగ్గం అధిగన్తుం న చ భబ్బో. తం భగవా న ఓవదతీతి తం విపాకావరణేన నివృతం పుగ్గలం భగవా సచ్చపటివేధం
పురక్ఖత్వా న ఓవదతి, వాసనత్థం పన తాదిసానమ్మి ధమ్మం దేసేతి ఏవ, అజాతసత్తుఆదీనం వియ.

ఉపచితన్తి కాతుం ఆరద్ధం. తేనేవాహ - “న చ తావ పారిపూరిం గత”న్తి. తేన మిచ్చత్తినియామస్స అసమత్తతం
దస్సేతి. పురా పారిపూరిం గచ్ఛతీతి పారిపూరిం ఫలనిష్పాదనసమత్తతం గచ్ఛతి పురా అధిగచ్ఛేయ్య.

మిచ్చుత్తనియతతాయ సజ్జకం ఫలధమ్మస్స అభాజనభావం నిబ్బత్తయతి పురా. తేనేవాహ - “పురా వేనేయ్యత్తం సమతిక్కమతీ”తి. “పురా అనియతం సమతిక్కమతీ”తిపి పాఠో, సో ఏవత్థో. అసమత్తేతి కమ్మే అసమ్ముణ్ణే, తే అసమ్ముణ్ణే వా.

౬౧. ఏవం కిలేసంతరాయమిస్సకం కమ్మంతరాయం దస్సేత్వా ఇదాని అమిస్సకం కమ్మంతరాయం దస్సేతుం “ఇమస్స చ పుగ్గలస్సా”తిఆది వుత్తం. తం వుత్తనయమేవ.

సబ్బేసన్ని ఇమస్మిం బలనిద్దేసే వుత్తానం సబ్బేసం కమ్మానం. ముదుమజ్జాధిమత్తతాతి ముదుమజ్జతిబ్బభావో. కమ్మానజ్ఞో ముదుఆదిభావేన తంవిపాకానం ముదుమజ్జతిక్ఖభావో విజ్ఞాయతీతి అధిప్పాయో. దిట్టధమ్మవేదనీయన్తిఆదీసు దిట్టధమ్మే ఇమస్మిం అత్తభావే వేదితబ్బం ఫలం దిట్టధమ్మవేదనీయం. ఉపపజ్జే అనంతరే అత్తభావే వేదితబ్బం ఫలం ఉపపజ్జవేదనీయం. అపరస్మిం అత్తభావే ఇతో అజ్ఞాస్మిం యస్మిం కస్మిం ఇతో అత్తభావే వేదితబ్బం ఫలం అపరాపరియవేదనీయం. ఏకజవనవారస్మింజ్ఞో సత్తసు చేతనాసు పఠమచేతనా దిట్టధమ్మవేదనీయం నామ. పరియోసానచేతనా ఉపపజ్జవేదనీయం నామ. మజ్జే పశ్చా చేతనా అపరాపరియవేదనీయం నామ. విపాకవేమత్తతాజాణన్తి విపాకవేమత్తతాయ విపాకవిసేసే జాణం. ఇమస్స పన కమ్మవిపాకస్స గతిసమ్మత్తి గతివిపత్తి, ఉపధిసమ్మత్తి ఉపధివిపత్తి, కాలసమ్మత్తి కాలవిపత్తి, పయోగసమ్మత్తి పయోగవిపత్తియో కారణం. సో చ నేసం కారణభావో “అత్థేకచ్ఛాని పాపకాని కమ్మసమాదానాని గతిసమ్మత్తిపటిబాహ్లాని న విపచ్చన్తి”తిఆదిపాళివసేన (విభ. ౮౧౦) వేదితబ్బో.

౬౨. అనంతరబలనిద్దేసే వుత్తకమ్మసమాదానపదేనేవ ఝానాదీని సజ్ఘహీత్వా దస్సేతుం “తథా సమాదిన్నానం కమ్మాన”న్తిఆది వుత్తం. సేక్ఖపుధుజ్ఞనసంతానేసు పవత్తాని ఝానాదీని కమ్మం హోన్తి. తత్థ తథా సమాదిన్నానన్తి “సుక్కం సుక్కవిపాకం పచ్చుప్పన్నసుఖం, ఆయతిం సుఖవిపాక”న్తి ఏవమాదిప్పకారేహ సమాదిన్నేసు కమ్మేసు. సంకిలేసోతి పటిపక్ఖధమ్మవసేన కిలిట్టభావో. వోదానం పటిపక్ఖధమ్మేహి విసుజ్ఞనం. వుట్టానం పగుణవోదానం భవజ్ఞవుట్టానజ్ఞ. ఏవం సంకిలిస్సతీతిఆదీసు అయమేవత్థో - ఇమినా ఆకారేన ఝానాది సంకిలిస్సతి వోదాయతి వుట్టహాతీతి జాననజాణం భగవతో అనావరణజాణం, న తస్స ఆవరణం అత్థీతి.

కతి ఝానానీతిఆది ఝానాదయో విభాగేన దస్సేతుం ఆరద్ధం. చత్తారి ఝానానీతి చతుక్కనయవసేన రూపావచరజ్ఞానాని సంతాయాహ. ఏకాదసాతి “రూపీ రూపాని పస్సతీ”తిఆదినా (దీ. ని. ౨.౧౨౯, ౧౭౪; ౩.౩౩౯, ౩౫౮; మ. ని. ౨.౨౪౮; ౩.౩౧౨) అట్టన్నం తిణ్ణజ్ఞా సుజ్ఞాతవిమోక్షాదీనం వసేన వుత్తం. అట్టాతి తేసు రపేత్వా లోకుత్తరే విమోక్షే అట్ట. సత్తాతి తేసు ఏవ నిరోధసమాపత్తిం రపేత్వా సత్త. తయోతి సుత్తంతపరియాయేన సుజ్ఞాతవిమోక్షాదయో తయో. ద్వేతి అభిధమ్మపరియాయేన అనిమిత్తవిమోక్షస్సాసమ్భవతో అవసేసా ద్వే. ఏత్థ చ పటిపాటియా సత్త అప్పితప్పితక్ఖణే విక్ఖమ్భనవసేన పచ్చనీకధమ్మేహి విముచ్చనతో , ఆరమ్మణే అధిముచ్చనతో చ విమోక్షా. నిరోధసమాపత్తి పన సబ్బసో సజ్ఞావేదయితేహి విముత్తత్తా అపగమవిమోక్షో నామ. లోకుత్తరా చ తంతంమగ్గవజ్జకిలేసేహి సముచ్చేదవసేన విముత్తత్తా విమోక్షోతి అయం విసేసో వేదితబ్బో.

సమాధీసు చతుక్కనయపశ్చాకనయేసు పఠమజ్ఞానసమాధి సవితక్కో సవిచారో సమాధి నామ. పశ్చాకనయే దుతియజ్ఞానసమాధి అవితక్కో విచారమత్తో సమాధి నామ. చతుక్కనయే పశ్చాకనయేపి సేసఝానేసు సమాధి అవితక్కో

అవిచారో సమాధి నామ.

సమాపత్తీసు పటిపాటియా అట్టన్నం సమాపత్తీనం “సమాధీ”తిపి నామం “సమాపత్తీ”తిపి. కస్మా? చిత్రకగ్గతాసబ్బావతో. నిరోధసమాపత్తియా తదభావతో న “సమాధీ”తి నామం. సజ్ఞాసమాపత్తిఆది హేట్టా వుత్తమేవ.

హానభాగియో సమాధీతి అప్పగుణేహి పరమజ్ఞానాదీహి వుట్టితస్స సజ్ఞామనసికారానం కామాదిఅనుపక్ఖన్దనం పరమజ్ఞానాదిసమాధిస్స హానభాగియతా. “పరమజ్ఞానస్స కామరాగభ్యాపాదా సంకిలేసో”తి వుత్తత్తా దుతియజ్ఞానాదివసేన యోజేతబ్బం. కుక్కుటం వుచ్చతి అజ్ఞాజిగుచ్చనముఖేన తప్పరమతా. కుక్కుటరూయాతి పుగ్గలాధిట్టాసేన రూనాని వుత్తాని, ద్వే పరమదుతియజ్ఞానానీతి వుత్తం హోతి. యో పరమం దుతియం వా రూనం నిబ్బత్తేత్వా “అలమేత్తావతా”తి సజ్ఞోచం ఆపజ్జతి, ఉత్తరి న వాయమతి, తస్స తాని రూనాని చత్తారిపి “కుక్కుటరూనానీ”తి వుచ్చన్తి, తంసమగ్గినో చ కుక్కుటరూయా. తేసు పురిమాని ద్వే ఆసన్నబలవపచ్చత్తికత్తా విసేసభాగియతాభావతో చ సంకిలేసభావేన వుత్తాని. ఇతరాని పన విసేసభాగియతాభావేపి మద్దపచ్చత్తికత్తా వోదానభావేన వుత్తానీతి దట్టబ్బం.

విసేసభాగియో సమాధీతి పగుణేహి పరమజ్ఞానాదీహి వుట్టితస్స సజ్ఞామనసికారానం దుతియజ్ఞానాదిపక్ఖన్దనం, పగుణవోదానం భవజ్ఞపుట్టానఞ్చ “పుట్టాన”న్తి వుత్తం. హేట్టిమం హేట్టిమజ్ఞో పగుణజ్ఞానం ఉపరిమస్స ఉపరిమస్స పదట్టానం హోతి. తస్మా వోదానమ్మి “పుట్టాన”న్తి వుత్తం. భవజ్ఞవసేన సబ్బరూనేహి పుట్టానం హోతీతి భవజ్ఞఞ్చ వోదానం పుట్టానం. యస్మా పన పుట్టానవసిభావేన యథాపరిచ్చిన్నకాలం సమాపత్తితో పుట్టానం హోతి, తస్మా సమాపత్తిపుట్టానకోసల్లం ఇథ “పుట్టాన”న్తి వుత్తం.

౬౩. తస్సేవ సమాధిస్సాతి తస్స అనంతరబలనిద్దేసే రూనాదిపరియాయేహి వుత్తసమాధిస్స. పరివారాతి పరిక్ఖారా. ఇన్ద్రియానీతి సద్ధాసతిపజ్ఞోన్ద్రియాని. బలానీతి హిరోత్తప్పహి సద్ధిం తానియేవ. వీరియస్స విసుం గహణం బలానం బహూపకారదస్సనత్థం. వీరియుపత్థమ్మేన హి సద్ధాదయో పటిపక్ఖేన అకమ్పనీయా హోన్తి. తేనేవాహ - “వీరియవసేన బలాని భవన్తీ”తి. తేసన్తి ఇన్ద్రియానం. ముదుమజ్ఞాధిమత్తతాతి అవిసదం ముదు. నాతివిసదం మజ్ఞం. అతివిసదం అధిమత్తం బలవం “తిక్ఖ”న్తి వుచ్చతి.

వేనేయ్యానం ఇన్ద్రియానురూపం భగవతో దేసనాపవత్తీతి దస్సేతుం “తత్థ భగవా”తిఆది వుత్తం. తత్థ సంఖిత్తవిత్థారేనాతి సంఖిత్తస్స విత్థారేన. అథ వా సంఖిత్తేనాతి ఉద్దిట్టమత్తేన. సంఖిత్తవిత్థారేనాతి ఉద్దేసేన నిద్దేసేన చ. విత్థారేనాతి ఉద్దేసనిద్దేసపటినిద్దేసేహి. ముదుకన్తి లహుకం అపాయభయవట్టభయాదీహి సన్తజ్జనవసేన భారియం అకత్వా. ముదుతిక్ఖన్తి నాతితిక్ఖం. సంవేగవత్థాహి సంవేగజననాదివసేన భారియం కత్వా. సమథం ఉపదిసతీతి సమథం అధికం కత్వా ఉపదిసతి, న తథా విపస్సనన్తి అధిప్పాయో. న హి కేవలేన సమథేన సచ్చప్పటివేధో సమ్భవతి. సమథవిపస్సనన్తి సమధురం సమథవిపస్సనం. విపస్సనన్తి సాతిసయం విపస్సనం ఉపదిసతి. యస్మా చేత్థ తిక్ఖిన్ద్రియాదయో ఉగ్గటితజ్ఞాఆదయోవ, తస్మా “తిక్ఖిన్ద్రియస్స నిస్సరణం ఉపదిసతీ”తిఆది వుత్తం. తత్థ అధిపజ్ఞాసిక్ఖాయాతి అధిపజ్ఞాసిక్ఖం.

యం ఏత్థ ఇన్ద్రియాన్తి ఏత్థ ఇన్ద్రియానం ముదుమజ్ఞాధిమత్తతాయ యం ఇన్ద్రియానం, ఇదం వుచ్చతి పరసత్తానం పరపుగ్గలానం ఇన్ద్రియపరోపరియత్తవేమత్తతాఇన్ద్రియాన్తి సమ్మన్దితబ్బం. తస్స ఇన్ద్రియాన్తి పవత్తనాకారం దస్సేతుం “అయం ఇమం భూమి”న్తిఆది వుత్తం. తత్థ అయం ఇమం భూమిం భావనఞ్చ గతోతి అయం పుగ్గలో ఏవమిమం సంకిలేసవాసనం వోదానం

భవభగ్న గతో గచ్ఛతి గమిస్యతి చ, కాలవచనిచ్చాయ అభావతో, యథా దుద్ధన్తి. ఇమాయ వేలాయ ఇమస్మిం సమయే ఇమాయ ముదుమజ్జతిక్ష్ణభేదాయ అనుసాసనియా. ఏవంధాతుకోతి హీనాదివసేన ఏవంఅజ్ఞాసయో ఏవంఅధిముత్తికో. అయశ్చాస్య ఆసయోతి ఇమస్య పుగ్గలస్య అయం సస్యతుచ్చేదప్పకారో, యథాభూతజ్ఞానానులోమఖన్తిప్పకారో వా ఆసయో. ఇదశ్చో చతుర్బిధం ఆసయన్తి ఏత్థ సత్తా వసన్తితి ఆసయోతి వుచ్చతి. ఇమం పన భగవా సత్తానం ఆసయం జానన్తో తేసం దిట్ఠిగతానం విపస్సనాజ్ఞాణకమ్మస్సకతశ్చాణానశ్చ అప్పవత్తిక్ష్ణణేపి జానాతి ఏవ. వుత్తమ్మి చేతం - “కామం సేవన్తశ్చోవ జానాతి ‘అయం పుగ్గలో కామగరుకో కామాసయో కామాధిముత్తో’తి. కామం సేవన్తశ్చోవ జానాతి ‘అయం పుగ్గలో నేక్ఖమ్మగరుకో నేక్ఖమ్మాసయో నేక్ఖమ్మాధిముత్తో’తి. నేక్ఖమ్మం సేవన్తశ్చోవ జానాతి... బ్యాపాదం... అబ్యాపాదం... ధినమిద్ధం... ఆలోకసశ్చం సేవన్తశ్చోవ జానాతి ‘అయం పుగ్గలో ధినమిద్ధగరుకో ధినమిద్ధాసయో ధినమిద్ధాధిముత్తో’”తి (పటి. మ. ౧.౧౧౩).

అయం అనుసయోతి అయం ఇమస్య పుగ్గలస్య కామరాగాదికో అప్పహీనోయేవ అనుసయితకిలేనో. అప్పహీనోయేవ హి ధామగతో కిలేనో అనుసయో. పరసత్తానన్తి పధానసత్తానం. పరపుగ్గలానన్తి తతో పరేసం సత్తానం, హీనసత్తానన్తి అత్తో. ఏకత్థమేవ వా ఏతం పదద్వయం వేనేయ్యవసేన ద్వీధా వుత్తం. ఇన్ద్రియపరోపరియత్తవేమత్తతాజ్ఞాన్తి పరభావో చ అపరభావో చ పరోపరియత్తం అ-కారస్య ఓకారం కత్వా, తస్య వేమత్తతా పరోపరియత్తవేమత్తతా. సద్ధాదీనం ఇన్ద్రియానం పరోపరియత్తవేమత్తతాయ జ్ఞాణం ఇన్ద్రియపరోపరియత్తవేమత్తతాజ్ఞాన్తి పదవిభాగో వేదితబ్బో.

తత్థ యన్తి యం అనేకవిహితస్య పుబ్బేనివాసస్య అనుస్సరణవసేన భగవతో జ్ఞాణం, ఇదం అట్టమం తథాగతబలన్తి సమ్మన్తో. అనేకవిహితన్తి అనేకవిధం, అనేకేహి వా పకారేహి పవత్తితం. పుబ్బేనివాసన్తి అనుస్సరితుం ఇచ్చితం అత్తనే పరేసశ్చ సమనన్తరాతీతం భవం ఆదిం కత్వా తత్థ తత్థ నివుత్తసన్తానం. అనుస్సరతీతి “ఏకమ్మి జాతిం ద్వేపి జాతియో”తి ఏవం జాతిపటిపాటియా అనుగత్వా సరతి, అనుదేవ వా సరతి, చిత్తే అభినిన్నామితమత్తే ఏవ సరతీతి అత్తో. భగవతో హి పరికమ్మకిచ్చం నత్తి, ఆవజ్ఞనమత్తేనేవ సరతి. సేయ్యథిదన్తి ఆరద్ధప్పకారనిదస్సనత్తే నిపాతో. ఏకమ్మి జాతిన్తి ఏకమ్మి పటిసన్ధిమూలం చుతిపరియోసానం ఏకభవపరియాపన్నం ఖన్ధసన్తానం. ఏస నయో ద్వేపి జాతియోతిఆదీసుపి.

అనేకేపి సంవట్టకప్పేతిఆదీసు పన పరిహాయమానో కప్పో సంవట్టకప్పో, వడ్డమానో వివట్టకప్పోతి వేదితబ్బో. తత్థ సంవట్టేన సంవట్టట్టాయీ గహితో తంమూలత్తా, వివట్టేన చ వివట్టట్టాయీ. ఏవశ్చో సతి యాని “చత్తారిమాని, భిక్ఖవే, కప్పస్స అసంఖ్యేయ్యాని. కతమాని చత్తారి? సంవట్టో సంవట్టట్టాయీ వివట్టో వివట్టట్టాయీ”తి (అ. ని. ౪.౧౨౬) వుత్తాని , తాని సబ్బాని పరిగ్గహితాని హోన్తి. అముత్తాసిన్తిఆది సరణాకారదస్సనం. తత్థ అముత్తాసిన్తి అముష్ఠి సంవట్టకప్పే, అముష్ఠి భవే వా యోనియం వా గతియం వా విజ్ఞాణట్ఠితియం వా సత్తావాసే వా సత్తనికాయే వా. ఏవంనామోతి తిస్సో వా పుస్సో వా. ఏవంగోత్తోతి భగ్గవో వా గోతమో వా. ఏవంవణ్ణోతి ఓదాతో వా సామో వా. ఏవమాహరోతి సాలిమంసోదనాహరో వా పవత్తఫలభోజనో వా. ఏవంసుఖదుక్ఖప్పటిసంవేదీతి అనేకప్పకారేన కాయికచేతసికానం సామిసనిరామిసప్పభేదానం వా సుఖదుక్ఖానం పటిసంవేదీ. ఏవమాయుపరియన్తోతి ఏవం వస్ససతపరమాయుపరియన్తో వా చతురాసీతికప్పసహస్సపరమాయుపరియన్తో వా. సో తతో చుతో అముత్త ఉదపాదిన్తి సో తతో భవతో, సత్తనికాయతో వా చుతో పున అముకస్మిం నామ సత్తనికాయే ఉదపాదిం. అథ వా తత్తాపి భవే వా సత్తనికాయే వా అహోసిం. ఏవంనామోతిఆది వుత్తత్థమేవ.

౬౪. దిబ్బేనాతిఆదీసు దిబ్బసదసత్తా దిబ్బం. దేవతానశ్శో సుచరితకమ్మనిబ్బత్తమ్మి పిత్తసేమ్మరుహిరాదీహి అపలిబుద్ధం ఉపక్కిలేసవిముత్తత్తా దూరేపి ఆరమ్మణగ్గహణసమత్తం దిబ్బం పసాదచక్కు హోతి. ఇదమ్మి వీరియభావనాబలనిబ్బత్తం ఇాణచక్కు తాదసమేవాతి దిబ్బసదసత్తా దిబ్బం, దిబ్బవిహారవసేన వా పటిలద్ధత్తా, అత్తనా చ దిబ్బవిహారసన్నిస్సితత్తాపి దిబ్బం, ఆలోకపరిగ్గహేన మహాజుతికత్తాపి దిబ్బం, తిరోకుట్టాదిగతరూపదస్సనేన మహాగతికత్తాపి దిబ్బం. తం సబ్బం సద్దసత్తానుసారేన వేదితబ్బం. దస్సనత్తేన చక్కు. చక్కుకిచ్చకరణేన చక్కుమివాతిపి చక్కు. చుత్తూపపాతదస్సనేన దిట్టివిసుద్ధిహేతుత్తా విసుద్ధం. యో హి చుతిమత్తమేవ పస్సతి, న ఉపపాతం, సో ఉచ్చేదదిట్టిం గణ్ఠాతి. యో ఉపపాతమత్తమేవ పస్సతి న చుతిం, సో నవసత్తపాతుభావదిట్టిం గణ్ఠాతి. యో పన తదుభయం పస్సతి, సో యస్మా దువిధమ్మి తం దిట్టిగతం అతివత్తతి. తస్మాస్స తం దస్సనం దిట్టివిసుద్ధిహేతు హోతి. తదుభయశ్చ భగవా పస్సతి. తేన వుత్తం - “చుత్తూపపాతదస్సనేన దిట్టివిసుద్ధిహేతుత్తా విసుద్ధ”న్తి.

ఏకాదసఉపక్కిలేసవిరహతో వా విసుద్ధం. యథాహ -

“సో భో అహం అనురుద్ధా ‘విచికిచ్చా చిత్తస్స ఉపక్కిలేసో’తి ఇతి విదిత్వా విచికిచ్చం చిత్తస్స ఉపక్కిలేసం పజహిం. ‘అమనసికారో చిత్తస్స ఉపక్కిలేసో... ధినమిద్ధం... ఛమ్మితత్తం... ఉప్పిలం... దుట్టుల్లం... అచ్చారద్ధవీరియం... అతిలీనవీరియం... అభిజప్పా... నానత్తసజ్ఞా... అతినిజ్ఞాయితత్తం రూపానం చిత్తస్స ఉపక్కిలేసో’తి ఇతి విదిత్వా అతినిజ్ఞాయితత్తం రూపానం చిత్తస్స ఉపక్కిలేసం పజహి”న్తి (మ. ని. ౩.౨౪౨) ఏవమాది.

తదేవం ఏకాదసఉపక్కిలేసవిరహతో వా విసుద్ధం. మనుస్సూపచారం అతిక్కమిత్వా రూపదస్సనేన అతిక్కంతమానుసకం, మంసచక్కుం అతిక్కంతత్తా వా అతిక్కంతమానుసకం. తేన దిబ్బేన చక్కునా విసుద్ధేన అతిక్కంతమానుసకేన.

సత్తే పస్సతీతి మనుసో మనుస్సం మంసచక్కునా వియ సత్తే పస్సతి ఓలోకేతి. చవమానే ఉపపజ్జమానేతి ఏత్థ చుత్తిక్ఖణే ఉపపత్తిక్ఖణే వా దిబ్బచక్కునాపి దట్ఠం న సక్కా. యే పన ఆసన్నచుతికా ఇదాని చవిస్సన్తి, యే చ గహితపటిసన్నికా సమ్మతి నిబ్బత్తా, తే “చవమానా ఉపపజ్జమానా”తి అధిప్పేతా. తే ఏవరూపే చవమానే ఉపపజ్జమానే. హీనేతి మోహనిస్సన్దయుత్తత్తా హీనజాతికులభోగాదివసేన హీళితే పరిభూతే. పణీతేతి అమోహనిస్సన్దయుత్తత్తా తబ్బిపరీతే. సువణ్ణేతి అదోసనిస్సన్దయుత్తత్తా ఇట్టకంతమానాపవణ్ణయుత్తే. దుబ్బణ్ణేతి దోసనిస్సన్దయుత్తత్తా అనిట్టాకంతామానాపవణ్ణయుత్తే అభిరూపే విరూపే వాతి అత్తో. సుగతేతి సుగతిగతే, అలోభనిస్సన్దయుత్తత్తా వా అడ్డే మహద్ధనే. దుగ్గతేతి దుగ్గతిగతే, లోభనిస్సన్దయుత్తత్తా వా దలిద్దే అప్పన్నపానభోజనే. యథాకమ్మూపగేతి యం యం కమ్మం ఉపచితం, తేన తేన ఉపగతే. తత్థ పురిమేహి “చవమానే”తిఆదీహి దిబ్బచక్కుకిచ్చం వుత్తం. ఇమినా పన పదేన యథాకమ్మూపగజాణకిచ్చం. యథాకమ్మూపగజాణఅనాగతంసజాణాని చ దిబ్బచక్కుపాదకానేవ దిబ్బచక్కునా సహేవ ఇజ్జన్తి.

కాయదుచ్చరితేనాతిఆదీసు దుట్టు చరితం, దుట్టం వా చరితం కిలేసపూతికత్తా దుచ్చరితం. కాయేన దుచ్చరితం, కాయతో వా పవత్తం దుచ్చరితం కాయదుచ్చరితం. ఏవం వచీమనోదుచ్చరితానిపి దట్ఠబ్బాని. సమన్నాగతాతి సమగ్గీభూతా. అరియానం ఉపవాదకాతి బుద్ధాదీనం అరియానం, అంతమసో గిహిసోతాపన్నానమ్మి అన్తిమవత్తునా వా

గుణపరిధంసనేన వా ఉపవాదకా అక్కిసకా గరహకా. మిచ్చాదిట్టికాతి విపరీతదస్సనా. మిచ్చాదిట్టికమ్మసమాదానాతి మిచ్చాదిట్టిహేతుభూతసమాదిన్ననానావిధకమ్మా. యే చ మిచ్చాదిట్టిమూలకేసు కాయకమ్మాదీసు అజ్ఞోపి సమాదపేన్తి. తత్త వచీమనోదుచ్చరితగ్గహణేన అరియూపవాదమిచ్చాదిట్టిసు గహితాసుపి తేసం పున వచనం మహాసావజ్జభావదస్సనత్థం. మహాసావజ్జో హి అరియూపవాదో ఆనన్తరియసదిసో. యథాహ -

“సేయ్యథాపి , సారిపుత్త, భిక్షు సీలసమ్మన్నో సమాధిసమ్మన్నో పజ్ఞాసమ్మన్నో దిట్ఠేవ ధమ్మే అజ్ఞాం ఆరాధేయ్య, ఏవంసమ్మదమిదం, సారిపుత్త, వదామి తం వాచం అప్పహాయ తం చిత్తం అప్పహాయ తం దిట్ఠిం అప్పటినిస్సజ్జిత్యా యథాభతం నిక్కిత్తో ఏవం నిరయే”తి (మ. ని. ౧.౧౪౯).

మిచ్చాదిట్టితో చ మహాసావజ్జతరం నామ అజ్ఞాం నత్తి. యథాహ -

“నాహం, భిక్షవే, అజ్ఞాం ఏకధమ్మమ్మి సమనుపస్సామి ఏవం మహాసావజ్జతరం, యథయిదం, భిక్షవే, మిచ్చాదిట్టి. మిచ్చాదిట్టిపరమాని, భిక్షవే, వజ్జానీ”తి (అ. ని. ౧.౩౧౦).

కాయస్స భేదాతి ఉపాదిన్నక్షన్ధపరిచ్ఛాగా. పరం మరణాతి తదనన్తరం అభినిబ్బత్తక్షన్ధగ్గహణే. అథ వా కాయస్స భేదాతి జీవితీన్ద్రియస్స ఉపచ్ఛేదా. పరం మరణాతి చుతితో ఉద్ధం. అపాయన్తిఆది సబ్బం నిరయవేవచనం. నిరయో హి సగ్గమోక్షహేతుభూతా పుజ్ఞాసమ్మతా అయా అపేతత్తా, సుఖానం వా ఆయస్స అభావా అపాయో. దుక్ఖస్స గతి పటిసరణన్తి దుగ్గతి, దోసబహులతాయ వా దుట్టేన కమ్మునా నిబ్బత్తా గతి దుగ్గతి. వివసా నిపతన్తి తత్త దుక్కుటకారినోతి వినిపాతో. నత్తి ఏత్త అస్సాదసజ్ఞోతో అయోతి నిరయో.

అథ వా అపాయగ్గహణేన తిరచ్ఛానయోనిం దీపేతి, తిరచ్ఛానయోని హి అపాయో, సుగతితో అపేతత్తా. న దుగ్గతి, మహేసక్ఖానం నాగరాజాదీనం సమ్మవతో. దుగ్గతిగ్గహణేన పేత్తివిసయం దీపేతి, సో హి అపాయో చేవ దుగ్గతి చ సుగతితో అపేతత్తా, దుక్ఖస్స చ గతిభూతత్తా. న తు వినిపాతో అసురసదిసం అవినిపతితత్తా. పేతమహిద్ధికానజ్ఞో విమానానిపి నిబ్బత్తన్తి. వినిపాతగ్గహణేన అసురకాయం దీపేతి, సో హి యథావుత్తేనత్తేన అపాయో చేవ దుగ్గతి చ సుఖసముస్సయేహి వినిపాతత్తా వినిపాతోతి వుచ్చతి. నిరయగ్గహణేన అవీచిఆదిఅనేకప్పకారం నిరయమేవ దీపేతి. ఉపపన్నాతి ఉపగతా, తత్త అభినిబ్బత్తాతి అధిప్పాయో. వుత్తవిపరియాయేన సుక్కపక్ఖో వేదితబ్బో.

అయం పన విసేసో - ఏత్త సుగతిగ్గహణేన మనుస్సగతిమ్మి సజ్జణ్ఠాతి. సగ్గగ్గహణేన దేవగతిం ఏవ. తత్త సున్దరా గతీతి సుగతి. రూపాదీహి విసయేహి సుట్ట అగ్గోతి సగ్గో. సో సబ్బోపి లుజ్జనపలుజ్జనట్టేన లోకోతి అయం వచనత్తో. అముకాయ కప్పకోటియం ఉపచితం తేనాయం ఏతరహి, అనాగతే వా సగ్గాపగో అపాయూపగో చాతి అట్టమనవమబలజ్ఞాణకిచ్చం ఏకజ్ఞం కత్వా దస్సితం. తథా కప్పసతసహస్సేవాతిఆదీసుపి. తేనేవాహ - “ఇమాని భగవతో ద్వే జ్ఞాణానీ”తి.

నిహతో మారో బోధిమూలేతి నిహతో సముచ్చిన్నో కిలేసమారో బోధిరుక్ఖమూలే. ఇదం భగవతో దసమం బలన్తి ఇదం కిలేసమారస్స హననం సముచ్చిన్దనం భగవతో దసమం బలం. తేనేవాహ - “సబ్బాసవపరిక్ఖయం జ్ఞాణ”న్తి. యస్మా పన యదా అరహత్తమగ్గేన సవాసనా సబ్బే ఆసవా ఖేపితా, తదా భగవతా సబ్బజ్ఞాతజ్ఞాణం అధిగతం నామ, తస్మా “యం సబ్బజ్ఞాతా పత్తా”తిఆది వుత్తం.

అయం తావేత్థ ఆచరియానం సమానత్థకథా. పరవాదీ పనాహ - “దసబలజ్ఞాణం నామ పాటిఏక్కం నత్తి, యస్మా ‘సబ్బజ్ఞాతా పత్తా విదితా సబ్బధమ్మా’తి వుత్తం, తస్మా సబ్బజ్ఞాతజ్ఞాణస్సేవాయం పభేదో”తి, తం న తథా దట్టబ్బం. అజ్ఞామేవ హి దసబలజ్ఞాణం, అజ్ఞం సబ్బజ్ఞాతజ్ఞాణం. దసబలజ్ఞాణజ్ఞో సకసకకిచ్చమేవ జానాతి, సబ్బజ్ఞాతజ్ఞాణం తమ్మి తతో అవసేసమ్మి జానాతి. దసబలజ్ఞాణేసు హి పరమం కారణాకారణమేవ జానాతి. దుతియం కమ్మపరిచ్ఛేదమేవ, తతియం ధాతునానత్తకారణమేవ, చతుత్థం అజ్ఞాసయాధిముత్తిమేవ, పశ్చాదుం కమ్మవిపాకస్తరమేవ, ఛట్టం ఝానాదీహి సద్ధిం తేసం సంకిలేసాదిమేవ, సత్తమం ఇంద్రియానం తిక్ఖముదుభావమేవ, అట్టమం పుట్టేనిపుట్టక్షణసంతతిమేవ, నవమం సత్తానం చుత్తాపపాతమేవ, దసమం సచ్చపరిచ్ఛేదమేవ. సబ్బజ్ఞాతజ్ఞాణం పన ఏతేహి జానితబ్బజ్ఞ తతో ఉత్తరిజ్ఞ పజానాతి. ఏతేసం పన కిచ్చం సబ్బం న కరోతి . తజ్ఞో ఝానం హుత్వా అప్పేతుం న సక్కోతి, ఇద్ధి హుత్వా వికుబ్బితుం న సక్కోతి, మగ్గో హుత్వా కిలేసే ఖేపేతుం న సక్కోతి.

అపిచ పరవాదీ ఏవం పుచ్చితబ్బో “దసబలజ్ఞాణం నామేతం సవితక్కుసవిచారం అవితక్కువిచారమత్తం అవితక్కుఅవిచారం కామావచరం రూపావచరం అరూపావచరం లోకియం లోకుత్తర”న్తి. జానంతో “పటిపాటియా సత్త సవితక్కుసవిచారానీ”తి వక్ఖతి, తతో పరాని ద్వే అవితక్కుఅవిచారానీతి, ఆసవక్ఖయజ్ఞాణం సియా సవితక్కుసవిచారం, సియా అవితక్కువిచారమత్తం, సియా అవితక్కుఅవిచారన్తి. తథా పటిపాటియా సత్త కామావచరాని, తతో ద్వే రూపావచరాని, అవసాసే ఏకం లోకుత్తరన్తి వక్ఖతి. సబ్బజ్ఞాతజ్ఞాణం పన సవితక్కుసవిచారమేవ కామావచరమేవ లోకియమేవాతి నిట్టమేత్థ గన్తబ్బం.

విచయహారసమ్మాతవణ్ణనా నిట్టితా.

౩. యుత్తిహారసమ్మాతవణ్ణనా

౬౫. ఏవం నానానయేహి విచయహారసమ్మాతం విత్థారేత్వా ఇదాని యుత్తిహారసమ్మాతాదీని దస్సేతుం “తత్థ కతమో యుత్తిహారసమ్మాతో”తిఆది ఆరద్ధం. తత్థ “తస్మా రక్ఖితచిత్తస్సా”తి గాథాయ పదత్తో విత్థారితోయేవ. రక్ఖితచిత్తస్స సమ్మాసజ్కప్పగోచరో భవిస్సతీతి యుజ్జతీతి మనచ్చట్టాని ద్వారాని సతికవాటేన పిదహిత్యా విహరంతస్స కామవితక్కాదీనం మిచ్చాసజ్కప్పానం అవసరో ఏవ నత్తితి నేక్ఖమ్మవితక్కాదికో సమ్మాసజ్కప్పో ఏవ తస్స గోచరో పవత్తిట్టానం భవిస్సతీతి అయమత్తో యుజ్జతి. యుత్తియా ఘటేతి సంసన్దతి సమేతీతి అత్తో. సమ్మాసజ్కప్పగోచరో సమ్మాదిట్టి భవిస్సతీతి వుత్తనయేన సమ్మాసజ్కప్పగోచరో పుగ్గలో అవిపరీతమేవ వితక్కుతో సమ్మాదిట్టి భవిస్సతి. సమ్మాదిట్టిసజ్ఞాతం విపస్సనాజ్ఞాణం పురక్ఖత్వా విహరంతో మగ్గజ్ఞాణేన పశ్చాన్నం ఖడ్ధానం ఉదయబ్బయం అసమ్మాహతో పటివిజ్ఞిస్సతి. తథా పటివిజ్ఞిస్తో చ దుక్ఖసభావత్తా దుగ్గతిసజ్ఞాతా సబ్బా భవగతియో జహిస్సతి, తతో ఏవ సబ్బం వినిపాతభయం సంసారభయజ్ఞా సమతిక్కుమిస్సతీతి సబ్బోపి చాయమత్తో యుత్తో ఏవాతి.

యుత్తిహారసమ్మాతవణ్ణనా నిట్టితా.

౪. పదట్టానహారసమ్మాతవణ్ణనా

౬౬. సకసమ్పత్తియా వియ సుసంవిహితసజ్కప్తో భవతి. ఇన్ద్రియేసు గుత్తద్వారతా సుచరితపారిపూరియా ఆసన్నకారణన్తి ఆహ - “రక్షితచిత్తస్సాతి తిణ్ణం సుచరితానం పదట్ఠాన”న్తి. తస్సన్తో - “రక్షితచిత్తస్సా”తి ఇదం తిణ్ణం సుచరితానం పదట్ఠానవచనన్తి. నేక్ఖమ్మసజ్కప్పాదిబహులస్స కామచ్చన్దాదినీవరణప్పహానం సుకరన్తి నేక్ఖమ్మసజ్కప్పాదయో సమథస్స ఆసన్నకారణన్తి ఆహ - “సమ్మాసజ్కప్పగోచరోతి సమథస్స పదట్ఠాన”న్తి. కమ్మస్సకతాసమ్మాదిట్ఠీయం సప్పచ్చయనామరూపదస్సనసమ్మాదిట్ఠీయఞ్చ రితో అత్తాధీనం సంసారదుక్ఖం పస్సన్తో తదతిక్కమనుపాయం విపస్సనం ఆరభతీతి సమ్మాదిట్ఠీవిపస్సనాయ విసేసకారణన్తి ఆహ - “సమ్మాదిట్ఠీపురేక్షారోతి విపస్సనాయ పదట్ఠాన”న్తి. ఉదయబ్బయదస్సనం ఉస్సుక్కాపేన్తో సమ్మత్తనియామం ఓక్కమతీతి తం పఠమమగ్గాధిగమస్స కారణన్తి ఆహ - “ఇత్వాన ఉదయబ్బయన్తి దస్సనభూమియా పదట్ఠాన”న్తి. ఆలోకసజ్ఞామనసికారాదీహి థినమిద్ధస్స అభిభవనం వీరియస్స ఆసన్నకారణన్తి ఆహ - “థినమిద్ధాభిభూ భిక్షాతి వీరియస్స పదట్ఠాన”న్తి. యదిపి అరియమగ్గక్షణే పహానభావనా సమానకాలా ఏకాభిసమయస్స ఇచ్చితత్తా, తథాపి పహాతబ్బస్స పహానాభావే భావనాపారిపూరీ నట్ఠీతి పహాననిమిత్తా వియ కత్వా భావనా వుత్తా “సబ్బా దుగ్గతియో జహీతి భావనాయ పదట్ఠాన”న్తి. అథ వా “సబ్బా దుగ్గతియో జహీ”తి ఇదం భగవతో వచనం యోగీనం ఉస్సాహజననత్థం ఆనిసంసకిత్తనం హోతీతి భావనాయ విసేసకారణన్తి వుత్తం “సబ్బా...పే.... పదట్ఠాన”న్తి.

పదట్ఠానహారసమ్మాతవణ్ణనా నిట్ఠితా.

౫. లక్ఖణహారసమ్మాతవణ్ణనా

౬౭. ఇన్ద్రియేసు గుత్తద్వారతా సతిసంవరో, సతిబలేన చ నేక్ఖమ్మవితక్కాదిబహులో హోతీతి వుత్తం - “తస్మా రక్షితచిత్తస్స సమ్మాసజ్కప్పగోచరోతి ఇదం సత్తిన్ద్రియ”న్తి. తస్సన్తో - “తస్మా రక్షితచిత్తస్స సమ్మాసజ్కప్పగోచరో”తి ఏత్థ రక్షితచిత్తతాయ చ సమ్మాసజ్కప్పగోచరతా కారణాపచారేన ఇదం సత్తిన్ద్రియం, గహితాని భవన్తి పఞ్చన్ద్రియాని ఇన్ద్రియలక్ఖణేన విముత్తిపరిపాచనభావేన వా ఏకలక్ఖణత్తాతి అధిష్ఠాయో. గహితో భవతీతి ఏత్థ మగ్గలక్ఖణేన గహణం సువిజ్ఞోయ్యన్తి తం రపేత్వా కారణతో గహణం దస్సేతుం “సమ్మాదిట్ఠితో హి సమ్మాసజ్కప్తో పభవతీ”తిఆది వుత్తం. తతో ఏవ గహితో భవతి అరియో అట్ఠఙ్గికో మగ్గోతి వత్వా విముత్తివిముత్తిజాణదస్సనానిపి వుత్తాని.

లక్ఖణహారసమ్మాతవణ్ణనా నిట్ఠితా.

౬. చతుబ్యూహహారసమ్మాతవణ్ణనా

౬౮. రక్షీయతీతి రక్షితం. ఇదం పదవసేన నిబ్బచనం. యస్మా పన అత్థవసేన నిబ్బచనే వుత్తే పదవసేన నిబ్బచనం వుత్తమేవ హోతి, తస్మా “రక్షితం పరిపాలీయతీతి ఏసా నిరుత్తీ”తి వుత్తం. తత్థ ఇతి-సద్దో ఆద్యత్తో, పకారే వా. తేన ఏవమాదికా ఏవంపకారా వా ఏసా నిరుత్తీతి వుత్తం హోతి. తస్మా చిన్తేతీతి చిత్తం. అత్తనో సన్తానం చినోతీతి చిత్తం, పచ్చయేహి చితన్తి చిత్తం, చిత్తవిచిత్తట్ఠేన చిత్తం, చిత్తకరణట్ఠేన చిత్తం. సమ్మా సజ్కప్పేతీతి సమ్మాసజ్కప్తోతిఆదినా నిరుత్తి వేదితబ్బా.

అయం ఏత్థ భగవతో అధిష్ఠాయోతి “రక్షితచిత్తో అస్సా”తిఆదినా ఇన్ద్రియసంవరాదయో దుగ్గతిపహానశ్చ వదతో భగవతో ఏత్థ గాఢాయం అధిష్ఠాయో. కోకాలికో హీతిఆది నిదాననిద్దేసో. తత్థ హి-సద్దో కారణే. ఇదం వుత్తం హోతి - యస్మా కోకాలికో (సం. ని. ౧.౧౮౧; అ. ని. ౧౦.౮౯; సు. ని. కోకాలికసుత్త) అరక్షితచిత్తతాయ అగ్గసావకేసు చిత్తం పదోసేత్వా పదుమనిరయం ఉపపన్నో, తస్మా దుగ్గతియో జహితుకామో రక్షితచిత్తో అస్సాతి భగవా సతిఆరక్షేన చేతసా సమన్నాగతో సబ్బా దుగ్గతియో జహతీతి అత్తో. సుత్తమ్మి వుత్తం “సతియా చిత్తం రక్షితబ్బ”ని దేసనానుసన్ధిదస్సనం.

చతుబ్బూహహారసమ్మాతవణ్ణనా నిట్టితా.

౭. ఆవట్టహారసమ్మాతవణ్ణనా

౬౯. నేక్ఖమ్మసజ్కప్పబహులో కసిణవసేన మేత్తాదివసేన వా లద్ధాయ చిత్తేకగ్గతాసజ్ఞాతాయ చిత్తమజ్ఞాసాయ చిత్తం రపేత్వా సమాధియేవ వా యథాలద్ధం సంకిలేసతో రక్షితచిత్తో నామ హోతీతి వుత్తం - “తస్మా రక్షితచిత్తస్స సమ్మాసజ్కప్పగోచరోతి అయం సమథో”తి. పజ్ఞాపధానా విపస్సనాతి ఆహ - “సమ్మాదిట్టిపురేక్షారోతి అయం విపస్సనా”తి. అరియమగ్గేన దుక్ఖసచ్చే పరిజ్ఞాతే ఉదయబ్బయదస్సనం మత్తకప్పత్తం నామ హోతీతి వుత్తం - “ఇత్తాన ఉదయబ్బయన్తి దుక్ఖపరిజ్ఞా”తి. “యం కిఞ్చ సముదయధమ్మం, సబ్బం తం నిరోధధమ్మ”ని హి మగ్గజాణస్స పవత్తిదస్సనాతి. ఇమాని చత్తారి సచ్చానీతి చతుసచ్చధమ్మవసేన ఆవట్టనం నిట్టపేతి. తత్థ పురిమేన సచ్చద్వయట్టపనేన విసభాగధమ్మవసేన, పచ్చిమేన సభాగధమ్మవసేన ఆవట్టనన్తి దట్టబ్బం.

ఆవట్టహారసమ్మాతవణ్ణనా నిట్టితా.

౮. విభత్తిహారసమ్మాతవణ్ణనా

౭౦. కుసలపక్ఖో కుసలపక్ఖేన నిద్దిసితబ్బోతి రక్షితచిత్తస్సాతి సతిసంవరో, సో చబ్బిధో ద్వారవసేన చక్ఖుద్వారసంవరో యావ మనోద్వారసంవరోతి. సమ్మాసజ్కప్పో తివిధో - నేక్ఖమ్మసజ్కప్పో, అబ్బాపాదసజ్కప్పో, అవిహింసాసజ్కప్పోతి. సమ్మాదిట్టి అట్టవిధా దుక్ఖే జాణం...పే... ఇదప్పచ్చయతాపటిచ్చసముప్పన్నేసు ధమ్మేసు జాణన్తి. ఉదయబ్బయజాణం పజ్ఞాసవిధం అవిజ్ఞాసముదయా రూపసముదయో...పే... విపరిణామలక్ఖణం పస్సన్తోపి విజ్ఞాణక్ఖన్దస్స వయం పస్సతి. ధినమిద్ధాభిభవనం చతుబ్బిధం చతుమగ్గవసేన. తత్థ సతిసంవరో లోకియలోకుత్తరవసేన దువిధో. తేసు లోకియో కామావచరోవ, లోకుత్తరో దస్సనభావనాభేదతో దువిధో. ఏకమేకో చేత్థ చతుసతిపట్టానభేదతో చతుబ్బిధో. ఏస నయో సమ్మాసజ్కప్పాదీసుపి.

అయం పన విసేసో - సమ్మాసజ్కప్పో పరమజ్ఞానవసేన రూపావచరోతిపి నీహరితబ్బో. పదట్టానవిభాగో పదట్టానహారసమ్మాతే వుత్తనయేన వత్తబ్బో. అకుసలపక్ఖే అసంవరో చక్ఖుఅసంవరో...పే... కాయఅసంవరో, చోపనకాయఅసంవరో, వాచాఅసంవరో, మనోఅసంవరోతి అట్టవిధో. మిచ్చాసజ్కప్పో కామవితక్కాదివసేన తివిధో. అజ్ఞాణం “దుక్ఖే అజ్ఞాణ”నిఆదినా అట్టవిధా విభత్తం. సమ్మాదిట్టిపటిపక్ఖతో మిచ్చాదిట్టి ద్వాసట్టివిధేన వేదితబ్బా. ధినమిద్ధం ఉప్పత్తిభూమితో పశ్చాదిధన్తి ఏవం అకుసలపక్ఖే విభత్తి వేదితబ్బా.

విభత్తిహారసమ్మాతవణ్ణనా నిట్టితా.

౯. పరివత్తనహారసమ్మాతవణ్ణనా

౭౧. పరివత్తనహారే ఆవట్టహారే వుత్తనయేన సమథవిపస్సనానిద్ధారణం అకత్వా “సమథవిపస్సనాయ భావితాయా”తి ఆహ. లోకియా చేత్త సమథవిపస్సనా దట్టబ్బా. పటిపక్ఖేనాతి “అరక్ఖితేన చిత్తేనా”తి గాఢాయ పటిపక్ఖేనాతి అధిప్పాయో. అథ వా విభత్తిహారే నిద్దిట్టస్స అకుసలపక్ఖస్స పటిపక్ఖేనాతి అత్తో.

పరివత్తనహారసమ్మాతవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౦. వేవచనహారసమ్మాతవణ్ణనా

౭౨. “మానసం హదయం పణ్ణరం విజ్ఞాణం విజ్ఞాణక్ఖన్దో మనోవిజ్ఞాణధాతు”తి (ధ. స. ౬) చ చిత్తస్స వేవచనం. “తక్కో వితక్కో సజ్కప్పో అప్పనా బృప్పనా చేతనో అభినిరోపనా”తి చ సమ్మాసజ్కప్పస్స. “పజ్ఞా పజాననా విచయో పవిచయో”తిఆదినా (ధ. స. ౧౬) సమ్మాదిట్టియా. “ధినం ధియనా ధియితత్తం చిత్తస్స అకల్లతా అకమ్మజ్ఞతా ఓనాహో పరినాహో అన్తోసజ్కోచో”తి ధినస్స. “అకల్లతా అకమ్మజ్ఞతా కాయాలసియం సుప్పం సుప్పనా సుపితత్త”న్తి (ధ. స. ౧౧౬౩) మిద్ధస్స. “భిక్ఖకో భిక్ఖా”తిఆదినా (పారా. ౪౫) భిక్ఖపదస్స. “దుగ్గతి అపాయో వినిపాతో వట్టదుక్ఖం సంసారో”తిఆదినా దుగ్గతియా వేవచనం వేదితబ్బం.

వేవచనహారసమ్మాతవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౧. పజ్ఞాత్తిహారసమ్మాతవణ్ణనా

౭౩. అధిట్టహిత్యా రక్ఖన్తియా సతియా రక్ఖీయమానం చిత్తం తస్సా అధిట్టానం వియ హోతీతి కత్వా వుత్తం – “రక్ఖీతచిత్తస్సాతి పదట్టానపజ్ఞాత్తి సతియా”తి. సేసం ఇమస్మిం పజ్ఞాత్తిహారసమ్మాతే ఇతో పరేసు ఓతరణనోధనహారసమ్మాతేసుపి అపుబ్బం నత్తి. హేట్టా వుత్తనయమేవ.

పజ్ఞాత్తిహారసమ్మాతవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౪. అధిట్టానహారసమ్మాతవణ్ణనా

౭౬. అధిట్టానహారసమ్మాతే సమ్మాదిట్టి నామ యం దుక్ఖే జాణన్తిఆదినా చతుసచ్చహేతుహేతుసముప్పన్నపచ్చయపచ్చయుప్పన్నసజ్ఞాతస్స విసయస్స వసేన వేమత్తతం దస్సేత్వా పున యం తత్త తత్త యథాభూతం జాణదస్సనన్తి పాళిపాళిఅత్థానం అవసిట్టవిసయవసేనేవ వేమత్తతం దీపేతి. తత్త యం సచ్చాగమనన్తి యం సచ్చతో అవిపరీతతో విసయస్స ఆగమనం, అధిగమోతి అత్తో. “యం పచ్చాగమన”న్తిపి పారో, తస్స యం పటిపాటివిసయస్స ఆగమనం, తంతంవిసయాధిగమోతి అత్తో. సేసమేత్త పరిక్ఖారసమారోపనహారసమ్మాతేసు యం వత్తబ్బం, తం పుట్టే వుత్తనయత్తా ఉత్తానమేవ.

అధిష్టానహారసమూతవణ్ణనా నిట్టితా.

మిస్సకహారసమూతవణ్ణనా

అపి చేత్త హారసమూతనిడ్డేనో ఇమినాపి నయేన వేదితబ్బో -

“మనోపుబ్బుళ్ళమా ధమ్మా, మనోసేట్టా మనోమయా;

మనసా చే పసన్నేన, భాసతి వా కరోతి వా;

తతో నం సుఖమన్వేతి, ఛాయావ అనపాయినీ”తి. (ధ. పం. ౨);

తత్త కతమో దేసనాహారసమూతో? మనోపుబ్బుళ్ళమా ధమ్మాతి మనోతి ఖన్ధవవత్థానేన విజ్ఞాణక్షన్ధం దేసేతి.

ఆయతనవవత్థానేన మనాయతనం , ధాతువవత్థానేన విజ్ఞాణధాతుం, ఇన్ద్రియవవత్థానేన మనిన్ద్రియం. కతమే ధమ్మా పుబ్బుళ్ళమా? ఛ ధమ్మా పుబ్బుళ్ళమా, కుసలానం కుసలమూలాని, అకుసలానం అకుసలమూలాని, సాధిపతికానం అధిపతి, సబ్బచిత్తుప్పాదానం ఇన్ద్రియాని. అపి ఛ ఇమస్మిం సుత్తే మనో అధిప్పేతో. యథా బలగ్గస్స రాజా పుబ్బుళ్ళమో, ఏవమేవం ధమ్మానం మనో పుబ్బుళ్ళమో. తత్త తివిధేన మనో పుబ్బుళ్ళమో నేక్ఖమ్మఛన్దేన అబ్బాపాదఛన్దేన అవిహింసాఛన్దేన. తత్త అలోభస్స నేక్ఖమ్మఛన్దేన మనోపుబ్బుళ్ళమం, అదోసస్స అబ్బాపాదఛన్దేన మనోపుబ్బుళ్ళమం, అమోహస్స అవిహింసాఛన్దేన మనోపుబ్బుళ్ళమం.

మనోసేట్టాతి మనో తేసం ధమ్మానం సేట్టం విసిట్టం ఉత్తమం పవరం మూలం పముఖం పామోక్షం, తేన వుచ్చతి “మనోసేట్టా”తి. మనోమయాతి మనేన కతా, మనేన నిమ్మితా, మనేన నిబ్బత్తా, మనో తేసం పచ్చయో, తేన వుచ్చతి “మనోమయా”తి. తే పస ధమ్మా ఛన్దసముదానితా అనావిలసజ్కప్పసముత్థానా ఫస్ససమోధానా వేదనాక్షన్దో సజ్ఞాక్షన్దో సజ్ఞారక్షన్దో. మనసా చే పసన్నేనాతి యా సద్ధా సద్ధహనా ఓకప్పనా అభిప్పసాదో. ఇతి ఇమినా పసాదేన ఉపేతో సముపేతో ఉపగతో సముపగతో సమ్పన్నో సమన్నాగతో, తేన వుచ్చతి “పసన్నేనా”తి ఇదం మనోకమ్మం . భాసతి వాతి వచీకమ్మం. కరోతి వాతి కాయకమ్మం. ఇతి దసకుసలకమ్మపథా దస్సితా.

తతోతి దసవిధస్స కుసలకమ్మస్స కతత్తా ఉపచితత్తా. నన్తి యో సో కతపుణ్ణో కతకుసలో కతభీరుత్తాణో, తం పుగ్గలం. సుఖన్తి దువిధం సుఖం కాయికం చేతసికఇచ్చ. అన్వేతీతి అనుగచ్ఛతి.

ఇథస్సు పురిసో అప్పహీనానుసయో సంయోజనియేసు ధమ్మేసు అస్సాదం అనుపస్సతి, సో సంయోజనియేసు ధమ్మేసు అస్సాదం అనుపస్సన్తో యథాదిట్టం యథాసుతం సమ్మత్తిభవం పఠేతి. ఇచ్చస్స అవిజ్ఞా ఛ భవతత్తా ఛ అనుబద్ధా హోన్తి, సో యథాదిట్టం యథాసుతం సమ్మత్తిభవం పఠేన్తో పసాదనీయవత్తుస్మిం చిత్తం పసాదేతి సద్ధహతి ఓకప్పేతి. సో పసన్నచిత్తో తివిధం పుణ్ణాకిరియవత్తుం అనుతిట్టతి దానమయం సీలమయం భావనామయం కాయేన వాచాయ మనసా. సో తస్స విపాకం పచ్చనుభోతి దిట్టేవ ధమ్మే ఉపపజ్జే వా అపరాపరే వా పరియాయే. ఇతి ఖో పసస్స అవిజ్ఞాపచ్చయా సజ్ఞారా, సజ్ఞారపచ్చయా విజ్ఞాణం, విజ్ఞాణపచ్చయా నామరూపం, నామరూపపచ్చయా సళాయతనం, సళాయతనపచ్చయా సుఖవేదనీయో ఫస్సో, ఫస్సపచ్చయా వేదనాతి ఏవం సన్తం తం సుఖమన్వేతి. తస్సేవం వేదనాయ అపరాపరం పరివత్తమానాయ ఉప్పజ్జతి తత్తా. తత్తాపచ్చయా ఉపాదానం...పే.... సముదయో హోతీతి.

తల్లి యం మనో, యే చ మనోపుబ్బభగమా ధమ్మా, యశ్చ సుఖం, ఇమే వుచ్చంతి పశ్చక్షన్తా, తే దుక్ఖసచ్చం. తేసం పురిమకారణభూతా అవిజ్ఞా భవతణ్ణా చ సముదయసచ్చం. తేసం పరిజ్ఞాయ పహానాయ భగవా ధమ్మం దేసేతి, దుక్ఖస్స పరిజ్ఞాయ సముదయస్స పహానాయ. యేన పరిజానాతి, యేన పజహాతి, అయం మగ్గో. యత్థ చ మగ్గో పవత్తతి, అయం నిరోధో. ఇమాని చత్తారి సచ్చాని ఏవం ఆయతనధాతుఇన్ద్రియముఖేనాపి నిద్ధారేతబ్బాని. తత్థ సముదయేన అస్సాదో, దుక్ఖేన ఆదీనవో, మగ్గనిరోధేహి నిస్సరణం, సుఖస్స అన్వయో ఫలం, మనసా పసన్నేన కాయవచీసమీహ ఉపాయో, మనోపుబ్బభగమత్తా ధమ్మానం అత్తనో సుఖకామేన పసన్నేన మనసా వచీకమ్మం కాయకమ్మశ్చ పవత్తేతబ్బంతి అయం భగవతో ఆణత్తి. అయం దేసనాహారసమ్మాతో.

తల్లి కతమో విచయహారసమ్మాతో? మననతో ఆరమ్మణవిజాననతో మనో. మననలక్ఖణే సమ్మయుత్తేసు ఆధిపచ్చకరణతో పుబ్బభగమో ఈహాభావతో నిస్సత్తనిజ్జీవట్టేన ధమ్మా. గామేసు గామణి వియ పథానట్టేన మనో సేట్టో ఏతేసంతి మనోసేట్టా. సహజాతాదిపచ్చయభూతేన మనసా నిబ్బత్తాతి మనోమయా. అకాలుస్సియతో, ఆరమ్మణస్స ఓకప్పనతో చ పసన్నేన వచీవిజ్ఞత్తివిప్పారతో తథా సాదియనతో చ భాసతి. చోపనకాయవిప్పారతో తథా సాదియనతో చ కరోతి. తథా పసుతత్తా అనణ్ణత్తా చ “తతో”తి వుత్తం. సుఖనతో సాతభావతో ఇట్టభావతో చ “సుఖ”ంతి వుత్తం. కత్తూపచితత్తా అవిపక్కవిపాకత్తా చ “అన్వేతీ”తి వుత్తం. కారణాయత్తవుత్తితో అసజ్కున్తితో చ “ఛాయావ అనపాయినీ”తి వుత్తం. అయం అనుపదవిచయతో విచయహారసమ్మాతో.

తల్లి కతమో యుత్తిహారసమ్మాతో? మనస్స ధమ్మానం ఆధిపచ్చయోగతో పుబ్బభగమత్తా యుజ్జతి. తతో ఏవ తేసం మనస్స అనువత్తనతో ధమ్మానం మనోసేట్టతా యుజ్జతి. సహజాతాదిపచ్చయవసేన మనసా నిబ్బత్తత్తా ధమ్మానం మనోమయత్తా యుజ్జతి. మనసా పసన్నేన సముట్టానానం కాయవచీకమ్మానం కుసలభావో యుజ్జతి. యేన కుసలకమ్మం ఉపచితం, తం ఛాయా వియ సుఖం అన్వేతీతి యుజ్జతి. అయం యుత్తిహారసమ్మాతో.

తల్లి కతమో పదట్టానో హారసమ్మాతో? మనో మనోపవిచారానం పదట్టానం. మనోపుబ్బభగమా ధమ్మా సబ్బస్స కుసలపక్ఖస్స పదట్టానం. “భాసతీ”తి సమ్మావాచా, “కరోతీ”తి సమ్మాకమ్మన్తో, తే సమ్మాఆజీవస్స పదట్టానం. సమ్మాఆజీవో సమ్మావాయామస్స పదట్టానం. సమ్మావాయామో సమ్మాసతియా పదట్టానం. సమ్మాసతి సమ్మాసమాధిస్స పదట్టానం. “మనసా పసన్నేనా”తి ఏత్థ పసాదో సద్ధిన్ద్రియం, తం సీలస్స పదట్టానం. సీలం సమాధిస్స పదట్టానం. సమాధి పశ్చాయాతి యావ విముత్తిఞ్జాణదస్సనా యోజేతబ్బం. అయం పదట్టానహారసమ్మాతో.

తల్లి కతమో లక్ఖణో హారసమ్మాతో? “మనోపుబ్బభగమా ధమ్మా”తి మనోపుబ్బభగమత్తావచనేన ధమ్మానం ఛన్దపుబ్బభగమత్తాపి వీరియపుబ్బభగమత్తాపి వీమంసాపుబ్బభగమత్తాపి వుత్తా హోతి ఆధిపతేయ్యలక్ఖణేన ఛన్దాదీనం మనసా ఏకలక్ఖణత్తా. తథా నేసం సద్ధాదిపుబ్బభగమత్తాపి వుత్తా హోతి ఇన్ద్రియలక్ఖణేన సద్ధాదీనం మనసా ఏకలక్ఖణత్తా. “మనసా చే పసన్నేనా”తి యథా మనస్స పసాదసమన్నాగమో తంసముట్టానానం కాయవచీకమ్మానం అనవజ్జభావలక్ఖణం. ఏవం చిత్తస్స సతిఆదిసమన్నాగమోపి నేసం అనవజ్జభావలక్ఖణం యోనిసోమనసికారసముట్టానభావేన ఏకలక్ఖణత్తా. “సుఖమన్వేతీ”తి సుఖానుగమనవచనేన సుఖస్స పచ్చయభూతానం మనాపియరూపాదీనం అనుగమో వుత్తో హోతి తేసమ్మి కమ్మపచ్చయత్తాయ ఏకలక్ఖణత్తాతి. అయం లక్ఖణహారసమ్మాతో.

తల్లి కతమో చతుర్బుహూ హారసమ్మాతో? “మనోపుబ్బుల్లమా”తిఆదీసు “మనో”తిఆదీనం పదానం నిబ్బచనం నిరుత్తం, తం పదత్తనిద్దేసవసేన వేదితల్పం. పదత్తో చ వుత్తనయేన సువిజ్ఞోయ్యోవ. యే సుఖేన అత్తికా, తేహి పసన్నేన మనసా కాయవచీమనోకమ్మాని పవత్తేతల్పానీతి అయమేత్త భగవతో అధిప్పాయో. పుజ్జాకిరియాయ అజ్ఞోసమ్మి పుబ్బుల్లమా హుత్వా తత్త తేసం సమ్మా ఉపనేతారో ఇమిస్సా దేసనాయ నిదానం. “ధద్వారాధిపతీ రాజా (ధ. ప. అట్ట. ౨.౧౮౧ ఏరకపత్తనాగరాజవత్తు), చిత్తానుపరివత్తిసో ధమ్మా (ధ. స. దుకమాతికా ౬౨; ౧౨౦౨-౧౨౦౬), చిత్తస్స ఏకధమ్మస్స, సబ్బేవ వసమన్వగూ”తి (సం. ని. ౧.౬౨) ఏవమాదిసమానయనేన ఇమిస్సా దేసనాయ సంసన్దనా దేసనానుసన్ధి. పదానుసన్ధియో పన సువిజ్ఞోయ్యావతి. అయం చతుర్బుహూ హారసమ్మాతో.

తల్లి కతమో ఆవట్టో హారసమ్మాతో? “మనోపుబ్బుల్లమా ధమ్మా”తి తల్లి యాని తీణి కుసలమూలాని, తాని అట్టన్నం సమ్మత్తానం హేతు. యే సమ్మత్తా, అయం అట్టజ్ఞీకో మగ్గో. యం మనోసహజనామరూపం, ఇదం దుక్ఖం. అసముచ్చిన్నా పురిమనిప్పన్నా అవిజ్ఞా భవత్తణ్ణా, అయం సముదయో. యత్త తేసం పహానం, అయం నిరోధోతి ఇమాని చత్తారి సచ్ఛాని. అయం ఆవట్టో హారసమ్మాతో.

తల్లి కతమో విభత్తిహారసమ్మాతో? “మనోపుబ్బుల్లమా ధమ్మా, మనసా చే పసన్నేన, తతో నం సుఖమన్వేతీ”తి నయిదం యథారుతవసేన గహేతల్పం. యో హి సమణో వా బ్రాహ్మణో వా పాణాతిపాతిష్ఠి మిచ్ఛాదిట్ఠికే మిచ్ఛాపటిపన్నే సకం చిత్తం పసాదేతి, పసన్నేన చ చిత్తేన అభూతగుణాభిత్థవనవసేన భాసతి వా నిపచ్చకారం వాస్స యం కరోతి, న తతో నం సుఖమన్వేతి. దుక్ఖమేవ పన తం తతో చక్కంవ వహతో పదమన్వేతి. ఇతి హి ఇదం విభజ్జబ్యాకరణీయం. యం మనసా చే పసన్నేన భాసతి వా కరోతి వా, తజ్జో వచీకమ్మం కాయకమ్మజ్ఞా సుఖవేదనీయన్తి. తం కిస్స హేతు? సమ్మత్తగతేహి సుఖవేదనీయం మిచ్ఛాగతేహి దుక్ఖవేదనీయన్తి. కథం పనాయం పసాదో దట్టట్టో? నాయం పసాదో, పసాదపతిరూపకో పన మిచ్ఛాధిమోక్షోతి వదామి. అయం విభత్తిహారసమ్మాతో.

తల్లి కతమో పరివత్తనో హారసమ్మాతో? మనోపుబ్బుల్లమాతిఆది. యం మనసా పదుట్టేన భాసతి వా కరోతి వా దుక్ఖస్సానుగామీ. ఇదజ్ఞో సుత్తం ఏతస్స ఉజుపటిపక్ఖో. అయం పరివత్తనో హారసమ్మాతో.

తల్లి కతమో వేవచనో హారసమ్మాతో? “మనోపుబ్బుల్లమా”తి మనో చిత్తం మనాయతనం మనిన్ద్రియం మనోవిజ్ఞాణం మనోవిజ్ఞాణధాతూతి పరియాయవచనం. పుబ్బుల్లమా పురేచారినో పురేగామినోతి పరియాయవచనం. ధమ్మా అత్తా సభావాతి పరియాయవచనం. సేట్టం పదానం పవరన్తి పరియాయవచనం. మనోమయా మనోనిబ్బత్తా మనోసమ్మూత్తాతి పరియాయవచనం. పసన్నేన సద్దహన్తేన ఓకప్పేన్తేనాతి పరియాయవచనం. సుఖం సాతం వేదయితన్తి పరియాయవచనం. అన్వేతి అనుగచ్ఛతి అనుబన్ధతీతి పరియాయవచనం. అయం వేవచనో హారసమ్మాతో.

తల్లి కతమో పజ్జాత్తిహారసమ్మాతో? మనోపుబ్బుల్లమాతి అయం మనసో కిచ్చపజ్జాత్తి. ధమ్మాతి సభావపజ్జాత్తి, కుసలకమ్మపథపజ్జాత్తి. మనోసేట్టాతి పధానపజ్జాత్తి. మనోమయాతి సహజాతపజ్జాత్తి. పసన్నేనాతి సద్ధిన్ద్రియేన సమన్నాగతపజ్జాత్తి, అస్సద్ధియస్స పటిక్ఖేపపజ్జాత్తి. భాసతి వా కరోతి వాతి సమ్మావాచాసమ్మాకమ్మన్తానం నిక్ఖేపపజ్జాత్తి. తతో నం సుఖమన్వేతీతి కమ్మస్స ఫలానుబన్ధపజ్జాత్తి, కమ్మస్స అవినాసపజ్జాత్తి. అయం పజ్జాత్తిహారసమ్మాతో.

తత్త కతమో ఓతరణో హరసమ్మాతో? మనోతి విజ్ఞాణక్షణో. ధమ్మాతి వేదనాసజ్ఞాసజ్ఞారక్షణా. భాసతి వా కరోతి వాతి కాయవచీవిజ్ఞాత్తియో. తాసం నిస్సయా చత్తారో మహాభూతాతి రూపక్షణోతి అయం ఖణ్డేహి ఓతరణో. మనోతి అభిసజ్ఞారవిజ్ఞాణంతి మనోగహణేన అవిజ్ఞాపచ్చయా సజ్ఞారా గహితాతి. సజ్ఞారపచ్చయా విజ్ఞాణం...పే.... సముదయో హోతీతి అయం పటిచ్చసముత్పాదేన ఓతరణోతి. అయం ఓతరణో హరసమ్మాతో.

తత్త కతమో సోధనో హరసమ్మాతో? మనోతి ఆరమ్భో నేవ పదసుద్ధి, న ఆరమ్భసుద్ధి. మనోపుబ్బుగ్గమాతి పదసుద్ధి, న ఆరమ్భసుద్ధి. తథా ధమ్మాతి యావ సుఖంతి పదసుద్ధి, న ఆరమ్భసుద్ధి. సుఖమన్వేతీతి పన పదసుద్ధి చేవ ఆరమ్భసుద్ధి చాతి. అయం సోధనో హరసమ్మాతో.

తత్త కతమో అధిట్టానో హరసమ్మాతో? మనోపుబ్బుగ్గమా ధమ్మా, మనోసేట్టా మనోమయాతి ఏకత్తతా. మనసా చే పసన్నేనాతి వేమత్తతా, తథా మనసా చే పసన్నేనాతి ఏకత్తతా. భాసతి వా కరోతి వాతి వేమత్తతా, తథా మనసా చే పసన్నేనాతి ఏకత్తతా. సో పసాదో దువిధో అజ్ఞత్తశ్చ బ్యాపాదవిక్లమ్భనతో, బహిద్ధా చ ఓకప్పనతో. తథా సమ్మత్తిభవహేతుభూతోపి వడ్డిహేతుభూతోవాతి అయం వేమత్తతా. తయిదం సుత్తం ద్వీహి ఆకారేహి అధిట్టాతబ్బం హేతునా చ యో పసన్నమానసో, విపాకేన చ యో సుఖవేదనీయోతి. అయం అధిట్టానో హరసమ్మాతో.

తత్త కతమో పరిక్ఖారో హరసమ్మాతో? మనోపుబ్బుగ్గమాతి ఏత్త మనోతి కుసలవిజ్ఞాణం. తస్స చ జాణసమ్మయుత్తస్స అలోభో అదోసో అమోహోతి తయో సమ్మయుత్తా హేతూ, జాణవిప్పయుత్తస్స అలోభో అదోసోతి ద్వే సమ్మయుత్తా హేతూ. సబ్బేసం అవిసేసేన యోనిసోమనసికారో హేతు, చత్తారి సమ్మత్తిచక్కాని పచ్చయో. తథా సద్ధమ్మస్సవనం, తస్స చ దానాదివసేన పవత్తిమానస్స దేయ్యధమ్మాదయో పచ్చయో. ధమ్మాతి చేత్త వేదనాదీనం ఇట్టారమ్మణాదయో. తథా తయో విజ్ఞాణస్స, వేదనాదయో పసాదస్స, సద్దేయ్యవత్థుకుసలాభిసజ్ఞారో విపాకసుఖస్స పచ్చయోతి. అయం పరిక్ఖారో హరసమ్మాతో.

తత్త కతమో సమారోపనో హరసమ్మాతో? మనోపుబ్బుగ్గమా ధమ్మాతి మనోతి పుజ్ఞాచిత్తం, తం తివిధం - దానమయం, సీలమయం, భావనామయన్తి. తత్త దానమయస్స అలోభో పదట్టానం, సీలమయస్స అదోసో పదట్టానం, భావనామయస్స అమోహో పదట్టానం. సబ్బేసం అభిప్పసాదో పదట్టానం, “సద్ధాజాతో ఉపసజ్కమతి, ఉపసజ్కమన్తో పయిరుపాసతీ”తి (మ. ని. ౨.౧౮౩) సుత్తం విత్థారేతబ్బం. కుసలచిత్తం సుఖస్స ఇట్టవిపాకస్స పదట్టానం. యోనిసోమనసికారో కుసలచిత్తస్స పదట్టానం. యోనిసో హి మనసి కరోన్తో కుసలచిత్తం అధిట్టాతి కుసలచిత్తం భావేతి, సో అనుప్పన్నానం పాపకానం అకుసలానం ధమ్మానం అనుప్పాదాయ ఛన్దం జనేతి, ఉప్పన్నానం కుసలానం ధమ్మానం...పే.... పదహతి. తస్సేవం చతుసు సమ్మప్పధానేసు భావియమానేసు చత్తారో సతిపట్టానా యావ అరియో అట్టజ్ఞీకో మగ్గో భావనాపారిపూరిం గచ్ఛతీతి అయం భావనాయ సమారోపనా. సతి చ భావనాయ పహానశ్చ సిద్ధమేవాతి. అయం సమారోపనో హరసమ్మాతో.

తథా -

“దదతో పుజ్ఞం పవడ్డతి, సంయమతో వేరం న చీయతి;

కుసలో చ జహోతి పాపకం, రాగదోసమోహాక్ఖయా స నిబ్బుతో”తి. (దీ. ని. ౨.౧౯౭; ఉదా. ౭౦; పేటకో. ౧౬);

తల్లి దదతో పుణ్ణం పవడ్డతీతి దానమయం పుణ్ణకిరియవట్టు వుత్తం. సంయమతో వేరం న చీయతీతి సీలమయం పుణ్ణకిరియవట్టు వుత్తం. కుసలో చ జహతి పాపకన్తి లోభస్స చ దోసస్స చ మోహస్స చ పహానమాహ. తేన భావనామయం పుణ్ణకిరియవట్టు వుత్తం. రాగదోసమోహక్లయ స నిబ్బుతోతి అనుపాదాపరినిబ్బానమాహ.

దదతో పుణ్ణం పవడ్డతీతి అలోభో కుసలమూలం. సంయమతో వేరం న చీయతీతి అదోసో కుసలమూలం. కుసలో చ జహతి పాపకన్తి అమోహో కుసలమూలం. రాగదోసమోహక్లయ స నిబ్బుతోతి తేసం నిస్సరణం వుత్తం.

దదతో పుణ్ణం పవడ్డతీతి సీలక్ఖన్ధస్స పదట్ఠానం. సంయమతో వేరం న చీయతీతి సమాధిక్ఖన్ధస్స పదట్ఠానం. కుసలో చ జహతి పాపకన్తి పణ్ణాక్ఖన్ధస్స విముత్తిక్ఖన్ధస్స పదట్ఠానం. దానేన ఓళారికానం కిలేసానం పహానం, సీలేన మజ్జిమానం, పణ్ణాయ సుఖుమానం. రాగదోసమోహక్లయ స నిబ్బుతోతి కతావీభూమిం దస్సేతి.

దదతో పుణ్ణం...పే.... జహతి పాపకన్తి సేక్ఖభూమి దస్సేతా. రాగదోసమోహక్లయ స నిబ్బుతోతి అగ్గఫలం వుత్తం.

తథా దదతో పుణ్ణం...పే.... న చీయతీతి లోకియకుసలమూలం వుత్తం. కుసలో చ జహతి పాపకన్తి లోకుత్తరకుసలమూలం వుత్తం. రాగదోసమోహక్లయ స నిబ్బుతోతి లోకుత్తరస్స కుసలమూలస్స ఫలం వుత్తం.

దదతో...పే.... న చీయతీతి పుథుజ్జనభూమి దస్సేతా. కుసలో చ జహతి పాపకన్తి సేక్ఖభూమి దస్సేతా. రాగదోసమోహక్లయ స నిబ్బుతోతి అసేక్ఖభూమి దస్సేతా.

దదతో ...పే.... న చీయతీతి సగ్గగామినీ పటిపదా వుత్తా. కుసలో చ జహతి పాపకన్తి సేక్ఖవిముత్తి. రాగదోసమోహక్లయ స నిబ్బుతోతి అసేక్ఖవిముత్తి వుత్తా.

దదతో...పే.... న చీయతీతి దానకథం సీలకథం సగ్గకథం లోకియానం ధమ్మానం దేసనమాహ. కుసలో చ జహతి పాపకన్తి లోకే ఆదీనవానుపస్సనాయ సద్ధిం సాముక్కుంసికం ధమ్మదేసనమాహ. రాగదోసమోహక్లయ స నిబ్బుతోతి తస్సా దేసనాయ ఫలమాహ.

దదతో పుణ్ణం పవడ్డతీతి ధమ్మదానం ఆమిసదానఞ్చ వదతి. సంయమతో వేరం న చీయతీతి పాణాతిపాతా వేరమణియా సత్తానం అభయదానం వదతి. ఏవం సబ్బానిపి సిక్ఖాపదాని విత్థారేతబ్బాని. తేన చ సీలసంయమేన సీలే పతిట్ఠితో చిత్తం సంయమేతి, తస్స సమథో పారిపూరిం గచ్ఛతి. ఏవం సో సమథే రితో విపస్సనాకోసల్లయోగతో కుసలో చ జహతి పాపకం రాగం జహతి, దోసం జహతి, మోహం జహతి, అరియమగ్గేన సబ్బేపి పాపకే అకుసలే ధమ్మే జహతి. ఏవం పటిపన్నో చ రాగదోసమోహక్లయ స నిబ్బుతోతి రాగాదీనం పరిక్ఖయా ద్వేపి విముత్తియో అధిగచ్ఛతీతి అయం సుత్తనిద్దేసో.

తల్లి కతమో దేసనాహారసమ్మాతో? ఇమస్మిం సుత్తే కిం దేసితం? ద్వే సుగతియో దేవా చ మనుస్సా చ, దిబ్బా చ పఞ్చ కామగుణా, మానుసకా చ పఞ్చ కామగుణా, దిబ్బా చ పఞ్చపాదానక్ఖన్ధా, మానుసకా చ పఞ్చపాదానక్ఖన్ధా. ఇదం వుచ్చతి దుక్ఖం అరియసచ్ఛం. తస్స కారణభావేన పురిమపురిమనిప్పన్నా తణ్ణా సముదయో అరియసచ్ఛం. తయిదం వుచ్చతి అస్సాదో చ ఆదీనవో చ. సబ్బస్స పురిమేహి ద్వీహి పదేహి నిద్దేసో “దదతో...పే.... న చీయతీ”తి. కుసలో చ

జహాతి పాపకన్తి మగ్గో వుత్తో. రాగదోసమోహక్ష్ణయా స నిబ్బుతోతి ద్వే నిబ్బానధాతుయో సఉపాదిసేసా చ అనుపాదిసేసా చ. ఇదం నిస్సరణం. ఫలాదీని పన యథారహం వేదితబ్బానీతి. అయం దేసనాహరసమ్మాతో.

విచయోతి “దదతో పుజ్ఞం పవడ్డతీ”తి ఇమినా పఠమేన పదేన తివిధమ్మి దానమయం సీలమయం భావనామయం పుజ్ఞాకిరియవత్థు వుత్తం. దసవిధస్సపి దేయ్యధమ్మస్స పరిచ్ఛాగో వుత్తో. తథా భబ్బిధస్సపి రూపాదిఆరమ్మణస్స. “సంయమతో వేరం న చీయతీ”తి దుతియేన పదేన అవేరా అసపత్తా అబ్యాపాదా చ పటిపదా వుత్తా. “కుసలో చ జహాతి పాపక”న్తి తతియేన పదేన ఇాణుప్పాదో అజ్ఞాణనిరోధో సబ్బోపి అరియో అట్టణ్ణికో మగ్గో సబ్బోపి బోధిపక్ఖియా ధమ్మా వుత్తా. “రాగదోసమోహక్ష్ణయా స నిబ్బుతో”తి రాగక్ష్ణయేన రాగవిరాగా చేతోవిముత్తి, మోహక్ష్ణయేన అవిజ్ఞావిరాగా పజ్ఞావిముత్తి వుత్తాతి. అయం విచయో హరసమ్మాతో.

యుత్తీతి దానే రితో ఉభయం పరిపూరేతి మచ్ఛరియప్పహనశ్చా పుజ్ఞాభిసన్దశ్చాతి అత్థేసా యుత్తి. సీలసంయమే రితో ఉభయం పరిపూరేతి ఉపచారసమాధిం అప్పనాసమాధిశ్చాతి అత్థేసా యుత్తి. పాపకే ధమ్మే పజహన్తో దుక్ఖం పరిజానాతి, నిరోధం సచ్చికరోతి, మగ్గం భావేతీతి అత్థేసా యుత్తి. రాగదోసమోహేసు సబ్బసో పరిక్ఖిణేసు అనుపాదిసేసాయ నిబ్బానధాతుయా పరినిబ్బాయతీతి అత్థేసా యుత్తీతి. అయం యుత్తిహరసమ్మాతో.

పదట్ఠానన్తి దదతో పుజ్ఞం పవడ్డతీతి చాగాధిట్ఠానస్స పదట్ఠానం. సంయమతో వేరం న చీయతీతి సచ్ఛాధిట్ఠానస్స పదట్ఠానం. కుసలో చ జహాతి పాపకన్తి పజ్ఞాధిట్ఠానస్స పదట్ఠానం. రాగదోసమోహక్ష్ణయా స నిబ్బుతోతి ఉపసమాధిట్ఠానస్స పదట్ఠానన్తి. అయం పదట్ఠానో హరసమ్మాతో.

లక్ఖణోతి “దదతో”తి ఏతేన పేయ్యవజ్జం అత్థచరియం సమానత్తతా చ దస్సితాతి వేదితబ్బా సజ్ఞహవత్థుభావేన ఏకలక్ఖణత్తా. “సంయమతో”తి ఏతేన ఖన్తిమేత్తాఅవిహింసాఅనుద్దయాదయో దస్సితాతి వేదితబ్బా వేరానుప్పాదనలక్ఖణేన ఏకలక్ఖణత్తా. “వేరం న చీయతీ”తి ఏతేన హిరీఓత్తప్పఅప్పిచ్చతాసన్తుట్టితాదయో దస్సితా వేరావడ్డనేన ఏకలక్ఖణత్తా. తథా అహిరీకానోత్తప్పాదయో అచేతబ్బభావేన ఏకలక్ఖణత్తా. “కుసలో”తి ఏతేన కోసల్లదీపనేన సమ్మాసజ్కప్పాదయో దస్సితా మగ్గజ్ఞాదిభావేన ఏకలక్ఖణత్తా. “జహాతి పాపక”న్తి ఏతేన పరిజ్ఞాభిసమయాదయోపి దస్సితా అభిసమయలక్ఖణేన ఏకలక్ఖణత్తా. “రాగదోసమోహక్ష్ణయా”తి ఏతేన అవనిట్టకిలేసాదీనమ్మి ఖయా దస్సితా ఖేపితబ్బభావేన ఏకలక్ఖణత్తాతి అయం లక్ఖణో.

చతుబ్బ్యాహోతి దదతోతి గాథాయం భగవతో కో అధిప్పాయో? యే మహాభోగతం పత్థయిస్సన్తి, తే దానం దస్సన్తి దాలిద్దియప్పహనాయ. యే అవేరతం ఇచ్చన్తి, తే పశ్చా వేరాని పజహిస్సన్తి. యే కుసలధమ్మేహి ఛన్దకామా, తే అట్టణ్ణికం మగ్గం భావేస్సన్తి. యే నిబ్బాయితకామా, తే రాగదోసమోహం పజహిస్సన్తితి అయమేత్థ భగవతో అధిప్పాయో. ఏవం నిబ్బచననిదానసన్దయో వత్తబ్బాతి. అయం చతుబ్బ్యాహో.

ఆవట్టోతి యశ్చ అదదతో మచ్ఛరియం, యశ్చ అసంయమతో వేరం, యశ్చ అకుసలస్స పాపస్స అప్పహానం, అయం పటిపక్ఖనిద్దేసేన సముదయో. తస్స అలోభేన చ అదోసేన చ అమోహేన చ దానాదీహి పహానం, ఇమాని తీణి కుసలమూలాని. తేసం పచ్చయో అట్ట సమ్మత్తాని, అయం మగ్గో. యో రాగదోసమోహానం ఖయో, అయం నిరోధోతి. అయం ఆవట్టో.

విభతీతి దదతో పుణ్ణం పవడ్డతీతి ఏకంసేన యో భయహేతు దేతి, రాగహేతు దేతి, ఆమిసకిశ్చిక్ష్మాహేతు దేతి, న తస్య పుణ్ణం వడ్డతి. యశ్చ దణ్డదానం సత్తదానం పరవిహేతనత్తం అపుణ్ణం అస్స పవడ్డతి. యం పన కుసలేన చిత్తేన అనుకమ్పంతో వా అపచాయమానో వా అన్నం దేతి, పానం వత్తం యానం మాలాగన్ధవిలేపనం సేయ్యావసథం పదీపేయ్యం దేతి, సబ్బసత్తానం వా అభయదానం దేతి, మేత్తచిత్తో హితజ్ఞాసయో నిస్సరణసజ్ఞో ధమ్మం దేసేతి. సంయమతో వేరం న చీయతీతి ఏకంసేన అభయూపరతస్స చీయతి, కింకారణం? యం అసమత్తో, భయూపరతో దిట్టధమ్మికస్స భాయతి “మా మం రాజానో గహేత్వా హత్తం వా చిన్దేయ్యం...పే... జీవన్తమ్మి సూలే ఉత్తాసేయ్యు”న్తి, తేన సంయమేన అవేరం చీయతి. యో పన ఏవం సమానో వేరం న చీయతి. యో పన ఏవం సమాదియతి, పాణాతిపాతస్స పాపకో విపాకో దిట్టే చేవ ధమ్మే అభిసమ్మరాయే చ, ఏవం సబ్బస్స అకుసలస్స, సో తతో ఆరమతి, ఇమినా సంయమేన వేరం న చీయతి. సంయమో నామ సీలం. తం చతుబ్బిధం చేతనా సీలం, చేతసికం సీలం, సంవరో సీలం, అవీతిక్కమో సీలన్తి. కుసలో చ జహాతి పాపకన్తి పాపపహాయకా సత్తత్తింస బోధిపక్ఖియా ధమ్మా వత్తబ్బాతి. అయం విభత్తి.

పరివత్తనోతి దదతో పుణ్ణం పవడ్డతి, అదదతోపి పుణ్ణం పవడ్డతి, న దానమయికం. సంయమతో వేరం న చీయతి అసంయమతోపి వేరం న చీయతి, యం దానేన పటిసజ్ఞానబలేన భావనాబలేన. కుసలో చ జహాతి పాపకం, అకుసలో పన న జహాతి. రాగదోసమోహాక్ఖయా స నిబ్బుతో, తేసం అపరిక్ఖయా నత్తి నిబ్బుతీతి. అయం పరివత్తనో.

వేవచనోతి దదతో పుణ్ణం పవడ్డతి. పరిచ్ఛాగతో కుసలం ఉపచీయతి. అనుమోదతోపి పుణ్ణం పవడ్డతి చిత్తప్పసాదతోపి వేయ్యావచ్చకిరియాయపి. సంయమతోతి సీలసంవరతో సోరచ్చతో. వేరం న చీయతీతి పాపం న వడ్డతి, అకుసలం న వడ్డతి. కుసలోతి పణ్ణితో నిపుణో మేధావీ పరిక్ఖకో. జహాతీతి సముచ్చిన్దతి సముగ్ధాతీతి. అయం వేవచనో.

పజ్ఞాతీతి దదతో పుణ్ణం పవడ్డతీతి లోభస్స పటినిస్సగ్గపజ్ఞాత్తి, అలోభస్స నిక్ఖేపపజ్ఞాత్తి. సంయమతో వేరం న చీయతీతి దోసస్స విక్ఖమ్భనపజ్ఞాత్తి, అదోసస్స నిక్ఖేపపజ్ఞాత్తి. కుసలో చ జహాతి పాపకన్తి మోహస్స సముగ్ధాతపజ్ఞాత్తి, అమోహస్స భావనాపజ్ఞాత్తి. రాగదోసమోహస్స పహానపజ్ఞాత్తి, అలోభాదోసామోహస్స భావనాపజ్ఞాత్తి. రాగదోసమోహాక్ఖయా స నిబ్బుతోతి కిలేసానం పటిప్పస్సద్ధిపజ్ఞాత్తి, నిబ్బానస్స సచ్చికిరియపజ్ఞాత్తి. అయం పజ్ఞాత్తి.

ఓతరణోతి దదతో పుణ్ణం పవడ్డతీతి దానం నామ సద్ధాదీహి ఇన్ద్రియేహి హోతీతి అయం ఇన్ద్రియేహి ఓతరణో. సంయమతో వేరం న చీయతీతి సంయమో నామ సీలక్ఖన్దోతి అయం ఖన్దేహి ఓతరణో. కుసలో చ జహాతి పాపకన్తి పాపప్పహానం నామ తీహి విమోక్షేహి హోతి. తేసం ఉపాయభూతాని తీణి విమోక్షముఖానీతి అయం విమోక్షముఖేహి ఓతరణో. రాగదోసమోహాక్ఖయా స నిబ్బుతోతి విముత్తిక్ఖన్దో. సో చ ధమ్మధాతు ధమ్మాయతనజ్ఞాతి అయం ధాతూహి చ ఆయతనేహి చ ఓతరణోతి. అయం ఓతరణో.

సోధనోతి దదతోతిఆదికా పదసుద్ధి, నో ఆరమ్భసుద్ధి. రాగదోసమోహాక్ఖయా స నిబ్బుతోతి అయం పదసుద్ధి చ ఆరమ్భసుద్ధి చాతి. అయం సోధనో.

అధిట్ఠానోతి దదతోతి అయం ఏకత్తతా, చాగో పరిచ్ఛాగో ధమ్మదానం ఆమిసదానం అభయదానం, అట్ట దానాని విట్ఠారేతబ్బాని. అయం వేమత్తతా. సంయమోతి అయం ఏకత్తతా. పాతిమోక్ఖసంవరో సతిసంవరోతి అయం వేమత్తతా.

కుసలో చ జహతి పాపకన్తి అయం ఏకత్తతా. సక్కాయదిట్టిం పజహతి విచికిచ్చం పజహతితిఆదికా అయం వేమత్తతా. రాగదోసమోహక్ఖయా స నిబ్బుతోతి అయం ఏకత్తతా. సఉపాదిసేసా నిబ్బానధాతు అనుపాదిసేసా నిబ్బానధాతూతి అయం వేమత్తతాతి. అయం అధిట్ఠానో.

పరిక్ఖారోతి దానస్స పామోజ్జం పచ్చయో. అలోభో హేతు, సంయమస్స హిరోత్తప్పాదయో పచ్చయో. యోనిసోమనసికారో అదోసో చ హేతు, పాపప్పహానస్స సమాధి యథాభూతజ్ఞానదస్సనశ్చ పచ్చయో. తిస్సో అనుపస్సనా హేతు, నిబ్బుతియా మగ్గసమ్మాదిట్టి హేతు, సమ్మాసజ్జప్పాదయో పచ్చయోతి. అయం పరిక్ఖారో.

సమారోపనో హరసమ్మాతోతి దదతో పుణ్ణం పవడ్డతీతి దానమయం పుణ్ణకిరియవత్తు, తం సీలస్స పదట్ఠానం. సంయమతో వేరం న చీయతీతి సీలమయం పుణ్ణకిరియవత్తు, తం సమాధిస్స పదట్ఠానం. సీలేన హి ఝానేనపి రాగాదికిలేసా న చీయన్తి. యేపిస్స తప్పచ్చయా ఉప్పజ్జేయ్యం ఆసవా విఘాతపరిళాహో, తేపిస్స న హోన్తి. కుసలో చ జహతి పాపకన్తి పహానపరిణ్ణో, తం భావనామయం పుణ్ణకిరియవత్తు. రాగదోసమోహక్ఖయా స నిబ్బుతోతి రాగస్సపి ఖయా దోసస్సపి ఖయా మోహస్సపి ఖయా. తత్త రాగేతి యో రాగో సారాగో చేతసో సారజ్ఞనా లోభో లుబ్బనా లుబ్భితత్తం అభిజ్ఞా లోభో అకుసలమూలం. దోసోతి యో దోసో దుస్సనా దుస్సితత్తం బ్యాపాదో చేతసో బ్యాపజ్ఞనా దోసో అకుసలమూలం. మోహోతి యం అజ్ఞాణం అదస్సనం అనభిసమయో అసమ్మోదో అప్పటివేదో దుమ్మేజ్ఞం బాల్యం అసమ్మజ్ఞం మోహో అకుసలమూలం. ఇతి ఇమేసం రాగాదీనం ఖయో నిరోధో పటినిస్సగ్గో నిబ్బుతి నిబ్బాయనా పరినిబ్బానం సఉపాదిసేసా నిబ్బానధాతు అనుపాదిసేసా నిబ్బానధాతూతి. అయం సమారోపనో హరసమ్మాతో.

మిస్సకహరసమ్మాతవణ్ణనా నిట్ఠితా.

నయసముట్టనవారవణ్ణనా

౭౯. ఏవం నానాసుత్తవసేన ఏకసుత్తవసేన చ హరవిచారం దస్సేత్వా ఇదాని నయవిచారం దస్సేతుం “తత్త కతమం నయసముట్టన”ని ఆది ఆరద్ధం. కస్మా పనేత్త యథా “తత్త కతమో దేసనాహరో, అస్సాదాదీనవతాతి గాథా. అయం దేసనాహరో కిం దేసయతీ”తి ఆదినా హరనిద్దేసో ఆరద్ధో, ఏవం “తత్త కతమో నన్దియావట్టో, తణ్ణా ఇచ్చి అవిజ్ఞమ్మి చాతి గాథా, అయం నన్దియావట్టో కిం నయతీ”తి ఆదినా అనారభిత్వా సముట్టనముఖేన ఆరద్ధన్తి? వుచ్చతే - హరనయానం విసయభేదతో. యథా హి హరా బృజ్జనముఖేన సుత్తస్స అత్తసంవణ్ణనా, న ఏవం నయా. నయా పన నానాసుత్తతో నిద్ధారితేహి తణ్ణావిజ్ఞాదీహి మూలపదేహి చతుసచ్చయోజనాయ నయతో అనుబుజ్జియమానో దుక్ఖాదిఅత్తో. సో హి మగ్గజాణం నయతి సమ్మాపేతీతి నయో. పటివిజ్ఞన్తానం పన ఉప్పటితణ్ణాఆదీనం తిణ్ణం వేనేయ్యానం వసేన మూలపదవిభాగతో తిథా విభత్తా. ఏకమేకో చేత్త యతో నేతి, య ఇచ్చి నేతి, తేసం సంకిలేసవోదానానం విభాగతో ద్విసజ్ఞహో చతుఃపట్టాదిసో చాతి భిన్నో హరనయానం విసయో. తథా హి వుత్తం - “హరా బృజ్జనవిచయో, సుత్తస్స నయా తయో చ సుత్తత్తో”తి (నేత్తి. సజ్ఞహవార). ఏవం విసిట్టవిసయత్తా హరనయానం హరేహి అజ్ఞాథా నయే నిద్దిసన్తో “తత్త కతమం నయసముట్టన”ని ఆదిమాహ.

తత్తాయం వచనత్తో - సముట్టహన్తి ఏతేనాతి సముట్టానం. కే సముట్టహన్తి? నయా. నయానం సముట్టానం నయసముట్టానం. కిం పన తం? తంతంమూలపదేహి చతుసచ్చయోజనా. సా హి నన్దియావట్టాదీనం నయానం ఉప్పత్తిట్టానతాయ సముట్టానం భూమీతి చ వుచ్చతి. తథా చ వక్ఖతి - “అయం వుచ్చతి నన్దియావట్టస్స నయస్స భూమీ”తి (నేత్తి. ౮౧). పుట్టా కోటి న పజ్ఞాయతి అవిజ్ఞాయ చ భవతణ్ణాయ చాతి ఆది నన్దియావట్టస్స నయస్స భూమిదస్సనం. తత్త పుట్టా కోటి న పజ్ఞాయతీతి అసుకస్స నామ బుద్ధస్స భగవతో, అసుకస్స వా చక్కవత్తి నో కాలే అవిజ్ఞా భవతణ్ణా చ ఉప్పన్నా. తతో పుట్టే నాహోసీతి ఏవం అవిజ్ఞాభవతణ్ణానం న కాచి పురిమా మరియుదా ఉపలబ్ధితి. కస్మా? అనమతగ్గత్తా సంసారస్స. వుత్తత్తోతం - “అనమతగ్గేయం, భిక్ఖవే, సంసారో, పుట్టా కోటి న పజ్ఞాయతీ”తి (సం. ౧. ౨౪; కథా. ౭౮) విత్థారో. తత్తాతి అవిజ్ఞాభవతణ్ణాసు. యదిపి అవిజ్ఞాయ సంయోజనభావో, తణ్ణాయ చ నీవరణభావో పాళియం వుత్తో, తథాపి అవిజ్ఞాయ పటిచ్చాదితాదీనవేహి భవేహి తణ్ణా సంయోజేతీతి ఇమస్స అత్తస్స దస్సనత్తం “అవిజ్ఞానీవరణం తణ్ణాసంయోజన”ని వుత్తం.

అవిజ్ఞాసంయుత్తాతి అవిజ్ఞాయ మిస్సితా, అవిజ్ఞాయ వా అభినివేసవత్తూసు బద్ధా. అవిజ్ఞాపక్ఖేన విచరన్తీతి అవిజ్ఞాపక్ఖేన అవిజ్ఞాసహాయేన ద్వాదసవిధేన విపల్లాసేన అభినివేసవత్తుభూతే ఆరమ్మణే పవత్తన్తి. తే వుచ్చన్తి దిట్టిచరితాతి తే అవిజ్ఞాభిభూతా రూపాదీని నిచ్చాదితో అభినివిసన్తా దిట్టిచరితాతి వుచ్చన్తి, దిట్టిచరితా నామాతి అత్తో. తణ్ణాపక్ఖేనాతి అత్తసతతణ్ణావిచరితేన. దిట్టివిచరితే తణ్ణావిచరితే చ పటిపత్తియా విభజిత్వా దస్సేతుం “దిట్టిచరితా”తి ఆది వుత్తం. తత్త అత్తకిలమథానుయోగన్తి అత్తనో కాయస్స కిలిస్సనపయోగం అత్తపరితాపనపటిపత్తిం. కామసుఖల్లికానుయోగన్తి కామసుఖస్స అల్లీయనపయోగం కామేసు పాతబ్యతం.

యదిపి బాహిరకా “దుక్ఖం తణ్ణా”తి చ జానన్తి “ఇదం దుక్ఖం, ఏత్తకం దుక్ఖ”ని, “అయం తణ్ణా, అయం తస్సా విరాగో”తి పరిజ్ఞోయ్యపహాతబ్బభావేన పన న జానన్తి, ఇతి పవత్తిపవత్తిహేతుమత్తమ్మి న జానన్తి. కా పన కథా

నివత్తినివత్తిహేతూసూతి ఆహ - “ఇతో బహిద్ధా నత్తి సచ్చవవత్తాన”నిఆది. తత్త సచ్చప్పకాసనాతి సచ్చదేసనా. సమథవిపస్సనాకోసల్లన్తి సమథవిపస్సనాసు భావనాకోసల్లం, తాసు ఉగ్గహపరిపుద్దాసవనమనసికారకోసల్లం వా. విపస్సనాధిట్టానజ్ఞోత్త సమథం అధిప్పేతం. ఉపసమసుఖప్పత్తితి కిలేసానం వూపసమసుఖాధిగమో. విపరీతచేతాతి మిద్దాభినివిట్టచేతా. నత్తి సుఖేన సుఖన్తి యం అనవజ్జపచ్చయపరిభోగసుఖేన కాయం చిత్తజ్ఞా పటిప్పస్సద్ధదరథం కత్వా అరియేహి పత్తబ్బం ఉపసమసుఖం, తం పటిక్కిపతి. దుక్ఖేనాతి కాయఖేదనదుక్ఖేన.

సో లోకం వడ్డయతీతి సో కామే పటిసేవేన్తో అత్తభావసజ్ఞాతం లోకం వడ్డేతి పీనేతి. పుత్తనత్తుపరమ్పరాయ వా సంసారస్స అనుపచ్ఛేదనతో సత్తలోకం వడ్డేతి. బహుం పుజ్ఞం పసవతీతి అత్తనో పజ్ఞాహి కామగుణేహి సన్తప్పనేన పుత్తముఖదస్సనేన చ బహుం పుజ్ఞం ఉప్పాదేతి. అభినివేసస్స నాతిదళ్ళతాయ ఏవంసజ్ఞో. దళ్ళతాయ ఏవందిట్టి దుక్ఖేన సుఖం పత్తయమానా అత్తకిలమథానుయోగమనుయుత్తా కామేసు పుజ్ఞాసజ్ఞో కామసుఖల్లికానుయోగమనుయుత్తా చ విహరన్తీతి యోజేతబ్బం.

తదభిజ్ఞా సన్తాతి తథాసజ్ఞోనో సమానా. రోగమేవ వడ్డయన్తీతి అత్తభావరోగమేవ కిలేసరోగమేవ వా అపరాపరం వడ్డేన్తి. గణ్ణసల్లేసుపి ఏసేవ నయో. రోగాభితున్నాతి యథాపుత్తరోగబ్యాధితా. గణ్ణపటిపీళితాతి యథాపుత్తగణ్ణబాధితా. సల్లానువిద్ధాతి యథాపుత్తసల్లేన అనుపవిట్టా. ఉమ్ముజ్జనిమ్ముజ్జానీతి ఉపపజ్జనచవనాని. ఉగ్ఘాతనిగ్ఘాతన్తి ఉద్దావచభావం. రోగగణ్ణసల్లభేసజ్జన్తి యథాపుత్తరోగాదితికిచ్చనం, సమథవిపస్సనం సన్ధాయ వదతి. తేనేవాహ - “సమథవిపస్సనా రోగనిగ్ఘాతకభేసజ్జ”న్తి. తత్త రోగనిగ్ఘాతకన్తి రోగవూపసమనం. “సంకిలేసో దుక్ఖ”నిఆదినా సద్దాని తేసం పరిజ్ఞోయ్యాదిభావేన కథేతి.

తత్త సంకిలేసో దుక్ఖన్తి అత్తకిలమథానుయోగకామసుఖల్లికానుయోగసంకిలేసవన్తో, తేహి వా సంకిలిస్సమానో రూపారూపకాయో దుక్ఖం అరియసచ్చం. తదభిసజ్ఞో తడ్డాతి తత్త అభిసజ్ఞో ఆసజ్ఞోతి లద్ధనామా తడ్డా.

౮౦. ఇదాని దిట్టిచరితతడ్డాచరితానం సక్కాయదిట్టిదస్సనే పవత్తిభేదం దస్సేతుం “దిట్టిచరితా”తిఆది వుత్తం. తత్త దిట్టిచరితా రూపం అత్తతో ఉపగచ్చన్తీతి దిట్టిచరితా దిట్టాభినివేసస్స బలవభావతో రూపం “అత్తా”తి గణ్ణన్తి. తేసజ్ఞో అత్తాభినివేసో బలవా, న తథా అత్తనియాభినివేసో. ఏస నయో వేదనన్తిఆదీసుపి. తడ్డాచరితా రూపవన్తం అత్తానన్తి తడ్డాచరితా తడ్డాభినివేసస్స బలవభావతో రూపం అత్తనో కిజ్ఞానపలిబోధభావే రపేత్వా అవసేసం వేదనాదిం “అత్తా”తి గణ్ణన్తి. అత్తని వా రూపన్తి అత్తాధారం వా రూపం. రూపస్మిం వా అత్తానన్తి రూపాధారం వా అత్తానం. వేదనావన్తన్తిఆదీసుపి ఏసేవ నయో. ఏతేసజ్ఞో అత్తనియాభినివేసో బలవా, న తథా అత్తాభినివేసో. తస్మా యథాలద్ధం అత్తనియన్తి కప్పేత్వా తదజ్ఞం “అత్తా”తి గణ్ణన్తి. అయం వుచ్చతి వీసతివత్తుకా సక్కాయదిట్టితి అయం పజ్ఞాసు ఉపాదానక్ఖన్దేసు ఏకేకస్మిం చతున్నం చతున్నం గాహానం వసేన వీసతివత్తుకా సతి విజ్ఞమానే ఖన్ధపజ్ఞాకసజ్ఞాతే కాయే, సతీ వా విజ్ఞమానా తత్త దిట్టితి సక్కాయదిట్టి.

లోకుత్తరా సమ్మాదిట్టితి పరమమగ్గసమ్మాదిట్టి. అన్వాయికాతి సమ్మాదిట్టియా అనుగామినో. యదా సమ్మాదిట్టి సక్కాయదిట్టియా పజహనవసేన పవత్తా, తదా తస్సా అనుగుణభావేన పవత్తమానకాతి అత్తో. కే పన తేతి? ఆహ

“సమ్మాసమ్మప్పో”తిఆది. “తే తయో ఖన్ధా”తిఆదినా అరియమగ్గతో ఖన్ధముఖేన సమధవిపస్సనా నిద్ధారేతి. “తథ్ఠ సక్కాయో”తిఆది చతుసచ్చనిద్ధారణం. తం సబ్బం సువిజ్ఞోయ్యమేవ.

పున “తథ్ఠ యే రూపం అత్తతో ఉపగచ్ఛన్తి”తిఆదినా సక్కాయదస్సనముఖేన ఉచ్ఛేదాదిఅన్తద్వయం, మజ్జిమగ్గా పటిపదం నిద్ధారేతి. తథ్ఠ ఇమే వుచ్చన్తి ఉచ్ఛేదవాదినోతి ఇమే రూపాదికే పఞ్చక్షన్తే అత్తతో ఉపగచ్ఛన్తా రూపాదీనం అనిచ్చభావతో ఉచ్చిజ్జతి అత్తా వినస్సతి న హోతి పరం మరణాతి ఏవం అభినివిసనతో “ఉచ్ఛేదవాదినో”తి వుచ్చన్తి. ఇమే వుచ్చన్తి సస్సతవాదినోతి ఇమే “రూపవన్తం వా అత్తాన”న్తిఆదినా రూపాదివినిముత్తో అజ్ఞో కోచి అత్తాతి ఉపగచ్ఛన్తా “సో నిచ్ఛో ధువో సస్సతో”తి అభినివిసనతో “సస్సతవాదినో”తి వుచ్చన్తి. “ఉచ్ఛేదసస్సతవాదా ఉభో అన్తా, అయం సంసారపవత్తీ”తిఆది సచ్చనిద్ధారణం, తం సువిజ్ఞోయ్యం.

ఉచ్ఛేదసస్సతం సమాసతో వీసతివత్థుకా సక్కాయదిట్టితి అత్తా ఉచ్చిజ్జతి అత్తా నిచ్ఛోతి చ ఆదిప్పవత్తనతో ఉచ్ఛేదసస్సతదస్సనం సజ్ఞేపతో వీసతివత్థుకా సక్కాయదిట్టి ఏవ హోతి. సట్టోపి హి అత్తవాదో సక్కాయదిట్టిఅన్తోగధో ఏవాతి. విత్థారతో ద్వాసట్టి దిట్టిగతానీతి ఉచ్ఛేదసస్సతదస్సనం విత్థారేన బ్రహ్మజాలే (దీ. ని. ౧.౨౮ ఆదయో) ఆగతాని ద్వాసట్టి దిట్టిగతాని. తేనన్తి ఏవం సజ్ఞేపవిత్థారవన్తానం ఉచ్ఛేదసస్సతదస్సనానం. పటిపక్ఖోతి పహాయకపటిపక్ఖో. తేచత్తాలీసం బోధిపక్ఖియా ధమ్మాతి అనిచ్చసజ్ఞా దుక్ఖసజ్ఞా అనత్తసజ్ఞా పహానసజ్ఞా విరాగసజ్ఞా నిరోధసజ్ఞా చత్తారో సతిపట్టానా...పే.... అరియో అట్టగ్గికో మగ్గోతి ఏతే తేచత్తాలీసం బోధిపక్ఖియా ధమ్మా.

ఏవం విపస్సనావసేన పటిపక్ఖం దస్సేత్వా పున సమధవసేన దస్సేతుం “అట్ట విమోక్షా దస చ కసిణాయతనానీ”తి వుత్తం. ద్వాసట్టి దిట్టిగతాని మోహజాలన్తి ద్వాసట్టి దిట్టిగతాని మోహజాలహేతుకత్తా మోహజాలగ్గా. అనాదిఅనిధనప్పవత్తన్తి పురిమాయ కోటియా అభావతో అనాది. అసతి పటిపక్ఖాధిగమే సన్తానవసేన అనుపచ్ఛేదేన పవత్తనతో అనిధనప్పవత్తం. యస్మా పన మోహజాలహేతుకాని దిట్టిగతాని మోహజాలే పదాలితే పదాలితాని హోన్తి, తస్మా వుత్తం – “తేచత్తాలీసం బోధిపక్ఖియా ధమ్మా ఇణవజిరం మోహజాలప్పదాలన”న్తి.

తథ్ఠ ఇణవజిరన్తి వజిరూపమణాణం. అట్ట సమాపత్తియో సమాపజ్జిత్వా తేజేత్వా తిక్ఖసభావం ఆపాదితం విపస్సనాణాణం మగ్గజాణగ్గా ఇణవజిరం. ఇదమేవ హి ఇణాణం భగవతో పవత్తం “మహావజిరజాణ”న్తి వుచ్చతి. తం పన ససమ్మారం కత్వా దస్సేన్తో “తేచత్తాలీసం బోధిపక్ఖియా ధమ్మా”తి ఆహ. మోహజాలప్పదాలనన్తి పుబ్బభాగే విక్ఖమ్మనవసేన మగ్గక్షణే సముచ్ఛేదవసేన అవిజ్ఞాభవతత్తానం పదాలనం. అతీతాదిభేదభిన్నేసు రూపాదీసు సకలత్తభావాదీసు చ సంసిబ్బనవసేన పవత్తనతో జాలం భవతత్తా. తస్సా హి తత్తా జాలినీ సిబ్బినీ జాలన్తి చ అధివచనన్తి. ఏవం అత్తకిలమథానుయోగకామసుఖల్లికానుయోగదిట్టితత్తాభినివేససస్సతుచ్ఛేదానం నిద్ధారణవసేన మోహజాలపరియాయవిసేసతో అవిజ్ఞాతత్తా విభజిత్వా యథానుసద్ధినా సంకిలేసపక్ఖం నిగమేన్తో “తేన వుచ్చతి పుబ్బా కోటి న పజ్ఞాయతి అవిజ్ఞాయ చ భవతత్తాయ చా”తి ఆహ.

౮౧. “తథ్ఠ దిట్టిచరితో”తిఆదినా వోదానపక్ఖం దస్సేతి. తథ్ఠ సల్లేఖానుసంతతవుత్తీతి అనుపద్దుతసల్లేఖవుత్తి. కస్మా? యస్మా సల్లేఖే తిబ్బగారవో. దిట్టిచరితో హి తపోజిగుచ్చాదినా అనుపాయేనపి యేభుయ్యేన కిలేసానం సల్లేఖనాధిప్పాయేన చరతి, తస్మా సో సాసనే పబ్బజితో ధుతధమ్మవసేన సల్లేఖపటిపదం పూరేతి. సిక్ఖానుసంతతవుత్తీతి

అచ్చిద్దచతుపారిసుద్ధిసీలవుత్తి. దిట్టియా సవిసయే పజ్ఞాసదిసీ పవత్తితి నో విసుజ్ఞమానో పజ్ఞాధికో హోతీతి ఆహ - “దిట్టిచరితో సమ్మత్తనియామం ఓక్కమన్తో ధమ్మానుసారీ భవతీ”తి. తణ్ణావసన మిచ్చావిమోక్షో హోతీతి తణ్ణాచరితో విసుజ్ఞమానో సద్ధాధికోవ హోతి, తస్మా వుత్తం - “తణ్ణాచరితో సమ్మత్తనియామం ఓక్కమన్తో సద్ధానుసారీ భవతీ”తి. దిట్టిచరితో సుఖాయ పటిపదాయాతిఆది పటిపదానిద్దేసో హేట్టా దేసనాహారవిభజ్జే (నేత్తి. ౨ ఆదయో) ఆగతో ఏవ, అట్టోపి తత్త సబ్బప్పకారతో వుత్తో ఏవ.

అపుబ్బపదేసు పన వివేచియమానోతి విమోచియమానో. పటినిస్సరతీతి నియ్యాతి విముచ్చతీతి అట్టో. దన్తజ్ఞా ధమ్మం ఆజానాతీతి తణ్ణాచరితస్స మన్దపజ్ఞాస్స వసేన వుత్తం. తిక్ఖపజ్ఞో పన ఖిప్పం ధమ్మం ఆజానాతీతి. “సత్తాపి దువిధా”తిఆదినా ఇన్ద్రియవిభాగేన పున పటిపదావిభాగం దస్సేతి, తం సువిజ్ఞోయ్యం.

“యే హి కేచీ”తిఆదినా తాసం పటిపదానం నియ్యానే తీసుపి కాలేసు ఏకన్తికభావం దస్సేతి. తత్త ఇమాహి ఏవ చత్తూహి పటిపదాహీతి ఇమాహి ఏవ చత్తూహి పటిపదాహి, తబ్బినిముత్తాయ అజ్ఞాయ పటిపదాయ అభావతో. చతుక్కుమగ్గన్తి పటిపదాచతుక్కుం, పటిపదా హి మగ్గోతి. అథ వా చతుక్కుమగ్గన్తి నన్దియావట్టస్స చతుద్దిసాసజ్ఞాతం మగ్గం. తా పన చతస్సో దిసా దిసాలోచననయే ఆగమిస్సన్తి. కిమత్తం పన చతుక్కుమగ్గం పజ్ఞపేన్నీతి ఆహ “అబుధజనసేవితాయా”తిఆది. తత్త అబుధజనసేవితాయాతి అపణ్ణితజనసేవితాయ. బాలకన్తాయాతి బాలజనకామితాయ. రత్తవాసినియాతి రత్తేసు రాగాభిభూతేసు వసతీతి రత్తవాసిసీ, తస్సా. నన్దియాతి తత్త తత్తాభినన్దనట్టేన నన్దీసజ్ఞాతాయ. అవట్టనత్తన్తి సముచ్చిన్దనత్తం. అయం వుచ్చతి నన్దియావట్టస్స నయస్స భూమీతి అయం తణ్ణావిజ్ఞానం వసేన సంకిలేసపక్ఖే ద్వే దిసా సమధవిపస్సనానం వసేన వోదానపక్ఖేపి ద్వే దిసా చతుసచ్చయోజనా నన్దియావట్టస్స నయస్స సముట్టానతాయ భూమీతి.

౮౨. ఏవం నన్దియావట్టస్స నయస్స భూమిం నిద్దిసిత్వా ఇదాని తస్స దిసాభూతధమ్మే నిద్దిసన్తేన యస్మా చస్స దిసాభూతధమ్మేసు వుత్తేసు దిసాలోచననయో వుత్తోయేవ హోతి, తస్మా “వేయ్యాకరణేసు హి యే కుసలాకుసలా”తి దిసాలోచనలక్ష్ణణం ఏకదేసేన పచ్చామసిత్వా “తే దువిధా ఉపపరిక్ఖితబ్బా”తిఆది ఆరద్దం. తత్త తేతి దిసాభూతధమ్మా. దువిధాతి “ఇమే సంకిలేసధమ్మా, ఇమే వోదానధమ్మా”తి ఏవం దువిధేన. ఉపపరిక్ఖితబ్బాతి ఉపపత్తితో పరితో ఇక్ఖితబ్బా, ధమ్మయుత్తితో తంతందిసాభావేన పేక్ఖితబ్బా ఆలోచితబ్బాతి అట్టో.

యం పకారం సన్ధాయ “దువిధా ఉపపరిక్ఖితబ్బా”తి వుత్తం, తం దస్సేతి “లోకవట్టానుసారీ చ లోకవివట్టానుసారీ చా”తి. తస్సత్తో - లోకో ఏవ వట్టం లోకవట్టం. లోకవట్టభావేన అనుసరతి పవత్తతీతి లోకవట్టానుసారీ, సంకిలేసధమ్మాతి అట్టో. లోకస్స, లోకతో వా వివట్టం లోకవివట్టం, నిబ్బానం. తం అనుసరతి అనులోమనవసేన గచ్ఛతీతి లోకవివట్టానుసారీ, వోదానధమ్మాతి అట్టో. తేనేవాహ - “వట్టం నామ సంసారో, వివట్టం నిబ్బాన”న్తి.

తం కథం దట్టబ్బన్తి తం కథం కేన పకారేన దట్టబ్బన్తి చే? ఉపచయేన. యథా కతం కమ్మం ఫలదానసమత్తం హోతి, తథా కతం ఉపచితన్తి వుచ్చతి. ఏవం ఉపచితభావే కమ్మం నామ హోతి, విపాకవట్టస్స కారణం హోతీతి అట్టో. సబ్బేపి కిలేసా చత్తూహి విపల్లాసేహి నిద్దిసిత్తబ్బా, దసన్నమ్మి కిలేసానం విపల్లాసహేతుభావతో. తే కత్త దట్టబ్బాతి తే పన విపల్లాసా కత్త పస్సితబ్బాతి ఆహ - “దస వత్తుకే కిలేసపుజ్జో”తి. దసవిధకారణే కిలేససమూహేతి అట్టో. తత్త కిలేసాపి

కిలేసవత్తు, కిలేసానం పచ్చయధమ్మాపి కిలేసవత్తు. తేసు కారణభావేన పురిమసిద్ధా కిలేసా పరతో పరేసం కిలేసానం పచ్చయభావతో కిలేసాపి కిలేసవత్తు. అయోనిసోమనసికారో, అయోనిసోమనసికారపరిక్ఖతా చ ధమ్మా కిలేసుప్పత్తిహేతుభావతో కిలేసప్పచ్చయాపి కిలేసవత్తుతి దట్టబ్బం.

చత్తారో ఆహారాతి ఏత్థ ఆహారసీసేన తచ్చిసయా కిలేసాపి అధిప్పేతా. చతస్సో విజ్ఞాణట్టితియోతి ఏత్థాపి ఏసేవ నయో. “పఠమే ఆహారే”తిఆదినా దసవత్తుకే కిలేసపుజ్ఞో పురిమం పురిమం పచ్చిమస్స పచ్చిమస్స కారణన్ని దస్సేతి. తత్థ పఠమే ఆహారేతి విసయభూతే పఠమే ఆహారే పఠమో విపల్లాసో పవత్తతీతి అత్థో. సేసాహారేసుపి ఏసేవ నయో. పఠమే విపల్లాసేతి పఠమే విపల్లాసే అప్పహీనే సతి పఠమం ఉపాదానం పవత్తతీతి అత్థో. సేసపదేసుపి ఏసేవ నయో. యం పనేత్థ వత్తబ్బం, తం నిద్దేసేయేవ కథయిస్సామ.

౮౩. ఇదాని దసవత్తుకం కిలేసపుజ్ఞం తత్థావిజ్ఞావసేన ద్వే కోట్టాసే కరోంతో “యో చ కబళీకారో ఆహారో”తిఆదిమాహ. తత్థ కబళీకారాహారం ఫస్సాహారం అపరిజానంతస్స తత్థాచరితస్స యథాక్యమం కాయవేదనాసు తిబ్బో చందరాగో హోతి, ఇతి ఉపక్కిలేసస్స చందరాగస్స హేతుభావతో యో చ కబళీకారో ఆహారో, యో చ ఫస్సో ఆహారో, ఇమే తత్థాచరితస్స పుగ్గలస్స ఉపక్కిలేసాతి వుత్తా. తథా మనోసంజ్ఞేతనాహారం విజ్ఞాణాహారం అపరిజానంతో దిట్టిచరితో తేసు అత్తసంజ్ఞో నిచ్చసంజ్ఞో చ హోతీతి వుత్తనయేనేవ తే దిట్టిచరితస్స పుగ్గలస్స ఉపక్కిలేసాతి వుత్తా. తథా పురిమకా ద్వే విపల్లాసా పురిమకాని ఏవ చ ద్వే ద్వేఉపాదానయోగగన్ధాసవఙ్ఘసల్లవిజ్ఞాణట్టితిఅగతిగమనాని తత్థాపధానత్తా తత్థాసభావత్తా తత్థావిసయత్తా చ తత్థాచరితస్స ఉపక్కిలేసాతి వుత్తా. పచ్చిమకాని పన తాని దిట్టిపధానత్తా దిట్టిసభావత్తా దిట్టివిసయత్తా చ దిట్టిచరితస్స ఉపక్కిలేసాతి వుత్తాతి దట్టబ్బా.

౮౪. కబళీకారే ఆహారే “అసుభే సుభ”న్తి విపల్లాసోతి చతూసు ఆహారేసు కబళీకారే ఆహారే చతూసు చ విపల్లాసేసు “అసుభే సుభ”న్తి విపల్లాసో దట్టబ్బో కబళీకారాహారస్స అసుభసభావత్తా అసుభసముట్టానత్తా చ. తథా ఫస్సాహారస్స దుక్ఖసభావత్తా దుక్ఖపచ్చయత్తా చ విసేసతో తత్థ “దుక్ఖే సుఖ”న్తి విపల్లాసో. తథా యేభుయ్యేన సత్తా విజ్ఞాణే నిచ్చసంజ్ఞో, సంజ్ఞారేసు చ అత్తసంజ్ఞో, చేతనాపధానా చ సంజ్ఞారాతి వుత్తం – “విజ్ఞాణే ఆహారే...పే.... అత్తాతి విపల్లాసో”తి. పఠమే విపల్లాసే రితో కామే ఉపాదియతీతి “అసుభే సుభ”న్తి విపరియేసగ్గాహీ కిలేసకామేన వత్తుకామే దళ్లం గణ్ఠాతి . ఇదం వుచ్చతి కాముపాదానన్తి యం తథా కామానం గహణం, ఇదం వుచ్చతి కాముపాదానం. “దుక్ఖే సుఖ”న్తి విపరియేసగ్గాహీ “సీలబ్బతేహి అనాగతే భవవిసుద్ధీతి తం నిబ్బుతిసుఖ”న్తి దళ్లం గణ్ఠాతి. “అనిచ్చే నిచ్చ”న్తి విపరియేసగ్గాహీ “సబ్బే భవా నిచ్చా ధువా సస్సతా అవిపరిణామధమ్మా”తి సంసారాభినన్దినిం భవదిట్టిం దళ్లం గణ్ఠాతి. “అనత్తని అత్తా”తి విపరియేసగ్గాహీ “అసతి అత్తని కస్సిదం కమ్మఫలం, తస్మా సో కరోతి, సో పటిసంవేదేతీ”తి అత్తదిట్టిం దళ్లం గణ్ఠాతీతి ఇమమత్తం దస్సేతి “దుతియే విపల్లాసే రితో”తిఆదినా.

అయం వుచ్చతి కామయోగోతి యేన కామరాగసంజ్ఞాతేన కాముపాదానేన వత్తుకామేహి సహ సత్తో సంయోజీయతి, అయం కామరాగో “కామయోగో”తి వుచ్చతి. అయం వుచ్చతి భవయోగోతి యతో సీలబ్బతుపాదానసంజ్ఞాతేన భవుపాదానేన భవేన సహ సత్తో సంయోజీయతి, అయం భవరాగో “భవయోగో”తి వుచ్చతి. అయం వుచ్చతి దిట్టియోగోతి యాయ అహేతుకదిట్టిఆదిసంజ్ఞాతాయ పాపికాయ దిట్టియా, సక్కాయదిట్టిఆదిఅవసిట్టదిట్టియా చ సత్తో దుక్ఖేన సహ సంయోజీయతి,

అయం పాపికా దిట్టి “దిట్టియోగో”తి వుచ్చతి. అయం వుచ్చతి అవిజ్ఞాయోగోతి యాయ అత్తవాదుపాదానేన సకలవట్టదుక్తేన చ సహ సత్తో సంయోజీయతి, అయం అవిజ్ఞా “అవిజ్ఞాయోగో”తి వుచ్చతి.

యస్మా పన కామయోగాదయో అభిజ్ఞాకాయగన్ధాదీనం పచ్చయా హోన్తి, తస్మా “పరమే యోగే రితో అభిజ్ఞాయ కాయం గన్ధతీ”తిఆది వుత్తం. తత్త అభిజ్ఞాయ కాయం గన్ధతీతి పరాభిజ్ఞాయనలక్ష్ణణాయ అభిజ్ఞాయ నామకాయం గన్ధతి ఘట్టతీతి అత్తో. తథా భవపత్తనాయ అప్పహీనత్తా భవదిట్టిభవరాగవసేన ఆఘాతవత్తూసు సత్తా చిత్తాని పదూసేన్తితి ఆహ - “దుతియే యోగే రితో బ్యాపాదేన కాయం గన్ధతీ”తి. తథా దిట్టివసేన అవిజ్ఞావసేన చ సీలబ్బతేహి సుజ్ఞతి, ఇదమేవ సచ్చం మోఘమజ్ఞాన్తి చ అభినివిసతీతి ఆహ - “తతియే...పే.... ఇదంసచ్చాభినివేసేన కాయం గన్ధతీ”తి.

తస్మాతి తస్స అభిజ్ఞాదీహి సమన్నాగతస్స పుగ్గలస్స. ఏవం గన్ధితాతి ఏవం అభిజ్ఞాయనాదివసేన నామకాయం గన్ధిత్వా రితా. ఆసవన్తితి ఆసవభావేన పవత్తన్తి. కుతో చ వుచ్చతి ఆసవన్తితి కుతో పన హేతుతో తే కిలేసా ఆసవన్తితి ఆసవహేతుం వుచ్చతి. యస్మా పన కిలేసా కుసలప్పవత్తిం నివారేత్వా చిత్తం పరియాదాయ తిట్టన్తా, మగ్గేన అసముచ్చిన్నా ఏవ వా ఆసవానం ఉప్పత్తిహేతు హోన్తి, తస్మా “అనుసయతో వా పరియుట్టానతో వా”తి వుత్తం. అభిజ్ఞాకాయగన్ధేన కామాసవోతి అభిజ్ఞాకాయగన్ధేన సిద్ధేన కామరాగసభావత్తా కామాసవో సిద్ధో హోతి. కత్థచిదేవ విసయే దోమనస్సితో తప్పటిపక్ఖే విసయే తబ్బిసయబహులే చ భవే పత్తేతీతి ఆహ - “బ్యాపాదకాయగన్ధేన భవాసవో”తి. పరామాసకాయగన్ధేన దిట్టాసవోతి సీలబ్బతపరామాసకాయగన్ధేన సిద్ధేన తంసభావత్తా అపరాపరం వా దిట్టియో గన్ధేన్తస్స దిట్టాసవో సిద్ధో హోతి. ఇదంసచ్చాభినివేసకాయగన్ధేన అవిజ్ఞాసవోతి “ఇదమేవ సచ్చం మోఘమజ్ఞా”న్తి అభినివిసత్తస్స అయోనిసోమనసికారతో అనేకేహి అకుసలేహి ధమ్మేహి సద్ధిం అవిజ్ఞాసవో ఉప్పజ్జతి, సబ్బేసం వా అకుసలధమ్మానం అవిజ్ఞాపుబ్బభగమత్తా ఇదంసచ్చాభినివేసకాయగన్ధేన సిద్ధేన తస్స హేతుభూతో అవిజ్ఞాసవో సిద్ధో హోతి.

యస్మా పన ఆసవా ఏవ పరిబుద్ధా వట్టస్మిం ఓహనన్తి ఓసాదేన్తితి “ఓఘా”తి వుచ్చన్తి, తస్మా వుత్తం - “తస్స ఇమే చత్తారో ఆసవా”తిఆది.

అనుసయసహగతాతి అనుసయభావం అప్పటిక్ఖిపిత్వా గతా పవత్తా, అనుసయభూతా వా. అజ్ఞాసయన్తి చిత్తం. అనుపవిట్టాతి ఓగాఢా. హదయం ఆహచ్చ తిట్టన్తితి చిత్తస్స అబ్బన్తరసజ్ఞాతం హదయం ఆహన్త్వా తిట్టన్తి. తథా హి వుత్తం అట్టసాలినియం (ధ. సం. అట్ట. ౨) “అబ్బన్తరట్టేన హదయ”న్తి. తేన వుచ్చన్తి సల్లాతి యస్మా అజ్ఞాసయం అనుపవిట్టా హదయం ఆహచ్చ తిట్టన్తి, తేన వుచ్చన్తి “సల్లా”తి. పీళాజననం దురుద్ధరణతా చ సల్లట్టో. “ఏసో మే అత్తా”తి గహణముఖేన “ఏసోహమస్మీ”తి గహణం హోతీతి దిట్టిం నిస్సాయపి మానం జప్పేన్తితి ఆహ “దిట్టోఘేన మానసల్లో”తి.

పరియాదిన్నన్తి అజ్ఞాస్స ఓకాసం అదత్వా సమన్తతో గహితం. చత్తూసు ధమ్మేసు సణ్ణహతీతి ఆరమ్మణపచ్చయతాయ ఆరమ్మణభూతేసు చత్తూసు ధమ్మేసు పతిట్టహతి. తాని సరూపతో దస్సేతి “రూపే వేదనాయ సజ్ఞాయ సజ్ఞారేసూ”తి. నన్ధూపసేచనేనాతి లోభసహగతస్స సమ్మయుత్తా నన్ధీ సహజాతకోటియా , ఇతరస్స ఉపనిస్సయకోటియా ఉపసేచనన్తి నన్ధూపసేచనం, తేన నన్ధూపసేచనేన. కేన పన తం నన్ధూపసేచనన్తి ఆహ - “రాగసల్లేన నన్ధూపసేచనేన విజ్ఞాణేనా”తి.

తత్త రాగసల్లేనాతి రాగసల్లేన హేతుభూతేన నన్దూపసేచనేన విజ్ఞాణేనాతి ఇత్తమ్మూతలక్ఖణే కరణవచనం. రూపూపగా విజ్ఞాణట్టితీతి రూపమేవ ఆరమ్మణకరణవసేన ఉపగన్తబ్బతో, విజ్ఞాణస్స పతిట్టాభావతో చ రూపూపగా విజ్ఞాణట్టితి. తిట్టతి ఏత్థాతి రితి. పశ్చావోకారభవస్మిత్తో అభిసజ్ఞారవిజ్ఞాణం రూపక్ఖన్దం నిస్సాయ తిట్టతి. దోససల్లేనాతి సహజాతేన దోససల్లేన. యదా వేదనూపగా విజ్ఞాణట్టితి వుచ్చతి, తదా ఉపనిస్సయకోటియావ నన్దియా ఉపసీత్తం విజ్ఞాణం దట్టబ్బం. వేదనాపి దోమనస్సవేదనావ. యదా చ ఉపనిస్సయపచ్చయభూతేన దోససల్లేన వేదనూపగా విజ్ఞాణట్టితి వుచ్చతి, తదా సహజాతకోటియా, ఉపనిస్సయకోటియా వా నన్దియా ఉపసీత్తం విజ్ఞాణం దట్టబ్బం. వేదనా పన తిస్సోపి తిస్సన్నం వేదనానం ఆరమ్మణూపనిస్సయభావతో. తత్త పఠమనయో దోమనస్సారమ్మణస్స అభిసజ్ఞారవిజ్ఞాణస్స వసేన వుత్తో. దుతియో సబ్బవేదనారమ్మణస్స వసేనాపి దట్టబ్బం.

మానసల్లేనాతి మానసల్లేన సహజాతేన, ఉపనిస్సయభూతేన వా. మోహసల్లేనాతి ఏత్థాపి ఏసేవ నయో. ఏత్త చ అనాదిమతిసంసారే ఇత్తిపురిసా రూపాభిరామాతి రాగసల్లవసేన పఠమా విజ్ఞాణట్టితి యోజితా. సబ్బాయపి వేదనాయ దుక్ఖపరియాయసబ్బావతో దుక్ఖాయ చ దోసో అనుసేతీతి దోససల్లవసేన దుతియా, సజ్ఞావసేన “సేయ్యాహమస్మీ”తి మజ్జానా హోతీతి మానసల్లవసేన తతియా, సజ్ఞారేసు సమూహఘనం దుబ్బినిబ్బోగన్తి మోహసల్లవసేన చతుత్థి విజ్ఞాణట్టితి యోజితాతి దట్టబ్బా.

ఉపత్తద్ధన్తి ఓలుబ్బారమ్మణభూతాహి విజ్ఞాణట్టితీహి ఉపత్తమ్మితం. తశ్చ కమ్మన్తి యం “చేతనా చేతసిక”న్తి పుట్టే (నేత్తి. ౮౨) వుత్తం. ఇమే చ కిలేసాతి ఇమే చ దసవత్థుకా కిలేసా. సేసం సువిజ్ఞోయ్యమేవ.

౮౩. ఇదాని ఆహారాదయో నయానం సంకిలేసపక్ఖే దిసాభావేన వవత్థపేతుం “ఇమా చతస్సో దిసా”తిఆది ఆరద్ధం, తం ఉత్తానమేవ. పున కబళీకారో ఆహారోతిఆది ఆహారాదీసుయేవ యస్స పుగ్గలస్స ఉపక్కిలేసా, తం విభజిత్వా దస్సేతుం ఆరద్ధం. తత్త దసన్నం సుత్తానన్తి ఏకదేసేసు సముదాయవోహరేన వుత్తం. సముదాయేసు హి పవత్తా సమజ్ఞా అవయవేసుపి దిస్సతి , “యథా పటో దడ్డో, సముద్దో దిట్టో”తి చ. ఏకో అత్తోతి ఏకస్స అత్తస్స నిష్పాదనతో వుత్తం. బృజ్జనమేవ నానన్తి ఏత్త బృజ్జనగ్గహణేన బృజ్జనత్తోపి గహితోతి దట్టబ్బం. దసహిపి సుత్తపదేహి సవత్థుకా తడ్డా వుత్తా. తడ్డా చ రాగచరితం పుగ్గలం ఖిప్పం దూసేతీతి ఆహ - “ఇమే రాగచరితస్స పుగ్గలస్స ఉపక్కిలేసా”తి. యథా చ పఠమదిసాభావేన వుత్తధమ్మా రాగచరితస్స ఉపక్కిలేసా, ఏవం దుతియదిసాభావేన వుత్తధమ్మా దోసచరితస్స. తతియచతుత్తదిసాభావేన వుత్తధమ్మా యథాక్కమం దిట్టిచరితస్స మన్దస్స తిక్ఖస్స చ ఉపక్కిలేసా వుత్తా. తేసం ఉపక్కిలేసభావో వుత్తనయానుసారేన వేదితబ్బో.

ఆహారవిపల్లాసాదయో యదిపి సబ్బేహి తీహి విమోక్షముఖేహి పుబ్బభాగే యథారహం పరిజ్ఞోయ్యా పహాతబ్బా చ. యస్స పన దుక్ఖానుపస్సనా పురిమే ఆహారద్వయే దుక్ఖాకారేన బహులం పవత్తతి, తస్స వసేన యో చ కబళీకారో ఆహారో, యో చ ఫస్సో ఆహారో, ఇమే అప్పణిహితేన విమోక్షముఖేన పరిజ్ఞాం గచ్ఛన్తితి వుత్తం. ఏస నయో సేసేసు. ఏవశ్చేతం, న అజ్ఞాథా. న హి అరియమగ్గానం వియ పహాతబ్బేసు విమోక్షముఖానం పరిజ్ఞోయ్యపహాతబ్బేసు కోచి నియమో సమ్భవతి. ఇతి సబ్బే లోకవట్టానుసారిసో ధమ్మా నియన్తి, తే లోకా తీహి విమోక్షముఖేహితి నిగమనం. తస్సన్తో - ఇతి ఏవం వుత్తప్పకారా సబ్బే ఆహారాదయో లోకసజ్ఞాతవట్టానుసారిసో ధమ్మా తే లోకభూతా వట్టతో నియన్తి అనిచ్ఛానుపస్సనాదీహి తీహి విమోక్షముఖేహితి.

౮౬. ఏవం సంకిలేసపక్ష్టే దిసాభూతధమ్మే నిద్దిసిత్వా ఇదాని వోదానపక్ష్టే దిసాభూతధమ్మే దస్సేతుం “చతస్సో పటిపదా”తిఆది వుత్తం. తత్త దిబ్బబ్రహ్మ అరియఆనేఙ్గావిహరోతి చత్తారో విహరా.

మానప్పహానలయసముగ్ధాతలవిజ్ఞాపహానభవూపసమా చత్తారో అచ్చరియా అబ్బుతా ధమ్మా. సద్ధాధిట్టానాదీని చత్తారి అధిట్టానాని. ఛన్దసమాధిభావనాదయో చతస్సో సమాధిభావనా. ఇన్ద్రియసంవరో తపసజ్ఞాతో పుణ్ణాధమ్మో బోజ్జగ్గభావనా సబ్బూపధిపటినిస్సగ్గసజ్ఞాతం నిబ్బానఞ్చాతి చత్తారో సుఖభాగియా ధమ్మా వేదితబ్బాతి.

పఠమా పటిపదాతిఆది పటిపదాసతిపట్టానాదీనం అభేదసన్దస్సనం. యది ఏవం కస్మా విసుం గహణం కతన్తి? దసవత్థుకస్స కిలేసపుణ్ణస్స పటిపక్ష్టభావదస్సనత్తం పటిపదాదిదసకనిద్దేసో. తథా హి వక్ఖతి – “చత్తారో ఆహారా తేసం పటిపక్ష్టో చతస్సో పటిపదా”తిఆది (నేత్తి. ౮౭). కిఞ్చాపి చత్తూసు సతిపట్టానేసు “ఇదం నామ సతిపట్టానం ఇమాయ ఏవ పటిపదాయ ఇజ్జతీ”తి నియమో నత్తి, తథాపి పఠమాయ పటిపదాయ పఠమం సతిపట్టానం సమ్భవతీతి సమ్భవవసేన ఏవం వుత్తం – “పఠమా పటిపదా, పఠమం సతిపట్టాన”న్తి. యస్మా పన ఆహారవిపల్లాసాదీనం వియ పటిపదాసతిపట్టానాదీనం అత్థతో నానత్తం నత్తి. సతిపట్టానానియేవ హి తథా తథా పటిపజ్జమానాని దుక్ఖాపటిపదాదన్ధాభిజ్ఞాదినామకాని హోన్తి, తస్మా యథా సంకిలేసపక్ష్టే “పఠమే ఆహారే పఠమో విపల్లాసో”తిఆదినా అధికరణభేదేన వుత్తం, ఏవం అధికరణభేదం అకత్వా “పఠమా పటిపదా, పఠమం సతిపట్టాన”న్తిఆది వుత్తం. సేసేసుపి ఏసేవ నయో.

అన్దస్స పబ్బతారోహానం వియ కదాచిదేవ ఉప్పజ్జనకం అచ్చరియం, అచ్చరాయోగం అచ్చరియన్తి పోరాణా. అభూతపుబ్బం భూతన్తి అబ్బుతం. ఉభయమ్పేతం విష్టుయావహస్స అధివచనం. న హి మానప్పహానాదితో అఙ్గాం దురభిసమ్భవతరం విష్టునీయఞ్చ ఉపలబ్ధతీతి అధితిట్టతి ఏతేన, ఏత్త వా అధిట్టానమత్తమేవ వా తన్తి అధిట్టానం. సచ్చఞ్చ తం అధిట్టానఞ్చ, సచ్చస్స వా అధిట్టానం, సచ్చం అధిట్టానం ఏతస్సాతి వా సద్ధాధిట్టానం. సేసేసుపి ఏసేవ నయో. సమాధి ఏవ భావేతబ్బతాయ సమాధిభావనా. సుఖం భజతీతి సుఖభాగియో, సుఖభాగస్స వా సుఖకోట్టాసస్స హితోతి సుఖభాగియో. ఏకస్సపి సత్తస్స అసుభభావనాదయో వియ ఏకదేసే అవత్తిత్వా అనవసేసపరియాదానతో నత్తి ఏతిస్సా పమాణన్తి అప్పమఞ్ఞా.

పఠమా పటిపదా భావితా బహులీకతా పఠమం సతిపట్టానం పరిపూరేతీతి పఠమాయ పటిపదాయ భావనాబహులీకారో పఠమస్స సతిపట్టానస్స భావనాపారిపూరితి అత్థో. సేసపదేసుపి ఏసేవ నయో. యథా హి అరియమగ్గే భావితే సతిపట్టానాదయో బోధిపక్ఖీయధమ్మా సబ్బేపి భావితా ఏవ హోన్తి, ఏవంసమ్మదమిదం దట్టబ్బం.

కాయానుపస్సనాయ కామరాగస్స ఉజ్జవిపచ్చనీకభావతో “పఠమో సతిపట్టానో భావితో బహులీకతో కామపటిపక్ఖం పఠమం ఝూనం పరిపూరేతీ”తి వుత్తం. తథా పీతిపటిసంవేదనాదివసేన పవత్తమానం దుతియం సతిపట్టానం, సప్పీతికస్స దుతియజ్ఞానస్స చిత్తస్స అభిప్పమోదనవసేన పవత్తమానం తతియం సతిపట్టానం ఉక్కింసగతసుఖస్స తతియజ్ఞానస్స అనిచ్చవిరాగాదివసేన పవత్తియా సజ్ఞారేసు ఉపేక్షకం చతుత్థం సతిపట్టానం ఉపేక్షాసతిపారిసుద్ధిభావతో చతుత్థజ్ఞానస్స పారిపూరియా సంవత్తతి.

యస్మా పన రూపావచరపరమజ్ఞానం రూపావచరసమాపత్తినం, దుతియజ్ఞానం బ్యాపాదవితక్యాదిదూరీభావేన బ్రహ్మవిహారానం, తతియజ్ఞానం పీతివిరాగేన సుఖేన విపస్సనాయ అధిష్ఠానభూతం అరియవిహారానం, చతుత్థజ్ఞానం ఉపేక్షాసతిపారిసుద్ధిఆనేజ్ఞాప్పత్తం ఆనేజ్ఞావిహారానం విసేసతో పచ్చయో హోతి, తస్మా “పరమం ఝానం భావితం బహులీకతం పరమం విహరం పరిపూరేతీ”తిఆది వుత్తం. ఇతి యో యస్స విసేసపచ్చయో, సో తం పరిపూరేతీతి వుత్తోతి దట్టబ్బం.

౮౭. ఇదాని పటిపదాదయో వోదానపక్ఖే దిసాభావేన వవత్థపేతుం “తత్థ ఇమా చతసో దిసా”తిఆది వుత్తం. తం సువిజ్ఞోయ్యమేవ. పున “పరమా పటిపదా”తిఆది పటిపదాచతుక్యాదీసు యేన యస్స పుగ్గలస్స వోదానం, తం విభజిత్వా దస్సేతుం ఆరద్ధం. తం హేట్థా వుత్తనయమేవ. యదిపి తీసు విమోక్షముఖేసు “ఇదం నామ విమోక్షముఖం ఇమాయ ఏవ పటిపదాయ ఇజ్ఞతీ”తి నియమో నత్తి. యేసం పన పుగ్గలానం పురిమాహి ద్వీహి పటిపదాహి అప్పణిహితేన విమోక్షముఖేన అరియమగ్గాధిగమో. తథా యస్స తతియాయ పటిపదాయ సుజ్ఞాతవిమోక్షముఖేన, యస్స చ చతుత్థాయ పటిపదాయ అనిమిత్తవిమోక్షముఖేన అరియమగ్గాధిగమో, తేసం పుగ్గలానం వసేన అయం పటిపదావిమోక్షముఖసంసన్దనా. సతిపట్టానాదీహి విమోక్షముఖసంసన్దనాయపి ఏసేవ నయో.

తేసం విక్కిళితన్తి తేసం అసన్తాసనజవపరక్కమాదివిసేసయోగేన సీహానం బుద్ధానం పచ్చేకబుద్ధానం బుద్ధసావకానఞ్చ విక్కిళితం విహరణం. యదిదం ఆహారాదికిలేసవత్థుసమతిక్కమనముఖేన సపరసన్తానే పటిపదాదినమ్పాదనా. ఇదాని ఆహారాదీనం పటిపదాదీహి యేన సమతిక్కమనం, తం నేసం పటిపక్షభావం దస్సేన్తో “చత్తారో ఆహారా తేసం పటిపక్ఖో చతసో పటిపదా”తిఆదిమాహ. తత్థ తేసం పటిపక్షభావో పహతబ్బభావో పహాయకభావో చ ఆహారవిజ్ఞాణట్టితినఞ్చోత్త పహతబ్బభావో తప్పటిబన్ధధన్దరాగవసేన దట్టబ్బో. తత్థ “విక్కిళితం భావనా సచ్చికిరియా చా”తిఆది తస్సాయం సజ్ఞేపత్తో - తేసం విక్కిళితన్తి ఏత్థ యదేతం విక్కిళితం నామ భావేతబ్బానం బోధిపక్షియధమ్మానం భావనా, సచ్చికాతబ్బానం ఫలనిబ్బానానం సచ్చికిరియా చ. తథా పహతబ్బస్స దసవత్థుకస్స కిలేసపుజ్ఞాస్స తదగ్గాదివసేన పహానం బ్యన్తీకిరియా అనవసేసనన్తి. ఇదాని తం సజ్ఞేపేన దస్సేన్తో “ఇన్ద్రియాధిట్టానం విక్కిళితం విపరియాసానధిట్టాన”న్తి ఆహ.

ఇన్ద్రియాధిట్టానన్తి ఇన్ద్రియానం పవత్తనం భావనా సచ్చికిరియా చ. విపరియాసానధిట్టానన్తి విపల్లాసానం అపవత్తనం పహానం అనుప్పాదనం. ఇన్ద్రియాని సద్ధమ్మగోచరోతి ఇన్ద్రియాని చేత్థ సద్ధమ్మస్స గోచరభూతాని పవత్తిహేతూతి అధిప్పేతాని సద్ధిన్ద్రియాదీనీతి అత్తో. విపరియాసా కిలేసగోచరోతి విపల్లాసా సంకిలేసపక్షస్స పవత్తిట్టానం పవత్తిహేతూతి. అయం వుచ్చతి సీహావిక్కిళితస్స నయస్స భూమీతి యాయం “చత్తారో ఆహారా”తిఆదినా సంకిలేసపక్షే దసన్నం చతుక్యానం, “చతసో పటిపదా”తిఆదినా వోదానపక్ఖేపి దసన్నం చతుక్యానం తణ్ణాచరితాదీనం ఉపక్కిలేసవోదానవిభావనాముఖేన నిద్ధారణా, అయం సీహావిక్కిళితస్స నయస్స భూమి నామ.

౮౮. ఇదాని ఉగ్గటితజ్ఞాఆదిపుగ్గలత్తయవసేన తిపుక్ఖలనయస్స భూమిం విభావేతుకామో యస్మా పన నయానం అజ్ఞామజ్ఞానుప్పవేసస్స ఇచ్చితత్తా సీహావిక్కిళితనయతో తిపుక్ఖలనయో నిగ్గచ్చతి, తస్మా పటిపదావిభాగతో చత్తారో పుగ్గలే సీహావిక్కిళితనయస్స భూమిం నిద్దిసిత్వా తతో ఏవ ఉగ్గటితజ్ఞాఆదిపుగ్గలత్తయే నిద్ధారేతుం “తత్థ యే దుక్ఖాయ పటిపదాయ”తిఆది ఆరద్ధం. తత్థ ఇమే ద్వే పుగ్గలాతి ఇమే పురిమానం ద్వీన్నం పటిపదానం వసేన ద్వే పుగ్గలా. ఏస

నయో ఇతరత్వాపి. పున “తత్త యే దుక్ఖాయ పటిపదాయా”తిఆది యథావుత్తపుగ్గలచతుక్కుతో ఉగ్గటితజ్ఞాఆదిపుగ్గలత్తయం నిద్ధారేతుం వుత్తం. తత్త యో సాధారణాయాతి దుక్ఖాపటిపదాయ ఖిప్పాభిజ్ఞాయ, సుఖాపటిపదాయ దన్ధాభిజ్ఞాయ చ నియ్యాతీతి సమ్మన్దో. కథం పన పటిపదాద్వయం ఏకస్స సమ్మవతీతి? నయిదమేవం దట్టబ్బం. ఏకస్స పుగ్గలస్స ఏకస్మిం ద్వే పటిపదా సమ్మవన్తీతి. యథావుత్తాసు పన ద్వీసు పటిపదాసు యో యాయ కాయచి నియ్యాతి, అయం విపశ్చితజ్ఞాతి అయమేత్త అధిప్పాయో. యస్మా పన అట్టసాలినియం (ధ. స. అట్ట. 3౫౦) పటిపదా చలతి న చలతీతి విచారణాయం “చలతీ”తి వుత్తం, తస్మా ఏకస్సపి పుగ్గలస్స యూనన్తరమగ్గన్తరేసు పటిపదాభేదో ఇచ్చితోవాతి.

“తత్త భగవా”తిఆదినా దేసనావిభాగేహిపి తమేవ పుగ్గలవిభాగం విభావేతి. తం హేట్టా వుత్తనయమేవ. తత్త అధిచిత్తని అధిచిత్తసిక్ఖజ్ఞాతి చ-సద్దో లుత్తనిద్దిట్టో. తేన అధిచిత్తసిక్ఖజ్ఞా అధిపజ్ఞాసిక్ఖజ్ఞా విపశ్చితజ్ఞాస్స పజ్ఞావేతీతి అత్తో. అధిసీలని ఏత్తాపి ఏసేవ నయో. అధిసీలసిక్ఖం అధిచిత్తసిక్ఖం అధిపజ్ఞాసిక్ఖజ్ఞాతి యోజేతబ్బం.

చత్తారి హుత్వా తీణి భవన్తీతి లిజ్జవిపల్లాసేన వుత్తం, చత్తారో పుగ్గలా హుత్వా తయో పుగ్గలా హోన్తీతి అత్తో.

అయం సంకిలేసోతి అయం అకుసలమూలాదిద్వాదసత్తికసంఘహో సంకిలిస్సతి ఏతేనాతి సంకిలేసోతి కత్వా. ఇదం వోదానన్తి ఏత్తాపి ఏసేవ నయో.

తీణి హుత్వా ద్వే భవన్తీతి నన్దియావట్టనయస్స దిసాభూతధమ్మదస్సనత్తం వుత్తం. తేనేవాహ - “తణ్ణా చ అవిజ్ఞా చా”తిఆది, తం సబ్బం సువిజ్ఞోయ్యమేవ.

కస్మా పనేత్త నయానం ఉద్దేసానుక్కుమేన నిద్దేసో న కతోతి? నయానం నయేహి సమ్మవదస్సనత్తం. పరమనయతో హి పుగ్గలాధిట్టానవసేన తతియనయస్స, తతియనయతో చ దుతియనయస్స సమ్మవోతి ఇమస్స విసేసస్స దస్సనత్తం పరమనయానన్తరం తతియనయో, తతియనయానన్తరజ్ఞా దుతియనయో నిద్దిట్టో. ధమ్మాధిట్టానవసేన పన తతియనయతో దుతియనయో, దుతియనయతో పరమనయోపి సమ్మవతీతి ఇమస్స విసేసస్స దస్సనత్తం అన్తే “తణ్ణా చ అవిజ్ఞా చా”తిఆదినా పరమనయస్స భూమి దస్సితా. తేనేవ హి “చత్తారి హుత్వా తీణి భవన్తి, తీణి హుత్వా ద్వే భవన్తి”తి వుత్తం. యది ఏవం “ద్వే హుత్వా చత్తారి భవన్తి, ద్వే హుత్వా తీణి భవన్తి, తీణి హుత్వా చత్తారి భవన్తి”తి అయమ్పి నయో వత్తబ్బో సీయాతి? సచ్చమేతం, అయం పన నయో అత్తతో దస్సితో ఏవాతి కత్వా న వుత్తో. యస్మా తిణ్ణం అత్తనయానం అజ్ఞామజ్ఞాం అనుప్పవేసో ఇచ్చితో, సతి చ అనుప్పవేసే తతో వినిగ్గమోపి సమ్మవతి ఏవాతి. అయజ్ఞా అత్తో పేటకోపదేసేన విభావేతబ్బో.

తణ్ణాయం ఆదితో పట్టాయ విభావనా - చత్తారో పుగ్గలా తణ్ణాచరితో దువిధో ముద్దిన్తియో తిక్ఖిన్తియో చ. తథా దిట్టిచరితోతి. తత్త తణ్ణాచరితో ముద్దిన్తియో దుక్ఖాయ పటిపదాయ దన్ధాభిజ్ఞాయ నియ్యాతి, తిక్ఖిన్తియో దుక్ఖాయ పటిపదాయ ఖిప్పాభిజ్ఞాయ నియ్యాతి, దిట్టిచరితో పన ముద్దిన్తియో సుఖాయ పటిపదాయ దన్ధాభిజ్ఞాయ నియ్యాతి, తిక్ఖిన్తియో సుఖాయ పటిపదాయ ఖిప్పాభిజ్ఞాయ నియ్యాతి. ఇతి ఇమాసు పటిపదాసు యథారహం రితేహి తణ్ణాచరితదిట్టిచరితేహి చత్తారో ఆహారా తప్పటిబన్ధధన్ధరాగప్పహనేన పహతబ్బా. చత్తారో సతిపట్టాసే భావేత్వా చత్తారో విపల్లాసా దట్టబ్బాతి సబ్బో యథావుత్తనయో అనుగన్తబ్బో.

తణ్ణాయం పాళి - తథ్త యే దిట్టిచరితా సత్తా, తే కామేసు దోసదిట్టి, న చ యే కామేసు అనుసయా సమూహతా, తే అత్తకిలమథానుయోగమనుయుత్తా విహరన్తి. తేసం సత్తా వా ధమ్మం దేసేతి అజ్ఞాతరో వా గరుట్టానియో సబ్రహ్మచారీ “కామేహి నత్తి అత్తో”తి, తే చ పుట్టేయేవ కామేహి అనత్తికా , ఇతి కామే అప్పకసిరేన పటినిస్సజ్జన్తి, తే చేతసికేన దుక్ఖేన అనజ్ఞోసితా. తేన వుచ్చతి “సుఖా పటిపదా”తి. యే పన తణ్ణాచరితా సత్తా, తే కామేసు అజ్ఞోసితా, తేసం సత్తా వా ధమ్మం దేసేతి అజ్ఞాతరో వా భిక్ఖు “కామేహి నత్తి అత్తో”తి, తే పియరూపం దుక్ఖేన పటినిస్సజ్జన్తి. తేన వుచ్చతి “దుక్ఖా పటిపదా”తి. ఇతి ఇమే సబ్బే సత్తా ద్వీసు పటిపదాసు సమోసరణం గచ్ఛన్తి దుక్ఖాయశ్చ సుఖాయశ్చ.

తథ్త యే దిట్టిచరితా సత్తా, తే ద్వీధా తిక్ఖిన్ద్రియా చ ముద్దిన్ద్రియా చ. తథ్త యే దిట్టిచరితా సత్తా తిక్ఖిన్ద్రియా, తే సుఖేన పటినిస్సజ్జన్తి, ఖిప్పశ్చ అభిసమేన్తి. తేన వుచ్చతి - “సుఖా పటిపదా ఖిప్పాభిజ్ఞా”తి. తథ్త యే దిట్టిచరితా సత్తా ముద్దిన్ద్రియా పరమం తిక్ఖిన్ద్రియం ఉపాదాయ దన్ధతరం అభిసమేన్తి, తే సుఖేన పటినిస్సజ్జన్తి, దన్ధశ్చ అభిసమేన్తి. తేన వుచ్చతి - “సుఖా పటిపదా దన్ధాభిజ్ఞా”తి. తథ్త తణ్ణాచరితా సత్తా దువిధా తిక్ఖిన్ద్రియా చ ముద్దిన్ద్రియా చ. తథ్త యే తణ్ణాచరితా సత్తా తిక్ఖిన్ద్రియా, తే దుక్ఖేన పటినిస్సజ్జన్తి, ఖిప్పశ్చ అభిసమేన్తి. తేన వుచ్చతి - “దుక్ఖా పటిపదా ఖిప్పాభిజ్ఞా”తి. తథ్త యే తణ్ణాచరితా సత్తా ముద్దిన్ద్రియా పరమం తిక్ఖిన్ద్రియం ఉపాదాయ దన్ధతరం అభిసమేన్తి, తే దుక్ఖేన పటినిస్సజ్జన్తి, దన్ధశ్చ అభిసమేన్తి. తేన వుచ్చతి - “దుక్ఖా పటిపదా దన్ధాభిజ్ఞా”తి. ఇమా చతస్సో పటిపదాయో అపశ్చమా అచట్టా. యే హి కేచి నిబ్బుతా నిబ్బాయన్తి నిబ్బయిస్సన్తి వా ఇమాహి చతూహి పటిపదాహి అనజ్ఞాహి, అయం పటిపదా చతుక్కమగ్గేన కిలేసే నిద్దిసతి. యా చతుక్కమగ్గేన అరియధమ్మేసు నిద్దిసితబ్బా, అయం వుచ్చతి సీహావిక్కిళితో నామ నయో.

తత్తిమే చత్తారో ఆహారా, చత్తారో విపల్లాసా ఉపాదానా యోగా గన్ధా ఆసవా ఓఘా సల్లా విజ్ఞాణట్టితియో అగతిగమనానీతి ఏవం ఇమాని సబ్బాని దస పదాని. అయం సుత్తస్స సంసన్దనా.

చత్తారో ఆహారా, తథ్త యో చ కబళికారో ఆహారో, యో చ ఫస్సో ఆహారో, ఇమే తణ్ణాచరితేన పహతబ్బా. తథ్త యో చ మనోసఞ్చతనాహారో, యో చ విజ్ఞాణాహారో, ఇమే దిట్టిచరితేన పహతబ్బా.

తథ్త పరమో ఆహారో పరమో విపల్లాసో, దుతియో ఆహారో దుతియో విపల్లాసో, తతియో ఆహారో తతియో విపల్లాసో, చతుత్థో ఆహారో చతుత్థో విపల్లాసో, ఇమే చత్తారో విపల్లాసా అపశ్చమా అచట్టా. ఇదశ్చ పమాణా చత్తారో ఆహారా.

తథ్త పరమే విపల్లాసే రితో కామే ఉపాదియతి, ఇదం కాముపాదానం. దుతియే విపల్లాసే రితో అనాగతం భవం ఉపాదియతి, ఇదం సీలబ్బతుపాదానం. తతియే విపల్లాసే రితో విపరీతదిట్ఠిం ఉపాదియతి, ఇదం దిట్ఠుపాదానం. చతుత్థే విపల్లాసే రితో ఖిన్ఢే అత్తతో ఉపాదియతి, ఇదం అత్తవాదుపాదానం.

తథ్త కాముపాదానే రితో కామే అభిజ్ఞాయ గన్ధతి, అయం అభిజ్ఞాయగన్ధో. సీలబ్బతుపాదానే రితో బ్యాపాదం గన్ధతి, అయం బ్యాపాదకాయగన్ధో. దిట్ఠుపాదానే రితో పరామాసం గన్ధతి, అయం పరామాసకాయగన్ధో. అత్తవాదుపాదానే రితో పపఞ్చోన్తో గన్ధతి, అయం ఇదంసచ్చాభినివేసకాయగన్ధో.

తస్య గన్ధగన్ధితా కిలేసా ఆసవన్తి. కిం పన వుచ్చతి ఆసవన్తి? విప్పటిసారా. యే విప్పటిసారా, తే అనుసయా. తత్త అభిజ్ఞాకాయగన్ధేన కామాసవో, బ్యాపాదకాయగన్ధేన భవాసవో, పరామాసకాయగన్ధేన దిట్టాసవో, ఇదంసచ్చాభినివేసకాయగన్ధేన అవిజ్ఞాసవో.

తే చత్తారో ఆసవా వేపుల్లం గతా ఓఘా హోన్తి, తేన వుచ్చన్తి “ఓఘా”తి. తత్త కామాసవో కామోఘా, భవాసవో భవోఘా, అవిజ్ఞాసవో అవిజ్ఞోఘా, దిట్టాసవో దిట్టోఘా.

తే చత్తారో ఓఘా ఆసయమనుపవిట్టా అనుసయసహగతా వుచ్చన్తి సల్లాతి హదయమాహచ్చ తిట్టన్తి. తత్త కామోఘా రాగసల్లం, భవోఘా దోససల్లం, అవిజ్ఞోఘా మోహసల్లం, దిట్టోఘా దిట్టిసల్లం.

ఇమేహి చత్తూహి సల్లేహి పరియాదిన్నం విజ్ఞాణం చత్తూసు ధమ్మేసు తిట్టతి రూపే వేదనాయ సజ్ఞాయ సజ్ఞారేసు. ఇమా చతస్సో విజ్ఞాణట్టితియో. తత్త రాగసల్లేన నన్దూపసేచనం రూపూపగం విజ్ఞాణం తిట్టతి. దోససల్లేన వేదనూపగం. మోహసల్లేన సజ్ఞూపగం. దిట్టిసల్లేన నన్దూపసేచనం సజ్ఞారూపగం విజ్ఞాణం తిట్టతి.

చత్తూహి విజ్ఞాణట్టితీహి చతుబ్బిధం అగతిం గచ్చన్తి ఛన్దా దోసా భయా మోహా. రాగేన ఛన్దా అగతిం గచ్చతి, దోసేన దోసా అగతిం గచ్చతి, మోహేన మోహా అగతిం గచ్చతి, దిట్టియా భయా అగతిం గచ్చతి, ఇతి ఇమాని చ కమ్మాని ఇమే చ కిలేసా అయం సంసారహేతు.

తత్తిమా చతస్సో దిసా కటళికారో ఆహారో “అసుభే సుభ”న్తి విపల్లాసో కాముపాదానం కామయోగో అభిజ్ఞాకాయగన్ధో కామాసవో కామోఘా రాగసల్లం రూపూపగా విజ్ఞాణట్టితి ఛన్దా అగతిగమనం, అయం పఠమా దిసా.

ఫస్సో ఆహారో “దుక్ఖే సుఖ”న్తి విపల్లాసో సీలబ్బతుపాదానం భవయోగో బ్యాపాదకాయగన్ధో భవాసవో భవోఘా దోససల్లం వేదనూపగా విజ్ఞాణట్టితి దోసా అగతిగమనం, అయం దుతియా దిసా.

మనోసజ్ఞేతనాహారో “అనత్తని అత్తా”తి విపల్లాసో దిట్టుపాదానం దిట్టియోగో పరామాసకాయగన్ధో దిట్టాసవో దిట్టోఘా దిట్టిసల్లం సజ్ఞూపగా విజ్ఞాణట్టితి భయా అగతిగమనం, అయం తతియా దిసా.

విజ్ఞాణాహారో “అనిచ్చే నిచ్చ”న్తి విపల్లాసో అత్తవాదుపాదానం అవిజ్ఞాయోగో ఇదంసచ్చాభినివేసోకాయగన్ధో అవిజ్ఞాసవో అవిజ్ఞోఘా మోహసల్లం సజ్ఞారూపగా విజ్ఞాణట్టితి మోహా అగతిగమనం, అయం చతుత్తీ దిసా. ఇతి ఇమేసం దసన్నం సుత్తానం పఠమేన పదేన పఠమాయ దిసాయ ఆలోకనం, దుతియేన పదేన దుతియాయ దిసాయ, తతియేన పదేన తతియాయ దిసాయ, చతుత్తేన పదేన చతుత్తియా దిసాయ ఆలోకనం, అయం వుచ్చతి దిసా ఆలోకనా. ఇమినా నయేన సబ్బే కిలేసా చత్తూసు పదేసు పక్ఖపితబ్బా. అయం అకుసలపక్ఖో.

చతస్సో పటిపదా, చత్తారి ఝానాని, చత్తారో సతిపట్టానా, చత్తారో విహారా దిబ్బో బ్రహ్మ అరియో ఆనేజ్ఞో, చత్తారో సమ్మప్పధానా, చత్తారో అచ్చరియా అబ్బుతా ధమ్మా, చత్తారో అధిట్టానా, చత్తారో సమాధయో ఛన్దసమాధి వీరియసమాధి చిత్తసమాధి వీమంసాసమాధి, చత్తారో ధమ్మా సుఖభాగియా నాజ్ఞాత్ర బోజ్ఞానా నాజ్ఞాత్ర తపసా నాజ్ఞాత్ర ఇన్ద్రియసంవరా నాజ్ఞాత్ర సబ్బనిస్సగ్గా, చత్తారి అప్పమాణాని.

తత్త దుక్ఖా పటిపదా దన్ధాభిజ్ఞా భావియమానా బహులీకరియమానా పరమం ఝానం పరిపూరేతి, పరమం ఝానం పరిపుణ్ణం పరమం సతిపట్టానం పరిపూరేతి, పరమం సతిపట్టానం పరిపుణ్ణం పరమం విహారం పరిపూరేతి, పరమో విహారో పరిపుణ్ణో పరమం సమ్మప్పధానం పరిపూరేతి, పరమం సమ్మప్పధానం పరిపుణ్ణం పరమం అచ్చరియం అబ్బుతం ధమ్మం పరిపూరేతి, పరమో అచ్చరియో అబ్బుతో ధమ్మో పరిపుణ్ణో పరమం అధిట్టానం పరిపూరేతి, పరమం అధిట్టానం పరిపుణ్ణం ఛన్దసమాధిం పరిపూరేతి, ఛన్దసమాధి పరిపుణ్ణో ఇన్ద్రియసంవరం పరిపూరేతి, ఇన్ద్రియసంవరో పరిపుణ్ణో పరమం అప్పమాణం పరిపూరేతి. ఏవం యావ సబ్బనిస్సగ్గా చతుత్థం అప్పమాణం పరిపూరేతి.

తత్త పరమా చ పటిపదా పరమశ్చ ఝానం పరమశ్చ సతిపట్టానం దిట్టో చ విహారో పరమశ్చ సమ్మప్పధానం పరమో చ అచ్చరియో అబ్బుతో ధమ్మో సచ్చాధిట్టానశ్చ ఛన్దసమాధి చ ఇన్ద్రియసంవరో చ మేత్తా చ అప్పమాణం. అయం పరమా దిసా.

దుతియా చ పటిపదా ఖిప్పాభిజ్ఞా దుతియశ్చ ఝానం దుతియశ్చ సతిపట్టానం బ్రహ్మో చ విహారో దుతియశ్చ సమ్మప్పధానం దుతియో చ అచ్చరియో అబ్బుతో ధమ్మో చాగాధిట్టానశ్చ చిత్తసమాధి చ తపో చ కరుణా చ అప్పమాణం. అయం దుతియా దిసా.

తతియా చ పటిపదా దన్ధాభిజ్ఞా తతియశ్చ ఝానం తతియశ్చ సతిపట్టానం అరియో చ విహారో తతియశ్చ సమ్మప్పధానం తతియో చ అచ్చరియో అబ్బుతో ధమ్మో సచ్చాధిట్టానశ్చ వీరియసమాధి చ బోజ్జణ్ణో చ ముదితా చ అప్పమాణం. అయం తతియా దిసా.

చతుత్థీ చ పటిపదా ఖిప్పాభిజ్ఞా చతుత్థశ్చ ఝానం చతుత్థశ్చ సతిపట్టానం ఆనేఙ్ఘో చ విహారో చతుత్థశ్చ సమ్మప్పధానం చతుత్థో చ అచ్చరియో అబ్బుతో ధమ్మో ఉపసమాధిట్టానశ్చ వీమంసాసమాధి చ సబ్బనిస్సగ్గో చ ఉప్పేక్ఖా చ అప్పమాణం. అయం చతుత్థీ దిసా. ఇమాసం చతున్నం దిసానం యా ఆలోకనా, అయం వుచ్చతి దిసాలోచనో నామ నయో.

తత్తాయం యోజనా - చత్తారో చ ఆహారా, చతస్సో చ పటిపదా, చత్తారో చ విపల్లాసా, చత్తారో చ సతిపట్టానా, చత్తారి చ ఉపాదానాని, చత్తారి చ ఝానాని, చత్తారో చ యోగా, చత్తారో చ విహారా, చత్తారో చ గన్ధా, చత్తారో చ సమ్మప్పధానా, చత్తారో చ ఆసవా, చత్తారో చ అచ్చరియా అబ్బుతా ధమ్మా, చత్తారో చ ఓషూ, చత్తారి చ అధిట్టానాని, చత్తారి చ సల్లాని, చత్తారో చ సమాధయో, చతస్సో చ విజ్ఞాణట్ఠితియో, చత్తారో చ సుఖభాగియా ధమ్మా, చత్తారి చ అగతిగమనాని చత్తారి చ అప్పమాణాని. ఇతి కుసలాకుసలానం పక్ఖపటిపక్ఖవసేన యోజనా. అయం సీహవిక్కిళితే దిసాలోచనో నయో.

తస్స చత్తారి సామజ్ఞాఫలాని పరియోసానం, తత్త పరమాయ దిసాయ సోతాపత్తిఫలం పరియోసానం, దుతియాయ సకదాగామిఫలం, తతియాయ అనాగామిఫలం, చతుత్థియా అరహత్తఫలం పరియోసానన్తి.

తత్త కతమో తిపుక్ఖలనయో? పటిపదావిభాగేన చతూసు పుగ్గలేసు యో సుఖాయ పటిపదాయ ఖిప్పాభిజ్ఞాయ నియ్యాతి, అయం ఉగ్గటితజ్ఞా. యో సుఖాయ వా పటిపదాయ, దన్ధాభిజ్ఞాయ, దుక్ఖాయ వా పటిపదాయ ఖిప్పాభిజ్ఞాయ నియ్యాతి, అయం విపశ్చితజ్ఞా. యో దుక్ఖాయ పటిపదాయ దన్ధాభిజ్ఞాయ నియ్యాతి, అయం నేయ్యో. ఇతి చత్తారో

హుత్వా తయో హోన్తి. తత్త ఉగ్ధటితజ్ఞాస్స సమధపుబ్బభగ్గమా విపస్సనా సప్పాయా . నేయ్యస్స విపస్సనాపుబ్బభగ్గమో సమధో, విపజ్ఞేతజ్ఞాస్స సమధవిపస్సనా యుగనద్ధా. ఉగ్ధటితజ్ఞాస్స ముదుకా దేసనా, నేయ్యస్స తిక్ఖా దేసనా, విపజ్ఞేతజ్ఞాస్స తిక్ఖముదుకా దేసనా.

ఉగ్ధటితజ్ఞాస్స అధిపజ్ఞాసిక్ఖా, విపజ్ఞేతజ్ఞాస్స అధిచిత్తసిక్ఖా చ అధిపజ్ఞాసిక్ఖా చ, నేయ్యస్స అధిసీలసిక్ఖా చ అధిచిత్తసిక్ఖా చ అధిపజ్ఞాసిక్ఖా చ. ఇతి ఇమేసం పుగ్గలానం చతూహి పటిపదాహి నియ్యానం.

తత్తాయం సంకిలేసపక్ఖో, తీణి అకుసలమూలాని, తయో ఫస్సా, తిస్సో వేదనా, తయో ఉపవిచారా, తయో కిలేసా, తయో వితక్ఖా, తయో పరిళాహో, తీణి సజ్ఞతలక్ఖణాని, తిస్సో దుక్ఖతా.

తీణి అకుసలమూలానీతి లోభో అకుసలమూలం, దోసో అకుసలమూలం, మోహో అకుసలమూలం. తయో ఫస్సాతి సుఖవేదనీయో ఫస్సో, దుక్ఖవేదనీయో ఫస్సో, అదుక్ఖమసుఖవేదనీయో ఫస్సో. తిస్సో వేదనాతి సుఖా వేదనా, దుక్ఖా వేదనా, అదుక్ఖమసుఖా వేదనా. తయో ఉపవిచారాతి సోమనస్సూపవిచారో, దోమనస్సూపవిచారో, ఉపేక్ఖూపవిచారో. తయో కిలేసాతి లోభో, దోసో, మోహో. తయో వితక్ఖాతి కామవితక్కో, బ్యాపాదవితక్కో, విహింసావితక్కో. తయో పరిళాహోతి రాగజో, దోసజో, మోహజో. తీణి సజ్ఞతలక్ఖణానీతి ఉప్పాదో, రితి, వయో. తిస్సో దుక్ఖతాతి దుక్ఖదుక్ఖతా, విపరిణామదుక్ఖతా, సజ్ఞారదుక్ఖతా.

తత్త లోభో అకుసలమూలం మనాపికేన ఆరమ్మణేన సముట్ఠహతి. తదేవ మనాపికారమ్మణం పటిచ్చ ఉప్పజ్జతి సుఖవేదనీయో ఫస్సో, సుఖవేదనీయం ఫస్సం పటిచ్చ ఉప్పజ్జతి సుఖా వేదనా, సుఖం వేదనం పటిచ్చ ఉప్పజ్జతి సోమనస్సూపవిచారో, సోమనస్సూపవిచారం పటిచ్చ ఉప్పజ్జతి రాగో, రాగం పటిచ్చ ఉప్పజ్జతి కామవితక్కో, కామవితక్కం పటిచ్చ ఉప్పజ్జతి రాగజో పరిళాహో, రాగజం పరిళాహం పటిచ్చ ఉప్పజ్జతి ఉప్పాదో సజ్ఞతలక్ఖణం, ఉప్పాదం సజ్ఞతలక్ఖణం పటిచ్చ ఉప్పజ్జతి విపరిణామదుక్ఖతా.

దోసో అకుసలమూలం అమనాపికేన ఆరమ్మణేన సముట్ఠహతి. తదేవ అమనాపికారమ్మణం పటిచ్చ ఉప్పజ్జతి దుక్ఖవేదనీయో ఫస్సో, దుక్ఖవేదనీయం ఫస్సం పటిచ్చ ఉప్పజ్జతి దుక్ఖా వేదనా, దుక్ఖం వేదనం పటిచ్చ ఉప్పజ్జతి దోమనస్సూపవిచారో, దోమనస్సూపవిచారం పటిచ్చ ఉప్పజ్జతి దోసో, దోసం పటిచ్చ ఉప్పజ్జతి బ్యాపాదవితక్కో, బ్యాపాదవితక్కం పటిచ్చ ఉప్పజ్జతి దోసజో పరిళాహో, దోసజం పరిళాహం పటిచ్చ ఉప్పజ్జతి రితస్స అజ్ఞాధత్తం సజ్ఞతలక్ఖణం, రితస్స అజ్ఞాధత్తం సజ్ఞతలక్ఖణం పటిచ్చ ఉప్పజ్జతి దుక్ఖదుక్ఖతా.

మోహో అకుసలమూలం ఉపేక్ఖారానియం ఆరమ్మణేన సముట్ఠహతి. తదేవ ఉపేక్ఖారానియం ఆరమ్మణం పటిచ్చ ఉప్పజ్జతి అదుక్ఖమసుఖవేదనీయో ఫస్సో, అదుక్ఖమసుఖవేదనీయం ఫస్సం పటిచ్చ ఉప్పజ్జతి అదుక్ఖమసుఖా వేదనా, అదుక్ఖమసుఖం వేదనం పటిచ్చ ఉప్పజ్జతి ఉపేక్ఖూపవిచారో, ఉపేక్ఖూపవిచారం పటిచ్చ ఉప్పజ్జతి మోహో, మోహం పటిచ్చ ఉప్పజ్జతి విహింసావితక్కో, విహింసావితక్కం పటిచ్చ ఉప్పజ్జతి మోహజో పరిళాహో, మోహజం పరిళాహం పటిచ్చ ఉప్పజ్జతి వయో సజ్ఞతలక్ఖణం, వయం సజ్ఞతలక్ఖణం పటిచ్చ ఉప్పజ్జతి సజ్ఞారదుక్ఖతా. ఇతి అయం తీహి ఆకారేహి కిలేసానం నిద్దేసో. యో కోచి అకుసలపక్ఖో, సబ్బో సో తీసు అకుసలమూలేసు సమోసరతీతి.

తత్త కతమో కుసలపక్షో? తీణి కుసలమూలాని అలోభో, అదోసో, అమోహో. తిస్సో పజ్ఞా సుతమయీ, చిన్తామయీ, భావనామయీ. తయో సమాధీ సవితక్కుసవిచారో, అవితక్కువిచారమత్తో, అవితక్కుఅవిచారో. తిస్సో సిక్ఖా అధిసీలసిక్ఖా, అధిచిత్తసిక్ఖా, అధిపజ్ఞాసిక్ఖా. తీణి నిమిత్తాని సమధనిమిత్తం, పగ్గహానిమిత్తం, ఉపేక్ఖానిమిత్తం. తయో వితక్కా నేక్ఖమ్మవితక్కో, అబ్యాపాదవితక్కో, అవిహింసావితక్కో. తీణి ఇన్ద్రియాని అనజ్ఞాతజ్ఞాస్సామీతిన్ద్రియం, అజ్ఞాన్ద్రియం, అజ్ఞాతావిన్ద్రియం. తయో ఉపవిచారా నేక్ఖమ్మూపవిచారో, అబ్యాపాదూపవిచారో, అవిహింసూపవిచారో తిస్సో ఏసనా కామేసనా, భవేసనా, బ్రహ్మచరియేసనా. తయో ఖిన్దా సీలక్ఖన్దో, సమాధిక్ఖన్దో, పజ్ఞాక్ఖన్దో.

తత్త అలోభో కుసలమూలం సుతమయిపజ్ఞం పరిపూరేతి. సుతమయి పజ్ఞా పరిపుణ్ణా సవితక్కుసవిచారం సమాధిం పరిపూరేతి, సవితక్కుసవిచారో సమాధి పరిపుణ్ణో అధిసీలసిక్ఖం పరిపూరేతి, అధిసీలసిక్ఖా పరిపుణ్ణా సమధనిమిత్తం పరిపూరేతి, సమధనిమిత్తం పరిపుణ్ణం నేక్ఖమ్మవితక్కుం పరిపూరేతి, నేక్ఖమ్మవితక్కో పరిపుణ్ణో అనజ్ఞాతజ్ఞాస్సామీతిన్ద్రియం పరిపూరేతి, అనజ్ఞాతజ్ఞాస్సామీతిన్ద్రియం పరిపుణ్ణం నేక్ఖమ్మసీతూపవిచారం పరిపూరేతి, నేక్ఖమ్మూపవిచారం పరిపుణ్ణో కామేసనం పజహతి. కామేసనప్పహానం సీలక్ఖన్దం పరిపూరేతి.

అదోసో కుసలమూలం చిన్తామయిపజ్ఞం పరిపూరేతి, చిన్తామయిపజ్ఞా పరిపుణ్ణా అవితక్కువిచారమత్తం సమాధిం పరిపూరేతి, అవితక్కువిచారమత్తో సమాధి పరిపుణ్ణో అధిచిత్తసిక్ఖం పరిపూరేతి, అధిచిత్తసిక్ఖా పరిపుణ్ణా ఉపేక్ఖానిమిత్తం పరిపూరేతి, ఉపేక్ఖానిమిత్తం పరిపుణ్ణం అబ్యాపాదవితక్కుం పరిపూరేతి, అబ్యాపాదవితక్కో పరిపుణ్ణో అజ్ఞాన్ద్రియం పరిపూరేతి, అజ్ఞాన్ద్రియం పరిపుణ్ణం అబ్యాపాదూపవిచారం పరిపూరేతి, అబ్యాపాదూపవిచారో పరిపుణ్ణో భవేసనం పజహతి, భవేసనప్పహానం సమాధిక్ఖన్దం పరిపూరేతి.

అమోహో కుసలమూలం భావనామయిపజ్ఞం పరిపూరేతి, భావనామయిపజ్ఞా పరిపుణ్ణా అవితక్కుఅవిచారం సమాధిం పరిపూరేతి, అవితక్కుఅవిచారో సమాధి పరిపుణ్ణో అధిపజ్ఞాసిక్ఖం పరిపూరేతి, అధిపజ్ఞాసిక్ఖా పరిపుణ్ణా పగ్గహానిమిత్తం పరిపూరేతి, పగ్గహానిమిత్తం పరిపుణ్ణం అవిహింసావితక్కుం పరిపూరేతి, అవిహింసావితక్కో పరిపుణ్ణో అజ్ఞాతావిన్ద్రియం పరిపూరేతి, అజ్ఞాతావిన్ద్రియం పరిపుణ్ణం అవిహింసూపవిచారం పరిపూరేతి, అవిహింసూపవిచారో పరిపుణ్ణో బ్రహ్మచరియేసనం పరిపూరేతి, బ్రహ్మచరియేసనా పరిపుణ్ణా పజ్ఞాక్ఖన్దం పరిపూరేతి.

ఇతి ఇమే తయో ధమ్మా అకుసలపక్షికా కుసలపక్షికా చ తికనిద్దేసేహి నిద్దిట్టా తిపుక్ఖలనయస్స దిసా నామ. తస్స పరియోసానం తయో విమోక్షా అప్పణిహితో సుజ్ఞాతో అనిమిత్తో, అయం తిపుక్ఖలో నామ దుతియో నయో.

తత్త యే ఇమే తయో పుగ్గలా ఉగ్ధటితజ్ఞా విపజ్ఞీతజ్ఞా నేయ్యోతి ఇమేసం తిణ్ణం పుగ్గలానం ద్వే పుగ్గలా సుఖాయ పటిపదాయ ఖిప్పాభిజ్ఞాయ, సుఖాయ పటిపదాయ దన్ధాభిజ్ఞాయ చ నియ్యన్తి, ద్వేయేవ పుగ్గలా దుక్ఖాయ పటిపదాయ ఖిప్పాభిజ్ఞాయ, దుక్ఖాయ పటిపదాయ దన్ధాభిజ్ఞాయ చ నియ్యన్తి, ఇమే చత్తారో. తే విసేసన ద్వే హోన్తి దిట్టిచరితో చ తణ్ణాచరితో చ. ఇమే చత్తారో హుత్వా తయో హోన్తి, తయో హుత్వా ద్వే హోన్తి. ఇమేసం ద్విన్నం పుగ్గలానం అయం సంకిలేసో - అవిజ్ఞా చ తణ్ణా చ అహిరీకజ్ఞా అనోత్తప్పజ్ఞా అసతి చ అసమ్మజ్జజ్ఞా నీవరణాని చ సంయోజనాని చ అజ్ఞోసానజ్ఞా అభినివేసో చ అహంకారో చ మమంకారో చ అస్సద్ధియజ్ఞా దోవచస్సతా చ కోసజ్జజ్ఞా అయోనిసోమనసికారో చ విచికిచ్చా చ అవిజ్ఞా చ అసద్ధమ్మస్సవనజ్ఞా అసమాపత్తి చ.

తల్లి అవిజ్ఞా చ అహిరీకాన్చ అసతి చ నీవరణాని చ అజ్ఞోసానాన్చ అహంకారో చ అస్సద్ధియన్చ కోసజ్జన్చ విచికిచ్ఛా చ అసద్ధమ్మస్సవనాన్చ, అయం ఏకా దిసా.

తల్లా చ అనోత్తప్పన్చ అసమ్మజ్జాన్చ సంయోజనాని చ అభినివేసో చ మమంకారో చ దోవచస్సతా చ అయోనిసోమనసికారో చ అవిజ్ఞా చ అసమాపత్తి చ, అయం దుతియా దిసా. దసన్నం దుకానం దస పదాని పఠమా దిసాతి కాతబ్బాని. సంఖితేన అత్తం ఇాపేన్తి పటిపక్ఖే కణ్ణపక్ఖస్స దసన్నం దుకానం దస పదాని దుతియకాని, అయం దుతియా దిసా.

తల్లి కతమో కుసలపక్ఖో? సమథో చ విపస్సనా చ విజ్ఞా చ చరణాన్చ సతి చ సమ్మజ్జాన్చ హిరీ చ ఓత్తప్పన్చ అహంకారప్పహానాన్చ మమంకారప్పహానాన్చ సమ్మావాయామో చ యోనిసోమనసికారో చ సమ్మాసతి చ సమ్మాసమాధి చ పజ్ఞా చ నిబ్బిదా చ సమాపత్తి చ సద్ధమ్మస్సవనాన్చ సోమనస్సాన్చ ధమ్మానుధమ్మపటిపత్తి చ.

దసన్నం దుకానం సమథాదీని సోమనస్సపరియోసానాని పఠమాని దస పదాని పఠమా దిసా, విపస్సనాదీని ధమ్మానుధమ్మపటిపత్తిపరియోసానాని దుతియాని దస పదాని దుతియా దిసా. ఇతి అకుసలపక్ఖే కుసలపక్ఖే చ నన్దియావట్టస్స నయస్స చతసో దిసా.

తాసు కుసలపక్ఖే సమథాదీహి అకుసలపక్ఖే తల్లాదయో పహానం గచ్ఛన్తి, తేసం పహానా రాగవిరాగా చేతోవిముత్తి, కుసలపక్ఖే విపస్సనాదీహి అకుసలపక్ఖే అవిజ్ఞాదయో పహానం గచ్ఛన్తి, తేసం పహానా అవిజ్ఞావిరాగా పజ్ఞావిముత్తి. ఇతి ఇమా ద్వే విముత్తియో నన్దియావట్టనయే పరియోసానం.

తల్లి తల్లా అవిజ్ఞా సమథో విపస్సనాతి చత్తారి పదాని, తేసు అట్టారస మూలపదాని సమోసరన్తి. కథం? సమథో చ అలోభో చ అదోసో చ అసుభసజ్ఞా చ దుక్ఖసజ్ఞా చాతి ఇమాని పజ్ఞా పదాని సమథం భజన్తి, విపస్సనా చ అమోహో చ అనిచ్చసజ్ఞా చ అనత్తసజ్ఞా చాతి ఇమాని చత్తారి పదాని విపస్సనం భజన్తి. ఏవం నవ పదాని కుసలాని ద్వీసు పదేసు సమోసరన్తి. తల్లా చ లోభో చ దోసో చ సుభసజ్ఞా చ సుఖసజ్ఞా చాతి ఇమాని పజ్ఞా పదాని తల్లాం భజన్తి, అవిజ్ఞా చ మోహో చ నిచ్చసజ్ఞా చ అత్తసజ్ఞా చాతి ఇమాని చత్తారి పదాని అవిజ్ఞం భజన్తి. ఏవం నవ పదాని అకుసలాని ద్వీసు పదేసు సమోసరన్తి. ఇతి తిపుక్ఖలో చ సీహావిక్కిళితో చ నన్దియావట్టనయం అనుప్పవిసన్తి.

కథం తిపుక్ఖలే నయే ఇతరే ద్వే నయా అనుప్పవిసన్తి? విపస్సనా చ అమోహో చ అనిచ్చసజ్ఞా చ అనత్తసజ్ఞా చాతి ఇమాని చత్తారి పదాని అమోహో, సమథో చ అలోభో చ అసుభసజ్ఞా చ దుక్ఖసజ్ఞా చాతి ఇమాని చత్తారి పదాని అలోభో, అదోసో అదోసో ఏవ. ఏవం నవ పదాని కుసలాని తీసు పదేసు సమోసరన్తి. తల్లా చ లోభో చ సుభసజ్ఞా చ సుఖసజ్ఞా చాతి ఇమాని చత్తారి పదాని లోభో, అవిజ్ఞా చ మోహో చ నిచ్చసజ్ఞా చ అత్తసజ్ఞా చాతి ఇమాని చత్తారి పదాని మోహో, దోసో దోసో ఏవ. ఏవం నవ పదాని అకుసలాని తీసు పదేసు సమోసరన్తి. ఇతి తిపుక్ఖలే నయే ఇతరే ద్వే నయా అనుప్పవిసన్తి.

కథం చతూసు పదేసు అట్టారస మూలపదాని సమోసరన్తి? తల్లా చ సుభసజ్ఞా చ, అయం పఠమో విపల్లాసో. లోభో చ సుఖసజ్ఞా చ, అయం దుతియో విపల్లాసో. అవిజ్ఞా చ నిచ్చసజ్ఞా చ, అయం తతియో విపల్లాసో. మోహో చ అత్తసజ్ఞా చ, అయం చతుత్థో విపల్లాసో. ఇతి నవ పదాని అకుసలాని చతూసు పదేసు సమోసరన్తి. సమథో చ అసుభసజ్ఞా చ పఠమం

సతిపట్టానం, అలోభో చ దుష్టసంజ్ఞా చ దుతియం సతిపట్టానం, విపస్సనా చ అనిచ్ఛసంజ్ఞా చ తతియం సతిపట్టానం, అమోహో చ అనత్తసంజ్ఞా చ చతుత్తం సతిపట్టానం. ఇతి నవ పదాని కుసలాని చతుసు పదేసు సమోసరన్తి. ఏవం సీహవిక్కిళితనయే ఇతరే ద్వే నయా అనుప్పవిసన్తి. తిణ్ణంజ్ఞో నయానం యా భూమియో గోచరో, సో ఏకేకం నయం అనుప్పవిసతి. తస్మా ఏకేకస్స నయస్స అకుసలే వా ధమ్మే విజ్ఞాతే కుసలే వా పటిపక్ఖో అన్వేసితబ్బో. పటిపక్ఖం అన్వేసిత్వా సో నయో నిద్దిసితబ్బో. తస్మి నయే నిద్దిట్టే యథా ఏకమ్మి నయే ఇతరేసం నయానం మూలపదాని అనుప్పవిట్టాని, తతో తతో నీహరిత్వా నిద్దిసితబ్బాని. ఏకేకస్మిన్జ్ఞో నయే అట్టారస మూలపదాని అనుప్పవిట్టాని.

తత్త ఏకేకస్మిం ధమ్మే విజ్ఞాతే సబ్బే ధమ్మా విజ్ఞాతా హోన్తి. ఇమేసం తిణ్ణం నయానం సీహవిక్కిళితస్స నయస్స చత్తారి ఫలాని పరియోసానం పరమాయ దిసాయ పరమం ఫలం, దుతియాయ దిసాయ దుతియం ఫలం, తతియాయ దిసాయ తతియం ఫలం, చతుత్తాయ దిసాయ చతుత్తం ఫలం పరియోసానం.

తిపుక్ఖలస్స నయస్స తయో విమోక్షా పరియోసానం పరమాయ దిసాయ అప్పణిహితో, దుతియాయ సుజ్ఞతో, తతియాయ అనిమిత్తో విమోక్షో పరియోసానం.

నన్దియావట్టస్స నయస్స ద్వే విముత్తియో పరియోసానం పరమాయ దిసాయ తణ్ణావిరాగా చేతోవిముత్తి, దుతియాయ దిసాయ అవిజ్ఞావిరాగా పజ్ఞావిముత్తి పరియోసానం. ఇమేసు తీసు నయేసు యా అట్టారసన్నం పదానం ఆలోచనా, అయం దిసాలోచనో నయో. యా ఆలోకేత్వా కుసలపక్ఖే అకుసలపక్ఖే చ “అయం ధమ్మో ఇమం ధమ్మం భజతీ”తి జానన్తేన సమ్మా యోజనా, అయం అజ్ఞసో నయోతి ఇమే పఞ్చ నయా.

నయసముట్థానవారవణ్ణనా నిట్టితా.

సాసనపట్టానవారవణ్ణనా

టైమ్ సబ్బడా నయసముట్టానం విభజిత్వా ఇదాని సాసనపట్టానం విభజన్తో యస్మా సజ్జహవారాదీసు మూలపదేహేవ పట్టానం సజ్జహేత్వా సరూపతో న దస్సితం, తస్మా యథా మూలపదేహి పట్టానం నిర్ధారేతబ్బం, ఏవం పట్టానతోపి మూలపదాని నిర్ధారేతబ్బానీతి దస్సనత్తం “అట్థారస మూలపదా కుహిం దట్టబ్బా? సాసనపట్టానే”తి ఆహ. మూలపదసాసనపట్టానానశ్చో అశ్శమశ్శాసజ్జహో పుట్టే దస్సితో ఏవాతి. అథ సాసనపట్టానన్తి కో వచనత్తో? సాసనస్స పట్టానన్తి సాసనపట్టానం , సాసనం దేసనా, తస్మా వేనేయ్యజ్ఞాసయానురూపం తేసం హితసుఖనిష్పాదనత్తం పకారేహి రానం పవత్తి సాసనపట్టానం. ఇథ పన తస్స తథాభావదీపనం “సాసనపట్టాన”న్తి వేదితబ్బం. అథ వా సాసనం అధిసీలసిక్ఖాదయో. తేసం పవత్తనుపాయభావతో పతిట్టహన్తి ఏతేహీతి పట్టానాని, సంకిలేసాదిధమ్మా. తేసం పవేదనతో తదుపచారేన సుత్తాని పట్టానాని. తేసం పన సమూహభావతో అయం పకరణప్పదేసో పట్టానం నామ.

అపరో నయో - కేనట్టేన పట్టానం? పట్టితట్టేన గమనట్టేనాతి అత్తో. “యే తే గోట్టా పట్టితగావో”తి (మ. ని. ౧.౧౦౬) ఆగతట్టానస్మిన్తో యేన పట్టానేన తే “గోట్టా పట్టితగావో”తి వుత్తా, తం అత్థతో గమనం హోతి. ఇతి నాతివిత్థారితనయేసు హారనయేసు అనిస్సజ్గగమనస్స దేసనాజ్ఞాణస్స సంకిలేసభాగియాదిలోకియాదిభేదేసు తదుభయవోమిస్సకభేదేసు చ విత్థారితనయలాభతో నిస్సజ్గవసేన పవత్తగమనత్తా తే సంకిలేసభాగియాదయో లోకియాదయో చ విసుం విసుం వోమిస్సా చ అధికరణవసేన పట్టానం నామ. తేసం పకాసనతో అయం పకరణప్పదేసో పట్టానన్తి వేదితబ్బం.

“సంకిలేసభాగియ”న్తిఆదీసు సంకిలిస్సతి ఏతేనాతి సంకిలేసో. సంకిలేసభాగే సంకిలేసకోట్టాసే పవత్తం సంకిలేసభాగియం. వాసనా పుజ్జాభావనా, వాసనాభాగే పవత్తం వాసనాభాగియం, వాసనం భజాపేతీతి వా వాసనాభాగియం. నిబ్బిజ్జునం లోభక్ఖన్దాదీనం పదాలనం నిబ్బేధో. నిబ్బేధభాగే పవత్తం, నిబ్బేధం భజాపేతీతి వా నిబ్బేధభాగియం. పరినిట్టితేసిక్ఖాధమ్మా అసేక్ఖా, అసేక్ఖభావే పవత్తం, అసేక్ఖే భజాపేతీతి వా అసేక్ఖభాగియం. తేసు యత్త తణ్ణాదిసంకిలేసో విభత్తో, ఇదం సంకిలేసభాగియం. యత్త దానాదిపుజ్జాకీరియవత్తు విభత్తం, ఇదం వాసనాభాగియం. యత్త సేక్ఖా సీలక్ఖన్దాదయో విభత్తా, ఇదం నిబ్బేధభాగియం. యత్త పన అసేక్ఖా సీలక్ఖన్దాదయో విభత్తా, ఇదం అసేక్ఖభాగియం. ఇతరాని తేసం వోమిస్సకనయవసేన వుత్తాని.

తాని పన ఛ దుకా చత్తారో తికా ఏకం చతుక్కం అపరమ్మి ఏకం చతుక్కన్తి ద్వాదస హోన్తి. తేసు చత్తారో దుకా ద్వే చ తికా ఉద్ధటా, ఇతరే న ఉద్ధటా, అనుద్ధరణే కారణం నత్తి. ఇమినా నయేన తేపి గహేతుం సక్కాతి పాళియం సంఖిత్తాతి దట్టబ్బం. తథా హి వక్ఖతి - “ఇమాని చత్తారి సుత్తాని, సాధారణాని కతాని అట్ట భవన్తీ”తిఆది. తత్త యస్మా కత్థవి సుత్తే తణ్ణాసంకిలేసోవ నిద్దిసీయతి, కత్థవి దిట్టిసంకిలేసోవ, కత్థవి దుచ్చరితసంకిలేసోవ నిద్దిసీయతి, తస్మా సంకిలేసభాగియం సుత్తం తిథా విభజిత్వా ఉద్దిట్టం “తణ్ణాసంకిలేసభాగియం సుత్త”న్తిఆదినా. తథా వోదానం నామ సంకిలేసే సతి హోతీతి వోదానభాగియం సుత్తం సంకిలేసవిభాగేన తిథావ ఉద్దిట్టం “తణ్ణావోదానభాగియం సుత్త”న్తిఆదినా. తం పన అత్థతో వాసనాభాగియాది ఏవ హోతి. అయిచ్చ నయో కేసుచి పోత్థకేసు నత్తి.

“తత్త సంకిలేసో తివిధో”తిఆది సంకిలేసపటిపక్షతో సమధాదినిద్ధారణవసేన వాసనాభాగియాదిసుత్తానం విసయదస్సనత్తం ఆరద్ధం. తత్త యది అసత్తి ఉప్పజ్జతి భవేసూతి భవేసు ఛన్దరాగం పజహితుం అసక్కింతస్స యది భవపత్తనా ఉప్పజ్జతి. ఏవం సాయన్తి ఏవమస్స పుగ్గలస్స అయం సమధవిపస్సనాభావనామయం పుజ్జాకిరియవత్తు భవతి పుజ్జభవఫలనిబ్బత్తనతో. తత్తూపపత్తియా సంవత్తతీతి తత్త తత్త భవే ఉపపత్తియా సంవత్తతి. ఇమాని చత్తారి సుత్తానీతి ఇమాని సంకిలేసభాగియాదీని చత్తారి సుత్తాని. సాధారణాని కతానీతి సంకిలేసభాగియియా వాసనాభాగియియా, సంకిలేసభాగియియా నిబ్బేధభాగియియా, సంకిలేసభాగియియా అసేక్షభాగియియా, వాసనాభాగియియా నిబ్బేధభాగియియాతి ఏవం పదన్తరసంయోజనవసేన మిస్సితాని కతాని. అట్ట భవన్తీతి పురిమాని చత్తారి ఇమాని చత్తారీతి ఏవం అట్ట భవన్తి.

తానియేవ అట్ట సుత్తాని సాధారణాని కతాని సోళస భవన్తీతి తానియేవ యథావుత్తాని అట్ట సుత్తాని వాసనాభాగియియా అసేక్షభాగియియా నిబ్బేధభాగియియా, అసేక్షభాగియియా సంకిలేసభాగియియా వాసనాభాగియియా, నిబ్బేధభాగియియా సంకిలేసభాగియియా వాసనాభాగియియా, అసేక్షభాగియియా సంకిలేసభాగియియా నిబ్బేధభాగియియా, అసేక్షభాగియియా వాసనాభాగియియా నిబ్బేధభాగియియా, అసేక్షభాగియియా సంకిలేసభాగియియా వాసనాభాగియియా, నిబ్బేధభాగియియా అసేక్షభాగియియా నేవసంకిలేసభాగియియా, నవాసనాభాగియియా ననిబ్బేధభాగియియా న అసేక్షభాగియియాతి ఏవం సాధారణాని కతాని పురిమాని అట్ట ఇమాని అట్టాతి సోళస భవన్తి. తేసు చత్తారో ఏకకా, ఛ దుకా, చత్తారో తికా, ఏకో చతుక్కి, అపరోపి ఏకో చతుక్కితి అయమ్పి విభాగో వేదితబ్బో. తత్తాపి ద్వే దుకా, ద్వే తికా, ద్వే చతుక్కా చ పాళియం అనాగతాతి వేదితబ్బా.

ఇదాని ఇమస్స పట్టానస్స సకలసాసనసంఘహితభావం విభావేతుం “ఇమేహి సోళసహి సుత్తేహి భిన్నేహి నవవిధం సుత్తం భిన్నం భవతీ”తి వుత్తం. తస్సత్తో - ఇమేహి సంకిలేసభాగియాదీహి సోళసహి సుత్తేహి పట్టాననయేన విభత్తేహి సుత్తగేయ్యాదినవవిధం పరియత్తిసాసనసంఘాతం సుత్తం భిన్నం సోళసథా విభత్తం హోతి. ఇమినా సోళసవిధేన పట్టానేన అసంఘహితో పరియత్తిసాసనస్స పదేసో నత్తీతి అధిప్పాయో. కథం పన సంకిలేసభాగియాదిభావో గహేతబ్బోతి? ఆహ “గాథాయ గాథా అనుమినితబ్బా”తిఆది. తత్త గాథాయ గాథా అనుమినితబ్బాతి అయం గాథా వియ గాథా సంకిలేసభాగియాతి వా వాసనాభాగియాతి వా నిబ్బేధభాగియాతి వా అసేక్షభాగియాతి వా అనుమినితబ్బా, అను అను మినిత్వా తక్కేత్వా జానితబ్బాతి అత్తో. సేసపదేసుపి ఏసేవ నయో. ఏత్త చ గాథావేయ్యాకరణవినిముత్తా సబ్బా పరియత్తి “సుత్తేనా”తిపదేన సంఘహితాతి దట్టబ్బా.

ఋజాని సంకిలేసభాగియాదీని సుత్తాని యథానిద్దిట్టాని ఉదాహరణవసేన విభావేతుం “తత్త కతమం సంకిలేసభాగియం సుత్త”న్తిఆది ఆరద్ధం. తత్త “కామన్ఢా జాలసఞ్ఞాన్నా”తి గాథాయ అత్తో హేట్టా వుత్తోయేవ. యథా ఇమస్స, ఏవం ఇతో పరానమ్పి హేట్టా వుత్తత్తానం ఉత్తానపదానఞ్ఞా అత్తం న వణ్ణయిస్సామ.

అగతిగమనానీతి కాయాదీహి అయుత్తగమనాని, అకత్తబ్బకరణానీతి అత్తో. ఛన్దాతి ఛన్దహేతు ఇచ్ఛాపచ్చయా. అగతిం గచ్ఛతీతి అగన్తబ్బం గతిం గచ్ఛతి, అకత్తబ్బం కరోతీతి అత్తో. ధమ్మన్తి సాధూనం అరియానం ధమ్మం. అతివత్తతీతి అతిమద్దిత్వా వీతిక్కమతి. నిహీయతీతి హాయతి. యసోతి కిత్తి చ పరివారో చ.

“మనోపుబ్బభగ్గమా ధమ్మా”తి గాఢాయం మనోతి యదిపి కామావచరకుసలాదిభేదం సబ్బమ్మి చతుభూమకచిత్తం మనో, ఇమస్మిం పన రానే చక్ఖపాలత్థేరస్స (ధ. ప. ౧-౨; థేరగా. ౯౫) పురిమజాతియం వేజ్జభూతస్స ఉప్పన్నవసేన నియమియమానం పటిఘసమ్మయుత్తచిత్తమేవ లబ్బతి. సో మనో పుబ్బభగ్గమో ఏతేసన్తి మనోపుబ్బభగ్గమా, మనసా పఠమగామినా సమన్నాగతాతి అత్తో. ధమ్మాతి నిస్సత్తనిజ్జీవత్తేన ధమ్మా, తే పన వేదనాదయో తయో అరూపినో ఖడ్ధా. ఏతే హి మనోపుబ్బభగ్గమా. కథం పనేతేహి సద్ధిం ఏకస్మిం వత్థస్మిం ఏకస్మిఇచ్చ ఆరమ్మణే ఏకక్షణే ఉప్పజ్జమానో మనో పుబ్బభగ్గమో నామ హోతీతి? ఉప్పాదపచ్చయత్తేన. యథా హి బహూసు ఏకతో గామఘాతాదికమ్మాని కరోన్తేసు “కో ఏతేసం పుబ్బభగ్గమో”తి వుత్తే యో తేసం పచ్చయో హోతి, యం యం నిస్సాయ తే తం కమ్మం కరోన్తి, సో దత్తో వా మిత్తో వా తేసం పుబ్బభగ్గమోతి వుచ్చతి, ఏవంసమ్మదమిదం దట్టబ్బం. ఇతి ఉప్పాదపచ్చయత్తేన మనో పుబ్బభగ్గమో ఏతేసన్తి మనోపుబ్బభగ్గమా. న హి తే మనే అనుప్పజ్జన్తే ఉప్పజ్జేతుం సక్కుణన్తి, మనో పన ఏకచ్ఛేసు చేతసికేసు అనుప్పజ్జన్తేసుపి ఉప్పజ్జతి ఏవ.

అధిపతివసేన మనో సేట్తో ఏతేసన్తి మనోసేట్టా. యథా హి చోరాదీనం చోరజేట్టకాదయో అధిపతినో సేట్టా, తథా తేసమ్మి మనో సేట్తో. యథా పన దారుఆదీహి నిప్పన్నాని భణ్ణాని దారుమయాదీని నామ హోన్తి, తథా ఏతేపి మనతో నిప్పన్నత్తా మనోమయా నామ. పదుట్టేనాతి అభిజ్ఞాదీహి దోసేహి పదుట్టేన దూసితేన భాసతి వా కరోతి వా. సో హి భాసన్తో చతుబ్బిధం వచీదుచ్చరితమేవ భాసతి, కరోన్తోపి తివిధం కాయదుచ్చరితమేవ కరోతి, అభాసన్తో అకరోన్తో తేహి అభిజ్ఞాదీహి పదుట్టమనతాయ తివిధం మనోదుచ్చరితం పూరేతి. ఏవమస్స దస అకుసలకమ్మపథా పారిపూరిం గచ్ఛన్తి. తతో నం దుక్ఖమన్వేతీతి తతో తివిధదుచ్చరితతో తం పుగ్గలం దుక్ఖం అన్వేతి దుచ్చరితానుభావేన చతూసు అపాయేసు దుక్ఖం అనుగచ్ఛతి. యథా కిం? చక్కంవ వహతో పదన్తి, యథా నామ సకటం వహతో బలీబద్ధస్స పదం పహరన్తం చక్కం అనుగచ్ఛతి, ఏవం నం పుగ్గలం దుక్ఖమనుగచ్ఛతీతి.

“మిద్ధీ యదా హోతీ”తి గాఢాయం మిద్ధీతి ధినమిద్ధాభిభూతో. మహగ్గసోతి మహాభోజనో ఆహారహత్థకలంసాటకతత్రవట్టకకాకమాసకభుత్తవమితకానం అజ్ఞాతరో వియ. నిద్దాయితాతి సుపనసీలో. సమ్మరివత్తసాయాతి సేయ్యసుఖపస్ససుఖానం అనుయుజ్జానవసేన సమ్మరివత్తకసయనసీలో. నివాపపుట్తోతి కుణ్డకాదినా సూకరభత్తేన పుట్తో. ఘరసూకరో హి బాలకాలతో పట్టాయ పోసియమానో ధూలసరీరకాలే గేహతో బహి నిక్ఖమితుం అలభన్తో హేట్టామఞ్చాదీసు సమ్మరివత్తిత్వా సమ్మరివత్తిత్వా అస్ససన్తో పస్ససన్తో సయతేవ. ఇదం వుత్తం హోతి – యదా పురిసో మిద్ధీ చ హోతి మహగ్గసో చ, నివాపపుట్తో మహావరాహో వియ అజ్ఞాన ఇరియాపథేన యాపేతుం అసక్కోన్తో నిద్దాసీలో సంపరివత్తసాయా, తదా సో “అనిచ్చం దుక్ఖం అనత్తా”తి తీణి లక్ష్మణాని మనసి కాతుం న సక్కోతి. తేసం అమనసికారా మన్దపజ్ఞో పునప్పునం గబ్బం ఉపేతి, గబ్బవాసతో న పరిముచ్చతీతి.

“అయసావ మల”న్తి గాఢాయం అయసాతి అయతో. సముట్టితన్తి జాతం. తతుట్టాయాతి తతో ఉట్టహిత్వా. అతిథోనచారినిన్తి థోనా వుచ్చతి చత్తారో పచ్చయే ఇదమత్తితాయ అలమేతేనాతి పచ్చవేక్ఖిత్వా పరిభుజ్జానపజ్ఞా, తం అతిక్కుమిత్వా చరన్తో అతిథోనచారీ నామ. ఇదం వుత్తం హోతి – యథా అయతో మలం సముట్టాయ యతో తం సముట్టితం, తమేవ ఖాదతి వినాసీతి, ఏవమేవం చత్తారో పచ్చయే అప్పచ్చవేక్ఖిత్వా పరిభుజ్జాన్తం అతిథోనచారినిం సాని కమ్మాని అత్తనో సన్తానే ఉట్టితత్తా అత్తనో సన్తకానేవ తాని కమ్మాని దుగ్గతిం నయన్తీతి.

“చోరో యథా”తి గాథాయం చోరో యథా సన్నిముఖే గహీతోతి యథా చోరో ఘరసన్నిం చిన్దిత్వా గేహం పవినన్తో ఘరసన్నిముఖే ఏవ రాజపురిసేహి గహీతో. సకమ్మునా హజ్జాతి బజ్జతే చాతి తేన అత్తనా కతకమ్మేన కసాభితాళనాదినా హజ్జాతి చేవ అద్దుబన్ధనాదినా బజ్జతి చ. ఏవం అయం పేచ్చ పజా పరత్తాతి ఏవమ్మి అయం పాపకారిసీ పజా ఇతో చవిత్వా పరలోకే. సకమ్మునా హజ్జాతి బజ్జతే చాతి అత్తనావ కతేన పాపకమ్మేన నిరయాదీసు నానప్పకారేహి కమ్మకారణాదీహి హజ్జాతి చేవ పరిబజ్జతి చాతి.

“సుఖకామానీ”తి గాథాయం యో దణ్డేన విహింసతీతి యో పుగ్గలో దణ్డేన వా లేడ్డుఆదిహి వా విబాధతి. పేచ్చ సో న లభే సుఖన్తి సో పుగ్గలో పరలోకే మనుస్ససుఖం వా దిబ్బసుఖం వా న లభతి, నిబ్బానసుఖే పన వత్తబ్బమేవ నత్తి.

గున్నం చే తరమానానన్తి గావీసు మహోఘం తరన్తీసు. జిమ్మం గచ్చతి పుజ్జవోతి యది యూధపతి ఉసభో కుటిలం గచ్చతి. సబ్బా తా జిమ్మం గచ్చన్తీతి సబ్బాపి తా గావియో కుటిలమేవ గచ్చన్తి. కస్మా? నేత్తే జిమ్మం గతే సతీతి నేత్తరి కుటిలం గతే సతి, నేత్తస్స కుటిలం గతత్తాతి అత్తో. సో హి తాసం పచ్చయికో ఉపద్ధవహరో చ.

“ఏవమేవ”న్తి గాథాయం యథా చేతం, ఏవమేవం యో మనుస్సేసు పధానసమ్మతో, యది సో అధమ్మచారీ సియా. యే తస్స అనుజీవినో, సట్టేపి అధమ్మికావ హోన్తి. సామిసమ్మదా హి పకతిసమ్మదం సమ్మాదేతి. యస్మా చ ఏతదేవ, తస్మా సబ్బం రట్టం దుక్ఖం సేతి, రాజా చే హోతి అధమ్మికో. సుకిచ్చరూపా వతాతి సుట్టు కిచ్చాపన్నరూపా వత. ఉపధీసూతి కామగుణూపధీసు. రత్తాతి రాగాభిభూతా. కటుకన్తి దుక్ఖం.

కుక్కుచ్చజనకేసేవ పత్తవట్టిప్పభవస్స ఉపచ్చిన్నత్తా ఫలుప్పత్తి కదలియా పరాభవాయ హోతీతి ఆహ - “ఫలం వే కదలిం హన్తీ”తి. తథా ఫలపరియోసానత్తా ఓసధీనం “ఫలం వేళుం ఫలం నళ”న్తి వుత్తం. వళవాయ కుచ్చిస్మిం గద్రభస్స జాతా అస్సతరీ నామ, సా గబ్బం గణ్ఠిత్వా కాల్ సమ్మత్తే విజాయతుం న సక్కోతి. పాదేహి భూమిం పహరన్తీ తిట్ఠతి, అధస్స చత్తారో పాదే చతుసు ఖాణకేసు బన్దిత్వా కుచ్చిం ఫాలేత్వా పోతకం నీహరన్తి, సా తత్థేవ మరతి. తేన వుత్తం - “గబ్భో అస్సతరిం యథా”తి. ఇదం వుత్తం హోతి - యథా అత్తనో ఫలం కదలివేళునళేపి వినాసేతి, గబ్భో చ అస్సతరిం, ఏవం అత్తనో కమ్మఫలభూతో సక్కారో అసప్పురిసం వినాసేతితి.

కోధమక్ఖగరూతి కుజ్ఞనలక్ఖణం కోధం, పరగుణమక్ఖనలక్ఖణం మక్ఖజ్ఞ గరుం కత్వా ఉద్ధం కత్వా ఉక్ఖిపిత్వా చరన్తో. సుఖేత్తేతి సుఖేత్తేపి. పూతిబీజంవాతి పూతిభావం గతం బీజం వియ. ఛకణరసాదిపరిభావనసుక్ఖాపనసుఖసయాదీని అకరణేన బీజదోసదుత్తన్తి అత్తో.

వేతసాతి అత్తనో చిత్తేన. చేతోతి తస్స పుగ్గలస్స చిత్తం. పరిచ్ఛాతి పరిచ్ఛిన్దిత్వా. ఇరియతీతి పవత్తతి. యథాభతన్తి యథా కిఞ్చి ఆహరిత్వా రపేతం.

మాకత్థాతి మా అకత్థ. న పముత్యత్థీతి పమోత్తో నత్తి. ఉపేచ్ఛాపీతి సఞ్చిచ్ఛాపి, బుద్ధిపుట్టేనాపీతి అత్తో.

“అధమ్మేనా”తి వత్వాపి “ముసావాదేనా”తి వచనం ముసావాదస్స మహాసావజ్జభావదస్సనత్తం. తేనేవాహ - “ఏకం ధమ్మం అతీతస్సా”తిఆది (ధ. ప. ౧౭౬), తథా “ఏవం పరిత్తం ఖో, రాహుల, తేసం సామజ్ఞం, యేసం నత్తి

సమ్మజానముసావాదే లజ్జా"తిఆది (మ. ని. ౨.౧౦౮). తం కథం ను భవిస్సతీతి తం ధనం కేన ను పకారేన తేసం భవిస్సతి. అధమ్మేన తేసం సమ్మతత్తా తేసు నచిరట్టితికం హోతీతి అత్తో. అన్తరాయా సు భవిస్సంతీతి అధమ్మియవోహారాదితో రాజన్తరాయాదయో భవిస్సంతి. సూతి నిపాతమత్తం. సమ్మతస్స వినస్సతీతి ఇమస్స సమ్మతం సజ్జితం వినస్సతి. సగ్గంతి సుగతిం. సా హి రూపాదీహి సోభనేహి అగ్గోతి సగ్గోతి అధిప్పతా. ఏత్తావతాతి దిట్టధమ్మికసమ్మరాయికానం అత్తానం హానియా. హతాతి వినట్టా.

వివట్టతేతి నివట్టతి. లోభా ఖణతి అత్తానంతి లోభహేతు అపుజ్ఞాని కరోంతో కాయవినమాదియోగేన అత్తానం ఖణతి నామ. మిత్తేహి జీరతీతి మిత్తభావేహి హాయతి.

చరంతీతి చతుహి ఇరియాపథేహి అకుసలమేవ కరోంతా విచరంతి. బాలాతి ఇథలోకత్థం పరలోకత్థం అజానంతా ఇథ బాలా నామ. దుమ్మేధాతి నిప్పజ్ఞా. న హి పజ్ఞాయ దుట్టత్తం నామ అత్తి. అమిత్తేనేవాతి అమిత్తభూతేన వియ వేరినా వియ హుత్వా. కటుకప్పలంతి తిఖిణఫలం, దుక్ఖఫలంతి అత్తో. న తం కమ్మం కతం సాధు, యం కత్వా అనుతప్పతీతి యం కమ్మం నిరయాదీసు నిబ్బత్తనసమత్తం దుక్ఖదయం కత్వా అనుస్సరితానుస్సరితక్షణే అనుతప్పతి అనుసోచతి, తం కతం న సాధు న సున్దరం న భద్దకం. యస్స అస్సుముఖోతి యస్స అస్సూహి తిన్తముఖో రోదంతో విపాకం పటిసేవతి అనుభోతి.

దుక్కరంతి వత్తపటివత్తపూరణాదివసేన ఆభిసమాచారికసీలస్స కాతుం అసక్కుణేయ్యతాయ దుక్కరం. సమాదానతో పట్టాయ ఖణ్డం అకత్వా విసేసతో ఆదిబ్రహ్మచరియకస్స చరిమకచిత్తం పాపేతబ్బతాయ దుత్తితిక్ఖం, సీలసంవరాదయో వా అపరిక్ఖతే కత్వా సమ్మాదేతుం అసక్కుణేయ్యతాయ దుక్కరం. అధివాసేతబ్బానం పన దుస్సహనతో ఖన్తిసంవరంవసేన దుత్తితిక్ఖం. అబ్యత్తేనాతి మన్దపజ్ఞోన. సామజ్ఞాంతి సమణభావో. తత్థాతి తస్స సామజ్ఞాస్స. సమ్మాధాతి దున్నివత్తదుప్పారుతమాతుగామాదిసమ్మద్ధా. యత్థాతి సీలసంవరాదీనం పరిబన్ధభూతేసు సమ్మాధసజ్ఞాతేసు వినభాగారమ్మణాదీసు . అథ వా దుక్కరంతిపదస్స అత్థం దసేతుం దుత్తితిక్ఖంతి వుత్తం. దుత్తితిక్ఖంతి దుక్ఖమం దురధివాసియం. అబ్యత్తేనాతి బాలేన. సామజ్ఞాంతి సమణధమ్మో. ఇదం వుత్తం హోతి - యం పణ్ణితా కులపుత్తా దసపి వస్సాని వీసతిపి...పి... సట్టిపి వస్సాని దన్తేభి దన్తమాధాయ జిహ్వా తాలుం ఆహచ్చ చేతసా చిత్తం అభినిగ్గణ్ణిత్యా ఏకాసనం ఏకభత్తం పటిసేవమానా ఆపాణకోటికం బ్రహ్మచరియం చరంతా సామజ్ఞం కరోంతి, తం బాలా అబ్యత్తా కాతుం న సక్కోంతీతి. బహూహి తత్థ సమ్మాధాతి తస్మిం సామజ్ఞసజ్ఞాతే అరియమగ్గే బహూ సమ్మాధా, మగ్గాధిగమాయ పటిపన్నస్స బహూ పరిస్సయాతి అత్తో.

అప్పమేయ్యం పమినంతోతి అప్పమేయ్యం భీణాసవపుగ్గలం "ఏత్తకసీలో అయం ఏత్తకసమాధి ఏత్తకపజ్ఞో"తి ఏవం మినంతో. కోథ విద్వా వికప్పయేతి కో ఇథ విద్వా మేధావీ వికప్పేయ్య, భీణాసవోవ భీణాసవం మినంతో వికప్పేయ్యాతి దీపేతి. నివుతం మజ్ఞోతి యో పన పుథుజ్ఞో మినేతుం ఆరభతి, తం నివుతం అవకుజ్ఞపజ్ఞం మజ్ఞామి. అకిస్సవంతి కిస్సవా వుచ్చతి పజ్ఞా, నిప్పజ్ఞాంతి అత్తో.

కుఠారీతి అత్తచ్చేదకట్టేన కుఠారిసదిసీ ఫరుసవాచా. భిన్దతీతి కుసలమూలసజ్ఞాతే మూలేయేవ నికన్తతి. వినం హలాహలం ఇవాతి హలాహలసజ్ఞాతం వినం ఇవ. ఏవం విరద్ధం పాతేతీతి విరద్ధం అపరద్ధం ఖలితపుగ్గలం ఏవం అపాయేసు వినిపాతేతి. వాచా దుబ్బాసితా యథాతి యథా వాచా అరియాపవాదనవసేన దుబ్బాసితా.

నిన్నియన్ని నిద్దనీయం. తం వా నిద్దతి యో పసంసియోతి యో గుణవిసిట్టతాయ పసంసారహో పుగ్గలో, తం వా సో పాపిచ్చతాదీని ఆరోపిత్వా గరహతి. విచినాతీతి ఉపచినాతి. కలిన్తి అపరాధం. అయం కలీతి అయం అపరాధో. అక్లేసూతి జాతకీళనక్లేసు. సబ్బస్సాపి సహపి అత్తనాతి సబ్బేన అత్తనో ధనేనాపి అత్తనాపి సద్ధిం. సుగతేసూతి సోభనగమనత్తా, సున్దరం తానం గతత్తా, సమ్మా గతత్తా, సమ్మా చ గదత్తా సుగతసజ్ఞాతేసు బుద్ధాదీసు. మనం పదోసయేతి యో మనం పదోసయ్య, తస్స అయం మనోపదోసో ఏవ మహత్తరో కలీతి వుత్తం హోతి. కస్మా? యస్మా సతం సహస్సానం...పే.... పాపకన్తి. తత్త సతం సహస్సానన్తి నిరబ్బుదగణనాయ సతసహస్సం. ఛత్తింసతీతి అపరాని ఛత్తింసతి నిరబ్బుదాని. పిళ్ళా చాతి అబ్బుదగణనాయ పిళ్ళా చ అబ్బుదాని. తస్మా వస్సగణనాయ ఏత్తకో సో కాలో, యం కాలం అరియగరహివాచం మనస్సా పణిధాయ పాపకం నిరయం ఉపేతి, తత్త పచ్చతీతి వుత్తం హోతి. ఇదస్స సజ్ఞేపేన పదుమనిరయే ఆయుప్పమాణం, విత్థారేన పన పరతో ఆగమిస్సతి.

లోభగుణేతి “గుణో”తి బాలేహి దిట్టత్తా, అనేకక్లత్తుం పవత్తితత్తా చ లోభోయేవ లోభగుణో, తస్మిం లోభగుణే, తత్థాయాతి అత్తో. అనుయుత్తోతి అను అను యుత్తో. అవదస్సాతి అవచనస్సా, బుద్ధానమ్మి ఓవాదస్స అగ్గహణతో. మచ్చరీతి పిళ్ళావిధమచ్చరియేన మచ్చరీ. పేసుణీయం అనుయుత్తోతి పేసుణీయస్మిం అనుయుత్తో అగ్గసావకానం భేదనేన. కోకాలికస్సో మీయమానం ఓవదన్తేన ఆయస్మతా మహామోగ్గల్లానేన భాసితా ఇమా గాథాతి. ముఖదుగ్గాతి ముఖవిసమ. విభూతాతి విగతభూత అలికవాది. అనరియాతి అసప్పురిస. భూనహూతి భూతిహనక అత్తనో బుద్ధివివాసక. పురిసన్తాతి పురిసాధమ. కలీతి అలక్ఖిపురిస. అవజాతకపుత్తాతి బుద్ధస్స భగవతో అవజాతపుత్త. మా బహుభాణిధ నేరయికోసీతి ఇదాని బహుభాణీ మా హోహి, నేరయికో అసి జాతో. రజమాకిరసీతి కిలేసరజం అత్తని పక్ఖపసి. సన్తేతి సమితకిలేసే ఖీణాసవే. కిచ్చిసకారీతి పాపకారి. పపత్తి నరకం.

ఇదం సంకిలేసభాగియన్తి ఇదం తత్థాదీనం సభావభేదతో అవత్థాభేదతో చ అనేకభేదకం దస్సేతుం అనేకేహి సుత్తపదేహి ఉదాహరణవసేన దస్సితం సంకిలేసభాగియం సుత్తన్తి వేదితబ్బం.

పసన్నేనాతి కమ్మకమ్మఫలాదీని సద్దహన్తేన.

ఞ్చన్తి హత్థాపగసీసూపగాదిలబ్బారేహి మణికనకాదీహి చ సమిద్ధం. ఫీతన్తి తేలమధుఫాణితాదీహి చ ధనధన్నాదీహి చ విపులం. ఆకిణ్ణమనుస్సన్తి నిరన్తరమనుస్సం. సమ్పాధబ్యూహాన్తి బ్యూహో వుచ్చన్తి అనిబ్బిద్ధరచ్ఛాయో. యేసు పవిట్టమగ్గేనేవ నిగచ్ఛన్తి, తే సమ్పాధా బ్యూహాకా ఏత్థాతి సమ్పాధబ్యూహం. ఇమినాపి తస్స నగరస్స ఘనవాసమేవ దీపేతి. భన్తేనాతి దమధం అనుపగతేన, ఇతో చితో చ పరిబ్బమన్తేన వా. అపాపకన్తి అలామకం. అవేచ్చప్పసాదేనాతి అచలప్పసాదేన, సచ్చప్పటివేధతో ఆగతేన పసాదేన.

పేచ్చ సో లభతేతి యో భూతే దణ్డేన న హింసతి, సో పుగ్గలో పరలోకే మనుస్సభూతో మనుస్ససుఖం దేవభూతో దిబ్బసుఖం ఉభయం అతిక్కన్తో నిబ్బానసుఖం లభతీతి అత్తో.

ఛారికం పక్కమిస్సతీతి జనపదచారికం గమిస్సతి. కస్మా పన భగవా జనపదచారికం చరతీతి? సత్తహి కారణేహి బుద్ధా భగవన్తో జనపదచారికం చరన్తి - దేసన్తరగతానం వేనేయ్యానం వినయనత్తం, తత్త రితానం ఉస్సుక్కసముప్పాదనం,

భావకానం ఏకస్మిం తానే నిబద్ధవాసపరిహరణం అత్తనో చ తత్త అనాసభదస్సనం, సమ్ముద్ధవసితట్టానతాయ దేసానం
చేతియభావసమ్పాదనం, బహూనం సత్తానం దస్సనూపసజ్జమనాదీహి పుజ్ఞోఘస్సవనం,
అవుట్టిఆదిఉపద్ధవూపసమనజ్ఞాతి ఇమేహి సత్తహి కారణేహి బుద్ధా భగవన్తో జనపదచారికం చరన్తీతి వేదితబ్బం.

ఇసిదత్తపురాణాతి ఇసిదత్తో చ పురాణో చ, తేసు ఇసిదత్తో సకదాగామి. పురాణో సోతాపన్నో. సాకేతీతి “సాకేతో”తి
లద్ధనామే అత్తనో భోగగామకే. మగ్గే పురిసం రపేసున్తి తేసం కిర గామద్వారేన భగవతో గమనమగ్గో, తస్మా “సచే భగవా
అవ్హాకం సుత్తానం వా పమత్తానం వా గచ్ఛేయ్య, అథ పస్సితుం న లభేయ్యామా”తి మగ్గమజ్ఞే పురిసం రపేసుం.
అనుబంధింసూతి న దూరతోవ, పిట్టితో పిట్టితో అనుబంధింసు. భగవా హి సకటమగ్గస్స మజ్ఞే జజ్ఞమగ్గేన అగమాసి, ఇతరే
ఉభోసు పస్సేసు అనుగచ్ఛంతా అగమంసు. మగ్గా ఓక్కమ్మాతి బుద్ధా హి కేనచి సద్ధిం గచ్ఛంతావ పటిసన్ధారం కరోన్తి కేనచి
సద్ధిం రితా కేనచి సద్ధిం దివసభాగమ్మి నిసిన్నా, తస్మా భగవా చిన్తేసి – “ఇమే మయ్యం సాసనే వల్లభా ఆగతఫలా, ఇమేహి
సద్ధిం నిసీదిత్వా దివసభాగం పటిసన్ధారం కరిస్సామీ”తి. మగ్గతో ఓక్కమిత్వా యేనజ్ఞతరం రుక్ఖములం తేనుపసజ్జమి.
పజ్ఞాత్తే ఆసనే నిసీదీతి తే కిర ఛత్తుపాహనకత్తరదణ్డపాదబ్బజ్జనతేలాని చేవ అట్టవిధజ్ఞా పానకం సరభపాదపల్లజ్జుజ్ఞా
గాహపేత్వా ఆగమంసు. అథ నం పల్లజ్కం పజ్ఞాపేత్వా అదంసు. సత్తా తత్త నిసీది. ఏకమన్తం నిసీదింసూతి
“ఛత్తుపాహనాదీని భిక్షుసజ్జస్స దేధా”తి వత్వా భగవన్తం వన్దిత్వా ఏకమన్తం నిసీదింసు.

సావత్తియా కోసలేసు చారికం పక్కమిస్సతీతిఆది సబ్బం మజ్ఞిమదేసవసేనేవ వుత్తం. కస్మా? నియతాచిణ్ణత్తా. భగవతో
హి చారికచరణం మజ్ఞిమదేసేయేవ. సచేపి పచ్చన్తదేసే గచ్ఛతి, మజ్ఞిమదేసేయేవ అరుణం ఉట్టాపేతీతి నియతాచిణ్ణం, తస్మా
మజ్ఞిమదేసవసేనేవ వుత్తం. కాసీసూతి కాసిరట్టతో. తథా మగధేసూతి మగధరట్టతో. ఆసన్నే నో భగవా భవిస్సతీతి ఏత్త న
కేవలం ఆసన్నత్తా ఏవ తేసం సోమనస్సం హోతి, అథ ఖో “ఇదాని దానం దాతుం గన్ధమాలాదిపూజం కాతుం ధమ్మం
సోతుం పజ్ఞాం పుచ్చితం లభిస్సామా”తి నేసం సోమనస్సం హోతి.

తస్మాతిహ ధపతయో సమ్మాధో ఘరావాసోతి ధపతయో యస్మా తువ్హాకం మయి దూరీభూతే అనప్పకం
దోమనస్సం ఆసన్నే అనప్పకం సోమనస్సం హోతి, తస్మాపి వేదితబ్బమేతం “సమ్మాధో ఘరావాసో”తి. ఘరావాసస్స హి
దోసేన తువ్హాకం ఏవం హోతి. సచే పన ఘరావాసం పహాయ పబ్బజితా అస్సథ, ఏవం వో మయా సద్ధింయేవ
గచ్ఛంతానజ్ఞా ఆగచ్ఛంతానజ్ఞా తం న భవేయ్యాతి ఇమమత్తం దీపేన్తో ఏవమాహ. తత్త సకిజ్ఞానసపలిబోధట్టేన సమ్మాధతా
వేదితబ్బా. మహాఘరే వసన్తస్సాపి హి సకిజ్ఞానసపలిబోధట్టేన ఘరావాసో సమ్మాధోవ. రజోపథోతి రాగాదిరజానం
ఆగమనపథో, ఆగమనట్టానన్తి అత్తో. అబ్బోకాసో పబ్బజ్జాతి పబ్బజ్జా పన అకిజ్ఞానసపలిబోధట్టేన అబ్బోకాసో.
చతురతనికేపి హి గట్టే ద్వీన్నం భిక్షూనం పల్లజ్కేన పల్లజ్కం ఘట్టేత్వా నిసిన్నానమ్మి అకిజ్ఞానసపలిబోధట్టేన పబ్బజ్జా
అబ్బోకాసో నామ హోతి. అలజ్ఞా పన వో ధపతయో అప్పమాదాయాతి ఏవం సమ్మాధఘరావాసే వసన్తానం తువ్హాకం
అప్పమాదమేవ కాతుం యుత్తన్తి అత్తో.

నాగాతి హత్థినో. ఓపవయ్యాతి రజ్ఞో ఆరోహనయోగ్గా. ఏకం పురతో ఏకం పచ్చతో నిసీదాపేమాతి తే కిర ద్వేపి జనా
సబ్బాలజ్కారపటిమణ్ణితా ద్వీసు నాగేసు తా ఇత్తియో ఏవం నిసీదాపేత్వా రజ్ఞో నాగం మజ్ఞే కత్వా ఉభోసు పస్సేసు గచ్ఛన్తి,
తస్మా ఏవమాహంసు. నాగోపి రక్ఖితబ్బోతి యథా కిజ్ఞి విసేసితం న కరోతి, ఏవం రక్ఖితబ్బో హోతి. తాపి భగినియోతి యథా

పమాదం నాపజ్జన్తి, ఏవం రక్తితబ్బా హోన్తి. అత్తాపీతి సితకథితవిక్ష్తేపితాదీని అకరోస్తేహి అత్తాపి రక్తితబ్బో హోతి . ఏవం కరోస్తే హి “సామిదుబ్బకో ఏసో”తి నిగ్గహేతబ్బో హోతి.

తస్మాతిహ ధపతయోతి యస్మా తుష్ఠే రాజా నిచ్చం రాజభణ్ణం పటిచ్చాపేతి, తస్మాపి సమ్మాధో ఘరావాసో రజోపథో. యస్మా పన పంసుకూలికం భిక్షుం ఏవం పటిచ్చాపేన్తో నత్తి, తస్మా అబ్బోకాసో పబ్బజ్ఞా, ఏవం సబ్బణ్ణాపి. అలఙ్చా ఖో ధపతయో అప్పమాదాయ, అప్పమాదమేవ కరోథాతి దస్సేతి.

ముత్తచాగోతి విస్సట్టచాగో. పయతపాణీతి ఆగతాగతానం దానత్తాయ ధోతహత్తో. వోసగ్గరతోతి వోసగ్గసజ్ఞాతే చాగే రతో. యాచయోగోతి యాచితబ్బయుత్తో. “యాజయోగో”తిపి పారో, దానయుత్తోతి అత్తో. దానసంవిభాగరతోతి ఏతేన అప్పమత్తకమ్మి కిఞ్చ లభిత్వా తతోపి సంవిభాగే రతో. అప్పటివిభత్తన్తి “ఇదం అమ్మాకం భవిస్సతి, ఇదం అయ్యాన”న్తి ఏవం అకతవిభాగం, సబ్బం దాతబ్బమేవ హుత్వా రితన్తి అత్తో. ఇమేహి ఖో ధపతయో చతుహి ధమ్మేహి సమన్నాగతో అరియసావకో సోతాపన్నో హోతీతి సోతాపన్నో ఇమేహి ధమ్మేహి సమన్నాగతో హోతీతి అత్తో. ఏతేన సోతాపన్నేన ఇమేసం చతున్నం ధమ్మానం ఏకంతతో లబ్బమానతం దస్సేతి.

ఏవం తేసం ధపతీనం ఇమేహి చతుహి ధమ్మేహి సమన్నాగతం పరియాయేన దస్సేత్వా ఇదాని నిప్పరియాయేన తం దస్సేతుం “తుష్ఠే ఖో ధపతయో”తిఆది వుత్తం.

కుఠాస్సం కప్పకోటియోతి సహస్సం అత్తభావా అహేసున్తి అత్తో. “అసీతి కప్పకోటియో”తిపి పారో, అసీతిఆయుకప్పకోటియో అహేసున్తి అత్తో. కత్త పన తే అహేసున్తి? ఆహ “దేవే చేవ మనుస్సే చా”తి, దేవేసు చేవ మనుస్సేసు చాతి అత్తో. సంవిరుళ్ళమ్మీతి సమంతతో పల్లవగ్గహణేన విరుళ్ళే. అలభింహన్తి అలభిం అహం. అజ్ఞ తింసం తతో కప్పాతి తతో కప్పతో అజ్ఞ సమ్మతి అయం కప్పో తింసతిమో. తస్సా సజ్ఞాయ వాసనాతి తస్స బుద్ధగతాయ సజ్ఞాయ వాసనతో.

తణ్ణానిఘాతకోతి తణ్ణాయ సముచ్చేదకో. వటంసకోతి పుప్పమయకణ్ణికో. సబ్బపుప్పేహిలఙ్కతోతి నానాపుప్పేహి అలఙ్కతో. లపనంతరాతి ఉత్తరాధరోట్టానం అంతరతో. ఓక్కాతి పభా. ముద్ధనంతరధాయథాతి ముద్ధని అంతరధాయథ. కఙ్ఘం వితరాతి విమతిం వినోదేహి. యస్స తం సబ్బధమ్మేసు , సదా ఇాణం పవత్తతీతి తన్తి నిపాతమత్తం. యస్స సబ్బధమ్మేసు ఆకఙ్ఘప్పటిబద్ధత్తా సదా ఇాణం పవత్తతి. సో సబ్బజ్ఞా భగవా థేరం ఆనంతం ఏతదబ్రవీతి సమ్మన్తో. రాజా రట్టో భవిస్సతీతి సబ్బస్మిం రట్టో రాజా భవిస్సతి. చరిమన్తి చరిమభవం. సచ్చికత్వాతి పచ్చక్షం కత్వా. ధమ్మతన్తి చతుసచ్చధమ్మం, పచ్చేకబోధిం వా.

కుఠచణ్ణచ్చదనం నావన్తి ఉభోసు పస్సేసు సువణ్ణాలఙ్కారేహి పటిమణ్ణితవసేన ఛాదితం సువణ్ణనావం. పఞ్ణం పుట్టా వియాకాసి, సక్కస్స ఇతి మే సుతన్తి యథా సా దేవతా పఞ్ణం పుట్టా సక్కస్స బ్యాకాసి, ఏవం మయాపి సుతన్తి ఆయస్మా మహామోగ్గల్లానో అత్తనా యథాసుతం తం భగవతో వదతి.

పంసుథూపేసూతి సరీరధాతుం అబ్బంతరే రపేత్వా పంసూహి కతథూపేసు. ఏవఞ్చో తే భగవంతం ఉద్దిస్సకతా నామ హోన్తి, తేనేవాహ – “ఉద్దిస్సకతేసు దసబలధరాన”న్తి.

చేసేపుత్తసరీరవణ్ణాతి దేవపుత్తసరీరసదిసవణ్ణా. సుభగసణ్ణీతి సోభగ్గయుత్తసణ్ణానా. ఉళారం వత తం ఆసీతి తం మయా కతం పుణ్ణం ఉళారం వత అహోసి. యాహంతి యా అహం. సతసహస్సం కప్పే, ముదితో ధూపం అపూజేసీతి ధూపం పూజేత్వా సతసహస్సం ఆయుకప్పే అహం ముదితోతి అత్తో. అనాగన్తున వినిపాతంతి అపాయుపపత్తిం అనుపగన్త్వా. యం చక్కుంతి యం పణ్ణాచక్కుం. పణిహితంతి రపితం. విముత్తచిత్తమ్మీతి విముత్తచిత్తో అమ్మి. విధూతలతోతి విధూతతణ్ణాలతో, సముచ్చిన్నతణ్ణోతి అత్తో.

సామాకపత్తోదనమత్తంతి సామాకతిణానం నాళికోదనమత్తం. అఖిలేతి పఞ్చన్నం చేతోఖిలానం అభావేన అఖిలే. తస్మింశ్చ ఓకప్పయి ధమ్మముత్తమంతి తస్మిం పచ్చేకబుద్ధే ఉత్తమధమ్మం పచ్చేకబోధిం “ఉత్తమధమ్మేన నామ ఇమస్మిం భవితబ్బ”ంతి సద్దహిం. “తస్మింశ్చ ధమ్మే పణిధేసీం మానస”ంతి ఇమినా పటిలద్ధధమ్మం అహమ్మి సచ్చికరేయ్యంతి చిత్తం పణిదహిం. భవే కుదాసుపి చ మా అపేక్షవాతి కత్తచి భవే అపేక్షవా మా భవేయ్యంతి చ పణిధేసీం మానసంతి సమ్బుద్ధో.

కురూసూతి ఉత్తరకురూసు. దీఘాయుకేసూతి తేసం వస్ససహస్సాయుకతాయ వుత్తం. అమమేసూతి అపరిగ్గహేసు. పాణీసూతి సత్తేసు. అహీనగామీసూతి యథాలద్ధసమ్మత్తీహి యావతాయుకం అపరిహీనసభావేసు . తిదసోపపజ్జథాతి తావతింసో హుత్వా ఉపపజ్జిం, తిదసే వా తావతింసభవనే ఉపపజ్జిం. విసిట్ఠకాయూపగతోతి విసిట్ఠకాయేసు నానావణ్ణకాయేసు ఉపగతో. యసస్సిసూతి పరివారవన్తేసు. హితాహితాసిహీతి కుసలాకుసలే వీతివత్తిహి. పచ్చక్ఖం ఖ్వమంతి పచ్చక్ఖం ఖో ఇమం వచనంతి అధిప్పాయో.

సకాసీతి సో అకాసి. బలిమాభిహారీతి పూజాబలిం అభిహారి. పతితస్స ఏకంతి తస్స హత్థతో ఏకపుప్పం పతితం.

ఉపరిట్ఠంతి ఉపరి వేహాసే రితం. అరిట్ఠంతి అరిట్ఠం నామ పచ్చేకసమ్బుద్ధం. అజ్ఞత్తేశ్చ బహిద్ధా చాతి అజ్ఞత్తవిసయా చ బహిద్ధవిసయా చ. యే మే విజ్ఞింసూతి యే మే పుట్టే విజ్ఞమానా అహేసుం. జాతిమరణసంసారో, నత్తి దాని పునబ్బవోతి పునప్పునం జాయనమీయనభూతో సంసారో పునబ్బవోతి చ వుచ్చతి, సో చ దాని నత్తితి అత్తో.

ఇదం వాసనాభాగియం సుత్తంతి ఇదం వాసనాభాగపుణ్ణావిభావనానం నానాసుత్తపదానం ఉదాహరణవసేన దస్సితం వాసనాభాగియం సుత్తంతి వేదితబ్బం.

“క్షద్ధం అధో...పి.... అపునబ్బవాయా”తి ఇదం నిబ్బేధభాగియం సుత్తంతి వుత్తం ఓఘుతరణస్స అరియమగ్గకిచ్చత్తా. న చేతనా కరణీయాతి న చిత్తం ఉప్పాదేతబ్బం. ధమ్మతాతి ధమ్మసభావో.

ఋణా హవేతి యస్మిం హవే కాలే. పాతుభవంతీతి ఉప్పజ్జంతి. ధమ్మాతి అనులోమపచ్చయాకారపటివేధసాధకా బోధిపక్ఖియధమ్మా. పాతుభవంతీతి వా పకాసేంతి, అభిసమయవసేన పాకటా హోంతి. ధమ్మాతి చతులరియసచ్చధమ్మా. ఆతాపో వుచ్చతి కిలేససంతాపనట్టేన వీరియం. ఆతాపినోతి సమ్మప్పధానవీరియవతో. ఝాయతోతి ఆరమ్మణాపనిజ్ఞానలక్ష్ణణేన లక్ష్ణణాపనిజ్ఞానలక్ష్ణణేన చ ఝానేన ఝాయంతస్స. బ్రాహ్మణస్సాతి బాహితపాపస్స ఖీణానవస్స. అథస్స కజ్ఞా వపయంతి సబ్బాతి అథస్స ఏవం పాతుభూతధమ్మస్స యా తా “కో ను ఖో, భన్తే, పుసతీతి? నో కల్లో పణ్ణోతి భగవా అవోచా”తిఆదినా (సం. ని. ౨.౧౨) నయేన “కతమం ను ఖో, భన్తే, జరామరణం, కస్స పనిదం

జరామరణాని? నో కల్లో పశ్చోతి భగవా అవోచా"తిఆదినా (సం. ని. ౨.౩౨) చ నయేన పచ్చయాకారకజ్ఞౌ వుత్తా. యా చ పచ్చయాకారస్సేవ అప్పటివిద్ధత్తా "అహోసిం ను ఖో అహమతీతమద్ధాన"నిఆదికా (మ. ని. ౧.౧౮; సం. ని. ౨.౨౦) సోశసకజ్ఞౌ "బుద్ధే కజ్ఞతి ధమ్మే కజ్ఞతీ"తిఆదికా (ధ. సం. ౧౦౦౮) అట్ట చ కజ్ఞౌ ఆగతా, తా సబ్బా వపయన్తి అపగచ్ఛన్తి నిరుజ్ఞన్తి, కస్మా? యతో పజానాతి సహేతుధమ్మం, యస్మా అవిజ్ఞాదికేన హేతునా సహేతుకం ఇమం సజ్ఞారాదిం కేవలం దుక్ఖకన్తధమ్మం పజానాతి అజ్ఞాసి పటివిజ్ఞతి.

యతో ఖయం పచ్చయానం అవేదీహి యస్మా పచ్చయానం ఖయసజ్ఞాతం నిబ్బానం అవేది అజ్ఞాసి పటివిజ్ఞ, తస్మా యదాస్స ఆతాపినో రూయతో బ్రాహ్మణస్స వుత్తప్పకారా ధమ్మా పాతుభవన్తి. అథస్స యా నిబ్బానస్స అవిదితత్తా కజ్ఞౌ ఉప్పజ్జేయ్యం, సబ్బాపి తా కజ్ఞౌ వపయన్తితి.

ఆరజ్ఞాన్తి ఆరజ్ఞకం. అజ్ఞాతుజ్ఞోన యాపేన్తన్తి కులేసు అజ్ఞాతో నిచ్చనవోయేవ హుత్వా ఉజ్ఞోన పిణ్డచరియాయ యాపేన్తం. అథ వా అభిలక్ష్మితేసు ఇస్సరజనగేహేసు కటుకభణ్డసమ్భారం సుగన్తభోజనం పరియేసన్తస్స ఉజ్ఞానం జ్ఞాతుజ్ఞానం నామ, ఘరపటిపాటియా పన ద్వారే రితేన లద్ధమిస్సకభోజనం అజ్ఞాతుజ్ఞానం నామ. ఇదం ఇథ అధిప్పేతం. తేన యాపేన్తం. కామేసు అనపేక్షీనన్తి వత్తుకామకిలేసకామేసు నిరపేక్షం.

చేత్వాతి వధిత్వా. సుఖం సేతీతి కోధపరిళాహేన అపరిదయ్మామానత్తా సుఖం సయతి. న సోచతీతి కోధవినాసేన వినట్టదోమనస్సత్తా న సోచతి. వినమూలస్సాతి దుక్ఖవిపాకస్స. మధురగ్గస్సాతి యం అక్కుట్టస్స పచ్చక్కోసిత్యా పహటస్స పటిప్పహరిత్వా సుఖం ఉప్పజ్జతి, తం సన్ధాయ సో "మధురగ్గో"తి వుత్తో. ఇమస్మిజ్ఞో రానే పరియోసానం "అగ్గ"న్తి వుత్తం. అరియాతి బుద్ధాదయో.

హనేతి హనేయ్య. ఉప్పతితన్తి అసముగ్ధాటితం అవిక్లమృతుప్పన్నవసేన సముదాచారుప్పన్నవసేన సముదాచరన్తం. వినోదయేతి అత్తనో సన్తానతో నీహరేయ్య.

నిత్తియాతి దేసనాసీసమేతం, ఏకతోధారాదినా సత్తేనాతి అత్తో. ఓమట్తోతి పహటో. చత్తారో హి పహారా ఓమట్తో ఉమ్మట్తో మట్తో విమట్తోతి. తత్త ఉపరి రత్వా అధోముఖం దిన్నప్పహారో ఓమట్తో నామ, అధో రత్వా ఉద్ధం ముఖం దిన్నప్పహారో ఉమ్మట్తో నామ, అగ్గళసూచి వియ వినివిజ్ఞిత్వా కతో మట్తో నామ, సేసో సబ్బోపి విమట్తో నామ. ఇమస్మిం పన రానే ఓమట్తో గహితో. సో హి సబ్బదారుణో దురుద్ధరణసల్లో దుత్తికిచ్చో అన్తోదోసో అన్తోపుబ్బలోహితో చ హోతి. పుబ్బలోహితం అనిక్లమిత్వా వణముఖం పరియోనన్ధిత్వా తిట్టతి. పుబ్బలోహితం నీహరితుకామేహి మజ్జోన సద్ధిం బన్ధిత్వా అధోసిరో కాతర్బో హోతి, మరణం వా మరణమత్తం వా దుక్ఖం పాపుణాతి. పరిబ్బజేతి విహరేయ్య.

ఇమాయ గాథాయ కిం కథితం? యథా సత్తియా ఓమట్టపురిసో సల్లబ్బాహనవణతికిచ్చనానం అత్తాయ వీరియం ఆరభతి పయోగం కరోతి పరక్కమతి. యథా చ దయ్వామానే మత్తకే ఆదిత్తసిరో తస్స నిబ్బాపనత్తాయ వీరియం ఆరభతి పయోగం కరోతి పరక్కమతి, ఏవమేవం భిక్ఖు కామరాగప్పహానాయ సతో అప్పమత్తో హుత్వా విహరేయ్య భగవతి కథేసి.

ఏవం దేవతాయ కథితే అథ భగవా చిన్తేసి - "ఇమాయ దేవతాయ ఉపమా దళ్లం కత్వా ఆనీతా, అత్తం పన పరిత్తకం గహేత్వా రితా. పునప్పునం కథేన్తిపి హి ఏసా కామరాగస్స విక్లమృనప్పహానమేవ కథేయ్య, యావ చ కామరాగో మగ్గేన న

సముగ్ధాటియ్యతి, తావ అనుబద్ధోవ హోతీ"తి తమేవ ఉపమం గోహత్వా పరమమగ్గవసేన దేవతాయ వినివట్టేత్వా దస్సేన్తో
“సత్తియా వియ ఓమట్టో”తి దుతియగాధమాహ. తస్సన్తో పురిమనయానుసారేన వేదితబ్బో.

లోకామిసన్ని కామగుణో. సన్నిపేక్షోతి సబ్బసజ్ఞారూపసమం నిబ్బానం అపేక్షమానో. పజ్ఞావాతి పజ్ఞావన్తో. పహితత్తోతి
నిబ్బానం పతిపేసితచిత్తో. విరతో కామసజ్ఞాయాతి యాయ కాయచి సబ్బతో కామసజ్ఞాయ చతుత్థమగ్గసమ్మయుత్తాయ
సముచ్చేదవిరతియా విరతో. “విరత్తో”తిపి పారో. కామసజ్ఞాయాతి పన భుమ్మవచనం హోతి. సగాథావగ్గే (సం. ని. ౧.౯౬)
“కామసజ్ఞాసూ”తి పారో. చతూహి మగ్గేహి దసన్నమ్మి సంయోజనానం అతీతత్తా సబ్బసంయోజనాతీతో. చతుత్థమగ్గేనేవ
వా ఉద్ధమ్మగ్గియసంయోజనాతీతో తత్ర తత్రాభినన్దనతో నన్దిసజ్ఞాతాయ తణ్ణాయ తిణ్ణిణ్చ భవానం పరిక్షీణత్తా
నన్దిభవపరిక్షీణో. సో తాదిసో ఖీణాసవో భిక్కు గమ్భీరే సంసారణ్ణవే న సీదతి.

సద్దహానోతి యేన పుబ్బభాగే కాయసుచరితాదిభేదేన, అపరభాగే చ సత్తత్తింసబోధిపక్ఖియభేదేన ధమ్మేన అరహన్తో
బుద్ధపచ్చేకబుద్ధబుద్ధసావకా నిబ్బానం పత్తా. తం సద్దహానో అరహతం ధమ్మం నిబ్బానప్పత్తియా లోకియలోకుత్తరపజ్ఞం
లభతి, తజ్ఞా ఖో న సద్ధామత్తకేనేవ. యస్మా పన సద్ధాజాతో ఉపసంక్యమతి, ఉపసంక్యమన్తో పయిరుపాసతి, పయిరుపాసన్తో
సోతం ఓదహతి, ఓదహితసోతో ధమ్మం సుణాతి, తస్మా ఉపసంక్యమనతో పట్టాయ యావ ధమ్మస్సవసేన సుస్సూసం లభతే
పజ్ఞం.

కిం వుత్తం హోతి? తం ధమ్మం సద్దహిత్యాపి ఆచరియుపజ్ఞాయే కాలేన కాలం ఉపసంక్యమిత్యాపి వత్తకరణేన
పయిరుపాసిత్యా యదా పయిరుపాసనాయ ఆరాధితచిత్తా కిజ్ఞో వత్తుకామా హోన్తి. అథ అధిగతాయ సోతుకామతాయ
సోతం ఓదహిత్యా సుణన్తో లభతీతి ఏవం సుస్సూసమ్మి చ సతిఅవిప్పవాసేన అప్పమత్తో సుభాసితదుబ్బాసితజ్ఞాతాయ
విచక్షణో ఏవ లభతి, న ఇతరో. తేనాహ – “అప్పమత్తో విచక్షణో”తి.

పతిరూపకారీతి దేసకాలాదీని అహపేత్వా లోకియస్స లోకుత్తరస్స ధమ్మస్స పతిరూపం అధిగమూపాయం కరోతీతి
పతిరూపకారీ. ధురవాతి చేతసికవీరియవసేన అనిక్షిత్తధురో. ఉట్టాతాతి కాయకవీరియవసేన ఉట్టానసమ్మన్నో
అసిథిలపరక్కమో. విన్దతే ధనన్ని లోకియలోకుత్తరధనం అధిగచ్ఛతి. సచ్చేనాతి వచీసచ్చేన పరమత్థసచ్చేన చ.
బుద్ధపచ్చేకబుద్ధఅరియసావకా నిబ్బుతిం పాపుణన్తా కిత్తిమ్మి పాపుణన్తియేవ. దదన్తి పరేసం యం కిజ్ఞో ఇచ్చితం పత్తితం
దేన్తో మిత్తాని గన్ధతి సమ్మాదేతి కరోతీతి అత్తో. దుద్దదం వా దదన్తో గన్ధతి, దానముఖేన చత్తారిపి సజ్ఞహవత్థాని గహితానీతి
వేదితబ్బాని. తేహి మిత్తాని కరోన్తి. అస్మా లోకా పరం లోకం, స వే పేచ్చ న సోచతీతి యస్స పుగ్గలస్స ఇమే సద్ధాదయో
ధమ్మా విజ్ఞన్తి, సో ఇమస్మా లోకా పరం లోకం గన్త్వా న సోచతి, సోకకారణం తస్స నత్తీతి అత్తో.

“యస్సేతే చతురో ధమ్మా, సద్దస్స ఘరమేసిసో;

సచ్చం ధమ్మా ధితి చాగో, స వే పేచ్చ న సోచతీ”తి. (సం. ని. ౧.౨౪౬; సు. ని. ౧౯౦) –

గాథం అవసేసం కత్వా ఉదాహటం. ఆళవకసుత్తే హి ఇమా గాథా ఆళవకేన “కథం సు లభతే పజ్ఞా”న్తిఆదినా (సం. ని.
౧.౨౪౬; సు. ని. ౧౮౭) పుట్టేన భగవతా భాసితాతి.

యేన కేనచి వణ్ణేనాతి యేన కేనచి కారణేన, పకారేన వా. సంవాసోతి ఏకస్మిం రాసే సహవాసో సమాగమో. తన్తి తథా సమాగతం అనుకమ్పితబ్బం పురిసం. మనసా చే పసన్నేనాతి కరుణాసముస్సాహితేన పసాదేన పసన్నేన మనసా. న తేన హోతి సంయుత్తోతి తేన యథాపుత్తేన అనుసాసనేన కామచ్చన్దాదీనం సంయోజనవసేన సంయుత్తో నామ న హోతి. యానుకమ్పా అనుద్దయాతి యా అరియమగ్గసమ్పాపనవసేన కరుణాయనా, మేత్తాయనా చాతి అత్తో.

రిగోచ దోసో చాతి రాగదోసా హేట్టా వుత్తనయావ. కుతోనిదానాతి కింనిదానా కింహేతుకా. పచ్చత్తవచనస్స హి అయం తో-ఆదేసో, సమాసే చస్స లోపాభావో వేదితబ్బో. అరతి రతి లోమహంసో కుతోజాతి యాయం పన్నేసు సేనాసనేసు, అధికుసలేసు చ ధమ్మేసు అరతి ఉక్కుణ్ణితా, యా చ పఞ్చాసు కామగుణేసు రతి అభిరతి ఆసత్తి కీళనాది, యో చ లోమహంససముట్టానతో లోమహంససజ్ఞాతో చిత్తుత్తాసో, ఇమే తయో ధమ్మా కుతో జాతా కుతో నిబ్బత్తాతి పుచ్ఛా. కుతో సముట్టాయాతి కుతో ఉప్పజ్జిత్వా. మనోతి కుసలచిత్తం. వితక్కాతి కామవితక్కాదయో. కుమారకా ధమ్మమివోసజన్తితి యథా కుమారకా కీళంతా కాకం సుత్తేన పాదే బద్ధిత్వా ఓసజన్తి ఖిపన్తి, ఏవం కుసలమనం అకుసలవితక్కా కుతో సముట్టాయ ఓసజన్తితి పుచ్ఛా.

రాగో చాతి దుతియగాథా తస్సా విస్సజ్జనం. తత్థ ఇతోతి అత్తభావం సన్ధాయాహ. అత్తభావనిదానా హి రాగదోసా, అరతి రతి లోమహంసా చ అత్తభావతో జాతా. కామవితక్కాదయో అత్తభావతో ఏవ సముట్టాయ కుసలమనం ఓసజన్తి. తేన తదఞ్జం పకతిఆదికారణం పటిక్ఖిపన్తో ఆహ - “ఇతోనిదానా ఇతో సముట్టాయా”తి. పురిమగాథాయ వుత్తనయేనేత్థ సద్దసిద్ధి వేదితబ్బా.

ఇదాని య్వాయం “ఇతోనిదానా”తిఆదీసు అత్తభావనిదానా అత్తభావతో జాతా అత్తభావతో సముట్టాయాతి అత్తో వుత్తో, తం సాధేన్తో ఆహ - “స్నేహజా అత్తసమ్మూతా”తి. ఏతే హి రాగాదయో వితక్కుపరియోసానా తణ్ణాస్సేహేన జాతా. తథా జాయంతా చ పఞ్చపాదానక్ఖన్ధభేదే అత్తభావసజ్ఞాతే అత్తని సమ్మూతా. తేనాహ - “స్నేహజా అత్తసమ్మూతా”తి. ఇదాని తదత్థజోతికం ఉపమం దస్సేతి “నిగ్రోధస్సేవ ఖన్ధజా”తి. తత్థ ఖన్ధజాతి ఖన్ధేసు జాతా పారోహ. ఇదం వుత్తం హోతి - యథా నిగ్రోధస్స ఖన్ధజసజ్ఞాతా పారోహ ఆపోరససజ్ఞాతే స్నేహే సతి జాయన్తి, జాయంతా చ తస్మింయేవ నిగ్రోధే తేసు తేసు సాఖప్పదేసేసు సమ్భవన్తి, ఏవం ఏతే రాగాదయో అజ్ఞత్తం తణ్ణాస్సేహే సతి జాయన్తి, జాయంతా చ తస్మింయేవ అత్తభావే తేసు తేసు చక్ఖాదిప్పదేసేసు ఇట్టారమ్మణేసు సమ్భవన్తి. తేన వుత్తం - “స్నేహజా అత్తసమ్మూతా”తి. పుథు విసత్తా కామేసూతి యస్మా రాగోపి పఞ్చాకామగుణికాదివసేన, దోసోపి ఆఘాతవత్తుఆదివసేన అరతిఆదయోపి తస్స తస్స భేదస్స వసేనాతి సబ్బథా సబ్బేపిమే కిలేసా పుథు అనేకప్పకారా హుత్వా వత్తుద్వారారమ్మణాదివసేన తేసు తేసు కామేసు తథా తథా విసత్తా లగ్గా సంసిబ్బిత్వా రితా. కిమివ? మాలువావ వితతా వనే యథా వనే వితతా మాలువా తేసు తేసు రుక్ఖసాఖప్పసాఖాదిభేదేసు విసత్తా హోతి లగ్గా సంసిబ్బిత్వా రితా, ఏవం ఏతే కిలేసా ధమ్మా, తస్మా ఏత్థ పుథుపభేదేసు వత్తుకామేసు విసత్తం కిలేసగహనం.

యే నం పజానన్తి యతోనిదానం, తే నం వినోదేన్తి సుణోహి యక్ఖ. తస్సత్తో - యే సత్తా నం కిలేసగహనం “ఇతోనిదానం ఏస ఉప్పజ్జతీ”తి జానన్తి, తే నం తణ్ణాసినేహాసినేహితే అత్తభావే ఉప్పజ్జతీతి ఇత్తా తం తణ్ణాసినేహం ఆదీనవానుపస్సనాదిభావనాఞాణగ్గినా వినోసేన్తా వినోదేన్తి పజహన్తి, ఏవం అవ్హాకం భాసితం సుణోహి యక్ఖాతి. తే దుత్తరం ఓఘమిమం తరన్తి, అతిణ్ణపుబ్బం అపునబ్బవాయాతి యే హి సంకిలేసగహనం వినోదేన్తి, తే ఏకన్తేన మగ్గం భావేన్తి. న హి

మగ్గభావనం వినా కిలేసవినోదనం అట్టి. ఏవం మగ్గం భావేంతా తే పకతిజ్ఞాణేన దుత్తరం కామోఘాదిం చతుబ్బిధం ఓఘం ఇమినా దీఘేన అద్ధునా సుపిసన్నేనపి అతిణ్ణపుబ్బం అనతిక్కుంతపుబ్బం అపునబ్బవాయ నిబ్బానాయ తరన్తి.

దుక్కురం భగవాతి ఏకో కిర దేవపుత్తో పుబ్బయోగావచరో బహుకిలేసతాయ సప్పయోగేన కిలేసే విక్ఖమ్మేన్తో సమణధమ్మం కత్వా పుబ్బహేతుమన్దతాయ అరియభూమిం అప్పత్వావ కాలం కత్వా దేవలోకే నిబ్బత్తో, సో తథాగతం ఉపసంక్రమిత్వా దుక్కురభావం ఆరోచేన్తో ఏవమాహ. తత్త దుక్కురన్తి దసపి వస్సాని...పే... సట్టిపి వస్సాని ఏకంతపరిసుద్ధస్స సమణధమ్మస్స కరణం నామేతం దుక్కురం. సేక్ఖాతి సత్త సేక్ఖా. సీలసమాహితాతి సీలేన సమాహితా సముపేతా. రితత్తాతి పతిట్టితసభావా. ఏవం పుచ్చితపఞ్ఞం విస్సజ్జిత్వా ఉపరిపఞ్ఞం సముట్టాపనత్తం “అనగారియుపేతస్సా”తిఆదిమాహ. తత్త అనగారియుపేతస్సాతి అనగారియం నిగ్గేహభావం ఉపగతస్స, పబ్బజితస్సాతి అత్తో. తుట్టితి చతుపచ్చయసన్తోసో.

భావనాయాతి చిత్తవూపసమభావనాయ. తే ఛేత్వా మచ్చునో జాలన్తి యే రత్తిన్దివం ఇన్ద్రియూపసమే రతా, తే దుస్సమాదహం చిత్తం సమాదహన్తి. యే సమాహితచిత్తా, తే చతుపచ్చయసన్తోసం పూరేన్తా న కిలమన్తి. యే సన్తుట్టా, తే సీలం పూరేన్తా న కిలమన్తి. యే సీలే పతిట్టితా సత్త సేక్ఖా, తే అరియా మచ్చునో జాలసజ్ఞాతం కిలేసజాలం చిన్దిత్వా గచ్ఛన్తి.

దుగ్గమోతి సచ్చమేతం, భన్తే, యే ఇన్ద్రియూపసమే రతా, తే దుస్సమాదహం చిత్తం సమాదహన్తి. యే సమాహితచిత్తా, తే చతుపచ్చయసన్తోసం పూరేన్తా న కిలమన్తి. యే సన్తుట్టా, తే సీలం పూరేన్తా న కిలమన్తి. యే సీలే పరమగ్గాహినో సత్త సేక్ఖా, తే అరియా మచ్చునో జాలసజ్ఞాతం కిలేసజాలం చిన్దిత్వా గచ్ఛన్తి. కిం న గమిస్సన్తి, అయం పన దుగ్గమో “భగవా విసమో మగ్గో”తి ఆహ. తత్త కిజ్ఞాపి అరియమగ్గో నేవ దుగ్గమో న విసమో, పుబ్బభాగపటిపదాయ పనస్స బహూ పరిస్సయా హోన్తి, తస్మా ఏవం వుత్తో. అవంసిరాతి జాణసిరేన అధోసిరా హుత్వా పపత్తి. అరియమగ్గం ఆరోహితుం అసమత్థతాయ ఏవ తే మగ్గే పపత్తితి వుచ్చన్తి. అరియానం సమో మగ్గోతి స్వేవ మగ్గో అరియానం సమో హోతి. విసమే సమాతి విసమేపి సత్తకాయే సమా ఏవ.

ఇత్థో తం జేతవనన్తి అనాధపిణ్డికో దేవపుత్తో జేతవనస్స చేవ బుద్ధాదీనజ్ఞా వణ్ణభణనత్తం ఆగన్త్వా ఏవమాహ. ఇసిసజ్ఞసిసేవితన్తి భిక్కుసజ్ఞనివేసితం. ఏవం పరమగాఢాయ జేతవనస్స వణ్ణం కథేత్వా ఇదాని అరియమగ్గస్స వణ్ణం కథేన్తో “కమ్మం విజ్ఞా”తిఆదిమాహ. తత్త కమ్మన్తి మగ్గచేతనా. విజ్ఞాతి మగ్గపఞ్ఞా. ధమ్మోతి సమాధి, సమాధిపక్ష్వికా వా ధమ్మా. సీలం జీవితముత్తమన్తి సీలే పతిట్టితస్స జీవితజ్ఞా ఉత్తమన్తి దస్సేతి. అథ వా విజ్ఞాతి దిట్టిసజ్ఞప్పా. ధమ్మోతి వాయామసతిసమాధయో. సీలన్తి వాచాకమ్మన్తాజీవా. జీవితముత్తమన్తి ఏతస్మిం సీలే పతిట్టితస్స జీవితం నామ ఉత్తమన్తి. “ఏతేన మచ్చా సుజ్ఞన్తి”తి ఏతేన అట్టజ్ఞేకేన మగ్గేన సత్తా విసుజ్ఞన్తి.

తస్మాతి యస్మా మగ్గేన సుజ్ఞన్తి, న గోత్తధనేహి, తస్మా. యోనిసో విచినే ధమ్మన్తి ఉపాయేన బోధిపక్ష్వియధమ్మం విచినేయ్య. ఏవం తత్త విసుజ్ఞతీతి ఏవం తస్మిం అరియమగ్గే విసుజ్ఞతి. అథ వా యోనిసో విచినే ధమ్మన్తి ఉపాయేన అరియసచ్చధమ్మం విచినేయ్య. ఏవం తత్త విసుజ్ఞతీతి ఏవం తేసు చతుస అరియసచ్చేసు విసుజ్ఞతి. ఇదాని సారిపుత్తత్థేరస్స వణ్ణం కథేన్తో “సారిపుత్తోవా”తిఆదిమాహ. తత్త సారిపుత్తోవాతి అవధారణవచనం, ఏతేహి పఞ్ఞాదీహి సారిపుత్తోవ సేయ్యోతి వదతి. ఉపసమేనాతి కిలేసవూపసమేన. పారజ్ఞతోతి నిబ్బానం గతో, యో కోచి నిబ్బానపత్తో భిక్కు, న తాదినో. ఏతావపరమో సియా, న ధేరా ఉత్తరితరో నామ సావకో అట్టితి వదతి.

అతీతని అతీత పశ్చాత్తప్త. నాన్వాగమేయ్యాతి తణ్ణాదిట్టిహి నానుగచ్ఛేయ్య. నప్పటికజ్ఞేతి తణ్ణాదిట్టిహి న పత్తేయ్య. యదతీతని ఇదమేత్త కారణవచనం. యస్మా యం అతీతం, తం పహీనం నిరుద్ధం అత్తజ్ఞతం, తస్మా తం నానుగచ్ఛేయ్య. యస్మా చ యం తత్త అనాగతం, తం అప్పత్తం అజాతం అనిబ్బత్తం, తస్మా తమ్మి న పత్తేయ్య. తత్త తత్తాతి పచ్చుప్పన్నమ్మి ధమ్మం యత్త యత్తేవ సో ఉప్పన్నో, తత్త తత్తేవ నం అనిచ్ఛానుపస్సనాదీహి సత్తహి అనుపస్సనాహి విపస్సతి, అరణ్ణాదీసు వా తత్త తత్త విపస్సతి. అసంహీరం అసంకుప్పన్తి ఇదం విపస్సనాపటివిపస్సనాదస్సనత్తం వుత్తం. విపస్సనా హి రాగాదీహి న సంహరతి న కుప్పతీతి అసంహీరా అసంకుప్పా, తం అనుబ్రూహయే వడ్డేయ్య పటివిపస్సేయ్యాతి వుత్తం హోతి. అథ వా నిబ్బానం రాగాదీహి న సంహరతి న కుప్పతీతి అసంహీరం అసంకుప్పం, తం విద్వా పణ్ణితో భిక్కు అనుబ్రూహయే, పునప్పునం తదారమ్మణం ఫలసమాపత్తిం అప్పేన్తో వడ్డేయ్యాతి అత్తో.

తస్స పన అనుబ్రూహనస్స అత్థాయ అజ్ఞేవ కిచ్చమాతప్పన్తి కిలేసానం ఆతాపనపరితాపనేన “ఆతప్ప”న్తి లద్ధనామం వీరియం అజ్ఞేవ కాతబ్బం. కో జణ్ణో మరణం సువేతి స్వ జీవితం వా మరణం వా కో జానాతి. అజ్ఞేవ దానం దస్సామి, సీలం వా రక్తిస్సామి, అజ్ఞాతరం వా పన కుసలం కరిస్సామి, “అజ్ఞ తావ పపఞ్చో అత్తి, స్వ వా పునదివసే వా జానిస్సామీ”తి చిత్తం అనుప్పాదేత్వా “అజ్ఞేవ కరిస్సామీ”తి ఏవం వీరియం కాతబ్బన్తి దస్సేతి. మహాసీనేనాతి అహివిచ్ఛికవిససత్థాదీని హి అనేకాని మరణకారణాని తస్స సేనాతి తాయ మహతియా సేనాయ వసేన మహాసీనేన ఏవరూపేన మచ్చునా సద్ధిం “కతిపాహం తావ ఆగమేహి, యావాహం బుద్ధపూజాదిం అత్తనో అవస్సయం కమ్మం కరోమీ”తి ఏవం మిత్తనస్థవాకారసజ్ఞాతో వా “ఇదం సతం వా సహస్సం వా గహేత్వా కతిపాహం ఆగమేహి”తి ఏవం లజ్ఞానుప్పదానసజ్ఞాతో వా “ఇమినా బలరాసినా పటిబాహిస్సామీ”తి ఏవం బలరాసినసజ్ఞాతో వా సజ్గరో నత్తి. సజ్గరోతి హి మిత్తకరణలజ్ఞదానబలరాసినసజ్గడ్డనానం నామం, తస్మా అయమత్తో వుత్తో. అతన్దితన్తి అనలసం ఉట్టాహకం. ఏవం పటిపన్నత్తా భద్దో ఏకరత్తో అస్సాతి భద్దేకరత్తో. ఇతీతి ఏవం పటిపన్నం పుగ్గలం “భద్దేకరత్తో అయ”న్తి రాగాదిసంతతాయ సన్తో బుద్ధముని ఆచిక్ఖతి.

చక్కునా పశ్చాయ చాతి చక్కునా చ పశ్చాయ చ. చక్కుభూతాయ వా పశ్చాయ. సతియా పశ్చాయ చాతి సతియా చ పశ్చాయ చ, సతివిసిట్టాయ వా పశ్చాయ. కాయేనాతి నామకాయేన.

దిబ్బచక్కు సువిసుద్ధన్తి దిబ్బం చక్కు సువిసుద్ధం, యం సచ్చికరోతీతి అధిప్పాయో. పుట్టేనివాసాతి పురిమాసు జాతీసు నిపుత్తక్ఖన్దా. ఇద్ధివిధాతి ఇద్ధికోట్టాసా. నిరోధోతి నిబ్బానం. సేసం సువిశ్ఛోయ్యమేవ.

యస్స సేలూపమం చిత్తన్తి ఏకఘనం సేలం వియ పకతివాతేహి లోకధమ్మవాతేహి అకమ్పనీయతో యస్స చిత్తం సేలూపమం. తేనాహ - “రితం నానుపకమ్పతీ”తి. రజనీయేసూతి లాభాదీసు. కోపనేయ్యేతి అలాభాదికే. కుతో నం దుక్ఖమేస్సతీతి తం ఏవం భావితచిత్తం వీతిక్కుంతలోకధమ్మం ఉత్తమపురిసం లోకధమ్మహేతుకం దుక్ఖం నానుగమిస్సతి.

యో బ్రాహ్మణోతి బాహితపాపధమ్మతాయ బ్రాహ్మణో, న దిట్టమజ్ఞలికతాయ హుంహుజ్కారకసావాదిపాపధమ్మయుత్తో హుత్వా కేవలం జాతిమత్తేన బ్రాహ్మణోతి పటిజానాతి. సో బ్రాహ్మణో బాహితపాపధమ్మత్తా హుంహుజ్కారప్పహానేన నిహుంహుజ్కో. రాగాదికసావాభావేన నిక్కుభావో. సీలసంవరేన సంయతచిత్తతాయ యతత్తో. చతుమగ్గజాణసజ్ఞాతేహి వేదేహి అంతం నిబ్బానం, వేదానం వా అంతం గతత్తా వేదంతగా. మగ్గబ్రహ్మచరియస్స వుసితత్తా వూసితబ్రహ్మచరియో.

ధమ్మేన సో బ్రహ్మవాదం వదేయ్యాతి సో “బ్రాహ్మణో అహ”న్తి ఏతం వాదం వదేయ్య. యస్స సకలలోకసన్నివాసే కుహిశ్చే ఏకారమ్మణేపి రాగుస్సదో దోసుస్సదో మోహుస్సదో మానుస్సదో దిట్టుస్సదోతి ఇమే ఉస్సదా నత్తితి అత్తో.

న గాధతీతి న పతిట్టహతి. సుక్కాతి సుక్కసజ్ఞాతా గహ. యది చన్దిమసూరియాదీనం పభా తత్త నత్తి, తమో ఏవ చ సియాతి ఆసజ్కమానే సన్ధాయాహ “తమో తత్త న విజ్జతీ”తి. యదా చ అత్తనావేదీతిఆదీసు ఏవంవిధం నిబ్బానం అత్తపచ్చక్షేన ఇాణేన యదా విన్దతి, అథ రూపారూపధమ్మతో సుఖదుక్ఖతో చ విప్పముత్తో హోతీతి.

సకేసు ధమ్మేసూతి సకలత్తభావసజ్ఞాతేసు ఉపాదానక్ఖన్దేసు. యేభుయ్యేన హి అజ్ఞత్తం విపస్సనాభినివేసో హోతీతి. ఏతం పిసాచన్తి అజకలాపక, ఏతం తయా వుత్తం పిసాచం కిలేసపిసాచఇచ్చ. పక్కులన్తి తయా కతం అక్కులం పక్కులకరణఇచ్చ. అతివత్తతీతి అతిక్కుమతి.

నాభినన్దతి ఆయన్తిన్తి పురాణదుతియికం ఆగచ్ఛన్తిం అజ్ఞం వా న అభినన్దతి చిత్తేన న సమ్మటిచ్చతి. తమేవ పక్కుమన్తిం న సోచతి. సజ్ఞా సజ్ఞామజిం ముత్తన్తి పఇచ్చవిధాపి సజ్ఞతో ముత్తం సజ్ఞామజిం భిక్షుం.

బహ్వత్థాతి బహు ఏత్త వ్థాయతి జనో, న తేన సో సుద్ధో నామ హోతీతి అధిప్పాయో.

జాతిబలం నిసేధన్తి జాతిబలస్స నిసేధకం. సహాయా వతాతి సమధవిపస్సనాభావనాయ సహ అయనవసేన సహాయా వత. కాలేన కాలం సప్పాయధమ్మస్స సవనవసేన చిరరత్తం సమేతి సమాగమో ఏతేసన్తి చిరరత్తసమేతికా. సిథిలమారబ్బాతి సిథిలం వీరియం కత్వా.

తత్తాఖో, భిక్షవే, కో విసేసోతి సత్థు సావకస్స చ పఇచ్చస్వేవ ఉపాదానక్ఖన్దేసు నిబ్బిదాదయోతి పుబ్బభాగపటిపత్తియం అనుపాదావిముత్తియఇచ్చ హేట్టా ఉపరి చ విసేసాభావం దస్సేతి. వుత్తజ్ఞోతం – “నత్తి విముత్తియా నానత్త”న్తి (అ. ని. ౫.౩౧; కథా. ౩౫౫ అత్థతో సమానం). తత్త విసేసాభావం పచ్చామసతి “తత్త కో విసేసో”తి. అధిప్పయాసోతి అధికపయోగో. నానాకరణన్తి చ విసేసోయేవ వుత్తో.

అయం ఖో, భిక్షవే, విసేసోతి భిక్షవే, యదిపి సావకస్స సత్థు చ విముత్తియం విసేసో నత్తి, సయమ్ముఇాణేన పన సవాసనసబ్బకిలేసే ఖేపేత్వా సమ్మాసమ్మోధిం అభిసమ్మజ్ఞిత్వా అనుప్పన్నస్స అరియమగ్గస్స పరసన్తానే ఉప్పాదనాదిసకలసబ్బజ్ఞాగుణసమాయోగో. అయం సమ్మాసమ్మద్ధస్స పజ్ఞావిముత్తతో విసేసోతి. తత్త అనుప్పన్నస్సాతి అవత్తమానస్స. అరియమగ్గజ్ఞో కస్సపసమ్మాసమ్మద్ధో ఉప్పాదేసి. అన్తరా అజ్ఞో సత్థా ఉప్పాదేతా నామ నాహోసి, తస్మా అయం భగవా అనుప్పన్నస్స మగ్గస్స ఉప్పాదేతా నామ. అసజ్ఞాతస్సాతి తస్సేవ వేవచనం. అనక్ఖాతస్సాతి అకథితస్స. మగ్గం జానాతీతి మగ్గజ్ఞా. మగ్గం విదితం పాకటం అకాసీతి మగ్గవిదూ. మగ్గే చ అమగ్గే చ కోవిదోతి మగ్గకోవిదో. మగ్గానుగాతి మగ్గం అనుగచ్ఛన్తా. పచ్చాసమన్నాగతాతి అహం పరమం సమన్నాగతో, సావకా పచ్చా సమన్నాగతా.

“నిచ్చీకులే పచ్చాజాతో”తిఆదినా (అ. ని. ౪.౮౫; పు. ప. ౧౬౮) తమేన యుత్తోతి తమో. కాయదుచ్చరితాదీహి పున నిరయతముపగమనతో తమపరాయణో. ఇతి ఉభయేనపి ఖన్దతమోవ కథితో హోతి. “అడ్డే కులే పచ్చాజాతో”తిఆదినా (అ.

ని. ౪.౮౫; పు. ప. ౧౬౮) జోతినా యుత్తోతి జోతి, ఆలోకభూతోతి వుత్తం హోతి. కాయసుచరితాదీహి పున సగ్గాపపత్తిభవూపగమనతో జోతిపరాయణో. ఇమినా నయేన ఇతరేపి ద్వే వేదితబ్బా.

న తం దళ్ళం బన్ధనమాహు ధీరాతి ఏత్థ ధీరాతి బుద్ధాదయో పణ్ణితపురిసా. యం సజ్జలికసజ్జాతం అయేన నిబ్బత్తం ఆయసం అద్దుబన్ధనసజ్జాతం దారుమయిశ్చా పబ్బజతిణోహి రజ్జుం కత్వా కతరజ్జుబన్ధనశ్చ, తం అసిఆదీహి ఛిన్దితుం సక్కుణేయ్యతాయ “ధిర”న్తి న వదన్తితి అత్తో. సారత్తరత్తాతి రత్తా హుత్వా రత్తా. బలవరాగరత్తాతి అత్తో. మణికుణ్డలేసుతి మణీసు చ కుణ్డలేసు చ, మణిచిత్తేసు వా కుణ్డలేసు. ఏతం దళ్ళన్తి యే మణికుణ్డలేసు సారత్తరత్తా, తేసు యో రాగో, యా చ పుత్తదారేసు అపేక్ఖా తణ్ణా, ఏతం కిలేసమయం బన్ధనం పణ్ణితపురిసా “దళ్ళ”న్తి వదన్తి.

ఓహారిన్తి ఆకడ్డిత్వా చతుసు అపాయేసు పాతనతో అవహరతి హేట్టా హరతీతి ఓహారిన్. సిథిలన్తి బన్ధనట్టానే ఛవిఆదీని అకోపేత్వా బన్ధనభావమ్మి అజానాపేత్వా జలపథథలపథాదీసు కమ్మం కాతుం దేతీతి సిథిలం. దుప్పముశ్చన్తి లోభవసేన హి ఏకవారమ్మి ఉప్పన్నం కిలేసబన్ధనం దట్టట్టానతో కచ్చవో వియ దుమ్మాచయం హోతీతి దుప్పముశ్చన్తి. ఏతమ్మి ఛేత్వానాతి ఏతం దళ్ళమ్మి కిలేసబన్ధనం ఇణఖగ్గేన ఛిన్దిత్వా అనపీక్ఖీనో హుత్వా కామసుఖం పహాయ పరిబ్బజన్తి పక్కుమన్తి పబ్బజన్తి చాతి అత్తో.

దేతతీతి అకుసలచేతనావసేన చేతేతి. పకప్పేతీతి తమేవ అకుసలచేతనం కాయవచీకమ్మభావం పాపనవసేన కప్పేతి. అనుసేతీతి రాగాదిఅనుసయోవ సన్తానే అప్పహీనభావేన అనుసేతి. ఆరమ్మణమేతం హోతి విజ్ఞాణస్స రితియాతి యదేతం చేతనం పకప్పనం అనుసయనశ్చ, ఏతం అభిసజ్ఞారవిజ్ఞాణస్స రితియా పవత్తియా పచ్చయో హోతీతి అత్తో. ఆరమ్మణో సతి పతిట్టా విజ్ఞాణస్స హోతీతి యథావుత్తపచ్చయే సతి అభిసజ్ఞారవిజ్ఞాణస్స కమ్మం జవాపేత్వా పటిసన్ధిఆకడ్డనసమత్తతాసమ్పాదనతో పతిట్టా హోతి. ఆయతిం పునబ్బవాభినిబ్బత్తి హోతీతి ఆయతిం పునబ్బవసజ్జాతా విజ్ఞాణాదీనం అభినిబ్బత్తి హోతి.

“నో చే, భిక్ఖవే, చేతేతీ”తిఆదినా అకుసలకమ్మమేవ పటిక్కిపతి. అయశ్శోత్థ సజ్ఞేపత్తో, యదిపి కదాచి యోనిసోమనసికారా అకుసలచేతనా నప్పవత్తతి, అనుసయా పన అప్పహీనాతి, తే కుసలస్స అభిసజ్ఞారవిజ్ఞాణస్స పతిట్టా హోన్తి యేవాతి. సతి చ అభిసజ్ఞారవిజ్ఞాణో ఆయతిం పునబ్బవాభినిబ్బత్తి హోతీతి వత్తుం వట్టతియేవ. తతియవారో వుత్తపటిపక్ఖనయేన వేదితబ్బో.

గణిసో, భిక్ఖవే, అరియస్స వినయే సముద్ధో”తిఆది యది దుప్పురణట్టేన సంసీదనట్టేన దురతిక్కుమనట్టేన సాగరో “సముద్ధో”తి వుచ్చేయ్య, తతో సతభాగేనపి సహస్సభాగేనపి చక్ఖుఆదీస్వేవ అయం నయో లబ్ధతీతి దస్సేతుం వుత్తం. తేనాహ - “చక్ఖు, భిక్ఖవే, పురిసస్స సముద్ధో, తస్స రూపమయో వేగో”తి, రూపేసు సత్తానం ఆవిశ్చానతో రూపాయతనమేవ వేగో చక్ఖుస్స వేగోతి అత్తో.

యో తం రూపమయం వేగం సహతీతి యో భిక్ఖు సహ విసయేన చక్ఖుం అనిచ్చతో దుక్ఖతో అనత్తతో సమ్మసన్తో తత్త చ నిబ్బిన్దన్తో విరజ్జన్తో తప్పటిబద్ధతో కిలేసజాలతో విముచ్చన్తో అభిభవతి. అయం వుచ్చతి, భిక్ఖవే, అతరి చక్ఖుసముద్ధన్తి అయం భిక్ఖు చక్ఖుసజ్ఞాతం సముద్ధం తిణ్ణోతి వుచ్చతి.

అపరో నయో - చక్షు, భిక్షవే, అరియస్స వినయే సముద్ధోతి యదిపి దుప్పురణట్టేన యది వా సముదనట్టేన సముద్ధో, చక్షుమేవ సముద్ధో. తస్స హి పథవితో యావ అకనిట్టబ్రహ్మలోకా నీలాదిఆరమ్మణం సమోసరంతం పరిపుణ్ణభావం కాతుం న సక్కోతి. ఏవం దుప్పురణట్టేనపి సముద్ధో. చక్షు చ తేసు తేసు నీలాదిఆరమ్మణేసు సముదేతి అసంవుతం హుత్వా ఓసరమానం కిలేసుప్పత్తియా కారణభావేన సదోసభావేన గచ్ఛతీతి సముదనట్టేనపి సముద్ధో. తథా చక్షుం తణ్ణాసోతాదీనం ఉప్పత్తిద్వారతాయ తేహి సంతానస్స సముదనట్టేన తేమనట్టేన సముద్ధో. తస్స రూపమయో వేగోతి సముద్ధస్స అప్పమాణో ఊమిమయో వేగో వియ తస్సాపి చక్షుసముద్ధస్స సమోసరంతస్స నీలాదిభేదస్స ఆరమ్మణస్స వసేన అప్పమేయ్యో రూపమయో వేగో వేదితబ్బో. యో తం రూపమయం వేగం సహతీతి యో తం చక్షుసముద్ధే సమోసరంతం రూపమయం వేగం మనాపే రూపే రాగం, అమనాపే దోసం, అసమపేక్షనే మోహంతి ఏవం రాగాదికిలేసే అనుప్పాదేన్తో ఉపేక్షకభావేన సహతి.

సఊమిన్తిఆదీసు కిలేసఊమీహి సఊమిం. కిలేసవట్టేహి సావట్టం. కిలేసగహేహి సగహం. కిలేసరక్ఖసేహి సరక్ఖసం. కోధుపాయాసస్స వా వసేన సఊమిం. కామగుణవసేన సావట్టం. మాతుగామవసేన సగహం సరక్ఖసం. వుత్తజ్ఞోతం - “ఊమిభయన్తి ఖో, భిక్షవే, కోధుపాయాసస్సేతం అధివచనం (ఇతివు. ౧౦౯; మ. ని. ౨.౧౬౨; అ. ని. ౪.౧౨౨). తథా ఆవట్టన్తి ఖో, భిక్షవే, పఞ్చాన్నేతం కామగుణానం అధివచనం (ఇతివు. ౧౦౯; మ. ని. ౨.౧౬౪; అ. ని. ౪.౧౨౨). గహరక్ఖసోతి ఖో, భిక్షవే, మాతుగామస్సేతం అధివచన”న్తి (ఇతివు. ౧౦౯). సేసద్వారేసుపి ఏసేవ నయో.

సఊమిభయం దుత్తరం అచ్చతరీతి అనిచ్చతాదిఊమిభయేన సభయం దురతిక్కమం అతిక్కమి. లోకన్తగూతి సంసారలోకస్స అంతం గతో. పారగతోతి వుచ్చతీతి నిబ్బానం గతోతి కథీయతి.

బళిసాతి సత్తానం అనత్థేహేతుతాయ బళిసా వియ బళిసా. అనయాయాతి అనత్థాయ. బ్యాబాధాయాతి దుష్టాయ. ఇట్టాతి పరియిట్టా వా అపరియిట్టా వా సుఖారమ్మణతాయ ఇట్టా. కామనీయట్టేన కన్తా. మనస్స వడ్డనట్టేన మనాపా. పియసభావతాయ పియరూపా. కిలేసకామసహితత్తా కామూపసంహితా. రాగజననట్టేన చిత్తస్స రజ్జానతో రజనీయా. తఞ్చోతి తం రూపారమ్మణం, నీలాదివసేన అనేకభేదభిన్నమ్పి హి రూపాయతనం రూపారమ్మణభావేన చక్షువిజ్ఞోయ్యభావేన చ ఏకవిధతం నాతివత్తతీతి తంసభావసామజ్ఞం గహేత్వా “తఞ్చో”తి వుత్తం. అభినన్దతీతి అభినన్దనభూతాయ సప్పీతికతణ్ణాయ అభిముఖో నన్దతి. అభివదతీతి “అహో సుఖం, అహో సుఖ”న్తి వదాపేన్తియా తణ్ణాయనవసేన అభివదతి. అజ్ఞోసాయ తిట్టతీతి గిలిత్వా పరినిట్టపేత్వా తిట్టతి. అయం వుచ్చతి, భిక్షవే, భిక్షు గిలితబళిసో మారస్సాతి అయం, భిక్షు, కిలేసమారస్స బళిసభూతం రూపతణ్ణం గిలిత్వా రితోతి వుచ్చతి. సేసవారేసుపి ఇమినా నయేన అత్తో వేదితబ్బో. అభేదీతి భిన్ది. పరిభేదీతి సబ్బభాగేన భిన్ది. సేసం ఉత్తానమేవ.

అథిమం లోకో సంతాపజాతోతి అయం సత్తలోకో జాతసంతాపో ఇతిబ్యసనాదివసేన ఉప్పన్నసోకసంతాపో చ రాగాదివసేన ఉప్పన్నపరిళాహసంతాపో చాతి అత్తో. ఫస్సపరేతోతి అనేకేహి దుక్ఖఫస్సేహి అభిభూతో. రోదం వదతి అత్తతోతి తం తం అత్తనా పుట్టం దుక్ఖం అభావితకాయతాయ అధివాసేతుం అసక్కోన్తో “అహో దుక్ఖం, ఈదిసం దుక్ఖం మయ్యం సత్తునోపి మా హోతు”తిఆదినా విలపన్తో వదతి. కస్మా? యేన యేన హి మజ్జాన్తి, తతో తం హోతి అజ్ఞాథా, యస్మా ఏతే సత్తా యేన యేన పకారేన అత్తనో దుక్ఖస్స పటికారం మజ్జాన్తి ఆసీసన్తి, తం దుక్ఖం తతో అజ్ఞోన పకారేన తికిచ్చితబ్బం హోతి. యేన వా

పకారేన అత్తనో వడ్డిం ముగ్ధాని, తతో అజ్ఞాధా అవడ్డి ఏవ పన హోతి. ఏవం అజ్ఞాధాభావితం ఇచ్ఛావిఘాతం ఏవ పాపుణాతి. అయం భవసత్తో కామాదిభవేసు సత్తో సత్తలోకో, తథాపి భవమేవాభినన్దతి, న తత్త నిబ్బిన్దతి. యదభినన్దతి తం భయన్తి యం కామాదిభవం అభినన్దతి, తం జరామరణాదిఅనేకభ్యసనానుబన్దతా అతివియ భయానకట్టేన భయం. యస్స భాయతీతి యతో జరామరణాదితో భాయతి, తం దుక్ఖస్స అధిట్ఠానభావతో దుక్ఖదుక్ఖతాయ చ దుక్ఖన్తి.

భవవిప్పహానాయాతి భవస్స పజహనత్తాయ. ఖోతి అవధారణత్తే నిపాతో. ఇదం వుత్తం హోతి - ఏకన్తేనేవ కామాదిభవస్స సముదయప్పహనేన పహనత్తం ఇదం మయా అధిగతం మగ్గబ్రహ్మచరియం వుస్సతీతి.

ఏవం అరియస్స మగ్గస్స ఏకంసేనేవ నియ్యానికభావం దస్సేత్వా ఇదాని అజ్ఞామగ్గస్స నియ్యానికభావం పటిక్ఖిపన్తో “యే హి కేచి”తిఆదిమాహ. తత్త భవేనాతి రూపభవేన వా అరూపభవేన వా. భవస్సాతి సంసారస్స. విప్పమోక్షన్తి భవతో విముత్తిం, సంసారసుద్ధిన్తి అత్తో. కిఞ్చాపి తే సమణబ్రాహ్మణా తత్త నిబ్బానసజ్ఞానో, భవగామికమ్మేన పన రూపారూపజ్ఞానేన , తంనిబ్బత్తేన చ ఉపపత్తిభవేన భవవిసుద్ధిం వదన్తా భవేన భవవిప్పమోక్షం వదన్తి నామ. తేనాహ - “సబ్బే తే అవిప్పముత్తా భవస్మాతి వదామీ”తి. అథ వా భవేనాతి భవదిట్ఠియా, భవతి తిట్ఠతి సస్సతన్తి హి పవత్తనతో సస్సతదిట్ఠి “భవదిట్ఠీ”తి వుచ్చతి. భవదిట్ఠి ఏవ ఉత్తరపదలోపేన “భవో”తి వుత్తా భవతణ్ణాతిఆదీసు వియ. భవదిట్ఠివసేన హి ఇధేకచ్ఛే భవవిసేసంయేవ భవవిప్పమోక్షం ముగ్ధాని. యథా తం ఒకో బ్రహ్మ ఆహ - “ఇదం నిచ్చం, ఇదం ధువం, ఇదం సస్సతం, ఇదం అవిపరిణామధమ్మ”న్తి (మ. ని. ౧.౫౦౧; సం. ని. ౧.౧౭౫). విభవేనాతి ఉచ్ఛేదదిట్ఠియా. విభవతి వినస్సతి ఉచ్చిజ్జతీతి హి పవత్తనతో ఉచ్ఛేదదిట్ఠి వుత్తనయేన “విభవో”తి వుచ్చతి. భవస్స నిస్సరణమాహంసూతి సంసారసుద్ధిం వదింసు. ఉచ్ఛేదదిట్ఠివసేన హి ఇధేకచ్ఛే సంసారసుద్ధిం వదన్తి. తథా హి వుత్తం -

“యతో ఖో, భో, అయం అత్తా రూపీ చాతుమహాభూతికో...ఏ... నేవసజ్ఞానాసజ్ఞాయతనం ఉపసమ్మజ్జ విహరతి. ఏత్తావతా ఖో, భో, అయం అత్తా సమ్మా సముచ్చిన్నో హోతీ”తి (దీ. ని. ౧.౯౧).

అనిస్సటాతి అనిక్ఖన్తా. తత్త కారణమాహ - “ఉపధిఞ్ఞో పటిచ్చ దుక్ఖమిదం సమ్మోఢీ”తి. తత్త ఉపధిన్తి ఖన్ధాదిఉపధిం. కిం వుత్తం హోతి? యత్త ఇమే దిట్ఠిగతికా నిబ్బానసజ్ఞానో, తత్త ఖన్ధూపధికిలేసూపధిఅభిసజ్ఞారూపధయో అధిగతా ఇంతా. కుతో తస్స దుక్ఖనిస్సరణతాతి. యం పన పరమత్థతో దుక్ఖనిస్సరణం, తం దస్సేతుం “సబ్బుపాదానక్ఖయా నత్తి దుక్ఖస్స సమ్భవో”తి వుత్తం.

లోకమిమం పస్సాతి భగవా అత్తనో చిత్తం ఆలపతి. పుథూతి విసుం విసుం. అవిజ్ఞాయ పరేతన్తి మోహేన అభిభూతం. భూతన్తి ఖన్ధపఞ్చకం. భూతరతన్తి ఇత్థీ పురిసే, పురిసో ఇత్థియాతి ఏవం అజ్ఞామజ్ఞం సత్తేసు రతం, తతో ఏవ భవా అపరిముత్తా. యే హి కేచి భవాతి ఇత్తరఖణా వా దీఘాయుకా వా సాతవన్తో వా అసాతవన్తో వా భవా. సబ్బధీతి ఉద్ధం అథో తిరియన్తి సబ్బత్త. సబ్బత్తతాయాతి సబ్బభావేన. సబ్బే తే భవాతిఆదీసు “సబ్బేపి భవా అనిచ్ఛా”తిఆదినా విపస్సనాసహితాయ మగ్గపజ్ఞాయ అవిపరీతం పస్సతో భవతణ్ణాపి పహీయతి నిరుజ్జతి, విభవం ఉచ్ఛేదమ్మి నాభినన్దతి న పత్తేతి, తస్స సబ్బ తణ్ణానం అనవసేసతో మగ్గేన నిరుజ్జనతో నిబ్బానం నిబ్బుతి హోతి. తస్స ఏవం నిబ్బుతస్స భిక్ఖునో అనుపాదా కిలేసాభిసజ్ఞారానం అనుపాదానతో అగ్గహణతో పునబ్బవో న హోతి. ఏవంభూతేన చ అభిభూతో పఞ్చవిధోపి మారో విజితో అస్స అనేన మారేన సజ్ఞామో, సబ్బేపి భవే సమతిక్కిన్తో ఇట్ఠానిట్ఠాదీసు తాదిలక్ఖణప్పత్తోతి.

అనునోతగామీ అన్ధపుడుజ్జనో పటిసోతగామీ కల్యాణపుడుజ్జనో. రితతో సేక్ష్తో. ఇతరో అసేక్ష్తో.

అభిజాతికోటి జాతియో. కణ్ణాభిజాతికోటి కణ్ణే నీచే కులే జాతో. కణ్ణం ధమ్మం అభిజాయతీతి కాళకం దసవిధం దుస్సీలధమ్మం పసవతి కరోతి, సో తం అభిజాయిత్యా నిరయే నిబ్బత్తతి. సుక్కం ధమ్మన్తి “అహం పుట్టేపి పుణ్ణానం అకతత్తా నీచే కులే నిబ్బత్తో, ఇదాని పుణ్ణం కరిస్సామీ”తి పుణ్ణసజ్ఞాతం సుక్కం పణ్ణరం ధమ్మం అభిజాయతి, సో తేన సగ్గే నిబ్బత్తతి. అకణ్ణం అసుక్కం నిబ్బానన్తి నిబ్బానజ్ఞో సచే కణ్ణం భవేయ్య, కణ్ణవిపాకం దదేయ్య. సుక్కం, సుక్కవిపాకం దదేయ్య. ద్విన్నమ్మి అప్పదానతో పన “అకణ్ణం అసుక్క”న్తి వుత్తం. నిబ్బానన్తి చేత్త అరహత్తం అధిప్పేతం. తజ్ఞో కిలేసనిబ్బానన్తే జాతత్తా నిబ్బానం నామ. తం ఏస అభిజాయతి పసవతి కరోతి. సుక్కాభిజాతికోటి సుక్కే ఉచ్చే కులే జాతో. సేసం వుత్తనయేనేవ వేదితబ్బం. “కణ్ణం కణ్ణవిపాక”న్తిఆదికస్స కమ్మచతుక్కస్స అట్టో హేట్టా హారసమ్మాతవారే విభత్తో ఏవ.

ఊసుసత్తన్తి మనుస్సభావం, మనుస్సయోనిన్తి అట్టో. ద్వేతి కిచ్చం అకిచ్చమేవ చాతి ద్వే. కిచ్చాని త్వేవ కత్తబ్బాని, న చాకిచ్చం కిఞ్చ కత్తబ్బన్తి దస్సేతి. సుకిచ్చన్తిఆది “కిచ్చ”న్తి వుత్తానం తేసం సరూపదస్సనం.

పథానానీతి ఉత్తమాని విసిట్టాని. పురిమస్మిం పబ్బజితేసూతి వినయే భుమ్మం. దుతియే అధికరణే. తత్త నిబ్బానన్తి అరహత్తం అధిప్పేతం. కస్మా పనేత్త ఆమిసపరిచ్ఛాగో అరహత్తేన సమధురో నిద్దిట్టోతి? దక్ఖిణేయ్యేసు దక్ఖిణాయ మహప్పలభావదస్సనత్తం. యేన యేన వా పన వత్తునాతి ఉచ్చేదాదివత్తునా. అజ్ఞోసీతాతి భవతణ్ణాదివసేన అజ్ఞోసీతా. దుతియే యేన యేన వా పన వత్తునాతి అమరావిక్ఖేపవత్తుఆదినా.

ఇమినా అసుభేన కమ్మవిపాకేనాతి అసుభస్స కాయదుచ్ఛరితాదికమ్మస్స విపాకత్తా అసుభేన అసివేన కమ్మవిపాకేన. ఇదం బాలలక్ఖణం నిబ్బత్తతీతి పురిమస్మిం భవే దుచ్ఛరితసమగ్గితాయ బాలో అయం భవతీతి ఉపలక్ఖణం జాయతి. ఇదం సంకిలేసభాగియం సుత్తన్తి ఇదం ఏవం పవత్తం సంకిలేసభాగియం నామ సుత్తం.

ఇమినా సుభేనాతి ఏత్త వుత్తనయానుసారేన అట్టో వేదితబ్బో. తత్త మహాపురిసలక్ఖణన్తి పణ్ణితలక్ఖణం. కిలేసభూమీహీతి కిలేసట్టానేహి కిలేసావత్థాహి వా. సానుసయస్స పరియుట్టానం జాయతీతి అప్పహీనానుసయస్స పచ్చయసమాయోగే రాగాదయో పరియుట్టానవసేన పవత్తన్తి. పరియుట్టితో సంయుజ్జతీతి యో రాగాదీహి పరియుట్టితచిత్తో, సో కామరాగాదీహి సంయుజ్జతి నామ. సంయుజ్జన్తో ఉపాదియతీతి యో కామరాగసంయోజనాదీహి సంయుత్తో, సో కాముపాదానాదీని అకుసలకమ్మాని చ ఉపాదియతి. సేసం సబ్బత్త ఉత్తానమేవ.

ఏదంతి. సోళసవిధేన సాసనపట్టానం నానాసుత్తేహి ఉదాహరణవసేన విభజిత్యా ఇదాని అట్టవీసతివిధేన సాసనపట్టానం దస్సేన్తేన యస్మా అయమ్మి పట్టానవిభాగో మూలపదేహి సజ్ఞహితో, న ఇమస్సాపి తేహి అసజ్ఞహితో పదేసో అత్తి, తస్మా మూలపదం విభజితబ్బతజ్ఞా దస్సేతుం “తత్త కతమే అట్టరస మూలపదా”తి పుచ్చాయ వసేన మూలపదాని ఉద్ధరిత్వా “లోకియం లోకుత్తర”న్తిఆదినా నవతికా, ధవో చాతి అట్టవీసతివిధం సాసనపట్టానం ఉద్దిట్టం. తత్త లోకియన్తి లోకే నియుత్తో, లోకే వా విదితో లోకియో. ఇథ పన లోకియో అట్టో యస్మిం సుత్తే వుత్తో, తం సుత్తం లోకియం. తథా లోకుత్తరం. యస్మిం పన సుత్తే పదేసేన లోకియో, పదేసేన లోకుత్తరో వుత్తో, తం లోకియజ్ఞా లోకుత్తరజ్ఞా. యజ్ఞా సత్తే అధిట్టాయ సత్తపజ్ఞాత్తిముఖేన దేసితం, తం సత్తాధిట్టానం. ధమ్మవసేనేవ దేసితం ధమ్మాధిట్టానం. ఉభయవసేన దేసితం

సత్యాధిటానశ్చ ధర్మాధిటానశ్చ. ఇమినా నయేన సబ్బపదేసు అర్థో వేదితబ్బో. బుద్ధాదీనం పన గుణాభిత్థవనవసేన పవత్తం సుత్తం ధవో నామ.

తత్థ సజ్జఖీరన్తి తఙ్ఖణంయేవ ధేనుయా ధనేహి నిక్ఖంతం అబ్బుణ్ణఖీరం. ముచ్చతీతి పరిణమతి. ఇదం వుత్తం హోతి - యథా ధేనుయా ధనతో నిక్ఖంతం ఖీరం తఙ్ఖణంయేవ న ముచ్చతి న పరిణమతి న దధిభావం గచ్ఛతి, తక్కాదిఅమ్మిలసమాయోగతో పన పరతో కాలన్తరేన పకతిం జహతి దధిభావం పాపుణాతి, ఏవమేవం పాపకమ్మమ్మి కిరియక్ఖణేయేవ న విపచ్ఛతి. యది విపచ్ఛేయ్య, నానాగతీనం సభావట్టానం సియా, న కోచి పాపకమ్మం కాతుం విసహేయ్య. యావ పన కుసలాభినిబ్బత్తక్ఖన్దా చరన్తి, తావ తం తే రక్ఖన్తి, తేసం భేదా అపాయేసు నిబ్బత్తాపనవసేన విపచ్ఛతి. విపచ్ఛమానశ్చ డహంతం బాలమన్వేతి, కిం వియ? భస్మచ్ఛన్నోవ పావకో. యథా హి ఛారికాయ పటిచ్ఛన్నో వీతచ్ఛితఙ్గరో అక్కన్తోపి ఛారికాయ పటిచ్ఛన్నత్తా న తావ డహతి, ఛారికం పన తాపేత్వా చమ్మాదీని డహనవసేన యావ మత్థలుఙ్గా డహన్తో గచ్ఛతి, ఏవమేవం పాపకమ్మమ్మి యేన కతం, తం బాలం దుతియే వా తతియే వా అత్తభావే నిరయాదీసు నిబ్బత్తం డహంతం అనుగచ్ఛతీతి.

యస్సిన్ద్రియానీతి తత్థాయం సఙ్ఖేపత్థో - యస్స భిక్కునో ఛేకేన సారథినా సుదన్తా అస్సా వియ ఛ ఇన్ద్రియాని సమథం దన్తభావం నిబ్బిసేవనభావం గతాని, తస్స నవవిధం మానం పహాయ రితత్తా పహీనమానస్స చతున్నం ఆసవానం అభావేన అనాసవస్స తాదిభావే రితస్స తథారూపస్స దేవాపి పిహయన్తి, మనుస్సాపి దస్సనశ్చ ఆగమనశ్చ పత్థేన్ద్రియేవాతి. ఆహారే సతీతి ఆహారపటిబద్ధే ఛన్దరాగే అప్పహీనే సతి.

నిశ్చి దిసా అనుపరిగమ్మ చేతసాతి పరితో దసపి దిసా చిత్తేన అనుగన్త్యా. నేవజ్ఞగాతి నేవ అధిగచ్ఛేయ్య. పియతరన్తి అతిసయేన పియం. అత్తనాతి అత్తతో. ఏవం పియో పుథు అత్తా పరేసన్తి ఏవం కస్సచిపి అత్తనా పియతరస్స అనుపలబ్ధనవసేన విసుం విసుం పరేసం సత్తానం అత్తా పియో. యస్మా చ ఏతదేవ, తస్మా న హింసే పరం అత్తకామో అత్తనో సుఖకామోతి.

భూతాతి జాతా నిబ్బత్తా. భవిస్సన్తీతి నిబ్బత్తిస్సన్తి. భూతాతి వా ఖీణాసవా. తే హి పహీనభవత్తా భూతా ఏవ. గమిస్సన్తీతి పరలోకం గమిస్సన్తి. ఖీణాసవా పన అనుపాదిసేసం నిబ్బానం.

పియో చ హోతీతి సుపరిసుద్ధాయ సీలసమ్మత్తియా, సుపరిసుద్ధాయ చ దిట్ఠిసమ్మత్తియా సమన్నాగతో పియో పియాయితబ్బో హోతి. వుత్తఙ్గోతం -

“సీలదస్సనసమ్మన్నం , ధమ్మట్టం సచ్చవాదినం;

అత్తనో కమ్మకుబ్బానం, తం జనో కురుతే పియ”న్తి. (ధ. ప. ౨౧౭);

పాసాణచ్చత్తం వియ గరుకాతబ్బతాయ గరు. ఉత్తరిమనుస్సధమ్మవసేన సమ్భావేతబ్బతాయ భావనీయో. సీలగుణేన వా పియగరుఆదిభావా వేదితబ్బా. తథా హి వుత్తం - “ఆకఙ్ఘేయ్య చే, భిక్ఖవే, భిక్ఖు ‘సబ్బహ్మచారిణం పియో చ అస్సం మనాపో చ గరు చ భావనీయో చా’తి, సీలేస్వేవస్స పరిపూరకారీ”తి (మ. ని. ౧.౬౨).

వత్తాతి “కాలేన వక్తామీ”తిఆదిపశ్చాదమ్మే అత్తని ఉపట్టాపేత్వా సబ్రహ్మచారీనం ఉల్లమ్మనభావే రత్వా వత్తా. వచనక్ష్మమోతి సబ్రహ్మచారీహి యేన కేనచి వుచ్చమానో సుబ్బచో హుత్వా పదక్ష్టిణగ్గాహితాయ తేసం వచనం ఖమతీతి వచనక్ష్మమో. వత్తాతి వా ధమ్మకథావసేన వచనసీలో. వచనక్ష్మమోతి ధమ్మం సంవణ్ణేస్తో పరేహి అసంహీరో హుత్వా తేసం పుచ్చావచనక్ష్మమతాయ వచనక్ష్మమో. గమ్భీరశ్చ కథం కత్తాతి సచ్చపటిచ్చసముప్పాదాదిం, అశ్శం వా గమ్భీరకథం కత్తా. న చట్టానే నియోజకోతి ధమ్మవినయాదిం అధమ్మావినయాదివసేన అవత్వా ధమ్మవినయాదివసేన దీపనతో న చ అట్టానే నియోజకో.

మాతరం పితరం హన్త్యాతి ఏత్థ “తణ్ణా జనేతి పురిస”న్తి (సం. ని. ౧.౧౨౧-౧౨౭) వచనతో తీసు భవేసు సత్తానం జననతో తణ్ణా మాతా నామ. “అహం అసుకస్స నామ రజ్జో, రాజమహామత్తస్స వా పుత్తో”తి పితరం నిస్సాయ అస్మిమానస్స ఉప్పజ్జనతో అస్మిమానో పితా నామ. లోకో వియ రాజానం యస్మా సబ్బదిట్టిగతాని ద్వే సస్సతుచ్చేదదిట్టియో భజన్తి, తస్మా సస్సతుచ్చేదదిట్టియో ద్వే ఖత్తియా రాజానో నామ. ద్వాదసాయతనాని విత్థతట్టేన రట్టసదిసత్తా రట్టం నామ. ఆయసాధకో ఆయుత్తకపురిసో వియ తంనిస్సితో నస్థిరాగో అనుచరో నామ.

అనీఘాతి నిద్దుక్ఖో. బ్రాహ్మణోతి ఖీణాసవో. ఏతేన హి తణ్ణాదయో అరహత్తమగ్గజాణాసినా హతా బాహితా. యాతీతి సో బ్రాహ్మణో నిద్దుక్ఖో హుత్వా యాతీతి.

కాయేతి కరజకాయే. చిత్తన్తి పాదకజ్ఞానచిత్తం. సమోదహతీతి పక్ష్టిపతి. యదా దిస్సమానేన కాయేన గన్తుకామో హోతి, తదా కాయగతికం పాదకజ్ఞానచిత్తం అధిట్టహతీతి అత్తో. చిత్తేపి కాయం సమోదహతీతి యదా సీఘం గన్తుకామో హోతి, తదా పాదకజ్ఞానచిత్తే కాయం పక్ష్టిపతి, చిత్తగతికం కాయం అధిట్టహతీతి అత్తో. కాయే సుఖసజ్జాశ్చ లహుసజ్జాశ్చ ఓక్కమిత్వాతి “సేయ్యథాపి నామ బలవా పురిసో సమిజ్జితం వా బాహం పసారేయ్య, పసారితం వా బాహం సమిజ్జోయ్య”తి వుత్తనయేన (మహావ. ౮, ౧౩౭; దీ. ని. ౨.౬౬; మ. ని. ౧.౨౮౨; ౨.౩౩౮; సం. ని. ౧.౧౭౨) ఇద్ధిమా కాయే సుఖసజ్జాశ్చ లహుసజ్జాశ్చ ఓక్కమిత్వా పరేసం దిస్సమానేన కాయేన ఆరామరామణేయ్యకాదీని పేక్ష్మానో చిత్తక్ఖణేన ఇచ్చితట్టానం గచ్ఛతి.

యిళ.తం లోకుత్తరం శాణన్తి సబ్బం లోకం ఉత్తరిత్వా అభిభవిత్వా రితత్తా వుత్తం, న పన లోకుత్తరభూమికత్తా. సబ్బకాలే పవత్తతీతి ఆవజ్జనపటిబద్ధవుత్తిత్తా వుత్తం, న సతతం సమితం పవత్తతీతి. న హి సబ్బజ్ఞాతజ్ఞాణం భగవతో సబ్బస్మియేవ కాలే ఉప్పజ్జతీతి సక్కా వత్తున్తి.

కిత్తయిస్సామి తే సన్తిన్తి సబ్బకిలేసమాపసమహేతుతాయ సన్తిం నిబ్బానం దస్సేస్సామి. దిట్టో ధమ్మేతి దిట్టో దుక్ఖాదిధమ్మో, ఇమస్మిం ఏవ వా అత్తభావే. అనీతిహన్తి ఇతిహాసాతి ఏవం న ఇతికిరాయ పవత్తం, అత్తపచ్చక్ఖన్తి అత్తో. యం విదిత్వా సతో చరన్తి “సబ్బే సజ్ఞారా అనిచ్ఛా”తిఆదినా (ధ. ప. ౨౭౭; థేరగా. ౬౭౬; నేత్తి. ౧) నయేన సతో హుత్వా చరన్తో అరియమగ్గేన యం సన్తిం విదిత్వా. తరే లోకే విసత్తికన్తి సజ్ఞారలోకే విసప్పనతో విసత్తికసజ్ఞాతం తణ్ణం తరే తరేయ్య సమతిక్కమేయ్యతి అత్తో.

తగ్గాహం అభినన్దామీతి తం వుత్తప్పకారం సన్నిజోతకం తుష్టాకం వచనం అహం పత్తయామి, తం ఏవ వా సన్ని ఉత్తమం అభినన్దామీతి ధోతకో వదతి. ఉద్ధం అధో తిరియగ్గాపి మజ్జేతి ఏత్త ఉద్ధన్తి అనాగతం ఉపరి చ. అధోతి అతీతం హేట్టా చ. తిరియగ్గాపి మజ్జేతి పచ్చప్పన్నం పరితో చ. ఏతం విదిత్వా సజ్జోతీతి ఏతం అనాగతాదిం సజ్గజననట్టానన్తి ఇత్వా. భవాభవాయాతి ఖుద్ధకానగ్గోవ మహన్తానగ్గా భవానం అత్తాయ, సస్సతుచ్చేదాయ వా.

అరియసచ్చానన్తి అరియభావకరానం సచ్చానం. అననుబోధాతి అబుజ్జనేన అజాననేన. అప్పటివేధాతి అప్పటివిజ్జనేన. సన్ధావితన్తి భవతో భవస్స గమనేన సన్ధావితం. సంసరితన్తి పునప్పునం గమనవసేన సంసరితం. మమగ్గోవ తుష్టాకగ్గాతి మయా చేవ తుష్టేహి చ. అథ వా సన్ధావితం సంసరితన్తి సన్ధావనం సంసరణం మమగ్గోవ తుష్టాకగ్గా అహోసీతి అత్తో. భవనేత్తీతి భవాభవం నయనసమత్థా తన్హారజ్జు. సంసీతన్తి సంసరితం. సమూహతాతి సుట్టు హతా చిన్నా అప్పవత్తికతా.

సబ్బే సజ్ఞారా అనిచ్చాతి పచ్చయేహి సజ్ఞరీయన్తితి “సజ్ఞారా”తి లద్ధనామా పగ్గాక్షన్ధా. ఆదిఅన్తవన్తతో అనిచ్చన్తికతో తావకాలికతో ఖణపరిత్తతో చ న నిచ్చాతి అనిచ్చా. యదా పగ్గాయ పస్సతీతి యదా విపస్సనాపగ్గాయ పస్సతి. అథ ఇమస్మిం వట్టదుక్ఖే నిబ్బిన్దతి, నిబ్బిన్దన్తో దుక్ఖపరిజాననాదివసేన సచ్చాని పటివిజ్జతి. ఏస మగ్గో విసుద్ధియాతి య్వాయం వుత్తనయేన సచ్చప్పటివేధో, ఏస విసుద్ధత్తాయ మగ్గో. సబ్బే సజ్ఞారా దుక్ఖాతి సబ్బే సజ్ఞారా అభిణ్ణసమ్పటిపీళనట్టేన ఖయట్టేన చ దుక్ఖాతి. సేసం వుత్తనయమేవ. సబ్బే ధమ్మా అనత్తాతి సబ్బేపి తేభూమకధమ్మా పరతో తుచ్చతో సుజ్ఞతో అసారతో అవసవత్తనతో చ అనత్తాతి. సేసం పురిమసదిసమేవ.

సేయ్యాతి విసిట్తో ఉత్తమో. సదిసోతి సమానో. హీనోతి లామకో. ఓమానోపి హి అత్తనో అవజ్ఞరణముఖేనపి సంపగ్గణ్ణనవసేనవ పవత్తతి. తేన వుత్తం “హీనోహమస్మీ”తి. కిమజ్జాత్ర యథాభూతస్స అదస్సనాతి సరసపభజ్జతాయ ఏకన్తేనవ అనవట్టితసభావేహి రూపధమ్మేహి సేయ్యాదివసేన అత్తనో ఉక్కిపనస్స తేసం యథాభూతం అదస్సనం అజ్ఞాణం వినా కిం అజ్ఞం కారణం సియా, అజ్ఞం కిగ్గో కారణం తస్స నట్టితి అత్తో. వేదనాదీసుపి ఏసేవ నయో. వుత్తవిపరియాయేన సుక్కుపక్ఖో వేదితబ్బో.

యోరియసచ్చాని విభావయన్తితి దుక్ఖాదీని అరియసచ్చాని పగ్గాఓభాసేన సచ్చప్పటిచ్చాదకకిలేసన్ధకారం విధమేత్వా అత్తనో పకాసాని పాకటాని కరోన్తి. గమ్మీరపగ్గానాతి అప్పమేయ్యపగ్గాతాయ సదేవకస్సపి లోకస్స జాణేన అలబ్బనేయ్యపతిట్టపగ్గాన సబ్బజ్ఞానాతి వుత్తం హోతి. సుదేసీతానీతి సజ్జేపవిత్తారాదీహి తేహి తేహి నయేహి సుట్టు దేసీతాని. కిగ్గాపి తే హోన్తి భుసం పమత్తాతి తే విభావితఅరియసచ్చా పుగ్గలా కామం దేవరజ్జచక్కవత్తిరజ్జాదిపమాదట్టానం ఆగమ్మ భుసం పమత్తా హోన్తి, తథాపి సోతాపత్తిమగ్గజాణేన అభిసజ్ఞారవిజ్ఞాణస్స నిరోధేన రపేత్వా సత్త భవే అనమతగ్గే సంసారే యే ఉప్పజ్జేయ్యుం నామగ్గా రూపగ్గా, తేసం నిరుద్ధత్తా న అట్టమం భవం ఆదియన్తి, సత్తమభవేయేవ పన విపస్సనం ఆరభిత్వా అరహత్తం పాపుణన్తితి అత్తో.

యథిన్దఖీలోతి ఏత్త యథాతి ఉపమావచనం. ఇన్దఖీలోతి నగరద్వారధిరకరణత్తం ఉమ్మారబ్బన్తరే అట్ట వా దస వా హత్తే పథవిం ఖణిత్వా ఆకోటితస్స సారదారుమయస్స థమ్మస్సేతం అధివచనం. పథవిస్సీతో సియాతి గమ్మీరనేమితాయ అన్తో పవిసిత్వా భూమినిస్సీతో సియా భవేయ్య. చతుబ్బి వాతేహితి చతుహి దిసాహి ఆగతవాతేహి. అసమ్మకమ్మియోతి

కమ్పేతుం వా చాలేతుం వా అసక్కుణేయ్యో. తథాపమం...పే... పస్సతీతి యో చత్తారి అరియసచ్ఛాని పజ్ఞాయ
అజ్ఞోగాహత్వా పస్సతి, తం సప్పురిసం ఉత్తమపురిసం తథా దస్సనతో సబ్బతిత్తియవాదవాతేహి అసమ్మకమ్మియతాయ
తథాపమం యథావుత్తఇంద్దఖీలూపమం వదామీతి అత్తో.

సోతాపత్తియజ్ఞేహీతి అరియసోతాపజ్ఞనస్స అజ్ఞభూతేహి. అరియసావకోతి అరియస్స బుద్ధస్స భగవతో
సద్ధమ్మస్సవనంతే జాతత్తా అరియసావకో. ఖీణనిరయోష్ఠీతి ఖీణనిరయో అష్ఠి. ఖీణాపాయదుగ్గతివినిపాతోతి ఇదం
నిరయాదీనంయేవ వేవచనవసేన వుత్తం. నిరయాదయో హి వడ్డిసజ్ఞాతతో అయతో అపేతత్తా అపాయా. దుక్ఖస్స గతి
పటిసరణంతి దుగ్గతియో. దుక్కుటకారినో వివసా ఏత్థ నిపతంతీతి వినిపాతా. సోతం అరియమగ్గం ఆదితో పత్తో అధిగతోతి
సోతాపన్నో. అకుప్పధమ్మతాయ మగ్గఫలానం పుథుజ్ఞనభావసజ్ఞాతే విరూపే న నిపతనసభావోతి అవినిపాతధమ్మో. తతో
ఏవ ధమ్మనియామేన నియతతాయ నియతో. ఉపరిమగ్గత్తయసజ్ఞాతా సమ్మోధి అవస్సం పత్తబ్బతాయ అస్స పరం
అయనం గతి పటిసరణంతి సమ్మోధిపరాయణో.

నివిట్టాతిఆదీని పదాని అజ్ఞామజ్ఞావేవచనానేవ. సహధమ్మియాతి సబ్రహ్మచారినో. అరియకన్తేహీతి అరియానం కన్తేహి
పియేహి మనాపేహి. పశ్చా సీలాని హి అరియసావకానం కన్తాని హోన్తి, భవంతరేపి అవిజహనతో. తాని సన్ధాయేతం వుత్తం.
సబ్బోపి పనేత్థ సంవరో లబ్బతియేవ. సోతాపన్నోహమస్మీతి ఇదం దేసనాసీసమేవ. సకదాగామిఆదయోపి
“సకదాగామీహమస్మీ”తిఆదినా నయేన బ్యాకరోన్తియేవ. యతో సబ్బేసమ్మి సిక్ఖాపదావిరోధేన యుత్తట్టానే బ్యాకరణం
అనుజ్ఞాతమేవాతి.

యస్సిన్ద్రియానీతి యస్స అరియపుగ్గలస్స సద్ధాదీని ఇన్ద్రియాని. సుభావితానీతి అరియమగ్గభావనావసేన సుట్టు
భావితాని. అజ్ఞత్తం బహిద్ధా చాతి ఓరమ్భాగియానం ఉద్ధమ్భాగియానశ్చ సంయోజనానం పజహనవసేన. తేనాహ
“సబ్బలోకే”తి. నిబ్బిజ్ఞాతి నిబ్బిజ్ఞిత్యా పటివిజ్ఞిత్యా.

ధమ్మపదానీతి ధమ్మకోట్టాసాని. అనభిజ్ఞా ధమ్మపదం నామ అలోభో వా అలోభసీసేన
అధిగతరూపానవిపస్సనామగ్గఫలనిబ్బానాని వా దసఅసుభవసేన వా అధిగతరూపానాదీని అనభిజ్ఞా ధమ్మపదం.
చతుబ్రహ్మవిహారవసేన అధిగతాని అబ్యాపాదో ధమ్మపదం. దసానుస్సతిఆహారేపటిక్కులసజ్ఞావసేన అధిగతాని సమ్మాసతి
ధమ్మపదం. దసకసిణఆనాపానవసేన అధిగతాని సమ్మాసమాధి ధమ్మపదం.

పశ్చా ఛిన్దేతి హేట్టా అపాయుపపత్తిసంవత్తనికాని పశ్చా ఓరమ్భాగియసంయోజనాని పాదే బద్ధరజ్జం వియ పురిసో
సత్తేన హేట్టా మగ్గత్తయేన ఛిన్దేయ్య. పశ్చా జహీతి ఉపరిదేవలోకసమ్మాపకాని పశ్చా ఉద్ధమ్భాగియసంయోజనాని పురిసో
గీవాయ బద్ధరజ్జం వియ అరహత్తమగ్గేన జహేయ్య ఛిన్దేయ్యేవాతి అత్తో. పశ్చా చుత్తరి భావయేతి
ఉద్ధమ్భాగియసంయోజనానం పహనత్తాయ సద్ధాదీని పశ్చాన్ద్రియాని ఉత్తరి భావేయ్య. పశ్చా సజ్ఞాతిగోతి ఏవం సన్తే
పశ్చాన్నం రాగదోసమోహమానదిట్టిసజ్ఞానం అతిక్కుమనేన పశ్చాసజ్ఞాతిగో హుత్వా భిక్ఖు “ఓఘతిణ్ణో”తి వుచ్చతి,
నిత్తిణ్ణచతురోఘాతి వుచ్చతీతి అత్తో.

అనన్యత అప్పటివిధం చతుసచ్చధమ్మం, అమతపదంయేవ వా ఇస్సామి జానిస్సామీతి పటిపన్నస్స పరమమగ్గట్టస్స ఇన్ద్రియన్తి అనన్యతజ్ఞాస్సామీతిన్ద్రియం. పరమమగ్గజ్ఞాణజ్ఞో తంపుబ్బభాగవసేన ఏవం వుత్తం. ఆజానాతి పరమమగ్గేన జాతమరియాదం అనతిక్కమిత్వా జానాతీతి అజ్ఞో, తస్స ఇన్ద్రియన్తి అజ్ఞోన్ద్రియం, హేట్టా తీసు ఫలేసు, ఉపరి తీసు మగ్గేసు చ జాణస్సేతం అధివచనం. అజ్ఞాతావిసో చతూసు సచ్చేసు నిట్టితకిచ్చస్స అరహతో ఇన్ద్రియన్తి అజ్ఞాతావిన్ద్రియం, అగ్గఫలజాణస్సేతం అధివచనం. అనభిసమేతస్సాతి అప్పటివిధస్స. అభిసమయాయాతి పటివేధాయ.

బోతలక్ఖణానీతి బాలస్స ఉపలక్ఖణకారణాని. బాలనిమిత్తానీతి “బాలో అయ”న్తి గహేతుం నిమిత్తాని కారణాని. బాలాపదానానీతి బాలస్స పోరాణాని విరుళ్లాని కమ్మాని. “దుచ్చిన్తితచిన్తి”తిఆదీసు దుచ్చిన్తితం అభిజ్ఞం బ్యాపాదం మిచ్చాదస్సనజ్ఞా చిన్తీతి దుచ్చిన్తితచిన్తి. దుబ్బాసితం ముసావాదాదిం భాసతీతి దుబ్బాసితభాసీ. దుక్కటం పాణాతిపాతాదికమ్మం కరోతీతి దుక్కటకమ్మకారీ. వుత్తవిపరియాయేన సుక్కపక్ఖో వేదితబ్బో.

భియ్యోతి ఉపరూపరి. పకుజ్ఞేయ్యన్తి విరుజ్ఞేయ్యం. “పకుప్పేయ్య”న్తిపి పారో. భుసీనాతి దళ్లేన. దణ్డేనాతి దణ్డదానేన. ధీరోతి పణ్ణితో సప్పజ్ఞాజాతికో. నిసేధయేతి పటిబాహేయ్య. పున కిళ్ళో కాతుం వత్తుం వా అసమత్థం కరేయ్యోతి అత్తో.

పరన్తి పచ్చత్తికం. యో సతో ఉపసమ్మతీతి యో సతిమా హుత్వా ఉపసమ్మతి, తస్స ఉపసమంయేవాహం బాలస్స పటిసేధనం మజ్ఞామీతి అత్తో.

వజ్జన్తి దోసం. యదా నం మజ్ఞాతీతి యస్మా నం మజ్ఞాతి. అజ్ఞారుహతీతి అజ్ఞోత్తరతి. గోవ భియ్యో పలాయినన్తి యథా గోయూథే తావదేవ ద్వే గావో యుజ్జన్తే గోగణో ఓలోకేన్తో తిట్టతి యావ న ఏకో పలాయతి, యదా పన పలాయతి, అథ తం పలాయానం సబ్బో గోగణో భియ్యో అజ్ఞోత్తరతి, ఏవం దుమ్మేధో ఖమన్తం భియ్యో అజ్ఞోత్తరతీతి అత్తో.

సదత్థపరమాతి సకత్థపరమా. ఖన్త్యా భియ్యో న విజ్ఞతీతి తేసు సకత్థపరమేసు అత్తేసు ఖన్తితో ఉత్తరితరో అజ్ఞో అత్తో న విజ్ఞతి. తమాహు పరమం ఖన్తిన్తి యో బలవా తితిక్ఖతి, తస్స తం ఖన్తిం పరమం ఆహు. బాలబలం నామ అజ్ఞాణబలం. తం యస్స బలం, అబలమేవ తం, న తం బలన్తి ఆహు కథేన్తి దీపేన్తి. ధమ్మగుత్తస్సాతి ధమ్మేన రక్ఖితస్స ధమ్మం వా రక్ఖన్తస్స. పటివత్తాతి పటిప్పరిత్వా వత్తా, పటిప్పరిత్వా వా యం వా తం వా వదేయ్యాసి. ధమ్మట్టం పన చాలేతుం సమత్తో నామ నత్తి. తస్సేవ తేన పాపియోతి తేన కోధేన తస్సేవ పుగ్గలస్స పాపం హోతి. కతరస్సాతి ? యో కుద్ధం పటికుజ్ఞతి, తస్స. తత్థ కుద్ధన్తి సమ్మదానే ఉపయోగవచనం, కుద్ధస్సాతి అత్తో. తికిచ్చన్తానన్తి ఏకవచనే బహువచనం, తికిచ్చన్తన్తి అత్తో. జనా మజ్ఞాన్తీతి ఏవరూపం అత్తనో చ పరస్స చాతి ఉభిన్నం అత్తం తికిచ్చన్తం నిప్పాదేన్తం పుగ్గలం “బాలో అయ”న్తి అన్ధబాలపుధుజ్జనా ఏవం మజ్ఞాన్తి. యే ధమ్మస్స అకోవిదాతి యే చతుసచ్చధమ్మే అకోవిదా అచ్చేకా, తే ఏవం మజ్ఞాన్తీతి అత్తో.

బిత్తిన్తి అధిగతం ఏతరహి అనుభుయ్యమానం కామూపకరణం పత్తబ్బన్తి తదేవ అనాగతే అధిగన్తబ్బం అనుభవితబ్బం, ఉభయమేతం రజానుకిణ్ణన్తి తదుభయమ్పి రాగరజాదీహి అవకిణ్ణం . ఆతురస్సాతి రాగాదికిలేసాతురస్స. అనుసిక్ఖతోతి కిలేసబహులపుగ్గలే అనుసిక్ఖతో. యే చ సిక్ఖాసారాతి యే యథాసమాదిన్నం సీలవతాదిసజ్ఞాతం సిక్ఖం సారతో గహేత్వా రితా. తేనాహ – “సీలం వతం జీవితం బ్రహ్మచరియ”న్తి. తత్థ యం “న కరోమీ”తి ఓరమతి, తం సీలం. యం

వేసభోజనకిచ్చచరణాది, తం వతం. జీవితాన్ని ఆజీవో. బ్రహ్మచరియన్ని మేధునవిరతి. ఉపట్టానసారాతి ఏతేసం సీలాదీనం అనుట్టానసారా. ఏతేహి ఏవ సంసారసుద్ధితి తాని సారతో గహేత్వా రితాతి అత్తో.

ఇచ్చేతే ఉభో అన్తాతి ఇతి సీలబృతపరామాసముఖేన అత్తకిలమథానుయోగో, కామేసు అనవజ్ఞసజ్ఞితాముఖేన కామసుఖల్లికానుయోగో చాతి ఏతే ఉభో అన్తా. తే చ ఖో యథాక్రమం ఆయతిం పత్తబ్బే, ఏతరహి పత్తే చ రాగరజాదిఓకిణ్ణే కామగుణే అల్లీనేహి కిలేసాతురానం అనుసిక్ఖంతేహి, సయిఇచ్చ కిలేసాతురేహివ పటిపజ్జితబ్బా, తతో ఏవ చ తే కటసివడ్డనా అపరాపరం జరామరణేహి సివధికాయ వడ్డనసీలా ఏకంతేనేవ కటసిం వడ్డేన్ని, సయం వడ్డనా పరే చ అన్తద్వయే సమాదపేన్నా వడ్డాపేన్ని చాతి అత్తో.

ఉభో అన్తే అనభిజ్ఞాయాతి యథాపుత్తే ఉభో అన్తే అజానిత్వా. ఓలీయన్ని ఏకేతి “సస్సతో అత్తా చ లోకో చా”తి ఓలీయనతణ్ణాభినివేసవసేన అవలీయన్ని ఏకచ్చే. అతిథావన్ని ఏకేతి ఏకచ్చే - “ఉచ్చిజ్జతి వినస్సతి అత్తా చ లోకో చా”తి అతిథావనాభినివేసవసేన అతిక్కుమన్ని.

న అమజ్ఞోసు తేసఇచ్చ తణ్ణాదిమజ్ఞానానం పహీనత్తా. తతో ఏవ అనుపాదాపరినిబ్బానతో తివిధమ్మి వట్టం తేసం పజ్ఞాపనాయ నత్థీతి.

జజ్ఞాతి జానేయ్య. సంయుజేతి సంయోజేయ్య. మానుసన్ని మనుస్సానం ఇదన్ని మానుసం, మనుస్సభవపరియాపన్నం. కిణ్ణో తస్స సకం హోతీతి తస్స మచ్చుముఖం పవిసంతస్స సత్తస్స కిం అజ్ఞం సకం నామ అజ్ఞత్త కల్యాణకమ్మతో. కమ్మస్సకా హి సత్తా. తేనాహ - “తస్మా కరేయ్య కల్యాణ”నిఆది. తత్త సమ్మరాయికన్ని సమ్మరాయఫలనిబ్బత్తకం.

ఇత్తే.ధమ్మాతి ఇమే కుసలా వా అకుసలా వా ధమ్మా. ఏవంగహితాతి ఏవం సమాదిన్నా ఉప్పాదితా. ఇదం ఫలన్ని ఇదం ఇట్టవిపాకం అనిట్టవిపాకఇచ్చ ఫలం. అయమత్తోతి అయం వుడ్డి, అయం హోనీతి అత్తో. అజ్ఞమ్మి ఏవంజాతియన్ని ఏకంసబ్యాకరణీయం వదతి.

ఆకట్టతో న జానేయ్యున్ని తత్త యేన హేతునా భగవతో యా ఆకట్టా, సా అజ్ఞోసం అవిసయోతి ఆహ - “కిన్తం భగవా ఆకట్టతీతి. ఇదం అవిసజ్జనీయ”ని.

ఏత్తకోతి ఏతపరిమాణో. సీలక్ఖంతేతి సీలక్ఖంతహేతు. “సీలక్ఖంతేనా”తిపి పారో. సేసపదేసుపి ఏసేవ నయో. ఇరియాయన్ని కాయవచీసమాచారే. పభావేతి ఆనుభావే. హితేసితాయన్ని మేత్తాయ. ఇద్ధియన్ని ఇద్ధివిధాయ. ఏత్తకా బుద్ధగుణా, తే చ పచ్చేకం ఏవంపభావా. తథా మగ్గఫలనిబ్బానాని ఏవమానుభావాని. అరియసజ్ఞో ఏవంవిధగుణేహి యుత్తోతి.

తిణ్ణం రతనానం మహానుభావతా న సబ్బథా అజ్ఞోసం విసయో, భగవతో ఏవ విసయోతి ఆహ - “బుద్ధవిసయో అవిసజ్జనీయో”తి. తేన యో అజ్ఞోపి అత్తో బుద్ధవిసయో, సో అవిసజ్జనీయోతి దస్సేతి. వుత్తజ్ఞోతం భగవతా - “బుద్ధవిసయో అచిన్తేయ్యో న చిన్తేతబ్బో, యం చిన్తేన్తో ఉమ్మాదస్స విఘాతస్స భాగీ అస్సా”తి (అ. ని. ౪.౭౭). కతమా పుబ్బా కోటితి అవిసజ్జనీయన్ని “కతమా పుబ్బా కోటి”తి కేనచి కతం పుచ్చనం అవిసజ్జనీయం. కస్మా? సంసారస్స

పురిమాయ కోటియా అభావతో. తేనేవాహ - “పురిమా, భిక్షవే, కోటి న పజ్ఞాయతీ”తి (అ. ని. ౧౦.౬౧). తత్త న పజ్ఞాయతీతి న దిస్సతి, న ఉపలబ్ధతీతి అత్తో. న పజ్ఞాయతీతి అజ్ఞాస్స ఇథావిసయో న హోతీతి పన అత్తం సన్ధాయ “న పజ్ఞాయతీతి సావకానం ఇథావేకల్లేనా”తిఆది వుత్తం. తత్త అత్తూపనాయికాతి అత్తా ఉపనేతబ్బో ఏతిస్సాతి అత్తూపనాయికా. నత్తి బుద్ధానం భగవన్తానం అవిజాననాతి ఏతేన పురిమాయ కోటియా అభావతో ఏవ న పజ్ఞాయతి, న తత్త ఇథాస్స పటిఘాతోతి దస్సేతి.

యం పన అత్తి, తం అజ్ఞోసం అప్పమేయ్యమ్మి భగవతో న అప్పమేయ్యన్తి భగవతో సబ్బత్త అప్పటిహతజ్ఞాణతం దస్సేతుం “యథా భగవా కోకాలికం భిక్షుం ఆరబ్భా”తిఆదిమాహ. తత్త అజ్ఞాతరం భిక్షున్తి నామగోత్తేన అపాకటం. “కీవ దీఘం ను ఖో, భన్తే, పదుమే నిరయే ఆయుప్పమాణ”న్తి పజ్ఞం పుచ్చిత్వా నిసిన్నం ఏకం భిక్షుం ఏవమాహాతి. ఏత్థాయం పారసేసో - దీఘం ఖో, భిక్షు, పదుమే నిరయే ఆయుప్పమాణం, తం న సుకరం సజ్ఞాతుం “ఏత్తకాని వస్సాన్”తి వా “ఏత్తకాని వస్ససతాన్”తి వా “ఏత్తకాని వస్ససహస్సాన్”తి వా “ఏత్తకాని వస్ససతసహస్సాన్”తి వాతి. సక్కా పన, భన్తే, ఉపమా కాతున్తి. “సక్కా భిక్షూ”తి భగవా అవోచ. సేయ్యథాపి, భిక్షు, వీసతిఖారికో కోసలకో తిలవాహో. తతో పురిసో వస్ససతస్స వస్ససతస్స అచ్చయేన ఏకమేకం తిలం ఉద్ధరేయ్య. ఖిప్పతరం ఖో సో, భిక్షు, వీసతిఖారికో కోసలకో తిలవాహో ఇమినా ఉపక్కమేన పరిక్ఖయం పరియాదానం గచ్ఛేయ్య, న త్వేవ ఏకో అబ్బుదో నిరయో. సేయ్యథాపి, భిక్షు, వీసతి అబ్బుదా నిరయా, ఏవమేకో నిరబ్బుదో నిరయోతిఆది (సం. ని. ౧.౧౮౧; అ. ని. ౧౦.౮౯; సు. ని. కోకాలికసుత్త).

తత్త వీసతిఖారికోతి మాగధకేన పత్తేన చత్తారో పత్తా కోసలరట్టో ఏకో పత్తో హోతి. తేన పత్తేన చత్తారో పత్తా ఆళ్ళకం, చత్తారి ఆళ్ళకాని దోణం, చతుదోణా మానికా, చతుమానికా ఖారీ. తాయ ఖారియా వీసతిఖారికో తిలవాహో. తిలవాహోతి తిలసకటం. అబ్బుదో నిరయోతి అబ్బుదో నామ ఏకో పచ్చేకనిరయో నత్తి, అవీచిమ్మి ఏవ పన అబ్బుదగణనాయ పచ్చనోకాసో “అబ్బుదో నిరయో”తి వుత్తో. ఏస నయో నిరబ్బుదాదీసుపి.

తత్త వస్సగణనాపి ఏవం వేదితబ్బా - యథా హి సతంసతసహస్సాని కోటి హోతి. ఏవం సతంసతసహస్సకోటియో పకోటి నామ. సతంసతసహస్సపకోటియో కోటిపకోటి నామ. సతంసతసహస్సకోటిపకోటియో నహుతం. సతంసతసహస్సనహుతాని నిన్నహుతం. సతంసతసహస్సాని నిన్నహుతాని ఏకో అబ్బుదో. తతో వీసతిగుణో నిరబ్బుదో. ఏస నయో సబ్బత్త. అయశ్చ గణనా అపరిచితానం దుక్కరాతి వుత్తం - “తం న సుకరం సజ్ఞాతు”న్తి. కేచి పన “తత్త తత్త పరిదేవనానత్తేన కమ్మకారణనానత్తేనపి ఇమాని నామాని లద్ధాన్”తి వదన్తి. అపరే “సీతనరకా ఏతే”తి. చిత్తం ఆఘాతేత్వాతి చిత్తం పదూసేత్వా.

౪౪౬.జినోతి పకారపుచ్చా. కేన జినోతి కారణపుచ్చా. కేన కారణేన కేన హేతునా కాయ పటిపత్తియా జినోతి పుచ్చతి. కథన్తి పన కేన పకారేన కిం అతీతానం, ఉదాహు అనాగతానం పచ్చుప్పన్నానం కిలేసానం పహనేన జినోతి పుచ్చతి, తస్మా తం “విసజ్జనీయ”న్తి వుత్తం. కతమో జినోతి కిం రూపం జినో, ఉదాహు వేదనా సజ్ఞా సజ్ఞారా విజ్ఞాణం జినో. రూపాదివినిముత్తో వా అజ్ఞో జినో, యో “అత్తా”తి వుచ్చతీతి ఇమమత్తం సన్ధాయాహ “అవిసజ్జనీయ”న్తి. కిత్తకోతి పమాణతో కింపరిమాణో.

అట్టి తథాగతోతి అట్టి సత్తో. య్యాయమాయస్మా “ఏవంనామో ఏవంగోత్తో”తి పఞ్చక్షన్తే ఉపాదాయ పఞ్జాపీయతి, తస్య పుగ్గలస్య అధిష్ఠితత్తా వుత్తం “విసజ్జనీయ”న్తి. రూపం తథాగతోతి రూపం అత్తాతి సక్కాయదిట్ఠివసేన పుచ్చతీతి కత్వా వుత్తం “అవిసజ్జనీయ”న్తి. ఇమినా నయేన సబ్బపదేసు అత్తో వేదితబ్బో.

బీఱిం పీఠసమారుళ్ళన్తిఆదీని సామిఅత్తే ఉపయోగవచనాని. కాయేన దుచ్చరితానీతి కాయేన దుట్టు కతాని. ఓలబ్బన్తీతి అవలమ్మన్తి అవత్థరియన్తి. సేనపదద్వయం తస్సేవ వేవచనం. ఓలమ్మనాదిఆకారేన హి తాని ఉపట్టహన్తి, తస్మా ఏవం వుత్తం. మహతన్తి మహన్తానం. పథవియం ఓలమ్మన్తీతి పథవితలే పత్థరన్తి. సేనపదద్వయం తస్సేవ వేవచనం. పత్థరణాకారోయేవ హేస. తత్త, భిక్ఖవే, బాలస్సాతి తస్మిం ఉపట్టహనాకారే బాలస్య ఏవం హోతి.

లాభా వో, భిక్ఖవేతి భిక్ఖవే, యే ఇమే తుష్ఠాహి పటిలద్ధా మనుస్సత్తసద్ధాపటిలాభాదయో, లాభా వో తుష్ఠాకం లాభా ఏవ. సులద్ధన్తి యమ్పిదం పబ్బజిత్వా చతుపారిసుద్ధిసీలాదిసమ్పాదనం లద్ధం, తమ్పి సులద్ధం. ఖణో వో పటిలద్ధోతి అట్టలక్ఖణవజ్జితో నవమోయం ఖణో పటిలద్ధో మగ్గబ్రహ్మచరియవాసాయ. “దిట్టా మయా”తిఆదినా ఏకదేసనిదస్సనేన అట్ట అక్ఖణో విభావేతి.

ఋతిఠిం యహిన్తి యం యం దుగ్గతిం యో గచ్చతి. సో నం అధమ్మోతి యో అధమ్మో తేన చరితో, సో నం అధమ్మచారిం పుగ్గలం. హనాతీతి బాధతి.

అప్పేసక్ఖతాతి అప్పానుభావతా. దుబ్బణ్ణతాతి విరూపతా బీభచ్చతా. దుప్పఞ్జతాతి నిప్పఞ్జతా అహేతుకపటిసన్ధివసేన ఏళమూగతా.

వాచానురక్ఠీతి చతున్నం వచీదుచ్చరితానం పరివజ్జనేన వాచానురక్ఠీ. అభిజ్ఞాదీనం అనుప్పాదనేన మనసా సుట్టు సంవుతో. పాణాతిపాతాదయో పజహన్తో కాయేన చ అకుసలం న కయిరా, ఏతే తయో కమ్మపథే వినోధయే. ఏవం వినోధేన్తో హి సీలక్ఖన్దాదీనం ఏసకేహి బుద్ధాదీహి ఇసీహి పవేదితం అరియం అట్టజ్జికం మగ్గం ఆరాధేయ్యాతి. దుక్కటన్తి కాయేన వాచాయ మనసా చ దుక్కటం సావజ్జం దుక్ఖుద్దయం దుగ్గతిసంవత్తనియం కమ్మం యస్స నత్తి. సంవుతం తీహి రానేహీతి ఏతేహి తీహి కారణేహి కాయదుచ్చరితాదీనం పవేసనివారణతో పిహితం, తం అహం “బ్రాహ్మణ”న్తి వదామీతి.

అచ్చన్తదుస్సీల్యన్తి ఏకన్తదుస్సీలభావో. గిహీ వాపి జాతితో పట్టాయ దస అకుసలకమ్మపథే కరోన్తో, పబ్బజితో వాపి ఉపసమ్మన్నదివసతో పట్టాయ గరుకాపత్తిం ఆపజ్జమానో అచ్చన్తదుస్సీలో నామ. ఇథ పన యో దీప్పసు తీసు అత్తభావేసు దుస్సీలో, తస్య గతియా ఆగతం దుస్సీలభావం సన్ధాయేతం వుత్తం. దుస్సీలభావోతి చేత్త దుస్సీలస్య ఛ ద్వారాని నిస్సాయ ఉప్పన్నా తణ్ణా వేదితబ్బా. మాలువా సాలమివోత్తతన్తి యస్స పుగ్గలస్య తం తణ్ణాసజ్ఞాతం దుస్సీల్యం. యథా నామ మాలువా సాలం ఓత్తతం దేవే వస్సన్తే పత్తేహి ఉదకం పటిచ్చిత్వా సంభజ్జానవసేన సబ్బత్తకమేవ పరియోనన్ధతి, ఏవం అత్తభావం ఓత్తతం పరియోనన్ధిత్వా రితం సో మాలువాయ సంభజ్జాత్వా భూమియం పాతియమానో రుక్ఖో వియ తాయ దుస్సీల్యసజ్ఞాతాయ తణ్ణాయ సంభజ్జాత్వా అపాయేసు పాతియమానో, యథా నం అనత్తకామో దినో ఇచ్చతి, తథా అత్తానం కరోతి నామాతి అత్తో.

“అత్తనా హి కత”ని గాఢాయ అయం సజ్జేపథో - యథా పాసాణమయం పాసాణసమ్భవం వజిరం తమేవ అస్మమయం మణిం అత్తనో ఉట్టానట్టానసజ్జాతం పాసాణమణిం ఖాయిత్వా చిద్ధాచిద్ధం ఖణ్ణాఖణ్ణం కత్వా అపరిభోగం కరోతి, ఏవమేవం అత్తనా కతం అత్తని జాతం అత్తసమ్భవం పాపం దుమ్మేధం నిప్పజ్ఞం పుగ్గలం చతుసు అపాయేసు అభిమత్తతి కన్తతి విద్ధంసేతీతి.

నిసేవియాతి కత్వా. గరహాతి గారహ్వా. బాలమతీతి మన్దబుద్ధినో. ఖయా చ కమ్మస్సాతి కమ్మక్ష్ణయకరణాణేన కమ్మస్స ఖేపనతో. విముత్తచేతనోతి సముచ్చేదవిముత్తియా పటిప్పస్సద్ధివిముత్తియా చ విముత్తచిత్తో. నిబ్బన్తి తే జోతిరివిన్ధనక్ఖయాతి యథా నామ అనుపాదానో జాతవేదో నిబ్బాయతి, ఏవమేవం అభిసజ్ఞారస్స విజ్ఞాణస్స అనవసేసక్ఖయా నిబ్బాయతి.

గఱిథాపి భమరో”తి గాఢాయం భమరోతి యా కాచి మధుకరజాతి. పుప్పన్తి పుష్పారామే చరన్తో పుప్పజ్ఞా తస్స వణ్ణజ్ఞా గణ్ణజ్ఞా అహేరయం అహేరయన్తో అవినాసేన్తో చరతీతి అత్తో. ఏవం చరిత్వా చ పలేతి రసమాదాయాతి యావదత్తం రసం పివిత్వా అపరమ్పి మధుకరణత్తాయ రసం గహేత్వా డేతి. సో ఏకం వనగహనం అజ్ఞోగాహేత్వా రుక్ఖసుసిరాదీసు తం రజమిస్సకం రసం రపేత్వా అనుపుట్టేన మధురరసం మధుం కరోతి, న తస్స పుష్పారామే చరితపచ్చయా పుష్పం వా తస్స వణ్ణో వా గణ్ణో వా వినస్సతి, అథ ఖో పుష్పం పాకతికమేవ హోతి. ఏవం గామే మునీ చరేతి ఏవం సేక్ఖో అసేక్ఖో వా అనగారియముని కులపటిపాటియా గామే భిక్షం గణ్ణన్తో చరేయ్యాతి అత్తో. న హి తస్స గామే చరణపచ్చయా సద్ధాహాని వా భోగహాని వా హోతి, సద్ధాపి భోగాపి పాకతికావ హోన్తి. ఏవం చరిత్వా చ పన గామతో నిక్ఖమిత్వా బహిగామే ఉడకపాసుకట్టానే సజ్జాటిం పజ్జాపేత్వా నిసిన్నో అక్ఖభజ్జాన- (మి. ప. ౬.౧.౨) వణల్పనపుత్తమంసూపమవసేన (మి. ప. ౬.౧.౨; సం. ని. ౨.౬౩) పచ్చవేక్ఖన్తో పిణ్ణపాతం పరిభుజ్జేత్వా తథారూపం వనసణ్ణం అనుపవిసిత్వా అజ్జత్తికకమ్మట్టానం సమ్మసన్తో మగ్గఫలాని హత్తగతానేవ కరోతి. అసేక్ఖముని పన దిట్టధమ్మసుఖవిహారమనుయుజ్జాతి. అయమస్స భమరేన మధుకరేన సరిక్ఖతా. ఖీణాసవో పనేత్థ అధిప్పేతోతి.

పాతిమోక్ఖసంవరసంవుతో విహరతీతి యో నం పాతి రక్ఖతి, తం మోక్ఖేతి మోచేతి ఆపాయికాదీహి దుక్ఖేహీతి పాతిమోక్ఖో. సో ఏవ కాయకవాచసికస్స వీతిక్కమస్స సంవరణతో పిదహనతో సంవరో. తేన పాతిమోక్ఖసంవరేన సంవుతో సమన్నాగతో హుత్వా సచ్చిరియాపథేసు చరతి. ఆచారగోచరసమ్మన్నోతి ఆచారేన చ గోచరేన చ సమ్మన్నో. అణుమత్తేసూతి అప్పమత్తకేసు. వజ్జేసూతి అకుసలధమ్మేసు. భయదస్సావీతి భయం దస్సీ. సమాదాయ సిక్ఖతి సిక్ఖాపదేసూతి సిక్ఖాపదేసు యం కిఞ్చ సిక్ఖితబ్బం, తం సబ్బం సమ్మా ఆదియిత్వా సిక్ఖతి.

కాయకమ్మవచీకమ్మేన సమన్నాగతో, కుసలేన పరిసుద్ధాజీవోతి ఏత్థ ఆచారగోచరగ్గహణేనేవ కుసలే కాయకమ్మే వచీకమ్మే చ గహితేపి యస్మా ఇదం ఆజీవపారిసుద్ధిసీలం న ఆకాసాదీసు ఉప్పజ్జతి, కాయవచీద్వారేసు ఏవ పన ఉప్పజ్జతి, తస్మా తస్స ఉప్పత్తిద్వారదస్సనత్తం “కాయవచీకమ్మేన సమన్నాగతో, కుసలేనా”తి వుత్తం. యస్మా పన తేన సమన్నాగతో, తస్మా పరిసుద్ధాజీవో, ఆజీవపారిసుద్ధిపి సీలమేవాతి దస్సనత్తం ఏతం వుత్తం. వుత్తజ్ఞోతం - “కతమే చ ధపతి కుసలా సీలా? కుసలం కాయకమ్మం కుసలం వచీకమ్మం, పరిసుద్ధం ఆజీవమ్మి ఖో అహం ధపతి సీలస్మిం వదామీ”తి (మ. ని. ౨.౨౬౫). ఆరద్ధవీరియోతి యస్స కాయకం చేతసికజ్ఞా వీరియం ఆరద్ధం హోతి, సో “ఆరద్ధవీరియో”తి వుచ్చతి.

తల్లి యో గణసభాణికం వినోదేత్వా చతూసు ఇరియాపథేసు అట్టఆరమ్మవత్తువసేన ఏకకో హోతి, తస్య కాయకం వీరియం ఆరద్ధం నామ హోతి. యో చిత్తసభాణికం వినోదేత్వా అట్టసమాపత్తివసేన ఏకకో హోతి, గమనాదీసు ఉప్పన్నకిలేసం ఉప్పన్నట్టనేయేవ నిగ్గణ్ణిత్వా రూనం నిబ్బత్తేతి, తస్య చేతసికం వీరియం ఆరద్ధం నామ హోతి. ఏవం ఆరద్ధవీరియో. ధామవాతి రితిమా. దళ్లపరక్కమోతి ధిరపరక్కమో. అనిక్కిత్తధురో...పే.... సచ్చికిరియాయాతి సంకిలేసధమ్మానం పహానత్తం వోదానధమ్మానం సమ్మాదనత్తం , పచ్చక్షకరణత్తా ఇచ్చ ధురం అనిక్కిపిత్వా వీరియం ఉస్సుక్కాపేన్తో విహరతి. పజ్జావాతి పజ్జాన్నం ఖడ్డానం ఉదయబ్బయపరిగ్గాహికాయ పజ్జాయ సమన్నాగతో. తేనాహ “ఉదయత్తగామినియా”తి.

నత్తి పుత్తసమం పేమన్తి మాతాపితరో విరూపేపి అత్తనో పుత్తకే సువణ్ణబిమ్మకం వియ మజ్జాన్తి మాలాగుళే వియ సీసాదీసు కత్వా పరిహరమానా. తేహి ఉహదితాపి ఓముత్తితాపి గద్ధవిలేపనం పటిచ్చన్తా వియ సోమనస్సం ఆపజ్జన్తి. తేనాహ - “నత్తి పుత్తసమం పేమ”న్తి. పుత్తపేమేన సమం పేమం నామ నత్తితి వుత్తం హోతి. గోసమితన్తి గోహి సమం గోధనసదిసం అజ్ఞాం ధనం నామ నత్తి. సూరియసమా ఆభాతి సూరియాభాయ సమా అజ్ఞా ఆభా నామ నత్తి. సముద్దపరమాతి యే కేచి అజ్ఞో సరా నామ, సబ్బే తే సముద్దపరమా. సముద్ధో తేసం ఉత్తమో, సముద్దసదిసం అజ్ఞాం ఉదకం నిదానం నామ నత్తి భగవాతి వదతి.

యస్మా పన అత్తపేమేన సమం పేమం నత్తి. మాతాపితరో హి ఛడ్డేత్వాపి పుత్తధీతరో అపోసేత్వా అత్తానమేవ పోసేన్తి. ధజ్జోన చ సమం ధనం నామ నత్తి. తథారూపే హి కాలే హిరణ్ణసువణ్ణాదీనిపి గోమహింసాదీనిపి ధజ్జగ్గహణత్తం ధజ్జసామికానమేవ సన్తికం గహేత్వా గచ్ఛన్తి. పజ్జాయ చ సమా ఆభా నామ నత్తి. సూరియాదయో హి ఏకదేసంయేవ ఓభాసేన్తి, పచ్చప్పన్నమేవ చ తమం వినోదేన్తి, పజ్జా పన దససహస్సిమ్మి లోకధాతుం ఏకపజ్జోతం కాతుం సక్కోతి, అతీతంసాదిపటిచ్చాదకజ్జా తమం విధమతి. మేఘువుట్టియా చ సమో సరో నామ నత్తి. నదీ వా హి హోతు తళాకాదీని వా, వుట్టిసమో సరో నామ నత్తి. మేఘువుట్టియా హి పచ్చిన్నాయ మహాసముద్ధే అజ్జలిపబ్బతేమనమత్తమ్మి ఉదకం న హోతి, వుట్టియా పన పవత్తమానాయ యావ ఆభస్సరభవనాపి ఏకోదకం హోతి. తస్మా భగవా దేవతావచనం పటిక్కిపనవసేన పటిగాథం వదన్తో “నత్తి అత్తసమం పేమ”న్తిఆదిమాహ.

శిశూధ భీతాతి కిం ను భీతా. మగ్గో చనేకాయతనో పవృత్తోతి అట్టతింసారమ్మణవసేన అనేకేహి కారణేహి మగ్గో కథితో, ఏవం సన్తే కిస్స భీతా హుత్వా అయం జనతా ద్వాసట్టి దిట్టియో అగ్గహేసీతి వదతి. భూరిపజ్జాతి బహుపజ్జా ఉస్సన్నపజ్జా. పరలోకం న భాయేతి ఇమస్మా లోకా పరలోకం గచ్ఛన్తో న భాయేయ్య.

పణిధాయాతి రపేత్వా. ఘరమావసన్తోతి అనాథపిణ్ణికాదయో వియ బహ్వాన్నపాసే ఘరే వసన్తో. సంవిభాగీతి అచ్చరాయ గహితమ్మి నభేన ఫాలేత్వా పరస్స దత్తావ భుజ్జానసీలో. వదజ్జాతి యాచకానం యాచనవసేన వుత్తవచనజ్జా, వచనీయో వా. ఏత్త చ వాచన్తి చత్తారి వచీసుచరితాని గహితాని. మనన్తి తీణి మనోసుచరితాని. కాయేనాతి తీణి కాయసుచరితాని. ఇమే దస కుసలకమ్మపథా పుబ్బసుద్ధిలభం నామ. “బహ్వాన్నపానం ఘరమావసన్తో”తి ఇమినా యజ్జాఉపక్ఖరో గహితో. సద్ధోతి ఏకం అజ్ఞం, ముదూతి ఏకం, సంవిభాగీతి ఏకం, వదజ్జాతి ఏకన్తి ఇమాని చత్తారి అజ్ఞాని సన్ధాయ “ఏతేసు ధమ్మేసు రితి చతూసూ”తి ఆహ.

అపరో నయో - “వాచ”ని ఆదీని తీసి అజ్ఞాని, “బహ్వాన్నపాన”ని ఇమినా యజ్ఞాఉపక్ష్తరోవ గహితో, “సద్ధో ముదు సంవిభాగీ వదజ్ఞా”తి ఏకం అజ్ఞం.

అపరో దుకనయో నామ హోతి - “వాచం మనశ్చా”తి ఏకం అజ్ఞం, “కాయేన పాపాని అకుబ్బమానో బహ్వాన్నపానం ఘరమావసంతో”తి ఏకం, “సద్ధో ముదు”తి ఏకం, “సంవిభాగీ వదజ్ఞా”తి ఏకం ఏతేసు చతూసు ధమ్మేసు రితో ధమ్మే రితో నామ హోతి. సో ఇతో పరలోకం గచ్ఛంతోన భాయతి.

కాయసమాచారమ్పీతి ఆది పాతిమోక్షసంవరదస్సనం. తత్త దువిధేనాతి ద్వివిధేన, ద్వీహి కోట్టాసీహితి అత్తో. జజ్ఞాతి జానేయ్య. సీలకథా చ నామేసా కమ్మపథవసేన వా పణ్ణత్తివసేన వా కథేతబ్బా. తత్త కమ్మపథవసేన తావ కథేస్తేన అసేవితబ్బకాయసమాచారో పాణాతిపాతాదిన్నాదానమిచ్ఛాచారేహి కథేతబ్బో. పణ్ణత్తివసేన కాయద్వారే పజ్జత్తసిక్ఖాపదవీతిక్కమవసేన. సేవితబ్బకాయసమాచారో పాణాతిపాతాదివేరమణీహి చేవ కాయద్వారే పజ్జత్తసిక్ఖాపదలవీతిక్కమేన చ కథేతబ్బో.

అసేవితబ్బవచీసమాచారో ముసావాదాదివచీదుచ్చరితేన చేవ వచీద్వారే పజ్జత్తసిక్ఖాపదవీతిక్కమేన చ కథేతబ్బో. సేవితబ్బవచీసమాచారో ముసావాదాదివేరమణీహి చేవ వచీద్వారే పజ్జత్తసిక్ఖాపదలవీతిక్కమేన చ కథేతబ్బో.

పరియేసనా పన కాయవాచాహి పరియేసనా ఏవ, సా కాయవచీసమాచారగ్గహణేన గహితాపి యస్మా ఆజీవట్టమకసీలం నామ ఏతస్మింయేవ ద్వారద్వయే ఉప్పజ్జతి, న ఆకాసే, తస్మా ఆజీవట్టమకసీలదస్సనత్తం విసుం వుత్తా. తత్త నసేవితబ్బపరియేసనా అనరియపరియేసనాయ కథేతబ్బా, సేవితబ్బపరియేసనా అరియపరియేసనాయ. పుత్తణ్ణోతం - “కతమా చ, భిక్ఖవే, అనరియపరియేసనా? ఇధ, భిక్ఖవే, ఏకచ్ఛో అత్తనా జాతిధమ్మో సమానో జాతిధమ్మంయేవ పరియేసతీ”తి ఆది (మ. ని. ౧.౨౭౪). తథా “కతమా చ, భిక్ఖవే, అరియపరియేసనా? ఇధ, భిక్ఖవే, ఏకచ్ఛో అత్తనా జాతిధమ్మో సమానో జాతిధమ్మే ఆదీనవం విదిత్వా అజాతం అనుత్తరం యోగక్ఖేమం నిబ్బానం పరియేసతీ”తి ఆది (మ. ని. ౧.౨౭౫).

ఊతిగ్గానట్టజ్ఞీకోతి జఙ్ఘమగ్గాదయో వా హోస్తు ద్వాసట్టిదిట్టిగతమగ్గా వా, సబ్బేసమ్మి మగ్గానం సమ్మాదిట్టిఆదీహి అట్టహి అజ్ఞేహి మిచ్ఛాదిట్టిఆదీనం అట్టన్నం పాపధమ్మానం పహానకరో నిరోధం ఆరమ్మణం కత్వా చతూసుపి సచ్ఛేసు దుక్ఖపరిజాననాదికిచ్చం సాధయమానో అట్టజ్ఞీకో మగ్గో సేట్టో ఉత్తమో. సచ్ఛానం చతురో పదాతి “సచ్ఛం భణే న కుజ్ఞేయ్యా”తి (ధ. ప. ౨౨౪) ఆగతం వచీసచ్ఛం వా హోతు, “సచ్ఛో బ్రాహ్మణో, సచ్ఛో ఖత్తియో”తి ఆదిభేదం సమ్మృతీసచ్ఛం వా, “ఇదమేవ సచ్ఛం మోఘమజ్ఞా”ని (మ. ని. ౩.౩౩౧; ఉదా. ౫౪; మహాని. ౨౦) దిట్టిసచ్ఛం వా, “ఏకజ్ఞో సచ్ఛం న దుతియమట్టి”తి (సు. ని. ౮౯౦; మహాని. ౧౧౯) పుత్తం పరమత్థసచ్ఛం వా హోతు. సబ్బేసమ్మి ఇమేసం సచ్ఛానం పరిజానితబ్బట్టేన పహాతబ్బట్టేన సచ్చికాతబ్బట్టేన భావేతబ్బట్టేన ఏకపటివేధట్టేన తథపటివేధట్టేన చ “దుక్ఖం అరియసచ్ఛ”ని ఆదయో (మహావ. ౧౪; దీ. ని. ౨.౩౮౭; మ. ని. ౧.౧౨౦) చతురో పదా సేట్టా నామ. విరాగో సేట్టో ధమ్మానని “యావతా, భిక్ఖవే, ధమ్మా సజ్జతా వా అసజ్జతా వా, విరాగో తేసం ధమ్మానం అగ్గమక్ఖాయతీ”తి (అ. ని. ౪.౩౪;

౨.౩౨; ఇతిపు. ౯౦) వచనతో నిబ్బానసంఘాతో విరాగో సబ్బధమ్మానం సేట్టో. ద్విపదానశ్చ చక్ఖుమాతి సబ్బేసమ్మి దేవమనుస్సాదిభేదానం ద్విపదానం పశ్చాహి చక్ఖుహి చక్ఖుమా భగవావ సేట్టోతి.

అగ్గానీతి ఉత్తమాని. యావతాతి యత్తకా. అపదాతి నిప్పదా అహిమచ్ఛాదయో. ద్విపదాతి మనుస్సపక్ఖిజాతాదయో. చతుప్పదాతి హత్థిఅస్సాదయో . బహుప్పదాతి సతపదిఆదయో. రూపినీతి కామావచరూపావచరసత్తా. అసంఖ్ఖేనీతి అసంఖ్ఖేభవే నిబ్బత్తసత్తా. నేవసంఖ్ఖేనాసంఖ్ఖేనీతి భవగ్గే నిబ్బత్తసత్తా. అగ్గమక్ఖాయతీతి గుణేహి అగ్గో ఉత్తమో సేట్టో అక్ఖాయతి.

అసంఖ్ఖతానన్తి నిబ్బానమేవ వుత్తం. విరాగోతిఆదీని చ నిబ్బానస్సేవ నామాని. తత్తో ఆగమ్మ సబ్బే కిలేసా విరజ్జన్తి, సబ్బే రాగమదాదయో మదా నిమ్మదా హోన్తి అభావం గచ్ఛన్తి , సబ్బా పిపాసా వినయం ఉపేన్తి, సబ్బే ఆలయా సముగ్గాతం గచ్ఛన్తి, వట్టాని ఉపచ్ఛిజ్జన్తి, తత్తా వీయతి, సబ్బపరిళాహా వూపసమ్మన్తి, వట్టదుక్ఖం నిరుజ్జతి నిబ్బాయతి. తస్మా తం ఏతాని నామాని లభతీతి.

ధమ్మో చ కుసలక్ఖతోతి తస్స సత్తనో ధమ్మో చ కుసలో అనవజ్జో, అనవజ్జత్తా ఏవ పటిపక్ఖేహి రాగాదీహి కిలేసేహి సబ్బతిత్థియవాదేహి చ అపరిక్ఖతో. తాని తీణి విసిస్సరేతి ఏతాని తీణి రతనాని లోకే సబ్బరతనేహి విసిస్సన్తి గుణవసేన సబ్బలోకం అతిసేన్తీతి అత్తో.

సమణపదుమసశ్చాయో గణోతి పదుమసదిసానం అరియసమణానం సమూహసంఘాతో గణో. పదుమన్తి హి పరిపుణ్ణసతపత్తస్స సరోరుహస్స నామం. అరియపుగ్గలా చ సబ్బధాపి పరిపుణ్ణగుణాతి పదుమసదిసా వుత్తా. విదూనం సక్కుతోతి విదూహి పణ్ణితేహి సక్కుతో. నరవరదమకోతి నరవరో చ పురిసానం దమకో నాయకో చాతి అత్తో. లోకస్స ఉత్తరీతి లోకస్స ఉపరి రితాని, సబ్బలోకే ఉత్తమానీతి అత్తో.

నిరుపదాహోతి రాగపరిళాహాదీహి అనుపదాహో. సచ్చనామోతి అవితథనామో యథాభుచ్చగుణేహి ఆగతనామో. సబ్బాభిభూతి సబ్బలోకం అత్తనో గుణేహి అభిభవిత్వా రితో. సచ్చధమ్మాతి వట్టతో ఏకన్తనిస్సరణభావేన అవితథో సహ పరియత్తియా నవవిధోపి లోకుత్తరధమ్మో, తతో ఏవ నత్తశ్శో తస్స ఉత్తరీతి తస్స ఉత్తరి అధికగుణో అశ్శో చ ధమ్మో నత్తీతి అత్తో. అరియసంఘోవ నిచ్చం సబ్బకాలం విదూహి సబ్బపణ్ణితేహి పూజితో.

“ఏకాయన”న్తి గాథాయ ఏకాయనన్తి ఏకం మగ్గం. మగ్గస్స హి -

“మగ్గో పన్థో పథో పజ్జో, అజ్ఞాసం వటుమాయనం;

నావా ఉత్తరసేతు చ, కుల్లో చ భిసి సజ్జమో”తి. (చూళని. పారాయనత్థుతిగాథానిద్దేస ౧౦౧) -

బహూని నామాని, స్వాయం ఇథ అయననామేన వుత్తో. తస్మా ఏకాయనన్తి ఏకమగ్గం, న ద్వేధాపథభూతన్తి అత్తో. అథ వా ఏకేన అయితబ్బన్తి ఏకాయనం. గణసంఘాతికం పహాయ వివేకట్టేన పవివితేన పటిపజ్జితబ్బన్తి అత్తో. అయన్తి వా ఏతేనాతి అయనో, సంసారతో నిబ్బానం గచ్ఛన్తీతి అత్తో. ఏకస్స వా సబ్బసత్తసేట్టస్స భగవతో అయనోతి ఏకాయనో. కిశ్చాపి హి తేన అశ్శోపి అయన్తి, తథాపి భగవతోవ సో అయనో, తేన ఉప్పాదితత్తా. యథాహ - “సో హి, బ్రాహ్మణ, భగవా అనుప్పన్నస్స మగ్గస్స ఉప్పాదేతా”తిఆది (మ. ని. ౩.౭౯). అయతీతి వా అయనో, గచ్ఛతి పవత్తతీతి అత్తో. ఏకస్మిం ఇమస్మింయేవ

ధమ్మవినయే అయనో, న అజ్ఞాత్థాతి ఏకాయనో. యథాహ - “ఇమస్మిం ఖో, సుభద్ధ, ధమ్మవినయే అరియో అట్టజ్ఞికో మగ్గో ఉపలబ్భతీ”తి (దీ. ని. ౨.౨౧౪). అపి చ పుబ్బభాగే నానాముఖభావనాయ పవత్తోపి అపరభాగే ఏకం నిబ్బానమేవ అయతి గచ్ఛతీతి ఏకాయనో, తం ఏకాయనం.

జాతిఖయంతదస్సీతి జాతియా ఖయసజ్ఞాతో అన్తో జాతిఖయన్తో. జాతియా అచ్చంతఖయన్తో నిబ్బానం, తం పస్సీతి జాతిఖయంతదస్సీ. “మగ్గం పజానాతి హితానుకమ్మీ”తిపి పాఠో. తస్సంతో - వుత్తప్పకారం ఏకాయనసజ్ఞాతం మగ్గం సయమ్ముజ్ఞాణేన భగవా పజానాతి, జానన్తో చ తేన తేన హితేన సత్తే అనుకమ్మతీతి. ఇదాని తస్స మగ్గస్స ఏకాయనభావం, తీసుపి కాలేసు ఏకంతనియ్యానతజ్ఞా విభావేతుం “ఏతేన మగ్గేన తరింసు పుట్టే, తరిస్సన్తి యే చ తరన్తి ఓఘ”న్తి ఆహ. తస్సంతో - యే అతీతమద్ధానం కామోఘాదిచతుర్బిధం ఓఘం తరింసు, యే తం అనాగతమద్ధానం తరిస్సన్తి, ఏతరహి చ తరన్తి, తే సట్టే ఏతేనేవ మగ్గేన, న అజ్ఞోనాతి. విసుద్ధిపీఠ్ఠాతి చతురోఘనిత్తరణేన అచ్చంతవిసుద్ధిం నిబ్బానం అపేక్షన్తా, పరినిబ్బాయితుకామాతి అత్తో.

ఏవం దువిధమ్మి సాసనపట్టానం నానాసుత్తపదాని ఉదాహరన్తేన విభజిత్వా ఇదాని సంకిలేసభాగియాదీహి సంసన్దిత్వా దస్సేతుం పున “లోకియం సుత్త”న్తిఆది ఆరద్ధం. తత్త దస్సనభాగియేన చ భావనాభాగియేన చాతి నిట్టేధభాగియేన. నిట్టేధభాగియమేవ హి దస్సనభాగియం భావనాభాగియన్తి ద్విధా భిన్దిత్వా దస్సేతుం. లోకియజ్ఞా లోకుత్తరజ్ఞాతి లోకియం లోకుత్తరజ్ఞా సుత్తం, సంకిలేసభాగియాదీహి దస్సనభాగియాదీహి చాతి ఉభయేహి నిద్దిసిత్తబ్బన్తి అధిప్పాయో. యస్మిం సుత్తేతిఆది నిద్దిసనాకారదస్సనం. తత్త సంకిలేసభాగియన్తి సంకిలేసకోట్టాససహితం, సంకిలేసత్తదీపనన్తి అత్తో. ఏస నయో సేసేసుపి.

ఏవం లోకియత్తికస్స సంకిలేసభాగియాదీహి చతుహి పదేహి సంసన్దనం దస్సేత్వా ఇమినా నయేన సేసతికానం సేసపదానజ్ఞా సంసన్దనం సువిజ్ఞోయ్యన్తి తం అనుద్ధరిత్వా సంకిలేసభాగియాదీనం సమతిక్కమనం దస్సేతుం “వాసనాభాగియం సుత్త”న్తిఆది వుత్తం. తత్త యదిపి సంకిలేసభాగియం సుత్తం, వాసనాభాగియజ్ఞా సుత్తం లోకియమేవ. తథాపి లోకుత్తరసుత్తాని వియ లోకియసుత్తానం వాసనాభాగియం సుత్తం సంకిలేసభాగియస్స సమతిక్కమాయ హోతీతి ఇమమత్తం దస్సేతుం “వాసనాభాగియం సుత్తం సంకిలేసభాగియస్స సుత్తస్స నిగ్ఘాతాయా”తి వుత్తం. తత్త నిగ్ఘాతాయాతి పహానాయ. సుత్తసేసన చేత్త సుత్తంతో గహితోతి దట్టబ్బం. యస్మా చ వోదానధమ్మా వియ సంకిలేసధమ్మానం దస్సనభూమిసమతిక్కమనేనేవ భావనాభూమి అధిగన్తబ్బా, తస్మా “భావనాభాగియం సుత్తం దస్సనభాగియస్స సుత్తస్స పటినిస్సగ్గాయా”తి వుత్తం. యస్మా పన అసేక్షధమ్మేసు ఉప్పన్నేసు మగ్గభావనాకిచ్చం నామ నత్తి. ఝానభావనాపి దిట్టధమ్మసుఖవిహారణ్ణా ఏవ హోతి, తస్మా “అసేక్షభాగియం సుత్తం భావనాభాగియస్స సుత్తస్స పటినిస్సగ్గాయా, అసేక్షభాగియం సుత్తం దిట్టధమ్మసుఖవిహారణ్ణ”న్తి చ వుత్తం.

ఇదాని తికపదేహేవ సంసన్దిత్వా దస్సేతుం “లోకుత్తర”న్తిఆది వుత్తం. ఏకబీజినాతిఆదీసు యో సోతాపన్నో హుత్వా ఏకమేవ అత్తభావం జనేత్వా అరహత్తం పాపుణాతి, అయం ఏకబీజీ నామ. యథాహ -

“కతమో చ పుగ్గలో ఏకబీజీ? ఇధేకచ్ఛో పుగ్గలో తిణ్ణం సంయోజనానం పరిక్ఖయా సోతాపన్నో హోతి
అవినిపాతధమ్మో నియతో సమ్పాధిపరాయణో. సో ఏకంయేవ మానుసకం భవం నిబ్బత్తేత్వా దుక్ఖస్సన్తం కరోతి.

అయం వుచ్చతి పుగ్గలో ఏకబీజీ”తి (పు. ప. 33).

యో పన ద్వే వా తీణి వా కులాని సన్ధావిత్వా సంసరిత్వా దుష్టస్సంతం కరోతి, అయం కోలంకోలో నామ. యథాహ -

“కతమో చ పుగ్గలో కోలంకోలో? ఇధేకచ్ఛో పుగ్గలో తిణ్ణం...పి.... పరాయణో. సో ద్వే వా తీణి వా కులాని
సన్ధావిత్వా సంసరిత్వా దుష్టస్సంతం కరోతి. అయం వుచ్చతి పుగ్గలో కోలంకోలో”తి (పు. ప. 34).

తథ కులానీతి భవే. ద్వే వా తీణి వాతి ఇదమేత్థ దేసనామత్తమేవ. యావ ఛట్టభవా సంసరంతోపి కోలంకోలో హోతి ఏవ.

యో పన సత్త భవే సంసరిత్వా దుష్టస్సంతం కరోతి, అయం సత్తక్ఖత్తుపరమో నామ. యథాహ -

“కతమో చ పుగ్గలో సత్తక్ఖత్తుపరమో? ఇధేకచ్ఛో...పి.... పరాయణో. సో సత్తక్ఖత్తుం దేవే చేవ మానుసే చ
సన్ధావిత్వా సంసరిత్వా దుష్టస్సంతం కరోతి. అయం వుచ్చతి పుగ్గలో సత్తక్ఖత్తుపరమో”తి (పు. ప. 35).

కో పన తేసం ఏతం పభేదం నియమేతీతి? కేచి తావ “పుబ్బహేతు నియమేతీ”తి వదన్తి. కేచి “పరమమగ్గో”, కేచి
“ఉపరి తయో మగ్గా”. కేచి “తిణ్ణం మగ్గానం విపస్సనా”తి. తథ పుబ్బహేతు నియమేతీతి వాదే పరమమగ్గస్స ఉపనిస్సయో
కతో నామ హోతి. ఉపరి తయో మగ్గా నిరుపనిస్సయా ఉప్పన్నాతి ఆపజ్జతి. పరమమగ్గో నియమేతీతి వాదే ఉపరి తిణ్ణం
మగ్గానం నిరత్తకతా ఆపజ్జతి. ఉపరి తయో మగ్గా నియమేత్తీతి వాదే “పరమమగ్గే అనుప్పన్నే ఏవ ఉపరి తయో మగ్గా
ఉప్పన్నా”తి ఆపజ్జతి. విపస్సనా నియమేతీతి వాదో పన యుజ్జతి. సచే హి ఉపరి తిణ్ణం మగ్గానం విపస్సనా బలవతీ హోతి,
ఏకబీజీ నామ హోతి. తతో మన్దతరా కోలంకోలో. తతో మన్దతరా సత్తక్ఖత్తుపరమోతి. ఏత్థ చ యో మనుస్సేసు ఏవ
సత్తక్ఖత్తుం సంసరిత్వా అరహత్తం పాపుణాతి, యో చ దేవేసుయేవ సత్తక్ఖత్తుం సంసరిత్వా అరహత్తం పాపుణాతి, ఇమే న
ఇథాధిప్పేతా. యో పన కాలేన దేవేసు, కాలేన మనుస్సేసుతి వోమిస్సకనయేన సంసరిత్వా అరహత్తం పాపుణాతి, సో
ఇథాధిప్పేతో. తస్మా “సత్తక్ఖత్తుపరమో”తి ఇదం ఇథట్టకవోకిణ్ణవట్టజ్ఞాసయస్స వసేన వేదితబ్బం. వట్టజ్ఞాసయో హి ఆదితో
పట్టాయ ఛ దేవలోకే సోధేత్వా అకనిట్టే రత్వా పరినిబ్బాయిస్సతి.

తథ యో సద్ధం ధురం కత్వా సోతాపత్తిమగ్గం నిబ్బత్తేతి, సో మగ్గక్ఖణే సద్ధానుసారీ నామ హోతి. ఫలక్ఖణే పన
సద్ధావిముత్తో నామ హుత్వా వుత్తనయేన ఏకబీజిఆదిభేదో హోతి. యో పన పజ్ఞాం ధురం కత్వా సోతాపత్తిమగ్గం నిబ్బత్తేతి,
సో మగ్గక్ఖణే ధమ్మానుసారీ నామ. ఫలక్ఖణే పన దిట్టిప్పత్తో నామ హుత్వా ఏకబీజిఆదిభేదో హోతి. ఇదఞ్చ అట్టన్నం
విమోక్షానం అలాభినో వసేన వుత్తం. లాభీ పన ఫలక్ఖణే కాయసక్ఖీ నామ హోతి. తథ యే
సద్ధావిముత్తదిట్టిప్పత్తకాయసక్ఖీనామకా తయో సోతాపన్నా, తే ఏకబీజిఆదిహి తీహేవ సజ్ఞహేత్వా వుత్తం - “పఞ్చహి
పుగ్గలేహి నిద్దిసిత్తబ్బం ఏకబీజినా...పి.... ధమ్మానుసారిణా”తి, ఏవం పఞ్చహి.

ద్వాదసహి పుగ్గలేహితి సకదాగామిమగ్గట్టో, సకదాగామీ, అనాగామిమగ్గట్టో, అభేదేన అనాగామీ,
అన్తరాపరినిబ్బాయితయో పఞ్చ, సద్ధావిముత్తదిట్టిప్పత్తకాయసక్ఖీనో తయోతి భేదేన అట్టాతి, ఏవం ద్వాదసహి. తథ హి
యో అవిహోదీసు తథ తథ ఆయువేమజ్ఞం అప్పత్వా పరినిబ్బాయతి, అయం అన్తరాపరినిబ్బాయీ. యో పన
ఆయువేమజ్ఞం అతిక్కమిత్వా అరహత్తం పాపుణాతి, అయం ఉపహచ్చపరినిబ్బాయీ. తథా యో అవిహోదీసు ఉపపన్నో

అసజ్ఞారేన అప్పయోగేన అరహత్తం అధిగచ్ఛతి, అయం అసజ్ఞారపరినిబ్బాయీ. యో పన ససజ్ఞారేన సప్పయోగేన అరహత్తం అధిగచ్ఛతి, అయం ససజ్ఞారపరినిబ్బాయీ. ఉద్ధం ఉపరూపరి బ్రహ్మలోకే ఉపపత్తిసోతో ఏతస్సాతి ఉద్ధంసోతో. పటిసన్ధివసేన అకనిట్టో గచ్ఛతీతి అకనిట్టగామీ.

తత్త అత్తి ఉద్ధంసోతో అకనిట్టగామీ అత్తి ఉద్ధంసోతో న అకనిట్టగామీ, అత్తి న ఉద్ధంసోతో అకనిట్టగామీ అత్తి న ఉద్ధంసోతో న అకనిట్టగామీతి. తత్త యో ఇథ అనాగామిఫలం పత్వా అవిహాదీసు నిబ్బత్తో తత్త యావతాయుకం రత్వా ఉపరూపరి నిబ్బత్తిత్వా అకనిట్టం పాపుణాతి, అయం ఉద్ధంసోతో అకనిట్టగామీ నామ. యో పన అవిహాదీసు నిబ్బత్తో తత్తేవ అపరినిబ్బాయిత్వా అకనిట్టమ్మి అప్పత్వా ఉపరూపరి బ్రహ్మలోకే పరినిబ్బాయతి, అయం ఉద్ధంసోతో న అకనిట్టగామీ నామ. యో ఇతో చవిత్వా అకనిట్టేయేవ నిబ్బత్తతి, అయం న ఉద్ధంసోతో అకనిట్టగామీ నామ. యో పన అవిహాదీసు చతుసు అజ్ఞాతరస్మిం నిబ్బత్తిత్వా తత్తేవ పరినిబ్బాయతి, అయం న ఉద్ధంసోతో న అకనిట్టగామీ నామ. సద్ధావిముత్తాదయో వుత్తవిభాగాయేవ.

నవహి పుగ్గలేహీతి ఏత్త అట్టన్నం విమోక్షానం అలాభీ అరహ్ పజ్ఞావిముత్తో నామ. తేసం పన లాభీ విక్ఖమ్భనసముచ్చేదవిమోక్షవసేన ఉభోహి భాగేహి రూపకాయనామకాయసజ్ఞాతతో ఉభతో భాగతో విముత్తత్తా ఉభతోభాగవిముత్తో నామ. సమసీసినాతి ఏత్త తివిధో సమసీసీ - ఇరియాపథసమసీసీ, రోగసమసీసీ, జీవితసమసీసీతి.

తత్త యో రానాదీసు ఇరియాపథేసు యేనేవ ఇరియాపథేన సమన్నాగతో హుత్వా విపస్సనం ఆరభతి, తేనేవ ఇరియాపథేన అరహత్తం పత్వా పరినిబ్బాయతి, అయం ఇరియాపథసమసీసీ నామ. యో పన ఏకం రోగం పత్వా అన్తోరోగే ఏవ విపస్సనం పట్టపేత్వా అరహత్తం పత్వా తేనేవ రోగేన పరినిబ్బాయతి, అయం రోగసమసీసీ నామ. పలిబోధసీసం తడ్డా, బద్ధనసీసం మానో, పరామాససీసం దిట్టి, విక్ఖేపసీసం ఉద్ధచ్చం, కిలేససీసం అవిజ్ఞా, అధిమోక్షసీసం సద్ధా, పగ్గహసీసం వీరియం, ఉపట్టానసీసం సతి, అవిక్ఖేపసీసం సమాధి, దస్సనసీసం పజ్ఞా, పవత్తసీసం జీవితిన్ద్రియం, గోచరసీసం విమోక్షో, సజ్ఞారసీసం నిరోధోతి తేరససు సీసేసు కిలేససీసం అవిజ్ఞం అరహత్తమగ్గో పరియాదియతి, పవత్తసీసం జీవితిన్ద్రియం చుతిచిత్తం పరియాదియతి. తత్త అవిజ్ఞాపరియాదాయకం చిత్తం జీవితిన్ద్రియం పరియాదాతుం న సక్కోతి. జీవితిన్ద్రియపరియాదాయకం అవిజ్ఞం పరియాదాతుం న సక్కోతి. అజ్ఞం అవిజ్ఞాపరియాదాయకం చిత్తం, అజ్ఞం జీవితిన్ద్రియపరియాదాయకం. యస్స చేతం సీసద్వయం సమం పరియాదానం గచ్ఛతి, సో జీవితసమసీసీ నామ.

కథం పనిదం సమం హోతీతి? వారసమతాయ. యస్మిన్మి వారే మగ్గపుట్టానం హోతి, సోతాపత్తిమగ్గే పఞ్చ పచ్చవేక్షణాని, సకదాగామిమగ్గే పఞ్చ, అనాగామిమగ్గే పఞ్చ, అరహత్తమగ్గే చత్తారీతి ఏకూనవీసతిమే పచ్చవేక్షణజాణే పతిట్థాయ భవజ్ఞం ఓతరిత్వా పరినిబ్బాయతో ఇమాయ వారసమతాయ ఇదం ఉభయసీసపరియాదానమ్మి సమం హోతి నామ. తేనాయం పుగ్గలో “జీవితసమసీసీ”తి వుచ్చతి, అయమేవ ఇథాధిప్పేతో. ఏవం సుజ్ఞాతవిముత్తాదయో తయో సద్ధావిముత్తో పజ్ఞావిముత్తో ఉభతోభాగవిముత్తో సమసీసీతి సత్త సావకా అరహన్తో, పచ్చేకబుద్ధో, సమ్మాసమ్మబ్ధోతి ఇమేహి నవహి పుగ్గలేహి అసేక్షభాగియం సుత్తం నిద్దిసేతబ్బం.

రాగచరితోతి రాగసహితం చరితం ఏతస్సాతి రాగచరితో. రాగేన వా చరితో పవత్తితో రాగచరితో, రాగజ్ఞాసయో రాగాధికోతి అత్తో. ఏస నయో సేసేసుపి. రాగముఖో రితి రాగపరియుట్టానే రితి, పరియుట్టితరాగోతి అత్తో. సేసపదేసుపి ఏసేవ నయో.

వాసనాభాగియం సుత్రాని లోకీయం సత్తాధిట్టానం వాసనాభాగియం సుత్రం. లోకీయం సత్తాధిట్టానం సంకిలేసభాగియజ్ఞో సుత్రం రాగచరితేహి పుగ్గలేహి నిద్దిట్టం. తత్త “లోకీయం, సత్తాధిట్టాన”ని పదద్వయం అనువత్తమానం కత్వా వుత్తం “వాసనాభాగియ”ని. సీలవన్తేహి సీలవన్తాదీహి పుగ్గలేహి. పకతిసీలనిఆది యేహి సమన్నాగతా, తే పుగ్గలా. తేసం దస్సనేన పుగ్గలానం ఉపలక్షణం. అథ వా ధమ్మాధిట్టానం పకతిసీలాదివసేన, సత్తాధిట్టానం పకతిసీలవన్తాదివసేన వేదితబ్బని ఇమస్స నయస్స దస్సనత్తం “సీలవన్తేహి నిద్దిసితబ్బ”ని వత్వా “పకతిసీల”నిఆది వుత్తం. తం పకతిసీలాదీనం పఞ్చన్నం ఏవ గహణం నిదస్సనమత్తం, పత్తిదానఅబ్బనుమోదనధమ్మస్సవనదేసనాదిట్టిజకమ్మాదీనమ్మి చేత్త సమ్మవతో. తేసమ్మి వా ఏత్థేవ సజ్ఘహత్వా దస్సనత్తం “పఞ్చా”తి వుత్తం.

తత్త పకతిసీలని సమ్మత్తవిరతిసీలం. చిత్తప్పసాదోతి కమ్మఫలసద్ధా రతనత్తయసద్ధా చ. జాణం పఞ్చాయ నిద్దిసితబ్బని యస్మిం సుత్తే పఞ్చా ఆగతా, తం సుత్తం జాణని నిద్దిసితబ్బం. న కేవలం పఞ్చాపరియాయేనేవ, అథ ఖో పఞ్చాన్ద్రియాదిపరియాయేనపి యత్త పఞ్చా ఆగతా, తం సుత్తం జాణని నిద్దిసితబ్బని దస్సేతుం “పఞ్చాన్ద్రియేనా”తిఆది వుత్తం. తస్సత్తో - హేట్టా వుత్తో ఏవ. యం వా పనాతిఆదీసు యం వా అజ్ఞం కిఞ్చ పఞ్చాయ అధివచనం. సబ్బం తం యత్త కత్తచి సుత్తే ఆగతం, తం సుత్తం జాణని నిద్దిసితబ్బని అత్తో.

అజ్ఞత్తికబాహిరేహితి యస్మిం సుత్తే అజ్ఞత్తికాని ఆయతనాని, బాహిరాని చ ఆయతనాని ఆగతాని, తం సుత్తం తేహి ఆయతనేహి జాణం జోయ్యని నిద్దిసితబ్బం. పఞ్చాపి ఆరమ్మణభూతా జోయ్యని జోయ్యతో విసుం కత్వా పఞ్చా వుత్తా. తథా హి పఞ్చా జాణంతరస్స ఆరమ్మణని కత్తచి సుత్తే జోయ్యభావేనపి వుచ్చతి. యం కిఞ్చ ఆరమ్మణభూతని యం కిఞ్చ జాణస్స విసయభూతం రూపాది. అజ్ఞత్తికం వా బాహిరం వాతి వా-సద్దేన ఓళారికాదిం సజ్ఞణ్ణాతి. సబ్బం తం సజ్ఞతేన అసజ్ఞతేన చాతి సబ్బం తం యథాసమ్మవం సజ్ఞతభావేన అసజ్ఞతభావేన చ జోయ్యని నిద్దిసితబ్బం. జోయ్యధమ్మవసేన హి జోయ్యసుత్తం జోయ్యని వుచ్చతీతి.

యం వా పన కిఞ్చ భగవా అజ్ఞాతరవచనం భాసతీతి లోకీయలోకుత్తరాదిసుత్తేసు ఏకస్మిం సుత్తే ద్వే. తేసు యం వా పన కిఞ్చ అజ్ఞాతరవచనం ఏకస్సేవ కథనం భాసతి నిద్దిసతి. సబ్బం తం యథానిద్దిట్టం ధారయితబ్బని తం యథా సబ్బం సుత్తం లోకీయాదీసు యది అజ్ఞాతరవసేన, అథ ఉభయవసేన యథా యథా నిద్దిట్టం, తథా తథా గహేతబ్బం, తం తం పధానభావేన నిద్దిసితబ్బని అత్తో.

కిలేససహితజ్ఞోవ కమ్మం విపాకస్స హేతు, న ఇతరని వుత్తం “దువిధో హేతు యఞ్చ కమ్మం యే చ కిలేసా”తి. సముదయో కిలేసాతి ఏత్త “సముదయో”తి ఏతేన సముదయపక్ఖియా వుత్తా. “కిలేసా”తి చ కిలేసవన్తో, సంకిలిట్టాతి అత్తో. యం దిస్సతీతి యం యం దిస్సతి. తాసు తాసు భూమీసూతి పుథుజ్ఞనభూమిఆదీసు. కప్పియానులోమేనాతి కప్పియేన చ కప్పియానులోమేన చ. తత్త కప్పియం పాళియం సరూపతో వుత్తం, కప్పియానులోమం మహాపదేసవసేన నయతో దస్సితం. పటిక్ఖితకారణేనాతి యేన కారణేన భగవతా యం పటిక్ఖితం, తేన కారణేన తం నిద్దిసితబ్బం. ఏకన్తేన సరాగాదిసంవత్తనమేవ హి భగవతా పటిక్ఖితం, తం సరాగాయ సంవత్తనాదికారణేన నిద్దిసితబ్బం . ధమ్మస్సాతి అసజ్ఞతధమ్మస్స. అరియధమ్మానని మగ్గఫలధమ్మానం. సేసం సువిజ్ఞోయ్యమేవ.

ఏత్త చ యథా సంకిలేసభాగియాదీనం అజ్ఞామజ్ఞాం సంసగ్గతో అనేకవిధో పట్టానభేదో ఇచ్చితో, ఏవం లోకియసత్తాధిట్టానాదిసంసగ్గతోపి అనేకవిధో పట్టానభేదో సమ్భవతి. పాళియం పన ఉభయత్తాపి ఏకదేసదస్సనవసేన ఆగతత్తా నయదస్సనన్తి వేదితబ్బం. సక్కా హి ఇమినా నయేన విజ్ఞానా తే నిద్ధారేతున్తి. యథా చ సంకిలేసభాగియాదీనం లోకియాదీనజ్ఞా విసుం విసుం సంసగ్గభేదవసేన అయం పట్టానభేదో అనేకవిధో లబ్భతి, ఏవం ఉభయేసమ్మి సంసగ్గవసేన అయం నయో యథారహం లబ్భతేవ. లబ్భతి హి లోకియం సుత్తం కిఞ్చి సంకిలేసభాగియం, కిఞ్చి వాసనాభాగియం. తథా లోకుత్తరం సుత్తం కిఞ్చి నిబ్బేధభాగియం, కిఞ్చి అసేక్షభాగియన్తి. సేసేసుపి ఏసేవ నయో.

ఏవం సోళసవిధే పట్టానే అట్టవీసతివిధం పట్టానం పక్ఖిపిత్వా, అట్టవీసతివిధే చ పట్టానే సోళసవిధం పక్ఖిపిత్వా యథారహం దుకతికాదిభేదేన సమ్భవతో పట్టానవిభాగో వేదితబ్బో, సో చ ఖో తీసు పిటకేసు లబ్భమానస్స సుత్తపదస్స వసేన. యస్మా పన తాని తాని సుత్తపదాని ఉదాహరణవసేన నిద్ధారేత్వా ఇమస్మిం అత్తే విత్థారియమానే అతిపపజ్ఞో హోతి, అతిభారియా చ నేత్తిసంవణ్ణనా, సక్కా చ ఇమినా నయేన విజ్ఞానా అయమత్తో విజ్ఞాతుం, తస్మా న తం విత్థారయిష్ఠు. తేనేవ హి పాళియం అజ్ఞామజ్ఞాసంసగ్గవసేన పట్టానవిభాగో ఏకదేసేనేవ దస్సితో, న నిప్పదేసతోతి.

సాసనపట్టానవారవణ్ణనా నిట్టితా.

నిగమనకథా

ఏత్తావతా చ -

హారే నయే చ పట్టానే, సువిసుద్ధవినిచ్చయం;
విభజన్తో నవజ్ఞస్స, సాసనస్సత్తవణ్ణనం.

నేత్తిప్పకరణం ధీరో, గమ్పీరం నిపుణజ్ఞా యం;
అదేసయి మహాధేరో, మహాకచ్ఛాయనో వసీ.

సద్ధమ్మావతరత్థానే, పట్టనే నాగసప్తయే;
ధమ్మాసోకమహారాజ-విహారే వసతా మయా.

చిరట్టితత్తం యా తస్స, ఆరద్ధా అత్తివణ్ణనా;
ఉదాహరణసుత్తానం, లక్ఖణానజ్ఞా సబ్బసో.

అత్తం పకాసయన్తీ సా, అనాకులవినిచ్చయా;
సమత్తా సత్తవీసాయ, పాళియా భాణవారతో.

ఇతి తం సజ్ఞరోస్తేన, యం తం అధిగతం మయా;
పుజ్ఞం తస్మానుభావేన, లోకనాథస్స సాసనం.

ఓగాహేత్వా విసుద్ధాయ, సీలాదిపటిపత్తియా;

సబ్బేపి దేహినో హోస్తు, విముత్తిరసభాగినో.

చిరం తిట్టతు లోకస్మిం, సమ్మాసమ్ముద్ధసాసనం;
తస్మిం సగారవా నిచ్చం, హోస్తు సబ్బేపి పాణినో.

సమ్మా వస్సతు కాలేన, దేవోపి జగతీపతి;
సద్ధమ్మనిరతో లోకం, ధమ్మేనేవ పసాసతూతి.

ఇతి బదరతిర్థవిహారవాసినా ఆచరియధమ్మపాలేన కతా

నేత్తిప్పకరణస్స అత్థసంవణ్ణనా సమత్తాతి.

నేత్తిప్పకరణ-అట్టకథా నిట్టితా.